

The Holy Bible NT: Czech (KMS) Translation

Mth	Matthew
Mrk	Mark
Lke	Luke
Jhn	John
Aoa	Acts of the Apostles
Rmn	Romans
1Cr	1 Corinthians
2Cr	2 Corinthians
Gl t	Galatians
Eph	Ephesians
Phi	Philippians
Cl s	Colossians
1Th	1 Thessalonians
2Th	2 Thessalonians
1Tm	1 Timothy
2Tm	2 Timothy
Tts	Titus
Phm	Philemon
Hbr	Hebrews
Jms	James
1Pt	1 Peter
2Pt	2 Peter
1Jh	1 John
2Jh	2 John
3Jh	3 John
Jde	Jude
Rvl	Revelation

Mth	1	1	Kniha původu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova.
Mth	1	2	Abraham zplodil Izáka, Izák zplodil Jákoba, Jákob zplodil Judu a jeho
bratry,			
Mth	1	3	Juda zplodil Farese a Záru z Támary, Fares zplodil Chesróma, Chesróm
zplodil	Arama.		
Mth	1	4	Aram zplodil Amínadaba, Amínadab zplodil Naasona, Naason zplodil
Sal móna,			
Mth	1	5	Salmon zplodil Boaze z Rachaby, Boaz zplodil Obéda z Rúť, Obéd zplodil
Isaje,			
Mth	1	6	Isaj zplodil Davida krále. Král David zplodil Šalomouna ze ženy
Uri ášovy,			
Mth	1	7	Šalomoun zplodil Roboáma, Roboám zplodil Abiu, Abia zplodil Asafa,
Mth	1	8	Asaf zplodil Jóšafata, Jóšafat zplodil Jórama, Joram zplodil Uzi áše,
Mth	1	9	Uzi áš zplodil Jótama, Jótam zplodil Achaza, Achaz zplodil Ezechi áše,
Mth	1	10	Ezechi áš zplodil Manasese, Manases zplodil Amose, Amos zplodil
Jozi áše,			
Mth	1	11	Jozi áš zplodil Jechoni áše a jeho bratry za babylónského zajetí.
Mth	1	12	Po babylónském zajetí Jechoni áš zplodil Salathi el a, Salathi el zplodil
Zorobabel a,			
Mth	1	13	Zorobabel zplodil Abiuda, Abiud zplodil Eljakima, Eljakim zplodil
Azóra.			
Mth	1	14	Azór zplodil Sádoka, Sádok zplodil Achima, Achim zplodil Eliuda,
Mth	1	15	Eliud zplodil Eleazara, Eleazar zplodil Mattana, Mattan zplodil
Jákoba.			
Mth	1	16	Jákob zplodil Josefa, muže Marie, z níž se narodil Ježíš řečený
Kristus.			
Mth	1	17	všech pokolení od Abrahama do Davida bylo tedy čtrnáct, od Davida po
babylónské zajetí	čtrnáct	a od babylónského zajetí do Krista čtrnáct.	
Mth	1	18	S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Jeho matka Marie byla
zasnoubena Josefovi. Dříve než se sešli, zjistilo se, že je těhotná z Ducha Svatého.			

Mth 1 19 Její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; rozhodl se propustit ji potají.

Mth 1 20 Když to rozvažil, hle, Pánův anděl se mu ukázal ve snu a řekl: "Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou ženu; neboť co v ní bylo počato, je z Duchu Svatého.

Mth 1 21 Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů."

Mth 1 22 To všechno se událo, aby se naplnilo, co bylo řečeno od Pána skrze proroka:

Mth 1 23 'Hle, ta panna otěhotní a porodí syna a dají mu jméno Immanuel', což v překladu znamená: 'Bůh s námi.'

Mth 1 24 Když se Josef probudil ze spánku, učinil, jak mu nařídil Pánův anděl, a přijal svou ženu.

Mth 1 25 Ale nepoznal ji, dokud neporodila syna [,svého prvorozeného]. A dal mu jméno Ježíš.

Mth 2 1 Když se Ježíš narodil v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mágové od východu dorazili do Jeruzaléma

Mth 2 2 a říkali: "Kde je ten narozený král Židů? Spatřili jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit."

Mth 2 3 Když to uslyšel král Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém.

Mth 2 4 Shromáždil všechny přední kněze a učitele Písma z lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit.

Mth 2 5 Oni mu řekli: "v judském Betlémě; neboť tak je napsáno skrze proroka:

Mth 2 6 'A ty, Betléme' v zemi Judově, vůbec nejsi 'nejmenší mezi vládci Judy, neboť z tebe vyjde vůdce, který bude pást můj lid, Izrael.'"

Mth 2 7 Tehdy Herodes tajně zavolal mágy a podrobně se jich vyptal na čas, kdy se hvězda ukazovala,

Mth 2 8 poslal je do Betléma a řekl: "Jděte a pečlivě se vyptejte na to dítě; a jakmile je naleznete, oznamte mi to, abych se mu i já přišel poklonit."

Mth 2 9 Vyslechli krále a vyšli. A hle, hvězda, kterou spatřili na východě, šla před nimi, až přišla k tomu místu, kde bylo to dítě, a zůstala nad ním stát.

Mth 2 10 Když spatřili hvězdu, nesmírně se zaradovali.

Mth 2 11 Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou. Padli na zem, poklonili se mu, otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.

Mth 2 12 A když ve snu dostali pokyn, aby se nevraceli k Herodovi, vrátili se jinou cestou do své země.

Mth 2 13 Když odešli, hle, Pánův anděl se ukázal ve snu Josefovi a řekl: "Vstaň, vezmi dítě a jeho matku, uteč do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu, protože Herodes bude dítě hledat, aby je zahubil."

Mth 2 14 On tedy vstal, vzal v noci dítě a jeho matku a odešel do Egypta.

Mth 2 15 A byl tam až do Herodovy smrti, aby se naplnilo, co bylo řečeno od Pána skrze proroka: 'Z Egypta jsem povolal svého syna.'

Mth 2 16 Když Herodes uviděl, že byl mágy oklamán, velice se rozlítil a nechal povraždit všechny chlapce v Betlémě i v celém jeho okolí od dvouletých níže, podle času, který vyzvěděl od mágů.

Mth 2 17 Tehdy se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroka Jeremiáše:

Mth 2 18 'Hlas v Ráma byl slyšen, pláč a veliký nářek; Ráchel oplakává své děti a nechce se dát utěšit, protože jich není.'

Mth 2 19 Když Herodes zemřel, hle, Pánův anděl se ukázal ve snu Josefovi v Egyptě

Mth 2 20 a řekl: "Vstaň, vezmi dítě a jeho matku a jdi do země izraelské, neboť již zemřeli ti, kteří ukládali dítěti o život."

Mth 2 21 On tedy vstal, vzal dítě a jeho matku a vešel do izraelské země.

Mth 2 22 Když však uslyšel, že v Judeji kraluje místo svého otce Heroda Archelaos, bál se tam odejít. Na pokyn ve snu odešel do končin galilejských.

Mth 2 23 I přišel a usadil se ve městě zvaném Nazaret, aby se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroky: 'Bude nazýván Nazaretský.'

Mth 3 1 V oněch dnech přichází Jan Křtitel, hlásající v judské pustině:

Mth 3 2 "Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království Nebes."

Mth 3 3 To je ten, o němž bylo řečeno skrze proroka Izaiáše: 'Hlas volajícího v pustině: Připravte Pánovu cestu, vyrovnávejte jeho stezky!'

Mth 3 4 Sám Jan pak měl na sobě oděv z velbloudí srsti a kožený pás kolem boků a jeho potravou byly kobylky a med divokých včel.

Mth 3 5 Tehdy vycházel k němu Jeruzalém a celá Judea i celé okolí Jordánu

Mth 3 6 a dávali se od něho křtít v řece Jordánu, vyznávající své hříchy.

Mth 3 7 Když však uviděl mnohé z farizeů a saduceů, jak přicházejí ke křtu, řekl jim: "Plemeno zmijí! Kdo vám ukázal, jak utéci před nadcházejícím hněvem?"

Mth 3 8 Vydejte tedy ovoce svědčící o pokání.

Mth 3 9 A nedomnívejte se, že si můžete říkat: 'Náš otec je Abraham.' Neboť vám pravím, že Bůh může Abrahamovi vzbudit děti z těchto kamenů.

Mth 3 10 Sekera je již přiložena ke kořeni stromů; každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyřat a hozen do ohně.

Mth 3 11 Já vás křtím ve vodě k pokání; ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já; jemu nejsem hoden ani nosit sandály. On vás bude křtít v Duchu Svatém a v ohni.

Mth 3 12 V jeho ruce je lopata; pročistí svůj mlat a shromáždí svou pšenici do sýpek, ale plevy bude pálit nehasitelným ohněm."

Mth 3 13 Tehdy přišel Ježíš z Galileje k Jordánu za Janem, aby byl od něho pokřtěn.

Mth 3 14 Ale Jan mu velmi bránil a říkal: "Já potřebuji být pokřtěn od tebe, a ty přicházíš ke mně?"

Mth 3 15 Ježíš mu odpověděl: "Nech to nyní; neboť tak je třeba, abychom naplnili všechnu spravedlnost." On ho tedy nechal.

Mth 3 16 Když byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody. A hle, otevřela se mu nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něj.

Mth 3 17 A hle, ozval se hlas z nebes, který říkal: "Toto je můj Syn, Milovaný, v němž jsem našel zalíbení."

Mth 4 1 Tehdy byl Ježíš Duchem vyveden do pustiny, aby byl pokoušen od Ďábla.

Mth 4 2 A když se postil čtyřicet dní a čtyřicet nocí, nakonec vyhladověl.

Mth 4 3 Tu přistoupil Pokušitel a řekl mu: "Jsi-li Syn Boží, řekni, ať se z těchto kamenů stanou chleby."

Mth 4 4 On však na to řekl: "Je napsáno: 'Člověk nebude živ jen chlebem, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.'"

Mth 4 5 Potom ho Ďábel vzal do svatého města, postavil ho na okraj střechy chrámu

Mth 4 6 a řekl mu: "Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů; vždyť je napsáno: 'Svým andělům přikáže o tobě, a na rukou tě ponесou, abys snad nenarazil nohou na kámen.'"

Mth 4 7 Ježíš mu řekl: "Je také napsáno: 'Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.'"

Mth 4 8 Pak ho Ďábel vzal na velmi vysokou horu a ukázal mu všechna království světa a jejich slávu.

Mth 4 9 A řekl mu: "Toto všechno ti dám, jestliže padneš na zem a pokloníš se mi."

Mth 4 10 Tu mu Ježíš řekl: "Odejdi, Satane. Vždyť je napsáno: 'Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.'"

Mth 4 11 V té chvíli ho Ďábel opustil. A hle, andělé přišli a sloužili mu.

Mth 4 12 Když uslyšel, že Jan byl uvězněn, odebral se do Galileje.

Mth 4 13 Opustil Nazaret, přišel a usadil se v Kafarnaum, které je u moře, v oblastech Zabulon a Neftalí,

Mth 4 14 aby se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroka Izaiáše:

Mth 4 15 'Země Zabulon a země Neftalí, cestou u moře, za Jordánem - Galilea pohanů;

Mth 4 16 lid sedící v temnotě uviděl veliké světlo, těm, kteří seděli v krajině a stínu smrti, vzešlo světlo.'

Mth 4 17 Od té chvíle začal Ježíš hlásat a říkat: "Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království Nebes."

Mth 4 18 Když procházel podél Galilejského moře, spatřil dva bratry, Šimona zvaného Petr a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají kruhovou síť do moře; byli totiž rybáři.

Mth 4 19 Řekl jim: "Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí."

Mth 4 20 Oni ihned opustili síť a následovali ho.

Mth 4 21 A když odtamtud poodešel, uviděl jiné dva bratry, Jakuba, syna Zebedeova, a jeho bratra Jana, jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují své síť. I povolal je.

Mth 4 22 Oni ihned opustili loď i svého otce a následovali ho.

Mth 4 23 A obcházel celou Galileu, učil v jejich synagógách, hlásal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou slabost v lidu.

Mth 4 24 Pověst o něm se roznesla po celé Sýrii. Přinášeli k němu všechny nemocné, kteří byli sužováni rozličnými nemocemi a mukami, démonizované, náměsíčné i ochrnuté, a uzdravil je.

Mth 4 25 Sly za ním veliké zástupy z Galileje, Dekapole, Jeruzaléma, Judska i Zajordánska.

Mth 5 1 Když spatřil zástupy, vystoupil na horu. A když se posadil, přišli k němu jeho učedníci.

Mth 5 2 otevřel ústa a učil je:

Mth 5 3 "Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich je království Nebes.

Mth 5 4 Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.

Mth 5 5 Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví.

Mth 5 6 Blahoslavení ti, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.

Mth 5 7 Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.

Mth 5 8 Blahoslavení čistého srdce, neboť oni uvidí Boha.

Mth 5 9 Blahoslavení ti, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni Božími syny.

Mth 5 10 Blahoslavení ti, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království Nebes.

Mth 5 11 Blahoslavení jste, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně.

Mth 5 12 Radujte se a jásejte, neboť hojná je vaše odplata v nebesích; vždyť tak pronásledovali proroky, kteří byli před vámi."

Mth 5 13 "Vy jste sůl země. Jestliže sůl ztratí chuť, čím bude osolena? Nehodí se již k ničemu, než aby byla vyhozena ven a lidé po ní šlapali.

Mth 5 14 Vy jste světlo světa. Nemůže být ukryto město ležící na hoře.

Mth 5 15 A když rozsvítí lampu, nekladou ji pod nádobu, ale na stojan; a svítí všem, kteří jsou v domě.

Mth 5 16 Tak ať září vaše světlo před lidmi, aby uviděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci, který je v nebesích."

Mth 5 17 "Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit.

Mth 5 18 Neboť amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné nejmenší písmenko ani jedna čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane.

Mth 5 19 Kdo by tedy zrušil jediné z těchto nejmenších přikázání a tak učil lidi, bude nazván nejmenším v království Nebes. Kdo by je však činil a učil, ten bude nazván velkým v království Nebes.

Mth 5 20 Neboť vám pravím: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho převyšovat spravedlnost učitelů Písma a farizeů, jistě nevejde do království Nebes."

Mth 5 21 "Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: 'Nebudeš vraždit.' Kdo by zavraždil, propadne soudu.

Mth 5 22 Já vám však pravím, že každý, kdo se hněvá na svého bratra bez příčiny, propadne soudu. Kdo by řekl svému bratru: 'Hlupáku', propadne věteradě. Kdo by řekl: 'Blázne', propadne ohnivému Gehenně.

Mth 5 23 Jestliže tedy přinášíš svůj dar na oltář a tam si vzpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě,

Mth 5 24 zanech tam před oltářem svůj dar a odejdi; nejprve se usmíř se svým bratrem, a pak přijď a obětuj svůj dar.

Mth 5 25 Dohodni se rychle se svým odpůrcem, dokud jsi s ním na cestě, aby tě snad odpůrce nevydal soudci a soudce biřici, a abys nebyl uvržen do vězení.

Mth 5 26 Amen, pravím tobě: Jistě odtamtud nevyjdeš, dokud nezaplatíš poslední haléř."

Mth 5 27 "Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Nezci zlo očíš.'"

Mth 5 28 Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu tak, aby po ní zatoužil, již s ní zcizoložil ve svém srdci.

Mth 5 29 Jestliže tě tvé pravé oko svádí, vyjmi je a odhoď od sebe, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden z tvých údů, než aby celé tvé tělo vrženo do Gehenny.

Mth 5 30 A jestliže tě tvá pravá ruka svádí, utni ji a odhoď od sebe, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden z tvých údů, než aby celé tvé tělo odešlo do Gehenny."

Mth 5 31 "Také bylo řečeno: 'Kdo propustí svou ženu, ať jí dá rozlukový list.'"

Mth 5 32 Ale já vám pravím, že každý, kdo propouští svou ženu, kromě případu smilstva, uvádí ji do cizoložství, a kdo by se s propuštěnou oženil, cizoloží."

Mth 5 33 "Dále jste slyšeli, že bylo řečeno předkům: 'Nebudeš křivě přísahat, ale splníš Pánu své přísahy.'"

Mth 5 34 Já však vám pravím, abyste nepřísahali vůbec; ani při nebi, protože je to trůn Boží,

Mth 5 35 ani při zemi, protože je to podnož jeho nohou; ani při Jeruzalému, protože je to město velikého Krále;

Mth 5 36 ani při své hlavě nevyslovuj přísahu, protože ani jediný vlas nemůžeš učinit bílým nebo černým.

Mth 5 37 Ať je tedy vaše slovo 'ano, ano' - 'ne, ne'; co je nad to, je ze Zlého."

Mth 5 38 "Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Oko za oko a zub za zub.'"

Mth 5 39 Já však vám pravím, abyste neodporovali zlému člověku, ale kdokoli tě bije do tvé pravé tváře, otoč k němu i tu druhou.

Mth 5 40 A kdo se chce s tebou soudit a vzít ti košili, tomu nech i plášť.

Mth 5 41 A kdokoli tě bude nutit k službě na jednu míli, jdi s ním dvě.

Mth 5 42 Tomu, kdo tě žádá, dej, a od toho, kdo si chce od tebe vypůjčit, se neodvrať."

Mth 5 43 "Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Budeš milovat svého bližního' a nenávidět svého nepřítele.

Mth 5 44 Já však vám pravím: Milujte své nepřátele, žehnejte těm, kdo vás proklínají, dobře číňte těm, kdo vás nenávidí, a modlete se za ty, kteří vás urážejí a pronásledují,

Mth 5 45 abyste byli syny svého Otce, který je v nebesích; neboť on nechává své slunce vycházet nad zlými i dobrými a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.

Mth 5 46 Jestliže si zamilujete ty, kteří vás milují, jakou máte odměnu? Což i výběrčí daní nečiní totéž?

Mth 5 47 A pozdravíte-li jen své bratry, co činíte navíc? Nečiní totéž i pohané?

Mth 5 48 Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec."

Mth 6 1 "Dávejte si pozor, abyste nečinili svou spravedlnost před lidmi, jim na odiv; jinak nemáte odměnu u svého Otce, který je v nebesích."

Mth 6 2 "Když tedy dáváš almužnu, nevytrubuj před sebou, jako to činí pokrytci v synagógách a na ulicích, aby byli pochváleni od lidí. Amen, pravím vám: Mají už svou odměnu."

Mth 6 3 Ale když ty dáváš almužnu, ať nepozná tvá levice, co činí tvá pravice, aby tvá almužna zůstala skrytá. A tvůj Otec, který vidí v skrytu, ti odplatí [zjevně]."

Mth 6 5 "A když se modlíte, nebuďte jako pokrytci; neboť ti se rádi modlí, když stojí v synagógách a na rozích širokých ulic, aby je viděli lidé. Amen, pravím vám: Mají už svou odměnu."

Mth 6 6 Když ty se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a pomodli se k svému Otci, který je v skrytu, a tvůj Otec, který vidí v skrytu, ti odplatí [zjevně].

Mth 6 7 Když se modlíte, neopakujte naprázdno slova jako pohané, neboť ti se domnívají, že budou vyslyšeni pro množství svých slov.

Mth 6 8 Nebuďte proto jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než jej poprosíte.

Mth 6 9 Vy se modlete takto: Otče náš, který jsi v nebesích, buď posvěceno tvé jméno.

Mth 6 10 Přijď tvé království. Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi.

Mth 6 11 Náš denní chléb dej nám dnes.

Mth 6 12 A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám.

Mth 6 13 A neuveď nás do pokušení, ale vysvoboď nás od toho Zlého 'neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Mth 6 14 Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec;

Mth 6 15 jestliže však neodpustíte lidem jejich přestoupení, ani váš Otec vám neodpustí vaše přestoupení."

Mth 6 16 "Když se postíte, nebývejte zasmušilí jako pokrytci; ti totiž znetvořují svou tvář, aby lidem ukázali, že se postí. Amen, pravím vám: Mají už svou odměnu."

Mth 6 17 Ale ty, když se postíš, potřij svou hlavu olejem a svou tvář umyj,

Mth 6 18 abys neukázal lidem, že se postíš, ale svému Otci, který je v skrytu; a tvůj Otec, který vidí v skrytu, ti odplatí."

Mth 6 19 "Neshromažďujte si poklady na zemi, kde ničí mol a rez a kde se zloději prokopávají a kradou."

Mth 6 20 Shromažďujte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde se zloději neprokopávají ani nekradou."

Mth 6 21 Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce."

Mth 6 22 "Lampou těla je oko. Je-li tvé oko čisté, celé tvé tělo bude plné světla."

Mth 6 23 Ale je-li tvé oko špatné, celé tvé tělo bude tmavé. Je-li tedy i světlo v tobě tmou, jak velká je pak temnota!"

Mth 6 24 "Nikdo nemůže sloužit jako otrok dvěma pánům; buď bude totiž jednoho nenávidět a druhého milovat, nebo se k jednomu upne a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu."

Mth 6 25 "Proto vám pravím: Nemějte úzkost o svůj život, co budete jíst a co budete pít, ani o své tělo, co si obléknete. Není život víc než pokrm a tělo víc než oděv?

Mth 6 26 Pohleďte na nebeské ptáky: nesejí, nežnou ani neshromažďují do stodol, a váš nebeský Otec je živí. Což vy nejste o mnoho cennější než oni?

Mth 6 27 Kdo z vás dokáže úzkostlivou péčí přidat k délce svého života jediný den?

Mth 6 28 A proč si děláte starosti o oděv? Podívejte se pozorně na polní lilie, jak rostou: nenamáhají se ani nepředou;

Mth 6 29 pravím vám, že ani Šalomoun v celé své slávě nebyl oděn jako jedna z nich."

Mth 6 30 Jestliže tedy Bůh tak obléká polní travu, která dnes je a zítra se hodí do pece, nebude tím spíše oblékat vás, malověrní?

Mth 6 31 Nenechte se tedy znepokojit a neříkejte: 'Co budeme jíst?' nebo: 'Co budeme pít?' nebo: 'Co si obléceme?'

Mth 6 32 Neboť o to všechno horlivě usilují pohané. Vždyť váš nebeský Otec ví, že to všechno potřebujete."

Mth 6 33 Hleďte však nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno."

Mth 6 34 Nedělejte si tedy starost kvůli zítřku, neboť zítřek bude mít své vlastní úzkosti. Každý den má dost vlastního trápení."

Mth 7 1 "Nesuďte, abyste nebyli souzeni."

Mth 7 2 Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou vám bude naměřeno."

Mth 7 3 Proč tedy hledíš na třísku v oku svého bratra, ale trámu ve vlastním oku nevěnuješ pozornost?

Mth 7 4 Anebo jak můžeš říkat svému bratru: 'Dovol, ať vytáhnu třísku z tvého

oka', a hle, ve tvém oku je trám?
Mth 7 5 Pokrytče, nejprve vytáhni trám ze svého oka, a potom jasně uvidíš, jak vytáhnout třísku z oka svého bratra.
Mth 7 6 Nedávejte psům, co je svaté, a neházejte své perly před svině, aby je snad nohama nepošlapaly, neotočily se a neroztrhaly vás."
Mth 7 7 "Žádejte, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno.
Mth 7 8 Neboť každý, kdo žádá, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.
Mth 7 9 Kdo z vás je takový člověk, který podá svému synu kámen, když on ho požádá o chléb?
Mth 7 10 Nebo mu podá hada, když ho požádá o rybu?
Mth 7 11 Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec, který je v nebesích, dá dobré věci těm, kteří ho žádají!
Mth 7 12 Všechno, co byste chtěli, aby lidé činili vám, čiňte i vy jim; neboť to je Zákon a Proroci."
Mth 7 13 "Vejděte těsnou branou, protože široká je brána a prostorná cesta, která vede do záhuby; a mnoho je těch, kteří jí vcházejí.
Mth 7 14 Jak těsná je brána a zúžená cesta, která vede do života, a málo je těch, kdo ji nalézají!"
Mth 7 15 "Mějte se na pozoru před falešnými proroky, kteří k vám přicházejí v ovčím rouchu, ale uvnitř jsou draví vlci.
Mth 7 16 Po jejich ovoci je poznáte. Což se sbírají z trní hrozny nebo z bodlácí fíky?
Mth 7 17 Tak každý dobrý strom nese krásné ovoce, ale prohnílý strom nese špatné ovoce.
Mth 7 18 Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce ani prohnílý strom nést krásné ovoce.
Mth 7 19 Každý strom, který nenese krásné ovoce, bývá vyťat a hozen do ohně.
Mth 7 20 A tak je poznáte po jejich ovoci."
Mth 7 21 "Ne každý, kdo mi říká: 'Pane, Pane', vejde do království Nebes, ale ten, kdo činí vůli mého Otce, který je v nebesích.
Mth 7 22 Mnozí mi řeknou v onen den: 'Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevyháněli démony a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?'
Mth 7 23 A tehdy jim vyznám: 'Nikdy jsem vás neznal. Odejďte ode mne, pachatelé nepravosti.'"
Mth 7 24 "Každý tedy, kdo slyší tato má slova a činí je, bude podoben rozváznému muži, který postavil svůj dům na skále.
Mth 7 25 A spadl déšť, přišly proudy vod, zaduly větry a obořily se na onen dům; ale nepadl, neboť byl založen na skále.
Mth 7 26 A každý, kdo slyší tato má slova a nečiní je, bude podoben pošetilému muži, který postavil svůj dům na písku.
Mth 7 27 A spadl déšť, přišly proudy vod, zaduly větry a udeřily na onen dům; padl a jeho pád byl veliký."
Mth 7 28 A stalo se, když Ježíš dokončil tato slova, že zástupy byly ohromeny jeho učením,
Mth 7 29 neboť je učil jako ten, kdo má pravomoc, a ne jako jejich učitelé Písma.
Mth 8 1 Když sestoupil z hory, vydaly se za ním velké zástupy.
Mth 8 2 A hle, přišel malomocný, klaněl se mu a říkal: "Pane, kdybys chtěl, jsi mocen mne očistit."
Mth 8 3 On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: "Chci, buď očištěn." A hned byl očištěn od svého malomocenství.
Mth 8 4 Ježíš mu řekl: "Hleď, abys o tom nikomu neřekl. Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj dar, který Mojžíš přikázal, jim na svědectví."
Mth 8 5 Když vešel do Kafarnaum, přistoupil k němu nějaký setník
Mth 8 6 s prosbou: "Pane, můj sluha leží doma ochrnutý a hrozně trpí."
Mth 8 7 Ježíš mu řekl: "Já přijdu a uzdravím ho."
Mth 8 8 Setník však odpověděl: "Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu; ale řekni jen slovo, a můj sluha bude uzdraven.
Mth 8 9 Vždyť i já jsem člověk postavený pod pravomocí a mám pod sebou vojáky; a řeknu-li tomuto: 'Jdi', on jde; řeknu-li jinému: 'Přiď', on přichází; a řeknu-li svému otroku: 'Udělej toto', on to dělá."
Mth 8 10 Když to Ježíš uslyšel, podivil se a řekl těm, kteří ho následovali: "Amen, pravím vám, takovou víru jsem nenašel u nikoho v Izraeli.
Mth 8 11 Pravím vám, že mnozí přijdou od východu a západu a budou stolovat s Abrahamem, Izákem a Jákobem v království Nebes;
Mth 8 12 avšak synové království budou vyvrženi do nejzazší temnoty; tam bude pláč a skřípění zubů."
Mth 8 13 I řekl Ježíš setníkovi: "Jdi, a jak jsi uvěřil, tak se ti staň." A v tu hodinu byl jeho sluha uzdraven.
Mth 8 14 Když Ježíš přišel do Petrova domu, uviděl, že jeho tchyně leží a má

horečku.

Mth 8 15 Dotkl se její ruky a horečka ji opustila; i vstala a posluhovala mu.
Mth 8 16 Když nastal večer, přinesli k němu mnoho démonizovaných; i vyhnal
duchy slovem a všechny nemocné uzdravil,
Mth 8 17 aby se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroka Izaiáše: 'On sám naše
slabosti vzal a nemoci nesl.'
Mth 8 18 Když Ježíš uviděl kolem sebe velké zástupy, rozkázal přeplavit se na
druhou stranu.
Mth 8 19 Tu přišel jeden učitel Písma a řekl mu: "Učiteli, budu tě následovat,
kamkoli půjdeš."
Mth 8 20 A Ježíš mu řekl: "Lišky mají doupata a nebeští ptáci hnízda, ale Syn
člověka nemá, kde by hlavu složil."
Mth 8 21 Jiný z jeho učedníků mu řekl: "Pane, dovoľ mi nejprve odejít a pohřbít
svého otce."
Mth 8 22 Ježíš mu však řekl: "Pojď za mnou a nech mrtvé, ať pohřbí své mrtvé."
Mth 8 23 Pak nastoupil do lodi a jeho učedníci ho následovali.
Mth 8 24 A hle, strhla se veliká bouře na moři, takže vlny přikrývaly loď; on
však spal.
Mth 8 25 I přišli [jeho učedníci], vzbudili ho a řekli: "Pane, zachraň nás,
hyneme!"
Mth 8 26 Řekl jim: "Proč jste ustrašení, vy malověrní?" Pak vstal, pohrozil
větrům i moři; a nastalo veliké utišení.
Mth 8 27 Lidé se podivili a říkali: "Kdo to asi je, že ho i větry a moře
poslouchají?"
Mth 8 28 A když se dostal na druhou stranu do krajiny Gadarenských, setkali se
s ním dva démonizovaní, kteří vyšli z hrobů. Byli velmi nebezpeční, takže nikdo nemohl tou
cestou projít.
Mth 8 29 A hle, zakřičeli: "Co je ti do nás, Synu Boží? Přišel jsi sem, abys
nás vydal mukám před ustanoveným časem?"
Mth 8 30 Daleko od nich se páslo stádo mnoha vepřů.
Mth 8 31 Démoni ho prosili: "Jestliže nás vyháníš, pošli nás do toho stáda
vepřů."
Mth 8 32 Řekl jim: "Jděte!" Oni vyšli a odešli do vepřů; a hle, celé stádo se
zřítlo po svahu do moře a zahynulo ve vodách.
Mth 8 33 Pasáci utekli a odebrali se do města, kde vyprávěli všechno, i to o
těch démonizovaných.
Mth 8 34 A hle, celé město vyšlo naproti Ježíšovi; a když ho spatřili,
poprosili ho, aby odešel z jejich končin.
Mth 9 1 Ježíš vstoupil na loď, přeplavil se a přišel do svého města.
Mth 9 2 A hle, přinášeli mu ochrnutého, položeného na lůžku. Když Ježíš uviděl
jejich víru, řekl ochrnutému: "Buď dobré mysli, synu, odpouštějí se ti hříchy."
Mth 9 3 A hle, někteří z učitelů Písma si řekli: "Ten člověk se rouhá!"
Mth 9 4 Ježíš uviděl jejich myšlenky a řekl: "Proč smýšlíte zle ve svých
srdcích?"
Mth 9 5 Vždyť co je snadnější, říci: 'Odpouštějí se ti hříchy', nebo říci:
'Vstaň a choď'?"
Mth 9 6 Abyste však věděli, že Syn člověka má pravomoc odpouštět na zemi
hříchy..." Tu řekne ochrnutému: "Vstaň, vezmi své lůžko a jdi domů."
Mth 9 7 A on vstal a odešel domů.
Mth 9 8 Když to uviděly zástupy, zmocnil se jich strach a vzdaly chválu Bohu,
který dal lidem takovou pravomoc.
Mth 9 9 A když Ježíš odtamtud odcházel, uviděl v celnici sedět člověka jménem
Matouš a řekl mu: "Následuj mne!" Matouš vstal a následoval ho.
Mth 9 10 A stalo se, když byl Ježíš u stolu v domě, hle, přišlo mnoho celníků a
hříšníků, aby stolovali s ním a s jeho učedníky.
Mth 9 11 Když to uviděli farizeové, říkali jeho učedníkům: "Proč vás učitel jí
s celníky a hříšníky?"
Mth 9 12 On to uslyšel a řekl: "Lékaře nepotřebují silní, nýbrž ti, kteří se
mají zle."
Mth 9 13 Jděte a naučte se, co znamená: 'Milosrdenství chci, a ne oběť.' Neboť
jásem nepřišel povolát spravedlivé, ale hříšníky."
Mth 9 14 Tehdy k němu přišli Janovi učedníci a řekli: "Jak to, že když se my a
farizeové hodně postíme, tvoji učedníci se nepostí?"
Mth 9 15 Ježíš jim řekl: "Mohou ženichovi přátelé truchlit, dokud je ženich s
nimi? Přijdou však dny, kdy bude ženich od nich odňat, a pak se budou postit.
Mth 9 16 Nikdo nedává záplatu z neseprané látky na starý šat; taková výplň se
totiž ze šatu vytrhne a trhlina se zhorší.
Mth 9 17 Ani se nedává mladé víno do starých měchů, jinak se ty měchy
roztrhnou, víno vyteče a měchy se zničí; ale mladé víno se dává do nových měchů, a obojí
zůstane zachováno."
Mth 9 18 Když jim to říkal, hle, přišel jeden z představených synagógy, klaněl
se mu a řekl: "Má dcera právě zemřela; ale pojď, vlož na ni svou ruku, a bude žít."

Mth	9	19	Ježíš vstal a šel za ním i se svými učedníky.
Mth	9	20	A hle, žena trpící dvanáct let krvácením přišla zezadu a dotkla se trásní jeho šatu.
Mth	9	21	Říkala si totiž: "Jestliže se jen dotknu jeho šatu, budu zachráněna."
Mth	9	22	Ježíš se otočil, spatřil ji a řekl: "Buď dobré mysli, dcero, tvá víra tě zachránila." A od té hodiny byla ta žena zachráněna.
Mth	9	23	Když Ježíš vstoupil do domu představeného synagógy a uviděl pištce a hlučící zástup,
Mth	9	24	říkal: "Odejděte! vždyť ta dívka nezemřela, ale spí." I posmívali se mu.
Mth	9	25	A když byl zástup vyhnán, vešel, uchopil její ruku a dívka se probudila.
Mth	9	26	A zpráva o tom se rozšířila do celé té země.
Mth	9	27	Když Ježíš odtamtud odcházel, vydali se za ním dva slepci, kteří křičeli: "Smiluj se nad námi, synu Davidův!"
Mth	9	28	A když vešel do domu, přistoupili ti slepci k němu. Ježíš jim řekl: "Věříte, že to mohu učinit?" Řekli mu: "Ano, Pane."
Mth	9	29	Nato se dotkl jejich očí a řekl: "Podle vaší víry se vám staň!"
Mth	9	30	A jejich oči se otevřely. Ježíš jim pohrozil a řekl: "Hleďte, ať o tom nikdo neví!"
Mth	9	31	Oni však vyšli a rozšířili zprávu o něm po celé té zemi.
Mth	9	32	Když odcházeli, hle, přivedli k němu něměho demonizovaného člověka.
Mth	9	33	A když byl démon vyhnán, němý promluvil. A zástupy užasly a říkaly: "Něco takového se v Izraeli nikdy nestalo."
Mth	9	34	Ale farizeové říkali: "V moci knížete démonů vyhánění demony."
Mth	9	35	Ježíš obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagógách, hlásal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou slabost.
Mth	9	36	Když uviděl zástupy, pocítil nad nimi ve svém nitru lítost, protože byli utrápení a sklíčení jako ovce, které nemají pastýře.
Mth	9	37	Tehdy řekl svým učedníkům: "Žeň je vskutku velká, ale dělníků málo.
Mth	9	38	Poproste tedy Pána žně, aby vyhnal dělníky na svou žeň!"
Mth	10	1	Zavolal si svých dvanáct učedníků a dal jim pravomoc nad nečistými duchy, aby je vyháněli a uzdravovali každou nemoc i každou slabost.
Mth	10	2	Jména těch dvanácti apoštolů jsou tato: první Šimon zvaný Petr, jeho bratr Ondřej, Jakub Zebedeův a jeho bratr Jan,
Mth	10	3	Filip, Bartoloměj, Tomáš, celník Matouš, Jakub Alfeův, Tadeáš,
Mth	10	4	Šimon Kananejský a Juda Iškariotský, který ho pak zradil.
Mth	10	5	Těchto dvanáct Ježíš poslal, když jim předtím nařídil: "Nechoďte na cestu pohanů a do města Samaritánů nevstupujte;
Mth	10	6	ale jděte raději k zahynulým ovčím z domu Izraele.
Mth	10	7	Cestou hlásejte: 'Přiblížilo se království Nebes.'
Mth	10	8	Nemocné uzdravujte, mrtvé probouzejte, malomocné očišťujte, demony vyhánějte; zadarmo jste vzali, zadarmo dejte.
Mth	10	9	Neopatrujte si do svých opasků zlato ani stříbro ani měď;
Mth	10	10	neberte si ani mošnu na cestu ani dvojí spodní oděv ani sandály ani hůl, neboť dělník si zaslouží svou obživu.
Mth	10	11	Do kteréhokoli města nebo vesnice vejdete, vyptejte se, kdo v něm je toho hoden; a tam zůstaňte, dokud nevyjdete.
Mth	10	12	Když budete vcházet do domu, pozdravte jej.
Mth	10	13	Bude-li toho vskutku ten dům hoden, ať na něj přijde váš pokoj.
Mth	10	14	Nebude-li však toho hoden, ať se váš pokoj navrátí k vám.
Mth	10	15	A když vás někdo nepřijme a nevyslechne vaše slova, vytřeste prach se svých nohou, až budete vycházet ven z toho domu nebo onoho města.
Mth	10	16	Amen, pravím vám, snesitelněji bude sodomské a gomorské zemi v den soudu než onomu městu."
Mth	10	17	"Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky; buďte tedy obezřetní jako hadi a prostí jako holubice.
Mth	10	18	Mějte se na pozoru před lidmi, neboť vás budou vydávat soudům, budou vás bičovat ve svých synagógách,
Mth	10	19	dokonce před vládce a krále vás budou vodit kvůli mně, jim i pohanům na svědectví.
Mth	10	20	A když vás vydají, nepropadněte úzkostí, jak nebo co promluvit; neboť v tu hodinu vám bude dáno, co máte promluvit.
Mth	10	21	vždyť to nejste vy, kdo mluví, ale Duch vašeho Otce, jenž mluví ve vás.
Mth	10	22	Vydá na smrt bratr bratra a otec dítě, povstanou děti proti rodičům a usmrtí je.
Mth	10	23	A budete ode všech nenáviděni pro mé jméno; kdo však vytrvá do konce, bude zachráněn.
Mth	10	24	Když vás budou pronásledovat v tomto městě, utíkejte do jiného; neboť amen, pravím vám, jistě nebudete hotovi s izraelskými městy, než přijde Syn člověka."
Mth	10	25	"Učedník není nad učitele ani otrok nad svého pána.

Mth 10 25 Stačí, aby učedník byl jako jeho učitel a otrok jako jeho pán.
 Jestliže hospodáře nazvali Belzeblem, tím spíše jeho čeleď!"

Mth 10 26 "Nebojte se jich tedy; neboť není nic zahaleného, co nebude odhaleno,
 a nic skrytého, co nebude poznáno.

Mth 10 27 Co vám pravím ve tmě, řekněte na světle; a co slyšíte šeptat do ucha,
 vyhlašte na střeších.

Mth 10 28 A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou. Raději
 se bojte toho, kdo může i duši i tělo zahubit v Gehenně.

Mth 10 29 Neprodávají se dva vrabci za haléř? A ani jeden z nich nespadne na zem
 bez vůle vašeho Otce.

Mth 10 30 I všechny vlasy na vaší hlavě jsou spočteny.

Mth 10 31 Nebojte se tedy; vy jste cennější než mnoho vrabců."

Mth 10 32 "Ke každému, kdo se ke mně přiznává před lidmi, se i já přiznám před
 svým Otcem, který je v nebesích.

Mth 10 33 Kdo by mě však zapřel před lidmi, toho i já zapřu před svým Otcem,
 který je v nebesích."

Mth 10 34 "Nemyslete si, že jsem přišel uvést na zem pokoj; nepřišel jsem uvést
 pokoj, ale meč.

Mth 10 35 Neboť jsem přišel postavit člověka 'proti jeho otci, dceru proti její
 matce a nevěstu proti její tchyni

Mth 10 36 a nepřáteli člověka budou členové jeho domácnosti'.

Mth 10 37 Kdo má rád otce nebo matku víc než mne, není mne hoden; a kdo má rád
 syna nebo dceru víc než mne, není mne hoden.

Mth 10 38 A kdo jde za mnou a nebere svůj kříž, není mne hoden.

Mth 10 39 Kdo nalezne svou duši, ztratí ji; a kdo ztratí svou duši kvůli mně,
 nalezne ji."

Mth 10 40 "Kdo přijímá vás, přijímá mne; a kdo přijímá mne, přijímá toho, který
 mne poslal.

Mth 10 41 Kdo přijímá proroka proto, že je to prorok, obdrží odměnu proroka; a
 kdo přijímá spravedlivého proto, že je to spravedlivý, obdrží odměnu spravedlivého.

Mth 10 42 A kdo by jednomu z těchto maličkých dal napít proto, že je učedník, i
 kdyby mu dal jen pohár studené [vody], amen, pravím vám, jistě nepřijde o svou odměnu."

Mth 11 1 A stalo se, když Ježíš dokončil příkazy svým dvanácti učedníkům, že
 odtamtud odešel, aby učil a kázal v jejich městech.

Mth 11 2 Jan uslyšel ve vězení o Kristových činech, poslal vzkaz po svých
 učednících

Mth 11 3 a otázal se ho: "Ty jsi Ten, který přichází, nebo máme očekávat
 jiného?"

Mth 11 4 Ježíš jim odpověděl: "Jděte a oznamte Janovi, co slyšíte a vidíte:

Mth 11 5 Slepi opět vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hlouši slyší,
 mrtví jsou probouzeni a chudým se hlásá evangelium.

Mth 11 6 Blahoslavený je ten, kdo by se nade mnou nepohoršil."

Mth 11 7 Zatímco odcházeli, začal Ježíš říkat zástupům o Janovi: "Co jste vyšli
 do pustiny spatřit? Třtinu zmítanou větrem?

Mth 11 8 Nebo co jste vyšli uvidět? Člověka oblečeného do jemných šatů? Hle,
 ti, kdo nosí jemné šaty, jsou v královských palácích.

Mth 11 9 Proč jste tedy vyšli? Abyste uviděli proroka? Ano, pravím vám, a více
 než proroka.

Mth 11 10 To je ten, o němž je napsáno: 'Hle, já posílám svého posla před tvou
 tvář, který upraví tvou cestu před tebou.'

Mth 11 11 Amen, pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nepovstal nikdo
 větší než Jan Křtitel; avšak i ten nejmenší v království Nebes je větší než on.

Mth 11 12 Ode dnů Jana Křtitele až dosud je království Nebes vystaveno tlaku a
 ti, kdo se do něho tlačí, je uchvacují.

Mth 11 13 Neboť všichni Proroci i Zákon prorokovali až do Jana.

Mth 11 14 A chcete-li to přijmout, on je Eliáš, který má přijít.

Mth 11 15 Kdo má uši [k slyšení], slyš."

Mth 11 16 "Ke komu přirovnám toto pokolení? Je jako děti, které sedí na
 tržištích a volají na ostatní:

Mth 11 17 'Pískali jsme vám, a vy jste netancovali; naříkali jsme, a vy jste se
 nebili v prsa.'

Mth 11 18 Přišel Jan, nejedl a nepil, a říkají: 'Má démona!'

Mth 11 19 Přišel Syn člověka, jí a pije, i říkají: 'Hle, člověk žrouť a pijan
 vína, přítel celníků a hříšníků!' Ale moudrost byla ospravedlněna svými dětmi."

Mth 11 20 Tehdy začal kárat ta města, ve kterých se stalo nejvíc jeho mocných
 činů, že nečinila pokání.

Mth 11 21 "Běda tobě, Chorazin! Běda tobě, Betsaida! Protože kdyby se byly v
 Týru a Sidónu staly ty mocné činy, které se staly u vás, dávno by v žíní a popelu učinili
 pokání.

Mth 11 22 Ale pravím vám: Týru a Sidónu bude v den soudu snesitelněji nežli vám.

Mth 11 23 A ty, Kafarnaum, budeš snad vyvýšeno až do nebe? Až do podsvětí budeš
 strženo! Neboť kdyby se byly v Sodomě staly ty mocné činy, které se staly v tobě, zůstala by

až do dnešního dne.

Mth 11 24 Ale pravím vám, že sodomské zemi bude v den soudu snesitelněji nežli tobě."

Mth 11 25 V ten čas pak Ježíš řekl: "Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a chytrými a zjevil jsi je nemluvnatům."

Mth 11 26 Ano, Otče, protože tak se ti zalíbilo.

Mth 11 27 Všechno mi bylo předáno od mého Otce; a nikdo plně nepoznává Syna, jen Otec, ani Otce nikdo plně nepoznává, jen Syn a ten, komu by ho Syn chtěl zjevit.

Mth 11 28 Pojďte ke mně všichni, kteří těžce pracujete a jste přetížení, a já vám dám odpočinek.

Mth 11 29 Vezměte mé jho na sebe a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný v srdci; a naleznete odpočinutí svým duším.

Mth 11 30 Vždyť mé jho je příjemné a mé břemeno je lehké."

Mth 12 1 V ten čas šel Ježíš v sobotu obilím. Jeho učedníci dostali hlad, a začali trhat klasy a jíst.

Mth 12 2 Když to uviděli farizeové, řekli mu: "Hle, tvoji učedníci dělají, co se nesmí dělat v sobotu."

Mth 12 3 On jim však řekl: "Nečetli jste, co učinil David, když dostal hlad, on i ti, kdo byli s ním?"

Mth 12 4 Jak vešel do Božího domu a snědl chleby předložené, které nesměl jíst ani on ani ti, kdo byli s ním, ale jen kněží?"

Mth 12 5 Nebo nečetli jste v zákoně, že o sobotách kněží v chrámě porušují sobotu, a přece jsou bez viny?"

Mth 12 6 Pravím vám, že zde je někdo větší než chrám.

Mth 12 7 Kdybyste věděli, co znamená: 'Milosrdenství chci, a ne oběť', neodsoudili byste nevinné.

Mth 12 8 Vždyť Syn člověka je pánem nad sobotou."

Mth 12 9 A když odtamtud odešel, přišel do jejich synagogy.

Mth 12 10 A hle, byl tam člověk, který měl odumřelou ruku. I otázali se ho: "Je dovoleno v sobotu uzdravit?" To proto, aby ho mohli obžalovat.

Mth 12 11 On jim řekl: "Kdyby měl někdo z vás jednu ovci a ta by mu v sobotu spadla do jámy, což by ji neuchopil a nevytáhl?"

Mth 12 12 Oč je člověk cennější než ovce! Proto je dovoleno v sobotu činit dobře."

Mth 12 13 Potom řekl tomu člověku: "Natáhni svou ruku." I natáhl ji, a byla zase v pořádku a zdravá jako ta druhá.

Mth 12 14 Farizeové však vyšli a radili se proti němu, jak by ho zahubili.

Mth 12 15 Ježíš to věděl a odešel odtamtud. A následovaly jej velké zástupy a on je všechny uzdravil;

Mth 12 16 a přísně jim domluvil, aby nerozšiřovali pověst o něm.

Mth 12 17 To proto, aby se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroka Izaiáše:

Mth 12 18 'Hle, můj služebník, kterého jsem si vyvolil, můj milovaný, kterého si oblíbila má duše. Vložím na něho svého Ducha a ohlásí soud národům.

Mth 12 19 Nebude se přit ani křičet, na širokých ulicích nikdo neuslyší jeho hlas.

Mth 12 20 Nalomený rákos nedolomí a doutnající knot neuhasí, dokud nepřivede soud k vítězství.

Mth 12 21 A v jeho jméno budou národy skládat naději.'

Mth 12 22 Tehdy byl k němu přiveden démonizovaný, který byl slepý a němý.

Mth 12 23 Uzdravil ho, takže ten němý mluvil a viděl.

Mth 12 24 A všechny zástupy byly u vytržení a říkaly: "Snad to není ten Syn Davidův?"

Mth 12 25 Když to uslyšeli farizeové, řekli: "Ten člověk vyhání demony jen s pomocí Belzebula, vládce démonů."

Mth 12 26 [Ježíš] znal jejich myšlenky, a proto jim řekl: "Každé království samo proti sobě rozdělené pustne a žádné město nebo dům sám proti sobě rozdělený neobstojí.

Mth 12 27 A vyhání-li Satan Satana, sám v sobě se rozdělil. Jak tedy obstojí jeho království?"

Mth 12 28 A vyháním-li já demony s pomocí Belzebula, s čím pomocí je vyhánějí vaši synové? Kvůli tomu oni budou vašimi soudci.

Mth 12 29 Jestliže však já vyháním demony s pomocí Ducha Božího, pak už k vám přišlo království Boží.

Mth 12 30 Nebo jak může někdo vejít do domu siláka a uloupit jeho majetek, jestliže nejprve toho siláka nespoutá? A teprve pak vylopí jeho dům.

Mth 12 31 Kdo není se mnou, je proti mně; a kdo neshromažďuje se mnou, rozptyluje.

Mth 12 32 Proto vám pravím: Každý hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu nebude odpuštěno.

Mth 12 33 A kdo by řekl slovo proti Synu člověka, bude mu odpuštěno; ale kdo by promluvil proti Duchu Svatému, nebude mu odpuštěno v tomto věku ani v budoucím."

Mth 12 34 "Vypěstujte krásný strom, a jeho ovoce bude krásné, nebo vypěstujte špatný strom, a jeho ovoce bude špatné. Strom se totiž poznává po ovoci.

Mth 12 34 Plemeno zmijí, jak můžete mluvit dobré věci, když jste zlí? Čím srdce přetéká, to ústa mluví.

Mth 12 35 Dobrý člověk z dobrého pokladu vynáší dobré věci, a zlý člověk ze zlého pokladu vynáší zlé věci.

Mth 12 36 Pravím vám, že z každého neužitečného výroku, který lidé promluví, vydají počet v den soudu.

Mth 12 37 Neboť podle svých slov budeš ospravedlněn a podle svých slov odsouzen."

Mth 12 38 Tehdy mu na to řekli někteří z učitelů Písma a farizeů: "Učiteli, chceme od tebe uvidět znamení."

Mth 12 39 On jim však odpověděl: "Pokolení zlé a cizoložné vyhledává znamení, ale znamení mu nebude dáno, leč znamení proroka Jonáše.

Mth 12 40 Vždyť jako 'byl Jonáš v břiše velké ryby tři dny a tři noci', tak bude Syn člověka tři dny a tři noci v srdci země.

Mth 12 41 Muži z Ninive povstanou na soudu s tímto pokolením a odsoudí je, neboť oni učinili pokání na Jonášovo kázání; a hle, zde je někdo víc než Jonáš.

Mth 12 42 Královna jihu povstane na soudu s tímto pokolením a odsoudí je, protože přišla z nejzazších končin země, aby uslyšela Šalomounovu moudrost; a hle, zde je někdo víc než Šalomoun."

Mth 12 43 "Když pak nečistý duch vyjde od člověka, prochází bezvodými místy, hledaje odpočinutí, ale nenalézá.

Mth 12 44 Tu si říká: 'Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel.' A když přijde, nalezne dům prázdný, zametený a vyzdobený.

Mth 12 45 Potom jde a bere s sebou sedm jiných duchů, horších než je sám; a když vejdou, bydlí tam. A poslední věci onoho člověka bývají horší než první. Tak bude i s tímto zlým pokolením."

Mth 12 46 Ještě když mluvil k zástupům, hle, jeho matka a bratři stáli venku a chtěli s ním promluvit.

Mth 12 47 Kdosi mu řekl: "Hle, tvá matka a tvoji bratři stojí venku a chtějí s tebou promluvit."

Mth 12 48 On však odpověděl tomu, kdo mu to říkal: "Kdo je má matka a kdo jsou moji bratři?"

Mth 12 49 Ukázal rukou na své učedníky a řekl: "Hle, má matka a moji bratři.

Mth 12 50 Neboť každý, kdo činí vůli mého Otce, který je v nebesích, to je můj bratr, má sestra i matka."

Mth 13 1 Toho dne vyšel Ježíš z domu a sedl si u moře.

Mth 13 2 I shromáždily se k němu velké zástupy. Proto vstoupil na loď a posadil se. Celý ten zástup stál na břehu.

Mth 13 3 A pověděl jim mnoho v podobenstvích. Říkal: "Hle, vyšel rozséváč, aby rozséval.

Mth 13 4 A jak rozséval, padla některá zrna vedle cesty; přiletěli ptáci a sezobali je.

Mth 13 5 Jiná padla na skalnatá místa, kde neměla mnoho půdy, a hned vzklíčila, protože neměla hlubokou půdu.

Mth 13 6 Když vyšlo slunce, spálilo je; a protože neměla kořen, uschla.

Mth 13 7 Jiná padla do trní; a trní vzešlo a udusilo je.

Mth 13 8 Jiná padla do dobré půdy a vydávala úrodu, některá stonásobnou, jiná šedesátinásobnou, jiná třicetinásobnou.

Mth 13 9 Kdo má uši [k slyšení], slyš!"

Mth 13 10 Tu přistoupili učedníci a řekli mu: "Proč k nim mluvíš v podobenstvích?"

Mth 13 11 On jim odpověděl: "Vám je dáno poznat tajemství království Nebes, ale jim to dáno není.

Mth 13 12 Neboť kdo má, tomu bude dáno a bude mít nadbytek; avšak tomu, kdo nemá, bude odňato i to, co má.

Mth 13 13 Proto k nim mluví v podobenstvích, neboť hledíce nevidí a slyšíce neslyší ani nechápu.

Mth 13 14 Plní se na nich Izaiášovo proroctví, které říká: 'Vskutku budete slyšet, a jistě nepochopíte, ustavičně budete hledět, a zajisté neuvidíte.

Mth 13 15 Neboť ztuhnělo srdce tohoto lidu, ušima začali ztěžka slyšet a své oči zavřeli, aby očima neuviděli a ušima neuslyšeli, srdcem nepochopili a neobrátili se, a já je neuzdravil.

Mth 13 16 Ale blahoslavené jsou vaše oči, že vidí, a vaše uši, že slyší.

Mth 13 17 Amen, pravím vám, že mnozí proroci a spravedliví zatoužili spatřit, co vy vidíte, ale nespatriili, a uslyšet, co vy slyšíte, ale neuslyšeli.

Mth 13 18 Vy tedy poslyšte podobenství o rozséváči.

Mth 13 19 Ke každému, kdo slyší slovo o království a nerozumí, přichází ten Zlý a uchvacuje to, co bylo zaseto v jeho srdci; to je ten, který byl zaset vedle cesty.

Mth 13 20 Zasetý na skalnatá místa, to je ten, kdo Slovo slyší a hned je s radostí přijímá,

Mth 13 21 nemá však v sobě kořen, ale žije věcmi tohoto světa. Když pak nastane soužení nebo pronásledování pro Slovo, ihned odpadá.

Mth 13 22 Zasetý do trní, to je ten, kdo Slovo slyší, ale starost tohoto věku a svod bohatství Slovo dusí, a tak se stává neplodným.

Mth 13 23 Zasetý na dobrou půdu, to je ten, kdo Slovo slyší a rozumí; ten pak nese úrodu, jeden stonásobnou, druhý šedesátinásobnou, jiný třicetinásobnou."

Mth 13 24 Předložil jim jiné podobenství: "Království Nebes je podobné člověku, který zasel dobré semeno na svém poli.

Mth 13 25 Zatímco lidé spali, přišel jeho nepřítel, rozesel mezi pšenici plevel a odešel.

Mth 13 26 Když pak osení vyrostlo a nasadilo na klas, ukázal se i plevel.

Mth 13 27 Přišli otroci toho hospodáře a řekli mu: 'Pane, cožpak jsi nezasel na svém poli dobré semeno? Odkud se tedy vzal plevel?'

Mth 13 28 On jim odpověděl: 'Nepřítel člověk to udělal.' A otroci mu řekli: 'Chceš tedy, abychom šli a posbírali jej?'

Mth 13 29 On však řekl: 'Ne, protože při sbírání plevelu byste mohli vytrhat z kořenů zároveň s ním i pšenici.

Mth 13 30 Nechte, ať obojí roste spolu až do žně; a v čas žně řeknu žencům: Nejprve posbírejte plevel a svažte ho do otýpek, abyste jej zcela spálili, ale pšenici shromáždíte do mé stodoly.'"

Mth 13 31 Předložil jim jiné podobenství: "Království Nebes je podobné hořčičnému zrnku, které člověk vzal a zasal na svém poli.

Mth 13 32 Je sice menší než všechna semena, ale když vyrostе, je větší než ostatní zahradní rostliny a je z něho strom, takže přilétají nebeští ptáci a hnízdí v jeho větvích."

Mth 13 33 Pověděl jim jiné podobenství: "Království Nebes je podobné kvasu, který žena vzala a ukryla do tří měřic mouky, až celé to množství prokvasilo."

Mth 13 34 To všechno mluvil Ježíš k zástupům v podobenstvích a bez podobenství k nim vůbec nemluvil,

Mth 13 35 aby se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroka [Izaiáše]: 'Otevřu svá ústa v podobenstvích, vypovím, co bylo skryté od založení světa.'

Mth 13 36 Potom opustil zástupy a vešel do domu. I přišli k němu jeho učedníci a řekli: "Vylož nám to podobenství o plevelu na poli."

Mth 13 37 On odpověděl: "Rozséváč dobrého semena je Syn člověka

Mth 13 38 a pole je svět. Dobré semeno, to jsou synové království, plevel jsou synové toho Zlého;

Mth 13 39 nepřítel, který je zasel, je ďábel. Žeň je skonání věku a ženci jsou andělé.

Mth 13 40 Jako se tedy sbírá plevel a spaluje se ohněm, tak bude při skonání [tohoto] věku.

Mth 13 41 Syn člověka pošle své anděly, ti seberou z jeho království všechna pohoršení a ty, kdo činí nepravost,

Mth 13 42 a hodí je do ohnivě pece; tam bude pláč a skřipění zubů.

Mth 13 43 Tehdy se spravedliví rozzáří jako slunce v království svého Otce. Kdo má uši [k slyšení], slyš!"

Mth 13 44 "Království Nebes je podobné pokladu ukrytému v poli, který člověk našel a skryl; a z radosti nad ním jde a prodává všechno, co má, a kupuje ono pole.

Mth 13 45 Království Nebes je dále podobné člověku kupci, hledajícímu krásné perly.

Mth 13 46 Když našel jednu drahocennou perlu, odešel a prodal vše, co měl, a koupil ji.

Mth 13 47 Dále je království Nebes podobné síti, která byla spuštěna do moře a shromáždila něco z každého mořského druhu.

Mth 13 48 Když se naplnila, vytáhli ji na břeh, usedli, a co bylo dobré, sebrali do nádob, co bylo špatné, vyhodili ven.

Mth 13 49 Tak tomu bude při skonání věku: Vyjdou andělé, oddělí zlé zprostředka spravedlivých

Mth 13 50 a hodí je do ohnivě pece. Tam bude pláč a skřipění zubů."

Mth 13 51 "Rozuměli jste tomu všemu?" Řekli mu: "Ano."

Mth 13 52 On jim řekl: "Proto každý učitel Písma, který se stal učedníkem království Nebes, je podobný člověku hospodáři, který vynáší ze svého pokladu nové i staré."

Mth 13 53 Když Ježíš dokončil tato podobenství, odešel odtamtud.

Mth 13 54 Přišel do svého domovského města a učil je v jejich synagóze, takže ohromení říkali: "Odkud se u něj vzala taková moudrost a mocné činy?"

Mth 13 55 Což to není syn tesařův? Nejmenuje se jeho matka Marie a jeho bratři Jakub, Josef, Šimon a Juda?

Mth 13 56 A nejsou všechny jeho sestry u nás? Odkud to tedy všechno má?"

Mth 13 57 A pohoršovali se nad ním. Ale Ježíš jim řekl: "Prorok není beze cti, leda ve své vlasti a ve svém domě."

Mth 13 58 A pro jejich nevěru tam neučinil mnoho mocných činů.

Mth 14 1 V ten čas uslyšel tetrarcha Herodes zprávu o Ježíšovi

Mth 14 2 a řekl svým sluhům: "To je Jan Křtitel. Vstal z mrtvých, a proto v něm působí tyto moci."

Mth 14 3 Herodes se totiž zmocnil Jana, spoutal ho a uvrhl do vězení kvůli

Herodiadě, ženě svého bratra Filipa,
Mth 14 4 neboť Jan mu říkal: "Není ti dovoleno, abys ji měl za ženu!"
Mth 14 5 Herodes ho chtěl zabít, ale bál se lidu, protože ho pokládali za proroka.
Mth 14 6 Když nastal den Herodových narozenin, zatančila dcera té Herodiady uprostřed hostů, a zalíbila se Herodovi,
Mth 14 7 takže jí s přísahou slíbil dát, o cokoli požádá.
Mth 14 8 Ona pak, navedena svou matkou, řekla: "Dej mi zde na míse hlavu Jana Křtitele."
Mth 14 9 Král se zarmoutil, ale pro ty přísahy a kvůli spolustolovníkům poručil, aby jí byla dána;
Mth 14 10 dal tedy Jana ve vězení stít.
Mth 14 11 Jeho hlavu přinesli na míse a dali dívce a ta ji donesla své matce.
Mth 14 12 I přišli jeho učedníci, vzali tělo a pohřbili je; pak šli a oznámili to Ježíšovi.
Mth 14 13 Jakmile to Ježíš uslyšel, odplul odtamtud v lodi na opuštěné místo, aby byl sám; ale zástupy o tom uslyšely a vydaly se z měst pěšky za ním.
Mth 14 14 Když vystoupil, uviděl veliký zástup; slitoval se nad nimi a uzdravil jejich nemocné.
Mth 14 15 A když nastal večer, přistoupili k němu učedníci a řekli: "Toto místo je opuštěné a hodina již pokročila; propust' zástupy, ať odejdou do vesnic a nakoupí si jídlo."
Mth 14 16 Ježíš jim řekl: "Nemusejí odejít; dejte jim najíst vy!"
Mth 14 17 Oni mu řekli: "Nemáme zde víc než pět chlebů a dvě ryby."
Mth 14 18 On však řekl: "Přineste mi je sem!"
Mth 14 19 A poručil zástupům, aby se rozložily po trávě, vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhledl k nebi, požehnal, rozlámal a dal chleby učedníkům a učedníci zástupům.
Mth 14 20 Všichni pojedli a nasýtli se; a sebrali dvanáct plných nůsí zbylých úlomků.
Mth 14 21 Těch, kdo jedli, bylo asi pět tisíc mužů, kromě žen a dětí.
Mth 14 22 A Ježíš hned přiměl učedníky, aby nastoupili do lodi a plavili se před ním na druhou stranu, než on propustí zástupy.
Mth 14 23 A když zástupy propustil, vystoupil na horu, aby se o samotě pomodlil.
Mth 14 24 Když nastal večer, byl tam sám.
Mth 14 25 Loď již byla velmi vzdálena od země, zmítána vlnami, protože vítr vál proti ní.
Mth 14 26 O čtvrté noční hlídce přišel Ježíš k nim, kráčeje po moři.
Mth 14 27 Když ho učedníci uviděli kráčet po moři, vyděsili se a řekli: "To je přízrak!" A strachem vykřikli.
Mth 14 28 Ježíš na ně hned promluvil: "Vzchopte se, já to jsem, nebojte se!"
Mth 14 29 Petr mu odpověděl: "Pane, jsi-li to ty, poruč mi, abych přišel k tobě po vodách!"
Mth 14 30 On řekl: "Pojď!" Petr vystoupil z lodi, kráčel po vodách a přišel k Ježíšovi.
Mth 14 31 Ale když viděl silný vítr, dostal strach. Začal tonout a vykřikl: "Pane, zachraň mě!"
Mth 14 32 Ježíš hned vztáhl ruku, zachytil ho a řekl mu: "Ty malověrný, proč jsi zapochyboval?"
Mth 14 33 A když vstoupili na loď, vítr přestal.
Mth 14 34 Ti, kdo byli v lodi, se mu poklonili a řekli: "Opravdu jsi Boží Syn."
Mth 14 35 Přeplovili se a dorazili k zemi u Genezaretu.
Mth 14 36 Jakmile ho muži z toho místa poznali, poslali zprávu do celého okolí. Přinesli k němu všechny nemocné
Mth 14 37 a prosili ho, aby se směli jen dotknout třásní jeho šatu; a všichni, kdo se dotkli, byli uzdraveni.
Mth 15 1 Tehdy přišli k Ježíšovi z Jeruzaléma farizeové a učitelé Písma a řekli:
Mth 15 2 "Proč tvoji učedníci přestupují tradici starších? Vždyť si neomývají své ruce, když jedí chléb."
Mth 15 3 On jim odpověděl: "A proč vy přestupujete Boží příkaz kvůli své tradici?"
Mth 15 4 Vždyť Bůh řekl: 'Cti otce a matku' a 'kdo zlořečí otci nebo matce, ať zemře.'
Mth 15 5 vy však říkáte: 'Kdo by řekl otci nebo matce: 'To z mého majetku, co by ti pomohlo, je dar určený Bohu',
Mth 15 6 ten již není povinen uctít svého otce [nebo svou matku]. Zrušili jste Boží slovo pro svou tradici.'
Mth 15 7 Pokrytci! Dobře o vás prorokoval Izaiáš, když říkal:
Mth 15 8 'Tento lid mne ctí rty, ale jejich srdce je ode mne velmi daleko.
Mth 15 9 Marně mne však uctívají, když jejich učení je vyučováním lidských příkazů.'"
Mth 15 10 Svolal zástup a řekl jim: "Poslouchejte a rozumějte.
Mth 15 11 Ne to, co vchází do úst, znečišťuje člověka, ale co z úst vychází, to

člověka znečišťuje."

Mth 15 12 Tu k němu přistoupili učedníci a řekli mu: "Víš, že se farizeové pohoršili, když uslyšeli to slovo?"
Mth 15 13 On odpověděl: "Každá rostlina, kterou nezasadil můj nebeský Otec, bude vykořeněna."
Mth 15 14 Nechte je! Slepí jsou vůdci slepých. Jestliže slepý vede slepého, oba spadnou do jámy."
Mth 15 15 Petr mu na to řekl: "Vylož nám toto podobenství!"
Mth 15 16 On řekl: "I vy jste ještě nechápaví?"
Mth 15 17 Nerozumíte, že všechno, co vchází do úst, jde do břicha a vypouští se do stoky?
Mth 15 18 Co však z úst vychází, vystupuje ze srdce, a to znečišťuje člověka.
Mth 15 19 Neboť ze srdce vystupují špatné myšlenky, vraždy, cizoložství, smilstva, loupeže, lživá svědectví, urážky.
Mth 15 20 To jsou věci, které znečišťují člověka; ale jíst neomytýma rukama člověka neznečišťuje."
Mth 15 21 Ježíš odtamtud vyšel a odebral se do krajin Týru a Sidónu.
Mth 15 22 A hle, z oněch končin vyšla nějaká kananejská žena a křičela: "Smiluj se nad mnou, Pane, Synu Davidův! Má dcera je zle trápena démonem."
Mth 15 23 Ale on jí neodpověděl ani slovo. I přistoupili k němu jeho učedníci a prosili ho: "Pošli ji pryč, vždyť za námi křičí!"
Mth 15 24 On řekl: "Byl jsem poslán jen ke ztraceným ovčím z domu Izraele."
Mth 15 25 Ona však přišla, klaněla se mu a říkala: "Pane, pomoz mi!"
Mth 15 26 On odpověděl: "Není správné vzít chléb dětí a hodit jej psíkům."
Mth 15 27 Ona řekla: "Ano, Pane, ale vždyť i psíci jedí z drobtů, které padají se stolu jejich pánů."
Mth 15 28 Tehdy jí Ježíš odpověděl: "Ó ženo, tvá víra je veliká. Staň se ti, jak chceš." A od té hodiny byla její dcera uzdravena.
Mth 15 29 Odtamtud se pak Ježíš vzdálil, prošel podél Galilejského moře, vystoupil na horu a posadil se tam.
Mth 15 30 Tu k němu přišly veliké zástupy, které měly s sebou chromé, slepé, zmrzačené, němé a mnohé jiné. Položili mu je k nohám a on je uzdravil,
Mth 15 31 takže zástup užasl, když viděl, že němí mluví, zmrzačení jsou zdraví, chromí chodí a slepí vidí; i vzdali chválu Bohu Izraele.
Mth 15 32 Ježíš si pak zavolał své učedníky a řekl: "Cítím s tím zástupem, protože již tři dny zůstávají se mnou a nemají co jíst. A nechci je propustit hladové, aby nezemdleli na cestě."
Mth 15 33 A učedníci mu řekli: "Kde vezmeme v pustině tolik chlebů, abychom nasýtili takový zástup?"
Mth 15 34 Ježíš jim řekl: "Kolik máte chlebů?" Oni řekli: "Sedm a několik rybiček."
Mth 15 35 Nařídil zástupu posadit se na zem;
Mth 15 36 vzal těch sedm chlebů a ty ryby, vzdal díky, rozlámal a dal učedníkům a učedníci zástupům.
Mth 15 37 Všichni pojedli a nasýtili se; a sebrali sedm plných košů zbylých úlomků.
Mth 15 38 Těch, kteří jedli, bylo čtyři tisíce mužů kromě žen a dětí.
Mth 15 39 Potom propustil zástupy, vstoupil na loď a připlul na území Magadan.
Mth 16 1 Přišli farizeové a saduceové a zkoušeli ho; požádali ho, aby jim ukázal znamení z nebe.
Mth 16 2 On jim však odpověděl: "Když nastane večer, říkáte: 'Bude pěkně, neboť nebe se červená.'
Mth 16 3 A ráno: 'Dnes bude bouřka, neboť se červená zamračené nebe.' Vzhled nebe tedy rozeznávat umíte, a znamení časů nemůžete?
Mth 16 4 Pokolení zlé a cizoložné vyhledává znamení; ale nebude mu dáno jiné znamení než znamení Jonášovo." A zanechal je tam a odešel.
Mth 16 5 Učedníci přišli na druhou stranu a zapomněli si vzít chleby.
Mth 16 6 Ježíš jim pověděl: "Dávejte si pozor a varujte se kvasu farizeů a saduceů!"
Mth 16 7 Oni se pak mezi sebou dohadovali a říkali: "To proto, že jsme nevzali chleby."
Mth 16 8 Ježíš to poznal a řekl: "Proč se mezi sebou dohadujete, malověrní, že nemáte chleby?
Mth 16 9 Ještě nerozumíte? Ani se nepamatujete na těch pět chlebů pro pět tisíc, a kolik nůží jste nasbírali?
Mth 16 10 Ani na těch sedm chlebů pro čtyři tisíce, a kolik košů jste nasbírali?
Mth 16 11 Jak to, že nerozumíte, že jsem k vám nemluvil o chlebech? Varujte se kvasu farizeů a saduceů!"
Mth 16 12 Tehdy pochopili, že neřekl, aby se varovali chlebového kvasu, nýbrž učení farizeů a saduceů.
Mth 16 13 Když Ježíš přišel do končin Cesareje Filipovy, ptal se svých učedníků: "Za koho lidé pokládají Syna člověka?"

Mth 16 14 Oni řekli: "Někteří za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků."

Mth 16 15 Řekl jim: "A za koho mě pokládáte vy?"

Mth 16 16 Šimon Petr odpověděl: "Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha."

Mth 16 17 Ježíš mu na to řekl: "Blahoslavený jsi, Šimone Bar-Jona, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec, který je v nebesích."

Mth 16 18 A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na té skále vybuduji svou církev a brány podsvětí ji nepřemohou.

Mth 16 19 Dám ti klíče království Nebes, a cokoli svážeš na zemi, bude již svázáno v nebesích, a cokoli rozvážeš na zemi, bude již rozvázáno v nebesích."

Mth 16 20 Potom přikázal učedníkům, aby nikomu neřekli, že on je Mesiáš.

Mth 16 21 Od té doby Ježíš začal svým učedníkům ukazovat, že musí odejít do Jeruzaléma a mnoho vytrpět od starších, předních kněží a učitelů Písma, být zabit a třetího dne být vzkříšen z mrtvých.

Mth 16 22 Petr si ho vzal stranou a začal mu naléhavě domlouvat: "Bůh tě chraň, Pane, to se ti určitě nestane!"

Mth 16 23 Ale on se otočil a řekl Petrovi: "Jdi ode mne, satane! Jsi mi pohoršením, protože nemáš na mysli věci Boží, ale věci lidské."

Mth 16 24 Tehdy Ježíš řekl svým učedníkům: "Chce-li kdo za mnou přijít, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mne."

Mth 16 25 Neboť kdo by chtěl svou duši zachránit, ztratí ji; kdo však by ztratil svou duši kvůli mně, nalezne ji.

Mth 16 26 Vždyť co člověku prospěje, získá-li celý svět, ale jeho duše utrpí škodu? Anebo co dá člověk výměnou za svou duši?

Mth 16 27 Syn člověka má přijít v slávě svého Otce se svými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.

Mth 16 28 Amen, pravím vám, že někteří z těch, kteří tu stojí, určitě neokusí smrti, dokud nespatří Syna člověka přicházejícího ve své královské moci."

Mth 17 1 Po šesti dnech vzal Ježíš s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami.

Mth 17 2 A byl před nimi proměněn. Jeho tvář zazářila jako slunce a jeho šaty zbělely jako světlo.

Mth 17 3 A hle, ukázal se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají.

Mth 17 4 Petr na to řekl Ježíšovi: "Pane, je pro nás dobré být zde. Chceš-li, udělám zde tři stánky, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi."

Mth 17 5 Když ještě mluvil, hle, zastínil je zářivý oblak, a hle, z oblaku se ozval hlas, který říkal: "Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení; toho poslouchejte."

Mth 17 6 Jak to učedníci uslyšeli, padli na tvář a velmi se báli.

Mth 17 7 Ježíš k nim přistoupil, dotkl se jich a řekl: "Vstaňte a nebojte se."

Mth 17 8 Pozvedli oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše.

Mth 17 9 A když sestupovali z hory, Ježíš jim přikázal: "Nikommu o tom vidění neříkejte, dokud Syn člověka nebude vzkříšen z mrtvých."

Mth 17 10 [Jeho] učedníci se ho zeptali: "Jak to, že učitelé Písma říkají, že nejprve musí přijít Eliáš?"

Mth 17 11 On odpověděl: "Eliáš opravdu přichází a bude všechno obnovovat."

Mth 17 12 Avšak pravím vám: Eliáš již přišel, a nepoznali ho, ale udělali s ním, co chtěli; tak i Syn člověka bude od nich trpět."

Mth 17 13 Tehdy učedníci pochopili, že jim to řekl o Janu Křtiteli.

Mth 17 14 Když přišli k zástupu, přistoupil k němu jeden člověk a na kolenu mu řekl: "Pane, smiluj se nad mým synem, neboť je náměsíčný a zle trpí; často totiž padá do ohně a často do vody."

Mth 17 16 A přivedl jsem ho k tvým učedníkům, ale nemohli ho uzdravit."

Mth 17 17 Ježíš odpověděl: "Ach, pokolení nevěřící a zvrácené! Jak dlouho ještě budu s vámi? Jak dlouho vás mám snášet? Přiveďte ho sem ke mně!"

Mth 17 18 Ježíš mu pohrozil a démon od něho vyšel; a od té hodiny byl chlapec uzdraven.

Mth 17 19 Potom, když byli sami, přistoupili učedníci k Ježíšovi a řekli: "Proč jsme ho nemohli vyhnat my?"

Mth 17 20 On jim řekl: "Pro vaši malověrnost! Amen, pravím vám, budete-li mít víru jako zrnko hořčice, řeknete této hoře: 'Přejdí odtud tam', a přejde; a nic vám nebude nemožné."

Mth 17 21 [Tento rod nevychází jinak než v modlitbě a půstu.]

Mth 17 22 Když se zdržovali v Galileji, řekl jim Ježíš: "Syn člověka má být vydán do rukou lidí;

Mth 17 23 zabijí ho, a třetího dne bude vzkříšen." Velice se zarmoutili.

Mth 17 24 Když přišli do Kafarnaum, přistoupili k Petrovi výběrcí dvoudrachem a řekli: "Váš učitel neplatí dvojdrachmu?"

Mth 17 25 Řekl: "Ale ano." Jakmile vešel do domu, Ježíš ho předešel otázkou: "Co myslíš, Šimone? Od koho vybírají králové země poplatky a daň? Od svých synů, nebo od cizích?"

Mth 17 26 Když [Petr] řekl: "Od cizích", pověděl mu Ježíš: "Synové jsou tedy svobodní."

Mth 17 27 Abychom je však nepohoršili, jdi k moři, hoď udici a vytáhni první rybu, která se vynoří. Až otevřeš její ústa, nalezneš peněz; ten vezmi a dej jim za mne i za sebe."

Mth 18 1 V tu hodinu přistoupili učedníci k Ježíšovi a říkali: "Kdo je tedy největší v království Nebes?"

Mth 18 2 Ježíš přivolal dítě, postavil je doprostřed

Mth 18 3 a řekl: "Amen, pravím vám: Neobráťte-li se a nestanete-li se takovými jako děti, jistě nevejdete do království Nebes.

Mth 18 4 Kdo se tedy pokoří jako toto dítě, ten je největší v království Nebes.

Mth 18 5 A kdo přijme jedno takové dítě na základě mého jména, přijímá mne."

Mth 18 6 "Kdo však svede k hříchu jednoho z těchto maličkých, kteří ve mne věří, pro toho by bylo lépe, aby mu na krk pověsili velký mlýnský kámen a potopili ho do mořské hlubiny.

Mth 18 7 Běda světu pro svody! Svody sice musí přijít, avšak běda tomu člověku, skrze kterého svod přichází!

Mth 18 8 Jestliže tě tvá ruka nebo tvá noha svádí k hříchu, utni ji a odhoď; lépe je pro tebe, abys vešel do života zmrzačený nebo chromý, než abys měl obě ruce nebo obě nohy, a byl uvržen do věčného ohně.

Mth 18 9 A jestliže tě svádí tvé oko, vyjmi je a odhoď; lépe je pro tebe, abys vešel do života jednooký, než abys měl obě oči, a byl uvržen do ohnivě Gehenny."

Mth 18 10 "Hleďte, abyste nepohrdli ani jedním z těchto maličkých. Pravím vám, že jejich andělé v nebesích stále hledí na tvář mého Otce, který je v nebesích.

Mth 18 11 [Vždyť Syn člověka přišel zachránit, co zahynulo.]

Mth 18 12 Co myslíte? Kdyby nějaký člověk měl sto ovcí a jedna z nich by zabloudila, zdali nenechá těch devadesát devět na horách a nevydá se hledat tu, která bloudí?

Mth 18 13 A stane-li se, že ji nalezne, amen, pravím vám, že se z ní raduje víc než z těch devadesáti devíti, které nezabloudily.

Mth 18 14 Právě tak není vůle vašeho Otce, který je v nebesích, aby zahynul jediný z těchto maličkých."

Mth 18 15 "Jestliže tvůj bratr proti tobě zhřeší, jdi a pokárej ho jen mezi čtyřma očima. Poslechne-li tě, získal jsi svého bratra.

Mth 18 16 Jestliže by však neposlechl, vezmi s sebou ještě jednoho nebo dva, aby 'ústy dvou nebo tří svědků byl potvrzen každý výrok'.

Mth 18 17 Jestliže je neposlechne, pověz to shromáždění; jestliže však neposlechne ani shromáždění, ať je ti jako pohan a celník."

Mth 18 18 "Amen, pravím vám, cokoli svázete na zemi, bude již svázáno v nebi, a cokoli rozvázete na zemi, bude již rozvázáno v nebi.

Mth 18 19 Amen, opět vám pravím: Shodnou-li se dva z vás na zemi v jakékoli věci, o níž požádají, stane se jím od mého Otce, který je v nebesích.

Mth 18 20 Neboť kde jsou dva nebo tři shromáždění v mé jméno, tam jsem já uprostřed nich."

Mth 18 21 Tehdy přistoupil Petr a řekl mu: "Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Až sedmkrát?"

Mth 18 22 Ježíš mu řekl: "Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát."

Mth 18 23 "Proto je království Nebes podobné člověku králi, který chtěl provést vyúčtování se svými otroky.

Mth 18 24 Když začal účtovat, přivedli mu jednoho, který mu byl dlužen deset tisíc talentů.

Mth 18 25 Protože však neměl čím zaplatit, rozkázal ho pán prodat i se ženou a dětmi i se vším, co má, aby tak splatil svůj dluh.

Mth 18 26 Otrok padl na zem, klaněl se mu a říkal: 'Měj se mnou trpělivost, [pane,] a všechno ti vrátím!'

Mth 18 27 I slitoval se pán nad tím otrokem, propustil ho a dluh mu odpustil.

Mth 18 28 Ale když onen otrok vyšel, našel jednoho ze svých spoluotroků, který mu byl dlužen sto denárů; popadl ho a začal ho škrtit, říkáje: 'Zaplat, co mi dlužíš!'

Mth 18 29 Jeho spoluotrok padl na zem a prosil ho: 'Měj se mnou strpení, a zaplatím ti.'

Mth 18 30 On však nechtěl, ale šel a uvrhl ho do vězení, dokud nezaplatí dluh.

Mth 18 31 Když jeho spoluotroci uviděli, co se přihodilo, velmi se zarmoutili; šli a oznámili pánu všechno, co se stalo.

Mth 18 32 Potom si ho jeho pán zavolaal a řekl mu: 'Otroku zlý, celý ten dluh jsem ti odpustil, protože jsi mě poprosil.

Mth 18 33 Neměl ses také ty smilovat nad svým spoluotrokem, jako jsem se i já smiloval nad tebou?'

Mth 18 34 A jeho pán se rozhněval a předal ho mučitelům, dokud [mu] nezaplatí celý dluh.

Mth 18 35 Tak i můj nebeský Otec učiní vám, jestliže ze srdce neodpustíte každý svému bratru."

Mth 19 1 A stalo se, že když Ježíš dokončil tato slova, odebral se z Galileje a přišel do judských končin za Jordán.

Mth 19 2 Šly za ním velké zástupy a on je tam uzdravil.

Mth 19 3 Přistoupili k němu farizeové, pokoušeli ho a říkali: "Je dovoleno, aby člověk propustil svou ženu z jakéhokoli důvodu?"

Mth 19 4 On odpověděl: "Nečetli jste, že ten, který stvořil člověka od počátku, 'učinil je jako muže a ženu'?"

Mth 19 5 A řekl: 'Proto opustí člověk otce i matku a přilne ke své ženě, a ti dva budou jedno tělo',

Mth 19 6 takže již nejsou dva, ale jedno tělo. Co tedy Bůh spojil, ať člověk neodděluje!"

Mth 19 7 Řekli mu: "Proč tedy Mojžíš nařídil dát ženě rozlukový list a propustit ji?"

Mth 19 8 Řekl jim: "Pro tvrdost vašeho srdce vám Mojžíš dovolil propustit vaše ženy, od počátku však tomu tak nebylo.

Mth 19 9 Pravím vám, že kdo by propustil svou ženu, pokud by to nebylo na základě smilstva, a oženil se s jinou, cizoloží; [a kdo by se s propuštěnou oženil, cizoloží]."

Mth 19 10 Jeho učedníci mu řekli: "Jestliže je to mezi mužem a ženou takové, je lépe se neženit."

Mth 19 11 On jim řekl: "Ne všichni chápou toto slovo, ale jen ti, kterým je to dáno.

Mth 19 12 Jsou totiž eunuchové, kteří se už takto narodili z matčina lůna; a jsou eunuchové, které učinili eunuchy lidé; a jsou eunuchové, kteří se sami stali eunuchy pro království Nebes. Kdo může chápat, chápej."

Mth 19 13 Tehdy k němu přinášeli děti, aby na ně vložil ruce a pomodlil se; ale učedníci je pokárali.

Mth 19 14 Ježíš však řekl: "Nechte děti a nebraňte jim přijít ke mně, neboť takových je království Nebes."

Mth 19 15 A vložil na ně ruce a šel odtamtud.

Mth 19 16 A hle, přistoupil k němu jeden člověk a řekl: "Učiteli, co dobrého mám učinit, abych obdržel věčný život?"

Mth 19 17 On mu řekl: "Proč se mě ptáš na dobré? Jen jeden je dobrý [: Bůh]. Chceš-li vstoupit do života, zachovej přikázání!"

Mth 19 18 Řekl mu: "Která?" Ježíš řekl: "Nebudeš vraždit, cizoložit, krást, lživě svědčit,

Mth 19 19 cti otce a matku, budeš milovat svého bližního jako sebe."

Mth 19 20 Mladík mu řekl: "To všechno jsem dodržel. Co mi ještě schází?"

Mth 19 21 Ježíš mu říkal: "Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej svůj majetek a dej chudým, a budeš mít poklady v nebesích; pak přijď a následuj mne."

Mth 19 22 Když mladík uslyšel [toto] slovo, odešel zarmoucen, neboť měl mnoho majetku.

Mth 19 23 Ježíš řekl svým učedníkům: "Amen, pravím vám, že bohatý těžko vejde do království Nebes.

Mth 19 24 Opět vám pravím, je snadnější, aby velbloud prošel uchem jehly, než aby bohatý vešel do Božího království."

Mth 19 25 Když to učedníci uslyšeli, byli velmi vyděšeni a říkali: "Kdo tedy může být zachráněn?"

Mth 19 26 Ježíš na ně upřeně pohlédl a řekl jim: "U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno."

Mth 19 27 Na to mu řekl Petr: "Hle, my jsme opustili všechno a vydali se za tebou. Co tedy budeme mít?"

Mth 19 28 Ježíš jim řekl: "Amen, pravím vám, když se Syn člověka při obnovení všech věcí posadí na trůn své slávy, usednete také vy, kteří jste mne následovali, na dvanáct trůnů a budete soudit dvanáct kmenů Izraele.

Mth 19 29 A každý, kdo opustil domy nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo ženu nebo děti nebo pole pro mé jméno, stokrát víc vezme a obdrží za dědictví věčný život.

Mth 19 30 Mnozí první budou poslední a poslední první."

Mth 20 1 "Neboť království Nebes je podobné člověku hospodáři, který časné zrána vyšel najmout dělníky na svou vinici.

Mth 20 2 Smluvil s dělníky denár na den a poslal je na vinici.

Mth 20 3 A když vyšel kolem deváté hodiny, spatřil jiné, jak stojí nečinně na tržišti,

Mth 20 4 a řekl jim: 'Jděte i vy na vinici a dám vám, co bude spravedlivé.'

Mth 20 5 Oni odešli. Opět vyšel kolem dvanácti a tří hodin odpoledne a učinil právě tak.

Mth 20 6 Vyšel kolem páté hodiny a našel jiné, jak tam stojí, a řekl jim: 'Proč tu stojíte celý den nečinně?'

Mth 20 7 Řekli mu: 'Protože nás nikdo nenajal.' Řekl jim: 'Jděte i vy na [mou] vinici [a dostanete, co bude spravedlivé].'

Mth 20 8 Když nastal večer, řekl pán vinice svému správci: 'Zavolej dělníky a vyplat jim mzdu, počna od posledních až k prvním.'

Mth 20 9 Přišli ti, kteří byli najati okolo páté hodiny, a každý dostal denár.

Mth 20 10 Když přišli ti první, myslili, že dostanou víc; ale i oni dostali po

denáru.
Mth 20 11 Vzali jej, ale reptali proti hospodáři:
Mth 20 12 'Tito poslední dělali jedinou hodinu a postavil jsi je na roveň nám,
kteří jsme nesli tíhu dne a vedro!'
Mth 20 13 On však odpověděl jednomu z nich: 'Příteli, nekřivdím ti! Nesmluvil
jsi se mnou denár za den?
Mth 20 14 Vezmi, co ti patří, a odejdi! Chci dát i tomu poslednímu jako tobě.
Mth 20 15 Nemám snad právo udělat si ve svých záležitostech, co chci? Anebo je
proto tvé oko zlé, že já jsem dobrý?'
Mth 20 16 Tak budou poslední první a první poslední. [Neboť je mnoho pozvaných,
ale málo vybraných.]"
Mth 20 17 Když Ježíš vystupoval k Jeruzalému, vzal si stranou Dvanáct učedníků a
cestou jim řekl:
Mth 20 18 "Hle, vystupujeme k Jeruzalému a Syn člověka bude vydán předním kněžím
a učitelům Písma. Odsoudí ho k smrti
Mth 20 19 a vydají pohanům, aby se mu vysmáli, zbičovali ho a ukřižovali; a
třetího dne bude vzkříšen."
Mth 20 20 Tehdy k němu přistoupila matka synů Zebedeových se svými syny, klaněla
se mu a o něco ho žádala.
Mth 20 21 On jí řekl: "Co chceš?" Řekla mu: "Ustanov, aby tito dva moji synové
usedli jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici ve tvém království."
Mth 20 22 Ježíš odpověděl: "Nevíte, co žádáte. Můžete pít kalich, který já mám
pít?" Řekli mu: "Můžeme."
Mth 20 23 Řekl jim: "Můj kalich sice pít budete, ale není mou věcí, abych dal
někomu usednout po mé pravici a po mé levici, neboť tam usednou ti, pro které je to připraveno
od mého Otce."
Mth 20 24 Když to uslyšelo ostatních deset, rozmrzelo se na oba bratry.
Mth 20 25 Ježíš si je zavolaal a řekl: "Víte, že vládci národů panují nad svými
národy a jejich velcí lidé nad nimi uplatňují svou moc.
Mth 20 26 Mezi vámi tomu tak nebude; ale kdo by se chtěl mezi vámi stát velkým,
bude vaším služebníkem;
Mth 20 27 a kdo by chtěl být mezi vámi první, bude vaším otrokem.
Mth 20 28 Stejně jako Syn člověka nepřišel, aby mu bylo poslouženo, ale aby
posloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé."
Mth 20 29 Když vycházeli z Jericha, vydal se za ním velký zástup.
Mth 20 30 A hle, dva slepí seděli u cesty; jakmile uslyšeli, že Ježíš jde kolem,
vykřikli: "Smiluj se nad námi, Pane, synu Davidův!"
Mth 20 31 Zástup je okřikl, aby zmlkli. Oni však vykřikli ještě silněji: "Smiluj
se nad námi, Pane, synu Davidův!"
Mth 20 32 Ježíš se zastavil, zavolaal je a řekl: "Co chcete, abych pro vás
učinil?"
Mth 20 33 Řekli mu: "Pane, ať se nám otevrou oči!"
Mth 20 34 Ježíš byl hluboce pohnut, dotkl se jejich očí, a hned prohlédli a šli
za ním.
Mth 21 1 Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage na Olivové hoře,
poslal Ježíš dva učedníky
Mth 21 2 a řekl jim: "Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned naleznete
uvázanou oslici a s ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně.
Mth 21 3 A kdyby vám někdo něco řekl, povězte: 'Pán je potřebuje; a hned je
pošle.'"
Mth 21 4 Toto se stalo, aby se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroka:
Mth 21 5 'Řekněte dceři sionské: Hle, tvůj král přichází k tobě, tichý a sedící
na oslici a na oslátku, mláděti oslice.'
Mth 21 6 Učedníci šli a učinili, jak jim Ježíš nařídil.
Mth 21 7 Přivedli oslici i oslátko, položili na ně pláště a on se na ně
posadil.
Mth 21 8 Mohutný zástup rozprostřel své pláště na cestu, jiní zase odsekávali
větvě ze stromů a stlali je na cestu.
Mth 21 9 Zástupy, které šly před ním, i ty, které ho doprovázely, křičely:
"Hosanna synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Pána! Hosanna na výsostech!"
Mth 21 10 Když vjel Ježíš do Jeruzaléma, vzrušilo se celé město a říkalo: "Kdo
to je?"
Mth 21 11 Zástupy říkaly: "To je prorok Ježíš, ten z Nazareta v Galileji."
Mth 21 12 Ježíš vstoupil do chrámu [Božího] a vyhnal všechny ty, kteří v chrámě
prodávali a kupovali, zpřevracel stoly směnárníků i sedadla prodavačů holubů
Mth 21 13 a řekl jim: "Je napsáno: 'Můj dům bude nazván domem modlitby', ale vy
z něho děláte jeskyni lupičů."
Mth 21 14 A přistoupili k němu v chrámě slepí a chromí, a uzdravil je.
Mth 21 15 Když přední kněží a učitelé Písma spatřili ty podivuhodné věci, které
učinil, a jak děti volají v chrámě: "Hosanna synu Davidovu", rozhořčili se
Mth 21 16 a řekli mu: "Slyšíš, co tihle říkají?" Ježíš jim řekl: "Ano. Nikdy
jste nečetli: 'Z úst nemluvnat a kojenců sis připravil chválu?'"

Mth 21 17 I nechal je a vyšel ven z města do Betanie, kde přenocoval.
Mth 21 18 Když se časně ráno vracel do města, dostal hlad.
Mth 21 19 Spatřil u cesty jeden fíkovník a šel k němu, ale nenašel na něm nic než jen listí. Řekl mu: "Ať se z tebe již nikdy v tomto věku ovoce neurodí!" A fíkovník ihned uschl.
Mth 21 20 Když to učedníci uviděli, podivili se a říkali: "Jak ten fíkovník hned uschl!"
Mth 21 21 Ježíš jim na to řekl: "Amen, pravím vám, budete-li mít víru a nezapochybujete-li, učiníte nejen to, co jsem učinil s fíkovníkem, ale kdybyste i této hoře řekli: 'Zdvihni se a vrhni se do moře', stane se to."
Mth 21 22 A všechno, o čem byste v modlitbě požádali, budete-li věřit, dostanete."
Mth 21 23 Když přišel do chrámu a vyučoval, přistoupili k němu přední kněží a starší lidu a řekli: "V jaké pravomoci tyto věci činíš? Kdo ti dal tuto pravomoc?"
Mth 21 24 Ježíš jim odpověděl: "Já se vás také zeptám na jednu věc. Jestliže mi to řeknete, i já vám povím, v jaké pravomoci ty věci činím."
Mth 21 25 Odkud byl křest Janův? Z nebe, či z lidí?" Oni se mezi sebou dohadovali: "Řekneme-li 'z nebe', řekne nám: 'Proč jste mu tedy neuvěřili?'"
Mth 21 26 Řekneme-li však 'z lidí', bojíme se zástupu, neboť všichni mají Jana za proroka."
Mth 21 27 Odpověděli Ježíšovi: "Nevíme." A on jim řekl: "Ani já vám nepovím, v jaké pravomoci ty věci činím."
Mth 21 28 "Co myslíte? Jeden člověk měl dva syny. Přistoupil k prvnímu a řekl: 'Synu, odejdi dnes pracovat na vinici.'"
Mth 21 29 On odpověděl: 'Nechci.' Ale potom toho litoval a odešel.
Mth 21 30 Přistoupil k druhému a řekl totéž. On odpověděl: 'Ano, pane', ale neodešel.
Mth 21 31 Který z těch dvou vykonal otcovu vůli?" Řekli: "Ten první." Ježíš jim řekl: "Amen, pravím vám, že celníci a prodejné ženy vás předcházejí do Božího království."
Mth 21 32 Neboť Jan k vám přišel cestou spravedlnosti, ale neuvěřili jste mu. Celníci a prodejné ženy mu však uvěřili. Když jste to uviděli, ani potom jste toho nelitovali a neuvěřili mu."
Mth 21 33 "Poslyšte jiné podobenství: Byl jeden člověk, hospodář, který vysadil vinici, obehnal ji zdí, vykopal v ní lis a vystavěl věž; pak ji pronajal vinařům a odcestoval.
Mth 21 34 Když se přiblížil čas úrody, poslal své otroky k vinařům, aby převzali jeho úrodu.
Mth 21 35 Ale vinaři jeho otroky vzali, jednoho zbili, druhého zabili, dalšího ukamenovali.
Mth 21 36 Znovu poslal jiné otroky, bylo jich ještě více než těch prvních, ale učinili jim totéž.
Mth 21 37 Naposled k nim poslal svého syna a řekl: 'Zastydí se před mým synem.'
Mth 21 38 Když však vinaři uviděli syna, řekli si mezi sebou: 'To je dědic. Pojďme, zabijme ho a zmocníme se jeho dědictví!'"
Mth 21 39 I vzali ho, vyhodili ven z vinice a zabili.
Mth 21 40 Když tedy přijde pán vinice, co učiní oněm vinařům?"
Mth 21 41 Řekli mu: "Ty zlé krutě zahubíš a vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou odevzdávat úrodu v určených časech."
Mth 21 42 Ježíš jim řekl: "Copak jste nikdy nečetli v Písmech: 'Kámen, který stavitelé po prozkoumání zavrhl, se stal hlavou úhlu. Od Pána se to stalo a je to podivuhodné v našich očích'?"
Mth 21 43 Proto vám pravím, že vám bude království Boží odňato a bude dáno národu, který přináší jeho úrodu.
Mth 21 44 Kdo padne na ten kámen, roztrhne se; a na koho padne, toho rozpráší jako plevy."
Mth 21 45 Když přední kněží a farizeové uslyšeli tato jeho podobenství, poznali, že mluví o nich.
Mth 21 46 chtěli se ho zmocnit, ale dostali strach ze zástupů, protože ty ho měly za proroka.
Mth 22 1 A Ježíš k nim znovu promluvil v podobenstvích:
Mth 22 2 "Království Nebes je podobné člověku králi, který vystrojil svatbu svému synu.
Mth 22 3 A poslal své otroky, aby zavolali pozvané hosty na svatbu; ale ti nechtěli přijít.
Mth 22 4 Poslal znovu jiné otroky se slovy: 'Řekněte pozvaným: Hle, přichystal jsem svou hostinu, moji býci a krmený dobytek jsou poraženi, všechno je připraveno, přijďte na svatební hostinu.'
Mth 22 5 Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, jiný za svým obchodem.
Mth 22 6 Ostatní se zmocnili jeho otroků, ztýrali je a zabili.
Mth 22 7 Král se rozhněval, poslal svá vojska, zahubil ony vrahy a jejich město zapálil.
Mth 22 8 Potom řekl svým otrokům: 'Svatba je sice připravena, ale pozvaní jí nebyli hodni.'
Mth 22 9 Jděte tedy na křižovatky cest a každého, koho naleznete, pozvěte na

svatební hostinu.'

Mth 22 10 I vyšli ti otroci na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré. I naplnila se svatební síň stolovníky.

Mth 22 11 Když král vstoupil, aby se na stolovníky podíval, spatřil tam člověka, který na sobě neměl svatební šat.

Mth 22 12 I řekl mu: 'Příteli, jak jsi sem vešel bez svatebního roucha?' A on oněměl.

Mth 22 13 Tehdy řekl král služebníkům: 'Svažte mu nohy a ruce a vyhoďte ho do nejzazší temnoty; tam bude pláč a skřípění zubů.'

Mth 22 14 Neboť je mnoho pozvaných, ale málo vybraných."

Mth 22 15 Tehdy farizeové šli a poradili se, jak by ho chytili za slovo.

Mth 22 16 A poslali k němu své učedníky spolu s herodiány, kteří řekli: "Učiteli, víme, že jsi pravdivý a učíš cestě Boží podle pravdy. A nedbáš na nikoho, neboť se neohlížíš na postavení člověka.

Mth 22 17 Řekni nám tedy, co myslíš: patří se dát daň císaři, nebo ne?"

Mth 22 18 Ježíš poznal jejich zlý úmysl a řekl: "Proč mne zkoušíte, pokrytci?"

Mth 22 19 Ukažte mi peněz daně." Přinesli mu denár.

Mth 22 20 Řekl jim: "Čí je tento obraz a nápis?"

Mth 22 21 Odpověděli mu: "Císařův." Tu jim řekl: "Co je tedy císařovo, odevzdejte císaři, a co je Boží, Bohu."

Mth 22 22 Když to uslyšeli, podivili se, nechali ho a odešli.

Mth 22 23 V ten den k němu přišli saduceové, kteří říkají, že není vzkříšení, a zeptali se ho:

Mth 22 24 "Učiteli, Mojžíš řekl: 'Zemře-li někdo bezdětný, jeho bratr si podle řádu švagrovství vezme jeho ženu a zplodí svému bratrovi potomka.'

Mth 22 25 U nás bylo sedm bratrů. První se oženil a zemřel; a protože neměl potomka, zanechal svou ženu svému bratrovi.

Mth 22 26 Stejně i druhý a třetí, až do sedmého.

Mth 22 27 Poslední ze všech zemřela ta žena.

Mth 22 28 Kterému z těch sedmi bude tedy ta žena patřit při vzkříšení? Vždyť ji měli všichni."

Mth 22 29 Ježíš jim odpověděl: "Bloudíte, protože neznáte Písma ani Boží moc.

Mth 22 30 Při vzkříšení se totiž lidé nežení ani nevdávají, ale jsou jako [Boží] andělé v nebi.

Mth 22 31 Pokud jde o vzkříšení mrtvých, nečetli jste, co vám bylo od Boha řečeno slovy:

Mth 22 32 'Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův'? On není Bohem mrtvých, ale živých."

Mth 22 33 Když to zástupy uslyšely, byly ohromeny jeho učením.

Mth 22 34 Když farizeové uslyšeli, že umlčel saduceje, sešli se spolu a jeden z nich, učitel zákona, ho chtěl zkoušet a zeptal se:

Mth 22 35 "Učiteli, které přikázání je v zákoně největší?"

Mth 22 36 On mu řekl: "Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí."

Mth 22 37 To je největší a první přikázání.

Mth 22 38 Druhé je mu podobné: 'Miluj svého bližního jako sám sebe.'

Mth 22 39 Na těchto dvou přikázáních spočívá celý zákon a Proroci."

Mth 22 40 Když se farizeové shromáždili, Ježíš se jich zeptal:

Mth 22 41 "Co si myslíte o Mesiáši? Čí je syn?" Řekli mu: "Davidův."

Mth 22 42 Řekl jim: "Jak to tedy, že ho David v Duchu nazývá Pánem, když praví: 'Řekl Pán mému Pánu: Seď po mé pravici, dokud ti nepoložím tvé nepřátele pod nohy'?"

Mth 22 43 Jestliže ho tedy David nazývá Pánem, jakpak je jeho synem?"

Mth 22 44 A nikdo mu nemohl odpovědět ani slovo; od toho dne se ho již nikdo neodvážil zeptat.

Mth 23 1 Potom Ježíš promluvil k zástupům a ke svým učedníkům:

Mth 23 2 "Na stolci Mojžíšově usedli učitelé Písma a farizeové.

Mth 23 3 Proto udělejte a zachovávejte všechno, co by vám řekli, avšak podle jejich skutků nečiňte; neboť mluví, ale nečiní.

Mth 23 4 Svazují těžká a neúnosná břemena a vkládají je na ramena lidí, ale sami ani prstem jimi nechtějí pohnout.

Mth 23 5 A všechny své skutky dělají proto, aby je lidé viděli. Rozšiřují své modlitební řemínky a prodlužují trásné svých oděvů,

Mth 23 6 mají rádi přední místa na hostinách a přední sedadla v synagógách,

Mth 23 7 pozdravy na tržištích, a jsou rádi, když je lidé oslovují Rabbi.

Mth 23 8 Vy se však nenechte nazvat Rabbi, neboť jediný je váš Učitel, vy pak všichni jste bratři.

Mth 23 9 A nikoho nenazvěte na zemi svým Otcem, neboť jediný je váš Otec, ten nebeský.

Mth 23 10 Ani se nenechte nazvat vůdci, neboť váš vůdce je jeden, Mesiáš.

Mth 23 11 Ale největší z vás bude vašim služebníkem.

Mth 23 12 Kdo se bude povyšovat, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen."

Mth 23 13 "Běda vám, učitelé Písma a farizeové, pokrytci, protože zavíráte království Nebes před lidmi; sami totiž nevstupujete, a těm, kdo by vstoupit chtěli, vstoupit nedovolujete.

Mth 23 14 [Běda vám, učitelé Písma a farizeové, pokrytci, protože vyjídáte domy vdov a okázale dlouho se modlíte; proto vezmete těžší odsouzení.]"

Mth 23 15 "Běda vám, učitelé Písma a farizeové, pokrytci! Obcházíte moře i souš, abyste získali jednoho proselytu; a když se jím stane, děláte z něho syna Gehenny, dvakrát horšího, než jste sami."

Mth 23 16 "Běda vám, slepí vůdcové! Říkáte: 'Kdo by učinil přísahu při svatyni, nic to neznamena; ale kdo by učinil přísahu při zlatu svatyně, je vázán,'"

Mth 23 17 Blázní a slepci, co je větší: zlato, nebo svatyně, která to zlato posvětila?

Mth 23 18 A 'kdo by učinil přísahu při oltáři, nic to neznamena, ale kdo by vyslovil přísahu při daru, který je na něm, je vázán.'

Mth 23 19 [Blázní a] slepci, co je větší: dar, nebo oltář, který ten dar posvěcuje?

Mth 23 20 Kdo tedy učinil přísahu při oltáři, přísahá při něm i při všem, co na něm leží.

Mth 23 21 A kdo učinil přísahu při svatyni, přísahá při ní i při Tom, kdo v ní přebývá.

Mth 23 22 A kdo učinil přísahu při nebi, přísahá při trůnu Božím i při Tom, který na něm sedí."

Mth 23 23 "Běda vám, učitelé Písma a farizeové, pokrytci, protože dáváte desátky z máty, kopru a kmínu, ale zanedbali jste závažnější věci zákona: právo, milosrdenství a věrnost. Toto bylo třeba udělat a tamto zanedbávat."

Mth 23 24 Slepí vůdci! Cedíte komára, ale velblouda polykáte."

Mth 23 25 "Běda vám, učitelé Písma a farizeové, pokrytci, protože čistíte číše a mísy zevnějšku, ale uvnitř jsou plné chamtivosti a nezdrženlivosti."

Mth 23 26 Slepý farizeji! Napřed vyčisti vnitřek číše a mísy, aby se stal čistým i jejich zevnějšek."

Mth 23 27 "Běda vám, učitelé Písma a farizeové, pokrytci, protože se podobáte obilným hrobům, které se zvenčí zdají pěknými, ale uvnitř jsou plné kostí mrtvých a veškeré nečistoty."

Mth 23 28 Tak i vy se navenek zdáte lidem spravedliví, ale uvnitř jste plni pokrytectví a bezzákonnosti."

Mth 23 29 "Běda vám, učitelé Písma a farizeové, pokrytci, protože stavíte náhrobky prorokům a zdobíte pomníky spravedlivých"

Mth 23 30 a říkáte: 'Kdybychom žili ve dnech našich otců, neměli bychom s nimi podíl na prolévání krve proroků.'

Mth 23 31 Tak svědčíte sami proti sobě, že jste synové těch, kteří proroky zavraždili.

Mth 23 32 I vy naplňte míru svých otců!

Mth 23 33 Hadí, plemeno zmijí! Jak uniknete trestu Gehenny?

Mth 23 34 Hle, proto já k vám posílám proroky a moudré muže i učitele Písma; některé z nich zabijete a ukřižujete, některé z nich budete bičovat ve svých synagógách a pronásledovat od města k městu,

Mth 23 35 aby na vás přišla všechna spravedlivá krev vylévaná na zemi, od krve spravedlivého Ábela až po krev Zachariáše, syna Barachiášova, kterého jste zavraždili mezi svatyní a oltářem.

Mth 23 36 Amen, pravím vám, to všechno přijde na toto pokolení."

Mth 23 37 "Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kteří jsou k tobě posláni! Kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako slepice shromáždí své kuřata pod křídla, ale nechťeli jste."

Mth 23 38 Hle, váš dům se vám ponechává pustý.

Mth 23 39 Neboť pravím vám, od nynějška mne již neuvidíte, dokud neřeknete: 'Požehnaný, který přichází ve jménu Pána!'"

Mth 24 1 Ježíš vyšel z chrámu a odcházel. Tu přistoupili jeho učedníci, aby mu ukázali na chrámové stavby.

Mth 24 2 Ale on jim na to řekl: "Vidíte to všechno? Amen, pravím vám, jistě zde nebude ponechán kámen na kameni, který by nebyl stržen."

Mth 24 3 Když seděl na Olivové hoře, přistoupili k němu o samotě učedníci a říkali: "Řekni nám, kdy to bude a jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku?"

Mth 24 4 Ježíš jim odpověděl: "Dávejte si pozor, aby vás někdo nesvedl.

Mth 24 5 Neboť mnozí přijdou na základě mého jména a budou říkat: 'Já jsem Kristus' a svedou mnohé.

Mth 24 6 Budete slyšet o válkách a uslyšíte válečné zvěsti. Dejte si pozor, neděste se. To [všechno] se musí stát, ale to ještě není konec.

Mth 24 7 Povstane národ proti národu a království proti království, budou hladomory a zemětřesení na různých místech.

Mth 24 8 Ale to všechno bude počátek porodních bolestí.

Mth 24 9 Pak vás budou vydávat v soužení a budou vás zabíjet; a všechny národy vás budou nenávidět pro mé jméno.

Mth	24	10	A tehdy se mnozí pohorší, budou se navzájem zrazovat a jeden druhého nenávidět.
Mth	24	11	Také povstanou mnozí lživí proroci a svedou mnohé.
Mth	24	12	A protože vzroste bezzákonnost, ochladne láska mnohých.
Mth	24	13	Kdo však vytrvá do konce, bude zachráněn.
Mth	24	14	Toto evangelium o království bude vyhlášeno po celém světě na svědectví všem národům. A tehdy přijde konec."
Mth	24	15	"když pak spatříte 'ohavnost zpusťování', o níž mluvil prorok Daniel, jak stojí na svatém místě - kdo čteš, rozuměj -
Mth	24	16	tehdy ti, kdo budou v Judeji, ať utíkají do hor.
Mth	24	17	Kdo bude na střeše, ať nesestupuje, aby si vzal věci ze svého domu.
Mth	24	18	A kdo bude na poli, ať se nevrací zpátky, aby si vzal svůj plášť.
Mth	24	19	Běda těhotným a kojícím v oněch dnech!
Mth	24	20	Modlete se, aby k vašemu útěku nedošlo v zimě nebo v sobotu.
Mth	24	21	Neboť tehdy bude tak velké soužení, jaké nenastalo od počátku světa až do nynějška, ani již nikdy nenastane.
Mth	24	22	A kdyby nebyly ty dny zkráceny, nebylo by zachráněno žádné tělo; ale kvůli vyvoleným budou ony dny zkráceny.
Mth	24	23	Tehdy, řekne-li vám někdo: 'Hle, zde je Kristus', nebo: 'Zde je', nevěřte.
Mth	24	24	Povstanou totiž lživí Kristové a lživí proroci a budou ukazovat velika znamení a divy, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné.
Mth	24	25	Hle, řekl jsem vám to předem.
Mth	24	26	Řeknou-li vám tedy: 'Hle, je v pustině', nevycházejte; 'hle, v úkrytech', nevěřte!
Mth	24	27	Neboť jako blesk vychází od východu a svítí až na západ, takový bude příchod Syna člověka.
Mth	24	28	Kdekoli je mrtvola, tam se shromáždí supi."
Mth	24	29	"Ihned po soužení oněch dnů se zatmí slunce a měsíc nevydá svou zář, hvězdy budou padat z nebe a mocností nebes se otřesou.
Mth	24	30	Potom se ukáže znamení Syna člověka na nebi, a tehdy se budou bít v prsa všechny kmeny země. A uvidí Syna člověka přicházejícího na nebeských oblacích s mocí a velikou slávou.
Mth	24	31	A pošle své anděly s mohutným [zvukem] polnice a ti shromáždí jeho vyvolené ze čtyř světových stran, od jednoho nejzazšího konce nebes až k jejich druhému nejzazšímu konci."
Mth	24	32	"Od fíkovníku se naučte podobenství: Když již jeho větev změkne a vyhání listy, poznáváte, že léto je blízko.
Mth	24	33	Tak i vy, až toto všechno uvidíte, poznávejte, že je to blízko, přede dveřmi.
Mth	24	34	Amen, pravím vám, že určitě nepomine toto pokolení, dokud se toto všechno nestane.
Mth	24	35	Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou."
Mth	24	36	"O tom dni a hodině nikdo neví, ani andělé nebes, ani Syn, jenom sám Otec.
Mth	24	37	Neboť jak tomu bylo za dnů Noé, tak bude i při příchodu Syna člověka.
Mth	24	38	Jako totiž v oněch dnech před potopou jedli, pili, ženili se a vdávaly, až do dne, kdy Noé vešel do korábu,
Mth	24	39	a nic nepoznali, až přišla potopa a všechny smetla - takový bude i příchod Syna člověka.
Mth	24	40	Tehdy budou dva na poli, jeden bude vzat a jeden bude zanechán.
Mth	24	41	Dvě budou mlít na obilném mlýnku, jedna bude vzata a jedna bude zanechána.
Mth	24	42	Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde.
Mth	24	43	To však vězte, že kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, zůstal by vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do jeho domu.
Mth	24	44	Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, o které si to nemyslíte."
Mth	24	45	"Kdo je tedy věrný a rozumný otrok, jehož pán ustanovil nad svou čeledí, aby jí dával pokrm v pravý čas?
Mth	24	46	Blahoslavený onen otrok, kterého jeho pán při svém příchodu nalezne, že tak činí.
Mth	24	47	Amen, pravím vám, že ho ustanoví nad celým svým majetkem.
Mth	24	48	Kdyby si však onen zlý otrok řekl ve svém srdci: 'Můj pán dlouho nepřichází'
Mth	24	49	a začal by bít své spoluotroky, jíst a pít s opilci,
Mth	24	50	tu pán onoho otroka přijde v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou nezná.
Mth	24	51	Oddělí ho a určí mu úděl s pokrytci. Tam bude pláč a skřípění zubů."
Mth	25	1	"Tehdy bude království Nebes podobné deseti pannám, které vzaly své lampy a vyšly naproti ženichovi.
Mth	25	2	Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných.

Mth 25 3 Pošetilé vzaly sice své lampy, ale nevzaly s sebou olej.
Mth 25 4 Rozumné však vzaly se svými lampami olej v nádobkách.
Mth 25 5 Když ženich dlouho nepřicházel, začaly všechny podřimovat a usínat.
Mth 25 6 Uprostřed noci se však ozval křik: 'Hle, ženich! Vyjděte mu vstříc!'
Mth 25 7 Tehdy všechny panny vstaly a daly do pořádku své lampy.
Mth 25 8 Pošetilé řekly rozumným: 'Dejte nám ze svého oleje, neboť naše lampy dohasí nají!'
Mth 25 9 Ale rozumné odpověděly: 'Ne, nemuselo by vystačit pro nás i pro vás. Jděte raději k prodávacům a kupte si!'
Mth 25 10 Zatímco odcházely, aby nakoupily olej, přišel ženich, a ty, které byly připravené, vešly s ním na svatební hostinu; a dveře byly zavřeny.
Mth 25 11 Později přišly i ostatní panny a říkaly: 'Pane, pane, otevři nám!'
Mth 25 12 Ale on odpověděl: 'Amen, pravím vám, neznám vás.'
Mth 25 13 Bďte tedy, protože neznáte den ani hodinu."
Mth 25 14 "Je to totiž jako s člověkem, který se chystal odcestovat: zavolal své otroky a svěřil jim svůj majetek.
Mth 25 15 Jednomu dal pět talentů, druhému dva, třetímu jeden, každému podle jeho schopností, a ihned odcestoval.
Mth 25 16 Ten, který přijal pět talentů, šel a vložil je do obchodu, a získal jiných pět.
Mth 25 17 Stejně [i] ten, který dostal dva, získal jiné dva.
Mth 25 18 Ale ten, který dostal jeden, odešel, vykopal v zemi jámu a ukryl peníze svého pána.
Mth 25 19 Po dlouhé době pak přišel pán oněch otroků a účtoval s nimi.
Mth 25 20 Přistoupil ten, který dostal pět talentů, přinesl jiných pět talentů a řekl: 'Pane, pět talentů jsi mi svěřil; hle, jiných pět talentů jsem získal.'
Mth 25 21 Jeho pán mu řekl: 'Dobře, otroku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi v radost svého pána.'
Mth 25 22 Přistoupil také ten, který dostal dva talenty a řekl: 'Pane, dva talenty jsi mi svěřil; hle, jiné dva talenty jsem získal.'
Mth 25 23 Jeho pán mu řekl: 'Dobře, otroku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi v radost svého pána.'
Mth 25 24 Přistoupil pak i ten, který dostal jeden talent a řekl: 'Pane, poznal jsem, že jsi tvrdý člověk; sklízíš, kde jsi nezasel, a shromážduješ, kde jsi nerozsypal.'
Mth 25 25 Dostal jsem strach, odešel jsem a ukryl tvůj talent v zemi. Hle, zde máš, co je tvoje.'
Mth 25 26 Jeho pán mu odpověděl: 'Zlý a lenivý otroku, věděl jsi, že sklízím, kde jsem nezasel, a shromážduji, kde jsem nerozsypal?
Mth 25 27 Měl jsi tedy mé peníze uložit u bankéřů, a já bych si při návratu vzal, co je moje, i s úrokem.'
Mth 25 28 Vezměte tedy od něho ten talent a dejte tomu, který má deset talentů!
Mth 25 29 Neboť každému, kdo má, bude dáno a bude mít hojnost. Kdo však nemá, tomu bude odňato i to, co má.
Mth 25 30 A toho neužitečného otroka vyhoďte do nejzazší temnoty. Tam bude pláč a skřípění zubů.'"
Mth 25 31 "Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, tehdy se posadí na trůn své slávy
Mth 25 32 a budou před něj shromážděny všechny národy. A oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů.
Mth 25 33 Ovce postaví po své pravici, kozly po levici.
Mth 25 34 Potom řekne Král těm po své pravici: 'Pojďte, požehnání mého Otce, přijměte za dědictví království, které je pro vás připraveno od založení světa.'
Mth 25 35 Neboť jsem hladověl, a dali jste mi najíst, žíznil jsem, a dali jste mi napít, byl jsem cizincem, a ujali jste se mě,
Mth 25 36 byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.'
Mth 25 37 Tehdy mu spravedliví odpovědí: 'Pane, kdy jsme tě spatřili hladového, a dali jsme ti najíst, nebo žíznivého, a dali jsme ti napít?
Mth 25 38 Kdy jsme tě spatřili jako cizince, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě?
Mth 25 39 Kdy jsme tě spatřili nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?'
Mth 25 40 Král odpoví a řekne jim: 'Amen, pravím vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nejmenších bratří, mně jste učinili.'"
Mth 25 41 "Potom řekne i těm po levici: 'Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly!
Mth 25 42 Neboť jsem hladověl, a nedali jste mi najíst, žíznil jsem, a nedali jste mi napít,
Mth 25 43 byl jsem cizincem, a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mne, byl jsem nemocný a ve vězení, a nenavštívili jste mne.'
Mth 25 44 Tu mu odpovědí i oni: 'Pane, kdy jsme tě spatřili hladového, žíznivého, jako cizince, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?'

Mth 25 45 Pak jim odpoví: 'Amen, pravím vám, cokoliv jste neučinili jednomu z těchto nejmenších, ani mně jste neučinili.'

Mth 25 46 A odejdou do věčného trápení, spravedliví však do věčného života."

Mth 26 1 I stalo se, když Ježíš dokončil všechna tato slova, že řekl svým učedníkům:

Mth 26 2 "Víte, že za dva dny bude hod velikonočního beránka a Syn člověka bude vydán, aby byl ukřižován."

Mth 26 3 Tehdy se shromáždili přední kněží a starší lidu ve dvoře velekněze, který se jmenoval Kai fáš,

Mth 26 4 a společně se poradili, jak by se Ježíše zmocnili lstí a zabili ho.

Mth 26 5 Říkali však: "Jen ne ve svátek, aby nenastalo pobouření mezi lidem."

Mth 26 6 Když byl Ježíš v Betanii v domě Šimona Malomocného,

Mth 26 7 přišla k němu žena, která měla alabastrovou nádobku drahocenného oleje, a vylila mu ji na hlavu, když stoloval.

Mth 26 8 Když to učedníci uviděli, rozhořčili se a řekli: "K čemu tato ztráta?

Mth 26 9 Vždyť se to mohlo drazé prodat a peníze dát chudým."

Mth 26 10 Ježíš to poznal a řekl jim: "Proč působíte té ženě těžkosti? Vykonala na mně krásný skutek.

Mth 26 11 vždyť chudé máte stále s sebou, mne však nemáte stále.

Mth 26 12 Když ona vylila tento olej na mé tělo, učinila to k mému pohřbu.

Mth 26 13 Amen, pravím vám, kdekoli po celém světě bude hlášáno toto evangelium, bude se mluvit na její památku také o tom, co ona učinila."

Mth 26 14 Potom jeden ze Dvanácti, který se jmenoval Juda Iškariotský, šel k předním kněžím

Mth 26 15 a řekl: "Co jste ochotni mi dát, když vám ho vydám?" Oni mu pak určili třicet stříbrných.

Mth 26 16 Od té chvíle hledal vhodnou příležitost, aby ho zradil.

Mth 26 17 Prvního dne svátku Nekvašených chlebů, přistoupili učedníci k Ježíšovi a řekli: "Kde chceš, abychom ti připravili k jídlu velikonočního beránka?"

Mth 26 18 On pak řekl: "Jděte do města k jistému člověku a řekněte mu: 'Učitel říká: Můj čas je blízko. U tebe budu slavit velikonočního beránka se svými učedníky.'"

Mth 26 19 A učedníci učinili, jak jim Ježíš nařídil, a připravili velikonočního beránka.

Mth 26 20 Když nastal večer, stoloval s Dvanácti [učedníky].

Mth 26 21 A zatímco jedli, řekl: "Amen, pravím vám, že jeden z vás mě zradí."

Mth 26 22 Velmi se rmoutili a začali mu jeden po druhém říkat: "Jsem to snad já, Pane?"

Mth 26 23 On odpověděl: "Kdo se mnou namočil ruku v míse, ten mě zradí.

Mth 26 24 Syn člověka sice odchází, jak je o něm napsáno, ale běda tomu člověku, skrze něhož bude Syn člověka zrazen. Tomu by bylo lépe, kdyby se byl nenarodil!"

Mth 26 25 Juda, který ho zrazoval, na to řekl: "Jsem to snad já, Rabbi?"

Mth 26 26 Odpověděl mu: "Tys to řekl."

Mth 26 26 Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, rozlomil, dal učedníkům a řekl: "Vezměte, jezte. Toto je mé tělo."

Mth 26 27 Pak vzal kalich, vzdal díky a dal jim ho se slovy: "Napijte se z něho všichni.

Mth 26 28 Neboť toto je má krev [nové] smlouvy, která se vylévá za mnohé na odpuštění hříchů.

Mth 26 29 Pravím vám, že od této chvíle už nikdy nebudu pít z tohoto plodu vinné révy až do toho dne, kdy jej budu pít s vámi nový v království svého Otce."

Mth 26 30 A když zazpívali chvalozpěv, vyšli na Olivovou horu.

Mth 26 31 Tehdy jim Ježíš řekl: "Vy všichni ode mne této noci odpadnete, neboť je napsáno: 'Budu bít pastýře a ovce stáda se rozprchnou.'

Mth 26 32 Ale po mém zmrtvýchvstání vás předejdu do Galileje."

Mth 26 33 Na to mu řekl Petr: "Kdyby všichni od tebe odpadli, já nikdy neodpadnu!"

Mth 26 34 Ježíš mu řekl: "Amen, pravím ti, že této noci, dřív než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš."

Mth 26 35 Petr mu řekl: "I kdybych měl s tebou zemřít, určitě tě nezapřu."

Mth 26 36 Stejně promluví všichni učedníci.

Mth 26 36 Pak s nimi Ježíš přišel na místo zvané Getsemane a řekl učedníkům: "Posaďte se zde, zatímco se odejdu tamhle pomodlit."

Mth 26 37 Vzal s sebou Petra a oba syny Zebedeovy; tu se začal rmoutit a pocítovat úzkost.

Mth 26 38 Pak jim řekl: "Má duše je přесmutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou."

Mth 26 39 A popošel kousek, padl na tvář, modlil se a říkal: "Můj Otče, je-li to možné, ať mne mine tento kalich. Avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš."

Mth 26 40 Potom přišel k učedníkům a našel je spící, i řekl Petrovi: "To jste nemohli ani jednu hodinu se mnou bdít?

Mth 26 41 Bděte a modlete se, abyste nevešli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo slabé."

Mth 26 42 Opět podruhé odešel a pomodlil se, říká: "Můj Otče, není-li možné, aby mne tento kalich minul, musím-li ho vypít, staň se tvá vůle."

Mth 26 43 Pak přišel a našel je opět spící, protože se jim únavou zavíraly oči.

Mth 26 44 I nechal je, znovu odešel a pomodlil se potřetí stejnými slovy.

Mth 26 45 Potom přišel k učedníkům a řekl jim: "Ještě spíte a odpočíváte? Hle, přiblížila se ta hodina, a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků."

Mth 26 46 Vstávejte, pojďte! Hle, přiblížil se ten, který mě vydává."

Mth 26 47 Když ještě mluvil, hle, přišel Juda, jeden z Dvanácti, a s ním veliký zástup s meči a holemi, poslaný od předních kněží a starších lidu.

Mth 26 48 Ten, který ho zrazoval, jim dal znamení, říká: "Koho políbím, ten to je; zmocněte se ho."

Mth 26 49 A hned přistoupil k Ježíšovi a řekl: "Buď zdrav, Rabbi," a vřele ho políbil.

Mth 26 50 Ježíš mu řekl: "Příteli, proč jsi přišel?" Tu přistoupili, vložili na Ježíše ruce a zmocnili se ho.

Mth 26 51 A hle, jeden z těch, kteří byli s Ježíšem, natáhl ruku, vytasil meč, udeřil veleknězova otroka a utál mu ucho.

Mth 26 52 Ježíš mu řekl: "Vrať svůj meč na místo. Neboť všichni, kdo se chápou meče, mečem zahynou."

Mth 26 53 Či myslíš, že nemohu poprosit svého Otce, a on mi hned pošle víc než dvanáct legií andělů?

Mth 26 54 Jak by se však naplnila Písma, že se tak musí stát?"

Mth 26 55 V onu hodinu řekl Ježíš zástupům: "Jako na lupiče jste vyšli s meči a holemi, abyste mě zatkli. Den co den jsem sedával v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mne."

Mth 26 56 Toto všechno se však stalo, aby se naplnila Písma proroků." Potom ho všichni učedníci opustili a utekli.

Mth 26 57 Ti, kdo se Ježíše zmocnili, ho odvedli k veleknězi Kaifášovi, kde se shromáždili učitelé Písma a starší.

Mth 26 58 Petr šel zpovzdálí za ním až k veleknězovu dvoru; vešel dovnitř a seděl se služebníky, aby uviděl, jak to skončí.

Mth 26 59 Přední kněží a celá velerada hledali křivé svědectví proti Ježíšovi, aby ho mohli usmrtit,

Mth 26 60 ale nenašli, ačkoli předstoupilo mnoho lživých svědků. Nakonec předstoupili dva

Mth 26 61 a řekli: "Tento člověk říkal: Mohu zbořit Boží svatyni a ve třech dnech [ji] vybudovat."

Mth 26 62 Tu velekněz povstal a řekl mu: "Nic neodpovídáš? Co tito lidé svědčí proti tobě?"

Mth 26 63 Ježíš však mlčel. Velekněz mu řekl: "Zapřísahám tě při živém Bohu, abys nám řekl, zdali jsi Mesiáš, Syn Boží!"

Mth 26 64 Ježíš mu říká: "Ty jsi řekl. Avšak pravím vám, od nynějška spatříte Syna člověka sedět po pravici Moci a přicházet na oblacích nebeských."

Mth 26 65 Tu velekněz roztrhl svá roucha a řekl: "Rouhal se! Nač ještě potřebujeme svědky? Hle, teď jste slyšeli rouhání."

Mth 26 66 Co si o tom myslíte?" Oni odpověděli: "Je hoden smrti."

Mth 26 67 Pak mu naplivali do tváře a ztloukli ho pěstmi; někteří ho pak uhodili

Mth 26 68 a říkali: "Prorokuj nám, Mesiáši, kdo je ten, který tě udeřil?"

Mth 26 69 Petr seděl venku na dvoře. Přistoupila k němu jedna služka a řekla: "Také ty jsi byl s Galilejským Ježíšem!"

Mth 26 70 Ale on to přede všemi zapřel, říká: "Nevím, o čem mluvíš."

Mth 26 71 Když vyšel k bráně, spatřila ho jiná a řekla těm, kdo tam byli: "I tenhle byl s Ježíšem Nazaretským."

Mth 26 72 A on opět zapřel s přísahou: "Neznám toho člověka."

Mth 26 73 Za chvíli přistoupili ti, kteří tam stáli, a řekli Petrovi: "Skutečně i ty jsi z nich, vždyť i tvá řeč tě prozrazuje!"

Mth 26 74 Potom se začal zaklínat a zapřísahat: "Neznám toho člověka!" A hned nato zakokrhá kohout.

Mth 26 75 Tu si Petr vzpomněl na Ježíšovo slovo, jak řekl: "Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš." I vyšel ven a hořce se rozplakal.

Mth 27 1 Když nastalo ráno, usnesli se všichni přední kněží a starší lidu proti Ježíšovi, že ho usmrtí.

Mth 27 2 Spoutali ho, odvedli a vydali vládci [Pontiu] Pilátovi.

Mth 27 3 Když Juda, který ho vydával, uviděl, že byl Ježíš odsouzen, pocítil lítost a vrátil třicet stříbrných předním kněžím a starším,

Mth 27 4 říká: "Zhřešil jsem, zradil jsem nevinnou krev!" Oni však řekli: "Co je nám po tom? To je tvoje věc!"

Mth 27 5 Tu pohodil ty stříbrné do svatyně a vzdálil se; pak odešel a oběsil se.

Mth 27 6 Přední kněží vzali ty stříbrné a řekli: "Není dovoleno vhodit je do chrámové pokladny, protože je to cena za krev."

Mth 27 7 Poradili se a koupili za ně hrnčířovo pole k pohřbívání cizinců.

Mth 27 8 Proto bylo ono pole nazýváno Polem krve až do dnešního dne.

Mth 27 9 Tehdy se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroka Jeremiáše: 'I vzali třicet stříbrných, cenu Oceněného, který byl oceněn od synů Izraele;

Mth 27 10 a dali je za hrncířovo pole, jak mi nařídil Pán.'

Mth 27 11 Ježíš byl postaven před vladaře. Vladař se ho otázel: "Ty jsi král Židů?" Ježíš říkal: "Ty pravíš."

Mth 27 12 A když byl obviňován od předních kněží a od starších, nic neodpověděl.

Mth 27 13 Tu mu řekl Pilát: "Neslyšíš, co všechno proti tobě vypovídají?"

Mth 27 14 Ale on mu neodpověděl ani na jeden výrok, takže se vladař velmi divil.

Mth 27 15 O svátcích měl vladař ve zvyku propouštět zástupu jednoho vězně, kterého si přáli.

Mth 27 16 Tehdy tam měli pověstného vězně, který se jmenoval Ježíš Barabáš.

Mth 27 17 Když se tedy lidé shromáždili, řekl jim Pilát: "Koho chcete, abych vám propustil, Ježíše Barabáše, nebo Ježíše, zvaného Kristus?"

Mth 27 18 věděl totiž, že ho vydali ze závidosti.

Mth 27 19 Když seděl na soudní stolici, poslala k němu jeho žena se vzkazem: "Neměj nic s tím spravedlivým! Dnes jsem pro něho ve snu mnoho vytrpěla."

Mth 27 20 Přední kněží a starší přesvědčili zástupy, aby si vyžádaly Barabáše, ale Ježíše aby dali zahubit.

Mth 27 21 Vladař jim tedy řekl: "Kterého z těch dvou chcete, abych vám propustil?" Oni řekli: "Barabáše!"

Mth 27 22 Pilát jim řekl: "Co tedy mám udělat s Ježíšem, zvaným Kristus?"

Mth 27 23 Všichni volali: "Ať je ukřižován!"

Mth 27 23 A on říkal: "Co zlého vlastně učinil?" Oni však ještě víc křičeli: "Ať je ukřižován!"

Mth 27 24 Když Pilát uviděl, že to ničemu neprospívá, ale že vzbouření je čím dál větší, vzal vodu, umyl si před zástupem ruce a řekl: "Jsem nevinný touto krví. Je to vaše věc."

Mth 27 25 A všechen lid na to řekl: "Jeho krev na nás a na naše děti!"

Mth 27 26 Pak jim propustil Barabáše. Ježíše zbičoval a vydal ho, aby byl ukřižován.

Mth 27 27 Tehdy vladařovi vojáci vzali Ježíše do vládního paláce a shromáždili k němu celý oddíl vojska.

Mth 27 28 svlékli ho a oblékli mu nachový plášť,

Mth 27 29 upletli věnec z trní a vsadili jej na jeho hlavu a do pravé ruky mu dali rákos. Padali před ním na kolena a vysmívali se mu: "Buď zdrav, králi Židů!"

Mth 27 30 Poplivali ho, vzali ten rákos a bili ho po hlavě.

Mth 27 31 Když se mu dost naposmívali, svlékli mu plášť a oblékli mu jeho šaty.

Mth 27 32 A odvedli ho, aby ho ukřižovali.

Mth 27 32 Když vycházeli, potkali člověka z Kyrény, jménem Šimon; toho přinutili, aby vzal jeho kříž.

Mth 27 33 Když přišli na místo zvané Golgota, což znamená 'Místo lebký',

Mth 27 34 dali Ježíšovi napít vína smíchaného se žlučí. Okusil, ale nechtěl pít.

Mth 27 35 Ukřižovali ho a rozdělili si jeho šaty, házejíce o ně los;

Mth 27 36 pak seděli a střežili ho tam.

Mth 27 37 Nad hlavu mu dali nápis o jeho provinění: "Toto je Ježíš, král Židů."

Mth 27 38 Zároveň s ním byli ukřižováni dva lupiči, jeden po pravici a druhý po levici.

Mth 27 39 Kolemjdoucí ho uráželi; potřásali hlavou

Mth 27 40 a říkali: "Ty, který boříš svatyni a ve třech dnech ji stavíš, zachraň se, jsi-li Syn Boží, a sestup z kříže!"

Mth 27 41 Podobně se posmívali i přední kněží s učiteli Písma a staršími.

Mth 27 42 Říkali: "Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Je králem Izraele, ať nyní sestoupí z kříže, a my v něho uvěříme."

Mth 27 43 Svěřil se Bohu, ať [ho] nyní vysvobodí, stojí-li o něho. Vždyť řekl: 'Jsem Boží Syn!'

Mth 27 44 Stejně ho tupili i lupiči, kteří byli ukřižováni spolu s ním.

Mth 27 45 Od dvanácti hodin nastala tma po celé zemi až do třetí hodiny odpolední.

Mth 27 46 Kolem třetí hodiny zvolal Ježíš silným hlasem: "Eli, Eli, lema sabachthani?" To jest: 'Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?'

Mth 27 47 Když to uslyšeli někteří z těch, kdo tam stáli, říkali: "Ten člověk volá Eliáše."

Mth 27 48 Jeden z nich ihned odběhl, vzal houby, naplnil ji octem, dal na rákos a dával mu pít.

Mth 27 49 Ostatní však říkali: "Nech toho, ať uvidíme, jestli přijde Eliáš a zachrání ho!"

Mth 27 50 Ale Ježíš znovu vykřikl mocným hlasem a vypustil ducha.

Mth 27 51 A hle, opona svatyně se roztrhla ve dvě odshora až dolů, země se zatřásla a skály popraskaly.

Mth 27 52 Hroby se otevřely a mnohá těla zesnulých svatých vstala;

Mth 27 53 když vyšli z hrobů po jeho zmrtvýchvstání, vstoupili do Svatého města

a ukázali se mnohým.

Mth 27 54 Když setník a ti, kdo s ním střežili Ježíše, uviděli zemětřesení a to, co se stalo, velmi se ulekli a řekli: "Jistě to byl Boží Syn!"

Mth 27 55 Bylo tam mnoho žen, které přihlížely z dálky. Byly to ty, které se vydaly za Ježíšem z Galileje a sloužily mu.

Mth 27 56 Mezi nimi byla Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova a Josefova, a matka synů Zebedeových.

Mth 27 57 Když nastal večer, přišel bohatý člověk z Arimatie, jménem Josef, který byl také Ježíšovým učedníkem.

Mth 27 58 Ten přišel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo. Tehdy Pilát rozkázal, aby mu ho vydali.

Mth 27 59 Josef vzal tělo, zavinul je do čistého plátna

Mth 27 60 a položil je do své nové hrobky, kterou vytesal ve skále. Ke vchodu do hrobky přivalil veliký kámen a odešel.

Mth 27 61 Byla tam Marie z Magdaly a ta druhá Marie, které seděly naproti hrobu.

Mth 27 62 Nazítrí, to je po přípravě na svátek, se shromáždili přední kněží a farizeové u Piláta

Mth 27 63 a řekli: "Pane, vzpomněli jsme si, že onen svůdce ještě za svého života řekl: 'Po třech dnech vstanu.'"

Mth 27 64 Rozkaž tedy, ať je do třetího dne hrob zajištěn, aby nepřišli jeho učedníci, neukradli ho a neřekli lidu: 'Vstal z mrtvých.' A bude poslední blud horší než ten první."

Mth 27 65 Pilát jim řekl: "Máte stráž. Jděte a zabezpečte to, jak umíte."

Mth 27 66 Oni pak šli a zabezpečili hrob tak, že zapečetili kámen a postavili k němu stráž.

Mth 28 1 Když se po sobotě rozednívalo na první den v týdnu, přišla Marie z Magdaly a ta druhá Marie, aby se podívaly na hrob.

Mth 28 2 A hle, nastalo veliké zemětřesení, neboť Pánův anděl sestoupil z nebe, přistoupil, odvalil kámen a seděl na něm.

Mth 28 3 Jeho vzhled byl jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh.

Mth 28 4 Strachem z něho se strážci roztrásli a zůstali jako mrtví.

Mth 28 5 Anděl promluvil k ženám: "Vy se nebojte. Vždyť vím, že hledáte Ježíše, toho ukřižovaného.

Mth 28 6 Není zde, neboť byl vzkříšen, jak řekl. Pojďte a podívejte se na místo, kde ležel [Pán]."

Mth 28 7 A rychle jděte a povězte jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; a hle, jde před vámi do Galileje, tam ho spatříte. Hle, řekl jsem vám to."

Mth 28 8 Rychle odešly od hrobky a se strachem i velikou radostí to běžely oznámit jeho učedníkům.

Mth 28 9 A [jak šly dát zprávu jeho učedníkům,] hle, Ježíš je potkal a řekl: "Buďte pozdraveny!" Ony přistoupily, objaly mu nohy a poklonily se mu.

Mth 28 10 Tu jim Ježíš řekl: "Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby odešli do Galileje; tam mě uvidí."

Mth 28 11 Když ženy odcházely, hle, někteří ze stráže přišli do města a oznámili předním kněžím všechno, co se přihodilo.

Mth 28 12 Ti se shromáždili se staršími, poradili se a dali vojákům hodně peněz se slovy: "Řekněte: 'Jeho učedníci přišli v noci a ukradli ho, když jsme spali.'"

Mth 28 13 Doslechne-li se o tom vladař, my ho uchlácholíme a vás zbavíme starostí."

Mth 28 14 Oni vzali peníze a učinili, jak byli poučeni. A tato zpráva je rozšířena mezi Židy až do dnešního dne.

Mth 28 15 Jedenáct učedníků odešlo do Galileje na horu, kterou jim Ježíš určil.

Mth 28 16 Když ho spatřili, poklonili se [mu]; ale někteří zapochybovali.

Mth 28 17 Ježíš přistoupil a promluvil k nim: "Byla mi dána veškerá pravomoc na nebi i na zemi.

Mth 28 18 Jděte tedy a učíte mými učedníky všechny národy, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého

Mth 28 19 a uče je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku. Amen."

Mrk 1 1 Počátek evangelia Ježíše Krista, Syna Božího.

Mrk 1 2 Jak je napsáno v proroku Izaiášovi: 'Hle, já posílám svého posla před tvou tvář, který upraví tvou cestu [před tebou].'

Mrk 1 3 Hlas volajícího v pustině: Připravte Pánovu cestu, vyrovnávejte jeho stezky.'

Mrk 1 4 V té pustině vystoupil Jan, který křtil a hlásal křest pokání na odpuštění hříchů.

Mrk 1 5 A vycházela k němu celá judská krajina a všichni Jeruzalémští a byli od něho křtěni v řece Jordánu, vyznávající své hříchy.

Mrk 1 6 Jan byl oděn velbloudí srstí a přepásán koženým pasem kolem svých beder a jedl kobylinky a polní med.

Mrk 1 7 Hlásal: "Za mnou přichází silnější než já; nejsem hoden skloubit se a

rozvázat řemínek jeho sandálů.

- Mrk 1 8 Já jsem vás křtil v vodě, ale on vás bude křtít v Duchu Svatém."
- Mrk 1 9 I stalo se v těch dnech, že přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a byl pokřtěn od Jana v Jordánu.
- Mrk 1 10 A hned, když vystupoval z vody, uviděl roztrhávající se nebesa a Ducha jako holubici, jak sestupuje k němu.
- Mrk 1 11 A z nebes zazněl hlas: "Ty jsi ten můj Syn, Milovaný, v tobě jsem našel zalíbení."
- Mrk 1 12 A hned ho Duch vyhnal do pustiny.
- Mrk 1 13 V té pustině byl čtyřicet dní pokoušen Satanem. Byl tam s dravou zvěří a andělé mu sloužili.
- Mrk 1 14 Po Janově uvěznění přišel Ježíš do Galileje a hlásal evangelium Boží.
- Mrk 1 15 A říkal: "Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží; čiňte pokání a věřte evangeliu."
- Mrk 1 16 A když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a Šimonova bratra Ondřeje, jak vrhají do moře síť; byli totiž rybáři.
- Mrk 1 17 Ježíš jim řekl: "Pojďte za mnou a učiním, že se станete rybáři lidí."
- Mrk 1 18 A hned opustili síť a následovali ho.
- Mrk 1 19 A když šel kousek dál, uviděl Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana, jak v lodi spravují síť.
- Mrk 1 20 A hned je povolal. Zanechali svého otce Zebedea v lodi s najatými pomocníky a odešli za ním.
- Mrk 1 21 I vešli do Kafarnaum. Hned v sobotu vstoupil do synagógy a učil.
- Mrk 1 22 Byli ohromeni jeho vyučováním, neboť je učil jako ten, kdo má pravomoc, a ne jako učitelé Písma.
- Mrk 1 23 V jejich synagóze byl právě člověk s nečistým duchem. vykřikl:
- Mrk 1 24 "Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zničit? Znáš mě, vím, kdo jsi: Ten Svatý Boží."
- Mrk 1 25 Ježíš mu pohrozil: "Umlkni a vyjdi z něho."
- Mrk 1 26 A ten nečistý duch jím zalomcoval, zvolal silným hlasem a vyšel z něho.
- Mrk 1 27 Všichni užasli a dohadovali se mezi sebou, říkajíce: "Co to je? Nové učení! S autoritou dokonce přikazuje nečistým duchům, a poslouchají ho!"
- Mrk 1 28 A zpráva o něm se hned rozšířila všude po celém galilejském okolí.
- Mrk 1 29 A hned, když vyšli ze synagógy, přišli s Jakubem a Janem do domu Šimona a Ondřeje.
- Mrk 1 30 Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli.
- Mrk 1 31 Ježíš přistoupil, uchopil její ruku a pozdvihl ji. Ihned ji horečka opustila a ona je obsluhovala.
- Mrk 1 32 Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a všechny démoni zované.
- Mrk 1 33 Celé město se shromáždilo přede dveřmi.
- Mrk 1 34 I uzdravil mnoho trpících rozličnými chorobami a mnoho démonů vyhnal. A nedovoľoval těm démonům mluvit, neboť ho znali.
- Mrk 1 35 Časně ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven; odešel na opuštěné místo a tam se modlil.
- Mrk 1 36 Šimon a ti, kteří byli s ním, se pustili spěšně za ním.
- Mrk 1 37 Když ho našli, řekli mu: "Všichni tě hledají."
- Mrk 1 38 Říká jim: "Pojďme jinam, do sousedních městeček, abych i tam hlásal evangelium, neboť kvůli tomu jsem vyšel."
- Mrk 1 39 A hlásal evangelium v jejich synagógách po celé Galileji a vyháněl demony.
- Mrk 1 40 Tu přichází k němu malomocný, padá [před ním] na kolena a prosí ho: "Chceš-li, jsi mocen mne očistit."
- Mrk 1 41 Ježíš, hluboce pohnut, vztáhl svou ruku, dotkl se ho a řekl mu: "Chci, buď očištěn."
- Mrk 1 42 A když to řekl, hned od něj malomocenství odešlo, a byl očištěn.
- Mrk 1 43 Ježíš mu přísně domluvil a hned ho poslal pryč.
- Mrk 1 44 Řekl mu: "Hleď, abys nikomu nic neřekl! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj za své očištění, co nařídil Mojžíš, jím na svědectví."
- Mrk 1 45 On však vyšel a začal to velice rozhlašovat a rozšiřovat, takže Ježíš již nemohl veřejně vstoupit do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. A přicházeli k němu odevšad.
- Mrk 2 1 A když po několika dnech opět vstoupil do Kafarnaum, rozneslo se, že je doma.
- Mrk 2 2 A hned se shromáždili mnozí lidé, takže už nebylo místo ani přede dveřmi. A mluvil k nim Slovo.
- Mrk 2 3 Tu přicházejí, nesouce k němu ochrnutého; nesou ho čtyři.
- Mrk 2 4 A protože ho pro zástup nemohli k němu přinést, odkryli střechu tam, kde byl, prorazili otvor a lehátko, na kterém ochrnutý ležel, spustili dolů.
- Mrk 2 5 Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: "Synu, tvé hříchy jsou odpuštěny."

Mrk 2 6 Seděli tam někteří z učitelů Písma a uvažovali ve svých srdcích:
 Mrk 2 7 "Proč takhle mluví? Rouhá se! Kdo je mocen odpouštět hříchy, ne-li
 jeden: Bůh."
 Mrk 2 8 Ježíš hned svým duchem poznal, že takto v sobě uvažují, a řekl jim:
 "Proč tak uvažujete ve svých srdcích?"
 Mrk 2 9 Co je snadnější? Říci ochrnutému: 'Tvé hříchy jsou odpuštěny', nebo
 říci: 'Vstaň, vezmi své lehátko a choď?'
 Mrk 2 10 Ale abyste věděli, že Syn člověka má pravomoc odpouštět hříchy na
 zemi..." řekne ochrnutému:
 Mrk 2 11 "Tobě pravím: Vstaň, vezmi své lehátko a jdi domů."
 Mrk 2 12 On vstal, vzal hned své lehátko a přede všemi vyšel, takže všichni tím
 byli ohromeni, oslavovali Boha a říkali: "Něco takového jsme ještě nikdy neviděli."
 Mrk 2 13 Ježíš opět vyšel podél moře a celý ten zástup přicházel k němu a on je
 vyučoval.
 Mrk 2 14 Cestou uviděl Leviho, syna Alfeova, sedícího v celnici, a řekl mu:
 "Následuj mne." On vstal a následoval ho.
 Mrk 2 15 A když Ježíš stoloval v jeho domě, mnozí celníci a hříšníci stolovali
 spolu s Ježíšem a jeho učedníky, neboť jich bylo mnoho a následovali ho.
 Mrk 2 16 Když učitelé Písma a farizeové viděli, že jí s hříšníky a celníky,
 říkali jeho učedníkům: "Jak to, že jí a pije s celníky a hříšníky?"
 Mrk 2 17 Když to Ježíš uslyšel, řekl jim: "Lékaře nepotřebují zdraví, ale
 nemocní. Nepřišel jsem povolát spravedlivé, ale hříšné."
 Mrk 2 18 Učedníci Janovi a farizeové se právě postili. I přijdou a říkají mu:
 "Proč se Janovi učedníci a učedníci farizeů postí, ale tvoji učedníci se nepostí?"
 Mrk 2 19 Ježíš jim řekl: "Mohou se ženichovi přátelé postit, když je ženich s
 nimi? Dokud mají ženicha s sebou, nemohou se postit.
 Mrk 2 20 Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich odňat, a tehdy v onen den se
 budou postit."
 Mrk 2 21 "Nikdo nepřišívá záplatu z neseprané látky na starý šat, jinak se ta
 výplň vytrhne, nové od starého, a trhlina se ještě zvětší.
 Mrk 2 22 A nikdo nedává mladé víno do starých měchů, jinak víno ty měchy
 roztrhne, a víno se vylije a měchy se zničí. Ale mladé víno patří do nových měchů!"
 Mrk 2 23 I stalo se, že v sobotu procházel obilným polem a jeho učedníci začali
 cestou trhat klasy.
 Mrk 2 24 Farizeové mu řekli: "Podívej, proč dělají, co není v sobotu dovoleno?"
 Mrk 2 25 Ježíš jim říká: "Nikdy jste nečetli, co udělal David, když se ocitl v
 nouzi a vyhladověl, on i ti, kdo byli s ním?"
 Mrk 2 26 Jak za velekněze Abiataru vešel do domu Božího a snědl chleby
 předložené, které nesmí jíst nikdo kromě kněží, a dal i těm, kteří byli s ním?"
 Mrk 2 27 A řekl jim: "Sobota byla učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu.
 Mrk 2 28 Takže Syn člověka je pánem i soboty."
 Mrk 3 1 Vstoupil opět do synagogy. Tam byl člověk, který měl odumřelou ruku.
 Mrk 3 2 Pozorně jej sledovali, zda ho v sobotu uzdraví, aby jej obžalovali.
 Mrk 3 3 A on tomu člověku s odumřelou rukou říká: "Postav se doprostřed."
 Mrk 3 4 A jim říká: "Je dovoleno v sobotu učinit dobře, nebo zle, duši
 zachránit, nebo zabít?" Ale oni mlčeli.
 Mrk 3 5 Rozhlédl se po nich s hněvem a hluboce zarmoucen nad tvrdostí jejich
 srdce řekne tomu člověku: "Natáhni svou ruku." Natáhl ji, a jeho ruka byla uzdravena.
 Mrk 3 6 Když farizeové vyšli, hned se s herodiány proti němu radili, jak by ho
 zahubili.
 Mrk 3 7 Ježíš se uchýlil se svými učedníky k moři. A vydalo se za ním velké
 množství lidí z Galileje a z Judska.
 Mrk 3 8 Také z Jeruzaléma, z Idumeje a Zajordání, z okolí Týru a Sidónu přišlo
 k němu velké množství, když slyšeli, co všechno činil.
 Mrk 3 9 Řekl tedy svým učedníkům, aby pro něj měli stále připravenou loďku,
 aby se na něho zástup netlačil.
 Mrk 3 10 Neboť mnohé uzdravil, takže všichni, kteří měli trápení, se na něho
 valili, aby se ho dotkli.
 Mrk 3 11 A nečistí duchové, kdykoli ho viděli, padali před ním a křičeli: "Ty
 jsi Syn Boží!"
 Mrk 3 12 ostře je káral, aby nezjevili, kdo je.
 Mrk 3 13 vystoupil na horu a zavolał k sobě ty, které sám chtěl. I odešli k
 němu.
 Mrk 3 14 Ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním, aby je posílal hlásat
 evangelium
 Mrk 3 15 a aby měli pravomoc vyhánět demony.
 Mrk 3 16 Ustanovil těchto dvanáct: Šimona, kterému přidal jméno Petr,
 Mrk 3 17 Jakuba Zebedeova a Jakubova bratra Jana a přidal jim jméno Boanerges,
 což znamená 'synové hromu',
 Mrk 3 18 Ondřeje, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Tomáše, Jakuba, toho Alfeova,
 Tadeáše, Šimona Kananejského
 Mrk 3 19 a Judu Iškariotského, který ho pak zradil.

Mrk	3	20	Přicházejí do domu a opět se shromažďuje zástup, takže nemohou ani chleba pojmít.
Mrk	3	21	když to uslyšeli jeho příbuzní, vyšli, aby se ho zmocnili, neboť říkali: "Pomátl se."
Mrk	3	22	Učitelé Písma, kteří sestoupili z Jeruzaléma, říkali: "Má Belzebul a. Skrze vládcu démonů vyhánění demony!"
Mrk	3	23	Zavolal je k sobě a mluvil k nim v podobenstvích: "Jak může Satan vyhánět Satana?"
Mrk	3	24	Je-li království proti sobě rozděleno, takové království nemůže obstát.
Mrk	3	25	Bude-li dům proti sobě rozdělen, takový dům nebude moci obstát.
Mrk	3	26	Jestliže Satan povstal sám proti sobě a rozděлил se, nemůže obstát, ale je s ním konec.
Mrk	3	27	Avšak nikdo nemůže vniknout do domu siláka a uloupit jeho majetek, jestliže nejprve siláka nespoutá, a pak jeho dům vyloupí.
Mrk	3	28	Amen, pravím vám, že všechno bude synům lidským odpuštěno, prohřešení i rouhání, jakkoliv by se rouhali.
Mrk	3	29	Kdo by však vědomě promluvil zle proti Duchu Svatému, nemá odpuštění v tomto věku, ale je vinen věčným prohřešením."
Mrk	3	30	Říkali totiž: "Má nečistého ducha."
Mrk	3	31	Tu přichází jeho matka a jeho bratři. Zatímco stojí venku, poslali k němu a volají ho.
Mrk	3	32	A kolem něho seděl zástup. Říkají mu: "Hle, tvá matka a tvoji bratři a tvé sestry tě venku hledají."
Mrk	3	33	Odpovídá jim: "Kdo je má matka a moji bratři?"
Mrk	3	34	A rozhlédl se po těch, kteří seděli v kruhu kolem něho, a řekl: "Hle, má matka a moji bratři.
Mrk	3	35	Neboť kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka."
Mrk	4	1	A opět začal učit u moře. A shromáždil se k němu veliký zástup, takže vstoupil do lodi na moři a posadil se; a celý zástup byl na břehu u moře.
Mrk	4	2	A učil je mnohému v podobenstvích. Ve svém vyučování jim říkal:
Mrk	4	3	"Poslouchejte! Hle, rozséváč vyšel zasít.
Mrk	4	4	A stalo se, když rozséval, že některé zrno padlo podél cesty; i přišli ptáci a sezobali je.
Mrk	4	5	A jiné padlo na skalnaté místo, kde nemělo mnoho země, a hned vyrazilo, protože nemělo hlubokou zem.
Mrk	4	6	Když vyšlo slunce, bylo spáleno; a protože nemělo kořen, uschlo.
Mrk	4	7	Jiné padlo do trní; trní vzešlo a udusilo je, a zrno nevydalo úrodu.
Mrk	4	8	A jiná padla do dobré země, vzcházela, rostla a vydávala úrodu; a neslo jedno třicetinasobnou, jedno šedesátinasobnou a jedno stonásobnou."
Mrk	4	9	A říkal: "Kdo má uši k slyšení, ať poslouchá!"
Mrk	4	10	Když se ocitl o samotě, ptali se ho ti, kdo byli s ním, spolu s Dvanácti na ta podobenství.
Mrk	4	11	Říkal jim: "Vám je dáno tajemství království Božího, avšak těm, kteří jsou vně, se to všechno děje v podobenstvích,
Mrk	4	12	aby hledíce hleděli a neviděli, slyšíce slyšeli a nechápali, neobrátili se a nebylo jim odpuštěno."
Mrk	4	13	A řekl jim: "Nerozumíte tomuto podobenství; jak budete chápat všechna ta podobenství?"
Mrk	4	14	Rozséváč rozsévá Slovo.
Mrk	4	15	Tito pak jsou 'podél cesty', kde se rozsévá Slovo: Když je uslyší, hned přichází Satan a bere Slovo do nich zaseté.
Mrk	4	16	A [podobně] titi jsou 'na skalnatá místa' zasévání: Ti, když uslyší Slovo, hned je s radostí přijímají.
Mrk	4	17	A nemají v sobě kořen, ale jsou nestálí. Když nastane soužení nebo pronásledování pro Slovo, ihned odpadají.
Mrk	4	18	A další jsou ti, kteří jsou rozséváni 'do trní': To jsou ti, kteří slyší Slovo,
Mrk	4	19	ale potom přicházejí starosti tohoto věku, klam bohatství a žádosti po ostatních věcech a dusí Slovo, takže se stává neplodným.
Mrk	4	20	Ale titi jsou 'na dobrou zem' zaseti: Slyší Slovo, přijímají je a nesou úrodu, jedno třicetinasobnou, jedno šedesátinasobnou a jedno stonásobnou."
Mrk	4	21	A říkal jim: "Zdali přinášíte lampu, aby byla postavena pod nádobu nebo pod postel? Ne proto, aby byla postavena na stojan?"
Mrk	4	22	vždyť [nic] není skryté, než aby bylo zjeveno; ani nebylo ukryto, leč aby vyšlo najevo.
Mrk	4	23	Má-li kdo uši k slyšení, ať poslouchá."
Mrk	4	24	A říkal jim: "Věnujte pozornost tomu, co slyšíte. Jakou měrou měříte, takovou bude naměřeno vám a bude vám přidáno.
Mrk	4	25	Neboť kdo má, tomu bude dáno, a kdo nemá, i to, co má, bude od něho vzato."
Mrk	4	26	A říkal: "S Božím královstvím je to tak, jako když člověk hodí semeno

na zem;
Mrk 4 27 v noci spí a ve dne vstává a semeno klíčí a roste, on ani neví jak.
Mrk 4 28 Země sama od sebe plodí, nejprve stéblo, potom klas, potom plné obilí
v klasu.
Mrk 4 29 A když úroda dozraje, hned posílá srp, neboť nastala sklizeň."
Mrk 4 30 A říkal: "K čemu přirovnáme Boží království nebo jakým podobenstvím je
znázorníme?
Mrk 4 31 Je jako zrna hořčice. Když je zaseto na zem, je menší než všechna
semena na zemi.
Mrk 4 32 A když je zaseto, vzchází a stává se větším než všechny byliny a
vytváří velké ratolety, takže v jeho stínu mohou hnízdit nebeští ptáci."
Mrk 4 33 A v mnoha takových podobenstvích k nim mluvil Slovo, jak byli schopni
slyšet.
Mrk 4 34 Bez podobenství k nim nemluvil, ale v soukromí svým učedníkům všechno
vysvětloval.
Mrk 4 35 Toho dne, když nastal večer, jim říká: "Přejdeme na druhou stranu."
Mrk 4 36 Opustili zástup a vzali ho v té lodi, v níž byl; byly s ním také jiné
lodě.
Mrk 4 37 Tu nastala veliká větrná bouře a vlny se přelévaly do lodě, takže se
již loď naplňovala.
Mrk 4 38 A on spal na zádi na podušce. Budí ho a říkají mu: "Mistře, nezajímá
tě, že hyneme?"
Mrk 4 39 Probudil se, pokáral vítr a řekl moři: "Mlč, buď zticha!" A vítr
přestal a nastalo velké utišení.
Mrk 4 40 Řekl jim: "Proč jste tak ustrašení? Ještě nemáte víru?"
Mrk 4 41 Padla na ně veliká bázeň a říkali jeden druhému: "Kdo to tedy je, že i
vítr i moře ho poslouchají?"
Mrk 5 1 Přišli na protější břeh moře do krajiny Gerasénu.
Mrk 5 2 A jak vystoupil z lodi, hned vyšel proti němu z hrobů člověk s
nečistým duchem,
Mrk 5 3 který měl obydli v hrobech. Ani řetězy ho již nikdo nemohl spoutat,
Mrk 5 4 neboť byl častokrát spoután okovy a řetězy, ale on vždy řetězy na sobě
roztrhal a okovy rozlámá. Nikdo ho nedokázal zkrotit.
Mrk 5 5 A stále dnem i nocí mezi hroby a na horách řval a sekal se kameny.
Mrk 5 6 Když uviděl Ježíše z dálky, přiběhl a poklonil se mu
Mrk 5 7 a silným hlasem zařval: "Co je ti do mne, Ježíši, synu Boha
Nejvyššího? Zapřísahám tě při Bohu, netrýzni mne!"
Mrk 5 8 Ježíš mu totiž říkal: "Duchu nečistý, vyjdi z toho člověka!"
Mrk 5 9 A tázal se ho: "Jaké je tvé jméno?" Řekl mu: "Mé jméno je Legie,
protože je nás mnoho."
Mrk 5 10 A velice ho prosil, aby je neposlal pryč z toho kraje.
Mrk 5 11 Tam u hory se páslo velké stádo vepřů.
Mrk 5 12 [Všichni ti démoni] ho poprosili: "Pošli nás do těch vepřů, abychom do
nich vstoupili."
Mrk 5 13 On jim to dovolil. Nečistí duchové vyšli a vstoupili do těch vepřů. A
stádo se zřítilo po svahu do moře, asi dva tisíce kusů, a topilo se v moři.
Mrk 5 14 Ti, kteří je pásli, utekli a oznámili to ve městě i ve vesnicích. A
lidé přišli, aby se podívali, co se stalo.
Mrk 5 15 Přicházejí k Ježíši a pozorují toho demonizovaného, jak sedí oblečený
a má zdravou mysl - toho, který měl Legii - a ulekli se.
Mrk 5 16 A ti, kteří to viděli, jim popsali, jak se to stalo tomu
demonizovanému a to o těch vepřích.
Mrk 5 17 Začali ho prosit, aby odešel z jejich území.
Mrk 5 18 Když vstupoval do lodi, prosil ho ten, který byl předtím demonizovaný,
aby mohl být s ním.
Mrk 5 19 Nedovolil mu to, ale řekl mu: "Jdi domů ke svým a oznam jim, jak
veliké věci ti učinil Pán a jak se nad tebou slitoval."
Mrk 5 20 On odešel a začal v Dekapolí hlásat, jak veliké věci mu učinil Ježíš;
a všichni se divili.
Mrk 5 21 Když se Ježíš přeplavil v lodi opět na druhý břeh, shromáždil se k
němu velký zástup; a byl u moře.
Mrk 5 22 Tu přišel jeden z představených synagogy, jménem Jairos. Když ho
spatřil, padl k jeho nohám
Mrk 5 23 a velmi ho prosil: "Má dceruška umírá! Pojď a vlož na ni ruce, aby
byla zachráněna a ožila."
Mrk 5 24 Ježíš odešel s ním. A následoval ho velký zástup a tlačili se na něho.
Mrk 5 25 A byla tam žena, která měla dvanáct let krvotok.
Mrk 5 26 Mnoho vytrpěla od mnoha lékařů a vynaložila všechny své prostředky,
nic jí to však neprospělo, ale spíše jí bylo hůř.
Mrk 5 27 Když uslyšela o Ježíši, přišla v zástupu zezadu a dotkla se jeho šatu.
Mrk 5 28 Neboť říkala: "Jestliže se dotknu třeba jen jeho šatů, budu
uzdravena."

Mrk 5 29 A hned vyschl pramen její krve a pocítila na těle, že je uzdravena z toho trápení.

Mrk 5 30 Ježíš hned v sobě rozpoznal tu moc, která z něho vyšla, otočil se v zástupu a říkal: "Kdo se dotkl mých šatů?"

Mrk 5 31 Jeho učedníci mu říkali: "Vidíš, jak se na tebe zástup tlačí, a říkáš: Kdo se mne dotkl?"

Mrk 5 32 Ježíš se rozhlížel, aby spatřil tu, která to učinila.

Mrk 5 33 Žena se ulekla, a protože věděla, co se jí stalo, s třesením přišla a padla před ním a řekla mu celou pravdu.

Mrk 5 34 A on jí řekl: "Dcero, tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji a buď uzdravená ze svého trápení."

Mrk 5 35 Zatímco ještě mluvil, přišli z domu představeného synagógy a řekli: "Tvá dcera zemřela; proč ještě obtěžuješ učitele?"

Mrk 5 36 Ale Ježíš neposlechl to, co bylo mluveno, a řekl představenému synagógy: "Neboj se, jen věř!"

Mrk 5 37 A nedovolil nikomu s ním jít, kromě Petra, Jakuba a Jakubova bratra Jana.

Mrk 5 38 Přicházejí do domu představeného synagógy a Ježíš vidí rozruch a ty, kteří velice pláčou a hlučně nařikají.

Mrk 5 39 Vešel a řekl jim: "Proč se rozrušujete a pláčete? To dítě nezemřelo, ale spí."

Mrk 5 40 Oni se mu vysmívali. Ale on všechny vyhnal a vzal s sebou otce a matku dítěte i ty, kteří byli s ním, a vešel tam, kde bylo dítě.

Mrk 5 41 Uchopil ruku dítěte a řekl mu: "Talitha kúm", což přeloženo znamená: 'Děvče, tobě říkám, vstávej!'

Mrk 5 42 A děvče ihned vstalo a začalo chodit; bylo mu dvanáct let. A zmocnil se jich veliký úžas.

Mrk 5 43 Ježíš jim důrazně nařídil, aby se to nikdo nedověděl, a řekl, aby jí dali najíst.

Mrk 6 1 Vyšel odtamtud a přišel do své vlasti; jeho učedníci ho provázeli.

Mrk 6 2 Když nastala sobota, začal učit v synagoze. A mnozí, kteří ho slyšeli, byli vyvedeni z míry a říkali: "Odkud to tento člověk má? Jaká je to moudrost, která mu byla dána? A jaké mocné věci se dějí skrze jeho ruce!"

Mrk 6 3 Není to ten tesař, syn Marie a bratr Jakuba, Josese, Judy a Šimona, a nejsou jeho sestry zde s námi?" A pohoršovali se nad ním.

Mrk 6 4 Ježíš jim říkal: "Prorok není bez úcty, leda ve své vlasti, mezi svými příbuznými a ve svém domě."

Mrk 6 5 A nemohl tam učinit žádný mocný skutek, jen na několik neduživých vložil ruce a uzdravil je.

Mrk 6 6 A divil se pro jejich nevěru. A procházel okolní vesnice a učil.

Mrk 6 7 Zavolał si Dvanáct a začal je posílat dva a dva a dával jim pravomoc nad nečistými duchy.

Mrk 6 8 Přikázal jim: "Neberte si nic na cestu, jen hůl, ne chleba, ani mošnu, ani peníze do opasku,

Mrk 6 9 ale mějte uvázané sandály a neoblékejte si dvojí spodní oděv."

Mrk 6 10 A říkal jim: "Kdekoli vstoupíte do domu, tam zůstaňte, dokud se odtamtud nevydáte dál."

Mrk 6 11 A kterékoli místo by vás nepřijalo a neposlechl vás, až budete odtamtud vycházet, vytřeste prach zpod svých nohou jim na svědectví."

Mrk 6 12 Vyšli a vyhlásili, aby lidé činili pokání.

Mrk 6 13 Vyháněli mnoho démonů, mazali olej mnohé neduživé a uzdravovali.

Mrk 6 14 Uslyšel to král Herodes, neboť se Ježíšovo jméno stalo známým. Říkalo se: "Jan Křtitel vstal z mrtvých, a proto v něm působí tyto moci."

Mrk 6 15 Jiní však říkali: "Je to Eliáš!" Jiní zase říkali: "Prorok - jeden z těch proroků."

Mrk 6 16 Když to uslyšel Herodes, říkal: "Jan, kterého jsem já stal, ten byl vzkříšen z mrtvých."

Mrk 6 17 Neboť sám Herodes poslal a zmocnil se Jana a spoutal ho ve vězení kvůli Herodiadě, ženě svého bratra Filipa, protože se s ní oženil.

Mrk 6 18 Jan totiž Herodovi říkal: "Není ti dovoleno mít ženu svého bratra!"

Mrk 6 19 A Herodias to měla proti němu a chtěla ho zabít, ale nemohla.

Mrk 6 20 Herodes se totiž Jana bál, věděl, že je muž spravedlivý a svatý, a ochraňoval ho. Mnohdy, když ho vyslechl, byl v úzkých, ale rád mu naslouchal.

Mrk 6 21 Vhodný den nastal, když Herodes o svých narozeninách uspořádal hostinu pro své hodnostáře, vojenské velitele a přední muže z Galileje.

Mrk 6 22 Tu vešla dcera té Herodiady, zatančila a zalíbila se Herodovi a jeho spolustolovníkům. Král řekl té dívce: "Požádej mě, oč chceš, a dám ti to."

Mrk 6 23 A zapřísahal se jí: "O cokoli bys mě požádala, to ti dám, až do polovice mého království."

Mrk 6 24 I vyšla a řekla své matce: "Oč bych měla požádat?" Ona řekla: "O hlavu Jana Křtitele!"

Mrk 6 25 A hned spěšně vešla ke králi a požádala ho: "Chci, abys mi okamžitě

dal na míse hlavu Jana Křtitele!"

Mrk 6 26 Král se velmi zarmoutil, ale kvůli těm přísahám a svým stolovníkům ji nechtěl odmítnout.

Mrk 6 27 Král hned poslal kata a nařídil přinést jeho hlavu. Ten odešel a stal ho ve vězení,

Mrk 6 28 přinesl na míse jeho hlavu a dal ji té dívce a dívka ji dala své matce.

Mrk 6 29 Když to uslyšeli jeho učedníci, přišli, vzali jeho mrtvé tělo a uložili je do hrobu.

Mrk 6 30 Apoštolové se shromáždili k Ježíšovi a oznámili mu všechno, co činili i co učili.

Mrk 6 31 Řekl jim: "Pojďte vy sami stranou na opuštěné místo a trochu si odpočiňte." Mnozí totiž stále přicházeli a odcházeli, neměli ani čas se najíst.

Mrk 6 32 Odjeli tedy lodí stranou na opuštěné místo.

Mrk 6 33 Mnozí je uviděli odjíždět a poznali je; seběhli se tam pěšky ze všech měst a předešli je.

Mrk 6 34 Když vystoupil a uviděl veliký zástup, byl nad nimi hluboce pohnut, protože byli jako ovce, které nemají pastýře. A začal je učit mnohým věcem.

Mrk 6 35 Když už se připozdilo, přistoupili k němu jeho učedníci a říkali: "Toto místo je opuštěné a je již pozdě.

Mrk 6 36 Propust' je, aby odešli do okolních statků a vesnic a nakoupili si něco k jídlu."

Mrk 6 37 On jim však odpověděl: "Vy sami jim dejte najíst." Řekli mu: "Když odejdeme a nakoupíme za dvě stě denárů chleby, dáme jim najíst?"

Mrk 6 38 On jim řekl: "Kolik máte chlebů? Jděte a podívejte se." Když to zjistili, řekli: "Pět a dvě ryby."

Mrk 6 39 Nařídil jim, aby všechny usadili po skupinách na zelenou travu.

Mrk 6 40 Uložili se do řad po stu a do řad po padesáti.

Mrk 6 41 Vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, požehnal a rozlámал chleby a dával svým učedníkům, aby jim je předkládali. Také ty dvě ryby rozdělil všem.

Mrk 6 42 Všichni pojedli a byli nasyceni.

Mrk 6 43 A sebrali plných dvanáct nuší úlomků chleba i ryb.

Mrk 6 44 Těch, kteří jedli ty chleby, bylo pět tisíc mužů.

Mrk 6 45 A hned přinutil své učedníky, aby nastoupili do lodi a jeli napřed na druhou stranu k Betsaidě, zatímco on propustí zástup.

Mrk 6 46 Rozloučil se s nimi a odešel na horu, aby se pomodlil.

Mrk 6 47 A když nastal večer, loď [již] byla uprostřed moře a on sám na zemi.

Mrk 6 48 Uviděl je, jak se trápí při veslování, neboť vítr vál proti nim. Okolo čtvrté noční hlídky přicházel k nim kráčeje po moři a chtěl je minout.

Mrk 6 49 Když ho uviděli, jak kráčí po moři, pomysleli si, že to je přelud, a vykřikli.

Mrk 6 50 Všichni ho totiž uviděli a vyděsili se. On s nimi hned promluvil a řekl jim: "Vzchopte se, já jsem! Nebojte se!"

Mrk 6 51 A nastoupil k nim do lodi a vítr přestal. Byli ve svém nitru naprosto ohromeni [a divili se].

Mrk 6 52 Neboť nepochopili, co jim bylo ukázáno na těch chlebech, ale jejich srdce bylo ztvrdlé.

Mrk 6 53 Když se přeplavili ke břehu, přišli do Genezaretu a tam přistáli.

Mrk 6 54 Jakmile vystoupili z lodi, hned je lidé poznali.

Mrk 6 55 Oběhli celou tu krajinu a začali na lehátkách přinášet nemocné tam, kde slyšeli, že je.

Mrk 6 56 A kamkoli vcházel do vesnic nebo do měst nebo do statků, kladli nemocné na tržiště a prosili ho, aby se směli dotknout aspoň trásní jeho šatu, a každý, kdo se ho dotkl, byl uzdraven.

Mrk 7 1 Shromáždili se k němu farizeové a někteří z učitelů Písma, kteří přišli z Jeruzaléma.

Mrk 7 2 A uviděli některé z jeho učedníků, že jedí chleby nečistýma, to jest neomytýma rukama.

Mrk 7 3 Farizeové a všichni Židé, držíce tradici starších, totiž nejedí, dokud si k zápěstí neumyjí ruce.

Mrk 7 4 Když přijdou z tržiště, jestliže se neomyjí, nejedí. A je ještě mnoho jiného, co převzali a drží: omývání pohárů, džbánů, měděných nádob a lehátek.

Mrk 7 5 Farizeové a učitelé Písma se ho ptali: "Proč tvoji učedníci nejednají podle tradice starších, ale jedí chléb nečistýma rukama?"

Mrk 7 6 On jim však řekl: "Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je napsáno: 'Tento lid mne ctí rty, ale jejich srdce je ode mne velmi daleko.

Mrk 7 7 Marně mne však uctívají, když jako Boží učení učí příkazy lidí.'

Mrk 7 8 Opustili jste přikázání Boží a držíte tradici lidí."

Mrk 7 9 A říkal jim: "Krásně odmítáte přikázání Boží, abyste zachovali svou tradici.

Mrk 7 10 Vždyť Mojžíš řekl: 'Cti svého otce a svou matku' a 'Ten, kdo zlořečí otci nebo matce, ať zemře!'

Mrk 7 11 Vy však říkáte: 'Řekne-li člověk otci nebo matce: To, co z mého by ti prospělo, to je korbán, což jest dar Bohu',
 Mrk 7 12 již mu nedovolujete nic učinit pro jeho otce nebo matku.
 Mrk 7 13 Rušíte Boží slovo vaší tradicí, kterou jste předali, a takových podobných věcí činíte mnoho."
 Mrk 7 14 Opět k sobě zavolał zástup a řekl jim: "Poslyšte mne všichni a pochopte.
 Mrk 7 15 Nic, co je vně člověka a vchází do něho, ho nemůže znečistit, ale co z člověka vychází, to člověka znečišťuje.
 Mrk 7 16 [Má-li kdo uši k slyšení, ať poslouchá.]"
 Mrk 7 17 A když od zástupu vešel do domu, ptali se ho jeho učedníci na to podobenství.
 Mrk 7 18 Řekl jim: "I vy jste tak nechápaví? Nerozumíte, že vše, co zvnějšku vchází do člověka, ho nemůže znečistit,
 Mrk 7 19 protože nevchází do jeho srdce, ale do břicha a vychází do odpadu, který očišťuje všechny pokrmů?"
 Mrk 7 20 Říkal však: "To, co z člověka vychází, to člověka znečišťuje.
 Mrk 7 21 Neboť zevnitř ze srdce lidí vycházejí zlé úmysly: smilstva, krádeže, vraždy,
 Mrk 7 22 cizoložství, hrabivost, špatnosti, lest, bezuzdnost, závist, urážky, pýcha, pošestilost.
 Mrk 7 23 všechny tyto špatnosti vycházejí zevnitř a znečišťují člověka."
 Mrk 7 24 Pak vstal a odešel odtamtud na území Týru [a Sidónu]. Vstoupil do domu a chtěl, aby se to nikdo nedověděl, nemohl se však skrýt.
 Mrk 7 25 Ale uslyšela o něm žena, jejíž dcera měla nečistého ducha; hned přišla a padla k jeho nohám.
 Mrk 7 26 Ta žena byla Řekyně, rodem Syrofeničanka, a prosila ho, aby toho démona z její dcery vyhnal.
 Mrk 7 27 Říkal jí: "Nech nejprve nasytit děti. Není správné vzít chléb dětí a hodit jej psíkům."
 Mrk 7 28 Ona však odpověděla a říká mu: "[Ano,] Pane, i psíci pod stolem jedí z drobtů po dětech."
 Mrk 7 29 Řekl jí: "Kvůli tomuto slovu jdi domů; ten démon z tvé dcery vyšel."
 Mrk 7 30 Odešla do svého domu a našla dítě vržené na lůžko a shledala, že démon z něj vyšel.
 Mrk 7 31 Ježíš odešel z území Týru a šel opět přes Sidón ke Galilejskému moři středem území Dekapole.
 Mrk 7 32 Přivedli k němu hluchého a špatně mluvícího člověka a prosili ho, aby na něho vložil ruku.
 Mrk 7 33 Vzal si ho stranou od zástupu, vložil své prsty do jeho uší, plivnul a dotkl se jeho jazyka,
 Mrk 7 34 vzhledl k nebi, vzdychl a řekl mu: "Effatha", což znamená: 'Otevři se.'
 Mrk 7 35 A jeho uši byly hned otevřeny a bylo uvolněno pouto jeho jazyka a začal mluvit správně.
 Mrk 7 36 Ježíš jim nařídil, aby to nikomu neříkali; čím víc jim to však nařizoval, tím víc to rozhlašovali.
 Mrk 7 37 Byli převelice ohromeni a říkali: "Všechno dobře učinil. Dokonce činí, aby hluchí slyšeli a němí mluvili."
 Mrk 8 1 Když tam byl v těch dnech opět veliký zástup a neměli co jíst, zavolał si učedníky a říká jim:
 Mrk 8 2 "Jsem hluboce pohnut nad zástupem, protože již tři dny zůstávají při mně a nemají co jíst.
 Mrk 8 3 A propustím-li je postící se domů, zemdlí na cestě; a někteří z nich přišli zdaleka."
 Mrk 8 4 Jeho učedníci mu odpověděli: "Odkud bude moci někdo zde na opuštěném místě nasytit tyto lidi chleby?"
 Mrk 8 5 Ptal se jich: "Kolik máte chlebů?" Oni řekli: "Sedm."
 Mrk 8 6 Nařídil zástupu posadit se na zem. Vzal těch sedm chlebů, vzdal díky, rozlámá a dával svým učedníkům, aby je předkládali; i předložili je zástupu.
 Mrk 8 7 Měli i několik rybiček; požehnal je a řekl, aby i tyto předkládali.
 Mrk 8 8 Pojedli a byli nasyceni a sebrali toho, co přebývalo, sedm košů úlomků.
 Mrk 8 9 Těch, kteří jedli, bylo asi čtyři tisíce lidí. Pak je propustil.
 Mrk 8 10 A hned vstoupil se svými učedníky na loď a přišel do oblastí Dalmanuthy.
 Mrk 8 11 vyšli farizeové a začali se s ním přít. Žádali od něho znamení z nebe, pokoušejíce ho.
 Mrk 8 12 Hluboce povzdechl svým duchem a řekl: "Proč toto pokolení hledá znamení? Amen, pravím vám, tomuto pokolení nebude dáno žádné znamení."
 Mrk 8 13 A opustil je, opět vstoupil [do lodi] a odjel na druhou stranu.
 Mrk 8 14 Zapomněli vzít chleby; neměli s sebou na lodi víc než jeden chléb.

Mrk 8 15 A on jim nařizoval: "Dávejte si pozor, varujte se kvasu farizeů a kvasu Herodova."

Mrk 8 16 I dohadovali se mezi sebou, že nemají chleby.

Mrk 8 17 Zpozoroval to a řekl jim: "Proč se dohadujete, že nemáte chleby? Ještě nerozumíte ani nechápete? [Ještě] máte své srdce ztvrdlé?"

Mrk 8 18 oči máte a nevidíte, uši máte a neslyšíte? Nepamatujete si,

Mrk 8 19 když jsem rozlámal těch pět chlebů pro pět tisíc, kolik nůží plných úlomků jste sebrali?" Řekli mu: "Dvanáct."

Mrk 8 20 "Když těch sedm pro čtyři tisíce, kolik naplněných košů úlomků jste sebrali?" Řekli mu: "Sedm."

Mrk 8 21 A říkal jim: "Ještě nechápete?"

Mrk 8 22 Přicházejí do Bethsaidy a přivádějí mu slepého a žádají ho, aby se ho dotkl.

Mrk 8 23 Ježíš uchopil ruku toho slepého, vyvedl ho z vesnice, a když plivl do jeho očí a vložil na něho ruce, tázal se ho: "Vidíš něco?"

Mrk 8 24 On vzhledl a říkal: "Vidím lidi, vidím je jako stromy, a chodím."

Mrk 8 25 Pak opět vložil ruce na jeho oči a on prohlédl, jeho zrak byl obnoven a viděl všechno zřetelně.

Mrk 8 26 A poslal ho domů se slovy: "Do vesnice teď nevstupuj [ani to nikomu ve vesnici neřekni]!"

Mrk 8 27 Ježíš se svými učedníky vyšel do vesnic Cesareje Filipovy. Cestou se svých učedníků ptal: "Za koho mne lidé pokládají?"

Mrk 8 28 Oni mu řekli: "Někteří za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a jiní za jednoho z proroků."

Mrk 8 29 A on se jich tázal: "A za koho mne pokládáte vy?" Petr mu odpovídá: "Ty jsi Kristus."

Mrk 8 30 Přísně jim domluvil, aby o něm nikomu neříkali.

Mrk 8 31 A začal je učit, že Syn člověka musí hodně trpět a být zavržen od starších, předních kněží a učitelů Písma, být zabit a po třech dnech vstát z mrtvých.

Mrk 8 32 A mluvil o tom otevřeně. Petr si ho vzal stranou a začal ho kárat.

Mrk 8 33 Když se však Ježíš otočil a uviděl své učedníky, pokáral Petra a řekl: "Jdi ode mne, satane, protože ti nejde o věci Boží, ale o věci lidí."

Mrk 8 34 A zavořil si zástup se svými učedníky a řekl jim: "Chce-li někdo jít za mnou, ať zapře sám sebe a vezme svůj kříž a následuje mne.

Mrk 8 35 Neboť kdo by chtěl svou duši zachránit, zahubí ji. Kdo však zahubí svou duši kvůli mně a evangeliu, zachrání ji.

Mrk 8 36 Vždyť co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svou duši?

Mrk 8 37 Neboť co může dát člověk výměnou za svou duši?

Mrk 8 38 Kdo by se styděl za mně a za moje slova v tomto cizoložném a hříšném pokolení, za toho se bude stydět i Syn člověka, když přijde ve slávě svého Otce se svatými anděly."

Mrk 9 1 A říkal jim: "Amen, pravím vám, že jsou někteří ze zde stojících, kteří zajisté neokusí smrti, dokud neuvidí království Boží, příšlé v moci."

Mrk 9 2 A po šesti dnech vzal Ježíš Petra, Jakuba a Jana a je jediné vyvedl stranou na vysokou horu. A byl před nimi proměněn.

Mrk 9 3 Jeho šaty se rozzářily a velmi zbělely, tak jak by je žádný bělič na zemi nemohl vybělit.

Mrk 9 4 A ukázal se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem.

Mrk 9 5 Petr na to Ježíšovi řekl: "Rabbi, je dobré, že jsme zde. Udělejme tři stánky, tobě jeden, Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden."

Mrk 9 6 Nevěděl totiž, co by na to řekl, neboť se velmi vyděsili.

Mrk 9 7 A objevil se oblak, který je zastíňoval, a z oblaku se ozval hlas: "Toto je můj Syn, ten Milovaný, poslouchejte ho."

Mrk 9 8 A náhle, když se rozhlédli, neviděli již nikoho s sebou, kromě samotného Ježíše.

Mrk 9 9 A když sestupovali z hory, nařídil jim, aby to, co spatřili, nikomu nevypravovali, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.

Mrk 9 10 Chytili se toho slova a mezi sebou se tázali, co to znamená 'vstát z mrtvých'.

Mrk 9 11 A ptali se ho: "Proč učitelé Písma říkají, že nejprve musí přijít Eliáš?"

Mrk 9 12 On jim říkal: "Nejprve vskutku přichází Eliáš obnovovat všechny věci. Ale jak to, že je napsáno o Synu člověka, že má mnoho vytrpět a být znevážen?"

Mrk 9 13 Avšak pravím vám, že Eliáš nejen již přišel, ale také mu učinili, co chtěli, jak je o něm napsáno."

Mrk 9 14 A když přišli k učedníkům, uviděli kolem nich veliký zástup a učitele Písma, jak se s nimi přou.

Mrk 9 15 A hned všichni v zástupu, jakmile ho uviděli, byli velmi překvapeni; běželi k němu a zdravili ho.

Mrk 9 16 I zeptal se jich: "O čem se s nimi přete?"

Mrk 9 17 A jeden člověk ze zástupu mu odpověděl: "Učiteli, přivedl jsem k tobě svého syna, který má němého ducha.

Mrk 9 18 Kdekoli se ho zmocní, trhá jím, a on pění, skřípe zuby a usychá. Řekl jsem tvým učedníkům, aby ho vyhnali, ale nemohli."

Mrk 9 19 On jim na to říká: "Ach, pokolení nevěrné, dokdy budu u vás? Dokdy vás budu snášet? Přiveďte ho ke mně."

Mrk 9 20 I přivedli ho k němu. Jakmile ho spatřil, ihned s ním ten duch zatřásl, a když spadl na zem, válel se a pěníl.

Mrk 9 21 Ježíš se zeptal jeho otce: "Jak je to dlouho, co se mu to stává?" On řekl: "Od dětství."

Mrk 9 22 Často ho hodil i do ohně a do vody, aby ho zahubil. Avšak můžeš-li něco udělat, slituj se nad námi a pomoz nám."

Mrk 9 23 Ježíš mu řekl: "Můžeš-li! Všechno je možné tomu, kdo věří."

Mrk 9 24 Otec toho chlapce hned vykřikl a říkal: "Věřím, pomáhej mé nevíře!"

Mrk 9 25 Když Ježíš uviděl, že se sbíhá zástup, pohrozil tomu nečistému duchu: "Duchu němý a hluchý, já ti přikazuji, vyjdi z něho a už nikdy do něho nevstupuj!"

Mrk 9 26 Ten vykřikl a silně jím zatřásl a vyšel. Chlapec zůstal jako mrtvý, takže mnozí říkali, že zemřel.

Mrk 9 27 Ježíš uchopil jeho ruku, probudil ho a on vstal.

Mrk 9 28 Když Ježíš vešel do domu, jeho učedníci se ho o samotě ptali: "Proč jsme ho nemohli vyhnat my?"

Mrk 9 29 Řekl jim: "Tento rod nemůže vyjít jinak, než v modlitbě [a půstu]."

Mrk 9 30 A vyšli odtamtud a procházeli Galileou a nechtěl, aby ho někdo poznal.

Mrk 9 31 Vyučoval totiž své učedníky a říkal jim: "Syn člověka je vydáván do rukou lidí a zabijí ho. A až bude zabit, po třech dnech vstane."

Mrk 9 32 Oni tento výrok nechápali, ale báli se ho zeptat.

Mrk 9 33 A přišli do Kafarnaum. Když byl v domě, tázal se jich: "O čem jste cestou hovořili?"

Mrk 9 34 Oni však mlčeli, neboť cestou se mezi sebou dohadovali, kdo je největší.

Mrk 9 35 Posadil se, zavolał Dvanáct a říká jim: "Chce-li být někdo první, bude poslední ze všech a služebník všech."

Mrk 9 36 A vzal dítě a postavil je doprostřed nich; vzal je do náručí a řekl jim:

Mrk 9 37 "Kdekoli přijme jedno z takových dětí na základě mého jména, mne přijímá; a kdo by mne přijímal, ne mne přijímá, ale toho, který mne poslal."

Mrk 9 38 Jan mu říkal: "Učiteli, viděli jsme někoho, jak ve tvém jménu vyhání demony, a bránili jsme mu v tom, protože nechodil s námi."

Mrk 9 39 Ježíš však řekl: "Nebráňte mu, neboť není nikdo, kdo učiní mocný čin na základě mého jména, aby mohl brzy nato o mně promluvit zle."

Mrk 9 40 Vždyť kdo není proti nám, je pro nás.

Mrk 9 41 Neboť kdo by vám dal napít číši vody v tom jménu, že jste Kristovi, amen, pravím vám, že určitě neprijde o svou odměnu."

Mrk 9 42 "Ale kdo by svedl k pádu jednoho z těchto maličkých, kteří věří ve mne, bylo by pro něho lepší, kdyby mu byl přivázan velký mlýnský kámen kolem krku a byl hozen do jezera."

Mrk 9 43 Svádí-li tě tvá ruka, utni ji. Lepší je pro tebe vejít zmrzačený do života, než mít obě ruce a odejít do Gehenny do neuhasitelného ohně,

Mrk 9 44 [kde jejich červ neumírá a oheň nehasne].

Mrk 9 45 A svádí-li tě tvá noha, utni ji. Lepší je pro tebe vejít chromý do života, než mít obě nohy a být hozen do Gehenny,

Mrk 9 46 [kde jejich červ neumírá a oheň nehasne].

Mrk 9 47 A svádí-li tě tvé oko, vyjmi ho. Lepší je pro tebe vejít jednooký do Božího království, než mít obě oči a být hozen do Gehenny,

Mrk 9 48 kde jejich červ neumírá a oheň nehasne.

Mrk 9 49 Neboť každý bude ohněm osolen [a každá oběť bude osolena solí].

Mrk 9 50 Dobrá je sůl. Kdyby se však sůl stala neslanou, čím ji ochutíte? Mějte sůl v sobě a mezi sebou si počínejte pokojně."

Mrk 10 1 Vstal odtamtud a přišel do oblasti Judeje a Zajordání. A scházejí se k němu opět zástupy a jak byl zvyklý, zase je učil.

Mrk 10 2 A přišli farizeové, aby ho zkoušeli. Ptali se ho, je-li muži dovoleno propustit svou ženu.

Mrk 10 3 On jim odpověděl: "Co vám přikázal Mojžíš?"

Mrk 10 4 Oni pak řekli: "Mojžíš dovolil napsat rozlukový list a propustit."

Mrk 10 5 Ježíš jim řekl: "Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal toto přikázání. Od počátku stvoření je [Bůh] učinil mužského a ženského pohlaví.

Mrk 10 6 Kvůli tomu opustí člověk svého otce i matku a připojí se ke své ženě.

Mrk 10 7 A budou ti dva jedno tělo, takže již nejsou dva, ale jedno tělo.

Mrk 10 8 Co tedy Bůh spojil, ať člověk neodděluje."

Mrk 10 9 V domě se ho na to učedníci opět ptali.

Mrk 10 10 Říká jim: "Kdo by propustil svou ženu a oženil se s jinou, cizoloží vůči ní."

Mrk 10 12 A jestliže by ona propustila svého muže a provdala se za jiného, cizoloží."

Mrk 10 13 A přinášeli k němu děti, aby se jich dotkl. Učedníci je však pokárali.
 Mrk 10 14 Když to Ježíš uviděl, zamrzelo ho to a řekl jim: "Nechte děti
 přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takových je Boží království.
 Mrk 10 15 Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do
 něho nevstoupí."
 Mrk 10 16 A bral je do náručí, vkládal na ně ruce a svolával na ně požehnání.
 Mrk 10 17 A když vycházel na cestu, přiběhl jeden člověk, poklekl před ním a
 ptal se ho: "Dobry učitelí, co mám udělat, abych obdržel za dědictví věčný život?"
 Mrk 10 18 Ježíš mu řekl: "Proč mne nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jen jeden:
 Bůh.
 Mrk 10 19 Příkázání znáš, abys nezabil, nezcižoložil, neukradl, nevydal křivé
 svědectví, nepodvedl; cti svého otce a matku."
 Mrk 10 20 On mu řekl: "Učitelí, toto všechno zachovávám od svého mládí."
 Mrk 10 21 Ježíš na něho pohlédl, zamiloval si ho a řekl mu: "Jedno ti chybí;
 odejdi, prodej všechno, co máš, a dej chudým a budeš mít poklad v nebi a zde mne doprovázej."
 Mrk 10 22 On se nad tím slovem zachmuřil a se zármutkem odešel, neboť měl mnoho
 majetku.
 Mrk 10 23 Ježíš se rozhlédl a říká svým učedníkům: "Jak nesnadno ti, kteří mají
 majetek, vstoupí do Božího království."
 Mrk 10 24 Učedníci se při jeho slovech děsili. Ježíš jim zase na to říká: "Děti,
 jak nesnadné je pro ty, kteří spoléhají na majetek, vejít do Božího království.
 Mrk 10 25 Snazší je, aby velbloud prošel uchem jehly, než aby bohatý vešel do
 království Božího."
 Mrk 10 26 Oni byli velice ohromeni a říkali mezi sebou: "Kdo tedy může být
 zachráněn?"
 Mrk 10 27 Ježíš na ně pohlédl a říká: "U lidí je to nemožné, ale ne u Boha.
 Neboť u Boha je možné všechno."
 Mrk 10 28 Petr mu začal říkat: "Hle, my jsme všechno opustili a následujeme tě."
 Mrk 10 29 Ježíš říkal: "Amen, pravím vám, není nikdo, kdo opustil dům nebo
 bratry nebo sestry nebo matku nebo otce nebo děti nebo pole kvůli mně a kvůli evangeliu,
 aby nedostal nyní v tomto období stokrát více domů, bratrů a sester,
 matek a dětí a polí s pronásledováními a v přicházejícím věku život věčný.
 Mrk 10 31 Mnozí první budou poslední a poslední první."
 Mrk 10 32 Byli na cestě, vystupovali do Jeruzaléma a Ježíš šel před nimi; a
 děsili se a ti, kteří je doprovázeli, se báli. Vzal si opět Dvanáct k sobě a začal jim říkat,
 co se mu má přihodit:
 Mrk 10 33 "Hle, vystupujeme do Jeruzaléma; Syn člověka bude vydán předním kněžím
 a učitelům Písma a odsoudí ho k smrti a vydají ho pohanům.
 Mrk 10 34 Budou se mu posmívat, plivat na něho, zbičují ho a zabijí; a po třech
 dnech vstane z mrtvých."
 Mrk 10 35 Přistoupili k němu Jakub a Jan, synové Zebedeovi, a řekli mu:
 "Učitelí, chceme, abys nám učinil, o cokoli tě požádáme."
 Mrk 10 36 On pak jim řekl: "Co chcete, abych vám učinil?"
 Mrk 10 37 Oni mu řekli: "Dej nám, abychom se posadili ve tvé slávě jeden po tvé
 pravici a jeden po tvé levici."
 Mrk 10 38 Ježíš jim řekl: "Nevíte, co žádáte. Můžete pít kalich, který já piji,
 nebo být pokřtěni křtem, kterým já jsem křtěn?"
 Mrk 10 39 Oni mu řekli: "Můžeme." Ježíš jim řekl: "Kalich, který já piji, budete
 pít a křtem, kterým já jsem křtěn, budete křtěni.
 Mrk 10 40 Není však má věc, dát někomu usednout po mé pravici nebo levici, ale
 usednou tam ti, pro které je to připraveno."
 Mrk 10 41 Když to uslyšelo těch deset, začali být rozhořčeni nad Jakubem a
 Janem.
 Mrk 10 42 Ježíš si je zavolaal a říká jim: "Víte, že ti, kteří se zdají být
 vládci pohanů, panují nad nimi a jejich velcí je utiskují.
 Mrk 10 43 Avšak ne tak je tomu mezi vámi, ale kdo by se chtěl mezi vámi stát
 velkým, bude vaším služebníkem;
 Mrk 10 44 a kdo by chtěl být mezi vámi první, bude otrokem všech.
 Mrk 10 45 Vždyť i Syn člověka nepřišel, aby si nechal posloužit, ale aby
 posloužil a dal svou duši jako výkupné za mnohé."
 Mrk 10 46 Přišli do Jericha. A když vycházel se svými učedníky a dosti velkým
 zástupem z Jericha, syn Timaiův, Bartimaios, slepý žebrák, seděl u cesty.
 Mrk 10 47 A když uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, začal křičet: "Synu
 Davidův, Ježíši, smiluj se nade mnou!"
 Mrk 10 48 Mnozí mu přísně domlouvali, aby mlčel, ale on křičel ještě víc: "Synu
 Davidův, smiluj se nade mnou!"
 Mrk 10 49 Ježíš se zastavil a řekl: "Zavolejte ho." Volají tedy toho slepého a
 říkají mu: "Vzchop se, vstaň, volá tě!"
 Mrk 10 50 On odhodil svůj plášť, vyskočil na nohy a přišel k Ježíšovi.
 Mrk 10 51 Ježíš mu odpověděl: "Co chceš, abych ti učinil?" Ten slepý mu řekl:
 "Rabbuni, abych prohlédl!"
 Mrk 10 52 A Ježíš mu řekl: "Jdi, tvá víra tě uzdravila." A hned prohlédl a

provázel ho cestou.

Mrk 11 1 A když se přibližují k Jeruzalému, k Betfage a Betanii u Olivové hory, posílá dva ze svých učedníků

Mrk 11 2 a říká jim: "Jděte do té vesnice před vámi, a hned jak do ní vejdete, nalaznete uvázané oslátko, na které se ještě nikdo z lidí neposadil. Odvažte je a přiveďte.

Mrk 11 3 A jestliže vám někdo řekne: 'Co to děláte?' řekněte: 'Pán je potřebuje a hned je sem zase pošle.'"

Mrk 11 4 Odešli a našli oslátko uvázané u dveří venku na ulici a odvázáli je.

Mrk 11 5 A někteří z těch, kteří tam stáli, jim říkali: "Co to děláte, že odvazujete to oslátko?"

Mrk 11 6 Oni jim řekli, jak řekl Ježíš, a ti je nechali.

Mrk 11 7 A přivedli oslátko k Ježíšovi, hodili na ně svá roucha a on se na ně posadil.

Mrk 11 8 A mnozí rozprostřeli na cestu svá roucha, jiní pak ratolesti, které nařezali na polích.

Mrk 11 9 Ti, kteří šli vpředu, i ti, kteří šli za ním, křičeli: "Hosanna! Požehnaný, který přichází ve jménu Pána!

Mrk 11 10 Požehnané přicházející království našeho otce Davida! Hosanna na výsostech!"

Mrk 11 11 A vstoupil do Jeruzaléma do chrámu a rozhlédl se po všem. Protože již bylo pozdě, vyšel s Dvanácti do Betanie.

Mrk 11 12 Když vyšli následujícího dne z Betanie, dostal hlad.

Mrk 11 13 A z dálky uviděl fíkovník mající listí a přišel, zdali v něm něco nenalezne. Když k němu přišel, nenalezl nic kromě listů; nebylo totiž období fíků.

Mrk 11 14 I řekl mu: "Kéž již nikdy v tomto věku z tebe nikdo nejí ovoce." A jeho učedníci to slyšeli.

Mrk 11 15 A přišli do Jeruzaléma. Vešel do chrámu a začal vyhánět ty, kteří v chrámu prodávali a nakupovali, a převrhl stoly směnárníků a sedadla prodávajících holoubata.

Mrk 11 16 A nedovoľoval, aby někdo pronesl nějakou nádobu skrze chrám.

Mrk 11 17 Učil a říkal jim: "Což není napsáno: 'Můj dům bude nazván domem modlitby pro všechny národy'? Vy jste jej však učinili jeskyní lupičů."

Mrk 11 18 Uslyšeli to přední kněží a učitelé Písma a hledali, jak by ho zahubili, neboť se ho báli; celý ten zástup byl totiž nad jeho učením ohromen.

Mrk 11 19 Když nastal večer, vycházeli ven z města.

Mrk 11 20 A když šli ráno kolem, uviděli ten fíkovník uschlý od kořenů.

Mrk 11 21 Petr se rozpomenul a řekl mu: "Rabbi, hleď, ten fíkovník, který jsi proklel, je uschlý."

Mrk 11 22 Ježíš jim na to řekl: "Mějte víru Boží.

Mrk 11 23 Amen, pravím vám, že kdo by řekl této hoře: 'Zvedni se a vrhni se do moře' a nezapochyboval by ve svém srdci, ale věřil by, že co říká, se děje, bude mu to dáno.

Mrk 11 24 Proto vám pravím, všechno za cokoliv se modlíte a co žádáte, věřte, že jste přijali, a bude vám to dáno.

Mrk 11 25 A kdykoliv stojíte a modlíte se, odpouštějte, máte-li proti někomu něco, aby i váš Otec, který je v nebesích, odpustil vám vaše přestoupení."

Mrk 11 26 Jestliže však vy neodpouštíte, ani váš Otec, ten v nebesích, neodpustí (ta) vaše přestoupení.}

Mrk 11 27 A přišli opět do Jeruzaléma, a když se procházel v chrámu, přišli k němu přední kněží, učitelé Písma a starší

Mrk 11 28 a říkali mu: "V jaké pravomoci to činíš? A kdo ti dal tuto pravomoc, abys to činil?"

Mrk 11 29 Ježíš jim řekl: "Zeptám se vás na jednu věc; odpovězte mi a řeknu vám, v jaké pravomoci to činím.

Mrk 11 30 Byl Janův křest z nebe nebo z lidí? Odpovězte mi."

Mrk 11 31 Začali se mezi sebou přit a říkali: "Řekneme-li: 'Z nebe', řekne: 'Proč jste mu tedy neuvěřili?'

Mrk 11 32 Máme říci: 'Z lidí'?" Báli se zástupu, neboť všichni skutečně měli za to, že Jan byl prorok.

Mrk 11 33 Odpověděli tedy Ježíšovi: "Nevíme." A Ježíš jim řekl: "Ani já vám nepovím, v jaké pravomoci to činím."

Mrk 12 1 A začal k nim mluvit v podobenstvích. "Jeden člověk vysadil vinici, obehnal zdi, vykopal jámu pro lis, vystavěl věž, pronajal ji vinařům a odcestoval.

Mrk 12 2 V stanovený čas poslal k vinařům otroka, aby vzal od vinařů díl z plodů vinice.

Mrk 12 3 Vzali ho, zbili a poslali s prázdnou.

Mrk 12 4 Znovu k nim poslal jiného otroka a toho zranili na hlavě a potupili.

Mrk 12 5 Poslal jiného, toho zabili; a mnoho dalších, z nichž některé bili, jiné zabíjeli.

Mrk 12 6 Měl ještě jednoho, svého milovaného syna. Naposled k nim poslal jeho a říkal: 'Zastydí se před mým synem.'

Mrk 12 7 Ti vinaři si však mezi sebou řekli: 'Toto je dědic. Pojďte, zabijme ho a dědictví bude naše.'

Mrk 12 8 A vzali ho, zabili a vyhodili ho ven z vinice.

Mrk 12 9 Co tedy učiní pán vinice? Přijde, vínaře zahubí a vinici dá jiným.
 Mrk 12 10 Ani toto Písmo jste nečetli: 'Kámen, který stavitelé po prozkoumání
 zavrhnou, ten se stal hlavou úhlu.'
 Mrk 12 11 Od Pána se to stalo a je to podivuhodné v našich očích?"
 Mrk 12 12 Chtěli se ho zmocnit, ale zalekli se zástupu. Poznali totiž, že to
 podobenství řekl proti nim. I opustili ho a odešli.
 Mrk 12 13 Poslali k němu některé z farizeů a herodiánů, aby ho chytili za slovo.
 Mrk 12 14 Přišli a řekli mu: "Učiteli, víme, že jsi pravdivý a nezáleží ti na
 nikom, neboť nebereš ohled na postavení člověka, ale pravdivě učíš Boží cestu; je dovoleno dát
 daň císaři, nebo ne? Máme dát, či nemáme dát?"
 Mrk 12 15 On však znal jejich přetvářku a řekl jim: "Proč mne zkoušíte? Přineste
 mi denár, abych se podíval."
 Mrk 12 16 Oni jej přinesli a Ježíš jim říká: "Čí je ten obraz a nápis?" Oni mu
 řekli: "Císařův."
 Mrk 12 17 Ježíš jim řekl: "Co je císařovo, odevzdejte císaři, a co je Boží,
 Bohu." Velice se nad ním divili.
 Mrk 12 18 Přišli k němu saduceové, kteří říkají, že není vzkříšení, a ptali se
 ho:
 Mrk 12 19 "Učiteli, Mojžíš nám napsal, že když by něčí bratr zemřel a zanechal
 ženu, ale nezanechal dítě, aby si tu ženu vzal za manželku jeho bratr a vzbudil potomka svému
 bratru.
 Mrk 12 20 Bylo sedm bratrů. První si vzal ženu, zemřel a nezanechal potomka.
 Mrk 12 21 I druhý si ji vzal, zemřel a nezanechal potomka; a třetí stejně tak.
 Mrk 12 22 Těch sedm bratrů nezanechalo potomka; poslední ze všech zemřela i ta
 žena.
 Mrk 12 23 Když vstanou při vstání z mrtvých, komu z nich ta žena bude patřit?
 vždyť všech sedm ji mělo za ženu."
 Mrk 12 24 Ježíš jim říkal: "Nebloudíte právě proto, že neznáte Písma ani Boží
 moc?
 Mrk 12 25 Neboť když vstanou z mrtvých, nebudou se ženit ani vdávat, ale budou
 jako andělé v nebesích.
 Mrk 12 26 O mrtvých pak, že jsou probouzeni, jste nečetli v Mojžíšově knize, jak
 mu 'u keře' Bůh řekl: 'Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův'?
 Mrk 12 27 Není Bohem mrtvých, ale žijících. Velmi bloudíte!"
 Mrk 12 28 Tu přistoupil jeden z učitelů Písma, který je uslyšel, jak se spolu
 dohadují. Když uviděl, že jim Ježíš dobře odpověděl, zeptal se ho: "Které přikázání je první
 ze všech?"
 Mrk 12 29 Ježíš odpověděl: "První je: 'Slyš, Izraeli, Pán, náš Bůh, Pán jeden
 jest'
 Mrk 12 30 a 'budeš milovat Pána, svého Boha, z celého svého srdce, z celé své
 duše, z celé své mysli a z celé své síly'.
 Mrk 12 31 Druhé je toto: 'Budeš milovat svého bližního jako sebe samého.' Není
 jiné přikázání větší než tato."
 Mrk 12 32 I řekl mu ten učitel Písma: "Dobře, učiteli, pravdivě jsi řekl, že je
 jeden a není jiného mimo něho
 Mrk 12 33 a milovat ho z celého srdce, z celého porozumění, z celé síly a
 milovat bližního jako sebe je větší než všechny celozápaly a oběti."
 Mrk 12 34 Když Ježíš uviděl, že odpověděl uvážene, řekl mu: "Nejsi daleko od
 Božího království." A nikdo se ho již neodvažoval zeptat.
 Mrk 12 35 A když Ježíš odpověděl, začal vyučovat v chrámě: "Jak to, že učitelé
 Písma říkají, že Kristus je syn Davidův?
 Mrk 12 36 Sám David řekl v Duchu Svatém: 'Řekl Pán mému Pánu: Seď po mé pravici,
 dokud nepoložím tvé nepřátele pod tvé nohy.'
 Mrk 12 37 Sám David ho nazývá Pánem; jakpak tedy je jeho synem?" A velký zástup
 mu rád naslouchal.
 Mrk 12 38 Ve svém učení říkal: "Varujte se učitelů Písma, kteří se chtějí
 procházet v dlouhých rouchách a být pozdravováni na tržištích
 Mrk 12 39 a chtějí přední sedadla v synagógách a přední místa na hostinách.
 Mrk 12 40 Vyjídají domy vdov a okázale se dlouho modlí; ti dostanou větší
 odsouzení."
 Mrk 12 41 [Ježíš] se posadil proti pokladnici a pozoroval, jak zástup hází do
 pokladnice měděné mince. A mnozí bohatí házeli hodně.
 Mrk 12 42 A přišla jedna chudá vdova a hodila dvě lepta, což je quadrans.
 Mrk 12 43 Přivolaal své učedníky a řekl jim: "Amen, pravím vám, že tato chudá
 vdova hodila víc než všichni ti, kteří házeli do pokladnice.
 Mrk 12 44 Všichni totiž hodili ze svého přebytku, tato však ze svého nedostatku
 hodila vše, co měla, celé svoje živobytí."
 Mrk 13 1 Když vycházel z chrámu, řekl mu jeden z jeho učedníků: "Učiteli,
 pohleď, jaké kameny a jaké stavby!"
 Mrk 13 2 Ježíš mu řekl: "Hlídiš na tyto veliké stavby? Nezůstane tu kámen na
 kameni, všechno bude zbořeno."
 Mrk 13 3 A když seděl na Olivové hoře naproti chrámu, ptali se ho v soukromí

Petr, Jakub, Jan a Ondřej:

Mrk 13 4 "Pověz nám, kdy to bude a jaké bude znamení, až se to všechno začne naplňovat?"

Mrk 13 5 Ježíš jim začal říkat: "Dávejte si pozor, aby vás někdo nesvedl.

Mrk 13 6 Mnozí budou přicházet na základě mého jména a budou říkat: 'Já jsem' a svedou mnohé.

Mrk 13 7 Když uslyšíte o válkách a válečné zprávy, nestrachujte se, musí to nastat, ale ještě nebude konec.

Mrk 13 8 Povstane totiž národ proti národu a království proti království. Budou zemětřesení na různých místech, bude hlad [a nepokoje]. To bude začátek porodních bolestí.

Mrk 13 9 Vy se však mějte na pozoru. Budou vás vydávat soudům a do synagóg, budete biti a budete stavěni před místodržitele a krále kvůli mně, jim na svědectví.

Mrk 13 10 Všem národům musí být nejprve vyhlášeno evangelium.

Mrk 13 11 A když vás budou vodit a vydávat, nestarejte se předem co byste řekli, ale co by vám v tu hodinu bylo dáno, to mluvte. Neboť to nejste vy, kdo mluví, ale Duch Svatý.

Mrk 13 12 A vydá na smrt bratr bratra a otec dítě a povstanou děti proti rodičům a usmrtí je.

Mrk 13 13 A budete všemi nenáviděni pro mé jméno. Kdo však vytrvá do konce, ten bude zachráněn."

Mrk 13 14 "Když pak uvidíte 'ohavnost zpusťování' postavenou, kde nemá být - kdo čte, ať rozumí - tehdy ti, kteří budou v Judeji, ať uprchnou do hor.

Mrk 13 15 Kdo bude na střeše, ať nesestoupí ani nevstoupí dovnitř, aby si vzal něco ze svého domu.

Mrk 13 16 A kdo na poli, ať se neobrátil k věcem, které jsou vzadu, aby si vzal svůj plášť.

Mrk 13 17 Běda těhotným a kojícím v oněch dnech!

Mrk 13 18 Modlete se tedy, aby to nenastalo v zimě.

Mrk 13 19 Neboť v oněch dnech bude takové soužení, jaké nenastalo od počátku stvoření, které stvořil Bůh, až do dneška a nikdy již nenastane.

Mrk 13 20 A kdyby Pán nezkrátil ty dny, nebylo by zachráněno žádné tělo. Ale kvůli vyvoleným, které vyvolil, zkrátil ty dny.

Mrk 13 21 A tehdy, když by vám někdo řekl: 'Hle, zde je Kristus! Hle, tam!', nevěřte.

Mrk 13 22 Neboť povstanou falešní kristové a falešní proroci a budou činit znamení a divy, aby, kdyby to bylo možné, sváděli vyvolené na scestí.

Mrk 13 23 Vy se tedy mějte na pozoru. Všechno jsem vám již předem řekl."

Mrk 13 24 "Ale v oněch dnech, po onom soužení 'zatmí se slunce a měsíc nebude vydávat svou záři.

Mrk 13 25 Hvězdy budou padat z nebe a mocnosti, které jsou v nebesích, budou otřeseny.'

Mrk 13 26 A potom uvidí Syna člověka přicházejícího v oblacích s velikou mocí a slávou.

Mrk 13 27 A tehdy vyšle anděly a bude shromažďovat své vyvolené ze čtyř větrů od nejzazšího konce země až po nejzazší konec nebe."

Mrk 13 28 "Od fíkovníku se naučte podobenství: Když již jeho větev změkne a vyhání listy, poznáváte, že léto je blízko.

Mrk 13 29 Tak i vy, když uvidíte, že se tyto věci dějí, poznávejte, že je blízko přede dveřmi.

Mrk 13 30 Amen, pravím vám, že určitě nepomine toto pokolení, dokud se toto všechno nestane.

Mrk 13 31 Nebe a země pominou, ale má slova nepominou."

Mrk 13 32 "O tom dni či hodině nikdo neví, ani andělé v nebi, ani Syn, jedině Otec.

Mrk 13 33 Dávejte pozor, bděte [a modlete se], neboť nevíte, kdy je ten určený čas.

Mrk 13 34 Jako člověk, který je na cestách: opustil svůj dům, dal svým otrokům plnou moc, každému jeho práci, a dveřníkovi přikázal, aby bděl.

Mrk 13 35 Bděte tedy, neboť nevíte, kdy Pán domu přijde, zda večer, či o půlnoci, nebo za kuropění, či před rozbřeskem,

Mrk 13 36 aby nepřišel neočekávaně a nenalezl vás spící.

Mrk 13 37 Co tedy říkám vám, říkám všem: Bděte!"

Mrk 14 1 Byly dva dny před hodem velikonočního beránka a svátky Nekvašených chlebů. Přední kněží a učitelé Písma hledali, jak by se ho lstí zmocnili, aby ho zabili.

Mrk 14 2 Říkali totiž: "Ne během svátku, aby snad nebylo pozdvižení lidu."

Mrk 14 3 Když byl v Betanii v domě Šimona malomocného a byl u stolu, vešla žena, která měla alabastrovou nádobku pravého, velmi drahého nardového oleje; rozbila tu nádobku a vylila na jeho hlavu.

Mrk 14 4 Někteří se mezi sebou rozhořčovali: "K čemu je ta ztráta oleje?

Mrk 14 5 Vždyť se ten olej mohl prodat za víc než tři sta denárů a ty dát chudým!" A hněvali se na ni.

Mrk 14 6 Ježíš řekl: "Nechte ji. Proč jí působíte těžkosti? Vykonal na mně dobrý skutek.

Mrk 14 7 vždyť chudé máte vždycky s sebou, a kdykoli chcete, můžete jim dobře učinit; mne však nemáte vždycky.

Mrk 14 8 Učinila, co mohla; předem pomazala mé tělo olejem k pohřbu.

Mrk 14 9 Amen, pravím vám, kdekoli po celém světě bude vyhlášeno evangelium, bude se také na její památku mluvit o tom, co tato žena učinila."

Mrk 14 10 A Juda Iškariotský, jeden z Dvanácti, odešel k předním kněžím, aby jim ho vydal.

Mrk 14 11 Když to uslyšeli, zaradovali se a slíbili mu dát peníze. I hledal vhodnou příležitost, jak by jim ho vydal.

Mrk 14 12 Prvního dne Nekvašených chlebů, když obětovali velikonočního beránka, říkají mu jeho učedníci: "Kam chceš, abychom odešli a připravili ti k jídlu velikonočního beránka?"

Mrk 14 13 I poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: "Jděte do města a potká vás člověk nesoucí džbán vody. Jděte za ním

Mrk 14 14 a kam vejde, řekněte hospodáři: 'Učitel říká: Kde je moje místnost, kde bych se svými učedníky pojedl velikonočního beránka?'

Mrk 14 15 A on vám ukáže velkou horní místnost, již prostřenou a připravenou, a tam nám připravte jídlo."

Mrk 14 16 Učedníci vyšli, přišli do města a našli vše, jak jim řekl, i připravili velikonočního beránka.

Mrk 14 17 Když nastal večer, přichází s Dvanácti.

Mrk 14 18 A když byli u stolu a jedli, Ježíš řekl: "Amen, pravím vám, že jeden z vás, který se mnou jí, mne vydá."

Mrk 14 19 Začali se rmoutit a jeden po druhém mu říkali: "Snad ne já?"

Mrk 14 20 On jim řekl: "Jeden z Dvanácti, který se mnou namáčí v míse.

Mrk 14 21 Syn člověka opravdu odchází, jak je o něm napsáno, běda však onomu člověku, skrze kterého je Syn člověka vydáván. Bylo by mu lépe, kdyby se onen člověk nenarodil."

Mrk 14 22 A když jedli, vzal chléb, požehnal a rozlomil, dal jim a řekl: "Vezměte, toto je mé tělo."

Mrk 14 23 A vzal kalich, vzdal díky a dal jim a napili se z něj všichni.

Mrk 14 24 A řekl jim: "Toto je má krev [nové] smlouvy, která se vylévá za mnohé.

Mrk 14 25 Amen, pravím vám, že se již jistě nenapiji z plodu révy až do onoho dne, kdy jej budu pít nový v Božím království."

Mrk 14 26 A zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu.

Mrk 14 27 A Ježíš jim říká: "Všichni ode mne odpadnete, neboť je napsáno: 'Budu bít pastýře a ovce se rozptýlí.'

Mrk 14 28 Ale po mém zmrtvýchvstání půjdu před vámi do Galileje."

Mrk 14 29 Petr mu říkal: "I kdyby všichni odpadli, já ne!"

Mrk 14 30 A Ježíš mu říká: "Amen, pravím tobě, že dnes, této noci, dříve než kohout dvakrát zakokrhá, právě ty se mne třikrát zřekneš."

Mrk 14 31 On však mluvil důrazně: "I kdybych musel s tebou zemřít, určitě se tě neodřeknu." Podobně mluvili i všichni ostatní.

Mrk 14 32 A přicházejí k místu, které se jmenuje Getsemane. A říká svým učedníkům: "Posaďte se zde, než se pomodlím."

Mrk 14 33 A vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a začal se děsit a být stísněný.

Mrk 14 34 Říká jim: "Má duše je zarmoucená až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!"

Mrk 14 35 Trochu poodešel, padal na zem a modlil se, aby ho, je-li to možné, minula tato hodina.

Mrk 14 36 Říkal: "Abba, otče, tobě je všechno možné, přenes tento kalich ode mne, ale ne, co chci já, ale co ty."

Mrk 14 37 A přichází a nalézá je spící. Říká Petrovi: "Šimone, spíš? Nedokázal jsi jedinou hodinu probdít?"

Mrk 14 38 Bděte a modlete se, abyste nepřišli do zkoušky. Duch je sice ochotný, ale tělo slabé."

Mrk 14 39 A opět odešel a pomodlil se, říká stejnou prosbu.

Mrk 14 40 A opět, když přišel, našel je spící; měli velmi těžká víčka a nevěděli, co by mu odpověděli.

Mrk 14 41 A přichází po třetí a říká jim: "Ještě spíte a odpočíváte? To stačí. Přišla ta hodina, hle, Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků.

Mrk 14 42 Vstávejte, pojďte! Hle, přiblížil se ten, který mne vydává."

Mrk 14 43 A hned, zatímco ještě mluvil, přichází Juda, jeden z Dvanácti, a s ním zástup od předních kněží, učitelů Písma a starších, s meči a holemi.

Mrk 14 44 Ten, který ho vydával, měl s nimi takto domluvené znamení: "Kterého políbím, ten to je. Zmocněte se ho a bezpečně odvádějte!"

Mrk 14 45 Když přišel, hned k němu přistoupil a říká: "Rabbi!" A vřele ho políbil.

Mrk 14 46 Oni pak na něho vztáhli ruce a zmocnili se ho.

Mrk 14 47 Kdosi z přítomných tasil meč, udeřil veleknězova otroka a uťal mu ucho.

Mrk 14 48 Ježíš jim na to řekl: "Vyšli jste s meči a holemi jako na lupiče, abyste mne zatkli.

Mrk 14 49 Den co den jsem vyučoval u vás v chrámě a nezmocnili jste se mě. Ale musí se naplnit Písma."

Mrk 14 50 A všichni ho opustili a utekli.

Mrk 14 51 Šel s ním nějaký mladík, který měl přes nahé tělo přehozený plátěný šat, i chtěli se ho zmocnit.

Mrk 14 52 On tam zanechal lněný šat a utekl [od nich] nahý.

Mrk 14 53 Ježíše odvedli k veleknězi a shromažďují se všichni přední kněží, starší a učitelé Písma.

Mrk 14 54 Petr ho z dálky následoval až dovnitř do veleknězova dvora, seděl pak se sluhy a ohříval se u světla ohně.

Mrk 14 55 Přední kněží a celá velerada hledali proti Ježíšovi svědectví, aby ho usmrtili, ale nenalezali.

Mrk 14 56 Neboť mnozí proti němu lživě svědčili, ale jejich svědectví nebyla stejná.

Mrk 14 57 Někteří povstali a lživě proti němu svědčili:

Mrk 14 58 "My jsme ho uslyšeli, jak říká: Já zbořím tuto svatyni udělanou rukama a ve třech dnech vybuduji jinou, ne rukama udělanou."

Mrk 14 59 A ani tak jejich svědectví nebylo shodné.

Mrk 14 60 I povstal uprostřed velekněz a zeptal se Ježíše: "Nic neodpovídáš na to, co tito proti tobě svědčí?"

Mrk 14 61 On však mlčel a nic neodpovídal. Znovu se ho velekněz ptal a říká mu: "Jsi ty Kristus, Syn Požehnaného?"

Mrk 14 62 Ježíš řekl: "Já jsem. A spatříte Syna člověka sedícího po pravici Moci a přicházejícího s nebeskými oblaky."

Mrk 14 63 Velekněz roztrhl svá roucha a říká: "Nač ještě potřebujeme svědky?"

Mrk 14 64 Slyšeli jste rouhání. Jak se vám to jeví?" Všichni ho odsoudili, že je hoden smrti.

Mrk 14 65 A někteří na něho začali plivat, zahalovat mu tvář, bít ho pěstmi a říkat mu: "Zaprorokuj!"

Mrk 14 66 A zatímco byl Petr dole v nádvoří, přišla jedna z veleknězových služek.

Mrk 14 67 Když uviděla Petra, jak se ohřívá, pohlédla na něj a řekla: "I ty jsi byl s Nazaretským, tím Ježíšem."

Mrk 14 68 On však zapřel: "Nevím ani nerozumím, co říkáš." A vyšel ven do předního dvora a kohout zakokrhál.

Mrk 14 69 A když ho ta služka uviděla, začala opět říkat těm, kteří stáli poblíž: "Tento je z nich."

Mrk 14 70 On však opět zapíral. A za malou chvíli znovu ti, co stáli poblíž, říkali Petrovi: "Skutečně jsi jeden z nich, neboť jsi také z Galileje."

Mrk 14 71 On se pak začal zaklínat a zapřísahat: "Neznám toho člověka, o kterém mluvíte."

Mrk 14 72 A hned kohout podruhé zakokrhál. Tu si Petr vzpomněl na výrok, jak mu Ježíš řekl: "Než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát se mne zřekneš," a zhroutil se a plakal.

Mrk 15 1 A hned časně zrána přední kněží se staršími a učiteli Písma - celá velerada - se poradili, Ježíše spoutali, odvedli a vydali Pilátovi.

Mrk 15 2 Pilát se ho otázel: "Ty jsi král Židů?" On mu odpověděl: "Ty říkáš."

Mrk 15 3 Přední kněží ho velmi obviňovali.

Mrk 15 4 Pilát se ho znovu zeptal: "Nic neodpovídáš? Podívej, z čeho všeho tě obviňují!"

Mrk 15 5 Ježíš však již nic neodpověděl, takže se Pilát divil.

Mrk 15 6 O svátcích jim propouštěl jednoho vězně, o kterého žádali.

Mrk 15 7 Se vzbouřenci, kteří se při vzpouře dopustili vraždy, byl uvězněný muž zvaný Barabáš.

Mrk 15 8 Zástup vystoupil k Pilátovi a začal žádat, aby učinil, jak jim činíval.

Mrk 15 9 Pilát jim odpověděl: "Chcete, abych vám propustil krále Židů?"

Mrk 15 10 Poznával totiž, že ho přední kněží vydali ze závidi.

Mrk 15 11 Přední kněží však podnikli zástup, aby jim raději propustil Barabáše.

Mrk 15 12 Pilát jim zase na to říkal: "Co tedy chcete, abych učinil s tím, kterého nazýváte králem Židů?"

Mrk 15 13 Oni opět zvolali: "Ukřižuj ho!"

Mrk 15 14 Pilát jim říkal: "Co učinil zlého?" Oni pak ještě silněji zvolali: "Ukřižuj ho!"

Mrk 15 15 Pilát, který si přál vyhovět zástupu, jim propustil Barabáše; Ježíše zbičoval a vydal, aby byl ukřižován.

Mrk 15 16 Vojáci ho odvedli dovnitř nádvoří, do místodržitelova paláce, a svolali celou setninu.

Mrk 15 17 Oblékli mu purpur, upletli trnový věnec a nasadili mu jej

Mrk 15 18 a začali ho zdravit: "Buď zdrav, králi Židů!"

Mrk 15 19 Bili ho po hlavě rákosem, plivali na něj, poklekali a klaněli se mu.

Mrk 15 20 Když se mu naposmívali, svlékli ho z purpuru a oblékli mu jeho šaty. Vyvedli ho, aby ho ukřižovali.

Mrk	15	21	A nějakého Šimona z Kyrény, otce Alexandra a Rufa, který šel kolem z pole, přinutili, aby vzal jeho kříž.
Mrk	15	22	Přivedli ho na místo zvané Golgota, což v překladu znamená 'místo lebký'.
Mrk	15	23	Dávali mu pít víno okořeněné myrhou, on však si je nevzal.
Mrk	15	24	Pak jej křížují a dělí si jeho šaty, losující o ně, kdo si co vezme.
Mrk	15	25	Byla třetí hodina, když ho ukřižovali.
Mrk	15	26	A byl napsán nápis o jeho vině: Král Židů.
Mrk	15	27	Spolu s ním byli ukřižováni dva zločinci, jeden po pravici a druhý po jeho levici.
Mrk	15	28	[Naplnilo se Písmo, které praví: 'Byl započten mezi bezzákonné.']
Mrk	15	29	A ti, co kráčeli kolem, ho tupili, pokyvovali svými hlavami a říkali: "Ó, ten, který boří svatyni a ve třech dnech ji staví!
Mrk	15	30	Sestup s kříže a zachraň se!"
Mrk	15	31	Podobně se i přední kněží a učitelé Písma mezi sebou vysmívali a říkali: "Jiné zachránil, sebe zachránit nedokáže.
Mrk	15	32	Ať nyní Kristus, král Izraele, sestoupí s kříže, abychom uviděli a uvěřili." Také ti, kteří byli ukřižováni spolu s ním, ho haněli.
Mrk	15	33	A když nastala šestá hodina, padla tma na celou zemi až do deváté hodiny.
Mrk	15	34	O deváté hodině Ježíš zvolal silným hlasem: "Eloi, Eloi, lema sabachthani?" což v překladu znamená: 'Můj Bože, můj Bože, proč jsi mne opustil?'
Mrk	15	35	Někteří z těch, co stáli poblíž, to uslyšeli a říkali: "Hle, volá Eliáše."
Mrk	15	36	Kdosi pak běžel, naplnil houbu octem, připevnil na rákos a dával mu pít se slovy: "Nechte, ať uvidíme, přijde-li Eliáš, aby ho sundal."
Mrk	15	37	Ježíš hlasitě vykřikl a vydechl naposled.
Mrk	15	38	A opona ve svatyni se roztrhla ve dvě odshora až dolů.
Mrk	15	39	Když setník, který stál blízko naproti němu, uviděl, že takto vydechl, řekl: "Tento člověk byl opravdu Boží Syn."
Mrk	15	40	Zpovzdálí se dívaly také ženy, mezi nimi Marie Magdalská a Marie, matka Jakuba mladšího a Josese, a Salome,
Mrk	15	41	které chodily s ním a jemu sloužily, když byl v Galileji, a mnoho jiných, které s ním vystoupily do Jeruzaléma.
Mrk	15	42	A když již nastal večer, poněvadž byl den přípravy, to jest den před sobotou,
Mrk	15	43	přišel Josef z Arimatie, vážený člen rady, který sám také očekával Boží království. Osmělil se, vešel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo.
Mrk	15	44	Pilát se podivil, že by byl již mrtev. Zavolal si setníka a otázel se ho, je-li to dlouho, co zemřel.
Mrk	15	45	A když se to od setníka dověděl, daroval mrtvé tělo Josefovi.
Mrk	15	46	Ten nakoupil jemné plátno, sundal ho s kříže, zavinul tím plátnem a uložil ho v hrobce, která byla vytesána ve skále, a ke vchodu do hrobky přivalil kámen.
Mrk	15	47	Marie Magdalská a Marie [matka] Josesova pozorovaly to místo, kam byl uložen.
Mrk	16	1	Když pomínula sobota, Marie Magdalská, Marie [matka] Jakubova a Salome nakoupily vonné látky, aby přišly a pomazaly ho.
Mrk	16	2	A časně ráno prvního dne týdne, když vyšlo slunce, přicházejí k hrobce.
Mrk	16	3	A říkaly si: "Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobky?"
Mrk	16	4	A vzhledly a vidí, že kámen je odvalen; byl totiž velmi veliký.
Mrk	16	5	Když vstoupily do hrobky, spatřily mládence sedícího po pravé straně, oděného bílým rouchem, a vyděsily se.
Mrk	16	6	On pak jim říká: "Neděste se. Hledáte Ježíše Nazaretského, toho ukřižovaného. Vstal z mrtvých, není tu. Hle, místo, kam ho položili.
Mrk	16	7	Ale jděte a povězte jeho učedníkům i Petrovi: Jde před vámi do Galileje; tam ho spatříte, tak jak vám řekl."
Mrk	16	8	Vyšly a utekly od hrobky; zmocnilo se jich totiž třesení a byly zcela bez sebe. A nikomu nic neřekly, neboť se bály.
Mrk	16	9	Ráno prvního dne týdne, když Ježíš vstal, ukázal se nejprve Marii Magdalské, od níž kdysi vyhnal sedm démonů.
Mrk	16	10	Ona šla a oznámila to těm, kteří byli s ním a kteří teď plakali a truchlili.
Mrk	16	11	A oni, když uslyšeli, že opět žije a že ho spatřila, neuvěřili.
Mrk	16	12	Po tom se v jiné podobě ukázal dvěma z nich cestou, když šli na pole.
Mrk	16	13	A oni odešli a oznámili to ostatním, ale ani těmto neuvěřili.
Mrk	16	14	Nakonec se ukázal Jedenácti, když byli u stolu; pokáral jejich nevěru a tvrdost srdce, protože neuvěřili těm, kteří ho spatřili vzkříšeného [z mrtvých].
Mrk	16	15	A řekl jim: "Jděte do celého světa a vyhlašte evangelium všemu stvoření.
Mrk	16	16	Kdo uvěří a bude pokřtěn, bude zachráněn. Kdo neuvěří, bude odsouzen.
Mrk	16	17	Tato znamení budou doprovázet ty, kteří uvěří: V mém jménu budou

vyhánět démony, budou mluvit novými jazyky,
 Mrk 16 18 budou brát hady do rukou a vypijí-li něco smrtelného, nijak jim to
 neublíží. Na nemocné budou vzkládat ruce, a budou se mít dobře."
 Mrk 16 19 Potom, když jim to pověděl, byl Pán Ježíš vzat vzhůru do nebe a
 posadil se po pravici Boží.
 Mrk 16 20 Oni vyšli a vyhlásili všude evangelium, Pán pracoval s nimi a
 potvrzoval slovo znamením, která je doprovázela. [Amen.]
 Lke 1 1 I když se již mnozí pokusili sestavit vyprávění o událostech, které se
 mezi námi naplnily,
 Lke 1 2 jak nám je předali ti, kteří se od počátku stali očitými svědky a
 služebníky Slova,
 Lke 1 3 rozhodl jsem se také já, když jsem vše znovu pečlivě prozkoumal, že ti
 to po pořádku vypíši, vznešený Theofile,
 Lke 1 4 abys plně poznal spolehlivost těch věcí, kterým jsi byl naučen.
 Lke 1 5 Za dnů judského krále Heroda byl jeden kněz, jménem Zachariáš, z
 oddílu Abiova; měl ženu z dcer Áronových a její jméno bylo Alžběta.
 Lke 1 6 Oba byli spravedliví před Bohem a žili bezúhonně podle všech Pánových
 příkazů a ustanovení.
 Lke 1 7 Neměli však dítě, neboť Alžběta byla neplodná a oba již byli
 pokročilého věku.
 Lke 1 8 Stalo se pak, když konal před Bohem kněžskou službu v pořadí svého
 oddílu,
 Lke 1 9 podle zvyku kněžského úřadu, připadlo na něj losem, aby vešel do
 Pánovy svatyně a obětoval kadidlo.
 Lke 1 10 A v hodinu obětování kadidla se celé shromáždění lidu modlilo venku.
 Lke 1 11 Tu se mu ukázal Pánův anděl, stojící po pravé straně oltáře pro
 obětování kadidla.
 Lke 1 12 Když ho Zachariáš uviděl, rozrušil se a padl na něj strach.
 Lke 1 13 Anděl mu řekl: "Neboj se, Zachariáši, neboť tvá prosba byla vyslyšena,
 a tvá žena Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan.
 Lke 1 14 A budeš mít radost a veselí a mnozí se budou radovat z jeho narození.
 Lke 1 15 Neboť bude veliký před Pánem, vína a opojného nápoje se nenapije a již
 od lůna své matky bude naplněn Duchem Svatým.
 Lke 1 16 A mnohé ze synů Izraele obrátí k Pánu, jejich Bohu.
 Lke 1 17 A sám půjde před ním v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k
 dětem a neposlušné k smýšlení spravedlivých a přichystal Pánu připravený lid."
 Lke 1 18 I řekl Zachariáš andělovi: "Podle čeho to poznám? vždyť jsem stařec a
 má žena je již pokročilého věku."
 Lke 1 19 Anděl mu odpověděl a řekl: "Já jsem Gabriel, který stojí před Bohem, a
 byl jsem poslán, abych k tobě promluvil a oznámil ti tuto radostnou zprávu.
 Lke 1 20 A hle, budeš němý a nebudeš moci promluvit až do dne, kdy se to stane,
 protože jsi neuvěřil mým slovům, která se ve svůj čas naplní."
 Lke 1 21 Lid čekal na Zachariáše a divil se, že tak dlouho prodlévá ve svatyni.
 Lke 1 22 Když vyšel, nemohl k nim promluvit, i poznali, že spatřil ve svatyni
 vidění. Dorozumíval se s nimi posunky, a zůstával němý.
 Lke 1 23 I stalo se, že jakmile byly vyplněny dny jeho služby, odešel do svého
 domu.
 Lke 1 24 Po těch dnech jeho žena Alžběta otěhotněla, a skrývala se po pět
 měsíců a říkala:
 Lke 1 25 "Tak mi učinil Pán ve dnech, v nichž na mne pohlédl, aby odňal mé
 pohanění mezi lidmi."
 Lke 1 26 V šestém měsíci byl anděl Gabriel poslán od Boha do galilejského
 města, které se jmenuje Nazaret,
 Lke 1 27 k panně zasnoubené muži jménem Josef, z domu Davidova; jméno té panny
 bylo Marie.
 Lke 1 28 I vešel k ní a řekl: "Buď zdráva, přízní obdarovaná, Pán je s tebou.
 [Požehnaná tys mezi ženami.]"
 Lke 1 29 Ona však byla tím slovem velmi rozrušena a uvažovala, jaký to má být
 pozdrav.
 Lke 1 30 A anděl jí řekl: "Neboj se, Marie, neboť jsi našla milost u Boha.
 Lke 1 31 A hle, otěhotníš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš.
 Lke 1 32 Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn
 jeho otce Davida.
 Lke 1 33 Na věky bude kralovat nad domem Jákobovým a jeho kralování nebude
 konce."
 Lke 1 34 Marie řekla andělovi: "Jak to bude, vždyť nepoznávám muže?"
 Lke 1 35 A anděl jí odpověděl: "Duch Svatý přijde na tebe a moc Nejvyššího tě
 zastíní; proto také to Svaté, co se [z tebe] narodí, bude nazváno Syn Boží.
 Lke 1 36 Hle, tvá příbuzná Alžběta, také ona počala ve svém stáří syna a toto
 je šestý měsíc té, která je nazývána neplodnou.
 Lke 1 37 Neboť u Boha nebude žádná věc nemožná."
 Lke 1 38 Marie řekla: "Hle, jsem Pánova otrokyně; nechť se mi stane podle tvého

slova. " A anděl od ní odešel.
 Lke 1 39 V těch dnech Marie vstala a vydala se spěšně na cestu do hor do města Judova.
 Lke 1 40 vešla do domu Zachariášova a pozdravila Alžbětu.
 Lke 1 41 I stalo se, že jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, poskočilo dítě v jejím lůně; a Alžběta byla naplněna Duchem Svatým
 Lke 1 42 a zvolala silným hlasem: "Požehnaná jsi ty mezi ženami a požehnaný plod tvého lůna!
 Lke 1 43 Jak se mi to stalo, že ke mně přišla matka mého Pána?
 Lke 1 44 Neboť hle, jakmile se zvuk tvého pozdravu dotkl mých uší, poskočilo radostí dítě v mém lůně.
 Lke 1 45 A blahoslavená, která uvěřila, neboť se splní, co jí je řečeno od Pána. "
 Lke 1 46 A Marie řekla:
 Lke 1 47 "Má duše velebí Pána a můj duch se rozveselil nad Bohem, mým Spasitelem,
 Lke 1 48 že pohlédl na ponížení své otrokyně. Hle, vždyť od této chvíle mě budou blahoslavit všechna pokolení,
 Lke 1 49 protože mi Mocný učinil veliké věci. Svaté je jeho jméno
 Lke 1 50 a jeho milosrdenství od pokolení do pokolení těm, kteří se ho bojí.
 Lke 1 51 Učinil mocný skutek svou paží, rozptýlil ty, kteří jsou pyšní v smýšlení svého srdce,
 Lke 1 52 svrhl vládce z trůnů a povýšil pokorné,
 Lke 1 53 hladovějící nasýtil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou.
 Lke 1 54 Ujal se Izraele, svého služebníka, pamatoval na své milosrdenství,
 Lke 1 55 jak mluvil k našim otcům, Abrahamovi a jeho potomstvu až na věčnost. "
 Lke 1 56 Marie s ní zůstala asi tři měsíce a pak se vrátila do svého domu.
 Lke 1 57 Alžbětě se naplnila doba k jejímu porodu, i porodila syna.
 Lke 1 58 Její sousedé a příbuzní uslyšeli, že jí Pán učinil své veliké milosrdenství, a radovali se spolu s ní.
 Lke 1 59 I stalo se, že osmého dne přišli děťátko obřezat a chtěli je nazvat podle jména jeho otce Zachariáš.
 Lke 1 60 A jeho matka odpověděla: "Ne, ale bude se jmenovat Jan. "
 Lke 1 61 Řekli jí: "Z tvého příbuzenstva není nikdo, kdo se tak jmenuje. "
 Lke 1 62 Dávali znamení jeho otci, jak by si přál, aby bylo dítě nazýváno.
 Lke 1 63 Požádal o tabulku a napsal: 'Jeho jméno je Jan.' A všichni se podívali.
 Lke 1 64 Ihned se otevřela jeho ústa a uvolnil jeho jazyk a on mluvil a žehnal Bohu.
 Lke 1 65 Na všechny, kdo žili v jejich sousedství, padl strach a po celém judském pohoří se mluvilo o všech těchto událostech.
 Lke 1 66 A všichni, kteří to uslyšeli, si to uložili ve svém srdci a říkali: "Co z toho dítěte bude?" A Pánova ruka byla s ním.
 Lke 1 67 A jeho otec Zachariáš byl naplněn Duchem Svatým a prorocky promluvil:
 Lke 1 68 "Požehnaný Pán, Bůh Izraele, protože navštívil a vykoupil svůj lid
 Lke 1 69 a vzbudil nám roh záchrany v domě Davida, svého služebníka,
 Lke 1 70 jak mluvil skrze ústa svých svatých proroků od pradávna,
 Lke 1 71 zachránil nás od našich nepřátel a z rukou všech, kteří nás nenávidí,
 Lke 1 72 aby učinil milosrdenství s našimi otcí a rozpomenul se na svou svatou smlouvu,
 Lke 1 73 na přísahu, kterou se zavázal našemu otci Abrahamovi, že nám dá,
 Lke 1 74 abychom vysvobození z rukou [našich] nepřátel mu beze strachu sloužili
 Lke 1 75 ve svatosti a spravedlnosti před ním po všechny naše dny.
 Lke 1 76 A ty, dítě, budeš nazváno prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem připravit jeho cesty,
 Lke 1 77 aby dal jeho lidu poznání záchrany v odpuštění jejich hříchů,
 Lke 1 78 pro hlubiny milosrdenství našeho Boha, v nichž nás navštíví Úsvit z výsosti,
 Lke 1 79 aby se ukázal těm, kdo sedí ve tmě a stínu smrti, a uvedl naše nohy na cestu pokoje. "
 Lke 1 80 Děťátko rostlo a sílilo na duchu; a Jan pobýval na pustých místech až do dne, kdy otevřeně vystoupil před Izraelem.
 Lke 2 1 Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém obydleném světě prováděn soupis lidu.
 Lke 2 2 Tento soupis se konal před tím soupisem, který byl proveden, když v Sýrii vládl Quirinius.
 Lke 2 3 Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města.
 Lke 2 4 Také Josef vyšel z Galileje, z města Nazareta, do Judeje, do města Davidova, které se nazývá Betlém, neboť byl z domu a rodu Davidova,
 Lke 2 5 aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a byla těhotná.
 Lke 2 6 Stalo se, když tam byli, že se naplnily dny, aby porodila.
 Lke 2 7 I porodila svého syna, toho prvorozeného, zavinula a jej do plenek a

položila do jeslí, protože pro ně nebylo místo v útulku pro počestné.
 Lke 2 8 V téže krajině byli pastýři, kteří pobývali venku a v noci drželi
 hlídky nad svým stádem.
 Lke 2 9 A [hle,] postavil se k nim Pánův anděl a Pánova sláva je ozářila; i
 zmocnil se jich veliký strach.
 Lke 2 10 Anděl jim řekl: "Nebojte se. Hle, zvěstuji vám dobrou zprávu o veliké
 radosti, která bude pro všechny lid,
 Lke 2 11 že se vám dnes narodil Zachránce, který je Kristus Pán, ve městě
 Davidově.
 Lke 2 12 Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plenek a ležící
 v jeslích."
 Lke 2 13 A náhle se objevilo s andělem množství nebeského vojska, které
 chválilo Boha a říkalo:
 Lke 2 14 "Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi Božího zalíbení."
 Lke 2 15 A stalo se, že jakmile od nich andělé odešli do nebe, začali si
 pastýři mezi sebou říkat: "Pojďme tedy až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, co
 nám Pán oznámil."
 Lke 2 16 Pospíšili si tam a našli Marii i Josefa a děťátko, které leželo v
 jeslích.
 Lke 2 17 Když je spatřili, oznámili slovo, které jim bylo o tom děťátku řečeno.
 Lke 2 18 A všichni, kdo to uslyšeli, užasli nad tím, co jim bylo od pastýřů
 řečeno.
 Lke 2 19 Marie však toto všechno uchovávala ve svém srdci a rozvažovala o tom.
 Lke 2 20 Pastýři se pak navrátili, oslavující a chválíce Boha za všechno, co
 uslyšeli a uviděli, jak jim to bylo řečeno.
 Lke 2 21 Když se naplnilo osm dní, aby byl obřezán, dali mu jméno Ježíš; byl
 tak pojmenován od anděla před svým počtím v lůně.
 Lke 2 22 A když se naplnily dny jejich očišťování podle Mojžíšova zákona,
 přinesli jej do Jeruzaléma, aby ho postavili před Pána,
 Lke 2 23 jak je napsáno v Pánově zákoně: 'Každý mužského pohlaví, který otevírá
 lůno, bude nazván svatý Pánu',
 Lke 2 24 a aby dali oběť podle toho, co je řečeno v Pánově zákoně, 'párek
 hrdliček nebo dvě holoubata'.
 Lke 2 25 A hle, v Jeruzalémě byl člověk, který se jmenoval Simeon. Byl to
 člověk spravedlivý a zbožný, očekávající potěšení Izraele, a Duch Svatý byl na něm.
 Lke 2 26 Jemu bylo Duchem Svatým zjeveno, že nespátí smrt, dokud neuvidí
 Pánova Mesiáše.
 Lke 2 27 Ten přišel v Duchu do chrámu. Když rodiče přinesli děťátko Ježíše, aby
 s ním učinili podle obyčeje zákona,
 Lke 2 28 on si ho vzal do náručí, vzdal chválu Bohu a řekl:
 Lke 2 29 "Nyní, Pane, můj, podle svého výroku propouštíš svého otroka v pokoji,
 Lke 2 30 neboť mé oči spatřily tvou záchranu,
 Lke 2 31 kterou jsi připravil před tváří všech lidí,
 Lke 2 32 světlo ke zjevení národům, a slávu tvého lidu Izraele."
 Lke 2 33 Jeho otec a matka se podívovali nad tím, co bylo o něm mluveno.
 Lke 2 34 Simeon jim požehnal a řekl Marii, jeho matce: "Hle, on je určen k pádu
 a povstání mnohých v Izraeli a ke znamení, jemuž bude odpíráno -
 Lke 2 35 i tvou vlastní duši pronikne meč - aby bylo zjeveno myšlení mnohých
 srdcí."
 Lke 2 36 A byla tam prorokyně Anna, dcera Fanuelova, z kmene Ašerova. Ta již
 byla velmi pokročilého věku; s mužem žila sedm let od svého panenství
 Lke 2 37 a vdovou byla až do svých osmdesáti čtyř let. Neopouštěla chrám, posty
 a prosbami sloužila Bohu dnem i nocí.
 Lke 2 38 A v té hodině přistoupila, děkovala Bohu a mluvila o něm všem, kteří
 očekávali vykoupení Jeruzaléma.
 Lke 2 39 A když vykonali všechno podle Pánova zákona, vrátili se do Galileje do
 svého města Nazareta.
 Lke 2 40 Dítě pak rostlo a sílilo naplňováno moudrostí, a Boží milost byla s
 ním.
 Lke 2 41 Jeho rodiče chodili každý rok do Jeruzaléma na svátek velké noci.
 Lke 2 42 Také když mu bylo dvanáct let, vystupovali [do Jeruzaléma], jak bylo o
 této slavnosti zvykem.
 Lke 2 43 A když se po skončení těch dnů vraceli domů, zůstal chlapec Ježíš v
 Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče zpozorovali.
 Lke 2 44 Protože se domnívali, že je ve skupině poutníků, ušli den cesty a
 hledali ho mezi příbuznými a známými.
 Lke 2 45 A když ho nenašli, vrátili se, hledajíce ho, do Jeruzaléma.
 Lke 2 46 I stalo se, že ho po třech dnech našli v chrámě, jak sedí uprostřed
 učitelů, naslouchá jim a vyptává se jich.
 Lke 2 47 Všichni, kteří ho slyšeli, žasli nad jeho rozumností a odpověďmi.
 Lke 2 48 Když ho rodiče spatřili, zhrozili se a jeho matka mu řekla: "Synu, co
 jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali."

Lke 2 49 A on jim řekl: "Jak to, že jste mne hledali? Nevěděli jste, že musím být ve věcech svého Otce?"

Lke 2 50 Ale oni tomu výroku, který jim pověděl, neporozuměli.

Lke 2 51 I sestoupil s nimi, přišel do Nazareta a byl jim poddán. Jeho matka pečlivě uchovávala všechny ty výroky ve svém srdci.

Lke 2 52 A Ježíš prospíval v moudrosti a v tělesném růstu a v přízni u Boha i u lidí.

Lke 3 1 V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Pontius Pilát vládl v Judsku a v Galileji byl tetrarchou Herodes, jeho bratr Filip byl tetrarchou na území Itureje a Trachonitidy a Lyzanias byl tetrarchou v Abiléně,

Lke 3 2 za velekněze Annáše a Kaifáše, stalo se slovo Boží k Janovi, synovi Zachariáše, v pustině.

Lke 3 3 I šel do celého okolí Jordánu a hlásal křest pokání k odpuštění hříchů,

Lke 3 4 jak je napsáno v knize slov proroka Izaiáše: 'Hlas volajícího v pustině: Připravte Pánovu cestu, vyrovnávejte jeho stezky!'

Lke 3 5 Každé údolí bude zaplněno, každá hora a pahorek bude snížena; co je křivé, bude rovné, drsné cesty budou hladké;

Lke 3 6 a každé tělo uvidí Boží záchranu.'

Lke 3 7 Zástupům, které vycházely, aby byly od něho pokřtěny, říkal: "Plemeno zmijí! Kdo vám ukázal, jak utéci před nadcházejícím hněvem?"

Lke 3 8 Vydejte tedy ovoce svědčící o pokání a nezačínějte si říkat: 'Náš otec je Abraham.' Neboť vám pravím, že Bůh může Abrahamovi vzbudit děti z těchto kamenů.

Lke 3 9 A sekera už je přiložena ke kořeni stromů; každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyřazen a hozen do ohně."

Lke 3 10 Zástupy se ho ptaly: "Co bychom měli udělat?"

Lke 3 11 Odpověděl jim a říkal: "Kdo má dvě košile, ať dá tomu, který nemá, a kdo má co k jídlu, ať činí podobně."

Lke 3 12 Přišli i celníci, aby byli pokřtěni, a řekli mu: "Učiteli, co bychom měli udělat?"

Lke 3 13 On jim řekl: "Nevybírejte víc, než je vám nařízeno."

Lke 3 14 Ptali se ho i vojáci: "A co my bychom měli udělat?" Řekl jim: "Nikoho neolupujte ani nevydírejte, a buďte spokojeni se svým žoldem."

Lke 3 15 Zatímco lid byl plný očekávání a všichni ve svých srdcích rozvažovali o Janovi, není-li snad on ten Kristus,

Lke 3 16 řekl na to Jan všem: "Já vás sice křtím vodou, avšak přichází silnější než já, jemuž nejsem hoden rozvázat řemínek u jeho sandálů; on vás bude křtít v Duchu Svatém a ohni.

Lke 3 17 V jeho ruce je lopata, aby pročistil svůj mlat a pšenici shromáždil do své sýpky; plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným."

Lke 3 18 Tak i mnoha jinými slovy napomínaje lid, oznamoval dobrou zprávu.

Lke 3 19 Ale tetrarcha Herodes, který byl od něho kárán kvůli Herodiádě, ženě svého bratra, a za všechno zlé, co učinil,

Lke 3 20 přidal ke všemu ještě to, že zavřel Jana do vězení.

Lke 3 21 Stalo se, když byl křtěn všechen lid, a když i Ježíš byl pokřtěn a modlil se, že bylo otevřeno nebe

Lke 3 22 a sestoupil na něho Duch Svatý v tělesné podobě jako holubice a z nebe zazněl hlas: "Ty jsi ten můj Syn, Milovaný, v tobě jsem našel zalíbení."

Lke 3 23 Když Ježíš začínal, bylo mu asi třicet let, byl synem, jak se myslelo, Josefa, ten Heliho,

Lke 3 24 ten Mathata, ten Leviho, ten Melchiho, ten Janaie, ten Josefa,

Lke 3 25 ten Matathiáše, ten Amose, ten Nahuma, ten Esliho, ten Nagaje,

Lke 3 26 ten Mahata, ten Matathiáše, ten Semeina, ten Josecha, ten Jody,

Lke 3 27 ten Johanana, ten Resy, ten Zorobabela, ten Salathiel, ten Neriho,

Lke 3 28 ten Melchiho, ten Addiho, ten Kosama, ten Elmadama, ten Era,

Lke 3 29 ten Jesův, ten Eliezera, ten Jorima, ten Mathata, ten Leviho,

Lke 3 30 ten Simeona, ten Judy, ten Josefa, ten Jonama, ten Eliakima,

Lke 3 31 ten Meleie, ten Menny, ten Mattathy, ten Nathama, ten Davida,

Lke 3 32 ten Isaje, ten Obéda, ten Boaza, ten Saly, ten Naasona,

Lke 3 33 ten Amínadaba, ten Admina, ten Arniho, ten Chesróma, ten Farese, ten Judy,

Lke 3 34 ten Jákoba, ten Izáka, ten Abrahama, ten Thareho, ten Nachora,

Lke 3 35 ten Serucha, ten Ragaua, ten Faleka, ten Hebera, ten Saly,

Lke 3 36 ten Kainama, ten Arfaxada, ten Sema, ten Noema, ten Lámecha,

Lke 3 37 ten Mathusalema, ten Henocha, ten Jareda, ten Maleleela, ten Kainama,

Lke 3 38 ten Enóše, ten Sétha, ten Adama, ten Boha.

Lke 4 1 Ježíš se vrátil od Jordánu plný Ducha Svatého. Duch ho vodil pustinou

Lke 4 2 čtyřicet dní a ďábel ho pokoušel. V oněch dnech Ježíš nic nesnědl, a když se skončily, vyhladověl.

Lke 4 3 Ďábel mu řekl: "Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kameni, ať se stane chlebem."

Lke 4 4 Ježíš mu odpověděl: "Je napsáno: 'Člověk nebude živ jen chlebem, ale

každým Božím slovem. '"

Lke	4	5	Ďábel ho vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna
království země			
Lke	4	6	a řekl mu: "Všechnu tuto pravomoc a jejich slávu dám tobě, protože mně
je dána, a komukoli chci,			tomu ji dávám.
Lke	4	7	Jestliže se tedy ty přede mnou pokloníš, všechna bude tvá."
Lke	4	8	Ježíš mu odpověděl: "Je napsáno: 'Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a
jemu jedinému sloužit.'"			
Lke	4	9	Přivedl jej pak do Jeruzaléma, postavil ho na vrcholek chrámu a řekl
mu: "Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů;			
Lke	4	10	vždyť je napsáno, že 'svým andělům přikáže o tobě, aby tě ochránili'
Lke	4	11	a 'na rukou tě ponесou, abys snad nenarazil svou nohou na kámen.'"
Lke	4	12	Ježíš mu odpověděl: "Je řečeno: 'Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.'"
Lke	4	13	když Ďábel dokončil všechno pokušení, odstoupil od něho až do příhodné
doby.			
Lke	4	14	Ježíš se vrátil v moci Ducha do Galileje a pověst o něm se rozšířila
do celého okolí.			
Lke	4	15	A vyučoval v jejich synagógách, oslavován ode všech.
Lke	4	16	I přišel do Nazareta, kde byl vychován. Podle svého zvyku vstoupil v
sobotní den do synagógy			a povstal, aby přečetl z Písma.
Lke	4	17	Byl mu podán svitek proroka Izaiáše; rozvinul svitek a našel místo,
kde bylo napsáno:			
Lke	4	18	'Pánův Duch je na mně, protože mne pomazal, abych oznámil evangelium
chudým; poslal mne vyhlásit zajatcům propuštění a slepým nabytí zraku, propustit zlomené na			
svobodu,			
Lke	4	19	vyhlásit vítaný Pánův rok.'
Lke	4	20	A svinul svitek, odevzdal ho sluhovi a posadil se. Oči všech v
synagóze byly upřené na něho.			
Lke	4	21	Začal jim tedy říkat: "Dnes se naplnilo toto Písmo ve vašich uších."
Lke	4	22	Všichni mu přisvědčovali a divili se těm slovům milosti, vycházejícím
z jeho úst, a říkali: "Není tento syn Josefův?"			
Lke	4	23	Řekl jim: "Jistě mi řeknete toto přísloví: Lékaři, uzdrav sám sebe!
To, o čem jsme uslyšeli,			že se stalo v Kafarnaum, učin i zde ve své domovině."
Lke	4	24	Řekl: "Amen, pravím vám, že žádný prorok není vítaný ve své vlasti.
Lke	4	25	Po pravdě vám pravím, ve dnech Eliášových, když bylo nebe zavřeno na
tři roky a šest měsíců,			takže nastal veliký hlad po celé zemi, bylo mnoho vdov v Izraeli.
Lke	4	26	A k žádné z nich nebyl Eliáš poslán, nýbrž jen k ženě vdově do Sarepty
v Sidonu.			
Lke	4	27	A mnoho malomocných bylo v Izraeli za proroka Elizea, a žádný z nich
nebyl očištěn, jen Syřan Námán."			
Lke	4	28	Když to slyšeli, byli všichni v synagóze naplnění hněvem.
Lke	4	29	Vstali, vyhnali ho za město a dovedli ho až na okraj hory, na níž bylo
jejich město vystavěno,			aby ho svrhli dolů.
Lke	4	30	On však prošel jejich středem a ubíral se dál.
Lke	4	31	Sestoupil do galilejského města Kafarnaum a učil je v sobotu.
Lke	4	32	A hrozili se nad jeho učením, protože jeho slovo bylo pronášeno v
pravomoci.			
Lke	4	33	v synagóze byl člověk, který měl ducha nečistého démona; i vykřikl
velikým hlasem:			
Lke	4	34	"Ach, co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zničit? Zná
tě, kdo jsi: Svatý Boží."			
Lke	4	35	Ježíš mu pohrozil: "Umlkni a vyjdi od něho!" A démon jím mrštil
doprostřed a vyšel od něho, aniž mu jakkoli uškodil.			
Lke	4	36	Na všechny padl úžas a říkali si mezi sebou: "Jaké je to slovo, že v
pravomoci a síle přikazuje nečistým duchům, a oni vycházejí?"			
Lke	4	37	A zpráva o něm se šířila do každého místa okolní krajiny.
Lke	4	38	Zvedl se a odešel ze synagógy a vstoupil do Simonova domu. Simonova
tchyně byla sužována velikou horečkou; i poprosili ho za ni.			
Lke	4	39	Postavil se nad ní, pohrozil horečce, a ta ji opustila. Ihned vstala a
obsluhovala je.			
Lke	4	40	Když zapadalo slunce, všichni, kteří měli nemocné různými chorobami,
přiváděli je k němu; on pak na každého z nich vkládal ruce a uzdravoval je.			
Lke	4	41	Od mnohých vycházeli i démoni, kteří křičeli a říkali: "Ty jsi Boží
Syn!" Hrozil jim a nedovoľoval jim mluvit, protože věděli, že je Mesiáš.			
Lke	4	42	Když nastal den, vyšel z domu a odešel na opuštěné místo. Zástupy ho
hledaly, přišly až k němu a zdržovaly ho, aby od nich neodcházel.			
Lke	4	43	On jim však řekl: "Také ostatním městům musím zvěstovat evangelium
Božího království, neboť k tomu jsem byl poslán."			
Lke	4	44	A hlásal je v synagógách Judska.
Lke	5	1	Stalo se, když se na něj tlačil zástup, aby slyšel slovo Boží, že stál
u jezera Genezaretského			
Lke	5	2	a uviděl u břehu jezera dvě lodi. Rybáři z nich vystoupili a prali

sítě.
Lke 5 3 Vstoupil do jedné z těch lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby odrazil kousek od břehu. Posadil se a z lodi učil zástupy.
Lke 5 4 Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: "Zajeď na hlubinu a spustte své sítě k lovu."
Lke 5 5 Šimon odpověděl: "Mistře, celou noc jsme těžce pracovali a nic jsme nechytily. Ale na tvé slovo spustím sítě."
Lke 5 6 A když to učinili, zabrali velké množství ryb; jejich sítě se však začaly trhat.
Lke 5 7 Dali znamení společníkům ve druhé lodi, aby jim přišli pomoci. Oni přišli a naplnili obě lodi, že se až potápěly.
Lke 5 8 Když to Šimon Petr uviděl, padl k Ježíšovým kolenům a řekl: "Odejdi ode mne, Pane, protože jsem hříšný člověk."
Lke 5 9 Neboť jeho i všech, kteří byli s ním, se zmocnilo zděšení nad tím úlovkem ryb, které chytily;
Lke 5 10 stejně i Jakuba a Jana, synů Zebedeových, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: "Neboj se, od nynějška budeš lovit lidi."
Lke 5 11 Přirazili s lodmi k zemi, všechno opustili a vydali se za ním.
Lke 5 12 I stalo se, když byl v jednom z těch měst, hle, byl tam muž plný malomocenství. Jakmile uviděl Ježíše, padl na tvář a poprosil ho: "Pane, chceš-li, jsi mocen mě očistit."
Lke 5 13 On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: "Chci, buď očištěn." A hned od něho malomocenství odešlo.
Lke 5 14 Nařídil mu, aby nikomu nic neřekl, nýbrž: "Odejdi, ukaž se knězi a obětuj za své očištění, jak nařídil Mojžíš, jím na svědectví."
Lke 5 15 Pověst o něm se rozšiřovala stále víc a scházely se velké zástupy, aby naslouchaly a byly uzdravovány ze svých nemocí.
Lke 5 16 On se však uchýloval na pustá místa a modlil se.
Lke 5 17 I stalo se, že jednoho dne učil a kolem seděli farizeové a učitelé Zákona, kteří přišli ze všech galilejských a judských vesnic i z Jeruzaléma. A byla tam Pánova moc, aby [je] uzdravoval.
Lke 5 18 A hle, muži nesli na lůžku člověka, který byl ochrnutý, a snažili se ho vnést dovnitř a položit před něj.
Lke 5 19 A když kvůli zástupu nenalezli způsob, jak by ho vnesli, vystoupili na střechu a spustili ho s nosítka skrze hliněné tašky doprostřed před Ježíše.
Lke 5 20 Když uviděl jejich víru, řekl: "Človče, jsou ti odpuštěny tvé hříchy."
Lke 5 21 Učitelé Písma a farizeové o tom začali rozvažovat: "Kdo je tento člověk, že mluví tak rouhavě? Kdo může odpustit hříchy, než sám Bůh?"
Lke 5 22 Ježíš však poznal jejich myšlenky a odpověděl jim: "Co rozvažujete ve svých srdcích?
Lke 5 23 Je snadnější říci: 'Jsou ti odpuštěny tvé hříchy', nebo říci: 'Vstaň a choď'?"
Lke 5 24 Abyste však věděli, že Syn člověka má pravomoc na zemi odpouštět hříchy," řekl ochrnutému: "Tobě pravím, vstaň, vezmi svá nosítka a jdi do svého domu."
Lke 5 25 A ten hned před nimi vstal, vzal to, na čem ležel, a oslavuje Boha odešel do svého domu.
Lke 5 26 Všech se zmocnil úžas a oslavovali Boha; byli naplněni bázní a říkali: "Dnes jsme uviděli nečekané věci."
Lke 5 27 Po těchto událostech vyšel a pohlédl na celníka jménem Levi, jak seděl v celnici, a řekl mu: "Následuj mne."
Lke 5 28 A on všeho zanechal, vstal a následoval ho.
Lke 5 29 Levi mu připravil ve svém domě velkou hostinu. Byl tam veliký zástup celníků i jiných, kteří s nimi byli u stolu.
Lke 5 30 Farizeové a jejich učitelé Písma reptali na jeho učedníky a říkali: "Proč jíte a pijete s celníky a hříšníky?"
Lke 5 31 Ježíš jim odpověděl: "Lékaře nepotřebují zdraví, ale ti, kteří se mají zle.
Lke 5 32 Nepřišel jsem povolát spravedlivé, ale hříšné ku pokání."
Lke 5 33 Oni mu pak řekli: "Janovi učedníci se často postí a konají modlitby, stejně i učedníci farizeu; tvoji však jedí a pijí."
Lke 5 34 Ježíš jim řekl: "Můžete přinutit přátele ženicha, aby se postili, dokud je ženich s nimi?
Lke 5 35 Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich vzat; potom v oněch dnech se budou postit."
Lke 5 36 Říkal jim i podobenství: "Nikdo neutrhne záplatu z nového šatu a nepřišívá ji na starý šat; jinak i nový roztrhne a ke starému se záplata z nového nebude hodit.
Lke 5 37 A nikdo nedává mladé víno do starých měchů; jinak mladé víno měchy roztrhne, samo vyteče a měchy se zničí.
Lke 5 38 Ale mladé víno má být nalito do nových měchů [,a obojí bude zachováno].

Lke 5 39 A nikdo, kdo se napil starého, nechce mladé, neboť říká: 'Staré je dobré.' "

Lke 6 1 Stalo se, že v [druhou] sobotu procházel obilím a jeho učedníci trhali a jedli klasy, které mnuli rukama.

Lke 6 2 Někteří pak z farizeů řekli: "Proč děláte, co v sobotu není dovoleno [dělat]?"

Lke 6 3 Ježíš jim odpověděl: "Cožpak jste nečetli, co udělal David, když vyhladověl, on i ti, kdo byli s ním?"

Lke 6 4 Jak vstoupil do domu Božího a vzal chleby předložené, které nesmí jíst nikdo kromě samotných kněží, jedl je a dal [i] těm, kdo byli s ním?"

Lke 6 5 A říkal jim: "Syn člověka je pánem [také] nad sobotou."

Lke 6 6 Stalo se, že v jinou sobotu vstoupil do synagógy a učil. A byl tam člověk, jehož pravá ruka byla odumřelá.

Lke 6 7 Učitelé Písma a farizeové ho pozorně sledovali, uzdravuje-li v sobotu, aby našli něco, z čeho by ho obžalovali.

Lke 6 8 On však znal jejich myšlenky. Řekl tomu muži s odumřelou rukou: "Pojď a postav se doprostřed." A on se zvedl a postavil se tam.

Lke 6 9 Ježíš jim řekl: "Ptám se vás, zda je dovoleno v sobotu učinit dobře, nebo učinit zle - duši zachránit, či zničit?"

Lke 6 10 Rozhlédl se po nich po všech a řekl mu: "Natáhni svou ruku!" On to učinil a jeho ruka byla uzdravena.

Lke 6 11 Oni byli naplněni nepřičetností a rozmlouvali mezi sebou, co by Ježíšovi učinili.

Lke 6 12 Stalo se v těch dnech, že vyšel na horu k modlitbě. A celou noc strávil v modlitbě Boží.

Lke 6 13 Když nastal den, zavolał své učedníky a vybral z nich dvanáct, které také pojmenoval apoštoly:

Lke 6 14 Šimona, jemuž dal také jméno Petr, jeho bratra Ondřeje, Jakuba, Jana, Filipa, Bartoloměje,

Lke 6 15 Matouše, Tomáše, Jakuba Alfeova, Šimona zvaného Zélóta,

Lke 6 16 Judu Jakubova a Judu Iškariotského, jenž se stal zrádcem.

Lke 6 17 Sestoupil s nimi dolů a na rovině se zastavil; a s ním veliký zástup jeho učedníků a veliké množství lidu z celého Judska a Jeruzaléma i od pobřeží Týru a Sidonu; ti, kteří byli trápeni od nečistých duchů, byli uzdravováni.

Lke 6 18 A celý zástup se ho snažil dotýkat, protože od něho vycházela moc a léčila všechny.

Lke 6 19 A on pozdvihl oči na své učedníky a říkal: "Blahoslavení jste vy chudí, neboť vaše je Boží království.

Lke 6 20 Blahoslavení jste vy, kteří nyní hladovíte, neboť budete nasyceni.

Lke 6 21 Blahoslavení jste vy, kteří nyní pláčete, neboť se budete smát.

Lke 6 22 Blahoslavení jste, když vás lidé budou nenávidět a když vás vyloučí, potupí a vyvrhnou vaše jméno jako zlé kvůli Synu člověka.

Lke 6 23 Radujte se v onen den a skákejte radostí; neboť hle, hojná je vaše odměna v nebi. Vždyť totéž dělali jejich otcové prorokům.

Lke 6 24 Běda však vám bohatým, neboť již máte své potěšení.

Lke 6 25 Běda vám, kteří jste nyní nasyceni, neboť budete hladovět. Běda vám, kteří se nyní smějete, neboť budete naříkat a plakat.

Lke 6 26 Běda, když o vás budou všichni lidé dobře mluvit; vždyť totéž činili jejich otcové falešným prorokům."

Lke 6 27 "Ale vám, kteří slyšíte, pravím: Milujte své nepřátele. Dobře číňte těm, kteří vás nenávidí.

Lke 6 28 Žehnejte těm, kteří vás proklínají, modlete se za ty, kteří vám činí příkoří.

Lke 6 29 Tomu, kdo tě bije do tváře, nastav i druhou a tomu, kdo ti bere plášť, neodepři ani košili.

Lke 6 30 Každému, kdo tě žádá, dávej, a od toho, kdo ti bere, co je tvoje, nic nežádej nazpět.

Lke 6 31 Jak chcete, aby lidé činili vám, [i vy] stejně číňte jim.

Lke 6 32 A jestliže milujete ty, kteří vás milují, jakou máte zásluhu? Vždyť i hříšníci milují ty, kdo je milují.

Lke 6 33 A jestliže činíte dobře těm, kteří činí dobře vám, jakou máte zásluhu? I hříšníci dělají totéž.

Lke 6 34 A půjčíte-li těm, od kterých máte naději dostat to zpět, jakou máte zásluhu? I hříšníci půjčují hříšníkům, aby to zase dostali nazpátek.

Lke 6 35 Ale milujte své nepřátele a číňte dobře, půjčujte a neočekávejte něco na oplátku. A vaše odměna bude hojná a budete syny Nejvyššího, protože on je dobrotivý k nevďěčným i zlým.

Lke 6 36 Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec."

Lke 6 37 "Nesuďte, a zajisté nebudete souzeni. Neodsuzujte, a zajisté nebudete odsouzeni. Promíjejte, a bude vám prominuto.

Lke 6 38 Dávejte, a bude vám dáno; dobrou míru, natlačenou, natřesenou,

překypující dají do vašeho klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou vám bude naměřeno." Lke 6 39 Řekl jim také podobenství: "Může slepý vést slepého? Nespadnou oba do jámy?"

Lke 6 40 Žák není nad učitele. Každý, kdo je dokonale připraven, bude jako jeho učitel.

Lke 6 41 Proč hledíš na třísku, která je v oku tvého bratra, avšak trámu, který je ve tvém vlastním oku, si nevšímáš?

Lke 6 42 Jak můžeš říkat svému bratru: 'Bratře, dovol, ať vyjmu třísku, která je ve tvém oku,' a sám ve svém oku trám nevidíš? Pokrytče, nejprve vyjmi trám ze svého oka, a pak jasně uvidíš, jak vyjmout třísku, která je v oku tvého bratra."

Lke 6 43 "Přece není dobrý strom, který nese špatné ovoce, ani špatný strom, který nese dobré ovoce.

Lke 6 44 Každý strom se pozná po svém ovoci. Vždyť z trní nesbírají fíky ani z trnitého keře nesklízají hrozny.

Lke 6 45 Dobrý člověk z dobrého pokladu svého srdce vynáší dobré a zlý ze zlého vynáší zlé; neboť jeho ústa mluví, čím srdce přetéká."

Lke 6 46 "Proč mne oslovujete 'Pane, Pane', a nečiníte, co říkám?"

Lke 6 47 Každý, kdo přichází ke mně a slyší má slova a činí je - ukáži vám, komu je podobný.

Lke 6 48 Podoben je člověku stavějícímu dům, který kopal do hloubky a položil základy na skále. Nastala povodeň, na ten dům se přivalila řeka, ale nemohla jím otrást, protože byl dobře postaven.

Lke 6 49 Kdo však uslyšel a neučinil tak, podoben je člověku, který postavil dům na zemi bez základů. Když se na něj přivalila řeka, ihned se zřítíl; a zhroucení toho domu bylo veliké."

Lke 7 1 Když dokončil všechna svá slova k naslouchajícímu lidu, vešel do Kafarnaum.

Lke 7 2 otrok nějakého setníka, kterému byl vzácný, byl na smrt nemocen.

Lke 7 3 Když setník uslyšel o Ježíšovi, poslal k němu židovské starší a žádal ho, aby přišel a zachránil jeho otroka.

Lke 7 4 Ti přišli k Ježíšovi a naléhavě ho prosili: "Je hoden, abys mu to prokázal;

Lke 7 5 neboť miluje náš národ, i synagógu nám sám vystavěl."

Lke 7 6 Ježíš šel s nimi. Když již byl nedaleko od jeho domu, poslal k němu setník své přátele, aby mu řekli: "Pane, neobtěžuj se; vždyť nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu.

Lke 7 7 Proto jsem se ani nepokládal za hodna k tobě přijít. Ale řekni slovo, a můj sluha bude uzdraven.

Lke 7 8 Vždyť i já jsem člověk podřízený autoritě a mám pod sebou vojáky; řeknu-li některému: 'Jdi', pak jde; jinému: 'Přijď', pak přijde; a svému otroku: 'Udělej to', pak to udělá."

Lke 7 9 Když to Ježíš uslyšel, užasl nad ním, obrátil se k zástupu, který ho doprovázel, a řekl: "Právím vám, ani v Izraeli jsem nenalezl tak velkou víru."

Lke 7 10 Když se ti, kteří byli posláni, vrátili do domu, našli toho [nemocného] otroka zdravého.

Lke 7 11 A stalo se, že hned nato šel do města zvaného Naím. A šli s ním [četní] jeho učedníci a veliký zástup.

Lke 7 12 Když se přiblížil k městské bráně, hle, vynášeli mrtvého, jediného syna jeho matky, a ta byla vdova; byl s ní velký zástup z města.

Lke 7 13 Když ji Pán uviděl, byl nad ní hluboce pohnut a řekl jí: "Neplač!"

Lke 7 14 Pak přistoupil a dotkl se már. Ti, kteří je nesli, se zastavili. Řekl: "Chlapče, pravím ti, probuď se!"

Lke 7 15 Mrtvý se posadil a začal mluvit; a Ježíš ho dal jeho matce.

Lke 7 16 Všech se zmocnil strach, oslavovali Boha a říkali: "Veliký prorok povstal mezi námi" a "Bůh navštívil svůj lid."

Lke 7 17 A toto slovo o něm se rozšířilo po celém Judsku a po všem okolí.

Lke 7 18 O tom všem podali Janovi jeho učedníci zprávu. Jan si zavolal dva ze svých učedníků

Lke 7 19 a poslal je k Ježíšovi se slovy: "Ty jsi ten, který má přijít, nebo máme očekávat jiného?"

Lke 7 20 Ti muži k němu přišli a řekli: "Jan Křtítel nás k tobě poslal se slovy: Ty jsi ten, který má přijít, nebo máme očekávat jiného?"

Lke 7 21 V tu hodinu uzdravil mnoho lidí z nemocí, utrpení a od zlých duchů a mnohým slepým daroval zrak.

Lke 7 22 A jim odpověděl: "Jděte, podejte zprávu Janovi, co jste uviděli a uslyšeli: Slepí opět vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium.

Lke 7 23 A blahoslavený je ten, kdo by se nade mnou nepohoršil."

Lke 7 24 Když Janovi poslové odešli, začal Ježíš o Janovi říkat zástupům: "Co jste vyšli do pustiny spatřit? Třtinu zmítanou větrem?"

Lke 7 25 Nebo co jste vyšli uvidět? Člověka oblečeného do měkkých šatů? Hle, ti, kteří jsou v nádherném oblečení a žijí v přepychu, jsou v královských palácích.

Lke 7 26 Nebo co jste vyšli uvidět? Proroka? Ano, pravím vám, a víc než proroka.

Lke 7 27 To je ten, o němž je napsáno: 'Hle, posílám svého posla před tvou tvář, který upraví tvou cestu před tebou.'

Lke 7 28 [Amen] pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nikdo není větší [prorok] než Jan; avšak ten nejmenší v království Božím je větší než on.

Lke 7 29 A všechen lid, který ho slyšel, i celníci uznali Boha za spravedlivého tím, že se dali pokřtít Janovým křtem.

Lke 7 30 Farizeové a zákoníci odmítli Boží radu pro sebe, když se nedali od něho pokřtít."

Lke 7 31 "Čemu tedy připodobním lidi tohoto pokolení? Komu jsou podobní?

Lke 7 32 Jsou podobní dětem, které sedí na tržišti, pokřikují na sebe a říkají: 'Pískali jsme vám, a netancovali jste; nařikali jsme, a neplakali jste.'

Lke 7 33 Neboť přišel Jan Křtítel, nejí chléb ani nepije víno, a říkáte: 'Má démona.'

Lke 7 34 Přišel Syn člověka, jí a pije, a říkáte: 'Hle, člověk žrout a pijan vína, přítel celníků a hříšníků!'

Lke 7 35 Ale moudrost byla ospravedlněna ode všech svých dětí."

Lke 7 36 Jeden z farizeů ho prosil, aby s ním pojedl. I vstoupil do domu toho farizea a ulehl ke stolu.

Lke 7 37 Hle, v tom městě byla žena, hříšnice. Jakmile se dozvěděla, že Ježíš je u stolu ve farizeově domě, přinesla alabastrovou nádobku vonného oleje.

Lke 7 38 A s pláčem se postavila zezadu k jeho nohám, slzami začala smáčet jeho nohy a otírat je svými vlasy, vroucně líbala jeho nohy a mazala vonným olejem.

Lke 7 39 Když to uviděl farizeus, který ho pozval, řekl si v sobě: "Kdyby tento byl prorok, věděl by, kdo a jaká je ta žena, která se ho dotýká, že je hříšná."

Lke 7 40 Ježíš mu na to řekl: "Šimone, musím ti něco říci." On říká: "Učiteli, řekni."

Lke 7 41 "Jakýsi věřitel měl dva dlužníky. Jeden dlužil pět set denárů, druhý padesát.

Lke 7 42 Když neměli z čeho vrátit, odpustil oběma. Který z nich ho tedy bude více milovat?"

Lke 7 43 Šimon odpověděl: "Mám za to, že ten, kterému více odpustil." On mu řekl: "Správně jsi usoudil."

Lke 7 44 Pak se obrátil k ženě a říkal Šimonovi: "Vidíš tuto ženu? Vešel jsem do tvého domu, ale vodu na nohy jsi mi nepodal; tato žena však skropila mé nohy slzami a otřela je svými vlasy.

Lke 7 45 Nepochybně jsi mne, ale ona od té chvíle, co jsem vešel, nepřestala vroucně líbat mé nohy.

Lke 7 46 Nepomazal jsi mou hlavu olejem, ona však vonným olejem pomazala mé nohy.

Lke 7 47 Proto ti pravím: Jejich mnohé hříchy jsou odpuštěny, protože mnoho milovala. Komu se málo odpouští, málo miluje."

Lke 7 48 Jí pak řekl: "Jsou ti odpuštěny hříchy."

Lke 7 49 A spolustolovníci si začali říkat: "Kdo to je, že dokonce hříchy odpouští?"

Lke 7 50 Řekl té ženě: "Tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji."

Lke 8 1 A stalo se, že potom procházel městy a vesnicemi a hlásal radostnou zvěst - Boží království; bylo s ním těch dvanáct

Lke 8 2 a některé ženy, které byly uzdraveny od zlých duchů a nemocí: Marie zvaná Magdalská, od níž kdysi vyšlo sedm démonů,

Lke 8 3 Jana, žena Herodova správce Chuzy, Zuzana a mnohé jiné, které se o ně staraly ze svých prostředků.

Lke 8 4 Když se scházel veliký zástup a z jednotlivých měst k němu přicházeli lidé, řekl jim v podobenství:

Lke 8 5 "Vyšel rozséváč zasít své semeno. A jak rozséval, některé padlo podél cesty a bylo zašlapáno, a nebeští ptáci je sezobali.

Lke 8 6 A jiné padlo na skálu, vzešlo a uschlo, protože nemělo vláhu.

Lke 8 7 A jiné padlo dprostřed trní; a trní, které vyrostlo s ním, je udusilo.

Lke 8 8 A jiné padlo do země dobré, vzešlo a vydalo stonásobnou úrodu." To řekl a volal: "Kdo má uši k slyšení, ať poslouchá."

Lke 8 9 Jeho učedníci se ho tážali, co to podobenství znamená.

Lke 8 10 On řekl: "Vám je dáno poznat tajemství království Božího, ostatním však v podobenstvích, aby 'hledíce neviděli a slyšíce nechápali'."

Lke 8 11 "Toto podobenství znamená: Semeno je Boží slovo.

Lke 8 12 'Podél cesty' jsou ti, kteří uslyšeli, a pak přichází ďábel a bere Slovo z jejich srdce, aby neuvěřili a nebyli zachráněni.

Lke 8 13 Ti 'na skále', když uslyší, s radostí přijímají Slovo. Protože však nemají kořen, věří jen po určité době a v čas zkoušky odpadají.

Lke 8 14 'Do trní padlé', to jsou ti, kteří uslyšeli, ale jak jdou svou cestou, dusí je zájmy, bohatství a rozkoše života, a nenesou zralé plody.

Lke 8 15 'V dobré zemi', to jsou ti, kteří, když uslyšeli Slovo, v ušlechtilém a dobrém srdci je pevně drží a s vytrvalostí nesou ovoce."

Lke 8 16 "Nikdo, když rozsvítí lampu, nepřikrývá ji nádobou, ani ji nestaví pod postel, ale staví ji na svícen, aby ti, kdo vcházejí, viděli světlo."

Lke 8 17 "Vždyť nic není skrytého, co se nestane zjevným, ani ukrytého, co by zajisté nebylo poznáno a nevyšlo najevo."

Lke 8 18 Dávejte tedy pozor, jak slyšíte. Neboť kdo má, tomu bude dáno, a kdo nemá, bude od něho vzato i to, co myslí, že má."

Lke 8 19 Přišla za ním matka a jeho bratři, ale nemohli se s ním pro zástup setkat.

Lke 8 20 Bylo mu oznámeno: "Tvoje matka a tvoji bratři stojí venku a chtějí tě vidět."

Lke 8 21 On jim však odpověděl: "Má matka a moji bratři jsou ti, kteří slyší Boží slovo a činí je."

Lke 8 22 Stalo se, že jednoho dne vstoupil do lodi se svými učedníky a řekl jim: "Přeplovme se na druhou stranu jezera." A vypluli.

Lke 8 23 Zatímco se plavili, usnul. A na jezero se snesla větrná bouře; loď se začala naplňovat a oni byli v nebezpečí.

Lke 8 24 Přistoupili k němu, vzbudili ho a řekli: "Mistře, Mistře, hyneme!" On vstal, pohrozil větru a přívalu vod; i ustaly a nastalo ztišení.

Lke 8 25 Řekl jim: "Kde je vaše víra?" Ulekli se a užasli a říkali mezi sebou: "Kdo to jen je, že prikazuje dokonce větrům a vodě, a poslouchají ho?"

Lke 8 26 Přeplovli do krajiny Gerasenů, která je naproti Galileji.

Lke 8 27 Když vystoupil na břeh, potkal ho nějaký muž z toho města, který měl demony a už dlouhou dobu si neoblékl žádný oděv a nebydlel v domě, nýbrž v hrobech.

Lke 8 28 Když uviděl Ježíše, vykřikl, padl před ním na zem a řekl silným hlasem: "Co je ti po mně, Ježíši, Synu Boha Nejvyššího? Prosím tě, abys mne netrýznil."

Lke 8 29 Ježíš totiž tomu nečistému duchu přikázal, aby od toho člověka vyšel. Neboť ho častokrát zachvacoval; ten muž byl poután řetězy a okovy a byl hlídán, ale pouta trhal a byl démonem hnán do pustých míst.

Lke 8 30 Ježíš se ho otázel: "Jaké je tvé jméno?" On řekl: "Legie", protože do něho vstoupilo mnoho démonů.

Lke 8 31 A prosili ho, aby jim nepřikazoval odejít do bezedné propasti.

Lke 8 32 Bylo tam početné stádo vepřů, které se páslo na svahu hory. Démoni ho poprosili, aby jim dovolil do nich vejít; a dovolil jim to.

Lke 8 33 Démoni vyšli od toho člověka a vešli do vepřů, a stádo se zřítilo po svahu do jezera a utopilo se.

Lke 8 34 Když pasáci uviděli, co se stalo, utekli a oznámili to ve městě i ve vesnicích.

Lke 8 35 Lidé vyšli, aby uviděli, co se stalo; přišli k Ježíšovi a našli toho člověka, od něhož vyšli démoni, jak sedí oblečený u Ježíšových nohou a má zdravou mysl. A ulekli se.

Lke 8 36 Ti, kteří viděli, jak byl ten demonizovaný zachráněn, jim o tom pověděli.

Lke 8 37 A celé to množství z okolní krajiny Gerasenů ho požádalo, aby od nich odešel, protože se jich zmocňoval veliký strach. On vstoupil do lodi a vrátil se.

Lke 8 38 Muž, od něhož vyšli démoni, ho prosil, aby směl být s ním. Ježíš ho však propustil a řekl:

Lke 8 39 "Vrať se domů a vypravuj, jak veliké věci ti učinil Bůh." A on odešel a hlásal po celém městě, jak veliké věci mu učinil Ježíš.

Lke 8 40 Když se Ježíš vracel, přivítal ho zástup, neboť ho všichni očekávali.

Lke 8 41 A hle, přišel muž jménem Jairo; byl to představený synagógy. Padl k Ježíšovým nohám a prosil ho, aby vešel do jeho domu,

Lke 8 42 protože měl jedinou dceru, asi dvanáctiletou, a ta umírala. Když Ježíš šel, zástupy ho tísnily.

Lke 8 43 A byla tam žena, která měla dvanáct let krvácení a vynaložila na lékaře všechno, co měla, a nikdo ji nemohl uzdravit.

Lke 8 44 Přistoupila zezadu, dotkla se třásní jeho šatu a hned jí krvácení přestalo.

Lke 8 45 Ježíš řekl: "Kdo se mne dotkl?" Když všichni zapírali, řekl Petr [a ti, kteří byli s ním]: "Mistře, zástupy tě svírají a tísní, [a říkáš: Kdo se mne dotkl]."

Lke 8 46 Ale Ježíš řekl: "Někdo se mne dotkl. Já jsem poznal, že ode mne vyšla moc."

Lke 8 47 Když žena uviděla, že se to neutajilo, chvějíc se přišla, padla mu k nohám a přede vším lidem vypověděla, proč se ho dotkla a jak byla hned uzdravena.

Lke 8 48 On jí řekl: "Dcero, tvá víra tě uzdravila. Jdi v pokoji."

Lke 8 49 Když ještě mluvil, přichází kdosi z domu představeného synagógy a říká: "Tvá dcera zemřela, již učitele neobtěžuj."

Lke 8 50 Ježíš to uslyšel a odpověděl mu: "Neboj se, jen věř, a bude zachráněna."

Lke 8 51 Když přišel do domu, nedovolil, aby s ním někdo vešel kromě Petra, Jana a Jakuba a otce a matky té dívky.

Lke 8 52 Všichni nad ní plakali a bili se v prsa. On řekl: "Neplačte.
 Nezemřela, ale spí."
 Lke 8 53 Posmívali se mu, protože věděli, že zemřela.
 Lke 8 54 On však uchopil její ruku a zvolal: "Dívko, vstaň!"
 Lke 8 55 I navrátil se její duch a ona hned vstala. Nařídil, aby jí dali
 najíst.
 Lke 8 56 Jejích rodičů se zmocnil úžas. On jim však přikázal, aby nikomu
 neřekli, co se stalo.
 Lke 9 1 Svolal si Dvanáct [apoštolů] a dal jim sílu a pravomoc nad všemi
 démony i k léčení nemocí.
 Lke 9 2 Poslal je hlásat Boží království a uzdravovat nemocné.
 Lke 9 3 A řekl jim: "Nic si neberte na cestu, ani hůl ani mošnu ani chléb ani
 peníze ani nemějte dvě košile.
 Lke 9 4 A do kteréhokoli domu vejdete, tam zůstávejte a odtamtud vycházejte.
 Lke 9 5 Kde by vás nepřijímali, při odchodu z toho města setřeste prach ze
 svých nohou na svědectví proti nim."
 Lke 9 6 Vydali se na cestu a procházeli jednotlivé vesnice, hlásali evangelium
 a všude uzdravovali.
 Lke 9 7 Tetrarcha Herodes uslyšel o všem, co se dalo, a byl na rozpacích,
 protože někteří říkali, že Jan byl vzkříšen z mrtvých,
 Lke 9 8 jiní, že se zjevil Eliáš, a jiní, že vstal některý z dávných proroků.
 Lke 9 9 Herodes řekl: "Jana jsem stal. Kdo je ten, o němž slyším takové věci?"
 A usiloval ho uvidět.
 Lke 9 10 Když se apoštolové vrátili, vypravovali mu, co všechno učinili. Vzal
 je s sebou a odebral se stranou do města zvaného Betsaida.
 Lke 9 11 Když se to zástupy dozvěděly, vydaly se za ním. On je přijal a mluvil
 k nim o Božím království a léčil ty, kteří potřebovali uzdravení.
 Lke 9 12 Den se začal nachýlovat. Těch Dvanáct přistoupilo a řekli mu: "Propust'
 zástup, ať jdou do okolních vesnic a statků opatřit si nocleh a nalézt potravu, protože jsme
 zde na pustém místě."
 Lke 9 13 Řekl jim: "Dejte jim jíst vy!" Oni řekli: "Nemáme víc než pět chlebů a
 dvě ryby. Nebo snad máme my jít a nakoupit potraviny pro všechn tento lid?"
 Lke 9 14 Bylo tam totiž asi pět tisíc mužů. Řekl svým učedníkům: "Rozsaďte je
 do skupin asi po padesáti."
 Lke 9 15 I učinili tak a všechny rozsadili.
 Lke 9 16 Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhledl k nebi, požehnal je,
 nalámal a dával učedníkům, aby je předložili zástupu.
 Lke 9 17 A jedli a nasýtli se všichni. A bylo sebráno, co jim zbylo - dvanáct
 nůží úlomků.
 Lke 9 18 A stalo se, když se modlil o samotě a byli s ním jeho učedníci, že se
 jich otázal: "Za koho mne zástupy pokládají?"
 Lke 9 19 Oni odpověděli: "Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše, a jiní říkají, že
 vstal některý z dávných proroků."
 Lke 9 20 Řekl jim: "Za koho mne pokládáte vy?" Petr odpověděl: "Za Krista
 Božího."
 Lke 9 21 Důrazně jim přikázal, aby to nikomu neříkali,
 Lke 9 22 a řekl: "Syn člověka musí mnoho trpět, být po prozkoumání zavržen od
 starších, předních kněží a učitelů Písma, být zabit a třetího dne být vzkříšen z mrtvých."
 Lke 9 23 Všem pak říkal: "Chce-li kdo jít za mnou, ať zapře sám sebe a každý
 den vezme svůj kříž a následuje mne.
 Lke 9 24 Neboť kdo by chtěl svou duši zachránit, zahubí ji; kdo by však zahubil
 svou duši kvůli mně, ten ji zachrání.
 Lke 9 25 Jaký prospěch má člověk, který získal celý svět, sebe však zahubil
 nebo zmařil?
 Lke 9 26 Neboť kdo by se styděl za mne a za má slova, za toho se bude stydět
 Syn člověka, až přijde v slávě své i otcové a svatých andělů.
 Lke 9 27 Pravdivě vám pravím: Jsou někteří z těch, kdož zde stojí, kteří jistě
 neokusí smrti, dokud nespatří království Boží."
 Lke 9 28 Asi osm dní po těchto slovech se stalo, že vzal Petra, Jana a Jakuba a
 vystoupil na horu, aby se pomodlil.
 Lke 9 29 A když se modlil, vzhled jeho tváře se změnil a jeho oděv se bělostně
 rozzářil.
 Lke 9 30 A hle, dva muži s ním rozmlouvali - byli to Mojžíš a Eliáš,
 Lke 9 31 kteří se ukázali v slávě a mluvili o jeho odchodu, který se měl
 naplnit v Jeruzalémě.
 Lke 9 32 Petr a jeho druhové byli obtíženi spánkem. Když se probudili, uviděli
 jeho slávu a ty dva muže stojící s ním.
 Lke 9 33 I stalo se, když se od něho oddělovali, že Petr řekl Ježíšovi:
 "Mistře, je dobré, že jsme zde. Udělejme tři stánky, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden
 Eliášovi." Nevěděl, co mluví.
 Lke 9 34 Zatímco to říkal, objevil se oblak a zastiňoval je. Ulekli se, když
 vcházel do oblaku.

Lke 9 35 A z oblaku zazněl hlas: "Toto je můj Syn, Vyvolený, toho poslouchejte."

Lke 9 36 A když zazněl ten hlas, našli Ježíše samotného. Umlkli a nikomu v

oněch dnech nepověděli nic o tom, co uviděli.

Lke 9 37 Stalo se příštího dne, když sestoupili s hory, že mu vyšel vstříc veliký zástup.

Lke 9 38 A hle, jakýsi muž ze zástupu zvolal: "Učiteli, prosím tě, podívej se na mého syna, je můj jediný;

Lke 9 39 hle, zachvacuje ho duch a on znenadání křičí, lomcuje jím s pěnou u úst, a jen stěží od něho odchází; tak ho moří."

Lke 9 40 Poprosil jsem tvé učedníky, aby ho vyhnali, ale nemohli."

Lke 9 41 Ježíš odpověděl: "Ó pokolení nevěřící a zvrácené, jak dlouho ještě budu s vámi a budu vás snášet? Přiveď sem svého syna."

Lke 9 42 Ještě když přicházel, démon ho povalil a zalomcoval jím. Ježíš pohrozil nečistému duchu, vyléčil dítě a vrátil je jeho otci.

Lke 9 43 Všichni byli ohromeni nad Boží velikostí. Zatímco se všichni divili nad tím vším, co činil, řekl svým učedníkům:

Lke 9 44 "Vložte si do svých uší tato slova: Syn člověka bude vydán do rukou lidí."

Lke 9 45 Oni však tomu výroku nerozuměli, byl před nimi zahalen, aby jej nepochopili; a báli se ho na ten výrok zeptat.

Lke 9 46 Napadla je myšlenka, kdo že je z nich největší.

Lke 9 47 Protože Ježíš znal uvažování jejich srdce, uchopil dítě, postavil je vedle sebe

Lke 9 48 a řekl jim: "Kdo by přijal toto dítě na základě mého jména, mne přijímá, a kdo by přijal mne, přijímá toho, který mne poslal. Neboť kdo je nejmenší mezi vámi všemi, ten je veliký."

Lke 9 49 Jan na to řekl: "Mistře, viděli jsme kohosi, jak ve tvém jménu vyhání demony, a bránili jsme mu, protože tě nenásleduje s námi."

Lke 9 50 Ježíš mu řekl: "Nebráňte mu, neboť kdo není proti vám, je pro vás."

Lke 9 51 Stalo se, když se naplňovaly dny, kdy měl být vzat vzhůru, že se pevně rozhodl jít do Jeruzaléma.

Lke 9 52 Poslal před sebou posly; ti vyšli a vstoupili do jedné samařské vesnice, aby pro něho vše připravili.

Lke 9 53 Ale tam jej nepřijali, protože byl rozhodnut jít do Jeruzaléma.

Lke 9 54 Když to uviděli učedníci Jakub a Jan, řekli: "Pane, chceš, abychom přikázali ohni sestoupit s nebe a zahubit je [jako to učinil i Eliáš]?"

Lke 9 55 Obrátil se a pokáral je. [Řekl: "Nevíte, jakého jste ducha."]

Lke 9 56 A šli do jiné vesnice.

Lke 9 57 Když šli cestou, kdosi mu řekl: "Budu tě následovat, kamkoli půjdeš."

Lke 9 58 A Ježíš mu řekl: "Lišky mají doupata a nebeští ptáci hnízda, Syn člověka však nemá, kde by hlavu složil."

Lke 9 59 Jinému řekl: "Následuj mne!" On řekl: "Pane, dovol mi, abych odešel nejprve pohřbít svého otce."

Lke 9 60 Řekl mu: "Nech mrtvé pohřbít jejich mrtvé; ty však jdi a rozhlášuj království Boží."

Lke 9 61 Také jiný řekl: "Budu tě následovat, Pane, jen mi napřed dovol se rozloučit s těmi, kteří jsou v mém domě."

Lke 9 62 Ježíš mu řekl: "Nikdo, kdo vloží [svou] ruku na pluh a ohlíží se zpět, není způsobilý pro království Boží."

Lke 10 1 Potom určil Pán [ještě] jiných sedmdesát [dva] a poslal je před sebou po dvou do každého města a místa, kam měl sám jít.

Lke 10 2 Říkal jim: "Žeň je mnohá, avšak dělníků málo. Poproste tedy Pána žně, aby vyhnal dělníky na svou žeň."

Lke 10 3 Jděte! Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky.

Lke 10 4 Neberte si měšec ani mošnu ani sandály; s nikým se cestou nepozdravujte.

Lke 10 5 Do kteréhokoli domu vejdete, řekněte nejprve: 'Pokoj tomuto domu!'

Lke 10 6 A bude-li tam syn pokoje, váš pokoj na něm spočine; ne-li, navrátí se k vám.

Lke 10 7 V tom domě zůstávejte, jezte a pijte, co vám dají, neboť hoden je dělník své mzdy. Nepřecházejte z domu do domu.

Lke 10 8 A do kteréhokoli města vstoupíte a přijmou vás, jezte, co vám předloží,

Lke 10 9 uzdravujte nemocné v něm a říkejte jim: 'Přiblížilo se k vám království Boží.'

Lke 10 10 Když vstoupíte do nějakého města a nepřijmou vás, vyjděte do jeho ulic a řekněte:

Lke 10 11 'I ten prach z vašeho města, který nám ulpěl na nohou, vám vytrásáme. Avšak to vězte: Přiblížilo se království Boží.'

Lke 10 12 Pravím vám, že Sodomě bude v onen den snesitelněji než tomu městu."

Lke 10 13 "Běda tobě, Chorazin, běda tobě, Betsaida! Kdyby se byly v Týru a

Sidónu udály ty mocné činy, které se staly ve vás, dávno by seděli v žíněném šatě a popelu a odvrátili se od zlého.

Lke 10 14 Ale Týru a Sidónu bude na soudu snesitelněji než vám.

Lke 10 15 A ty, Kafarnaum, budeš snad vyvýšeno až do nebe? Až do podsvětí sestoupíš!

Lke 10 16 Kdo slyší vás, slyší mne, a kdo odmítá vás, odmítá mne; kdo odmítá mne, odmítá toho, který mne poslal."

Lke 10 17 Těch sedmdesát dva se vrátilo s radostí a říkali: "Pane, i démoni se nám poddávají ve tvém jménu."

Lke 10 18 Řekl jim: "Viděl jsem, jak Satan spadl s nebe jako blesk.

Lke 10 19 Hle, dal jsem vám pravomoc šlapat po hadech a štírech, i nad veškerou silou Nepřítele, a naprosto nic vám neublíží.

Lke 10 20 Ale z toho se neradujte, že se vám poddávají duchové; radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích."

Lke 10 21 V tu hodinu [Ježíš] zajásal v Duchu Svatém a řekl: "Velebím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými a zjevil jsi je nemluvnatům. Ano, Otče, protože tak se ti zalíbilo."

Lke 10 22 "Všechno mi bylo předáno od mého Otce; a nikdo neví, kdo je Syn, než Otec, a kdo je Otec, než Syn a ten, komu by to Syn chtěl zjevit."

Lke 10 23 V soukromí se obrátil k učedníkům a řekl: "Blahoslavené oči, které vidí, co vy vidíte.

Lke 10 24 Pravím vám, že mnozí proroci a králové chtěli vidět, na co vy hledíte, ale neviděli, a slyšet, co vy slyšíte, ale neslyšeli."

Lke 10 25 A hle, jeden zákoník povstal a zkoušel ho: "Učiteli, co mám učinit, abych obdržel za dědictví život věčný?"

Lke 10 26 On mu řekl: "Co je napsáno v zákoně? Jak to tam čteš?"

Lke 10 27 On odpověděl: "Budeš milovat Pána, svého Boha, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí, a svého bližního jako sebe samého."

Lke 10 28 Řekl mu: "Správně jsi odpověděl. To čin a budeš živ."

Lke 10 29 On se však chtěl ospravedlnit, a řekl Ježíšovi: "A kdo je můj bližní?"

Lke 10 30 Ježíš se ujal slova a řekl: "Jeden člověk sestupoval z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičům; ti ho svlékli, zbili, nechali ho tam polomrtvého a odešli.

Lke 10 31 Náhodou sestupoval po té cestě jeden kněz, ale když ho uviděl, obešel ho.

Lke 10 32 Podobně se tam objevil i levita; když přišel k tomu místu, uviděl ho a vyhnul se mu.

Lke 10 33 Ale jeden Samařan na své cestě přišel k němu, a když ho uviděl, byl pohnut soucitem;

Lke 10 34 přistoupil, na jeho rány nalil olej a víno a obvázal je, položil ho na svého mezka, zavezl do hostince a postaral se o něj.

Lke 10 35 Druhého dne vyjmul dva denáry, dal je hostinskému a řekl: 'Postarej se o něj, a co bys vynaložil navíc, to ti splatím, až se budu vracet.'

Lke 10 36 Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?"

Lke 10 37 On řekl: "Ten, který mu prokázal milosrdenství." Ježíš mu řekl: "Jdi a jednej také tak."

Lke 10 38 [Stalo se,] když šli dále, že vešel do jedné vesnice. Nějaká žena jménem Marta jej přijala [do svého domu].

Lke 10 39 Měla sestru, která se jmenovala Marie. Ta se posadila k Pánovým nohám a poslouchala jeho slovo.

Lke 10 40 Ale Marta měla plno práce s obsluhováním. Přistoupila k němu a řekla: "Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!"

Lke 10 41 Pán jí odpověděl: "Marto, Marto, děláš si starosti a znepokojuješ se mnoha věcmi,

Lke 10 42 jedno je však potřeba. Marie si vybrala dobrý díl, jenž jí nebude odňat."

Lke 11 1 Jednou se Ježíš modlil na nějakém místě; a stalo se, když přestal, že mu jeden z jeho učedníků řekl: "Pane, nauč nás modlit se, jako tomu naučil své učedníky i Jan."

Lke 11 2 Řekl jim: "Když se modlíte, říkejte: Otče [náš, který jsi v nebesích], buď posvěceno tvé jméno. Přijď tvé království. [Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.]

Lke 11 3 Náš denní chléb nám dávej každého dne.

Lke 11 4 A odpusť nám naše hříchy, neboť i my odpouštíme každému, kdo se provinuje proti nám. A neuveď nás do pokušení [ale vysvobod nás od toho zlého]."

Lke 11 5 Řekl jim: "Někdo z vás bude mít přítele a půjde k němu o půlnoci a řekne mu: 'Příteli, půjč mi tři chleby,

Lke 11 6 protože můj přítel ke mně přišel z cesty a nemám, co bych mu předložil.'

Lke 11 7 A on zevnitř odpoví: 'Neobtěžuj mne! Dveře jsou již zavřeny a mé děti jsou se mnou na lůžku. Nemohu vstát a dát ti to.'

Lke 11 8 Pravím vám, i když nevstane a nedá mu kvůli tomu, že je jeho přítel, pro jeho neodbytnost se zvedne a dá mu vše, co potřebuje.

Lke 11 9 A já vám pravím: Žádejte, a bude vám dáno, hledejte, a naleznete, tlučte, a bude vám otevřeno.

Lke 11 10 Neboť každý, kdo žádá, dostává, a kdo hledá, nalézá, a tomu, kdo tluče, bude otevřeno.

Lke 11 11 Což je mezi vámi takový otec, že když ho syn požádá o [chléb, podá mu kámen? Nebo o] rybu, že mu podá místo ryby hada?

Lke 11 12 Nebo požádá-li o vejce, podá mu štíra?

Lke 11 13 Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, oč spíše Otec z nebe dá Ducha Svátého těm, kteří ho žádají."

Lke 11 14 A vyháněl démona, a ten byl němý. Stalo se, když ten démon vyšel, že němý promluvil, a zástupy užasly.

Lke 11 15 Někteří z nich však řekli: "S pomocí Belzebula, knížete démonů, vyhání demony!"

Lke 11 16 Jiní ho zkoušeli tím, že od něho žádali znamení z nebe.

Lke 11 17 Protože znal jejich myšlenky, řekl jim: "Každé království proti sobě rozdělené pustne a dům rozdělený proti domu padá.

Lke 11 18 Je-li tedy také Satan proti sobě rozdělen, jak bude moci obstát jeho království? Neboť říkáte, že vyháním demony Belzebulem.

Lke 11 19 Jestliže já vyháním demony s pomocí Belzebula, kým je vyhánějí vaši synové? Proto budou oni vašimi soudci.

Lke 11 20 Jestliže však vyháním demony prstem Božím, pak vás zastihlo království Boží.

Lke 11 21 Když plně ozbrojený silák stráží svůj palác, je jeho majetek v bezpečí.

Lke 11 22 Přijde-li však silnější než on a přemůže ho, vezme mu jeho zbroj, na kterou spoléhal, a jeho kořist rozdělí.

Lke 11 23 Kdo není se mnou, je proti mně, a kdo neshromažďuje se mnou, rozptyluje."

Lke 11 24 "Když nečistý duch vyjde od člověka, prochází bezvodými místy a hledá odpočinutí; a když je nenachází, tehdy říká: 'Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel.'

Lke 11 25 Přijde a nalézá jej vymetený a vyzdobený.

Lke 11 26 Potom jde a přivede sedm jiných duchů, horších než on sám, vejdou a bydlí tam. I stávají se poslední věci toho člověka horšími než ty první."

Lke 11 27 Stalo se, když toto říkal, že jedna žena ze zástupu pozdvihla hlas a řekla mu: "Blahoslavené luno, které tě nosilo, a prsa, z nichž jsi sál!"

Lke 11 28 Ale on řekl: "Spíše jsou blahoslavení ti, kteří slyší slovo Boží a zachovávají je."

Lke 11 29 Když se dále shromažďovaly zástupy, začal říkat: "Toto pokolení je pokolení zlé; žádá znamení, ale znamení mu nebude dáno, leč znamení Jonášovo.

Lke 11 30 Jako se totiž Jonáš stal znamením pro Ninivské, tak bude i Syn člověka tomuto pokolení.

Lke 11 31 Královna jihu povstane na soudu s muži tohoto pokolení a odsoudí je, protože přišla od končin země, aby slyšela Šalomounovu moudrost - a hle, zde je více než Šalomoun.

Lke 11 32 Mužové ninivští povstanou na soudu s tímto pokolením a odsoudí je, protože činili pokání na Jonášovu zvěst - a hle, zde je více než Jonáš."

Lke 11 33 "Nikdo, když rozsvítí lampu, ji nestaví do skryše ani pod nádobu, ale na svícen, aby ti, kdo vcházejí, viděli světlo.

Lke 11 34 Lampou těla je tvé oko. Je-li tvé oko čisté, i celé tvé tělo je světlé. Je-li však špatné, i tvé tělo je tmavé.

Lke 11 35 Hleď tedy, ať světlo, které je v tobě, není tmou.

Lke 11 36 Jestliže je tedy celé tvé tělo světlé a nemá žádnou část tmavou, bude celé tak světlé, jako když tě lampa ozařuje svým jasnem."

Lke 11 37 Jakmile domluvil, zval ho jeden farizeus, aby u něho posnídal. Ježíš vstoupil a položil se ke stolu.

Lke 11 38 Farizeus se podivil, když uviděl, že se před jídlem nejprve neomyl.

Lke 11 39 Pán mu řekl: "Nyní vy, farizeové, očišťujete povrch číše a mísy, ale váš vnitřek je plný loupeže a špatnosti.

Lke 11 40 Pošetilci! Což ten, který učinil zevnějšek, neučinil také vnitřek?

Lke 11 41 Raději dejte to, co je uvnitř, jako almužnu, a hle, všechno vám bude čisté.

Lke 11 42 Ale běda vám farizeům, protože odevzdáváte desátky z máty, routy a ze všech zahradních rostlin, ale nedbáte na právo a lásku Boží. Toto jste měli činit a ono neopomíjet.

Lke 11 43 Běda vám farizeům, protože milujete přední sedadla v synagógách a pozdravy na tržištích.

Lke 11 44 Běda vám, protože jste jako nevyznačené hroby, a lidé, kteří po nich chodí, to nevědí."

Lke 11 45 Na to mu jeden ze zákoníků říká: "Učiteli, když toto říkáš, urážíš také nás."

Lke 11 46 On řekl: "I vám zákoníkům běda, neboť zatěžujete lidi břemeny, která nemohou unést, a sami se těch břemen ani jedním svým prstem nedotýkáte.

Lke 11 47 Běda vám, protože stavíte pomníky prorokům, které vaši otcové zabili.
 Lke 11 48 Tak dosvědčujete skutky svých otců a souhlasíte s nimi; neboť oni
 proroky zabili, vy [jim] budete [pomníky].
 Lke 11 49 Proto také pravila Boží moudrost: Pošlu k nim proroky a apoštoly; z
 nich některé zabijí a jiné budou pronásledovat,
 Lke 11 50 aby byla vyžádána od tohoto pokolení krev všech proroků, prolitá od
 založení světa,
 Lke 11 51 od krve Ábelovy až po krev Zachariáše, který zahynul mezi oltářem a
 domem Božím. Ano, pravím vám, bude vyžádána od tohoto pokolení.
 Lke 11 52 Běda vám zákoníkům, protože jste vzali klíč poznání; sami jste
 nevešli, a těm, kteří vstoupit chtěli, jste v tom zabránili."
 Lke 11 53 Když odtamtud vyšel, začali na něho učitelé Písma a farizeové zle
 dotírat a vyptávat se na mnohé věci
 Lke 11 54 a číhali na něho, aby ho chytili za slovo.
 Lke 12 1 Tehdy se shromáždil zástup desítek tisíc lidí, takže šlapali jeden po
 druhém; začal říkat nejprve svým učedníkům: "Mějte se na pozoru před kvasem farizeů, to jest
 před pokrytectvím.
 Lke 12 2 Není nic zahaleného, co nebude zjeveno, a nic skrytého, co nebude
 poznáno.
 Lke 12 3 Proto vše, co jste řekli ve tmě, bude slyšet na světle, a co jste
 pověděli do ucha v pokojích, bude vyhlášeno ze střeš.
 Lke 12 4 Pravím vám, svým přátelům: Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, a potom
 již nemají více, co by učinili.
 Lke 12 5 Ukážu vám, koho se máte bát. Bojte se toho, který má pravomoc vás po
 zabítí uvrhnout do Gehenny. Ano, pravím vám, toho se bojte.
 Lke 12 6 Což se neprodává pět vrabců za dva haléře? A ani jeden z nich není
 zapomenut před Bohem.
 Lke 12 7 Vždyť i vlasy na vaší hlavě jsou všechny spočteny. Nebojte se! Máte
 větší cenu než mnoho vrabců.
 Lke 12 8 Pravím vám: Ke každému, kdo by se ke mně přiznal před lidmi, se i Syn
 člověka přizná před Božími anděly.
 Lke 12 9 Kdo mne však před lidmi zapře, ten bude zapřen před Božími anděly.
 Lke 12 10 A každému, kdo řekne slovo proti Synu člověka, bude odpuštěno. Tomu
 však, kdo by se rouhal Duchu Svatému, odpuštěno nebude.
 Lke 12 11 Když by vás vedli do synagóg a před vrchností a vládou, nestarejte se,
 jak a čím byste se obhájili nebo co byste řekli.
 Lke 12 12 Neboť Svatý Duch vás v té hodině naučí, co je třeba říci."
 Lke 12 13 Někdo ze zástupu mu řekl: "Učiteli, řekni mému bratru, ať se rozdělí
 se mnou o dědictví."
 Lke 12 14 On mu řekl: "Člověče, kdo mě ustanovil nad vámi soudcem nebo
 rozhodčím?"
 Lke 12 15 Řekl jim: "Mějte se na pozoru a střežte se před každou chamtivostí,
 neboť i když má někdo nadbytek, jeho život není zajištěn tím, co vlastní."
 Lke 12 16 Řekl jim podobenství: "Jednomu bohatému člověku přinesla země hojnou
 úrodu.
 Lke 12 17 A on v sobě o tom rozvažoval a říkal: 'Co budu dělat? Vždyť nemám, kam
 bych svou úrodu shromáždil.'
 Lke 12 18 Řekl: 'Udělám toto: Zbořím své stodoly, postavím větší a tam
 shromáždím všechno své obilí a zásoby.
 Lke 12 19 A řeknu své duši: Duše, máš hodně zásob na mnoho let; odpočívej, jez,
 pij, raduj se.'
 Lke 12 20 Bůh mu však řekl: 'Blázne! Ještě této noci si vyžádají od tebe tvou
 duši, a čím bude to, co jsi připravil?'
 Lke 12 21 Tak je to s tím, kdo si hromadí poklady, a není bohatý v Bohu."
 Lke 12 22 Řekl svým učedníkům: "Proto vám pravím: Nestarejte se úzkostlivě o
 svůj život, co byste jedli, ani o tělo, co byste si oblékli.
 Lke 12 23 Neboť život je víc než pokrm a tělo víc než oděv.
 Lke 12 24 Pozorně si všimněte havranů, že nesejí ani nežnou, nemají komory ani
 stodoly, a Bůh je živí. Oč vy jste cennější než ptáci!
 Lke 12 25 Kdo z vás, když se bude úzkostlivě starat, může přidat k délce svého
 věku jediný loket?
 Lke 12 26 Nemůžete-li tedy ani to nejmenší, proč se úzkostlivě staráte o to
 ostatní?
 Lke 12 27 Pozorně si všimněte lilii, jak rostou; nepracují ani nepředou. Avšak
 pravím vám, ani Šalomoun v celé své slávě nebyl tak oblečen jako jedna z nich.
 Lke 12 28 Jestliže tedy Bůh tak obléká trávu, která dnes je na poli a zítra bude
 házena do pece, čím spíše obleče vás, malověrní.
 Lke 12 29 Ani vy nehledejte, co byste jedli a co byste pili, a nezneklidňujte se
 tím.
 Lke 12 30 Toto všechno horlivě hledají národy tohoto světa. Váš Otec ví, že to
 potřebujete.
 Lke 12 31 Hleďte však jeho království, a toto vám bude přidáno.

Lke 12 32 Neboj se, malé stádečko, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království.

Lke 12 33 Prodejte své vlastnictví a dejte almužnu. Udělejte si měšce, které nevetšejí, nevyčerpateľný poklad v nebesích, kde nepřichází zloděj ani neničí mol.

Lke 12 34 Neboť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce."

Lke 12 35 "Ať jsou vaše bedra přepásána a vaše lampy hořící.

Lke 12 36 Buďte podobni lidem, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatební hostiny, aby mu hned otevřeli, jakmile přijde a zatluče.

Lke 12 37 Blahoslavení ti otroci, které pán, až přijde, nalezne bdící. Amen, pravím vám, že se opáše, uloží je u stolu, přistoupí a bude je obsluhovat.

Lke 12 38 A přijde-li o druhé nebo třetí noční hlídce a nalezne je tak, blahoslavení jsou ti otroci.

Lke 12 39 To vězte, že kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu má přijít zloděj, [zůstal by vzhůru a] nedovolil by mu prokopat se do svého domu.

Lke 12 40 Také vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se toho nenadějete."

Lke 12 41 Petr řekl: "Pane, říkáš toto podobenství jen nám, nebo také všem?"

Lke 12 42 A Pán řekl: "Kdo tedy je věrný, rozumný správce, jehož Pán ustanoví nad svým služebnictvem, aby jim v pravý čas dával přiděl potravin?"

Lke 12 43 Blahoslavený ten otrok, kterého jeho pán po svém příchodu nalezne, že tak činí.

Lke 12 44 vpravdě vám pravím, že ho ustanoví nade vším svým majetkem.

Lke 12 45 Kdyby však onen otrok řekl ve svém srdci: 'Můj pán dlouho nejde', a začal by bít sluhy i služky, jíst a pít a opíjet se,

Lke 12 46 tu pán toho otroka přijde v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou nezná, oddělí ho a určí mu díl s nevěrnými.

Lke 12 47 Ten otrok, který znal vůli svého Pána, a přece všechno nepřipravil a neudělal podle jeho vůle, bude velmi zbit.

Lke 12 48 Kdo ji však neznal a učinil něco, co si zaslouží rány, bude zbit méně. Od každého, komu bylo hodně dáno, bude také hodně vyžádáno, a komu svěřili hodně, od toho budou žádat více."

Lke 12 49 "Oheň jsem přišel uvrhnout na zemi; a jak chci, aby se již vznítit!!

Lke 12 50 Křtem mám být pokřtěn, a jak jsem svírán, dokud se nedokoná!

Lke 12 51 Myslíte, že jsem přišel dát na zemi pokoj? Ne, pravím vám, ale rozdělení.

Lke 12 52 Neboť od této chvíle bude v jednom domě pět lidí rozděleno: tři proti dvěma a dva proti třem;

Lke 12 53 budou rozděleni otec proti synu a syn proti otci, matka proti dceři a dcera proti matce, tchyně proti své snaze a snacha proti tchyni."

Lke 12 54 Říkal také zástupům: "Když uvidíte na západě vznikat oblak, hned říkáte: 'Přijde prudký déšť.' A bývá to tak.

Lke 12 55 A když vane jižní vítr, říkáte: 'Bude horko.' A bývá.

Lke 12 56 Pokrytci! Vzhled země a nebe umíte rozpoznávat; jak to, že tento čas rozpoznávat neumíte?"

Lke 12 57 "Proč i sami od sebe nerozsuzujete, co je správné?

Lke 12 58 Když jdeš se svým protivníkem k vládci, usiluj o vyrovnání s ním už cestou, aby tě nevlekl k soudci a soudce tě nepředal biřící a biřic tě neuvrhl do vězení.

Lke 12 59 Pravím ti, že určitě odtamtud nevyjdeš, dokud nevrátíš poslední halěr."

Lke 13 1 Právě v tu dobu byli přítomni někteří, kteří mu vyprávěli o Galilejcích, jejichž krev Pilát smísil s jejich oběťmi.

Lke 13 2 On jim na to řekl: "Myslíte, že tito Galilejci byli větší hříšníci než všichni ostatní Galilejci, když toto vytrpěli?"

Lke 13 3 Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete.

Lke 13 4 Nebo oněch osmnáct, na které spadla věž v Siloe a zabila je; myslíte, že oni byli větší viníci než všichni ostatní lidé, kteří bydlí v Jeruzalémě?

Lke 13 5 Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni právě tak zahynete."

Lke 13 6 Říkal toto podobenství: "Kdosi měl na své vinici zasazený fíkovník; i přišel hledat v něm ovoce, ale nenalezl.

Lke 13 7 Řekl vinaři: Hle, po tři léta přicházím a hledám ovoce v tomto fíkovníku, a nenalézám. Vytni jej tedy! Proč i tu zem kazí?

Lke 13 8 On mu odpověděl: 'Pane, ponech ho i tento rok, až jej okopám a pohnojím,

Lke 13 9 neponese-li snad ovoce příště; jestliže ne, vytněš jej.'"

Lke 13 10 V sobotu učil v jedné synagóze.

Lke 13 11 A hle, byla tam žena, která měla ducha nemoci osmnáct let; byla sehnutá a vůbec se nemohla napřímít.

Lke 13 12 Když ji Ježíš uviděl, zavolał ji a řekl: "Ženo, jsi zproštěna své nemoci"

Lke 13 13 a vložil na ni ruce. Ona se ihned narovнала a oslavovala Boha.

Lke 13 14 Avšak představený synagogy, rozhněván, že Ježíš uzdravuje v sobotu, říkal zástupu: "Je šest dní, v nichž se má pracovat; v nich tedy přicházejte a buďte uzdravováni, a ne v den sobotní."

Lke 13 15 Na to mu Pán řekl: "Pokrytci! Neodvazuje každý z vás v sobotu svého vola nebo osla od žlabu a nevede ho napájet?"

Lke 13 16 Tato však, dcera Abrahamova, kterou spoutal Satan, hle, osmnáct let, neměla být rozvázána z toho pouta v den sobotní?"

Lke 13 17 A když to říkal, styděli se všichni jeho protivníci, ale celý zástup se radoval nad všemi těmi slavnými činy, které se od něho daly.

Lke 13 18 Říkal tedy: "Čemu se podobá království Boží a k čemu je připodobním?"

Lke 13 19 Je podobné zrně hořčice, které člověk vzal a hodil do své zahrady; vyrostlo, stalo se [velikým] stromem a nebeští ptáci se uhnízdili v jeho větvích."

Lke 13 20 A opět řekl: "K čemu připodobním království Boží?"

Lke 13 21 Je podobné kvasu, který žena vzala a skryla do tří měřic mouky, dokud to všecko nezkvasilo."

Lke 13 22 A procházel městy a vesnicemi, učil a pokračoval v cestě do Jeruzaléma.

Lke 13 23 Kdosi mu řekl: "Pane, je jen málo těch, kteří jsou zachraňováni?" On jim řekl:

Lke 13 24 "Usilujte vejít úzkými dveřmi, neboť mnozí, pravím vám, se budou snažit vejít, ale nebudou schopni.

Lke 13 25 V tu chvíli, když by hospodář vstal a zavřel dveře, a vy byste zůstali stát venku, začali tlouci na dveře a říkat: 'Pane, otevři nám', on vám odpoví: 'Neznám vás a nevím, odkud jste.'

Lke 13 26 Tehdy začnete říkat: 'Jedli jsme před tebou i pili a na našich ulicích jsi učil.'

Lke 13 27 A on vám řekne: 'Neznám vás a nevím, odkud jste. Odstupte ode mne všichni činitelé nepravosti!'

Lke 13 28 Tam bude pláč a skřípění zubů, až spatříte Abrahama, Izáka a Jákoba a všechny proroky v Božím království, a vy budete vyháněni ven.

Lke 13 29 A přijdou od východu i západu, od severu i jihu a budou stolovat v Božím království.

Lke 13 30 A hle, jsou poslední, kteří budou první, a jsou první, kteří budou poslední."

Lke 13 31 Právě v tu hodinu přišli někteří farizeové a řekli mu: "Vyjdi a jdi odtud, protože Herodes tě chce zabít."

Lke 13 32 On jim řekl: "Jděte a řekněte té lišce: Hle, vyháním demony a uzdravuji dnes i zítra, a třetího dne dokonám.

Lke 13 33 Avšak dnes, zítra i pozítří musím pokračovat v cestě, neboť není možné, aby prorok zahynul mimo Jeruzalém.

Lke 13 34 Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kteří jsou k tobě posláni, kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti jako pták svá mláďata pod křídla, a nechtěli jste.

Lke 13 35 Hle, váš dům je vám zanecháván [pustý]. Pravím vám, že mne zajisté nespatriíte, dokud nepřijde ten den, kdy řeknete: 'Požehnaný, jenž přichází ve jménu Pána.'"

Lke 14 1 A stalo se, když v sobotu vešel do domu jednoho z vůdců farizeů pojmout chleba a oni ho pozorně sledovali,

Lke 14 2 hle, byl před ním nějaký vodnatelný člověk.

Lke 14 3 Ježíš na to zákoníkům a farizeům řekl: "Je dovoleno v sobotu uzdravit, nebo ne?"

Lke 14 4 Oni však mlčeli. I vzal ho, uzdravil jej a propustil.

Lke 14 5 A jim řekl: "Spadne-li někomu z vás syn nebo vůl do nádrže, nevytáhne ho hned v den sobotní?"

Lke 14 6 Na to nebyli schopni odpovědět.

Lke 14 7 Pozvaným, když pozoroval, jak si vybírají přední místa, pověděl podobenství:

Lke 14 8 "Když by tě někdo pozval na svatební hostinu, neuléhej na přední místo, aby snad nebyl pozván někdo vzácnější než ty.

Lke 14 9 Když pak přijde ten, kdo tebe i jeho pozval, a řekne ti: 'Dej tomuto své místo', potom s hanbou zaujmeš poslední místo.

Lke 14 10 Ale když jsi pozván, jdi a ulehni na poslední místo, aby ti ten, který tě pozval, až přijde, řekl: 'Příteli, postup dopředu.' Pak budeš poctěn před všemi tvými spolustolujícími.

Lke 14 11 Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen."

Lke 14 12 Říkal také tomu, který ho pozval: "Když pořádáš oběd nebo večeři, nevolej své přátele ani své bratry ani své příbuzné ani bohaté sousedy, aby tě snad také nepozvali, a tak by se ti dostalo odplaty.

Lke 14 13 Ale když pořádáš hostinu, zvi chudé, zmrzačené, chromé a slepé,

Lke 14 14 a budeš blahoslavený, protože nemají, čím ti odplatit; bude ti odplaceno při zmrtvýchvstání spravedlivých."

Lke 14 15 Když to uslyšel jeden ze spolustolujících, řekl mu: "Blahoslavený, kdo

bude jíst chléb v království Božím."

Lke 14 16 Ježíš mu řekl: "Jeden člověk pořádal velikou večeři a pozval mnohé.

Lke 14 17 A v hodinu večeře poslal svého otroka říci pozvaným: 'Pojďte, protože [vše] už je připraveno.'

Lke 14 18 I začali se všichni stejně vmlouvat. První mu řekl: 'Koupil jsem pole a musím se na ně jít podívat. Prosím tě, přijmi mou omluvu.'

Lke 14 19 A druhý řekl: 'Koupil jsem pět párů volů a jdu je vyzkoušet. Prosím tě, přijmi mou omluvu.'

Lke 14 20 A další řekl: 'Oženil jsem se, a proto nemohu přijít.'

Lke 14 21 Když otrok přišel, oznámil to svému pánu. Tu se hospodář rozhněval a řekl svému otroku: 'Vyjdi rychle na náměstí a do ulic města a přiveď sem chudé, zmrzačené, slepé a chromé.'

Lke 14 22 A otrok řekl: 'Pane, stalo se, co jsi přikázal, a ještě je místo.'

Lke 14 23 A pán řekl otroku: 'Vyjdi na cesty a k ohradám a přinut je vejít, aby se můj dům naplnil.'

Lke 14 24 Neboť vám pravím, že nikdo z těch mužů, kteří jsou pozváni, neokusí mé večeře."

Lke 14 25 Slyš s ním velké zástupy. Obrátil se a řekl jim:

Lke 14 26 "Přichází-li někdo ke mně a nemá v nenávisti svého otce a matku, manželku a děti, bratry a sestry, ano i vlastní duši, nemůže být mým učedníkem.

Lke 14 27 Kdo jde za mnou a nenese svůj kříž, nemůže být mým učedníkem.

Lke 14 28 Neboť když někdo z vás chce postavit věž, což si napřed nesedne a nepočítá náklad, má-li na dokončení stavby?

Lke 14 29 Jinak by se mu všichni, kteří to vidí, začali posmívat, když by položil základ a nemohl by stavbu dokončit,

Lke 14 30 a říkali by: 'Tento člověk začal stavět, ale nemohl dokončit.'

Lke 14 31 Nebo táhne-li nějaký král, aby se s jiným králem střetl ve válce, což si napřed nesedne a nerozváží, je-li schopen s deseti tisíci utkat se s tím, kdo proti němu přichází s dvaceti tisíci?

Lke 14 32 Jestliže ne, pošle poselstvo, dokud je ještě daleko, a ptá se na podmínky míru.

Lke 14 33 Tak tedy žádný z vás, kdo neopouští všechno, co mu náleží, nemůže být mým učedníkem."

Lke 14 34 "Dobrá je sůl. Jestliže by však i sůl ztratila chuť, čím bude ochucena?

Lke 14 35 Nehodí se ani do země ani do hnoje; vyhazují ji ven. Kdo má uši k slyšení, ať poslouchá."

Lke 15 1 Přibližovali se k němu všichni celníci a hříšníci, aby ho slyšeli.

Lke 15 2 Farizeové a učitelé Písma reptali: "Tento člověk přijímá hříšníky a jí s nimi."

Lke 15 3 Řekl jim toto podobenství:

Lke 15 4 "Kdo z vás, má-li sto ovcí a jednu z nich by ztratil, nezanechá těch devadesát devět v pustině a nejde za tou ztracenou, dokud ji nenalezne?

Lke 15 5 A když ji nalezne, vloží si ji s radostí na svá ramena,

Lke 15 6 přijde domů, svolá přátele a sousedy a řekne jim: 'Zaradujte se se mnou, protože jsem našel svou ovci, která se ztratila.'

Lke 15 7 Pravím vám, že tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují."

Lke 15 8 "Nebo nějaká žena, která má deset drachem a jednu by ztratila, což nezapálí lampu, nevymetá dům a nehlédá pečlivě, dokud ji nenalezne?

Lke 15 9 A když ji najde, svolá přítelkyně a sousedky a řekne: 'Zaradujte se se mnou, protože jsem našla drachmu, kterou jsem ztratila.'

Lke 15 10 Tak, pravím vám, je radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem, který činí pokání."

Lke 15 11 Řekl: "Jeden člověk měl dva syny.

Lke 15 12 Mladší z nich řekl otci: 'Otče, dej mi díl majetku, který na mne připadá.' On jim rozdělil majetek.

Lke 15 13 Po nemnoha dnech mladší syn všechno sebral, odešel do daleké krajiny a tam rozmařilým životem svůj majetek rozházel.

Lke 15 14 A když všechno utratil, nastal v té krajině veliký hlad a on začal mít nouzi.

Lke 15 15 Šel a přichytil se jednoho občana té krajiny, a ten ho poslal na svá pole pást vepře.

Lke 15 16 A toužil nasytit se lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedával.

Lke 15 17 Tu přišel k sobě a řekl: 'Jak mnoho nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já zde hynu hladem!

Lke 15 18 Vstanu, půjdu ke svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i před tebou.

Lke 15 19 Nejsem již hoden nazývat se tvým synem. Učiň mne jedním ze svých nádeníků.'

Lke 15 20 I vstal a přišel ke svému otci. Když byl ještě daleko, jeho otec ho uviděl a byl hluboce pohnut; i běžel, padl mu kolem krku a zlíbal ho.

Lke 15 21 Syn mu řekl: 'Otče, zhřešil jsem proti nebi i před tebou. Nejsem již hoden nazývat se tvým synem. [Učiň mne jedním ze svých nádeníků.]'

Lke 15 22 Otec však řekl svým otrokům: 'Přineste rychle to nejlepší roucho a oblečte ho, a dejte mu na ruku prsten a na nohy sandály.'

Lke 15 23 Přiveďte tučné tele, zabijte je, jezme a radujme se,

Lke 15 24 protože tento můj syn byl mrtvý, a zase ožil, ztratil se, a byl nalezen.' A začali se radovat.

Lke 15 25 Jeho starší syn byl na poli. Když přicházel a přiblížil se k domu, uslyšel hudbu a tanec.

Lke 15 26 Zavolał si jednoho ze služebníků a vyptával se, co to má znamenat.

Lke 15 27 On mu řekl: 'Přišel tvůj bratr a tvůj otec zabil tučné tele, že jej dostal nazpět zdravého.'

Lke 15 28 Rozhněval se a nechtěl vejít. Jeho otec vyšel a začal mu domlouvat.

Lke 15 29 On však svému otci odpověděl: 'Hle, tolik let ti sloužím a nikdy jsem nepřestoupil tvé přikázání, ale nikdy jsi mi nedal ani kůzle, abych se poveseřil se svými přáteli.'

Lke 15 30 Když však přišel tenhle tvůj syn, který prožral tvůj majetek s děvkami, zabil jsi mu tučné tele.'

Lke 15 31 On mu řekl: 'Synu, ty jsi vždycky se mnou, a všechno, co je mé, je tvé.'

Lke 15 32 Avšak bylo proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a ožil, ztratil se, a byl nalezen.'"

Lke 16 1 Učedníkům také říkal: "Byl jeden bohatý člověk, který měl správce, a ten byl u něho obviněn, že rozhazuje jeho majetek.

Lke 16 2 Zavolał ho a řekl mu: 'Co to o tobě slyším? Vydej počet ze svého správcovství, neboť dále nemůžeš být správcem.'

Lke 16 3 Správce si řekl: 'Co budu dělat, když mi můj pán odnímá správcovství? Kopat nemohu, žebrat se stydím.'

Lke 16 4 Vím, co udělám, aby mne přijali do svých domů, až budu zbaven správcovství.'

Lke 16 5 A zavolał si dlužníky svého pána jednoho po druhém a řekl prvnímu: 'Kolik dlužíš mému pánovi?'

Lke 16 6 On řekl: 'Sto věder oleje.' Řekl mu: 'Vezmi svůj úpis, rychle sedni a napiš padesát.'

Lke 16 7 Pak řekl druhému: 'Ty dlužíš kolik?' On řekl: 'Sto měř pšenice.' Říká mu: 'Vezmi svůj úpis a napiš osmdesát.'

Lke 16 8 A pán pochválil nepoctivého správce, že jednal rozumně. Neboť synové tohoto věku jsou vůči svému pokolení rozumnější než synové světla.

Lke 16 9 A já vám pravím: Učiňte si přátele z mamonu nepravosti, aby vás, až pomine, přijali do věčných stanů.

Lke 16 10 Věrný v nejmenším je věrný i ve velkém; nepoctivý v nejmenším je nepoctivý i ve velkém.

Lke 16 11 Jestliže jste tedy nebyli věrní v nepoctivém mamonu, kdo vám svěří to pravé bohatství?

Lke 16 12 A jestliže jste nebyli věrní v cizím, kdo vám dá, co je vaše?

Lke 16 13 Žádný sluha nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět, a druhého milovat, jednoho se bude držet, a druhým bude pohrdat. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu."

Lke 16 14 Toto všechno slyšeli [i] farizeové, kteří byli lakomí, a pošklebovali se mu.

Lke 16 15 Řekl jim: "Vy jste ti, kteří se před lidmi dělájí spravedlivými, Bůh však zná vaše srdce; neboť co je u lidí vznešené, je před Bohem ohavnost.

Lke 16 16 Zákon a Proroci až do Jana; od té chvíle se zvěstuje království Boží a každý je do něho naléhavě zván.

Lke 16 17 Je však snadnější, aby nebe a země pominuly, než aby padla jedna čárka Zákona.

Lke 16 18 Každý, kdo propouští svou ženu a žení se s jinou, cizoloží, a kdo se žení s tou, kterou muž propustil, cizoloží."

Lke 16 19 "Byl jeden bohatý člověk, který se oblékal do purpuru a kmentu a den co den skvěle hodoval.

Lke 16 20 u jeho vrat ležel nějaký chudák, jménem Lazar, plný vředů,

Lke 16 21 a toužil se nasytit aspoň tím, co padalo ze stolu toho boháče; dokonce i psi přicházeli a lízali jeho vředy.

Lke 16 22 Stalo se, že ten chudák zemřel a byl anděly odnesen do klína Abrahamova; zemřel i ten boháč a byl pohřben.

Lke 16 23 A když v podsvětí v mukách pozdvihl své oči, uviděl v dáli Abrahama a Lazara v jeho klíně.

Lke 16 24 I zvolal: 'Otče Abrahame, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, aby namočil špičku svého prstu vodou a ochladil můj jazyk, neboť trpím bolestí v tomto plameni.'

Lke 16 25 Abraham řekl: 'Dítě, vzpomeň si, že už sis vybral to dobré ve svém životě, a Lazar podobně zlé. Nyní je zde potěšován, ty však jsi sužován.'

Lke 16 26 A k tomu všemu je mezi námi a vámi upevněna veliká propast, aby ti,

kdo chtějí, nemohli přejít odtud k vám, ani se přepravit odtamtud k nám.'

Lke 16 27 Řekl: 'Prosím tě tedy, otče, abys ho poslal do domu mého otce,

Lke 16 28 neboť mám pět bratrů, ať jim svědčí, aby také oni nepřišli do tohoto místa muk.'

Lke 16 29 Abraham řekl: 'Mají Mojžíše a Proroky, ať je poslechnou!'

Lke 16 30 On řekl: 'Ne, otče Abrahame, ale kdyby k nim přišel někdo z mrtvých, budou činit pokání.'

Lke 16 31 Řekl mu: 'Neposlouchají-li Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby vstal někdo z mrtvých.'

Lke 17 1 Ježíš řekl svým učedníkům: "Není možné, aby nepřišla pohoršení, běda však tomu, skrze koho přicházejí.

Lke 17 2 Bylo by pro něho lépe, kdyby mu dali okolo krku mlýnský kámen a uvrhli ho do moře, než aby pohoršil jednoho z těchto malých.

Lke 17 3 Mějte se na pozoru. Zhřeší-li tvůj bratr, pokárej ho, a uzná-li svou vinu, odpusť mu.

Lke 17 4 A zhřeší-li proti tobě sedmkrát za den a sedmkrát se k tobě obrátí se slovy: 'Uznávám svou vinu, odpusť mi', odpustíš mu."

Lke 17 5 Apoštolové řekli Pánu: "Přidej nám víry!"

Lke 17 6 Pán řekl: "Kdybyste měli víru jako zrnko hořčice, řekli byste této moruši: 'vykořeň se a přesaď se do moře', a poslechla by vás."

Lke 17 7 "Kdo z vás, kdo má otroka, který oře nebo pase stádo, mu řekne, když se vrátí z pole: 'Pojď hned a ulehni ke stolu'?

Lke 17 8 Neřekne mu spíše: 'Připrav něco k jídlu, opaš se a obsluhuj mne, dokud se nenajím a nenapiji; pak budeš jíst a pít ty'?

Lke 17 9 Děkuje snad tomu otroku, že udělal, co [mu] bylo přikázáno?

[Nemyslím.]

Lke 17 10 Tak i vy, když uděláte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: 'Jsme neužiteční otroci; udělali jsme, co jsme byli povinni udělat.'

Lke 17 11 A stalo se, když byl na cestě do Jeruzaléma, že procházel Samařskem a Galileou.

Lke 17 12 Když vcházel do jedné vesnice, setkal se s ním deset malomocných mužů, kteří zůstali stát opodál

Lke 17 13 a hlasitě zvolali: "Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!"

Lke 17 14 Když je uviděl, řekl jim: "Jděte a ukažte se kněží." A stalo se, když odcházeli, že byli očištěni.

Lke 17 15 Jeden z nich, když uviděl, že je uzdraven, se vrátil a velikým hlasem oslavoval Boha;

Lke 17 16 padl na tvář k jeho nohám a děkoval mu. A byl to Samařan.

Lke 17 17 Ježíš na to řekl: "Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět?

Lke 17 18 Nikdo z nich se nenašel, aby se vrátil a vzdal chválu Bohu, kromě tohoto cizince?"

Lke 17 19 A řekl mu: "Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila."

Lke 17 20 Když se ho farizeové otázali, kdy přijde království Boží, odpověděl jim: "Království Boží nepřichází tak, abyste ho mohli pozorovat;

Lke 17 21 ani neřeknou: 'Hle, je tu' nebo 'je tam'. Neboť hle, království Boží je uvnitř vás."

Lke 17 22 Učedníkům řekl: "Přijdou dny, kdy zatoužíte spatřit aspoň jeden ze dnů Syna člověka, ale nespatříte.

Lke 17 23 A budou vám říkat: 'Hle, zde je' nebo 'hle, tam!' Nechoďte a neběhejte za nimi.

Lke 17 24 Neboť jako blesk, když uhodí, září z jedné končiny pod nebem do druhé končiny pod nebem, tak bude Syn člověka ve svém dni.

Lke 17 25 Napřed však musí mnoho vytrpět a být tímto pokolením zavržen.

Lke 17 26 A jak bylo za dnů Noé, tak bude i za dnů Syna člověka:

Lke 17 27 jedli, pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noé vešel do korábu a přišla potopa a zahubila všechny.

Lke 17 28 Podobně bylo za dnů Lota: jedli, pili, kupovali, prodávali, sázeli a stavěli,

Lke 17 29 avšak toho dne, kdy Lot vyšel ze Sodomy, přšel z nebe oheň se sírou a zahubil všechny.

Lke 17 30 Právě tak to bude toho dne, kdy se zjeví Syn člověka.

Lke 17 31 Kdo v onen den bude na střeše a své věci bude mít v domě, ať nesestupuje, aby si je vzal; a podobně kdo bude na poli, ať se nevrací zpět.

Lke 17 32 Pamatujte na Lotovu ženu.

Lke 17 33 Kdo by usiloval svoji duši zachovat, ztratí ji, kdo však by ji ztratil, zachová ji k životu.

Lke 17 34 Pravím vám, že té noci budou dva na jednom lůžku, jeden bude vzat, a druhý zanechán.

Lke 17 35 Dvě budou spolu mlít, jedna bude vzata, a druhá zanechána.

Lke 17 36 [Dva budou na poli, jeden bude vzat, a druhý zanechán.]"

Lke 17 37 Řekli mu: "Kde to bude, Pane?" On jim řekl: "Kde je tělo, tam se shromáždí i supi."

Lke 18 1 Vyprávěl jim [také] podobenství, aby viděli, jak je třeba stále se modlit a neochabovat.

Lke 18 2 Říkal: "V jednom městě byl soudce, který se Boha nebál a z člověka si nic nedělal.

Lke 18 3 V tom městě byla vdova, která k němu chodila a říkala: 'Zastaň se mě proti mému odpůrci.'

Lke 18 4 Ale on dlouho nechtěl. Potom si však řekl: 'I když se Boha nebojím a z člověka si nic nedělám,

Lke 18 5 zastanu se té vdovy, protože mi působí mnohou nesnáz, aby mě nakonec nepřišla zpolíčkovat.'"

Lke 18 6 Pán řekl: "Slyšte, co říká ten nespravedlivý soudce!

Lke 18 7 Nezastane se Bůh svých vyvolených, kteří k němu volají dnem i nocí? Bude s pomocí pro ně otálet?

Lke 18 8 Pravím vám, že se jich rychle zastane. Jen až přijde Syn člověka, zdali nalezne víru na zemi?"

Lke 18 9 A těm, kteří spoléhali na sebe, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, řekl toto podobenství:

Lke 18 10 "Dva lidé vystoupili do chrámu, aby se pomodlili: jeden byl farizeus, druhý celník.

Lke 18 11 Farizeus se postavil a takto se sám u sebe modlil: 'Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, lupiči, nespravedliví, cizoložníci, nebo i jako tento celník.

Lke 18 12 Postím se dvakrát týdně a dávám desátky ze všeho, co získávám.'

Lke 18 13 Avšak celník, který stál opodál, nechtěl ani oči k nebi pozdvihnout; bil se do prsou a říkal: 'Bože, projev milost mně hříšnému.'

Lke 18 14 Pravím vám, že ten sestoupil do svého domu ospravedlněn spíše než onen farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude pokořen, kdo se však pokořuje, bude povýšen."

Lke 18 15 Přinášeli mu i nemluvnata, aby se jich dotýkal. Když to uviděli učedníci, kárali je.

Lke 18 16 Ježíš si je zavolaal a řekl: "Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží.

Lke 18 17 Amen, pravím vám, kdo by nepřijal království Boží jako dítě, jistě do něho nevstoupí."

Lke 18 18 Jeden z předních mužů se ho otázel: "Učiteli dobrý, co mám učinit, abych obdržel za dědictví život věčný?"

Lke 18 19 Ježíš mu řekl: "Proč mi říkáš 'dobrý'? Nikdo není dobrý, než jeden: Bůh.

Lke 18 20 Prikázání znáš: Abys nezci zoložil, nezabil, neukradl, nevydal křivé svědectví; cti svého otce i matku."

Lke 18 21 On řekl: "To všechno zachovávám od mládí."

Lke 18 22 Když to Ježíš uslyšel, řekl mu: "Jedno ti ještě schází. Prodej všechno, co máš, rozdej chudým a budeš mít poklad v nebesích; pak přijď a následuj mne."

Lke 18 23 Když to uslyšel, velice se zarmoutil, neboť byl velmi bohatý.

Lke 18 24 Když ho Ježíš uviděl, jak se velice zarmoutil, řekl: "Jak těžko vcházejí do Božího království ti, kdo mají majetek.

Lke 18 25 Snáze totiž projde velbloud uchem jehly, než bohatý vstoupí do Božího království."

Lke 18 26 Ti, kdo to slyšeli, řekli: "A kdo může být zachráněn?"

Lke 18 27 On řekl: "Nemožné u lidí je možné u Boha."

Lke 18 28 Petr řekl: "Hle, my jsme opustili všechno a vydali se za tebou."

Lke 18 29 On jim řekl: "Amen, pravím vám, že není nikdo, kdo opustil dům nebo ženu nebo bratry nebo rodiče nebo děti pro Boží království,

Lke 18 30 aby v tomto čase nedostal mnohokrát víc a v přicházejícím věku život věčný."

Lke 18 31 Vzal k sobě těch dvanáct a řekl jim: "Hle, vystupujeme do Jeruzaléma a naplní se všechno, co je napsáno skrze proroky o Synu člověka.

Lke 18 32 Neboť bude vydán pohanům a vysmějí se mu, bude potupen a poplíván, zbičují ho a zabijí; a třetího dne vstane z mrtvých."

Lke 18 33 Ale oni ničemu z toho neporozuměli a ten výrok byl před nimi skrytý; nechápali, co bylo řečeno.

Lke 18 34 Stalo se, když se přibližoval k Jerichu, že nějaký slepec seděl u cesty a žebral.

Lke 18 35 Když uslyšel, že jde kolem zástup, vyptával se, co se to děje.

Lke 18 36 Oznamili mu, že tudy jde Ježíš Nazaretský.

Lke 18 37 Tu zvolal: "Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou!"

Lke 18 38 Ti, kteří šli vpředu, mu přísně domlouvali, aby byl zticha. On však tím více křičel: "Synu Davidův, smiluj se nade mnou."

Lke 18 39 Ježíš se zastavil a přikázal, aby ho k němu přivedli. Když se přiblížil, Ježíš se ho zeptal:

Lke 18 40 "Co chceš, abych ti učinil?" On řekl: "Pane, ať opět vidím."

Lke 18 41 Ježíš mu řekl: "Prohlédni! Tvá víra tě zachránila."

Lke 18 42 A hned prohlédl, šel za ním a oslavoval Boha. A všecken lid, který to viděl, vzdal chválu Bohu.

Lke 19 1 Ježíš vešel do Jericha a procházel jím.
 Lke 19 2 A hle, byl tam muž jménem Zachaeus. Ten byl vrchním celníkem a byl bohatý.
 Lke 19 3 Chtěl uvidět Ježíše, aby se přesvědčil, kdo to je, ale protože byl malé postavy, nemohl ho pro zástup vidět.
 Lke 19 4 Běžel tedy napřed a vylezl na moruši, aby ho uviděl, neboť tudy měl procházet.
 Lke 19 5 Když Ježíš přišel na to místo, vzhledl a řekl mu: "Zachee, slez rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě."
 Lke 19 6 On rychle slezl a s radostí jej přijal.
 Lke 19 7 Všichni, kdo to uviděli, začali reptat: "K hříšnému muži vešel jako host!"
 Lke 19 8 Zachaeus se zastavil a řekl Pánu: "Hle, polovinu svého majetku, Pane, dám chudým, a jestliže jsem někoho ošidil, vrátím mu to čtyřnásobně."
 Lke 19 9 Ježíš mu řekl: "Dnes se dostalo záchrany tomuto domu, protože i tento člověk je syn Abrahamův."
 Lke 19 10 Neboť syn člověka přišel vyhledat a zachránit, co je ztraceno."
 Lke 19 11 Zatímco to lidé poslouchali, řekl ještě podobenství, protože byl blízko Jeruzaléma a oni si mysleli, že Boží království se má objevit ihned.
 Lke 19 12 Proto řekl: "Jeden urozený člověk odešel do daleké krajiny, aby se ujal kralování a opět se vrátil.
 Lke 19 13 Zavalal deset svých otroků, dal jim deset hřiven a řekl jim: 'Hospodařte s nimi, dokud nepřijdu.'
 Lke 19 14 Avšak jeho spoluobčané ho nenáviděli a poslali za ním poselstvo se slovy: 'Nechceme, aby nad námi tento člověk kraloval.'
 Lke 19 15 A stalo se, když se vrátil poté, co obdržel království, že si dal zavolat ty otroky, kterým svěřil peníze, aby se dověděl, kolik vydělali.
 Lke 19 16 Přišel první a řekl: 'Pane, tvoje hřivna vynesla deset hřiven.'
 Lke 19 17 Řekl mu: 'Výborně, dobrý otroku, protože jsi v nejmenší věci byl věrný, měj pravomoc nad deseti městy.'
 Lke 19 18 Přišel druhý a řekl: 'Tvá hřivna, Pane, získala pět hřiven.'
 Lke 19 19 Také tomuto řekl: 'I ty buď vládcem nad pěti městy.'
 Lke 19 20 A přišel jiný a řekl: 'Pane, hle, tvá hřivna, kterou jsem měl uloženou v šátku, neboť jsem se tě bál, protože jsi přísný člověk: bereš, co jsi nedal, a sklízíš, co jsi nezasel.'
 Lke 19 21 Řekl mu: 'Podle tvých slov tě budu soudit, špatný otroku. Věděl jsi, že jsem člověk přísný a beru, co jsem nedal, a sklízím, co jsem nezasel.'
 Lke 19 22 Proč jsi nedal mé peníze na stůl směnárníkovi? A já bych si je po příchodu vybral s úrokem!'
 Lke 19 23 A těm, kteří tam stáli, řekl: 'Vezměte od něho tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven.'
 Lke 19 24 Řekli mu: 'Pane, už má deset hřiven.'
 Lke 19 25 Pravím vám, že každému, kdo má, bude dáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má.
 Lke 19 26 'Avšak ty mé nepřátele, kteří nechtěli, abych nad nimi kraloval, přiveďte sem a přede mnou je pobijte.'
 Lke 19 27 Když to pověděl, kráčel napřed a vystupoval do Jeruzaléma.
 Lke 19 28 A stalo se, když se přiblížil do Betfage a Betanie k hoře, která se nazývá Olivová, že poslal dva z učedníků
 Lke 19 29 a řekl: "Jděte naproti do vesnice. Když do ní budete vcházet, naleznete přivázané oslátko, na němž dosud nikdo z lidí neseděl. Odvažte je a přiveďte.
 Lke 19 30 A bude-li se vás někdo ptát: 'Proč je odvazujete?' odpovězte takto: 'Pán je potřeboje.'"
 Lke 19 31 Ti, kdo byli posláni, odešli a našli vše, jak jim řekl.
 Lke 19 32 Když oslátko odvazovali, řekli jim jeho páni: "Proč odvazujete to oslátko?"
 Lke 19 33 Oni řekli: "Pán je potřeboje."
 Lke 19 34 A přivedli je k Ježíšovi, hodili na oslátko své pláště a Ježíše na ně posadili.
 Lke 19 35 A jak jel, prostírali své pláště na cestu.
 Lke 19 36 Když se již přiblížoval ke svahu Olivové hory, začal celý ten zástup učedníků radostně velikým hlasem chválit Boha za všechny mocné činy, které spatřili.
 Lke 19 37 Říkali: "Požehnaný král, jenž přichází ve jménu Pána. V nebi pokoj a sláva na výši náh!"
 Lke 19 38 Někteří farizeové ze zástupu mu řekli: "Učiteli, pokárej své učedníky."
 Lke 19 39 Ježíš jim na to řekl: "Pravím vám, budou-li oni mlčet, bude křičet kamení."
 Lke 19 40 A když se přiblížil a uviděl město, dal se nad ním do pláče
 Lke 19 41 a řekl: "Kdybys poznalo [aspoň] v tento [svůj] den i ty, co je k [tvému] pokoji. Avšak nyní je to skryto před tvýma očima."

Lke 19 43 Neboť přijdou na tebe dny, kdy tě tvoji nepřátelé obklopí náspem, obklíčí tě a sevrou ze všech stran.

Lke 19 44 Srovnají se zemí tebe i tvé děti v tobě a nenechají v tobě kámen na kameni za to, že jsi nepoznalo čas svého navštívení."

Lke 19 45 A když vešel do chrámu, začal vyhánět ty, kteří tam prodávali,

Lke 19 46 a říkal jim: "Je napsáno: 'A můj dům bude domem modlitby', vy však jste z něj učinili jeskyni lupičů."

Lke 19 47 Každý den vyučoval v chrámě. Přední kněží a učitelé Písma i přední muži z lidu se snažili jej zahubit,

Lke 19 48 ale nenalezali, co by mohli udělat, neboť všecken lid na něm visel a naslouchal mu.

Lke 20 1 A stalo se v jednom z těch dnů, kdy učil lid v chrámě a zvěstoval evangelium, že k němu přistoupili přední kněží a učitelé Písma se staršími

Lke 20 2 a řekli mu: "Pověz nám, v jaké pravomoci to činíš? Nebo kdo je ten, který ti tuto pravomoc dal?"

Lke 20 3 Odpověděl jim: "I já se vás na jednu věc zeptám. Povězte mi:

Lke 20 4 Křest Janův byl z nebe, nebo z lidí?"

Lke 20 5 Oni o tom mezi sebou rozvažovali: "Řekneme-li 'z nebe', řekne: 'Proč jste mu neuvěřili?'

Lke 20 6 Řekneme-li však 'z lidí', všecken lid nás bude kamenovat, neboť je přesvědčen, že Jan byl prorok."

Lke 20 7 I odpověděli, že nevědí, odkud.

Lke 20 8 A Ježíš jim řekl: "Ani já vám nepovím, v jaké pravomoci to činím."

Lke 20 9 Začal lidu říkat toto podobenství: "Jeden člověk vysadil vinici, pronajal ji vinařům a na dlouhou dobu odcestoval.

Lke 20 10 V stanovený čas poslal k vinařům otroka, aby mu dali podíl z úrody vinice. Avšak vinaři ho zbili a poslali s prázdnou.

Lke 20 11 Poslal ještě jiného otroka; oni však i toho zbili, zneuctili a poslali s prázdnou.

Lke 20 12 A poslal ještě třetího; i toho zranili a vyhnali.

Lke 20 13 Pán vinice řekl: 'Co mám udělat? Pošlu svého milovaného syna; snad se před ním zastydí.'

Lke 20 14 Když ho vinaři spatřili, domlouvali se mezi sebou: 'To je dědic. Zabijme ho, aby dědictví bylo naše.'

Lke 20 15 A vyhodili ho z vinice ven a zabili. Co jim tedy učiní pán vinice?

Lke 20 16 Přijde, zahubí ty vinaře a vinici dá jiným." Když to uslyšeli, řekli: "Kéž se tak nestane!"

Lke 20 17 On na ně pohlédl a řekl: "Co tedy znamená to, co je napsáno: 'Kámen, který stavitelé po prozkoumání zavrhlí, se stal hlavou úhlu.'

Lke 20 18 Každý, kdo padne na ten kámen, roztrhne se, a na koho padne, toho rozpráší jako plevy."

Lke 20 19 V tu hodinu chtěli na něj učitelé Písma a přední kněží vztáhnout ruce, ale zalekli se lidu. Poznali totiž, že právě jim řekl to podobenství.

Lke 20 20 Sledovali ho a poslali špehy, kteří předstírali, že jsou spravedliví, aby ho chytili za slovo, a tak ho mohli vydat vrchnosti a vladařově pravomoci.

Lke 20 21 Otázali se ho: "Učiteli, víme, že správně mluvíš a učíš a nebereš ohled na osobu, ale pravdivě učíš cestě Boží.

Lke 20 22 Je nám dovoleno dát daň císaři, nebo ne?"

Lke 20 23 Ježíš upozoroval jejich lstivost a řekl jim:

Lke 20 24 "Ukažte mi denár! Čí má obraz a nápis?" Oni řekli: "Císařův."

Lke 20 25 On jim řekl: "Odevzdejte tedy to, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu."

Lke 20 26 A nedokázali ho přistihnout v jeho řeči před lidem; podivili se jeho odpovědi a zmlkli.

Lke 20 27 Přišli někteří ze saduceů, kteří popírají zmrtvýchvstání, a otázali se ho:

Lke 20 28 "Učiteli, Mojžíš nám napsal: 'Zemře-li něčí bratr, který má ženu a je bezdětný, aby si tu ženu vzal za manželku jeho bratr a vzbudil svému bratru potomka.'

Lke 20 29 Bylo tedy sedm bratrů. Oženil se první a zemřel bezdětný.

Lke 20 30 Stejně i druhý.

Lke 20 31 Také třetí si ji vzal a stejně všech sedm; nezanechali děti a zemřeli.

Lke 20 32 Nakonec zemřela i ta žena.

Lke 20 33 Komu z nich bude tato žena patřit při zmrtvýchvstání? Neboť všech sedm ji mělo za ženu."

Lke 20 34 Ježíš jim řekl: "Synové tohoto věku se žení a vdávají.

Lke 20 35 Avšak ti, kteří budou uznáni za hodny dosáhnout budoucího věku a zmrtvýchvstání, se nebudou ženit ani vdávat.

Lke 20 36 Vždyť již nebudou moci ani zemřít, neboť budou rovni andělům a budou synové Boží, jsouce syny zmrtvýchvstání.

Lke 20 37 A že mrtví vstávají, ukázal i Mojžíš 'při keři', když nazývá Pána Bohem Abrahamovým, Bohem Izákovým a Bohem Jákobovým.

Lke 20 38 Bůh není Bohem mrtvých, ale živých, neboť všichni žijí jemu."

Lke	20	39	Někteří z učitelů Písma na to řekli: "Učiteli, dobře jsi to řekl."
Lke	20	40	A už se ho neodvažovali na nic ptát.
Lke	20	41	Řekl jim: "Jak mohou říkat, že Kristus je Davidovým synem?"
Lke	20	42	Vždyť sám David říká v knize Žalmů: 'Řekl Pán mému Pánu: Seď po mé
pravici,			
Lke	20	43	dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.'
Lke	20	44	David ho tedy nazývá Pánem; i jakpak je jeho synem?"
Lke	20	45	Když všecken lid poslouchal, řekl svým učedníkům:
Lke	20	46	"Dejte si pozor na učitele Písma, kteří se chtějí procházet v dlouhých
řízách, mají rádi pozdravy na tržištích, přední sedadla v synagógách a přední místa na			
hostinách.			
Lke	20	47	Vyjírají domy vdov a okázale se dlouho modlí; ti dostanou větší
trest."			
Lke	21	1	Když vzhlédl, uviděl, jak bohatí vhazují své dary do pokladnice.
Lke	21	2	Uviděl také jednu chudou vdovu, jak tam hází dvě drobné mince,
Lke	21	3	a řekl: "Vpravdě vám pravím, že tato chudá vdova hodila více než
všichni ostatní.			
Lke	21	4	Neboť ti všichni vhodili k [Božím] darům ze svého přebytku, tato však
vhodila ze svého nedostatku celé svoje živobytí."			
Lke	21	5	Když někteří mluvili o chrámu, že je vyzdoben krásnými kameny a
obětními dary, řekl:			
Lke	21	6	"Přijdou dny, ve kterých z toho, co vidíte, [zde] nebude ponechán
kámen na kameni, všechno bude strženo."			
Lke	21	7	Otázali se ho: "Učiteli, kdy to bude? A jaké bude znamení, až se to
začne dít?"			
Lke	21	8	Řekl: "Dejte si pozor, abyste nebyli svedeni. Neboť mnozí přijdou na
základě mého jména a budou říkat: 'Já jsem' a 'ten čas je tu'. Nechoďte za nimi.			
Lke	21	9	Když byste uslyšeli o válkách a nepokojích, nevyděste se. Neboť to
musí nejprve nastat, ale konec nebude hned."			
Lke	21	10	Potom jim říkal: "Povstane národ proti národu a království proti
království,			
Lke	21	11	budou veliká zemětřesení a na různých místech hlad a mor, budou hrůzy
a veliká znamení z nebe.			
Lke	21	12	Avšak před tím vším vztáhnou na vás ruce a budou vás pronásledovat,
vydávající vás do synagóg a do vězení, budete pro mé jméno předváděni před krále a vládce.			
Lke	21	13	To vám bude svědectvím.
Lke	21	14	Uložte si tedy do svých srdcí, abyste se předem nepřipravovali, jak se
budete hájit.			
Lke	21	15	Neboť já vám dám řeč a moudrost, které nebudou moci odolat ani ji
vyvrátit žádní vaši protivníci.			
Lke	21	16	Vydají vás i rodiče, bratři, příbuzní a přátelé a někteří z vás budou
usmrceni.			
Lke	21	17	A všichni vás budou nenávidět pro mé jméno.
Lke	21	18	Ale ani vlas z vaší hlavy se určitě neztratí.
Lke	21	19	Svou trpělivostí získejte své duše."
Lke	21	20	"Když uvidíte, že Jeruzalém je obkličován vojenskými tábory, tehdy
vězte, že se přiblížilo jeho zpusťování.			
Lke	21	21	Pak ti, kdo jsou v Judsku, ať utíkají do hor, a ti, kdo jsou v jeho
středu, ať vyjdou, a kteří jsou na venkově, ať do něho nevcházejí,			
Lke	21	22	protože toto jsou dny trestu, aby se naplnilo všechno, co je napsáno.
Lke	21	23	Běda těhotným a kojícím v oněch dnech! Neboť bude veliká tíseň na zemi
a hněv proti tomuto lidu.			
Lke	21	24	Padnou ostrým meče a jako zajatci budou odvedeni mezi všechny národy, a
po Jeruzalému budou šlapat národy, dokud se nenaplní jejich čas."			
Lke	21	25	"A budou znamení na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů,
bezradných před řevem a vlnobitím moře.			
Lke	21	26	Lidé budou omdlávat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý
svět; neboť mocnosti nebes se zachvějí.			
Lke	21	27	A potom spatří Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou
slávou.			
Lke	21	28	Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, protože se
přibližuje vaše vykoupení."			
Lke	21	29	A řekl jim podobenství: "Podívejte se na fíkovník a na všechny ostatní
stromy.			
Lke	21	30	Když vidíte, že již vypučely, sami poznáváte, že léto je již blízko.
Lke	21	31	Tak i vy, až uvidíte, že se toto děje, poznávejte, že je blízko
království Boží.			
Lke	21	32	Amen, pravím vám, že určitě nepomine ono pokolení, dokud se toto
všechno nestane.			
Lke	21	33	Nebe a země pominou, má slova však zajisté nepominou."
Lke	21	34	"Mějte se na pozoru, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí,
opilstvím a zájmy každodenního života a onen den na vás nepřišel náhle			

Lke	21	35	jako past. Neboť přijde na všechny, kteří přebývají na povrchu celé země.
Lke	21	36	Bděte a prostě v každý čas, abyste měli sílu uniknout všemu tomu, co se má dít, a postavit se před Syna člověka."
Lke	21	37	Ve dne učil v chrámě, ale v noci vycházel a zůstával na hoře zvané Olivová.
Lke	21	38	A všechen lid k němu časně zrána přicházel, aby ho v chrámě poslouchal.
Lke	22	1	Blížil se svátek nekvašených chlebů, který se nazývá Pascha.
Lke	22	2	Přední kněží a učitelé Písma hledali, jak by ho zabili, báli se však lidu.
Lke	22	3	Tu Satan vstoupil do Judy, nazývaného Iškariotský, který byl z počtu Dvanácti.
Lke	22	4	Odešel a promluvil s předními kněžími a veliteli chrámové stráže, jak by jim ho vydal.
Lke	22	5	Oni se zaradovali a dohodli se, že mu dají peníze.
Lke	22	6	Juda souhlasil a hledal vhodnou příležitost, aby jim ho vydal někde stranou od zástupu.
Lke	22	7	Přišel den nekvašených chlebů, ve kterém měl být obětován velikonoční beránek.
Lke	22	8	Ježíš poslal Petra a Jana a řekl: "Jděte a připravte nám beránka, abychom pojedli."
Lke	22	9	Oni mu řekli: "Kde chceš, abychom jej připravili?"
Lke	22	10	Řekl jim: "Hle, až vejdete do města, potká vás člověk, který ponese džbán vody. Jděte za ním do domu, do něhož vejde,
Lke	22	11	a řekněte hospodáři toho domu: 'Učitel ti praví: Kde je místnost, kde bych pojedl se svými učedníky velikonočního beránka?'
Lke	22	12	A on vám ukáže velkou horní místnost, již prostřenou; tam jej připravte."
Lke	22	13	Odešli a našli vše, jak jim řekl, a připravili velikonočního beránka.
Lke	22	14	Když nastala ta hodina, zaujal místo u stolu a apoštolové s ním.
Lke	22	15	Řekl jim: "Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto beránka, dříve než budu trpět.
Lke	22	16	Neboť vám pravím, že ho již nebudu jíst, dokud nedojde naplnění v království Božím."
Lke	22	17	A vzal kalich, vzdal díky a řekl: "Vezměte to a rozdělte mezi sebe.
Lke	22	18	Neboť vám pravím, že od této chvíle nebudu pít z plodu vinné révy, dokud nepřijde království Boží."
Lke	22	19	Pak vzal chléb, vzdal díky, rozlomil jej a dal jim se slovy: "Toto je mé tělo, které se za vás dává. To číňte na mou památku."
Lke	22	20	A právě tak vzal po večeři kalich a řekl: "Tento kalich je nová smlouva v mé krvi, která se vylévá za vás.
Lke	22	21	Avšak hle, ruka toho, který mne vydává, je se mnou na stole.
Lke	22	22	Syn člověka jde, jak je určeno, ale běda tomu člověku, který ho vydává."
Lke	22	23	A oni se začali mezi sebou dohadovat, který z nich je ten, kdo to učiní.
Lke	22	24	Vznikl také mezi nimi spor, kdo z nich je asi největší.
Lke	22	25	On jim řekl: "Králové pohanů panují nad nimi a ti, kteří nad nimi mají pravomoc, jsou nazýváni dobrodinci.
Lke	22	26	Avšak ne tak vy; kdo je mezi vámi největší, buď jako ten nejmenší, a kdo je vedoucí, buď jako ten, který slouží.
Lke	22	27	Neboť kdo je větší: ten, který je u stolu, či ten, kdo obsluhuje? Zdáli ne ten, který je u stolu? Já však jsem mezi vámi jako ten, který slouží.
Lke	22	28	A vy jste ti, kdo se mnou v mých zkouškách vytrvali.
Lke	22	29	A já vám udělují království, jako je můj otec udělil mně,
Lke	22	30	abyste jedli a pili u mého stolu v mém království; usednete na trůnech a budete soudit dvanáct kmenů Izraele."
Lke	22	31	"Šimone, Šimone, hle, Satan si vás vyžádal, aby vás vytríbil jako pšenici.
Lke	22	32	Já jsem však poprosil za tebe, aby nezanikla tvá víra. A ty, až se obrátíš, posilni své bratry."
Lke	22	33	On mu řekl: "Pane, s tebou jsem hotov jít i do vězení a na smrt."
Lke	22	34	Ježíš řekl: "Pravím ti, Petře, že se dnes kohout nezove, dokud třikrát nezapřeš, že mne znáš."
Lke	22	35	A řekl jim: "Když jsem vás poslal bez měšce, mošny a sandálů, měli jste v něčem nedostatek?" Oni řekli: "V ničem."
Lke	22	36	Řekl jim: "Ale nyní, kdo má měšec, vezmi jej, stejně tak i mošnu, a kdo nemá, prodej svůj plášť a kup meč.
Lke	22	37	Neboť vám říkám, že se musí na mně naplnit to, co je napsáno: 'A byl započten mezi bezzákonné.' Neboť to, co se mne týká, spěje ke konci."

Lke	22	38	Oni řekli: "Pane, hle, zde jsou dva meče." On jim řekl: "To stačí."
Lke	22	39	Potom vyšel a odešel podle svého zvyku na Olivovou horu; a učedníci
šli za ním.			
Lke	22	40	Když byl na místě, řekl jim: "Modlete se, abyste nevešli do pokušení."
Lke	22	41	Sám se od nich vzdálil, co by kamenem dohodil, poklekl na kolena a
modlil se;			
Lke	22	42	"Otče, chceš-li, přenes ode mne tento kalich, avšak ne má vůle, nybrž
tvá se staň."			
Lke	22	43	Ukázal se mu anděl z nebe a posiloval ho.
Lke	22	44	Ocitnův se ve vnitřním zápase, usilovněji se modlil; jeho pot začal
být jako kapky krve, které			kanuly na zem.
Lke	22	45	A když vstal od modlitby, přišel k učedníkům a našel je, jak
zármutkem spí.			
Lke	22	46	Řekl jim: "Proč spíte? Vstaňte a modlete se, abyste nevešli do
pokušení."			
Lke	22	47	Když ještě mluvil, hle, přicházel zástup, a ten, který se jmenoval
Juda, jeden ze Dvanácti,			šel před nimi a přiblížil se k Ježíšovi, aby ho políbil.
Lke	22	48	Ježíš mu řekl: "Judo, polibkem zraňuješ Syna člověka?"
Lke	22	49	když ti okolo něho uviděli, co se děje, řekli: "Pane, máme udeřit
mečem?"			
Lke	22	50	A jeden z nich udeřil veleknězova otroka a utal mu pravé ucho.
Lke	22	51	Ježíš však odpověděl: "Nechte toho!" A dotknul se jeho ucha a vyléčil
jej.			
Lke	22	52	Ježíš řekl těm, kteří na něho přišli, předním kněžím, velitelům
chrámové strážě a starším:			"Jako na lupiče jste vyšli s meči a holemi?"
Lke	22	53	Denně jsem byl s vámi v chrámě a nevztáhli jste na mne ruce. Ale toto
je vaše hodina a vláda			temnoty."
Lke	22	54	Zmocnili se ho a odvedli do veleknězova domu. Petr je zpovzdálí
následoval.			
Lke	22	55	když zapálili uprostřed nádvoří oheň a posadili se spolu, seděl Petr
mezi nimi.			
Lke	22	56	A spatřila ho jedna služka, jak sedí obrácen ke světlu, pozorně na
něho pohlédla a řekla:			"Také tenthle byl s ním."
Lke	22	57	On však zapřel: "Neznám ho, ženo."
Lke	22	58	A krátce potom ho uviděl jiný a řekl: "Ty jsi také z nich." Ale Petr
řekl: "Člověče, nejsem!"			
Lke	22	59	A když uplynula asi jedna hodina, začal někdo jiný tvrdit: "Opravdu, i
tenthle byl s ním, vždyť			je také Galilejský."
Lke	22	60	Petr řekl: "Člověče, nevím, co povídáš." A hned, ještě když mluvil,
zakokrhá kohout.			
Lke	22	61	Pán se obrátil a pohlédl na Petra. A Petr se rozpomenul na Pánův
výrok, jak mu řekl: "Dřív			než dnes kohout zakokrhá, třikrát mne zapřeš."
Lke	22	62	Vyšel ven a hořce se rozplakal.
Lke	22	63	Muži, kteří Ježíše hlídali, se mu posmívali a bili ho.
Lke	22	64	Zahalili mu tvář a ptali se ho: "Prorokuj, kdo tě udeřil?"
Lke	22	65	A mnoho jiného mluvili proti němu, urážejíce ho.
Lke	22	66	A když nastal den, shromáždilo se staršovstvo lidu, přední kněží a
učitelé Písma, odvedli ho			před svou veleradu
Lke	22	67	a říkali: "Řekni nám, jsi-li ty Kristus." Řekl jim: "Řeknu-li vám to,
zajisté neuvěříte.			
Lke	22	68	Zeptám-li se, zajisté [mi] neodpovíte.
Lke	22	69	Od této chvíle však bude 'Syn člověka sedět na pravici Moci Boží'."
Lke	22	70	všichni řekli: "Ty tedy jsi Syn Boží?" On jim řekl: "Vy říkáte, že Já
jsem."			
Lke	22	71	Oni řekli: "Nač ještě potřebujeme svědectví? vždyť jsme to sami
slyšeli z jeho úst."			
Lke	23	1	Celé jejich shromáždění povstalo a odvedli jej k Pilátovi.
Lke	23	2	Začali ho obviňovat: "Tohoto člověka jsme našli, jak rozvrací náš
národ, brání dávat daně			císaři a říká, že sám je Mesiáš král."
Lke	23	3	Pilát se ho otázel: "Ty jsi král Židů?" On mu odpověděl: "Ty říkáš."
Lke	23	4	Pilát řekl předním kněžím a zástupům: "Nenalézám žádnou vinu na tomto
člověku."			
Lke	23	5	Ale oni naléhali a říkali: "Svým učením bouří lid po celém Judsku,
začal v Galileji a přišel			až sem."
Lke	23	6	Jakmile to Pilát uslyšel, otázel se, zda ten člověk je Galilejský.
Lke	23	7	A když zjistil, že podléhá Herodově pravomoci, poslal ho k Herodovi,
protože i on byl v těch			dnech v Jeruzalémě.
Lke	23	8	Když Herodes Ježíše uviděl, velmi se zaradoval; neboť už dlouho si
přál ho vidět, protože o			něm mnoho slyšel, a doufal, že od něho uvidí nějaké znamení.
Lke	23	9	Kladl mu mnoho otázek, ale on mu na nic neodpověděl.
Lke	23	10	Stáli tam přední kněží a učitelé Písma a prudce ho obviňovali.
Lke	23	11	I Herodes se svými vojáky jím pohrdl, vysmál se mu, oblékl ho do

nádherného roucha a poslal ho zpět k Pilátovi.

Lke 23 12 V ten den se Herodes a Pilát spolu sprátelili; předtím totiž žili ve vzájemném nepřátelství.

Lke 23 13 Pilát svolal přední kněze, vůdce a lid

Lke 23 14 a řekl jim: "Přivedli jste mi tohoto člověka, že podněcuje lid ke vzpouře, a hle, když jsem ho před vámi vyslechl, nenalezl jsem na tomto člověku nic, z čeho jej obviňujete.

Lke 23 15 Ale ani Herodes ne, neboť ho poslal zpět k nám. A hle, neučinil nic, za co by zasluhoval smrt.

Lke 23 16 Jakmile ho tedy potrestám, propustím ho."

Lke 23 17 [O svátcích jim totiž musel propouštět jednoho vězně.]

Lke 23 18 Ale všichni společně vykřikli: "Odstraň tohoto a propust' nám

Barabáše!"
Lke 23 19 Ten byl uvržen do vězení pro jakousi vzpouru, vzniklou ve městě, a pro vraždu.

Lke 23 20 Pilát k nim znovu promluvil, neboť chtěl Ježíše propustit.

Lke 23 21 Oni však volali: "Křižuj, křižuj ho!"

Lke 23 22 Potřetí jim řekl: "Vždyť co zlého ten člověk učinil? Žádnou vinu, za niž by zasluhoval smrt, jsem na něm nenalezl. Potrestám ho tedy a propustím."

Lke 23 23 Oni však naléhali s velikým křikem a dožadovali se, aby byl ukřižován; a jejich hlasy sílily.

Lke 23 24 A tak se Pilát rozhodl vyhovět jejich žádosti.

Lke 23 25 Propustil toho, který byl pro vzpouru a vraždu uvržen do vězení a kterého žádali, Ježíše pak vydal jejich vůli.

Lke 23 26 A když ho odváděli, chytili nějakého šimona z Kyrény, přicházejícího z pole, a vložili na něho kříž, aby ho nesl za Ježíšem.

Lke 23 27 Za ním šlo velké množství lidu a žen, které se bily v prsa a oplakávaly ho.

Lke 23 28 Ježíš se k nim obrátil a řekl: "Dcery jeruzalémské, nade mnou neplačte, spíše plačte nad sebou a nad svými dětmi.

Lke 23 29 Neboť hle, přicházejí dny, v nichž budou říkat: 'Blahoslavené jsou neplodné, lůna, která nerodila, a prsy, které nekojily!'

Lke 23 30 Tehdy začnou říkat horám: 'Padněte na nás, a pahrbkům: Přikryjte nás!'

Lke 23 31 Protože dělají-li toto se zeleným stromem, co se stane se suchým?"

Lke 23 32 Byli s ním vedeni k popravě i jiní: dva zločinci.

Lke 23 33 A když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali tam jeho i ty zločince - jednoho po pravici a druhého po levici.

Lke 23 34 Ježíš říkal: "Otče, odpust' jim, neboť nevědí, co činí." Když si dělili jeho šaty, hodili losy.

Lke 23 35 Lid stál a díval se. I vůdci se mu vysmívali a říkali: "Jiné zachránil, ať zachrání sebe, je-li ten Kristus Boží, ten Vyvolený."

Lke 23 36 Posmívali se mu i vojáci, kteří přistupovali a přinášeli mu ocet a říkali: "Jsi-li ty ten král Židů, zachraň sám sebe."

Lke 23 38 Byl nad ním i nápis [napsaný řeckými, latinskými a hebrejskými písmeny]: "Toto je král Židů."

Lke 23 39 Jeden z těch pověšených zločinců ho urážel slovy: "Což ty nejsi Kristus? Zachraň sám sebe i nás!"

Lke 23 40 Ale druhý ho za to káral a říkal: "To se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi pod stejným odsouzením.

Lke 23 41 A my opravdu spravedlivě, neboť dostáváme, co si zasluhujeme za to, co jsme udělali, ale tento nic zlého neudělal."

Lke 23 42 A říkal: "Ježíši, vzpomeň si na mne, až přijdeš do svého království."

Lke 23 43 Ježíš mu řekl: "Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji."

Lke 23 44 Bylo již okolo šesté hodiny; tu nastala tma po celé zemi až do deváté hodiny,

Lke 23 45 protože se zatmělo slunce. Opona svatyně se uprostřed roztrhla.

Lke 23 46 A Ježíš zvolal velikým hlasem: "Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha." Když to řekl, vydechl naposled.

Lke 23 47 Když setník uviděl, co se stalo, vzdával slávu Bohu a řekl: "Skutečně, tento člověk byl spravedlivý."

Lke 23 48 A všechny ty zástupy, které se sešly na tuto podívanou, když uviděly, co se stalo, odcházely bijíce se do prsou.

Lke 23 49 Opodál stáli všichni jeho známí, i ženy, které ho doprovázely z Galileje, a viděli to.

Lke 23 50 A hle, muž jménem Josef, člen rady a muž dobrý a spravedlivý -

Lke 23 51 ten nesouhlasil s jejich rozhodnutím a činem - byl z židovského města Arimatie a očekával království Boží.

Lke 23 52 Ten přišel k Pilátovi a požádal ho o Ježíšovo tělo.

Lke 23 53 Šňal je, zavinul do plátna a položil ho do hrobky vytesané ve skále, kde ještě nikdo nebyl pochován.

Lke 23 54 Byl den přípravy a nastávala sobota.

Lke 23 55 Ženy, které s ním přišly z Galileje, ho doprovázely; viděly hrob i to,

jak bylo jeho tělo pochováno.

Lke 23 56 Pak se vrátily a připravily vonné látky a oleje. V sobotu zachovaly klid podle přikázání.

Lke 24 1 Prvního dne týdne za časného jitra přišly k hrobce a nesly vonné látky, které připravily.

Lke 24 2 Nalezly však kámen od hrobu odvalený.

Lke 24 3 Vstoupily, ale tělo Pána Ježíše nenalezly.

Lke 24 4 A stalo se, když nad tím byly bezradné, hle, přistoupili k nim dva muži v zářícím rouchu.

Lke 24 5 Polekaly se a sklonily tváře k zemi; oni však jim řekli: "Proč hledáte živého mezi mrtvými?"

Lke 24 6 "Není zde, ale byl vzkříšen z mrtvých. Vzpomeňte si, jak k vám mluvil, když byl ještě v Galileji,

Lke 24 7 když řekl o Synu člověka, že musí být vydán do rukou hříšných lidí, být ukřižován a třetího dne vstát."

Lke 24 8 I vzpomněly si na jeho slova.

Lke 24 9 A když se vrátily od hrobky, oznámily toto všechno jedenácti i všem ostatním.

Lke 24 10 Byly to Marie Magdalská, Jana a Marie Jakubova a ostatní s nimi.

Lke 24 11 Říkaly to apoštolům,

Lke 24 12 ale jim tato slova připadala jako nesmysl a nevěřili jim.

Lke 24 13 Petr však vstal, běžel ke hrobce, naklonil se dovnitř a spatřil jen plátna. I odešel domů v údivu nad tím, co se stalo.

Lke 24 14 A hle, téhož dne šli dva z nich do vesnice jménem Emaus, vzdálené [sto] šedesát stadií od Jeruzaléma,

Lke 24 15 a rozmlouvali spolu o tom všem, co se přihodilo.

Lke 24 16 A stalo se, jak tak spolu rozmlouvali a probírali to, že se k nim přiblížil sám Ježíš a šel s nimi.

Lke 24 17 Ale jejich oči byly drženy, takže ho nepoznali.

Lke 24 18 Řekl jim: "O jakých věcech to spolu cestou rozmlouváte?" I zůstali stát zasmušilí.

Lke 24 19 Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: "Ty jsi snad jediný, kdo pobývá v Jeruzalémě a nedověděl se, co se v něm v těchto dnech stalo!"

Lke 24 20 I řekl jim: "Co to je?" Oni mu řekli: "To s Ježíšem Nazaretským, který byl muž prorok mocný v činu i slově před Bohem i přede vším lidem; jak ho přední kněží a naši vládci vydali k odsouzení na smrt a ukřižovali ho.

Lke 24 21 My jsme však doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale přes to všechno je to už třetí den od toho, kdy se to stalo.

Lke 24 22 Některé z našich žen nás však ohromily. Byly zrána u hrobky,

Lke 24 23 a když nenalezly jeho tělo, přišly a říkaly, že měly dokonce vidění andělů, kteří řekli, že je živ.

Lke 24 24 A někteří z těch, kteří byli s námi, odešli k hrobce a našli vše tak, jak řekly i ženy, jeho však nespatriili."

Lke 24 25 A on jim řekl: "Ó nerozumní a zpozdilého srdce, abyste věřili tomu všemu, co mluvili proroci!

Lke 24 26 Což to neměl Kristus vytrpět a vejít do své slávy?"

Lke 24 27 A začal od Mojžíše a od všech proroků a vysvětlil jim ve všech Písmech to, co bylo napsáno o něm.

Lke 24 28 Přiblížili se k vesnici, kam šli, a on si počínal, jako by chtěl jít dál.

Lke 24 29 Oni však na něho naléhali slovy: "Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se již nachevil." I vstoupil, aby s nimi zůstal.

Lke 24 30 A stalo se, když se s nimi usadil ke stolu, že vzal chléb, požehnal, rozlomil a podával jim.

Lke 24 31 Vtom se jim otevřely oči a poznali ho; ale on se pro ně stal neviditelným.

Lke 24 32 A řekli si spolu: "Což v nás srdce nehořelo, když k nám na cestě mluvil a otvíral nám Písma?"

Lke 24 33 A v tu hodinu vstali, vrátili se do Jeruzaléma a našli shromážděných těch jedenáct i ty, kteří byli s nimi,

Lke 24 34 a ti jim říkali, že Pán byl skutečně probuzen z mrtvých a ukázal se Šimonovi.

Lke 24 35 A oni vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat v lámání chleba.

Lke 24 36 Zatímco o tom mluvili, on se postavil uprostřed nich a řekl jim: "Pokoj vám."

Lke 24 37 vyděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha.

Lke 24 38 Řekl jim: "Proč jste tak rozrušení a proč vystupují pochybnosti ve vašem srdci?"

Lke 24 39 Podívejte se na mé ruce a na mé nohy, že jsem to já. Dotkněte se mne a podívejte se: duch nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně."

Lke	24	40	A když to řekl, ukázal jim ruce a nohy.
Lke	24	41	Když tomu ještě pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili, řekl jim: "Máte tu něco k jídlu?"
Lke	24	42	Podali mu kus pečené ryby [a plást medu].
Lke	24	43	Vzal si a před nimi pojedl.
Lke	24	44	Řekl jim: "To jsou ta má slova, která jsem k vám mluvil, když jsem byl ještě s vámi, že se musí naplnit všechno, co je o mně napsáno v zákoně Mojžíšově, v prorocích a Žalmech."
Lke	24	45	Potom otevřel jejich mysl, aby rozuměli Písmu,
Lke	24	46	a řekl jim: "Tak je napsáno, že Kristus měl trpět a třetího dne vstát z mrtvých;
Lke	24	47	a na základě jeho jména má být všem národům vyhlášeno pokání k odpuštění hříchů, počínajíc od Jeruzaléma.
Lke	24	48	Vy [jste] svědky těchto věcí.
Lke	24	49	A hle, já na vás posílám zaslíbení mého Otce; vy však zůstaňte ve městě, dokud nebudete oblečeni mocí z výsosti."
Lke	24	50	Potom je vyvedl až k Betanii, zvedl své ruce a požehnal jim.
Lke	24	51	A stalo se, když jim žehnal, že se od nich vzdálil a byl nesen vzhůru do nebe.
Lke	24	52	A když se mu poklonili, s velikou radostí se vrátili do Jeruzaléma,
Lke	24	53	a byli stále v chrámě, chválíce Boha a žehnajíce mu. [Amen.]
Jhn	1	1	Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh.
Jhn	1	2	To bylo na počátku u Boha.
Jhn	1	3	Všechno vzniklo skrze ně a bez něho nevzniklo vůbec nic (,co je.
Jhn	1	4	v něm byl život a ten život byl světlo lidí.
Jhn	1	5	A to světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.
Jhn	1	6	Objevil se člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan.
Jhn	1	7	Ten přišel jako svědek, aby vydal svědectví o tom světle, aby skrze něho všichni uvěřili.
Jhn	1	8	On sám nebyl to světlo, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví.
Jhn	1	9	Bylo tu pravé světlo, které osvětluje každého člověka, to přicházelo na svět.
Jhn	1	10	Na světě byl, svět skrze něj vznikl, a svět ho nepoznal.
Jhn	1	11	Přišel do svého vlastního, a jeho vlastní ho nepřijali.
Jhn	1	12	Těm však, kteří ho přijali, dal pravomoc stát se Božími dětmi, těm, kteří věří v jeho jméno.
Jhn	1	13	Ti se nenarodili z krve ani z vůle těla ani z vůle muže, nýbrž z Boha.
Jhn	1	14	A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jediný Syn, plný milosti a pravdy.
Jhn	1	15	Jan o něm vydává svědectví. Volá: "To je ten, o němž jsem řekl: 'Ten, který přichází za mnou, je přede mnou, neboť byl dříve než já.'"
Jhn	1	16	Z jeho plnosti jsme my všichni dostali milost za milostí.
Jhn	1	17	Neboť zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista.
Jhn	1	18	Boha nikdo nikdy neviděl; jedinečný Bůh, který je v lůnu Otcově, ten nám o něm pověděl.
Jhn	1	19	Toto je svědectví Janovo, když k němu Židé z Jeruzaléma poslali kněze a Levity, aby se ho zeptali: "Kdo jsi ty?"
Jhn	1	20	I vyznal a nezapřel; vyznal: "Já nejsem Mesiáš."
Jhn	1	21	Zeptali se ho: "Co tedy? Jsi Eliáš?" Řekl: "Nejsem." "Jsi ten Prorok?"
Jhn	1	22	Odpověděl: "Ne."
Jhn	1	23	Řekli mu tedy: "Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kteří nás poslali. Co říkáš sám o sobě?"
Jhn	1	24	Řekl: "Já jsem hlas volajícího v pustině: 'Vyrovnejte Pánovu cestu', jak řekl prorok Izaiáš."
Jhn	1	25	Ti poslaní byli z farizeů.
Jhn	1	26	I zeptali se ho: "Proč tedy křtíš, když nejsi Mesiáš ani Eliáš ani ten Prorok?"
Jhn	1	27	Jan jim odpověděl: "Já křtím ve vodě, ale uprostřed vás stojí ten, koho vy neznáte:
Jhn	1	28	To je ten, který přichází za mnou, který byl přede mnou; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek jeho sandálu."
Jhn	1	29	Tyto věci se udály v Betanii za Jordánem, kde Jan křtil.
Jhn	1	30	Druhého dne uviděl Jan Ježíše, jak přichází k němu, a řekl: "Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.
Jhn	1	31	Toto je ten, o němž jsem řekl: 'Za mnou přichází muž, který je přede mnou, neboť byl dříve než já.'
Jhn	1	32	Ani já jsem ho neznal, ale proto jsem přišel a křtil ve vodě, aby byl zjeven Izraeli."
Jhn	1	33	A Jan vydal svědectví: "Viděl jsem, jak Duch sestupoval jako holubice z nebe a zůstal na něm.
Jhn	1	34	Ani já jsem ho neznal, ale ten, kdo mne poslal křtít ve vodě, mi řekl:

'Na koho uvidíš sestupovat Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí v Duchu Svatém.'

Jhn 1 34 A já jsem to viděl a dosvědčuji, že toto je Syn Boží."

Jhn 1 35 Druhého dne tam Jan opět stál s dvěma ze svých učedníků.

Jhn 1 36 Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: "Hle, Beránek Boží!"

Jhn 1 37 Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem.

Jhn 1 38 Ježíš se otočil, a když uviděl, že jdou za ním, řekl jim: "Co hledáte?" A oni mu řekli: "Rabbi", což se překládá 'učiteli', "kde bydlíš?"

Jhn 1 39 Řekl jim: "Pojďte a uvidíte." Šli tedy, viděli, kde bydlí, a zůstali ten den u něho. Bylo kolem čtvrté hodiny odpoledne.

Jhn 1 40 Jeden z těch dvou, kteří to uslyšeli od Jana a připojili se k němu, byl Ondřej, bratr Šimona Petra.

Jhn 1 41 Nalezl nejprve svého bratra Šimona a řekl mu: "Nalezli jsme Mesiáše" (což je v překladu: Kristus).

Jhn 1 42 Přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něho pohlédl a řekl: "Ty jsi Šimon, syn Jonášův; budeš se jmenovat Kéfas" (což se překládá Petr).

Jhn 1 43 Druhého dne se Ježíš rozhodl odejít do Galileje. Nalezl Filipa a řekl mu: "Následuj mne."

Jhn 1 44 Filip byl z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova.

Jhn 1 45 Filip našel Natanaele a řekl mu: "Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v zákoně a proroci, Ježíše, syna Josefova z Nazareta."

Jhn 1 46 Natanael mu řekl: "Může být z Nazareta něco dobrého?" Filip mu řekl: "Pojď a podívej se."

Jhn 1 47 Ježíš uviděl Natanaele, jak k němu přichází, a řekl o něm: "Hle, to je opravdu Izraelita, ve kterém není lsti."

Jhn 1 48 Natanael mu řekl: "Odkud mne znáš?" Ježíš mu odpověděl: "Viděl jsem tě dříve, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod tím fíkovníkem."

Jhn 1 49 Natanael mu odpověděl: "Rabbi, ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraele."

Jhn 1 50 Ježíš mu odpověděl: "Věříš proto, že jsem ti řekl: 'Viděl jsem tě pod fíkovníkem'? Uvidíš větší věci než toto."

Jhn 1 51 A řekl mu: "Amen, amen, pravím vám, od nynějška uvidíte nebe otevřené a Boží anděly vystupovat a sestupovat na Syna člověka."

Jhn 2 1 Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka;

Jhn 2 2 na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci.

Jhn 2 3 Když došlo víno, řekla Ježíšovi jeho matka: "Nemají víno."

Jhn 2 4 Ježíš jí řekl: "Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina."

Jhn 2 5 Jeho matka řekla služebníkům: "Cokoli vám říká, učiňte."

Jhn 2 6 Bylo tam šest kamenných nádob na vodu, určených k židovskému očišťování, každá o obsahu dvou nebo tří věder.

Jhn 2 7 Ježíš jim řekl: "Naplňte ty nádoby vodou." A naplnili je až po okraj.

Jhn 2 8 Pak jim řekl: "Teď naberte a neste správci hostiny." I donesli.

Jhn 2 9 Jakmile správce hostiny ochutnal vodu, která se stala vínem - nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří tu vodu nabrali, to věděli - zavolal ženicha

Jhn 2 10 a řekl mu: "Každý člověk podává nejprve dobré víno, a když se hosté dostatečně napijí, tehdy to, které je horší. Ty jsi zachoval dobré víno až do této chvíle."

Jhn 2 11 Toto Ježíš učinil v Káně Galilejské jako počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili.

Jhn 2 12 Potom sestoupil on, jeho matka, jeho bratři i jeho učedníci do Kafarnaum a zůstali tam několik dní.

Jhn 2 13 Byla blízko židovská Velká noc a Ježíš vystoupil do Jeruzaléma.

Jhn 2 14 V chrámě našel prodáváče dobytka, ovcí a holubů i penězoměnce sedící za stoly.

Jhn 2 15 I udělal z provazů bič a všechny je vyhnal z chrámu i s ovciemi a dobyttem, mince penězoměnců vysypal a stoly převrátil.

Jhn 2 16 A prodáváčem holubů řekl: "Odneste to odsud! Nedělejte z domu mého Otce tržnici!"

Jhn 2 17 Jeho učedníci si vzpomněli, že je napsáno: 'Horlivost pro tvůj dům mne stráví.'

Jhn 2 18 Židé mu na to řekli: "Jaké znamení nám ukážeš, že toto činíš?"

Jhn 2 19 Ježíš jim odpověděl: "Zbořte tuto svatyni, a ve třech dnech ji postavím."

Jhn 2 20 Židé tedy řekli: "Čtyřicet šest let byla tato svatyně budována, a ty ji postavíš ve třech dnech?"

Jhn 2 21 On však mluvil o svatyni svého těla.

Jhn 2 22 Když byl potom vzkríšen z mrtvých, vzpomněli si jeho učedníci, že toto říkal, a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš řekl.

Jhn 2 23 Když byl o Velké noci v Jeruzalémě na slavnosti, mnozí uvěřili v jeho jméno, protože viděli znamení, která činil.

Jhn 2 24 Ježíš se jim však sám nesvěřoval, protože znal všechny

Jhn 2 25 a nepotřeboval, aby mu někdo vydal svědectví o člověku. Sám totiž věděl, co je v člověku.

Jhn 3 1 Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, přední muž mezi Židy.

Jhn 3 2 Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: "Rabbi, víme, že jsi přišel od

Boha jako učitel, neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li s ním Bůh." Jhn 3 3 Ježíš mu odpověděl: "Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží." Jhn 3 4 Nikodém mu řekl: "Jak se může člověk narodit, když je starý? Nemůže podruhé vstoupit do lůna své matky a narodit se." Jhn 3 5 Ježíš odpověděl: "Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a Ducha, nemůže vstoupit do království Božího." Jhn 3 6 Co se narodilo z těla, je tělo, a co se narodilo z Ducha, je duch. Jhn 3 7 Nediť se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu. Jhn 3 8 Vítr vane, kam chce, a slyšíš jeho zvuk, ale nevíš, odkud přichází a kam jde. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha." Jhn 3 9 Nikodém mu odpověděl: "Jak se to může stát?" Jhn 3 10 Ježíš mu odpověděl: "Ty jsi učitel Izraele, a toto nevíš? Jhn 3 11 Amen, amen, pravím tobě, že mluvíme, co víme, a svědčíme o tom, co jsme viděli, a vy naše svědectví nepřijímáte. Jhn 3 12 Když jsem vám pověděl věci pozemské, a nevěříte, jak uvěříte, povím-li vám věci nebeské? Jhn 3 13 Nikdo nevystoupil do nebe kromě toho, který sestoupil z nebe, Syna člověka, který je v nebi. Jhn 3 14 A jako Mojžíš vyvýšil hada v pustině, tak musí být vyvýšen Syn člověka, Jhn 3 15 aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný." Jhn 3 16 "Neboť tak Bůh miluje svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Jhn 3 17 Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby skrze něj byl svět zachráněn. Jhn 3 18 Kdo v něho věří, není souzen, kdo však nevěří, již je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jediného Syna Božího. Jhn 3 19 Toto je ten soud, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Jhn 3 20 Neboť každý, kdo jedná zle, nenávidí světlo a nepřichází ke světlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny. Jhn 3 21 Kdo však činí pravdu, přichází ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu." Jhn 3 22 Potom přišel Ježíš i jeho učedníci do judské země; tam s nimi pobýval a křtil. Jhn 3 23 Také Jan křtil v Ainon, blízko Salim, protože tam bylo hodně vody; a lidé přicházeli a byli křtěni. Jhn 3 24 Jan totiž ještě nebyl uvržen do vězení. Jhn 3 25 Mezi některými z Janových učedníků a jedním Židem nastal spor o očišťování. Jhn 3 26 Přišli k Janovi a řekli mu: "Rabbi, ten, který byl s tebou za Jordánem a o němž jsi vydal svědectví, hle, ten křtí a všichni přicházejí k němu." Jhn 3 27 Jan odpověděl: "Člověk si nemůže vzít nic, není-li mu to dáno z nebe. Jhn 3 28 Vy sami jste mi svědky, že jsem řekl: 'Já nejsem Mesiáš,' ale 'Jsem poslán před ním.' Jhn 3 29 Ženich je ten, kdo má nevěstu. Přítel ženicha, který stojí a slyší ho, velmi se raduje z ženichova hlasu. Tato má radost je tedy naplněna. Jhn 3 30 On musí růst, já však se menšit." Jhn 3 31 "Kdo přichází shůry, je nade všechny. Kdo je ze země, je pozemský a mluví pozemsky. Kdo přichází z nebe, je nade všechny a svědčí o tom, co viděl a slyšel, ale jeho svědectví nikdo nepřijímá. Jhn 3 32 Kdo přijal jeho svědectví, zpečetil, že Bůh je pravdivý. Jhn 3 33 Ten, koho poslal Bůh, mluví slova Boží, neboť [Bůh] dává Ducha bez odměřování. Jhn 3 34 Otec miluje Syna a všechno dal do jeho rukou. Jhn 3 35 Kdo věří v Syna, má život věčný; kdo však odmítá Syna, nespasí život, ale zůstává na něm Boží hněv." Jhn 4 1 Když se Pán dověděl, že farizeové uslyšeli, jak on získává a křtí více učedníků než Jan Jhn 4 2 - ačkoli Ježíš sám nekřtil, nýbrž jeho učedníci - Jhn 4 3 opustil Judsko a odešel opět do Galileje. Jhn 4 4 Musel však projít Samařskem. Jhn 4 5 Přišel tedy do samařského města zvaného Sychar, blízko pozemku, který dal Jákob svému synu Josefovi. Jhn 4 6 Tam byl pramen Jákobův. Ježíš, unaven cestou, se posadil u toho pramene. Bylo kolem poledne. Jhn 4 7 Tu přichází samařská žena, aby načerpala vodu. Ježíš jí říká: "Dej mi napít." Jhn 4 8 Jeho učedníci totiž odešli do města, aby nakoupili jídlo. Jhn 4 9 Samařská žena mu říká: "Jak to, že ty, Žid, žádáš mne, samařskou ženu, abych ti dala napít?" Židé totiž se Samařany nic společného neuznávají.

Jhn 4 10 Ježíš jí odpověděl: "Kdybys znala ten dar Boží a věděla, kdo je ten, který ti říká: 'Dej mi napít', požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou."

Jhn 4 11 Žena mu říká: "Pane, nemáš ani vědro a studna je hluboká; odkud tedy máš tu vodu živou?"

Jhn 4 12 Jsi snad větší než náš otec Jákob, který nám tuto studnu dal a pil z ní on sám i jeho synové a jeho dobytek?"

Jhn 4 13 Ježíš jí odpověděl: "Každý, kdo pije z této vody, bude opět žít."

Jhn 4 14 Kdo by se však napil z vody, kterou mu dám já, nebude nikdy žít, ale voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem vody, tryskající k věčnému životu."

Jhn 4 15 Ta žena mu řekla: "Pane, dej mi tuto vodu, abych už nežíznila a nemusela sem chodit nabírat."

Jhn 4 16 Ježíš jí řekl: "Jdi, zavolej svého muže a přijď sem."

Jhn 4 17 Žena mu odpověděla: "Nemám muže." Ježíš jí řekl: "Dobře jsi řekla: vždyť jsi měla pět mužů, a ten, kterého máš nyní, není tvůj muž. To jsi řekla pravdu."

Jhn 4 18 Žena mu řekla: "Pane, vidím, že jsi prorok."

Jhn 4 19 Naši otcové se klaněli Bohu na této hoře, a vy říkáte, že místo, kde je třeba se klanět, je v Jeruzalémě."

Jhn 4 20 Ježíš jí říká: "věř mi, ženo, že přichází hodina, kdy se nebudete klanět Otci ani na této hoře ani v Jeruzalémě."

Jhn 4 21 Vy se klaníte tomu, co neznáte. My se klaníme tomu, co známe, protože záchrana je ze Židů."

Jhn 4 22 Ale přichází hodina, a již je zde, kdy praví ctitelé se budou klanět Otci v duchu a pravdě; vždyť sám Otec hledá takové ctitele."

Jhn 4 23 Bůh je duch, a ti, kteří se mu klanějí, musí se mu klanět v duchu a pravdě."

Jhn 4 24 Žena mu řekla: "Vím, že má přijít Mesiáš, zvaný Kristus. Ten, až přijde, oznámí nám všechno."

Jhn 4 25 Ježíš jí řekl: "Já jsem to - ten, který k tobě mluvím."

Jhn 4 26 Vtom přišli jeho učedníci a divili se, že rozmlouvá se ženou. Nikdo však neřekl: 'Nač se ptáš?' nebo 'Proč s ní mluvíš?'

Jhn 4 27 Žena tam tedy nechala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem: "Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Není snad on ten Kristus?"

Jhn 4 28 Vyšli z města a šli k němu."

Jhn 4 29 Mezitím ho učedníci prosili: "Rabbi, najez se."

Jhn 4 30 On jim však řekl: "Já mám jíst pokrm, který vy neznáte."

Jhn 4 31 Učedníci se mezi sebou ptali: "Nepřinesl mu někdo něco k jídlu?"

Jhn 4 32 Ježíš jim řekl: "Můj pokrm je, abych činil vůli toho, který mne poslal, a dokonat jeho dílo."

Jhn 4 33 Což neříkáte: 'Ještě čtyři měsíce a přijde žehť? Hle, pravím vám: Pozvedněte své oči a pohleďte na pole, že se bělají ke žni.'

Jhn 4 34 Žeť již bere odměnu a shromažďuje úrodu k věčnému životu, aby se společně radovali rozsévá i žne."

Jhn 4 35 Neboť v tom je pravdivé přísloví, že jiný rozsévá a jiný žne."

Jhn 4 36 Já jsem vás poslal žnout to, na čem jste nepracovali. Druzí pracovali a vy jste vstoupili do jejich namáhavé práce."

Jhn 4 37 Mnoho Samařanů z onoho města v něho uvěřilo pro slovo té ženy, která svědčila: "Řekl mi vše, co jsem udělala."

Jhn 4 38 Když tedy k němu ti Samařané přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. I zůstal tam dva dny."

Jhn 4 39 A mnohem více jich uvěřilo pro jeho slovo."

Jhn 4 40 Té ženě pak říkali: "Teď už věříme ne pro to, co jsi ty říkala, ale sami jsme ho slyšeli a víme, že toto je skutečně Zachránce světa, Kristus."

Jhn 4 41 Po dvou dnech odešel odtamtud do Galileje."

Jhn 4 42 Neboť Ježíš sám vydal svědectví, že prorok ve své vlasti nemá vážnost."

Jhn 4 43 Když tedy přišel do Galileje, Galilejci ho přijali, protože viděli všechno, co učinil o svátku v Jeruzalémě; neboť i oni přišli na svátek."

Jhn 4 44 Ježíš přišel opět do Kány Galilejské, kde učinil z vody víno. Byl tam jeden královský úředník, jehož syn ležel nemocen v Kafarnaum."

Jhn 4 45 Když uslyšel, že Ježíš přišel z Judska do Galileje, odešel k němu a prosil ho, aby přišel a uzdravil jeho syna, neboť již skoro umíral."

Jhn 4 46 Tu mu Ježíš řekl: "Neuvídíte-li znamení a divy, jistě neuvěříte."

Jhn 4 47 Královský úředník mu řekl: "Pane, pojd, než mé dítě zemře!"

Jhn 4 48 Ježíš mu říká: "Jdi, tvůj syn žije." Ten člověk uvěřil slovu, které mu Ježíš řekl, a šel."

Jhn 4 49 Ještě byl na cestě dolů, když mu vyšli naproti jeho otroci a řekli, že jeho chlapec žije."

Jhn 4 50 Vyptal se jich tedy na hodinu, ve které mu začalo být lépe. Řekli mu: "Včera o sedmé hodině ho opustila horečka."

Jhn 4 51 Tu otec poznal, že se to stalo v tu hodinu, kdy mu Ježíš řekl: 'Tvůj

syn žije'. A uvěřil on i celá jeho domácnost.

Jhn 4 54 Toto bylo už druhé znamení, které Ježíš učinil, když přišel z Judska do Galileje.

Jhn 5 1 Potom byl židovský svátek a Ježíš vystoupil do Jeruzaléma.

Jhn 5 2 V Jeruzalémě je u Ovčí brány rybník, hebrejsky zvaný Bethesda, který má pět sloupořadí.

Jhn 5 3 V nich ležávalo množství nemocných, slepých, chromých a ochrnutých, kteří čekali na pohyb vody.

Jhn 5 4 Neboť Pánův anděl občas sestupoval do rybníka a vířil vodu. Kdo po zvíření vody první vstoupil do rybníka, býval uzdraven, ať trpěl kteroukoli nemocí.

Jhn 5 5 Byl tam jeden člověk, nemocný již třicet osm let.

Jhn 5 6 Když ho Ježíš spatřil, jak tam leží, a poznal, že je už dlouhou dobu nemocen, řekl mu: "Chceš být uzdraven?"

Jhn 5 7 Nemocný mu odpověděl: "Pane, nemám nikoho, kdo by mě snesl do rybníka, když se voda rozvíří. Zatímco já teprve přicházím, jiný tam sestupuje přede mnou."

Jhn 5 8 Ježíš mu řekl: "Vstaň, vezmi své lehátko a choď."

Jhn 5 9 A hned byl ten člověk uzdraven, vzal své lehátko a chodil. Ten den však byla sobota.

Jhn 5 10 Židé tomu uzdravenému říkali: "Je sobota; není dovoleno, abys nosil své lehátko."

Jhn 5 11 On jim však odpověděl: "Ten, který mě uzdravil, mi řekl: 'Vezmi své lehátko a choď.'"

Jhn 5 12 Otázali se ho: "Kdo je ten člověk, který ti řekl: 'Vezmi své lehátko a choď'?"

Jhn 5 13 Uzdravený však nevěděl, kdo to je, neboť Ježíš se ztratil v zástupu, který na tom místě byl.

Jhn 5 14 Potom ho Ježíš našel v chrámě a řekl mu: "Hle, jsi uzdraven. Už nehřeš, aby se ti nepříhodovalo něco horšího."

Jhn 5 15 Ten člověk odešel a oznámil Židům, že Ježíš je ten, který ho uzdravil.

Jhn 5 16 Proto Židé Ježíše pronásledovali a usilovali ho zabít, že tyto věci činil v sobotu.

Jhn 5 17 Ježíš jim však odpověděl: "Můj Otec až dosud pracuje, i já pracuji."

Jhn 5 18 Proto Židé ještě více usilovali ho zabít, že nejen rušil sobotu, ale také Boha nazýval svým vlastním otcem, a činil se tak rovným Bohu.

Jhn 5 19 Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, pravím vám: Syn nemůže sám od sebe činit nic než to, co vidí činit Otce. Co činí on, to činí stejně i Syn.

Jhn 5 20 Neboť Otec miluje Syna a ukazuje mu všechno, co sám činí. A ještě větší skutky než tyto mu ukáže, abyste vy žasli.

Jhn 5 21 Jako totiž Otec křísí mrtvé a obživuje, tak také Syn obživuje ty, které chce.

Jhn 5 22 vždyť Otec ani nikoho nesoudí, ale všechnen soud svěřil Synu,

Jhn 5 23 aby všichni ctili Syna, jako ctí Otce. Kdo nectí Syna, nectí Otce, který ho poslal.

Jhn 5 24 Amen, amen, pravím vám, že kdo slovo mé slyší a věří tomu, kdo mne poslal, má život věčný a na soud nepřichází, ale přešel ze smrti do života.

Jhn 5 25 Amen, amen, pravím vám, že přichází hodina, a nyní je tu, kdy mrtví uslyší hlas Božího Syna, a ti, kdo uslyší, budou žít.

Jhn 5 26 Neboť jako Otec má život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život sám v sobě.

Jhn 5 27 A dal mu pravomoc konat soud, protože je Syn člověka.

Jhn 5 28 Nediňte se tomu; vždyť přichází hodina, v níž všichni, kteří jsou v hrobech, uslyší jeho hlas

Jhn 5 29 a vyjdou. Ti, kdo činili dobře, budou vzkříšeni k životu, a ti, kdo jednali zle, budou vzkříšeni k soudu."

Jhn 5 30 "Já sám od sebe nemohu dělat nic. Jak slyším, tak soudím, a můj soud je spravedlivý, protože nehledám svou vůli, ale vůli toho, kdo mne poslal."

Jhn 5 31 "Svědčím-li já sám o sobě, mé svědectví není platné.

Jhn 5 32 Je jiný, kdo o mně svědčí, a vím, že svědectví, které o mně vydává, je pravdivé.

Jhn 5 33 Vy jste poslali k Janovi a on vydal svědectví Pravdě.

Jhn 5 34 Já sice nepřijímám svědectví od člověka, ale toto říkám, abyste byli zachráněni.

Jhn 5 35 On byl lampou hořící a zářící, a vám se zachtělo zaradovat se na chvíli v jeho světle.

Jhn 5 36 Já však mám svědectví větší než Janovo: skutky, které mi dal Otec, abych je vykonal. Právě ty skutky, které činím, svědčí o mně, že mne poslal Otec.

Jhn 5 37 A sám Otec, který mne poslal, vydal o mně svědectví. Vy jste nikdy neslyšeli jeho hlas ani jste neviděli jeho podobu

Jhn 5 38 a jeho slovo ve vás nezůstává, protože nevěříte tomu, koho on poslal.

Jhn 5 39 Zkoumáte Písma, protože se domníváte, že v nich máte věčný život, a právě ona svědčí o mně.

Jhn 5 40 Ale nechcete přijít ke mně, abyste měli život."

Jhn 5 41 "Slávu od lidí nepřijímám.
 Jhn 5 42 Ale vím o vás, že nemáte v sobě lásku k Bohu.
 Jhn 5 43 Já jsem přišel ve jménu svého Otce, a nepřijímáte mě. Kdyby přišel někdo jiný ve svém vlastním jménu, toho přijmete.
 Jhn 5 44 Jak vy můžete uvěřit, když přijímáte slávu jedni od druhých, ale slávu, která je od jediného Boha, nehledáte?
 Jhn 5 45 Nemyslete si, že já vás budu obviňovat u Otce; vaším žalobcem je Mojžíš, v něhož doufáte.
 Jhn 5 46 Kdybyste totiž věřili Mojžíšovi, věřili byste mně, protože on psal o mně.
 Jhn 5 47 Nevěříte-li jeho zápisům, jak uvěříte mým výrokům?"
 Jhn 6 1 Potom Ježíš odešel na druhý břeh Galilejského nebo-li Tiberiadského moře.
 Jhn 6 2 Šel za ním velký zástup, protože viděli znamení, která činil na nemocných.
 Jhn 6 3 Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky.
 Jhn 6 4 Byla blízko Veliká noc, svátek Židů.
 Jhn 6 5 Když Ježíš pozdvihl oči a uviděl, že k němu přichází velký zástup, řekl Filipovi: "Kde nakoupíme chleba, aby se ti to lidé najedli?"
 Jhn 6 6 To říkal, aby ho zkoušel; sám totiž věděl, co chce dělat.
 Jhn 6 7 Filip mu odpověděl: "Ani chleby za dvě stě denárů nestačí, aby si každý trochu vzal."
 Jhn 6 8 Jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra, mu řekl:
 Jhn 6 9 "Tady je chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby; ale co je to pro takové množství!"
 Jhn 6 10 Ježíš řekl: "Postarejte se, ať se lidé posadí." Na tom místě bylo mnoho trávy. I posadili se muži v počtu asi pěti tisíc.
 Jhn 6 11 Ježíš vzal ty chleby, vzdal díky a rozdělil je sedícím; stejně i z ryb dostali, kolik chtěli.
 Jhn 6 12 Když se nasýtli, řekl svým učedníkům: "Seberte zbylé úlomky, aby nic nepřišlo nazmar."
 Jhn 6 13 Sebrali je tedy a naplnili dvanáct nůsí úlomky z těch pěti ječných chlebů, které přebyly těm, kteří se najedli.
 Jhn 6 14 Když ti lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: "To je skutečně ten Prorok, který má přijít na svět."
 Jhn 6 15 Když Ježíš poznal, že se chystají přijít a zmocnit se ho, aby ho učinili králem, odešel opět na horu, zcela sám.
 Jhn 6 16 Když nastal večer, sestoupili jeho učedníci k moři,
 Jhn 6 17 nastoupili do lodi a plavili se přes moře do Kafarnaum. Již se setmělo, a Ježíš k nim ještě nepřišel.
 Jhn 6 18 Moře se začalo vzdouvat, protože vál silný vítr.
 Jhn 6 19 Když ujeli asi dvacet pět nebo třicet stadií, uviděli Ježíše kráčet po moři a blížít se k lodi, a ulekli se.
 Jhn 6 20 On však jim řekl: "Já jsem to, nebojte se."
 Jhn 6 21 Chtěli jej vzít do lodi, a hned se loď ocitla u břehu, ke kterému jeli.
 Jhn 6 22 Zástup, který zůstal na druhé straně moře, si druhého dne všiml, že tam nebyl jiný člun než ten jeden, do kterého nastoupili jeho učedníci, a že Ježíš nevstoupil se svými učedníky do lodi, ale že jeho učedníci odjeli sami.
 Jhn 6 23 Jiné čluny z Tiberiady však připluly blízko k místu, kde pojedli chléb, když Pán vzdal díky.
 Jhn 6 24 Když tedy zástup uviděl, že tam není Ježíš ani jeho učedníci, nastoupili do člunů a přijeli do Kafarnaum, hledajíce Ježíše.
 Jhn 6 25 Když ho na druhé straně moře našli, řekli mu: "Rabbi, kdy ses sem dostal?"
 Jhn 6 26 Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, pravím vám, hledáte mne ne proto, že jste viděli znamení, ale že jste jedli z těch chlebů a nasýtli jste se.
 Jhn 6 27 Pracujte ne pro pokrm, který hyne, nýbrž pro pokrm, zůstávající k životu věčnému, který vám dá Syn člověka; neboť jemu Otec, Bůh, vtiskl svou pečeť."
 Jhn 6 28 Řekli mu: "Co máme dělat, abychom konali Boží skutky?"
 Jhn 6 29 Ježíš jim odpověděl: "Toto je ten Boží skutek: abyste věřili v toho, kterého on poslal."
 Jhn 6 30 Řekli mu: "Jaké ty tedy činíš znamení, abychom je uviděli a uvěřili ti? Co konáš?"
 Jhn 6 31 Naši otcové jedli v pustině mannu, jak je napsáno: 'Dal jim jíst chléb z nebe.'"
 Jhn 6 32 Ježíš jim řekl: "Amen, amen, pravím vám, ne Mojžíš vám dal chléb z nebe, nýbrž můj Otec vám dává ten pravý chléb z nebe.
 Jhn 6 33 Neboť chléb Boží je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu."
 Jhn 6 34 Řekli mu tedy: "Pane, dávej nám tento chléb stále."
 Jhn 6 35 Ježíš jim řekl: "Já jsem ten chléb života. Kdo přichází ke mně, jistě nebude hladovět, a kdo věří v mne, nebude nikdy žít." "

Jhn	6	36	Ale řekl jsem vám, že jste mne i viděli, a přece nevěříte.
Jhn	6	37	Každý, koho mi Otec dává, přijde ke mně, a kdo ke mně přichází, toho
jistě nevyženu ven.			
Jhn	6	38	Neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil svou vůli, ale vůli toho,
který mne poslal.			
Jhn	6	39	A toto je vůle toho, který mne poslal, abych neztratil nic z toho, co
mi dal, ale vzkřísil to v poslední den.			
Jhn	6	40	Neboť toto je vůle mého Otce, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho,
měl život věčný; a já ho vzkřísím v poslední den."			
Jhn	6	41	Židé proti němu reptali, že řekl: 'Já jsem chléb, který sestoupil z
nebe'			
Jhn	6	42	a říkali: "Copak to není Ježíš, syn Josefův? Známe jeho otce i matku.
Jak tedy může říkat: 'Sestoupil jsem z nebe'?"			
Jhn	6	43	Ježíš jim odpověděl: "Nereptejte mezi sebou.
Jhn	6	44	Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mne
poslal; a já ho vzkřísím v poslední den.			
Jhn	6	45	Je napsáno v Prorocích: 'A budou všichni vyučeni od Boha.' Každý, kdo
od Otce uslyšel a vyučil se, přichází ke mně.			
Jhn	6	46	Ne že by někdo Otce viděl, kromě toho, kdo je od Boha; ten viděl Otce.
Jhn	6	47	Amen, amen, pravím vám, kdo věří [ve mne], má život věčný.
Jhn	6	48	Já jsem chléb života.
Jhn	6	49	Vaši otcové jedli v pustině manu, a zemřeli.
Jhn	6	50	Toto je chléb, který sestupuje z nebe, aby ten, kdo z něho jí,
nezemřel.			
Jhn	6	51	Já jsem ten živý chléb, který sestoupil z nebe. Kdo jí z tohoto
chleba, bude žít na věčnost. A chléb, který já dám za život světa, je mé tělo."			
Jhn	6	52	Židé se hádali mezi sebou a říkali: "Jak nám může tento člověk dát své
tělo k jídlu?"			
Jhn	6	53	Ježíš jim tedy řekl: "Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo
Syna člověka a nebudete-li pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.			
Jhn	6	54	Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v
poslední den.			
Jhn	6	55	Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev je pravý nápoj.
Jhn	6	56	Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.
Jhn	6	57	Jako mne poslal živý Otec a já žiji skrze Otce, tak i ten, kdo mne jí,
bude žít skrze mne.			
Jhn	6	58	Toto je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne jako [vaši] otcové jedli
[manu], a zemřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít na věčnost."			
Jhn	6	59	Toto řekl, když vyučoval v synagóze v Kafarnaum.
Jhn	6	60	Mnozí z jeho učedníků, když to uslyšeli, řekli: "To je tvrdá řeč. Kdo
to může poslouchat?"			
Jhn	6	61	Ježíš v sobě věděl, že jeho učedníci na to reptají, a řekl jim: "To
vás pohoršuje?"			
Jhn	6	62	Což tedy, kdybyste viděli Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve?
Jhn	6	63	Duch je ten, který obživuje, tělo nic neznamena. Slova, která jsem vám
já pověděl, jsou duch a jsou život.			
Jhn	6	64	Ale jsou někteří z vás, kteří nevěří." Ježíš totiž od počátku věděl,
kteří jsou nevěřící a kdo je ten, který ho vydá.			
Jhn	6	65	A říkal: "Proto jsem vám řekl, že nikdo ke mně nemůže přijít, pokud mu
to není dáno od Otce."			
Jhn	6	66	Z toho důvodu mnozí z jeho učedníků odešli zpět a už s ním nechodili.
Jhn	6	67	Ježíš řekl Dvanácti: "I vy chcete odejít?"
Jhn	6	68	Šimon Petr mu odpověděl: "Pane, ke komu půjdeme? Máš slova věčného
života,			
Jhn	6	69	a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi [Kristus,] ten Svatý Boží."
Jhn	6	70	Ježíš jim odpověděl: "Nevyvolil jsem si vás Dvanáct? Ale jeden z vás
je ďábel."			
Jhn	6	71	To řekl o Judovi, synu Šimona Iškariotského, neboť ten ho měl vydat,
jeden z Dvanácti.			
Jhn	7	1	Potom chodil Ježíš po Galileji; nechtěl chodit po Judsku, protože ho
Židé chtěli zabít.			
Jhn	7	2	Byl blízko židovský svátek stánků.
Jhn	7	3	Jeho bratři mu řekli: "Odejdi odtud a jdi do Judska, aby také tvoji
učedníci uviděli tvé skutky, které činíš.			
Jhn	7	4	Vždyť nikdo nedělá nic vskrytu, chce-li být znám na veřejnosti.
Činíš-li tyto věci, ukaž se světu."			
Jhn	7	5	Ani jeho bratři totiž v něho nevěřili.
Jhn	7	6	Ježíš jim řekl: "Můj čas ještě nepřišel; ale váš čas je vždy
připraven.			
Jhn	7	7	Vás nemůže svět nenávidět, mne však nenávidí, protože já o něm
svědčím, že jeho skutky jsou zlé.			
Jhn	7	8	Vy na svátek do Jeruzaléma vystupte. Já na tento svátek ještě

nevystoupím, protože můj čas se dosud nenaplnil."

Jhn 7 9 To jim řekl a zůstal v Galileji.

Jhn 7 10 Když jeho bratři vystoupili na svátek do Jeruzaléma, tehdy i on tam vystoupil, ne veřejně, ale jakoby tajně.

Jhn 7 11 Židé ho během svátku hledali a říkali: "Kde je ten člověk?"

Jhn 7 12 A mezi lidem bylo o něm mnoho řečí. Jedni říkali: 'Je dobrý', jiní říkali: 'Není, vždyť svádí zástup'.

Jhn 7 13 Nikdo ovšem ze strachu před Židy o něm nemluvil otevřeně.

Jhn 7 14 Když již bylo uprostřed svátků, vystoupil Ježíš do chrámu a učil.

Jhn 7 15 Židé s úžasem říkali: "Jak to, že se tento člověk vyzná v Písmech, když se tomu neučil?"

Jhn 7 16 Ježíš jim odpověděl: "Mé učení není mé, ale toho, který mne poslal.

Jhn 7 17 Bude-li někdo chtít činit jeho vůli, pozná, zda je to učení z Boha, nebo mluvím-li sám ze sebe.

Jhn 7 18 Kdo mluví ze sebe, hledá vlastní slávu. Kdo však hledá slávu toho, který ho poslal, ten je pravdivý a není v něm nepravosti.

Jhn 7 19 Nedal vám Mojžíš Zákon? A nikdo z vás Zákon neplní. Proč mne usilujete zabít?"

Jhn 7 20 zástup odpověděl: "Máš démona! Kdo tě usiluje zabít?"

Jhn 7 21 Ježíš jim odpověděl: "Jeden skutek jsem učinil, a všichni se tomu divíte.

Jhn 7 22 Mojžíš vám dal obřízku - ne že by byla od Mojžíše, nýbrž od otců - a vy obřezáváte člověka i v sobotu.

Jhn 7 23 Jestliže přijímá člověk obřízku v sobotu, aby nebyl porušen Mojžíšův zákon, proč se na mne zlobíte, že jsem v sobotu uzdravil celého člověka?"

Jhn 7 24 Nesuďte podle zdání, ale suďte spravedlivým soudem."

Jhn 7 25 Tu začali někteří z obyvatel Jeruzaléma říkat: "Není to ten, kterého chtějí zabít?"

Jhn 7 26 A hle, mluví veřejně, a nic mu neříkají. Což opravdu vůdcové poznali, že je to Mesiáš?

Jhn 7 27 Ale o něm víme, odkud je. Až přijde Kristus, nikdo nebude vědět, odkud je."

Jhn 7 28 Tu Ježíš, když učil v chrámě, hlasitě zvolal: "vskutku mě znáte a víte, odkud jsem? Nepřišel jsem sám od sebe, ale ten, kdo mne poslal a jehož vy neznáte, je pravdivý.

Jhn 7 29 Já ho znám, neboť jsem od něho a on mne poslal."

Jhn 7 30 Snažili se ho tedy zajmout, ale nikdo na něho nevztáhl ruku, protože ještě nepřišla jeho hodina.

Jhn 7 31 Mnozí ze zástupu však v něho uvěřili a říkali: "Když přijde Mesiáš, učiní snad více znamení, než učinil tento člověk?"

Jhn 7 32 Farizeové se doslechli, že to zástup o něm říká; a tak přední kněží a farizeové poslali strážce, aby ho zajali.

Jhn 7 33 Tu Ježíš řekl: "Ještě krátký čas budu s vámi a pak odejdu k tomu, který mne poslal.

Jhn 7 34 Budete mne hledat, ale nenaleznete mne. A kde jsem já, tam vy nemůžete přijít."

Jhn 7 35 Židé si mezi sebou řekli: "Kam tento člověk hodlá jít, že my ho nenajdeme? Chce snad jít do řecké diaspory a učit pohany?"

Jhn 7 36 Co znamená to slovo, které řekl: 'Budete mne hledat, ale nenaleznete mne, a kde jsem já, tam vy nemůžete přijít'?"

Jhn 7 37 V poslední, velký den svátku Ježíš vstal a zvolal: "Žízní-li kdo, ať přijde ke mně a pije.

Jhn 7 38 kdo věří ve mne, jak praví Písmo, řeky živé vody poplynou z jeho nitra!"

Jhn 7 39 To řekl o Duchu, kterého měli přijmout ti, kteří v něho uvěřili; dosud totiž Duch [svatý] nebyl dán, protože Ježíš ještě nebyl oslaven.

Jhn 7 40 Když někteří ze zástupu uslyšeli tato slova, říkali: 'To je skutečně ten Prorok.'

Jhn 7 41 Druzí říkali: 'To je Mesiáš', a jiní říkali: 'Což Mesiáš přijde z Galileje?'

Jhn 7 42 Neříká Písmo, že Mesiáš přijde z potomstva Davidova a z Betléma, kde žil David?"

Jhn 7 43 Tak vznikl v zástupu kvůli němu rozkol.

Jhn 7 44 Někteří z nich ho chtěli zajmout, ale nikdo na něho nevztáhl ruce.

Jhn 7 45 Strážci tedy přišli k předním kněžím a farizeům a ti jim řekli: "Proč jste ho nepřivedli?"

Jhn 7 46 Strážci odpověděli: "Nikdo nikdy takto nemluvil, jako mluví tento člověk."

Jhn 7 47 Farizeové jim odpověděli: "I vy jste svedeni?"

Jhn 7 48 Uvěřil snad v něho některý z vůdců nebo z farizeů?

Jhn 7 49 Jen tento zástup, který nezná Zákon - jsou prokleti."

Jhn 7 50 Jeden z nich, Nikodém, který předtím přišel k němu, jim řekl:

Jhn 7 51 "Odsuzuje náš Zákon člověka, aniž ho nejprve vyslechne a zjistí, co učinil?"

Jhn 7 52 odpověděli mu: "Nejsi také ty z Galileje? Prozkoumej to a viz, že z Galileje prorok nepovstane."

Jhn 7 53 A každý se odebral do svého domu.

Jhn 8 1 Ježíš však odešel na Olivovou horu.

Jhn 8 2 A časně ráno přišel opět do chrámu a všechen lid přicházel k němu; posadil se a začal je vyučovat.

Jhn 8 3 Tu učitelé písmá a farizeové přivedli k němu ženu, přistiženou při cizoložství; postavili ji doprostřed

Jhn 8 4 a řekli mu: "Učiteli, tato žena byla přistižena při činu cizoložství.

Jhn 8 5 v zákoně nám Mojžíš přikázal takové kamenovat. Co říkáš ty?"

Jhn 8 6 Těmi slovy ho zkoušeli, aby ho mohli obžalovat. Ježíš se však sklonil dolů a psal prstem po zemi.

Jhn 8 7 Když se ho nepřestávali ptát, zvedl se a řekl jim: "Kdo z vás je bez hříchu, ať první na ni hodí kámen."

Jhn 8 8 A opět se sklonil a psal po zemi.

Jhn 8 9 Když to uslyšeli, [zahanbeni ve (svém) svědomí,] vytráceli se jeden po druhém, starší nejprve, až tam zůstal on sám a žena, která byla uprostřed.

Jhn 8 10 Ježíš se vzpřímil a řekl jí: "Ženo, kde jsou [tvoji žalobci]? Nikdo tě neodsoudil?"

Jhn 8 11 Ona řekla: "Nikdo, Pane." Ježíš řekl: "Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od této chvíle již nehřeš."

Jhn 8 12 Ježíš k nim opět promluvil: "Já jsem světlo světa. Kdo mne následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života."

Jhn 8 13 Farizeové mu řekli: "Ty svědčíš sám o sobě; tvé svědectví není pravé."

Jhn 8 14 Ježíš jim odpověděl: "I když svědčím sám o sobě, mé svědectví je pravé, protože vím, odkud jsem přišel a kam jdu. Vy nevíte, odkud přicházím ani kam jdu.

Jhn 8 15 Vy soudíte podle těla; já nesoudím nikoho.

Jhn 8 16 Jestliže já přece soudím, můj soud je pravdivý, protože nejsem sám, ale jsem já a ten, který mne poslal, Otec.

Jhn 8 17 A ve vašem zákoně je napsáno, že svědectví dvou osob je pravé.

Jhn 8 18 Jsem to já, kdo svědčí o sobě, a svědčí o mně také ten, který mne poslal, Otec."

Jhn 8 19 Řekli mu: "Kde je tvůj Otec?" Ježíš odpověděl: "Neznáte ani mne ani mého Otce; kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce."

Jhn 8 20 Tato slova řekl u pokladnice, když učil v chrámě. A nikdo ho nezajal, protože ještě nepřišla jeho hodina.

Jhn 8 21 Ježíš jim opět řekl: "Já odcházím; budete mne hledat, ale zemřete ve svém hříchu. Kam já odcházím, tam vy přijít nemůžete."

Jhn 8 22 Židé říkali: "Chce se snad zabít, že říká: 'Kam já odcházím, tam vy přijít nemůžete'?"

Jhn 8 23 I říkal jim: "Vy jste zdola, já jsem shůry. Vy jste z tohoto světa, já nejsem z tohoto světa.

Jhn 8 24 Proto jsem vám řekl, že zemřete ve svých hříších. Jestliže neuvěříte, že Já jsem, zemřete ve svých hříších."

Jhn 8 25 Říkali mu: "Kdo jsi ty?" Ježíš jim řekl: "Co vám od počátku říkám.

Jhn 8 26 Mnoho mám o vás mluvit a soudit; ale ten, který mne poslal, je pravdivý, a já mluvím ve světě to, co jsem slyšel od něho."

Jhn 8 27 Nepoznali, že k nim mluvil o Otci.

Jhn 8 28 Ježíš jim řekl: "Až vyvýšíte Syna člověka, tehdy poznáte, že Já jsem a že sám od sebe nečiním nic, ale mluvím tak, jak mě naučil můj Otec.

Jhn 8 29 A ten, kdo mne poslal, je se mnou; nezanechal mne samotného, protože já stále činím to, co se jemu líbí."

Jhn 8 30 Když toto mluvil, mnozí v něho uvěřili.

Jhn 8 31 Ježíš říkal Židům, kteří mu uvěřili: "Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky.

Jhn 8 32 Poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí."

Jhn 8 33 Odpověděli mu: "Jsme potomci Abrahamovi a nikdy jsme nebyli ničímí otroky. Jak můžeš říkat, že se staneme svobodnými?"

Jhn 8 34 Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo činí hřích, je otrokem hříchu.

Jhn 8 35 A otrok nezůstává v domě navždy; navždy zůstává syn.

Jhn 8 36 Jestliže vás tedy Syn vysvobodí, budete vskutku svobodní.

Jhn 8 37 Víím, že jste potomci Abrahamovi, ale usilujete mne zabít, protože mé slovo nemá ve vás místo.

Jhn 8 38 Já mluvím o tom, co jsem viděl u svého Otce, a vy činíte to, co jste slyšeli u vašeho otce."

Jhn 8 39 Odpověděli mu: "Náš otec je Abraham." Ježíš jim řekl: "Kdybyste byli děti Abrahamovy, činili byste skutky Abrahamovy.

Jhn 8 40 Nyní usilujete mne zabít, člověka, který vám pověděl pravdu, kterou slyšel od Boha. To Abraham neučinil.

Jhn 8 41 Vy činíte skutky svého otce." Řekli mu: "My nejsme zrozeni ze smilstva! Máme jednoho Otce, Boha."

Jhn 8 42 Ježíš jim řekl: "Kdyby Bůh byl váš otec, milovali byste mě, neboť z Boha jsem vyšel a od něho přicházím. Nepřišel jsem sám od sebe, ale on mne poslal."

Jhn 8 43 Proč nerozumíte mé řeči? Proto, že nemůžete slyšet mé slovo."

Jhn 8 44 Vy jste z otce ďábla a chcete činit žádosti svého otce. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, protože v něm pravda není. Když mluví lež, mluví ze svého vlastního, protože je lhář a otec lži."

Jhn 8 45 Poněvadž já říkám pravdu, nevěříte mi."

Jhn 8 46 Kdo z vás mne usvědčí z hříchu? Říkám-li pravdu, proč mi nevěříte?"

Jhn 8 47 Kdo je z Boha, slyší Boží slova. Vy neslyšíte, protože nejste z Boha."

Jhn 8 48 Židé mu odpověděli: "Neříkáme správně, že jsi Samařan a máš démona?"

Jhn 8 49 Ježíš odpověděl: "Já nemám démona, ale ctím svého Otce, vy však mne znevažujete."

Jhn 8 50 Já nehledám svou slávu; je však někdo, kdo hledá a soudí."

Jhn 8 51 Amen, amen, pravím vám, kdo by zachoval mé slovo, nespátří smrt na věčnost."

Jhn 8 52 Židé mu řekli: "Teď jsme poznali, že máš démona. Abraham zemřel, i proroci, a ty říkáš: 'Kdo by zachoval mé slovo, neokusí smrti na věčnost.'"

Jhn 8 53 Jsi snad větší než náš otec Abraham, který zemřel? Také proroci zemřeli. Co ze sebe děláš?"

Jhn 8 54 Ježíš odpověděl: "Kdybych já oslavil sám sebe, má sláva by nic nebyla. Můj otec to je, kdo mne oslavuje a o kom vy říkáte: 'Je to náš Bůh.'"

Jhn 8 55 Vy jste ho nepoznali, ale já ho znám. Kdybych řekl, že ho neznám, budu lhář jako vy. Ale znám ho a jeho slovo zachovávám."

Jhn 8 56 Váš otec Abraham zajásal, že mohl uvidět můj den; uviděl jej a zaradoval se."

Jhn 8 57 Židé mu řekli: "Ještě ti nebylo padesát let, a viděl jsi Abrahama?"

Jhn 8 58 Ježíš jim řekl: "Amen, amen, pravím vám, dřív než byl Abraham, já jsem."

Jhn 8 59 Zvedli kameny, aby je na něho hodili. Ježíš se však skryl, [prošel mezi nimi] a vyšel z chrámu. [Tak odešel.]

Jhn 9 1 Cestou uviděl člověka slepého od narození."

Jhn 9 2 Jeho učedníci se ho zeptali: "Rabbi, kdo zhřešil, že se narodil slepý? On sám, nebo jeho rodiče?"

Jhn 9 3 Ježíš odpověděl: "Nezhřešil ani on ani jeho rodiče, ale mají se na něm zjevit skutky Boží."

Jhn 9 4 Musím konat skutky toho, kdo mne poslal, dokud je den; přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat."

Jhn 9 5 Pokud jsem na světě, jsem světlo světa."

Jhn 9 6 Když to řekl, plivl na zem, udělal ze sliny bláto, pomazal mu tím blátem oči"

Jhn 9 7 a řekl mu: "Jdi a umyj se v rybníku Siloe (to se překládá Poslaný)." Odešel tedy, umyl se, a když přišel, viděl."

Jhn 9 8 Sousedé a ti, kteří ho vídali dříve, když byl žebrákem, říkali: "Není to ten, kdo tu sedával a žebřal?"

Jhn 9 9 Jedni říkali: 'Je to on!' Jiní říkali: 'Není, ale je mu podobný.' On říkal: 'Jsem to já.'

Jhn 9 10 Řekli mu tedy: "Jak se otevřely tvé oči?"

Jhn 9 11 On odpověděl: "Člověk, který se jmenuje Ježíš, udělal bláto, potřel mi oči a řekl mi: 'Jdi do Siloe a umyj se.' Šel jsem tedy, umyl jsem se a vidím."

Jhn 9 12 Řekli mu: "Kde je ten člověk?" Řekl: "Nevím."

Jhn 9 13 Přivedli toho, který byl dříve slepý, k farizeům."

Jhn 9 14 Ten den, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel jeho oči, byla totiž sobota."

Jhn 9 15 Proto se ho i farizeové ptali, jak prohlédl. On jim řekl: "Přiložil mi bláto na oči, umyl jsem se a vidím."

Jhn 9 16 Někteří z farizeů říkali: "Tento člověk není od Boha, neboť nezachovává sobotu." Jiní však říkali: "Jak by mohl hříšný člověk dělat taková znamení?" A byl mezi nimi rozkol."

Jhn 9 17 Řekli tedy opět tomu slepému: "Co ty o něm říkáš, když ti otevřel oči?" On řekl: "Je to prorok."

Jhn 9 18 Židé neuvěřili tomu, že býval slepý a prohlédl, dokud si nezavolali jeho rodiče"

Jhn 9 19 a nezeptali se jich: "Je toto váš syn, o kterém říkáte, že se narodil slepý? Jak to, že nyní vidí?"

Jhn 9 20 Jeho rodiče odpověděli: "Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý."

Jhn 9 21 Jak to, že nyní vidí, to nevíme; nevíme také, kdo otevřel jeho oči."

Jhn 9 22 Jeho se zeptejte, je dospělý, ať mluví sám za sebe."

Jhn 9 23 To řekli jeho rodiče, protože se báli židů, neboť židé se již usnesli, aby ten, kdo by ho vyznal jako Krista, byl vyloučen ze synagogy."

Jhn 9 24 Proto jeho rodiče řekli: 'Je dospělý, zeptejte se jeho.'

Jhn 9 25 Zavolali tedy podruhé toho člověka, který byl dříve slepý, a řekli mu:

"Vzdej slávu Bohu! Víme, že ten člověk je hříšný."
 Jhn 9 25 On odpověděl: "Nevím, je-li hříšný; jedno však vím, že jsem byl slepý, a teď vidím."
 Jhn 9 26 Řekli mu: "Co ti učinil? Jak otevřel tvé oči?"
 Jhn 9 27 Odpověděl jim: "Již jsem vám to řekl, a neslyšeli jste. Proč to chcete slyšet znovu? Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?"
 Jhn 9 28 Osopili se na něho a řekli: "Ty jsi jeho učedník, my jsme učedníci Mojžíšovi."
 Jhn 9 29 My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomto však nevíme, odkud je."
 Jhn 9 30 Ten člověk jim řekl: "To je právě divné, že vy nevíte, odkud je - a otevřel mi oči."
 Jhn 9 31 Víme, že hříšníky Bůh neslyší; kdo je však zbožný a činí jeho vůli, toho slyší.
 Jhn 9 32 Od pradávna nebylo slýcháno, že by někdo otevřel oči člověka od narození slepého.
 Jhn 9 33 Kdyby tento člověk nebyl od Boha, nemohl by dělat nic."
 Jhn 9 34 Řekli mu: "Celý ses v hříších narodil, a nás chceš poučovat?" A vyhnali ho ven.
 Jhn 9 35 Ježíš uslyšel, že ho vyhnali ven, našel ho a řekl: "Ty věříš v Syna člověka?"
 Jhn 9 36 On odpověděl: "A kdo to je, Pane, abych mohl v něho věřit?"
 Jhn 9 37 Ježíš mu řekl: "Viděl jsi ho; je to ten, kdo s tebou mluví."
 Jhn 9 38 On řekl: "Věřím, Pane." A poklonil se mu.
 Jhn 9 39 A Ježíš řekl: "Já jsem přišel na tento svět k soudu, aby ti, kteří nevidí, viděli, a ti, kteří vidí, se stali slepými."
 Jhn 9 40 Uslyšeli to někteří z farizeů, kteří byli s ním, a řekli mu: "Jsme snad i my slepí?"
 Jhn 9 41 Ježíš jim řekl: "Kdybyste byli slepí, neměli byste hřích. Vy však říkáte: 'Vidíme', proto váš hřích zůstává."
 Jhn 10 1 "Amen, amen, pravím vám, kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale vniká tam odjinud, to je zloděj a lupič."
 Jhn 10 2 Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí.
 Jhn 10 3 Tomu hlídač otevírá a ovce slyší jeho hlas; své ovce volá jménem a vyvádí je.
 Jhn 10 4 Když všechny své vlastní vyžene ven, kráčí před nimi a ovce ho následují, protože znají jeho hlas.
 Jhn 10 5 Za cizím však jistě nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají."
 Jhn 10 6 Ježíš jim pověděl toto přirovnání, ale oni nepochopili, co jim tím chtěl říci.
 Jhn 10 7 Ježíš tedy opět řekl: "Amen, amen, pravím vám, já jsem dveře pro ovce."
 Jhn 10 8 Všichni, kteří přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči, ale ovce je neposlechlý.
 Jhn 10 9 Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn; bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu.
 Jhn 10 10 Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a hubil; já jsem přišel, aby měly život a měly ho hojnost.
 Jhn 10 11 Já jsem ten dobrý pastýř. Dobrý pastýř pokládá svou duši za ovce.
 Jhn 10 12 Námezdník, který není pastýř a ovce nejsou jeho vlastní, opouští ovce a utíká, když vidí, že přichází vlk. A vlk je uchvacuje a rozhání.
 Jhn 10 13 [Námezdník utíká,] protože je námezdník a nezáleží mu na ovcích.
 Jhn 10 14 Já jsem dobrý pastýř; znám svoje ovce a moje ovce znají mne,
 Jhn 10 15 jako Otec zná mne a já znám Otce. A svou duši pokládám za ovce.
 Jhn 10 16 Mám ještě jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo, jeden pastýř.
 Jhn 10 17 Proto mne Otec miluje, že já pokládám svou duši, abych ji zase přijal.
 Jhn 10 18 Nikdo ji ode mne nebere, ale já ji pokládám sám od sebe. Mám moc ji položit, a mám moc ji opět přijmout. Tento příkaz jsem přijal od svého Otce."
 Jhn 10 19 Pro tato slova došlo mezi Židy opět k roztržce.
 Jhn 10 20 Mnozí z nich říkali: "Má démona a blázní. Proč ho posloucháte?"
 Jhn 10 21 Jiní říkali: "Toto nejsou slova démonizovaného. Může snad démon otevřít oči slepým?"
 Jhn 10 22 Nastal svátek Posvěcení chrámu v Jeruzalémě. Byla zima.
 Jhn 10 23 Ježíš se procházel v chrámě, v sloupoví Šalomounově.
 Jhn 10 24 Tu ho obklopili Židé a říkali mu: "Jak dlouho chceš naši duši držet v nejistotě? Jsi-li Mesiáš, řekni nám to otevřeně."
 Jhn 10 25 Ježíš jim odpověděl: "Řekl jsem vám to, a nevěříte. Skutky, které já činím ve jménu svého Otce, ty o mně svědčí."
 Jhn 10 26 Ale vy nevěříte, protože nejste z mých ovcí.
 Jhn 10 27 Mé ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou
 Jhn 10 28 a já jim dávám život věčný; nezhynou na věčnost a nikdo je nevytrhne z mé ruky.

Jhn 10 29 Můj Otec, který mi je dal, je větší nade všechny a nikdo je nemůže vytrhnout z ruky mého Otce.

Jhn 10 30 Já a Otec jsme jedno."

Jhn 10 31 Židé se opět chopili kamenů, aby jej ukamenovali.

Jhn 10 32 Ježíš jim řekl: "Ukázal jsem vám mnoho dobrých skutků od mého Otce. Pro který z nich mne chcete kamenovat?"

Jhn 10 33 Židé mu odpověděli: "Nechceme tě kamenovat pro dobrý skutek, ale pro rouhání, že ty, člověk, děláš ze sebe Boha."

Jhn 10 34 Ježíš jim odpověděl: "Což není ve vašem Zákoně napsáno: 'Já jsem řekl: Bohové jste'?"

Jhn 10 35 Jestliže ty, ke kterým se stalo slovo Boží, nazval bohy, - a nemůže být zrušeno Písmo -

Jhn 10 36 proč mně, kterého Otec posvětil a poslal na svět, říkáte: 'Rouháš se,' protože jsem řekl: 'Jsem Boží Syn'?"

Jhn 10 37 Nečiním-li skutky svého Otce, nevěřte mi!

Jhn 10 38 Jestliže je však činím, a nevěříte mně, věřte těm skutkům, abyste poznali a dále poznávali, že Otec je ve mně a já v Otci."

Jhn 10 39 Znovu se ho tedy chtěli zmocnit, ale on unikl z jejich rukou.

Jhn 10 40 A odešel opět za Jordán, na místo, kde zpočátku křtil Jan, a zůstal tam.

Jhn 10 41 Mnozí přišli k němu a říkali: "Jan sice neučinil žádné znamení, avšak všechno, co Jan o něm řekl, byla pravda."

Jhn 10 42 A mnozí tam v něho uvěřili.

Jhn 11 1 Byl nemocen jeden člověk, Lazar z Betanie, z vesnice, kde bydlela Marie a její sestra Marta.

Jhn 11 2 Byla to ta Marie, která Pána pomazala vonným olejem a jeho nohy vytřela svými vlasy; její bratr Lazar byl nemocen.

Jhn 11 3 Sestry mu poslaly vzkaz: "Pane, hle, ten, kterého máš rád, je nemocen"

Jhn 11 4 Když to Ježíš uslyšel, řekl: "Tato nemoc není k smrti, ale k slávě Boží, aby Boží Syn byl skrze ni oslaven."

Jhn 11 5 Ježíš miloval Martu i její sestru a Lazara.

Jhn 11 6 Když uslyšel, že je Lazar nemocen, zůstal ještě dva dny na tom místě, kde byl.

Jhn 11 7 Až potom řekl učedníkům: "Pojďme opět do Judska."

Jhn 11 8 Učedníci mu řekli: "Rabbi, teď tě Židé chtěli ukamenovat, a zase tam chceš jít?"

Jhn 11 9 Ježíš odpověděl: "Což nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtá, protože vidí světlo tohoto světa."

Jhn 11 10 Kdo však chodí v noci, klopýtá, poněvadž v něm není světla."

Jhn 11 11 To pověděl a potom jim řekl: "Náš přítel Lazar usnul; ale jdu, abych ho probudil."

Jhn 11 12 Učedníci mu řekli: "Pane, spí-li, bude v pořádku."

Jhn 11 13 Ježíš však mluvil o jeho smrti, zatímco oni si mysleli, že mluví o přirozeném spánku.

Jhn 11 14 Tehdy jim Ježíš řekl otevřeně: "Lazar zemřel."

Jhn 11 15 A kvůli vám se raduji, že jsem tam nebyl, abyste uvěřili. Pojďme k němu."

Jhn 11 16 Tomáš, řečený Didymos, řekl svým spoluúčedníkům: "Pojďme i my, ať spolu s ním zemřeme!"

Jhn 11 17 Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je již čtyři dny v hrobě.

Jhn 11 18 Betanie byla blízko Jeruzaléma, vzdálena asi patnáct stadií.

Jhn 11 19 Mnozí z Židů přišli k Martě a Marii, aby je potěšili ve smutku pro jejich bratra.

Jhn 11 20 Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, vyšla mu vstříc; Marie seděla v domě.

Jhn 11 21 Marta Ježíšovi řekla: "Pane, kdybys byl zde, můj bratr by byl nezemřel."

Jhn 11 22 Ale i nyní vím, že o cokoli bys Boha požádal, Bůh ti to dá."

Jhn 11 23 Ježíš jí řekl: "Tvůj bratr vstane."

Jhn 11 24 Marta mu řekla: "Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den."

Jhn 11 25 Ježíš jí řekl: "Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít."

Jhn 11 26 A každý, kdo žije a věří ve mne, jistě nezemře na věčnost. Věříš tomu?"

Jhn 11 27 Řekla mu: "Ano, Pane, já jsem uvěřila, že ty jsi Kristus, Syn Boží, který má přijít na svět."

Jhn 11 28 Když to pověděla, odešla a zavolala svou sestru Marii; tajně jí řekla: "Učitel je tu a volá tě."

Jhn 11 29 Ta, když to uslyšela, rychle vstala a šla k němu.

Jhn 11 30 Ježíš ještě nepřišel do vesnice, ale byl dosud na tom místě, kde se s ním setkala Marta.

Jhn 11 31 Když uviděli Židé, kteří byli s Marií v domě a potěšovali ji, že

rychle vstala a vyšla, vydali se za ní; domnívali se, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala.
 Jhn 11 32 Jakmile Marie přišla tam, kde byl Ježíš, a uviděla ho, padla mu k
 nohám a říkala: "Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr zemřel."
 Jhn 11 33 Když ji Ježíš uviděl, jak pláče a jak pláčou Židé, kteří přišli s ní,
 v duchu se rozhorlil, zachvěl se
 Jhn 11 34 a řekl: "Kam jste ho položili?" Řekli mu: "Pane, pojd a podívej se!"
 Jhn 11 35 Ježíš zaplakal.
 Jhn 11 36 Židé říkali: "Hle, jak ho měl rád."
 Jhn 11 37 Někteří z nich však řekli: "Nemohl ten, který otevřel oči slepého,
 způsobit také, aby tento člověk nezemřel?"
 Jhn 11 38 Ježíš, znovu v sobě rozhorlen, přišel k hrobu; byla to jeskyně a na ní
 ležel kámen.
 Jhn 11 39 Ježíš pravil: "Odstraňte ten kámen!" Marta, sestra toho zesnulého, mu
 řekla: "Pane, již zapáchá, vždyť je to čtvrtý den."
 Jhn 11 40 Ježíš jí říká: "Neřekl jsem ti, že uvidíš slávu Boží, jestliže
 uvěříš?"
 Jhn 11 41 Odstranili tedy kámen. Ježíš pozvedl oči vzhůru a řekl: "Otče, děkuji
 ti, že jsi mne vyslyšel.
 Jhn 11 42 Já jsem věděl, že mne vždycky slyšíš, ale kvůli zástupu, který tu
 stojí okolo, jsem to řekl, aby uvěřili, že ty jsi mne poslal."
 Jhn 11 43 A když to řekl, silným hlasem zvolal: "Lazare, pojd ven!"
 Jhn 11 44 Ten, který byl mrtvý, vyšel, ruce i nohy měl svázané pruhy plátna a
 jeho tvář byla zavinuta šátkem. Ježíš jim řekl: "Rozvažte ho a nechte ho odejít!"
 Jhn 11 45 Mnozí z Židů, kteří přišli k Marii a spatřili, co učinil, v něho
 uvěřili.
 Jhn 11 46 Někteří z nich však odešli k farizeům a řekli jim, co Ježíš učinil.
 Jhn 11 47 Přední kněží a farizeové shromáždili veleradu a říkali: "Co uděláme?
 vždyť tento člověk činí mnohá znamení.
 Jhn 11 48 Jestliže ho necháme tak, všichni v něho uvěří a přijdou Římané a
 vezmou nám toto místo i národ."
 Jhn 11 49 Jeden z nich, nějaký Kaifáš, který byl onoho roku nejvyšším knězem,
 jim řekl: "Vy nic nechápete;
 Jhn 11 50 ani nemyslíte na to, že je pro vás lépe, aby jeden člověk zemřel za
 lid, než aby zahynul celý národ."
 Jhn 11 51 Toto však neřekl sám ze sebe, ale jako nejvyšší kněz onoho roku
 vyslovil proroctví, že Ježíš má zemřít za národ,
 Jhn 11 52 a ne jenom za národ, ale také za to, aby rozptýlené Boží děti
 shromáždil v jedno.
 Jhn 11 53 Od toho dne byli tedy rozhodnutí, že ho zabijí.
 Jhn 11 54 Ježíš pak již nechodil veřejně mezi Židy, ale odešel odtud do kraje
 blízko pustiny, do města jménem Efraim, a tam zůstal s učedníky.
 Jhn 11 55 Byly blízko židovské velikonoce a mnozí z venkova vystupovali před
 svátky do Jeruzaléma, aby se očistili.
 Jhn 11 56 Hledali Ježíše, a jak stáli v chrámě, říkali si mezi sebou: "Co
 myslíte? Že by nepřišel na svátky?"
 Jhn 11 57 Přední kněží a farizeové totiž vydali nařízení, že pokud by se někdo
 dověděl, kde je, má to oznámit, aby ho mohli zajmout.
 Jhn 12 1 Šest dní před velkou nocí přišel Ježíš do Betanie, kde byl Lazar, ten,
 který zemřel a jehož Ježíš probudil z mrtvých.
 Jhn 12 2 Připravili mu tam večeři. Marta je obsluhovala a Lazar byl jeden z
 těch, kteří s ním stolovali.
 Jhn 12 3 Tu Marie vzala libru velmi drahého pravého nardového oleje, pomazala
 Ježíšovi nohy a otřela mu je svými vlasy; dům se naplnil vůní toho oleje.
 Jhn 12 4 Juda [Šimonův], Iskariotský, jeden z jeho učedníků, který jej měl
 zradit, řekl:
 Jhn 12 5 "Proč nebyl tento olej prodán za tři sta denárů a ty dány chudým?"
 Jhn 12 6 To řekl ne proto, že by mu záleželo na chudých, ale protože byl
 zloděj; měl pokladnici a bral z toho, co bylo do ní dáváno.
 Jhn 12 7 Ježíš řekl: "Nech ji. Ať jej zachová ke dni mé přípravy k pohřbu.
 Jhn 12 8 Vždyť chudé máte vždycky s sebou, ale mne nemáte vždycky."
 Jhn 12 9 Velký zástup Židů se dověděl, že tam je; a přišli nejen kvůli
 Ježíšovi, ale také proto, aby uviděli Lazara, kterého vzbudil z mrtvých.
 Jhn 12 10 Přední kněží se rozhodli, že zabijí i Lazara,
 Jhn 12 11 protože mnozí z Židů kvůli němu odcházeli a věřili v Ježíše.
 Jhn 12 12 Nazítrí uslyšel velký zástup lidí, kteří přišli na svátky, že Ježíš
 přichází do Jeruzaléma.
 Jhn 12 13 Vzali palmové ratolesti, vyšli mu vstříc a volali: "Hosanna,
 požehnaný, jenž přichází ve jménu Pána, král Izraele."
 Jhn 12 14 Ježíš našel oslátka a vsedl na ně, jak je napsáno:
 Jhn 12 15 'Neboj se, dcero Siónská, hle, tvůj král přichází, sedě na oslátku.'
 Jhn 12 16 Jeho učedníci si to nejprve neuvědomili, ale když byl Ježíš oslaven,
 tehdy si vzpomněli, že to bylo o něm napsáno a že mu to učinili.

Jhn 12 17 Zástup, který s ním byl, když zavolał Lazara z hrobu a vzbudil ho z mrtvých, vydával o tom svědectví.

Jhn 12 18 Proto mu také vyšel zástup naproti, neboť uslyšel, že učinil toto znamení.

Jhn 12 19 Farizeové si řekli: "Vidíte, že nic nezmůžete. Hle, [celý] svět jde za ním!"

Jhn 12 20 Někteří z těch, kteří vystoupili do Jeruzaléma, aby se o tomto svátku poklonili Bohu, byli Řekové.

Jhn 12 21 Ti přišli k Filipovi, který byl z galilejské Betsaidy, a žádali ho: "Pane, chceme uvidět Ježíše!"

Jhn 12 22 Filip šel a řekl to Ondřejovi. Ondřej a Filip šli a řekli to Ježíšovi.

Jhn 12 23 Ježíš jim řekl: "Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka.

Jhn 12 24 Amen, amen, pravím vám: Jestliže pšeničné zrnó, které padlo do země, nezemře, zůstává samo. Zemře-li však, přináší mnohý užitek.

Jhn 12 25 Kdo má rád svou duši, hubí ji; kdo nenávidí svou duši v tomto světě, uchrání ji k životu věčnému.

Jhn 12 26 Jestliže mi někdo slouží, ať mne následuje, a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Kdo mi slouží, toho poctí Otec."

Jhn 12 27 "Nyní je má duše rozrušena. Co mám říci? 'Otče, zachraň mne od této hodiny'? Vždyť proto jsem přišel k této hodině.

Jhn 12 28 Otče, oslav své jméno!" Z nebe se ozval hlas: "Oslavil jsem a ještě oslavím."

Jhn 12 29 Zástup, který tam stál a uslyšel to, říkal: 'Zahřmělo.' Jiní říkali: 'Anděl k němu promluvil.'

Jhn 12 30 Ježíš řekl: "Ten hlas se neozval kvůli mně, ale kvůli vám.

Jhn 12 31 Nyní je soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven.

Jhn 12 32 A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě."

Jhn 12 33 Těmito slovy naznačoval, jakou smrtí má zemřít.

Jhn 12 34 Zástup mu odpověděl: "My jsme uslyšeli ze Zákona, že Mesiáš zůstává na věčnost. Jak ty můžeš říkat, že Syn člověka musí být vyvýšen? Kdo je tento Syn člověka?"

Jhn 12 35 Ježíš jim tedy řekl: "Ještě krátký čas je světlo mezi vámi. Chodte, dokud máte světlo, aby vás nezastihla tma; kdo chodí ve tmě, neví, kam jde.

Jhn 12 36 Dokud máte světlo, věřte v to světlo, abyste se stali syny světla." To Ježíš pověděl, odešel a skryl se před nimi.

Jhn 12 37 Ačkoli před nimi učinil taková znamení, nevěřili v něho;

Jhn 12 38 a tak se naplnilo slovo, které řekl prorok Izaiáš: 'Pane, kdo uvěřil naší zvěsti? A komu byla zjevena Pánova paže?'

Jhn 12 39 Proto nemohli věřit, neboť Izaiáš také řekl:

Jhn 12 40 'Oslepil jejich oči a zatvrdil jejich srdce, aby očima neuviděli a srdcem neporozuměli, neobrátili se, a já je neuzdravil.'

Jhn 12 41 To řekl Izaiáš, protože spatřil jeho slávu a mluvil o něm.

Jhn 12 42 Přece však i mnozí z vůdců v něho uvěřili, ale kvůli farizeům se k němu nepřiznávali, aby nebyli vyloučeni ze synagógy.

Jhn 12 43 Zamilovali si lidskou slávu víc než slávu Boží.

Jhn 12 44 Ježíš zvolal: "Kdo věří ve mne, ne ve mne věří, ale v toho, kdo mne poslal.

Jhn 12 45 A kdo vidí mne, vidí toho, kdo mne poslal.

Jhn 12 46 Já jsem přišel na svět jako světlo, aby každý, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě.

Jhn 12 47 A kdo uslyší má slova a nezachová je, toho já nesoudím. Nepřišel jsem, abych soudil svět, ale abych svět zachránil.

Jhn 12 48 Kdo mne odmítá a nepřijímá moje slova, má svého soudce. Slovo, které jsem pověděl, to ho bude soudit v poslední den.

Jhn 12 49 Neboť já jsem nemluvil sám ze sebe, ale Otec, který mne poslal, ten mi dal přikázání, co mám říci a co promluvit.

Jhn 12 50 A vím, že jeho přikázání je život věčný. Co tedy já mluvím, mluvím tak, jak mi pověděl Otec."

Jhn 13 1 Před svátkem velké noci, když Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, aby přešel z tohoto světa k Otcí, miloval své, kteří byli ve světě, až do konce je miloval.

Jhn 13 2 Během večere, když již ďábel vložil do srdce Judy Šimona Iškariotského, aby jej vydal,

Jhn 13 3 Ježíš, vědom si toho, že mu Otec dal všechno do rukou a že od Boha vyšel a k Bohu odchází,

Jhn 13 4 vstal od večere a odložil své šaty, vzal lněné plátno a přepásal se.

Jhn 13 5 Potom nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat je plátnem, kterým byl přepásán.

Jhn 13 6 Přišel k Šimonovi Petrovi. Ten mu řekl: "Pane, ty mi chceš mýt nohy?"

Jhn 13 7 Ježíš mu odpověděl: "Co já činím, nyní nevíš, potom však to poznáš."

Jhn 13 8 Petr mu řekl: "Nikdy mi nebudeš mýt nohy!" Ježíš mu odpověděl: "Jestliže tě neumyji, nemáš se mnou podíl."

Jhn 13 9 Šimon Petr mu řekl: "Pane, pak tedy nejen mé nohy, ale i ruce a

hlavu!"

Jhn 13 10 Ježíš mu řekl: "Kdo je vykoupán, nepotřebuje než nohy umýt, neboť je celý čistý. I vy jste čistí, ale ne všichni."

Jhn 13 11 Věděl totiž, kdo ho vydává. Proto řekl: 'Ne všichni jste čistí.'

Jhn 13 12 Když jim umyl nohy a vzal si své šaty, opět zaujal místo u stolu a řekl jim: "Chápete, co jsem vám učinil?"

Jhn 13 13 Vy mne nazýváte Učitelem a Pánem, a dobře pravíte; jsem jím.

Jhn 13 14 Jestliže tedy já, Pán a Učitel, jsem vám umyl nohy, i vy si máte navzájem umývat nohy.

Jhn 13 15 Dal jsem vám příklad, abyste i vy činili, co jsem já učinil vám.

Jhn 13 16 Amen, amen, pravím vám, otrok není větší než jeho pán, ani apoštol větší než ten, kdo ho poslal.

Jhn 13 17 Jestliže toto víte, jste blahoslavení, budete-li to činit.

Jhn 13 18 Nemluvím o vás všech; já vím, které jsem si vyvolil. Ale musí se naplnit Písmo: 'Ten, kdo jí se mnou chléb, pozdvihl proti mně svou patu.'

Jhn 13 19 Již teď vám to říkám, dříve než se to stane, abyste potom, až se to stane, uvěřili, že Já jsem.

Jhn 13 20 Amen, amen, pravím vám, kdo přijímá toho, koho pošlu, mne přijímá. A kdo přijímá mne, přijímá toho, který mne poslal."

Jhn 13 21 Když to Ježíš řekl, rozrušil se v duchu a prohlásil: "Amen, amen, pravím vám, že jeden z vás mne vydá."

Jhn 13 22 Učedníci se dívali jeden na druhého v nejistotě, o kom to říká.

Jhn 13 23 Jeden z jeho učedníků, kterého Ježíš miloval, spočíval u stolu v Ježíšově náručí.

Jhn 13 24 Na toho Šimon Petr kývl, aby zjistil, kdo je ten, o kom mluví.

Jhn 13 25 On se naklonil k Ježíšovým prsům a řekl mu: "Pane, kdo to je?"

Jhn 13 26 Ježíš odpověděl: "Je to ten, kterému namočím a podám sousto." Namočil sousto a podal je Judovi Šimona Iškariotského.

Jhn 13 27 Tehdy, po tom soustu, vstoupil do něho Satan. Ježíš mu řekl: "Co činíš, učíš rychle!"

Jhn 13 28 Nikdo ze stolujících však neporozuměl, proč mu to řekl.

Jhn 13 29 Protože měl Juda pokladnici, domnívali se někteří, že mu Ježíš říká: "Nakup, co potřebujeme na svátek", anebo aby dal něco chudým.

Jhn 13 30 On si vzal to sousto a hned vyšel ven. Byla noc.

Jhn 13 31 Když Juda vyšel ven, Ježíš řekl: "Nyní byl Syn člověka oslaven a Bůh byl oslaven v něm.

Jhn 13 32 Jestliže byl Bůh oslaven v něm, oslaví Bůh i jeho v sobě a oslaví ho hned.

Jhn 13 33 Dítky, ještě krátce jsem s vámi. Budete mne hledat, a jako jsem řekl Židům, tak i vám nyní říkám: 'Kam já jdu, tam vy nemůžete přijít.'

Jhn 13 34 Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se navzájem milujte.

Jhn 13 35 Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým."

Jhn 13 36 Šimon Petr mu řekl: "Pane, kam jdeš?" Ježíš mu odpověděl: "Kam já jdu, tam mne nyní následovat nemůžeš; budeš mne však následovat později."

Jhn 13 37 Petr mu řekl: "Pane, proč tě nemohu následovat teď? Svou duši za tebe položíš!"

Jhn 13 38 Ježíš odpověděl: "Svou duši za mne položíš? Amen, amen, pravím tobě: Než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš."

Jhn 14 1 "Ať se vaše srdce nechvěje. Věříte v Boha, věřte i ve mne.

Jhn 14 2 V domě mého Otce jsou mnohé příbytky. Kdyby nebyly, řekl bych vám to.

Neboť vám jdu připravit místo.

Jhn 14 3 A odejdu-li a připravím vám místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já.

Jhn 14 4 A kam já jdu, víte, i cestu znáte."

Jhn 14 5 Tomáš mu říká: "Pane, nevíme, kam jdeš. Jak můžeme znát cestu?"

Jhn 14 6 Ježíš mu řekl: "Já jsem ta Cesta, Pravda i Život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.

Jhn 14 7 Jestliže znáte mne, poznáte i mého Otce. A od nynějška ho znáte a viděli jste ho."

Jhn 14 8 Filip mu řekl: "Pane, ukaž nám Otce a to nám stačí."

Jhn 14 9 Ježíš mu řekl: "Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty jsi mne nepoznal? Kdo viděl mne, viděl Otce. Jak můžeš říkat: 'Ukaž nám Otce'?"

Jhn 14 10 Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která k vám mluvím, nemluvím sám ze sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky.

Jhn 14 11 Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty skutky.

Jhn 14 12 Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a bude činit ještě větší než tyto, neboť já jdu k Otci.

Jhn 14 13 A oč byste požádali v mém jménu, to učiním, aby byl Otec oslaven v Synu.

Jhn 14 14 Požádáte-li mne o něco v mém jménu, já to učiním."

Jhn 14 15 "Jestliže mne milujete, zachovejte má přikázání.

Jhn 14 16 A já požádám Otce a on vám dá jiného Zastávce, aby byl s vámi na věčnost -

Jhn 14 17 Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijmout, protože ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť u vás zůstává a ve vás bude.

Jhn 14 18 Nezanechám vás jako sirotky, přijdu k vám.

Jhn 14 19 Ještě malou chvíli a svět mne již neuvidí, vy však mne uvidíte, protože já žiji a také vy budete žít.

Jhn 14 20 V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci, vy ve mně a já ve vás.

Jhn 14 21 Kdo má moje přikázání a zachovává je, ten mě miluje. A kdo mě miluje, bude milován od mého Otce; i já ho budu milovat a zjevímu sám sebe."

Jhn 14 22 Juda, ne ten Iškariotský, mu řekl: "Pane, co se stalo, že chceš zjevit sám sebe nám, a ne světu?"

Jhn 14 23 Ježíš mu odpověděl: "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.

Jhn 14 24 Kdo mne nemiluje, nezachovává má slova. A slovo, které slyšíte, není moje, ale Otce, který mne poslal."

Jhn 14 25 "Toto jsem k vám mluvil, dokud zůstávám u vás.

Jhn 14 26 Ale Zastávce, Duch Svátý, kterého Otec pošle v mém jménu, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.

Jhn 14 27 Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako svět dává, já vám dávám. Ať se vaše srdce neznepokojuje a není bázlivé.

Jhn 14 28 Slyšeli jste, že jsem vám řekl: 'Odcházím a přijdu k vám.' Kdybyste mě milovali, zaradovali byste se, že jdu k Otci, neboť Otec je větší než já.

Jhn 14 29 Řekl jsem vám to nyní, dříve než se to stane, abyste uvěřili, až se to stane.

Jhn 14 30 Již s vámi nebudu mnoho mluvit, neboť přichází vládce tohoto světa. Proti mně nemá vůbec nic.

Jhn 14 31 Ale svět má poznat, že miluji Otce a jedním tak, jak mi Otec přikázal. Vstaňte, pojďme odtud!"

Jhn 15 1 "Já jsem ta pravá vinná réva a můj Otec je hospodář.

Jhn 15 2 Každou ratolest ve mně, která nenese ovoce, odstraňuje, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce.

Jhn 15 3 Vy jste již čistí pro slovo, které jsem vám pověděl.

Jhn 15 4 Zůstaňte ve mně a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstává-li v révě, tak ani vy, jestliže nebudete zůstávat ve mně.

Jhn 15 5 Já jsem ta vinná réva, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.

Jhn 15 6 Jestliže někdo nezůstává ve mně, bude jako ta ratolest vyvržen ven a uschne; pak je shromážděn a házejí do ohně, a hoří.

Jhn 15 7 Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li mé výroky ve vás, požádejte, oč chcete, a stane se vám.

Jhn 15 8 Tím bude oslaven můj Otec, když ponese ovoce a stanete se mými učedníky.

Jhn 15 9 Jako Otec miluje mne, tak i já miluji vás. Zůstaňte v mé lásce.

Jhn 15 10 Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já jsem zachoval přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce."

Jhn 15 11 "Toto jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla naplněna.

Jhn 15 12 To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako já miluji vás.

Jhn 15 13 Nikdo nemá větší lásku než tu, že položí svou duši za své přátele.

Jhn 15 14 Vy jste moji přátelé, činíte-li, co vám prikazuji.

Jhn 15 15 Už vás nenazývám otroky, protože otrok neví, co činí jeho pán; nazval jsem vás přáteli, protože jsem vám oznámil všechno, co jsem uslyšel od svého Otce.

Jhn 15 16 Ne vy jste si vybrali mne, ale já jsem si vybral vás a ustanovil jsem vás, abyste vyšli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstávalo; aby vám Otec dal, oč byste ho požádali v mém jménu.

Jhn 15 17 To vám prikazuji, abyste se navzájem milovali."

Jhn 15 18 "Jestliže vás svět nenávidí, vězte, že mne nenáviděl dříve než vás.

Jhn 15 19 Kdybyste byli ze světa, svět by miloval to, co je jeho. Že však nejste ze světa, ale já jsem si vás ze světa vybral, proto vás svět nenávidí.

Jhn 15 20 Pamatujte na slovo, které jsem vám řekl: 'Otrok není větší než jeho pán.' Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat; jestliže zachovali mé slovo, i vaše zachovají.

Jhn 15 21 Ale to všechno vám učiní kvůli mému jménu, protože neznají toho, který mě poslal.

Jhn 15 22 Kdybych byl nepřítel a nepromluvil k nim, neměli by hřích; nyní však pro svůj hřích nemají výmluvu.

Jhn 15 23 Kdo mne nenávidí, nenávidí i mého Otce.

Jhn 15 24 Kdybych byl mezi nimi neučinil skutky, které nikdo jiný neučinil, neměli by hřích. Ale nyní viděli, a mají v nenávisti jak mne, tak mého Otce.

Jhn 15 25 To proto, aby se naplnilo slovo, které je napsáno v jejich zákoně:
'Nenáviděli mne bez příčiny.'

Jhn 15 26 "Až přijde Zastánce, kterého vám pošlu od Otce, Duch Pravdy, jenž vychází od Otce, ten o mně vydá svědectví.

Jhn 15 27 Ale i vy budete svědčit, neboť jste se mnou od počátku."

Jhn 16 1 "Toto jsem vám pověděl, abyste nebyli pohoršeni.

Jhn 16 2 Budou vás vylučovat ze synagógy; ano, přichází hodina, že každý, kdo vás zabije, bude se domnívat, že koná svatou službu Bohu.

Jhn 16 3 A to budou činit, protože nepoznali Otce ani mne.

Jhn 16 4 Ale tyto věci jsem vám pověděl, abyste měli v paměti, že jsem vám to řekl, až ta hodina přijde." "Tyto věci jsem vám na počátku neřekl, protože jsem byl s vámi.

Jhn 16 5 Nyní však odcházím k tomu, kdo mne poslal, a nikdo z vás se mne neptá: 'Kam jdeš?'

Jhn 16 6 Ale že jsem vám toto pověděl, zármutek naplnil vaše srdce.

Jhn 16 7 Ale říkám vám pravdu: Je pro vás užitečné, abych odešel. Neboť neodejdu-li, Zastánce k vám nepřijde; odejdu-li pošlu ho k vám.

Jhn 16 8 A on, až přijde, přinese světu důkaz o hříchu, o spravedlnosti a o soudu:

Jhn 16 9 o hříchu, že nevěří ve mne,

Jhn 16 10 o spravedlnosti, že odcházím k Otci a již mne neuvidíte,

Jhn 16 11 a o soudu, že vládce tohoto světa je již odsouzen."

Jhn 16 12 "Ještě vám mám mnoho co říci, ale nemůžete to nyní snést.

Jhn 16 13 Když však přijde On, Duch Pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší; oznámí vám i to, co má přijít.

Jhn 16 14 On mne oslaví, neboť z mého vezme a oznámí to vám.

Jhn 16 15 Všechno, co má Otec, je mé; proto jsem řekl, že z mého bere a vám to oznámí."

Jhn 16 16 "Zanedlouho mě již nespatříte a zanedlouho mě opět uvidíte, protože odcházím k Otci."

Jhn 16 17 Někteří z jeho učedníků si mezi sebou řekli: "Co znamená to, co nám říká: 'Zanedlouho mne nespatříte a opět zanedlouho mě uvidíte' a 'Odcházím k Otci'?"

Jhn 16 18 Říkali: "Co znamená to, co říká: 'Zanedlouho'? Nevíme, co mluví."

Jhn 16 19 Ježíš poznal, že se ho chtěli na to ptát, a řekl jim: "Dohadujete se mezi sebou o tom, že jsem řekl: 'Zanedlouho mě nespatříte a opět zanedlouho mě uvidíte'?"

Jhn 16 20 Amen, amen, pravím vám, vy budete plakat a naříkat, ale svět se bude radovat; vy budete zarmoucení, ale váš zármutek se změní v radost.

Jhn 16 21 Žena, když rodí, má zármutek, protože přišla její hodina; ale když porodí dítě, nevzpomíná již na soužení pro radost, že se na svět narodil člověk.

Jhn 16 22 Tak i vy nyní máte zármutek; opět vás však uvidím a vaše srdce se bude radovat a vaši radost vám nikdo nevezme.

Jhn 16 23 V té hodině se mě nebudete na nic ptát. Amen, amen, pravím vám: Jestliže o něco požádáte Otce v mém jménu, dá vám to.

Jhn 16 24 Až dosud jste o nic nepožádali v mém jménu; žádejte a dostanete, aby vaše radost byla úplná."

Jhn 16 25 "Tyto věci jsem vám pověděl v přirovnáních. Přichází hodina, kdy k vám již nebudu mluvit v přirovnáních, nýbrž vám budu otevřeně vyprávět o Otci.

Jhn 16 26 V tom dni budete žádat v mém jménu a neříkám vám, že já budu prosit Otce za vás.

Jhn 16 27 Vždyť sám Otec vás miluje, protože jste si mě zamilovali a uvěřili jste, že já jsem vyšel od Boha.

Jhn 16 28 Vyšel jsem od Otce a přišel jsem na svět; opět opouštím svět a jdu k Otci."

Jhn 16 29 Jeho učedníci říkají: "Hle, teď mluvíš otevřeně a neříkáš žádné přirovnání.

Jhn 16 30 Teď víme, že víš všechno a nepotřebuješ, aby se tě někdo na něco tázal. Proto věříme, že jsi vyšel od Boha."

Jhn 16 31 Ježíš jim odpověděl: "Teď věříte?"

Jhn 16 32 Hle, přichází hodina, a již přišla, kdy budete rozptýleni každý do svých domovů, a mne necháte samotného. Ale nejsem sám, neboť Otec je se mnou.

Jhn 16 33 Toto jsem vám pověděl, abyste měli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale buďte dobré mysli, já jsem přemohl svět."

Jhn 17 1 Toto Ježíš pověděl, pozdvihl své oči k nebi a řekl: "Otče, přišla ta hodina. Oslav svého Syna, aby tvůj Syn oslavil tebe,

Jhn 17 2 tak jako jsi mu dal pravomoc nad veškerým tělem, aby všem těm, které jsi mu dal, dal život věčný.

Jhn 17 3 A toto je život věčný: Aby poznávali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.

Jhn 17 4 Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokonal dílo, které jsi mi dal, abych je vykonal.

Jhn 17 5 A nyní ty, Otče, oslav mne u sebe tou slávou, kterou jsem u tebe měl, dříve než byl svět."

Jhn 17 6 "Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal ze světa. Byli tvoji a

mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali.
 Jhn 17 7 Nyní poznali, že vše, co jsi mi dal, je od tebe;
 Jhn 17 8 neboť slova, která jsi mi dal, jsem dal jim a oni je přijali. Skutečně
 poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že ty jsi mě poslal.
 Jhn 17 9 Za ně prosím; neprosím za svět, ale za ty, které jsi mi dal, protože
 jsou tvoji -
 Jhn 17 10 a všechno mé je tvé, a co je tvé, je mé - a v nich jsem oslaven.
 Jhn 17 11 A již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já přicházím k tobě.
 Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal, aby byli jedno, jako jsme my.
 Jhn 17 12 Dokud jsem byl s nimi ve světě, zachovával jsem je a strážil ve tvém
 jménu, které jsi mi dal, a nikdo z nich nezahynul, kromě syna záhuby, aby se naplnilo Písmo.
 Jhn 17 13 Nyní přicházím k tobě a toto mluvím ve světě, aby měli v sobě plnost
 mé radosti.
 Jhn 17 14 Já jsem jim dal tvé slovo, a svět proti nim pojal nenávist, protože
 nejsou ze světa, jako já nejsem ze světa.
 Jhn 17 15 Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého.
 Jhn 17 16 Nejsou ze světa, tak jako já nejsem ze světa.
 Jhn 17 17 Posvět je v pravdě; tvé slovo je pravda.
 Jhn 17 18 Jako jsi mne poslal na svět, i já jsem je poslal na svět.
 Jhn 17 19 A sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli v pravdě posvěceni.
 Jhn 17 20 Neprosím jenom za ně, ale i za ty, kteří budou skrze jejich slovo
 věřit ve mne;
 Jhn 17 21 aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni v
 nás byli jedno, aby svět věřil, že ty jsi mne poslal.
 Jhn 17 22 Slávu, kterou jsi mi dal, jsem dal jim, aby byli jedno, jako my jsme
 jedno -
 Jhn 17 23 já v nich a ty ve mně, aby byli přivedeni k dokonalé jednotě a aby
 svět poznával, že ty jsi mne poslal a miluješ je tak, jako miluješ mne.
 Jhn 17 24 Otče, chci, aby i ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já,
 aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mne miloval před založením světa.
 Jhn 17 25 Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal. I tito
 poznali, že ty jsi mne poslal.
 Jhn 17 26 Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mne
 miloval, byla v nich a i já byl v nich."
 Jhn 18 1 Po těch slovech vyšel Ježíš se svými učedníky za potok Cedron, kde
 byla zahrada, do níž vešel on i jeho učedníci.
 Jhn 18 2 Také Juda, který ho zrazoval, znal to místo, protože Ježíš se tam
 častokrát setkal se svými učedníky.
 Jhn 18 3 Juda vzal s sebou oddíl vojáků a od předních kněží a farizeů strážce,
 a přišli tam s pochodněmi, svítilnami a zbraněmi.
 Jhn 18 4 Ježíš, který věděl o všem, co se mu má přihodit, vyšel a řekl jim:
 "Koho hledáte?"
 Jhn 18 5 Odpověděli mu: "Ježíše Nazaretského." Ježíš jim řekl: "Já jsem." Stál
 s nimi i Juda, který ho zrazoval.
 Jhn 18 6 Jakmile jim řekl: 'Já jsem', ustoupili dozadu a padli na zem.
 Jhn 18 7 Opět se jich tedy zeptal: "Koho hledáte?" Oni řekli: "Ježíše
 Nazaretského."
 Jhn 18 8 Ježíš odpověděl: "Řekl jsem vám, že jsem to já. Hledáte-li mne, nechte
 tyto lidi odejít."
 Jhn 18 9 To aby se naplnilo slovo, které řekl: 'Z těch, které jsi mi dal,
 neztratil jsem nikoho.'
 Jhn 18 10 Šimon Petr vytasil meč, který měl s sebou, udeřil veleknězova otroka a
 uťal mu pravé ucho. Jméno toho otroka bylo Malchos.
 Jhn 18 11 Ježíš řekl Petrovi: "Schovej meč do pochvy! Což nemám pít kalich,
 který mi dal Otec?"
 Jhn 18 12 Oddíl s velitelem a židovští strážci Ježíše zatkli a spoutali ho.
 Jhn 18 13 Přivedli ho nejprve k Annášovi; byl totiž tchánem Kaifáše, který byl
 toho roku veleknězem.
 Jhn 18 14 Byl to právě Kaifáš, který poradil Židům, že je prospěšné, aby jeden
 člověk zemřel za národ.
 Jhn 18 15 Za Ježíšem šel Šimon Petr a jiný učedník. Ten učedník byl znám
 veleknězi a vešel spolu s Ježíšem do veleknězova nádvoří,
 Jhn 18 16 Petr však zůstal stát před vraty. Ten druhý učedník, který byl znám
 veleknězi, vyšel, řekl něco vrátné a přivedl Petra dovnitř.
 Jhn 18 17 Tu řekla služka vrátná Petrovi: "Nejsi i ty z učedníků tohoto
 člověka?" On řekl: "Nejsem."
 Jhn 18 18 Otroci a strážci rozdělali oheň, protože bylo chladno, stáli kolem
 něho a ohřívali se; i Petr stál s nimi a ohříval se.
 Jhn 18 19 Velekněz se Ježíše otázel na jeho učedníky a na jeho učení.
 Jhn 18 20 Ježíš mu odpověděl: "Já jsem mluvil k světu veřejně; učil jsem vždy v
 synagóze a v chrámě, kde se scházejí všichni Židé, a nic jsem neříkal tajně.
 Jhn 18 21 Proč se ptáš mne? Zeptej se těch, kteří slyšeli, co jsem jim pověděl;

hle, tito vědí, co jsem řekl."

Jhn 18 22 Když to řekl, jeden strážce, který stál poblíž, dal Ježíšovi ránu se slovy: "Takto odpovídáš veleknězi?"

Jhn 18 23 Ježíš mu odpověděl: "Jestliže jsem promluvil zle, vydej svědectví o tom zlém; jestliže však správně, proč mě biješ?"

Jhn 18 24 Annáš ho tedy poslal spoutaného k veleknězi Kaifášovi.

Jhn 18 25 Šimon Petr stál u ohně a ohříval se. Tu mu řekli: "Nejsi i ty z jeho učedníků?" On zapřel: "Nejsem."

Jhn 18 26 Jeden z veleknězových otroků, příbuzný toho, kterému Petr utal ucho, řekl: "Neviděl jsem tě s ním v té zahradě?"

Jhn 18 27 Petr opět zapřel. A vtom zakokrhla kohout.

Jhn 18 28 Od Kaifáše vedli Ježíše do vládního paláce. Bylo časně ráno. Oni sami do vládního paláce nevstoupili, aby se neposkvřili a mohli jíst velikonočního beránka.

Jhn 18 29 Pilát vyšel ven k nim a řekl: "Jakou žalobu vznášíte proti tomuto člověku?"

Jhn 18 30 Řekli mu: "Kdyby tento člověk nebyl zločinec, nevydali bychom ti ho."

Jhn 18 31 Pilát jim řekl: "Vezměte si ho a suďte ho podle svého zákona." Židé mu řekli: "My nesmíme nikoho usmrtit."

Jhn 18 32 Tak se mělo naplnit Ježíšovo slovo, které řekl, aby naznačil, jakou smrtí má zemřít.

Jhn 18 33 Pilát tedy vešel opět do vládního paláce, zavolał si Ježíše a řekl mu: "Ty jsi král Židů?"

Jhn 18 34 Ježíš odpověděl: "To říkáš sám od sebe, nebo ti to o mně řekli jiní?"

Jhn 18 35 Pilát odpověděl: "Jsem snad já Žid? Tvůj národ a přední kněží mĕ tě vydali. Co jsi učinil?"

Jhn 18 36 Ježíš odpověděl: "Mé království není z tohoto světa; kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji strážci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; ale mé království není odtud."

Jhn 18 37 Pilát mu řekl: "Jsi tedy král?" Ježíš odpověděl: "Ty říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas."

Jhn 18 38 Pilát mu řekl: "Co je pravda?" A když to pověděl, vyšel opět k Židům a řekl jim: "Já na něm žádnou vinu nenalézám."

Jhn 18 39 Je u vás zvykem, že vám o velikonocích propouštím jednoho vězně. Chcete tedy, abych vám propustil židovského krále?"

Jhn 18 40 Znovu zvolali: "Toho ne, ale Barabáš!" Ten Barabáš byl lupič.

Jhn 19 1 Tehdy Pilát vzal Ježíše a dal ho zbičovat.

Jhn 19 2 Vojáci upletli z trní věnec, vložili mu jej na hlavu a oblékli mu purpurový plášť.

Jhn 19 3 A přicházeli k němu a říkali: 'Buď zdrav, králi židovský!' A bili ho do tváře.

Jhn 19 4 Pilát vyšel znovu ven a řekl jim: "Hle, vedu vám ho ven, abyste poznali, že na něm nenalézám žádnou vinu."

Jhn 19 5 Ježíš vyšel ven, měl na sobě trnový věnec a purpurový plášť. Pilát jim řekl: "Hle, člověk!"

Jhn 19 6 Když ho přední kněží a strážci uviděli, zvolali: "Ukřižuj! Ukřižuj!"

Pilát jim řekl: "Vezměte ho vy a ukřižujte, neboť já na něm vinu nenalézám."

Jhn 19 7 Židé mu odpověděli: "My máme zákon, a podle toho zákona musí zemřít, protože se vydával za Syna Božího."

Jhn 19 8 Když Pilát uslyšel toto slovo, ulekl se ještě více.

Jhn 19 9 Vešel znovu do vládního paláce a řekl Ježíšovi: "Odkud jsi?" Ježíš mu však nedal žádnou odpověď.

Jhn 19 10 Pilát mu tedy řekl: "Nemluvíš se mnou? Nevíš, že mám pravomoc tě propustit, a mám pravomoc tě ukřižovat?"

Jhn 19 11 Ježíš mu odpověděl: "Neměl bys nade mnou žádnou pravomoc, kdyby ti to nebylo dáno shůry. Proto ten, kdo mě tobě vydal, má větší hřích."

Jhn 19 12 Od té chvíle ho Pilát usiloval propustit. Židé však křičeli: "Propustíš-li ho, nejsi přítelem císaře; každý, kdo se vydává za krále, protíví se císaři!"

Jhn 19 13 Když Pilát uslyšel tato slova, vyvedl Ježíše ven a usedl na soudní stolicí na místě zvaném 'Kamenná dlažba', hebrejsky 'Gabbatha'.

Jhn 19 14 Byl den přípravy před Velikou nocí, kolem poledne. I řekl Židům: "Hle, váš král."

Jhn 19 15 Oni zvolali: "Pryč, pryč s ním, ukřižuj ho!" Pilát jim řekl: "Vašeho krále mám ukřižovat?" Přední kněží odpověděli: "Nemáme krále, jen císaře."

Jhn 19 16 Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován. Vzali Ježíše a odváděli ho.

Jhn 19 17 Sám si nesl kříž a vyšel na místo řečené Místo lebký, které se hebrejsky nazývá Golgota.

Jhn 19 18 Tam ho ukřižovali a s ním jiné dva po obou stranách; Ježíše uprostřed.

Jhn 19 19 Pilát napsal a upevnil na kříž také nápis, na kterém bylo napsáno: 'Ježíš Nazaretský - král židovský'.

Jhn 19 20 Ten nápis četlo mnoho Židů, protože místo, kde byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města; nápis byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky.

Jhn 19 21 Židovští přední kněží říkali Pilátovi: "Nepiš 'židovský král', nýbrž 'on řekl: Jsem židovský král.'"

Jhn 19 22 Pilát odpověděl: "Co jsem napsal, napsal jsem."

Jhn 19 23 Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho šaty a rozdělili je na čtyři díly, každému vojákovi jeden díl; vzali i košili. Byla to košile nesešivaná, odshora vcelku utkaná.

Jhn 19 24 Řekli si: "Netrhejme ji, ale losujme o ni, čím bude." To aby se naplnilo Písmo, které praví: 'Rozdělili si mé šaty a o můj oděv metali los.' To tedy vojáci učinili.

Jhn 19 25 U Ježíšova kříže stála jeho matka a sestra jeho matky, Marie Kleofášova a Marie Magdalská.

Jhn 19 26 Když Ježíš uviděl svou matku a učedníka, kterého miloval, jak tu stojí, řekl matce: "Ženo, hle, tvůj syn."

Jhn 19 27 Pak řekl tomu učedníkovi: "Hle, tvá matka." A od té hodiny ji ten učedník vzal k sobě.

Jhn 19 28 Potom, když Ježíš věděl, že už je všechno dokonáno, aby se naplnilo Písmo, řekl: "Žízním."

Jhn 19 29 Stála tam nádoba plná octa; nasadili houbu plnou octa na yzop a podali mu ji k ústům.

Jhn 19 30 Když Ježíš okusil octa, řekl: "Dokonáno jest." Naklonil hlavu a odevzdal ducha.

Jhn 19 31 Poněvadž byl den přípravy a Židé nechtěli, aby těla zůstala přes sobotu na kříži - tu sobotu byl totiž velký den -, požádali Piláta, aby ukřižovaným byly zlámány nohy a aby byli sňati z kříže.

Jhn 19 32 Přišli tedy vojáci a zlámali nohy prvnímu i druhému, kteří byli ukřižováni spolu s ním.

Jhn 19 33 Když však přišli k Ježíšovi a uviděli, že je již mrtev, nohy mu nezlámali,

Jhn 19 34 ale jeden z vojáků mu probodl kopím bok; a hned vyšla krev a voda.

Jhn 19 35 A ten, který to viděl, vydal svědectví, a jeho svědectví je pravdivé; on ví, že mluví pravdu, abyste i vy uvěřili.

Jhn 19 36 To se stalo, aby se naplnilo Písmo: 'Kost mu nebude zlomena.'

Jhn 19 37 A zase na jiném místě Písmo praví: 'Uvidí, koho probodli.'

Jhn 19 38 Potom Josef z Arimatie, který byl Ježíšovým učedníkem - ale ze strachu před Židy tajným - požádal Piláta, aby mohl sejmut Ježíšovo tělo z kříže. A Pilát svolil. Šel tedy a sňal jeho tělo.

Jhn 19 39 Přišel také Nikodém, který k němu poprvé přišel v noci, a nesl asi sto liber směsi myrhy a aloë.

Jhn 19 40 Vzali Ježíšovo tělo a zavinuli je s těmi vonnými věcmi do lněných pláten, jak je to u Židů při pohřbu zvykem.

Jhn 19 41 Na tom místě, kde byl ukřižován, byla zahrada a v té zahradě nový hrob, v němž ještě nikdo nebyl pochován.

Jhn 19 42 Tam kvůli židovskému dni přípravy Ježíše položili, neboť hrob byl blízko.

Jhn 20 1 Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno, ještě za tmy, ke hrobu a uviděla kámen odvalený od hrobu.

Jhn 20 2 Běžela tedy a přišla k šimonu Petrovi a k druhému učedníkovi, kterého měl Ježíš rád, a řekla jim: "Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili."

Jhn 20 3 Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili k hrobu.

Jhn 20 4 Běželi oba spolu, ale ten druhý učedník běžel napřed, rychleji než Petr, a přišel ke hrobu první.

Jhn 20 5 Naklonil se dovnitř a uviděl tam ležet plátna, ale dovnitř nevstoupil.

Jhn 20 6 Potom přišel také šimon Petr, který šel za ním. Vešel do hrobu a uviděl tam ležet lněná plátna,

Jhn 20 7 avšak šátek, který byl na Ježíšově hlavě, neležel se lněnými plátny, nýbrž byl zvláště svinut na jiném místě.

Jhn 20 8 Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel k hrobu první; i uviděl a uvěřil.

Jhn 20 9 Neboť ještě neznali Písmo, že musí vstát z mrtvých.

Jhn 20 10 Učedníci pak opět odešli domů.

Jhn 20 11 Marie stála venku před hrobem a plakala. Jak plakala, naklonila se do hrobu

Jhn 20 12 a uviděla dva anděly v bílém rouchu, sedící na místě, kde leželo Ježíšovo tělo; jednoho u hlavy a druhého u nohou.

Jhn 20 13 A ti jí řekli: "Ženo, proč pláčeš?" Řekla jim: "Vzali mého Pána a nevím, kam ho položili."

Jhn 20 14 Když to řekla, otočila se dozadu a uviděla tam stát Ježíše; nevěděla však, že je to Ježíš.

Jhn 20 15 Ježíš jí řekl: "Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?" Ona mu v domnění, že je to zahradník, řekla: "Pane, jestliže tys ho odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já si ho vezmu."

Jhn 20 16 Ježíš jí řekl: "Marie!" Ona se otočila a hebrejsky mu řekla:

"Rabbuni", což znamená 'Učitel'.

Jhn 20 17 Ježíš jí řekl: "Nedrž se mne, neboť jsem ještě nevystoupil ke svému Otci. Jdi k mým bratřím a řekni jim: 'Vystupuji k Otci svému i k Otci vašemu, k Bohu svému i k Bohu vašemu.'"

Jhn 20 18 Marie Magdalská šla a zvěstovala učedníkům: "Viděla jsem Pána", a oznámila to, co jí řekl.

Jhn 20 19 Když byl večer téhož dne, prvního dne týdne, a učedníci byli ze strachu před Židy za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se doprostřed a řekl jim: "Pokoj vám."

Jhn 20 20 Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Když učedníci uviděli Pána, zaradovali se.

Jhn 20 21 Ježíš jim řekl opět: "Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, i já posílám vás."

Jhn 20 22 Po těchto slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha Svatého.

Jhn 20 23 Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je zadržíte, tomu jsou zadrženy."

Jhn 20 24 Tomáš, řečený Didymos, jeden z Dvanácti, nebyl s nimi, když Ježíš přišel.

Jhn 20 25 Ostatní učedníci mu říkali: "Viděli jsme Pána." On jim však řekl: "Pokud neuvidím stopu hřebů v jeho rukou a nevložím svůj prst na místo hřebů a svou ruku do jeho boku, neuvěřím."

Jhn 20 26 Po osmi dnech byli jeho učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi. Postavil se doprostřed a řekl: "Pokoj vám."

Jhn 20 27 Potom řekl Tomášovi: "Vztáhni svůj prst sem a pohleď na mé ruce, vztáhni svou ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící."

Jhn 20 28 Tomáš mu odpověděl slovy: "Můj Pán a můj Bůh."

Jhn 20 29 Ježíš mu řekl: "Že jsi mne viděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili."

Jhn 20 30 Ještě mnoho jiných znamení, která nejsou zapsána v této knize, učinil Ježíš před svými učedníky.

Jhn 20 31 Tato však zapsána jsou, abyste uvěřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.

Jhn 21 1 Potom se Ježíš opět zjevil učedníkům u moře Tiberiadského. Zjevil se takto:

Jhn 21 2 Byli spolu Šimon Petr, Tomáš, řečený Didymos, Natanael z Kány Galilejské, synové Zebedeovi a další dva z jeho učedníků.

Jhn 21 3 Šimon Petr jim řekl: "Jdu lovit ryby." Řekli mu: "I my půjdeme s tebou." Vyšli a vstoupili do lodi. Ale oné noci neulovili nic.

Jhn 21 4 Když nastalo jitro, postavil se Ježíš na pobřeží, ale učedníci nevěděli, že je to on.

Jhn 21 5 Ježíš jim řekl: "Děti, máte něco k jídlu?" Odpověděli mu: "Ne."

Jhn 21 6 On jim řekl: "Hoďte síť na pravou stranu lodi, a naleznete." Hodili ji tedy; a nemohli ji už utáhnout pro spoustu ryb.

Jhn 21 7 Tu onen učedník, kterého Ježíš miloval, říká Petrovi: "To je Pán."

Jhn 21 8 Když Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, převázal si plášť, neboť byl nahý, a vrhl se do moře.

Jhn 21 9 Ostatní učedníci přijeli na lodi, neboť nebyli od země daleko, jen asi dvě stě loktů, a vlekli síť plnou ryb.

Jhn 21 10 Když vystoupili na zem, uviděli žhavé uhlí a na něm položenou rybu a chléb.

Jhn 21 11 Ježíš jim řekl: "Přineste něco z těch ryb, které jste právě chytili."

Jhn 21 12 Šimon Petr vystoupil a vytáhl na zem síť plnou velkých ryb, bylo jich sto padesát tři. I když jich bylo tak mnoho, síť se neroztrhla.

Jhn 21 13 Ježíš jim řekl: "Pojďte posnídat." Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: "Kdo jsi?" věděli, že je to Pán.

Jhn 21 14 Ježíš přistoupil, vzal chléb a dával jim; podobně i rybu.

Jhn 21 15 To se již potřetí Ježíš zjevil svým učedníkům po svém zmrtvýchvstání.

Jhn 21 16 Když posnídali, řekl Ježíš Šimonu Petrovi: "Šimone Janův, miluješ mne více než ti to?" Odpověděl mu: "Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád." Řekl mu: "Pas mé beránky."

Jhn 21 17 Řekl mu opět podruhé: "Šimone Janův, miluješ mne?" Odpověděl mu: "Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád." Řekl mu: "Pas mé ovce."

Jhn 21 18 Řekl mu potřetí: "Šimone Janův, máš mě rád?" Petr se zarmoutil, že mu potřetí řekl: 'Máš mě rád?', a odpověděl mu: "Pane, ty víš všechno, ty víš, že tě mám rád." Ježíš mu řekl: "Pas mé ovce.

Jhn 21 19 Amen, amen, pravím tobě, když jsi byl mladší, sám ses opásával a chodil jsi, kam jsi chtěl; ale až zestárneš, vztáhneš své ruce a jiný tě opáše a povede, kam nechceš."

Jhn 21 20 Toto řekl, aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. Po těchto slovech mu řekl: "Následuj mne."

Jhn 21 21 Petr se obrátil a uviděl, jak za nimi jde učedník, kterého Ježíš miloval a který se také při večeri naklonil k jeho prsou a řekl: 'Pane, kdo je ten, který tě vydává?'

Jhn 21 22 Když jej Petr uviděl, řekl Ježíšovi: "Pane, co bude s tímto?"

Jhn 21 22 Ježíš mu řekl: "Jestliže chceš, aby tu zůstal, dokud nepřijdu, co je ti po tom? Ty mne následuj."

Jhn 21 23 A tak se mezi bratry rozšířilo to slovo, že onen učedník nezemře. Ježíš mu však neřekl, že nezemře, nýbrž: "Jestliže chceš, aby tu zůstal, dokud nepřijdu, co je ti po tom?"

Jhn 21 24 To je ten učedník, který vydává svědectví o těchto věcech a který je zapsal; a víme, že jeho svědectví je pravdivé.

Jhn 21 25 Je ještě mnoho jiných věcí, které Ježíš učinil; kdyby se o každé zvláště napsalo, myslím, že by celý svět neobsáhl knihy o tom napsané. [Amen.]

Aoa 1 1 První zprávu, o Theofile, jsem napsal o všem, co Ježíš začal činit a učit,

Aoa 1 2 až do dne, kdy byl vzat vzhůru, když skrze Ducha Svatého dal příkazy apoštolům, které si vyvolil.

Aoa 1 3 Jim také po svém utrpení mnoha důkazy prokázal, že žije, po čtyřicet dní se jim dával spatřit a říkal jim o Božím království.

Aoa 1 4 A když s nimi jedl, nařídil jim, aby se nevzdalovali z Jeruzaléma, ale očekávali zaslíbení Otce - "které jste slyšeli ode mne,

Aoa 1 5 neboť Jan křtil vodou, vy však po nemnohých těchto dnech budete pokřtěni v Duchu Svatém."

Aoa 1 6 Když se tedy sešli, tázali se ho: "Pane, v tomto čase obnovíš království pro Izrael?"

Aoa 1 7 Řekl jim: "Nepřísluší vám poznat časy a lhůty, které Otec uložil ve své vlastní pravomoci,

Aoa 1 8 ale přijmete moc Ducha Svatého, který na vás přijde, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samarsku a až po nejzazší konec země."

Aoa 1 9 Když to pověděl, byl před jejich zraky vyzdvižen a oblak jim ho vzal z očí.

Aoa 1 10 A když se upřeně dívali do nebe, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílých šatech

Aoa 1 11 a řekli: "Muži galilejští, co tu stojíte a hledíte do nebe? Tento Ježíš, který byl od vás vzat vzhůru do nebe, přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet do nebe."

Aoa 1 12 Potom se vrátili do Jeruzaléma od hory nazývané Olivová, která je blízko Jeruzaléma, ve vzdálenosti sobotní cesty.

Aoa 1 13 Když vešli do města, vystoupili do horní místnosti, kde pobývali Petr, Jan, Jakub, Ondřej, Filip, Tomáš, Bartoloměj, Matouš, Jakub Alfeův, Šimon Zélóta a Juda Jakubův.

Aoa 1 14 Ti všichni zůstávali jednomyslně oddáni modlitbě spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry.

Aoa 1 15 V těch dnech se postavil Petr uprostřed bratří - byl tam pohromadě zástup asi sto dvaceti osob - a řekl:

Aoa 1 16 "Muži bratři, muselo se naplnit Písmo, které předem řekl Duch Svatý ústy Davidovými o Judovi, jenž se stal vůdcem těch, kteří se zmocnili Ježíše;

Aoa 1 17 byl počítán mezi nás a obdržel podíl na této službě,

Aoa 1 18 z odměny za nepravost získal pole, a když spadl střemhlav, roztrhl se v půli a všechny jeho vnitřnosti vyhřezly.

Aoa 1 19 A to se stalo známým všem obyvatelům Jeruzaléma, takže to pole bylo v jejich vlastním jazyce nazváno Hakeldama, to znamená Krvavé pole.

Aoa 1 20 Neboť je napsáno v knize Žalmů: 'Jeho příbytek ať zpustne, ať není nikoho, kdo by v něm bydlil' a 'Jeho pověření ať obdrží jiný'.

Aoa 1 21 Proto se musí jeden z těch mužů, kteří s námi chodili po celý ten čas, kdy Pán Ježíš pobýval mezi námi,

Aoa 1 22 od křtu Janova až do dne, kdy byl od nás vzat vzhůru, stát spolu s námi svědkem jeho zmrtvýchvstání."

Aoa 1 23 I postavili dva: Josefa zvaného Barsabas, jenž měl příjmení Justus, a Matěje.

Aoa 1 24 Pak se pomodlili a řekli: "Ty, Pane, který znáš srdce všech, ukaž, kterého z těchto dvou sis vyvolil,

Aoa 1 25 aby dostal místo v této službě a v apoštolství, od něhož se Juda odvrátil a odešel na své místo."

Aoa 1 26 Dalí jim losy a los padl na Matěje; i byl volbou připojen k jedenácti apoštolům.

Aoa 2 1 Když nastal den Letnic, byli všichni spolu na jednom místě.

Aoa 2 2 Náhle se ozval zvuk z nebe, jako když se žene prudký vítr, a naplnil celý dům, kde seděli.

Aoa 2 3 A ukázaly se jim jazyky jakoby z ohně, které se rozdělovaly, a na každém z nich se usadil jeden.

Aoa 2 4 Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promluvat.

Aoa 2 5 v Jeruzalémě bydleli Židé, zbožní muži ze všech národů, které jsou pod nebem.

Aoa 2 6 Když se ozval ten zvuk, sešlo se mnoho lidí a byli zmateni, protože

každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí.
Aoa 2 7 Všichni byli ohromeni a udiveně říkali: "Hle, což nejsou všichni ti,
kteří tu mluví, Galilejci?"
Aoa 2 8 Jak to, že každý z nás slyší svůj vlastní jazyk, ve kterém jsme se
narodili?
Aoa 2 9 Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a
Kappadokie, Pontu a Asie,
Aoa 2 10 Frygie a Pamfylie, Egypta a oblastí Libye u Kyrény a návštěvníci z
Říma,
Aoa 2 11 Židé i proselyté, Kréťané a Arabové: všichni je slyšíme mluvit našimi
jazyky veliké věci Boží."
Aoa 2 12 Všichni z toho byli ohromeni a zmateni a jeden druhému říkali: "Co to
má znamenat?"
Aoa 2 13 Ale jiní se posmívali a říkali: "Jsou opilí."
Aoa 2 14 Petr se postavil spolu s jedenácti, pozdvihl svůj hlas a přímo k nim
promluvil: "Muži judští a všichni obyvatelé Jeruzaléma, toto ať je vám známo, vyslechněte
pozorně má slova.
Aoa 2 15 Tito lidé nejsou opilí, jak se domníváte. Vždyť je devět hodin ráno.
Aoa 2 16 Ale toto je to, co je řečeno skrze proroka Joela:
Aoa 2 17 'A bude v posledních dnech, praví Bůh, že vylejí ze svého Ducha na
každé tělo; vaši synové a vaše dcery budou prorokovat, vaši mladíci budou vídat vidění a vaši
starci budou mivat sny.
Aoa 2 18 I na své otroky a na své otrokyně v oněch dnech vylejí ze svého Ducha,
a budou prorokovat.
Aoa 2 19 A dám divy nahoře na nebi a znamení dole na zemi, krev a oheň a sloupy
dýmu.
Aoa 2 20 Slunce se obrátí v temnotu a měsíc v krev, než přijde Pánův den,
veliký a skvělý.
Aoa 2 21 A stane se, že každý, kdo vzývá Pánovo jméno, bude zachráněn.'"
Aoa 2 22 "Muži izraelští, slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského, muže od Boha
vám dosvědčeného mocnými činy, divy a znameními, které Bůh uprostřed vás skrze něho učinil,
jak sami víte,
Aoa 2 23 tohoto muže, vydaného podle ustanoveného úradku a předzvědění Božího,
jste skrze ruce bezbožníků přibili na kříž a odstranili.
Aoa 2 24 Ale Bůh ho vzkřísil, zprostitv ho bolesti smrti, protože nebylo možné,
aby byl od ní držen.
Aoa 2 25 Neboť David o něm říká: 'viděl jsem Pána stále před sebou, neboť je po
mé pravici, abych nezakolísal;
Aoa 2 26 proto se mé srdce zaradovalo a můj jazyk se rozjásal, nadto i mé tělo
bude přebývat v naději,
Aoa 2 27 neboť nezanecháš mou duši v podsvětí, aniž dáš svému Svatému uvidět
zkázu.
Aoa 2 28 Oznámil jsi mi cesty života, naplníš mě radostí před svou tváří.'"
Aoa 2 29 "Muži bratři, o praotci Davidovi vám mohu směle říci, že zemřel a byl
pohřben a jeho hrob je mezi námi až do dnešního dne.
Aoa 2 30 Byl to prorok a věděl, že se mu Bůh přísahou zavázal, že potomka z
jeho beder posadí na jeho trůn;
Aoa 2 31 viděl do budoucnosti a promluvil o Kristově zmrtvýchvstání, když řekl,
že jeho duše nebyla zanechána v podsvětí a jeho tělo nevidělo zkázu.
Aoa 2 32 Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni jsme toho svědky.
Aoa 2 33 Když byl tedy vyvýšen pravicí Boží a přijal od Otce zaslíbeného Ducha
Svatého, vylil to, co vy nyní vidíte i slyšíte.
Aoa 2 34 Neboť David nevystoupil na nebesa, ale sám říká: 'Řekl Pán mému Pánu:
Seď po mé pravici,
Aoa 2 35 dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.'
Aoa 2 36 Ať tedy všechen dům Izraele s jistotou ví, že Bůh učinil toho Ježíše,
kterého jste vy ukřižovali, i Pánem i Mesiášem."
Aoa 2 37 Když to uslyšeli, byli hluboce zasaženi v srdci a řekli Petrovi i
ostatním apoštolům: "Co máme dělat, muži bratři?"
Aoa 2 38 Petr jim řekl: "Učiňte pokání a každý z vás ať je pokřtěn na základě
jména Ježíše Krista k odpuštění vašich hříchů, a přijmete dar Ducha Svatého.
Aoa 2 39 Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem, kteří jsou daleko a
které si povolá Pán, náš Bůh."
Aoa 2 40 A ještě mnoha jinými slovy to dosvědčil a vyzýval je: "Zachraňte se z
tohoto zvráceného pokolení!"
Aoa 2 41 Ti, kteří radostně přijali jeho slovo, byli pokřtěni a bylo přidáno
toho dne asi tři tisíce duší.
Aoa 2 42 Vytrvale zůstávali v učení apoštolů a ve společenství, v lámání chleba
a modlitbách.
Aoa 2 43 Každé duše se zmocňoval strach; mnoho divů a znamení se dalo skrze
apoštoly [v Jeruzalémě, a na všech byl veliký strach].
Aoa 2 44 Všichni věřící byli pospolu a měli všechno společné.

Aoa	2	45	Prodávali svá zboží a majetky a dělili je mezi všechny, jak kdo potřeboval.
Aoa	2	46	Denně zůstávali jednomyslně v chrámě, po domech lámali chléb a přijímali pokrm s veselím a prostotou srdce.
Aoa	2	47	Chválili Boha a byli oblíbeni u všeho lidu. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, kteří byli zachraňováni.
Aoa	3	1	Petr a Jan vystupovali o třetí hodině odpoledne - hodině modlitby - do chrámu.
Aoa	3	2	Právě tam přinášeli nějakého muže, který byl chromý již z lůna své matky; každý den ho kladli ke dveřím chrámu, kterým se říkalo 'Krásné', aby prosil o almužnu ty, kdo vcházeli do chrámu.
Aoa	3	3	Když uviděl Petra a Jana, jak se chystají vejít do chrámu, prosil o almužnu.
Aoa	3	4	Petr s Janem se na něj upřeně zadíval a řekl: "Pohleď na nás!"
Aoa	3	5	Pozorně je sledoval a očekával, že od nich něco dostane.
Aoa	3	6	Petr však řekl: "Stříbro a zlato nemám, ale co mám, to ti dám: ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod!"
Aoa	3	7	Uchopil ho za pravou ruku a pozdvihl jej. Ihned se zpevnily jeho nohy a klouby.
Aoa	3	8	Postavil se, vyskakoval a chodil. Vešel s nimi do chrámu, chodil, skákal a chválil Boha.
Aoa	3	9	A všechen lid ho spatřil, jak chodí a chválí Boha.
Aoa	3	10	Poznali ho, že je to ten, který kvůli almužně sedal u 'Krásné brány' chrámu, a byli naplněni úžasem a ohromením nad tím, co se mu přihodilo.
Aoa	3	11	Zatímco se držel Petra a Jana, všechen lid se k nim seběhl do sloupoví, které se nazývá Šalomounovo, a byli vyděšení.
Aoa	3	12	Když to Petr uviděl, promluvil k lidu: "Muži Izraelité, proč nad tím žasnete a proč tak upřeně hledíte na nás, jako bychom vlastní mocí nebo zbožností způsobili, že on chodí?"
Aoa	3	13	Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův, Bůh našich otců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého vy jste vydali a zřekli se ho před tváří Piláta, když se ho rozhodl propustit.
Aoa	3	14	Svatého a Spravedlivého jste se zřekli a vyžádali jste si, aby vám byl darován muž vrah.
Aoa	3	15	Zabili jste Původce života, kterého Bůh probudil z mrtvých; my jsme toho svědky.
Aoa	3	16	A tohoto muže, kterého vidíte a znáte, na základě víry v Ježíšovo jméno toto jméno upevnilo a víra, která je skrze něho, mu dala toto plné zdraví před očima vás všech.
Aoa	3	17	A nyní, bratři, vím, že jste to udělali z nevědomosti, stejně jako vaši vůdcové.
Aoa	3	18	Bůh však takto splnil, co předem ohlásil ústy všech proroků, že jeho Kristus bude trpět.
Aoa	3	19	Učiňte tedy pokání a obraťte se, aby byly vymazány vaše hříchy,
Aoa	3	20	a přišly časy osvěžení od Pánovy tváře, a aby poslal určeného vám Mesiáše, Ježíše.
Aoa	3	21	Nebe ho musí přijmout až do časů obnovy všech věcí, jak o tom mluvil Bůh od věků ústy svých svatých proroků.
Aoa	3	22	Mojžíš řekl: 'Proroka vám vzbudí Pán, váš Bůh, z vašich bratrů jako vzbudil mne; toho budete poslouchat ve všem, co by vám řekl.'
Aoa	3	23	A stane se, že každá duše, která neuposlechne toho proroka, bude vyhlazena z lidu.'
Aoa	3	24	Také všichni proroci od Samuele i po něm, kteří mluvili, zvěstovali tyto dny.
Aoa	3	25	Vy jste synové proroků a smlouvy, kterou Bůh uzavřel s vašimi otci, když řekl Abrahamovi: 'A v tvém semeni budou požehnány všechny rodiny země.'
Aoa	3	26	Vám nejprve Bůh vzbudil svého služebníka a poslal ho, aby vám požehnal tím, že každého z vás odvrátí od vašich špatností."
Aoa	4	1	Když ještě mluvili k lidu, postavili se k nim [přední] kněží, velitel chrámové stráže a saduceové
Aoa	4	2	a rozhořčovali se, že učí lid a zvěstují v Ježíši vzkříšení z mrtvých.
Aoa	4	3	vztáhli na ně ruce a vsadili je do vězení do druhého dne, neboť už byl večer.
Aoa	4	4	Ale mnozí z těch, kteří to slovo uslyšeli, uvěřili, a počet těch mužů vzrostl asi na pět tisíc.
Aoa	4	5	Druhý den se v Jeruzalémě shromáždili jejich vůdci, starší a učitelé Písma,
Aoa	4	6	velekněz Annáš, Kaifáš, Jan a Alexandr a všichni, kteří byli z velekněžského rodu,
Aoa	4	7	postavili je uprostřed a začali se vyptávat: "Jakou mocí nebo v jakém jménu jste to učinili?"
Aoa	4	8	Tu Petr, naplněn Duchem Svatým, jim řekl: "Vůdcové lidu a starší

[Izrael e],
Aoa 4 9 jsme-li dnes vyslýcháni pro dobrý skutek na nemocném člověku, kým že
byl uzdraven,
Aoa 4 10 ať je známo vám všem a všemu lidu Izraele, že ve jménu Ježíše Krista
Nazaretského, kterého jste vy ukřižovali, ale kterého Bůh probudil z mrtvých, v tomto jménu
stojí tento člověk před vámi zdrav.
Aoa 4 11 To je ten kámen, který byl zavržen od vás stavitelů, a který se stal
hlavou úhlu.
Aoa 4 12 A není v nikom jiném záchrana; neboť není pod nebem jiného jména
daného lidem, v němž bychom měli být zachráněni."
Aoa 4 13 Když pozorovali Petrovu a Janovu otevřenost a shledali, že jsou to
lidé neučení a prostí, žasli; poznávali je, že bývali s Ježíšem.
Aoa 4 14 A když viděli toho uzdraveného člověka, jak tam stojí s nimi, neměli,
co by na to řekli.
Aoa 4 15 Poručili jim, aby odešli ven z velerady, a radili se mezi sebou.
Aoa 4 16 Říkali: "Co máme učinit s těmito lidmi? všem obyvatelům Jeruzaléma je
jasné, že se skrze ně stalo zřejmé znamení, a my to nemůžeme popřít.
Aoa 4 17 Ale aby se to ještě více nerozšířilo mezi lid, pohrozme jim, ať již k
nikomu nemluví na základě tohoto jména."
Aoa 4 18 Zavolali je a přikázali jim, aby vůbec veřejně nemluvili ani neučili
na základě Ježíšova jména.
Aoa 4 19 Petr a Jan jim odpověděli: "Posuďte, zda je před Bohem správné,
abychom poslouchali vás více než Boha.
Aoa 4 20 Neboť my nemůžeme nemluvit o tom, co jsme viděli a slyšeli."
Aoa 4 21 Oni jim pohrozili a propustili je, protože nenalézali nic, zač by je
potrestali, a to kvůli lidu, neboť všichni oslavovali Boha za to, co se stalo.
Aoa 4 22 Tomu člověku, na němž se toto znamení uzdravení stalo, bylo totiž už
přes čtyřicet let.
Aoa 4 23 Když byli propuštěni, přišli mezi své a oznámili, co jim řekli přední
kněží a starší.
Aoa 4 24 Když to uslyšeli, jednomyslně pozdvihli hlas k Bohu a řekli:
"Pánovníku, ty, který jsi učinil nebe i zemi i moře a vše, co je v nich,
Aoa 4 25 ty jsi skrze Ducha Svatého ústy svého služebníka, našeho otce Davida,
řekl: 'Proč zuří národy a lidé zamýšlejí marné věci?
Aoa 4 26 Králové země se postavili a vládcové se shromáždili společně proti
Pánu a proti jeho Kristu.'
Aoa 4 27 Opravdu se shromáždili v tomto městě Herodes a Pontius Pilát spolu s
národy i s lidem Izraele proti tvému svatému služebníku Ježíšovi, kterého jsi pomazal,
Aoa 4 28 aby učinili, co tvá ruka a tvůj úřadek předem určily, že se má stát.
Aoa 4 29 A nyní, Pane, pohleď na jejich hrozby a dej svým otrokům se vši
otevřeností mluvit tvé slovo;
Aoa 4 30 vztahuj svou ruku k uzdravování a k tomu, aby se dala znamení a divy
skrze jméno tvého svatého služebníka Ježíše."
Aoa 4 31 Když se pomodlili, zatřásl se místo, kde byli shromážděni, a všichni
byli naplněni Duchem Svatým a s otevřeností mluvili slovo Boží.
Aoa 4 32 Všichni, kdo uvěřili, byli jednoho srdce a jedné duše a nikdo neříkal
o ničem, co měl, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společné.
Aoa 4 33 A apoštolové vydávali s velikou mocí svědectví o zmrtvýchvstání Pána
Ježíše [Krista] a velika milost byla na nich všech.
Aoa 4 34 Nikdo mezi nimi netrpěl nouzi, neboť ti, kdo byli vlastníky polností
nebo domů, svá pole nebo domy prodávali a výtěžky z prodeje přinášeli
Aoa 4 35 a kladli k nohám apoštolů. Z toho se pak rozdělovalo každému, jak kdo
potřeboval.
Aoa 4 36 Také Josef, který byl apoštol y nazván Barnabáš, což v překladu znamená
'syn potěšení', Levita, rodem z Kypu,
Aoa 4 37 měl pole, které prodal, peníze přinesl a položil k nohám apoštolů.
Aoa 5 1 Nějaký muž, jménem Ananiáš, se svou ženou Safirou prodal pozemek
Aoa 5 2 a s vědomím své ženy dal z výtěžku něco stranou, určitou část přinesl
a položil k nohám apoštolů.
Aoa 5 3 Petr řekl: "Ananiáši, proč Satan naplnil tvé srdce, že jsi lhal Duchu
Svatému a dal jsi stranou část z výtěžku za to pole?
Aoa 5 4 Dokud zůstávalo neprodané, což nebylo tvé? A když jsi je prodal, což
nebylo v tvé moci, co uděláš s penězi? Proč ses rozhodl ve svém srdci k takové věci? Nelhal
jsi lidem, ale Bohu."
Aoa 5 5 Když Ananiáš slyšel tato slova, padl a zemřel; a na všechny, kteří to
slyšeli, padl veliký strach.
Aoa 5 6 Mladší z bratří vstali, přikryli jej, vynesli a pohřbili.
Aoa 5 7 Uplynuly asi tři hodiny a vstoupila jeho žena, nevědouc, co se stalo.
Aoa 5 8 Petr k ní promluvil: "Pověz mi, prodali jste to pole za tolik peněz?"
Ona řekla: "Ano, za tolik."
Aoa 5 9 Petr jí řekl: "Proč jste se smluvili, abyste pokoušeli Pánova Ducha?
Hle, kroky těch, kteří pohřbili tvého muže, je slyšet za dveřmi; vynesou i tebe."

Aoa 5 10 A hned padla k jeho nohám a zemřela. Když ti mladíci vstoupili, našli ji mrtvou. Vynesli ji a pohřbili k jejímu muži.

Aoa 5 11 A velký strach padl na celou církev i na všechny, kteří to slyšeli.

Aoa 5 12 Skrze ruce apoštolů se dalo mezi lidem mnoho znamení a divů. A všichni jednomyslně pobývali v Šalomounově sloupovi.

Aoa 5 13 Z ostatních se nikdo neodvažoval k nim připojit, ale lid je velebil.

Aoa 5 14 A ještě více věřících bylo přidáváno Pánu, množství mužů i žen,

Aoa 5 15 takže dokonce na ulice vynášeli nemocné a kladli je na lůžka a lehátka, aby na některého z nich padl aspoň Petrův stín, když tudy půjde.

Aoa 5 16 Scházelo se také množství lidí z měst okolo Jeruzaléma, přinášeli nemocné a trápené nečistými duchy, a ti všichni byli uzdravováni.

Aoa 5 17 Tu povstal velekněz a všichni, kteří byli s ním, totiž strana saduceů; byli naplněni žárlivostí.

Aoa 5 18 I vztáhli na apoštoly ruce a vsadili je do veřejného vězení.

Aoa 5 19 Pánův anděl však v noci otevřel dveře vězení, vyvedl je ven a řekl:

Aoa 5 20 "Jděte, postavte se v chrámě a mluvte k lidu všechna slova tohoto života."

Aoa 5 21 Když to uslyšeli, vešli za úsvitu do chrámu a učili. Když se dostavil velekněz a ti, kteří byli s ním, svolali veleradu a celý senát synů Izraele a poslali do vězení, aby byli apoštolové přivedeni.

Aoa 5 22 Když tam služebníci přišli, ve vězení je nenalezli. Vrátili se a oznámili:

Aoa 5 23 "Vězení jsme našli důkladně zavřené a strážé stojící u dveří, ale když jsme otevřeli, nikoho jsme uvnitř nenašli."

Aoa 5 24 Když ta slova uslyšel velitel chrámové stráže a přední kněží, byli tím velmi zmateni. Necháпали, co se to mohlo stát.

Aoa 5 25 Kdosi však přišel a oznámil jim: "Hle, muži, které jste vsadili do vězení, stojí v chrámě a učí lid."

Aoa 5 26 Pak velitel se služebníky pro ně šel a vedl je, ale bez násilí; báli se totiž lidu, aby nebyli ukamenováni.

Aoa 5 27 Když je přivedli, postavili je ve veleradě a velekněz se jich otázel:

Aoa 5 28 "Výslovně jsme vám přikázali, abyste neučili na základě toho jména, a hle, naplnili jste Jeruzalém svým učením a chcete na nás uvést krev toho člověka."

Aoa 5 29 Petr a apoštolové odpověděli: "Je třeba poslouchat více Boha než lidi.

Aoa 5 30 Bůh našich otců probudil z mrtvých Ježíše, kterého jste vy pověsili na dřevo a zabili;

Aoa 5 31 toho Bůh jako vůdce a zachránce vyvýšil na svou pravici, aby dal Izraeli pokání a odpuštění hříchů.

Aoa 5 32 My jsme svědkové těchto slov, i Duch Svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají."

Aoa 5 33 Když to uslyšeli, rozzuřili se a chtěli je zabít.

Aoa 5 34 Tu povstal ve veleradě jeden farizeus jménem Gamaliel, učitel zákona, kterého si vážil všecken lid; poručil, aby ty lidi na chvíli vyvedli ven,

Aoa 5 35 a řekl jim: "Muži Izraelci, dobře si rozvažte, co uděláte s těmito lidmi.

Aoa 5 36 Neboť před nedávnem povstal Theudas a říkal, že on je někým [velikým]; i připojil se k němu počet asi čtyř set mužů. Byl však zabít, a všichni, kteří ho poslouchali, byli rozptýleni a obrácení vniveč.

Aoa 5 37 Po něm povstal ve dnech soupisu Juda Galilejský a strhl za sebou lid; také on byl zničen a všichni, kteří ho poslouchali, byli rozptýleni.

Aoa 5 38 Proto vám nyní pravím: Nechte tyto lidi a propusťte je. Je-li tento plán či toto dílo z lidí, zanikne;

Aoa 5 39 je-li však z Boha, nebudete je moci zničit - abyste snad nakonec nebyli nalezeni jako ti, kdo bojují proti Bohu." Poslechli ho,

Aoa 5 40 zavolali apoštoly, zmrskali je a přikázali jim, aby nemluvili na základě Ježíšova jména, a propustili je.

Aoa 5 41 Oni tedy šli z velerady a radovali se, že byli uznáni za hodné, aby byli potupeni pro to jméno.

Aoa 5 42 Každý den v chrámě a po domech nepřestávali učit a zvěstovat Krista Ježíše.

Aoa 6 1 v těch dnech, kdy přibývalo učedníků, nastalo reptání Helénistů proti Hebreům, že při každodenní službě jsou jejich vdovy zanedbávány.

Aoa 6 2 Proto apoštolové - oněch Dvanáct - svolali veškeré množství učedníků a řekli: "Není správné, abychom my zanechali Božího slova a sloužili při stolech.

Aoa 6 3 Vyberte si tedy, bratři, mezi sebou sedm osvědčených mužů, plných Ducha [Svatého] a moudrosti, které ustanovíme pro tento úkol;

Aoa 6 4 my však se oddáme modlitbě a službě slova."

Aoa 6 5 To slovo se zalíbilo celému shromáždění, i vyvolili Štěpána, muže plného víry a Ducha Svatého, Filipa, Prochora, Nikánora, Timóna, Parména a Mikuláše, proselytu z Antiochie.

Aoa 6 6 Postavili je před apoštoly, ti se pomodlili a vložili na ně ruce.

Aoa 6 7 Slovo Boží se šířilo a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl. Také

velký zástup kněží byl poslušný víry.

Aoa 6 8 Štěpán, plný milosti a moci, činil mezi lidem veliké divy a znamení.
Aoa 6 9 Tu povstali někteří ze synagogy zvané Libertinských, Kyrénských a Alexandrijských, z Kilikie a Asie, a hádali se se Štěpánem.
Aoa 6 10 Ale nemohli odolat moudrosti a Duchu, v němž mluvil.
Aoa 6 11 Potom tajně navedli muže, kteří říkali: "Slyšeli jsme jej mluvit urážlivé výroky proti Mojžíšovi a proti Bohu."
Aoa 6 12 Tak pobouřili lid a starší i učitele Písma, přišli, násilím se ho chopili a přivedli do velerady.
Aoa 6 13 A postavili lživé svědky, kteří říkali: "Tento člověk nepřestává pronášet výroky proti tomuto svatému místu a proti Zákonu."
Aoa 6 14 Slyšeli jsme ho, jak říkal, že Ježíš Nazaretský zničí toto místo a změní ustanovení, která nám předal Mojžíš."
Aoa 6 15 A všichni, kteří seděli ve veleradě, na něho upřeně hleděli a viděli, že jeho tvář byla jako tvář anděla.
Aoa 7 1 Velekněz řekl: "Je tomu tak?"
Aoa 7 2 A on začal mluvit: "Muži bratři a otcové, poslyšte: Bůh slávy se ukázal našemu otci Abrahamovi, když byl v Mezopotámii, dříve než se usadil v Cháranu,
Aoa 7 3 a řekl mu: 'Vyjdi ze své země a ze svého příbuzenstva a jdi do země, kterou ti ukázu.'
Aoa 7 4 Potom vyšel z Chaldejské země a usadil se v Cháranu. A odtud jej Bůh po smrti jeho otce přestěhoval do této země, ve které vy nyní bydlíte.
Aoa 7 5 A nedal mu v ní za dědictví ani stopu země, ale slíbil ji dát do vlastnictví jemu a po něm jeho potomstvu, ačkoliv ještě neměl dítě.
Aoa 7 6 Bůh promluvil takto: 'Jeho potomci budou žít jako cizinci v cizí zemi; tam je zotročí a čtyři sta let s nimi budou zle nakládat.
Aoa 7 7 Ale národ, jemuž budou otročit, budu soudit já,' řekl Bůh, 'a potom vyjdou a budou mi sloužit na tomto místě.'
Aoa 7 8 I dal mu smlouvu obřízky. A tak, když zplodil Izáka, osmý den ho obřezal; podobně i Izák Jákoba a Jákob dvanáct patriarchů.
Aoa 7 9 A patriarchové žárlili na Josefa a prodali ho do Egypta; ale Bůh byl s ním,
Aoa 7 10 vysvobodil ho ze všech jeho soužení a dal mu milost i moudrost před faraónem, egyptským králem, a ten ho ustanovil vládcem nad Egyptem i nad celým svým domem.
Aoa 7 11 Potom přišel na celý Egypt i Kanaán hlad a veliké soužení, a naši otcové nenalézali obživu.
Aoa 7 12 Když Jákob uslyšel, že v Egyptě je obilí, vyslal tam naše otce poprvé.
Aoa 7 13 Při druhé návštěvě se Josef dal svým bratrům poznat a Josefův rod se stal faraónovi známým.
Aoa 7 14 Josef poslal vzkaz a zavolał k sobě svého otce Jákoba a celé příbuzenstvo v počtu sedmdesáti pěti duší.
Aoa 7 15 A sestoupil Jákob do Egypta a zemřel on i naši otcové.
Aoa 7 16 Přenesli je do Sichemu a uložili v hrobce, kterou Abraham koupil za stříbro od synů Emorových v Sichemu.
Aoa 7 17 Jak se však přibližoval čas zaslíbení, které Bůh vyhlásil Abrahamovi, lid v Egyptě rostl a množil se,
Aoa 7 18 dokud v Egyptě nepovstal jiný král, který Josefa neznal.
Aoa 7 19 Ten jednal lstivě a zle s naším rodem a přinutil naše otce odkládat své novorozence, aby nezůstávali naživu.
Aoa 7 20 V té době se narodil Mojžíš a byl krásný před Bohem. Tři měsíce byl chován v domě svého otce.
Aoa 7 21 A když byl odložen, vzala si jej faraónova dcera a starala se o něj jako o svého syna.
Aoa 7 22 Mojžíš byl vychován ve vši egyptské moudrosti a byl mocný ve slovech i skutcích.
Aoa 7 23 A když se dovršoval jeho čtyřicátý rok, vstoupila mu na srdce myšlenka, aby se podíval na své bratry, syny Izraele.
Aoa 7 24 A uviděl, jak se jednomu z nich děje bezpráví; zastal se ho a pomstil utiskovaného tím, že Egyptana zabil.
Aoa 7 25 Domníval se, že jeho bratři pochopí, že jim Bůh dává skrze jeho ruku vysvobození, ale oni to nepochopili.
Aoa 7 26 Druhého dne se u nich objevil, když se hádali; snažil se je přivést k pokoji slovy: 'Muži, jste bratři, proč ubližujete jeden druhému?'
Aoa 7 27 Ale ten, který ubližoval svému bližnímu, ho odstrčil a řekl: 'Kdo tě ustanovil nad námi vládcem a soudcem?'
Aoa 7 28 Snad mě nechceš zabít, jako jsi včera zabil toho Egyptana?'
Aoa 7 29 Kvůli těm slovům Mojžíš utekl a bydlel jako cizinec v zemi madiánské, kde zplodil dva syny.
Aoa 7 30 A když se naplnilo čtyřicet let, ukázal se mu v pustině u hory Sinaj Pánův anděl v plameni hořícího keře.
Aoa 7 31 Když to Mojžíš uviděl, divil se tomu vidění; šel blíž, aby se pozorně podíval, a tu zazněl Pánův hlas:

Aoa 7 32 'Já jsem Bůh tvých otců, Bůh Abrahamův, [Bůh] Izákův a [Bůh] Jákobův.'
Mojžíš se roztrásl a neodvažoval se podívat.
Aoa 7 33 Pán mu řekl: 'Zuj sandály ze svých nohou, neboť místo, na kterém
stojíš, je země svatá.
Aoa 7 34 Dobře jsem viděl utrpení svého lidu, který je v Egyptě, a slyšel jsem
jejich sténání. I sestoupil jsem, abych je vysvobodil. A teď jdi, posílám tě do Egypta.'
Aoa 7 35 Toho Mojžíše, kterého zavrhl, když řekli: 'Kdo tě [nad námi]
ustanovil vládcem a soudcem?', toho Bůh poslal jako vůdce a vysvoboditele s pomocí anděla,
který se mu ukázal v tom keři.
Aoa 7 36 Ten je vyvedl a činil divy a znamení v Egyptské zemi, v Rudém moři i v
pustině po čtyřicet let.
Aoa 7 37 To je ten Mojžíš, který řekl synům Izraele: 'Proroka vám vzbudí Bůh z
vašich bratrů jako mne. [Toho poslouchejte.]'
Aoa 7 38 To je ten, který byl ve shromáždění v pustině prostředníkem mezi
andělem, který k němu mluvil na hoře Sinaj, a našimi otci. On přijal živá slova, aby nám je
dal.
Aoa 7 39 Jemu se naši otcové nechtěli poddat, ale zavrhl ho a obrátili se ve
svých srdcích do Egypta
Aoa 7 40 a řekli Áronovi: 'Udělej nám bohy, kteří půjdou před námi, neboť
nevíme, co se stalo s Mojžíšem, který nás vyvedl z Egyptské země.'
Aoa 7 41 I udělali v těch dnech tele, přinesli té modle oběť a veselili se nad
skutky svých rukou.
Aoa 7 42 Bůh se od nich odvrátil a vydal je, aby sloužili nebeskému vojsku, jak
je napsáno v knize Proroků: 'Což jste mně přinášeli krvavé oběti a dary po těch čtyřicet let
na pustině, dome izraelský?
Aoa 7 43 Nosili jste stánek Molocha a hvězdu vašeho boha Remfana, obrazy, které
jste si udělali, abyste se jim klaněli. Přestěhuji vás až za Babylon.'
Aoa 7 44 Naši otcové měli v pustině stánek svědectví, jak nařídil ten, jenž
mluvil k Mojžíšovi, aby jej udělal podle vzoru, který uviděl.
Aoa 7 45 Ten také převzali naši otcové a vnesli s Jozuem do země pohanů, které
Bůh zahnal od tváře našich otců. Tak to bylo až do dnů Davidových,
Aoa 7 46 který našel milost před Bohem a žádal, aby směl vyhledat příbytek pro
Boha Jákobova.
Aoa 7 47 Teprve Šalomoun mu však vystavěl dům.
Aoa 7 48 Ale Nejvyšší nepřebývá v domech zhotovených lidskýma rukama, jak praví
prorok:
Aoa 7 49 'Nebe je mým trůnem, země podnoží mých nohou. Jaký dům mi vystavíte,
praví Pán, nebo jaké bude místo mého spočinutí?
Aoa 7 50 Což to všechno neučinila má ruka?'
Aoa 7 51 Vy tvrdošíjní, vy lidé neobřezaného srdce i uší, stále vzdorujete
Duchu Svatému; jak vaši otcové, tak i vy!
Aoa 7 52 Kterého z proroků vaši otcové nepronásledovali? Zabili ty, kteří
předpověděli příchod Spravedlivého; vy jste se nyní stali jeho zrádci a vrahy,
Aoa 7 53 vy, kteří jste přijali Zákon skrze anděly, ale nezachovali jste jej."
Aoa 7 54 Když to slyšeli, běsnili ve svých srdcích a skřípali zuby proti němu.
Aoa 7 55 Ale on, plný Ducha Svatého, upřeně pohlédl k nebi a spatřil Boží slávu
a Ježíše, jak stojí po pravici Boží,
Aoa 7 56 a řekl: "He, vidím nebesa rozevřená a Syna člověka, jak stojí po
pravici Boží."
Aoa 7 57 Oni však vykřikli velikým hlasem, zacpali si uši a společně se na něho
vrhli.
Aoa 7 58 vyhnali ho ven z města a kamenovali. Svědkové odložili své pláště k
nohám mladíka, který se jmenoval Saul.
Aoa 7 59 A kamenovali Štěpána, který vzýval Pána a říkal: "Pane Ježíši, přijmi
mého ducha."
Aoa 7 60 Pak klesl na kolena a zvolal velikým hlasem: "Pane, nepočítej jim
tento hřích." Když to řekl, usnul.
Aoa 8 1 Saul souhlasil s jeho usmrcením. V ten den začalo veliké
pronásledování církve, která byla v Jeruzalémě; všichni kromě apoštolů se rozprchli po
krajínách Judska a Samařska.
Aoa 8 2 Zbožní muži Štěpána pochovali a velmi nad ním naříkali.
Aoa 8 3 Saul ničil církev: vcházel do jednotlivých domů, odvlékal muže i ženy
a dával je do vězení.
Aoa 8 4 Ti, kteří se rozprchli, prošli zemí a zvěstovali slovo.
Aoa 8 5 Filip přišel dolů do města Samaří a hlásal jim Krista.
Aoa 8 6 Zástupy jednomyslně věnovaly pozornost tomu, co Filip mluvil, když
slyšely a viděly znamení, která činil.
Aoa 8 7 Neboť z mnoha těch, kteří měli nečisté duchy, tito duchové s velikým
křikem vycházeli a mnoho ochrnutých a chromých bylo uzdraveno.
Aoa 8 8 V tom městě nastala veliká radost.
Aoa 8 9 Ve městě však byl již dříve nějaký muž jménem Šimon, který provozoval
magii a ohromoval samařský národ; říkal o sobě, že je někdo veliký.

Aoa 8 10 Všichni od nejmenšího do největšího mu věnovali pozornost a říkali:
 "Tento člověk je ta moc Boží, která se nazývá Veliká."
 Aoa 8 11 věnovali mu pozornost proto, že je dlouhý čas ohromoval svou magií.
 Aoa 8 12 Když však uvěřili Filipovi který jim hlásal radostnou zvěst o
 království Božím a o jménu Ježíše Krista, byli křtěni muži i ženy.
 Aoa 8 13 Dokonce sám Šimon uvěřil, byl pokřtěn a držel se Filipa; když viděl,
 jak se dějí veliká znamení a mocné činy, velmi nad tím žasl.
 Aoa 8 14 Když apoštolové v Jeruzalémě uslyšeli, že Samaří přijalo slovo Boží,
 poslali k nim Petra a Jana.
 Aoa 8 15 Oni tam sestoupili a pomodlili se za ně, aby dostali Ducha Svatého,
 Aoa 8 16 neboť ještě na nikoho z nich nepadl; byli jen pokřtěni ve jméno Pána
 Ježíše.
 Aoa 8 17 Potom na ně vkládali ruce a oni dostávali Ducha Svatého.
 Aoa 8 18 Když Šimon viděl, že vkládáním rukou apoštolů se dává Duch svatý,
 přinesl jim peníze
 Aoa 8 19 a řekl: "Dejte i mně tuto pravomoc, aby každý, na koho vložím ruce,
 dostal Ducha Svatého."
 Aoa 8 20 Petr mu řekl: "Tvé peníze kéž jsou zatraceny i s tebou, protože ses
 domníval, že Boží dar lze získat za peníze.
 Aoa 8 21 Nemáš podíl ani účast na této věci, neboť tvé srdce není upřímné před
 Bohem.
 Aoa 8 22 Odvrát se proto od této své špatnosti a popros Pána; snad ti bude
 odpuštěn úmysl tvého srdce.
 Aoa 8 23 Vidím, že jsi pln hořkosti a v poutu nepravosti."
 Aoa 8 24 Šimon odpověděl: "Poproste vy za mne Pána, aby na mne nepřišlo nic z
 toho, o čem jste mluvili."
 Aoa 8 25 Oni tedy, když vydali svědectví a domluvili Pánovo slovo, vraceli se
 do Jeruzaléma a zvěštovali evangelium v mnoha samařských vesnicích.
 Aoa 8 26 Pánův anděl promluvil k Filipovi: "Vstaň a jdi na jih k cestě, která
 sestupuje z Jeruzaléma do Gázy." Ta cesta je pustá.
 Aoa 8 27 I vstal a šel. A hle, muž z Etiopie, eunuch, dvořan kandaky, etiopské
 královny, který byl správcem celého jejího pokladu, přijel se poklonit Bohu do Jeruzaléma
 Aoa 8 28 a nyní se vracel. Seděl na svém voze a četl proroka Izaiáše.
 Aoa 8 29 Duch řekl Filipovi: "Přistup a připoj se k tomuto vozu."
 Aoa 8 30 Filip přiběhl a uslyšel, že čte proroka Izaiáše, i řekl: "Rozumíš
 tomu, co čteš?"
 Aoa 8 31 On řekl: "Jak bych mohl, když mi to nikdo nevysvětlí?" A požádal
 Filipa, aby nastoupil a posadil se k němu.
 Aoa 8 32 To místo Písma, které četl, bylo toto: 'Jako ovce na porážku byl veden
 a jako je beránek němý před tím, kdo ho stříhá, tak neotevřel svá ústa.
 Aoa 8 33 Ve svém ponížení byl zbaven práva. Kdo bude vyprávět o jeho pokolení?
 vždyť jeho život je vzat ze země.'
 Aoa 8 34 Eunuch Filipovi řekl: "Prosím tě, o kom to prorok mluví? O sobě, či o
 někom jiném?"
 Aoa 8 35 Tu Filip otevřel svá ústa, začal od tohoto místa Písma a zvěštoval mu
 Ježíše.
 Aoa 8 36 Jak pokračovali v cestě, přišli k jakési vodě. Eunuch řekl: "Hle,
 voda. Co mi brání, abych byl pokřtěn?"
 Aoa 8 37 [Filip řekl: "Jestliže věříš z celého srdce, je to dovoleno."
 Odpověděl: "Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží."]
 Aoa 8 38 Rozkázal zastavit vůz a oba, Filip i eunuch, sestoupili do vody, a
 Filip ho pokřtil.
 Aoa 8 39 Když vystoupili z vody, Pánův Duch uchopil Filipa a eunuch ho již
 nespatriil, ale pokračoval ve své cestě a radoval se.
 Aoa 8 40 Filip pak byl nalezen v Azótu. Procházel všechna města a hlásal
 evangelium, až přišel do Cesareje.
 Aoa 9 1 Saul stále ještě soptil hrozbami a dychtil po zabíjení Pánových
 učedníků. Přišel k veleknězi
 Aoa 9 2 a vyžádal si od něho dopisy pro synagógy v Damašku, aby mohl stoupence
 té Cesty, muže i ženy, jestliže tam nějaké najde, přivést spoutané do Jeruzaléma.
 Aoa 9 3 I stalo se, když byl na cestě a blížil se k Damašku, že ho náhle
 ozářilo světlo z nebe.
 Aoa 9 4 Padl na zem a uslyšel hlas, který mu říkal: "Saul, Saul, proč mne
 pronásleduješ?"
 Aoa 9 5 Řekl: "Kdo jsi, Pane?" On [odpověděl]: "Já jsem Ježíš, kterého ty
 pronásleduješ.
 Aoa 9 6 [Těžko (je) ti vzpínat se proti bodcům." (Saul) se trásl a děsil se.
 Řekl: "Pane, co chceš, abych učinil?" A Pán mu (odpověděl): "] Vstaň, jdi do města a tam ti
 bude řečeno, co máš dělat."
 Aoa 9 7 Muži, kteří s ním cestovali, stáli oněmělí; slyšeli sice hlas, ale
 nikoho neviděli.
 Aoa 9 8 Saul vstal ze země, ale když otevřel oči, nic neviděl. Vzali ho za

ruce a dovedli do Damašku.

Aoa 9 9 Po tři dny neviděl, nejedl ani nepil.

Aoa 9 10 V Damašku byl jeden učedník, jménem Ananiáš. Pán mu ve vidění řekl:

"Ananiáši!" On řekl: "Zde jsem, Pane."

Aoa 9 11 A Pán mu řekl: "Vstaň a jdi do ulice, která se nazývá Rovná, a v Judově domě vyhledej Saula, jménem Tarského. Hle, právě se modlí

Aoa 9 12 a uviděl ve vidění muže jménem Ananiáš, který vešel a vložil na něho ruce, aby opět viděl."

Aoa 9 13 Ananiáš odpověděl: "Pane, slyšel jsem o tomto muži od mnohých lidí, kolik zla učinil tvým svatým v Jeruzalémě.

Aoa 9 14 Také zde má od předních kněží plnou moc spoutat všechny, kteří vzývají tvé jméno."

Aoa 9 15 Pán mu řekl: "Jdi, neboť on je mou vyvolenou nádobou, aby přinesl mé jméno před národy i krále a syny Izraele.

Aoa 9 16 Ukáži mu, co všechno musí vytrpět pro mé jméno."

Aoa 9 17 Ananiáš odešel, vstoupil do toho domu, vložil na něho ruce a řekl:

"Bratře Saule, Pán, Ježíš, který se ti ukázal na cestě, po níž jsi šel, mě poslal, abys opět viděl a byl naplněn Duchem Svatým."

Aoa 9 18 A hned jako by mu s očí spadly šupiny, zase viděl, vstal a byl pokřtěn.

Aoa 9 19 Pak přijal pokrm a posilnil se. Několik dní byl s učedníky v Damašku

Aoa 9 20 a hned v synagógách hlásal Ježíše, že on je Syn Boží.

Aoa 9 21 Všichni, kteří ho slyšeli, byli ohromeni a říkali: "Není to ten, který ničil v Jeruzalémě ty, kteří vzývají toto jméno? I sem přišel jen proto, aby je spoutané odvedl k předním kněžím!"

Aoa 9 22 Ale Saul působil stále mocněji a svými důkazy, že tento Ježíš je Mesiáš, pobuřoval židy, kteří bydleli v Damašku.

Aoa 9 23 Když to trvalo už dost dlouho, rozhodli se Židé, že ho zabijí.

Aoa 9 24 Saul se však dověděl o jejich úkladech. Ve dne v noci pečlivě hlídali i brány, aby ho mohli zabít.

Aoa 9 25 Učedníci ho však v noci vzali, vysadili ho otvorem ve zdi a spustili v koši dolů.

Aoa 9 26 Když přišel do Jeruzaléma, pokoušel se připojit k učedníkům; ale všichni se ho báli, protože nevěřili, že je učedníkem.

Aoa 9 27 Barnabáš se ho ujal, přivedl ho k apoštolům a vypravoval jim, jak na cestě uviděl Pána a že k němu mluvil a jak v Damašku otevřeně mluvil v Ježíšově jménu.

Aoa 9 28 A byl s nimi, volně chodil po Jeruzalémě a otevřeně mluvil v Pánově jménu.

Aoa 9 29 Mluvil také s Helénisty a přel se s nimi, ale oni se ho pokoušeli zabít.

Aoa 9 30 Když se to bratři dozvěděli, odvedli jej dolů do Cesareje a vyslali do Tarsu.

Aoa 9 31 A tak shromáždění v celém Judsku, Galileji a Samaří měla pokoj a budovala se; chodila v Pánově bázni a v povzbuzování Ducha Svatého, a tak vzrůstal jejich počet.

Aoa 9 32 I stalo se, když Petr procházel všechna ta místa, že sestoupil také ke svatým, kteří bydleli v Lyddě.

Aoa 9 33 Tam našel jednoho člověka, jménem Eneáš, který byl ochrnutý a byl již osm let upoutaný na lůžko.

Aoa 9 34 Petr mu řekl: "Eneáši, Ježíš Kristus tě uzdravuje! Vstaň a usteľ si!" A on hned vstal.

Aoa 9 35 viděli ho všichni obyvatelé Lyddy a Sárónu a obrátili se k Pánu.

Aoa 9 36 V Joppe byla nějaká učednice jménem Tabita, což v překladu zní Dorkas. Ta oplývala dobrými skutky a dáváním almužen.

Aoa 9 37 Stalo se, že v těch dnech onemocněla a zemřela. Umyli ji a položili do horního pokoje.

Aoa 9 38 Protože Lydda je blízko Joppe, učedníci uslyšeli, že je tam Petr, a poslali k němu dva muže s prosbou: "Rychle přijď k nám!"

Aoa 9 39 Petr vstal a šel s nimi. Když tam přišel, zavedli ho do horního pokoje. I přistoupily k němu s pláčem všechny vdovy a ukazovaly mu košile a pláště, které Dorkas dělala, dokud byla s nimi.

Aoa 9 40 Petr poslal všechny ven, klekl si a pomodlil se. Potom se obrátil k mrtvé a řekl: "Tabito, vstaň!" Ona otevřela oči, a když uviděla Petra, posadila se.

Aoa 9 41 Podal jí ruku a pozdvihl ji. Pak zavolal svaté a vdovy a ukázal jim ji živou.

Aoa 9 42 To se stalo známým v celé Joppě, a mnozí uvěřili v Pána.

Aoa 9 43 A stalo se, že Petr zůstal v Joppe více dní u nějakého Šimona kožel uha.

Aoa 10 1 v Cesareji žil nějaký muž jménem Kornélius, setník pluku zvaného Italský,

Aoa 10 2 člověk zbožný, který se bál Boha s celým svým domem, dával mnoho almužen lidu a stále se modlil k Bohu.

Aoa 10 3 Kolem třetí hodiny odpoledne jasně spatřil ve vidění Božího anděla, jak k němu vešel a řekl mu: "Kornélii!"

Aoa 10 4 Pozorně na něho pohlédl, ulekl se a řekl: "Co je, Pane?" Anděl mu řekl: "Tvé modlitby a tvé almužny vystoupily, aby byly připomenuty před Bohem."

Aoa 10 5 Pošli nyní muže do Joppy a pozvi jistého Šimona, který se nazývá Petr.

Aoa 10 6 Ten je hostem u nějakého Šimona koželuha, který má dům u moře."

Aoa 10 7 Když anděl, který k němu mluvil, odešel, zavolal si dva ze svých domácích sluhů a zbožného vojáka, jednoho z těch, kteří zůstávali věrně při něm,

Aoa 10 8 všechno jim vysvětlil a poslal je do Joppy.

Aoa 10 9 Druhého dne, když oni byli na cestě a blížili se k městu, vystoupil Petr na střechu domu, aby se kolem poledne pomodlil.

Aoa 10 10 Dostal hlad a chtěl se najíst. Zatímco mu připravovali jídlo, ocitl se ve vytržení:

Aoa 10 11 vidí otevřené nebe, z nějž [k němu] sestupuje jakási nádoba jako velká plachta, za čtyři rohy [svázaná a] spouštěná k zemi.

Aoa 10 12 V ní byli všichni čtvernožci, [dravá zvěř,] zemští plazi i nebeští ptáci.

Aoa 10 13 I zazněl k němu hlas: "Vstaň, Petře, zabíjej a jez!"

Aoa 10 14 Petr řekl: "Ne, Pane! Nikdy jsem nejedl nic poskvrněného a nečistého!"

Aoa 10 15 A opět zazněl k němu hlas podruhé: "Co Bůh očistil, ty nepokládej za poskvrněné!"

Aoa 10 16 To se stalo třikrát a hned ta nádoba byla zase vzata vzhůru do nebe.

Aoa 10 17 Zatímco byl Petr na rozpacích, co by mohlo znamenat to vidění, které spatřil, hle, muži poslaní Kornéliem se doptali na Šimonův dům a dorazili k bráně,

Aoa 10 18 zavolali a vyptávali se, je-li tu hostem Šimon zvaný Petr.

Aoa 10 19 Když Petr přemýšlel o tom vidění, Duch mu řekl: "Hle, tři muži tě hledají."

Aoa 10 20 Vstaň, sestup a jdi bez pochybování s nimi, neboť já jsem je poslal."

Aoa 10 21 Petr tedy sešel dolů k těm mužům a řekl: "Hle, já jsem ten, kterého hledáte. Co je důvodem vašeho příchodu?"

Aoa 10 22 Oni řekli: "Setník Kornélius, muž spravedlivý, který se bojí Boha a o němž všichni Židé vydávají dobré svědectví, dostal pokyn od svatého anděla, aby tě pozval do svého domu a vyslechl tvá slova."

Aoa 10 23 Pozval je tedy dovnitř a pohostil je ==ODSTAVEC== . Druhého dne vstal a vyšel s nimi, i někteří bratři z Joppy šli s ním.

Aoa 10 24 Nazítří vešli do Cesareje. Kornélius je očekával; svolal své příbuzné a nejbližší přátele.

Aoa 10 25 Když Petr vstupoval, Kornélius mu vyšel vstříc, padl k jeho nohám a poklonil se.

Aoa 10 26 Petr ho pozdvihl a řekl: "Vstaň! Vždyť i já jsem jen člověk."

Aoa 10 27 Za hovoru s ním vešel dovnitř a našel tam mnoho shromážděných lidí.

Aoa 10 28 I řekl jim: "Vy víte, jak nezákonné je pro židovského muže připojovat se k člověku z jiného národa nebo ho navštěvovat. Ale mně Bůh ukázal, abych žádného člověka nepokládal za poskvrněného nebo nečistého."

Aoa 10 29 Proto jsem také bez odmluvy přišel, když jsem byl pozván. Ptám se tedy, z jakého důvodu jste mne pozvali."

Aoa 10 30 A Kornélius odpověděl: "Před čtyřmi dny jsem se postil do této hodiny a o deváté hodině jsem se modlil ve svém domě, a hle, přede mnou stál muž v zářivém rouchu

Aoa 10 31 a řekl: 'Kornélii, tvá modlitba byla vyslyšena a tvé skutky milosrdenství byly vzpomenuy před Bohem.'

Aoa 10 32 Pošli tedy do Joppy a povol ej Šimona, který je nazýván Petr; ten je hostem v domě Šimona koželuha u moře. [On přijde a bude k tobě mluvit]."

Aoa 10 33 Hned jsem tedy pro tebe poslal a ty jsi dobře učinil, že jsi přišel. Nyní tedy my všichni jsme tu před Bohem, abychom vyslechl i vše, co ti bylo od Boha nařízeno."

Aoa 10 34 Petr otevřel ústa a řekl: "Opravdu nyní cháp u, že Bůh nikomu nestrání,

Aoa 10 35 ale v každém národě je mu milý ten, kdo se ho bojí a činí spravedlnost.

Aoa 10 36 Slovo, které poslal synům Izraele, když zvěstoval pokoj skrze Ježíše Krista - on je Pánem všech.

Aoa 10 37 Vy sami víte o tom, co se dalo po celém Judsku, počínajíc Galileou, po křtu, který hlásal Jan.

Aoa 10 38 Jak Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše, toho z Nazareta, jenž procházel zemí, činil dobře a uzdravoval všechny, kteří trpěli pod mocí ďábla, protože Bůh byl s ním.

Aoa 10 39 My jsme svědky všeho, co učinil v té krajině Židů a v Jeruzalémě. A oni ho pověsili na dřevo a zabili.

Aoa 10 40 Bůh jej však třetího dne probudil a dal mu zjevit se;

Aoa 10 41 ne všemu lidu, ale svědkům předem Bohem určeným, nám, kteří jsme s ním po jeho vzkříšení z mrtvých jedli a pili.

Aoa 10 42 A nařídil nám, abychom lidu vyhlásili a dosvědčili, že on je ten Bohem ustanovený soudce živých i mrtvých.

Aoa 10 43 Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že skrze jeho jméno přijme

odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří."

Aoa 10 44 Ještě když Petr říkal tato slova, padl Duch Svatý na všechny, kteří tu řeč slyšeli.

Aoa 10 45 A věřící ze Židů, kteří přišli s Petrem, byli ohromeni nad tím, že i na pohany byl vyliit dar Ducha Svatého,

Aoa 10 46 neboť je slyšeli mluvit jazyky a velebit Boha. Potom Petr prohlásil:

Aoa 10 47 "Může někdo odeprít vodu, aby nebyli pokřtěni ti, kteří přijali Ducha Svatého tak jako my?"

Aoa 10 48 A nařídil, aby byli pokřtěni ve jménu Pána. Potom ho poprosili, aby s nimi zůstal několik dní.

Aoa 11 1 Apoštolové a bratři, kteří byli v Judsku, uslyšeli, že také pohané přijali slovo Boží.

Aoa 11 2 Když Petr vystoupil do Jeruzaléma, věřící ze Židů mu vytýkali:

Aoa 11 3 "Vešel jsi k mužům neobřezaným a jedl jsi s nimi!"

Aoa 11 4 Petr jim to začal po pořádku vysvětlovat:

Aoa 11 5 "Byl jsem v městě Joppe a modlil jsem se. A tu jsem spatřil ve vytržení vidění: jakousi nádobu, která sestupovala jako velká plachta, spouštěná za čtyři rohy z nebe, a přišla až ke mně.

Aoa 11 6 Když jsem se do ní pozorně zahleděl a pozoroval ji, uviděl jsem zemské čtvernožce i dravou zvěř, plazy a nebeské ptáky.

Aoa 11 7 Uslyšel jsem také hlas, který mi říkal: 'Vstaň, Petře, zabíjej a jez!'

Aoa 11 8 Řekl jsem: 'Ne, Pane, neboť nikdy nevešlo do mých úst nic poskvrněného nebo nečistého.'

Aoa 11 9 Ale hlas z nebe mi odpověděl podruhé: 'Co Bůh očistil, ty neměj za poskvrněné.'

Aoa 11 10 To se stalo třikrát a vše bylo opět vyzdviženo do nebe.

Aoa 11 11 A hle, v tu chvíli dorazili k domu, ve kterém jsem byl, tři muži poslaní ke mně z Cesareje.

Aoa 11 12 Duch mi řekl, abych šel bez pochybování s nimi. Šlo se mnou také těchto šest bratrů a vstoupili jsme do domu toho muže.

Aoa 11 13 Oznamil nám, jak uviděl ve svém domě anděla, který stanul před ním a řekl: 'Pošli do Joppe a pozvi Simona, který se nazývá Petr;

Aoa 11 14 ten ti poví slova, jimiž budeš zachráněn ty i celý tvůj dům.'

Aoa 11 15 Když jsem začal mluvit, padl na ně Duch Svatý, jako i na nás na počátku.

Aoa 11 16 vzpomněl jsem si na Pánův výrok, jak říkal: 'Jan křtil vodou, ale vy budete pokřtěni v Duchu Svatém.'

Aoa 11 17 Jestliže jim tedy Bůh dal stejný dar jako nám, když uvěřili v Pána - Ježíše Krista, kdo jsem já, abych směl překážet Bohu?"

Aoa 11 18 Když to uslyšeli, utichli a vzdali slávu Bohu; řekli: "Tedy i pohanům dal Bůh pokání k životu!"

Aoa 11 19 Ti, kteří se rozprchli před soužením, které nastalo kvůli Štěpánovi, prošli až do Fénicie, na Kypr a do Antiochie; k nikomu nemluvili slovo Boží, jen Židům.

Aoa 11 20 Někteří z nich byli muži z Kypru a z Kyrény; ti přišli do Antiochie a mluvili i k Helénistům a zvěstovali jim Pána Ježíše.

Aoa 11 21 A ruka Pánova byla s nimi; veliký počet lidí uvěřil a obrátil se k Pánu.

Aoa 11 22 Zpráva o nich se donesla k sluchu církve v Jeruzalémě, i vyslali Barnabáše, aby prošel až do Antiochie.

Aoa 11 23 Když tam přišel a uviděl tu milost Boží, zaradoval se a povzbuzoval všechny, aby s rozhodným srdcem zůstávali u Pána;

Aoa 11 24 neboť to byl dobrý muž, plný Ducha Svatého a víry. A značný zástup se přidal k Pánu.

Aoa 11 25 Pak odešel do Tarsu vyhledat Saula,

Aoa 11 26 a když ho našel, přivedl ho do Antiochie. Stalo se, že celý rok zde zůstali v společenství církve a vyučili značný zástup; a v Antiochii byli učedníci poprvé nazváni křesťany.

Aoa 11 27 v těch dnech sestoupili z Jeruzaléma do Antiochie proroci.

Aoa 11 28 Jeden z nich, jménem Agabus, povstal a naznačil skrze Ducha, že nastane veliký hlad po celém světě; ten skutečně nastal za Klaudia.

Aoa 11 29 Proto si všichni učedníci určili, každý podle svých možností, co pošlou ku pomoci bratrům bydlícím v Judsku.

Aoa 11 30 Také to učinili a sbírku poslali starším prostřednictvím Barnabáše a Saula.

Aoa 12 1 v té době král Herodes vztáhl ruce, aby ublížil některým z církve.

Aoa 12 2 Janova bratra Jakuba zabil mečem.

Aoa 12 3 Když viděl, že se to Židům líbí, pokračoval a zmocnil se také Petra; byly právě dny nekvašených chlebů.

Aoa 12 4 Zatkl ho, dal jej do vězení a svěřil ho čtyřem čtveřicím vojáků, aby ho hlídali. Po velikonocích ho chtěl předvést před lid.

Aoa 12 5 Petr byl tedy střežen ve vězení a církev se za něho vytrvale modlila k Bohu.

Aoa 12 6 Noc předtím, než jej Herodes hodlal předvést, spal Petr mezi dvěma vojáky, spoután dvěma řetězy, a strážé přede dveřmi hlídaly vězení.

Aoa 12 7 A hle, Pánův anděl se u něho postavil a v cele zazářilo světlo. Udeřil Petra do boku, vzbudil ho a řekl: "Rychle vstaň!" A řetězy mu spadly s rukou.

Aoa 12 8 A anděl mu řekl: "Opásej se a obuj si sandály." On tak učinil. I říká mu: "Obleč si plášť a pojď za mnou."

Aoa 12 9 Vyšel a šel za ním, ale nevěděl, že to, co se skrze anděla děje, je skutečné; myslel si, že má vidění.

Aoa 12 10 Prošli první stráží i druhou, přišli k železné bráně, která vedla do města; ta se jim sama od sebe otevřela. I vyšli, prošli jednou ulicí a náhle anděl od něho odstoupil.

Aoa 12 11 Petr se vzpamatoval a řekl: "Teď opravdu vím, že Pán vyslal svého anděla a vysvobodil mě z Herodovy ruky a ze všeho, co židovský lid očekával."

Aoa 12 12 Když si to uvědomil, přišel k domu Marie, matky Jana zvaného Marek, kde byli mnozí shromáždění a modlili se.

Aoa 12 13 Zabouchal na dveře brány a přišla otevřít služka jménem Rodé.

Aoa 12 14 A když poznala Petruv hlas, radostí ani neotevřela bránu, ale vběhla dovnitř a oznámila, že Petr stojí před branou.

Aoa 12 15 Ale oni jí řekli: "Blázníš!" Ona však tvrdila, že je tomu tak. Oni říkali: "Je to jeho anděl."

Aoa 12 16 Ale Petr nepřestával tlouci. Když otevřeli a spatřili ho, byli ohromeni.

Aoa 12 17 Pokynul jim rukou, aby mlčeli, a vypravoval jim, jak ho Pán vyvedl z vězení; nakonec řekl: "Oznamte to Jakubovi a bratrům." Pak vyšel a odebral se na jiné místo.

Aoa 12 18 Když nastal den, byl mezi vojáky nemalý rozruch nad tím, co se stalo s Petrem.

Aoa 12 19 Herodes ho hledal a nenalezl, vyslechl strážé a rozkázal je odvést k popravě. Potom sestoupil z Judska do Cesareje a pobýval tam.

Aoa 12 20 Herodes se velmi hněval na Týrské a Sidonské. Ti přišli jednomyslně k němu, přesvědčili Blasta, který byl královským komorníkem, a prosili o mír, protože jejich krajina byla zásobována potravinami z jeho královského území.

Aoa 12 21 Ve stanovený den se Herodes, oděn královským rouchem, posadil na řečnické podium a začal k nim mluvit.

Aoa 12 22 Lid volal: "To je hlas Boží, a ne lidský!"

Aoa 12 23 Ihned jej udeřil Pánův anděl za to, že nevzdal slávu Bohu: byl rozežrán červy a zemřel.

Aoa 12 24 A slovo Boží rostlo a rozmáhalo se.

Aoa 12 25 Barnabáš a Saul splnili svou službu, vrátili se z Jeruzaléma a vzali s sebou i Jana příjmením Marka.

Aoa 13 1 V Antiochii byli v místní církvi proroci a učitelé, jako Barnabáš, Šimon zvaný Černý, Lucius Kyrénský, Manahen, společně vychovaný s tetrarchou Herodem, a Saul.

Aoa 13 2 Když konali službu Pánu a postili se, řekl Duch Svatý: "Oddělte mi Barnabáše a Saula k dílu, k němuž jsem je povolal."

Aoa 13 3 Potom, po postu a modlitbách, na ně vložili ruce a propustili je.

Aoa 13 4 Oni tedy, vysláni Duchem Svatým, sestoupili do Seleukie a odtamtud odpluli na Kypr.

Aoa 13 5 Když dorazili do Salamin, oznamovali slovo Boží v židovských synagógách. Měli s sebou i Jana jako pomocníka.

Aoa 13 6 Když prošli celým ostrovem až do Páfu, našli jakéhosi muže, kouzelníka, falešného proroka, Žida jménem Barjesus,

Aoa 13 7 který byl u místodržitele Sergia Paula, muže rozumného. Ten si zavolal Barnabáše a Saula, protože chtěl slyšet Boží slovo.

Aoa 13 8 Avšak Elymas, ten kouzelník - tak se totiž překládá jeho jméno - se začal stavět proti nim a snažil se odvrátit místodržitele od víry.

Aoa 13 9 Saul, jehož nazývali také Pavel, byl naplněn Duchem Svatým, upřeně na něho pohlédl

Aoa 13 10 a řekl: "Ó, ty plný vši lsti a každé ničemnosti, synu ďáblův, nepříteli každé spravedlnosti, což nepřestaneš převracet přímé Pánovy cesty?"

Aoa 13 11 A nyní, hle, Pánova ruka je proti tobě, budeš slepý a neuvidíš slunce až do daného času." Ihned na něj padla mrákota a tma, tápal kolem sebe a hledal, kdo by ho vedl za ruku.

Aoa 13 12 Když místodržitel uviděl, co se stalo, uvěřil, pln zděšení nad Pánovým učáním.

Aoa 13 13 Pavel a jeho společníci vypluli z Páfu a přišli do Pergy v Pamfylii.

Ale Jan se od nich oddělil a vrátil se do Jeruzaléma.

Aoa 13 14 Od Pergy šli dál a dorazili do Pisidské Antiochie. V sobotní den vešli do synagógy a posadili se.

Aoa 13 15 Po čtení ze Zákona a Proroků poslali k nim představení synagógy a řekli: "Muži bratři, máte-li nějaké slovo povzbuzení pro lid, mluďte."

Aoa 13 16 Pavel vstal, pokynul rukou a řekl: "Muži Izraelci a vy, kdo se bojíte Boha, poslyšte!

Aoa 13 17 Bůh tohoto izraelského lidu si vyvolil naše otce, vyvýšil tento lid

během pobytu v zemi egyptské a vyvedl je z ní vztaženou paží;
Aoa 13 18 po dobu asi čtyřiceti let snášel jejich chování na poušti,
Aoa 13 19 a když vyhladil sedm národů v zemi Kanaánu, dal jim jejich zemi za dědictví;
Aoa 13 20 to vše trvalo asi čtyři sta padesát let. Potom jim dával soudce až do proroka Samuele.
Aoa 13 21 Pak žádali o krále, a Bůh jim dal Saula, syna Kíšova, muže z kmene Benjamínova, na čtyřicet let.
Aoa 13 22 A když ho odstranil, vzbudil jim za krále Davida, o němž vydal svědectví: 'Nalezl jsem Davida, syna Jesseho, muže podle mého srdce, který bude činit všechnu mou vůli.'
Aoa 13 23 Z jeho semene přivedl Bůh podle zaslíbení Izraele zachránce, Ježíše.
Aoa 13 24 Před jeho příchodem Jan předem hlásal křest pokání všemu lidu Izraele.
Aoa 13 25 A když Jan dokončoval svůj běh, říkal: 'Já nejsem ten, za koho mne pokládáte; ale hle, za mnou přichází ten, jemuž nejsem hoden rozvázat sandály na nohou.'
Aoa 13 26 "Muži bratři, synové rodu Abrahamova i vy, kteří se u vás bojíte Boha, nám bylo posláno slovo této záchrany.
Aoa 13 27 Neboť obyvatelé Jeruzaléma ani jejich vůdcové ho nepoznali, odsoudili ho, a tak naplnili slova Proroků, která se čtou každou sobotu.
Aoa 13 28 A ačkoli na něm nenalezli žádný důvod pro trest smrti, žádali Piláta, aby byl popraven.
Aoa 13 29 Když dokonali všechno, co je o něm napsáno, sňali jej z dřeva a položili do hrobu.
Aoa 13 30 Ale Bůh ho probudil z mrtvých
Aoa 13 31 a on se po mnoho dní zjevoval těm, kteří s ním vystoupili z Galileje do Jeruzaléma; ti jsou nyní jeho svědky před lidem.
Aoa 13 32 A my vám hlásáme radostnou zvěst, že to zaslíbení, které dostali naši otcové,
Aoa 13 33 splnil Bůh nám, jejich dětem, když vzkřísil z mrtvých Ježíše, jak je to i napsáno v druhém Žalmu: 'Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.'
Aoa 13 34 A to, že jej vzkřísil z mrtvých, aby se již více nenavracel do zkázy, řekl takto: 'Dám vám svaté a věrné věci Davidovy.'
Aoa 13 35 Proto i na jiném místě praví: 'Nedáš svému Svatému uvidět zkázu.'
Aoa 13 36 David totiž, když posloužil vlastnímu pokolení Boží vůlí, usnul, byl připojen ke svým otcům a uviděl zkázu.
Aoa 13 37 Ten však, kterého Bůh vzkřísil z mrtvých, neuviděl zkázu.
Aoa 13 38 Budiž vám tedy známo, muži bratři, že skrze něho se vám zvěstuje odpuštění hříchů. Od všeho, od čeho jste nemohli být ospravedlněni v zákoně Mojžíšově,
Aoa 13 39 je v něm ospravedlňován každý, kdo věří.
Aoa 13 40 Strážte se proto, aby na vás nepřišlo to, co je řečeno v Prorocích:
Aoa 13 41 'Pohleďte tedy vy, kteří mnou pohrdáte, užasnete a zmizíte, protože já učiním skutek ve vašich dnech, skutek, jemuž jistě neuvěříte, když vám o něm bude někdo vypravovat.'
Aoa 13 42 Když vycházeli ze synagógy, prosili je, aby jim o tom pověděli i příští sobotu.
Aoa 13 43 Když bylo shromáždění rozpuštěno, mnozí z Židů a zbožných proselytů se vydali za Pavlem a Barnabášem, kteří s nimi mluvili a přesvědčovali je, aby zůstávali v Boží milosti.
Aoa 13 44 Příští sobotu se shromáždilo téměř celé město, aby vyslechl o Pánovo slovo.
Aoa 13 45 Když Židé uviděli zástupy, byli naplněni závistí a začali tomu, co Pavel říkal, odporovat a rouhat se.
Aoa 13 46 Pavel a Barnabáš směle řekli: "vám mělo být hlášáno Boží slovo nejprve. Protože je odmítáte a nepovažujete se za hodné věčného života, hle, obracíme se k pohanům.
Aoa 13 47 Neboť tak nám nařídil Pán: 'Ustanovil jsem tě za světlo pohanům, abys byl k záchraně až na konec země.'
Aoa 13 48 Když to pohané slyšeli, radovali se a oslavovali Pánovo slovo a uvěřili všichni, kteří byli určeni k věčnému životu.
Aoa 13 49 A Pánovo slovo se šířilo po celé krajině.
Aoa 13 50 Židé však poštváli vážené zbožné ženy a přední muže města, podnikli pronásledování proti Pavlovi a Barnabášovi a vyhnali je od svých hranic.
Aoa 13 51 Oni proti nim vytrásli prach z nohou a přišli do Ikonie.
Aoa 13 52 A učedníci byli stále naplňováni radostí a Duchem Svatým.
Aoa 14 1 Stalo se, že rovněž v Ikonii vešli do židovské synagógy a promluvili tak, že uvěřil četný zástup Židů i Řeků.
Aoa 14 2 Ale Židé, kteří neuvěřili, podnikli a rozezlili duše pohanů proti bratrům.
Aoa 14 3 Strávili tam tedy značný čas, otevřeně mluvili o Pánu, který dosvědčoval slovo své milosti tím, že dával, aby se skrze jejich ruce dala znamení a divy.
Aoa 14 4 Obyvatelstvo města se rozdělilo: jedni byli při Židech, druzí při apoštolech.

Aoa	14	5	Když se je pohané a Židé se svými vůdci pokusili potupit a ukamenovat,
Aoa	14	6	oni se to dozvěděli a utekli do lykaonských měst Lystry a Derbe a
okolí.			
Aoa	14	7	I tam hlásali evangelium.
Aoa	14	8	V Lystře sedával nějaký muž nemohoucí na nohy, který byl chromý z lůna
své matky a nikdy nechodil.			
Aoa	14	9	Ten slyšel Pavla mluvit. Pavel se na něho upřeně podíval, a když
uviděl, že má víru, aby byl zachráněn,			
Aoa	14	10	řekl silným hlasem: "Postav se zpříma na nohy!" A on vyskočil a začal
chodit.			
Aoa	14	11	Když zástupy uviděly, co Pavel učinil, pozdvihly svůj hlas a říkaly
lykaonsky: "Bohové se připodobnili lidem a sestoupili k nám."			
Aoa	14	12	Barnabáše nazývali Diem, Pavla pak Hermem, protože on byl hlavním
mluvčím.			
Aoa	14	13	Kněz Diova chrámu, který stál před městem, přivedl býky s věnci k
branám a chtěl je se zástupy obětovat.			
Aoa	14	14	Když to apoštolové Barnabáš a Pavel uslyšeli, roztrhli svá roucha,
vběhli do zástupu a křičeli:			
Aoa	14	15	"Muži, co to děláte? I my jsme lidé stejné přirozenosti jako vy.
Hlásáme vám evangelium, abyste se od těchto marností obrátili k Bohu živému, který učinil			
nebe, zemi, moře a všechno, co je v nich.			
Aoa	14	16	Ten v minulých pokoleních nechal všechny národy chodit po jejich
cestách,			
Aoa	14	17	ačkoliv nepřestal sám sebe dosvědčovat tím, že činil dobro: dával vám
z nebe déšť i úrodná období, sytil pokrmem a radostí vaše srdce."			
Aoa	14	18	A těmito slovy jen stěží zadrželi zástupy, aby jim neobětovaly.
Aoa	14	19	Z Antiochie a Ikonie však přišli Židé, přemluvili zástupy a
ukamenovali Pavla. Pak ho vlekli ven z města, protože mysleli že je mrtev.			
Aoa	14	20	Ale když ho učedníci obstoupili, vstal a vešel do města. Druhého dne
vyšel s Barnabášem do Derbe.			
Aoa	14	21	Když onomu městu oznámili evangelium a získali dosti učedníků, vrátili
se do Lystry, Ikonie a Antiochie.			
Aoa	14	22	Upevňovali duše učedníků, povzbuzovali je, aby setrvali ve víře;
říkali, že musíme skrze mnohá soužení vejít do království Božího.			
Aoa	14	23	V každém sboru jim ustanovili starší a v modlitbách s posty je svěřili
Pánu, v něhož uvěřili.			
Aoa	14	24	Prošli Pisidií a přišli do Pamfylie,
Aoa	14	25	mluvili Slovo v Perge a pak sestoupili do Attalie.
Aoa	14	26	Odtamtud odpluli do Antiochie, kde byli kdysi svěřeni Boží milosti k
dílu, které nyní dokončili.			
Aoa	14	27	Když tam přišli a shromáždili církve, vypravovali, co všechno Bůh s
nimi učinil a jak pohanům otevřel dveře víry.			
Aoa	14	28	A strávili s učedníky delší čas.
Aoa	15	1	Tu sestoupili někteří z Judska a začali bratry učit: "Nebudete-li
obřezáni podle Mojžíšova obyčeje, nemůžete být zachráněni."			
Aoa	15	2	Když se s nimi Pavel a Barnabáš dostali do sporu a velké hádky,
stanovili, že Pavel, Barnabáš a někteří další z nich vystoupí k apoštolům a starším do			
Jeruzaléma a budou jednat o této sporné otázce.			
Aoa	15	3	Vypraveni tedy církví, procházeli Fénicií a Samařskem, vyprávěli o
obrácení pohanů a všem bratrům působili velikou radost.			
Aoa	15	4	Když přišli do Jeruzaléma, byli přijati církví, apoštoly a staršími a
oznámili, co všechno Bůh s nimi učinil.			
Aoa	15	5	Tu povstali někteří, kteří uvěřili ze strany farizeů, a říkali, že se
pohané musí obřezávat a musí se jim nařizovat, aby zachovávali Mojžíšův zákon.			
Aoa	15	6	Apoštolové a starší se shromáždili, aby tu věc prozkoumali.
Aoa	15	7	Když došlo k velkému sporu, povstal Petr a řekl jim: "Muži bratři,
víte, že si mě Bůh odedávna mezi vámi vyvolil, aby skrze má ústa pohané uslyšeli slovo			
evangelia a uvěřili.			
Aoa	15	8	A Bůh, jenž zná lidská srdce, jim vydal svědectví, když jim dal Ducha
Svatého tak jako i nám			
Aoa	15	9	a neučinil žádného rozdílu mezi námi a jimi, když vírou očistil jejich
srdce.			
Aoa	15	10	Proč tedy nyní pokoušíte Boha a chcete vložit na šíji učedníků jho,
které nebyli schopni unést ani naši otcové ani my?			
Aoa	15	11	Ale věříme, že jsme zachráněni milostí Pána Ježíše stejně jako oni."
Aoa	15	12	Celé shromáždění utichlo a poslouchalo Barnabáše a Pavla, kteří
podrobně vypravovali, jaká znamení a divy učinil Bůh skrze ně mezi pohany.			
Aoa	15	13	Když domluvili, Jakub řekl: "Muži bratři, poslyšte mne!
Aoa	15	14	Šimon pověděl, jak se Bůh předem postaral, aby z pohanů přijal lid pro
své jméno.			
Aoa	15	15	A s tím se shodují slova proroků, neboť je napsáno:
Aoa	15	16	'Potom se vrátím a znovu postavím Davidův zbořený stánek, jeho trosky

znovu vystavím a vztyčím jej.
Aoa 15 17 aby i ostatní lidé horlivě hledali Pána, všechny národy, nad nimiž je
vzýváno moje jméno, praví Pán, ten, který toto činí.
Aoa 15 18 Známe jsou Bohu jeho skutky od pradávna.
Aoa 15 19 Proto soudím, abychom nedělali potíže těm, kteří se z pohanů obracejí
k Bohu,
Aoa 15 20 ale napsali jim, aby se zdržovali toho, co bylo poskvrněno
modloslužbou, smilstva, zardoušeného a krve.
Aoa 15 21 Neboť Mojžíš má ode dávných pokolení v každém městě své hlasatele v
synagógách, kde bývá čten každou sobotu."
Aoa 15 22 Potom apoštolové a starší s celou církví usoudili, že pošlou muže,
které mezi sebou vybrali, s Pavlem a Barnabášem do Antiochie. Poslali Judu zvaného Barsabáš a
Silase, přední muže mezi bratřími.
Aoa 15 23 Po nich poslali tento list: "Apoštolové a starší, vaši bratři, bratřím
z pohanů v Antiochii, Sýrii a Kilikii pozdrav.
Aoa 15 24 Doslechli jsme se, že vás někteří, kteří vyšli z nás, zneklidnili
svými slovy a zmátli vaše duše, když říkali, že je třeba dát se obřezat a zachovávat Zákon,
ačkoliv jsme jim to nenařídili.
Aoa 15 25 Došli jsme k jednomyslnosti a usoudili jsme, že vybereme muže, které k
vám pošleme s našimi milovanými Barnabášem a Pavlem,
Aoa 15 26 lidmi, kteří nasadili svůj život pro jméno našeho Pána Ježíše Krista.
Aoa 15 27 Posíláme tedy Judu a Silase a oni vám totéž oznámí ústně.
Aoa 15 28 Neboť tak usoudil Duch Svátý i my, že nebudeme na vás klást žádné jiné
břemeno než tyto nezbytnosti:
Aoa 15 29 zdržovat se masa obětovaného modlám, krve, masa zardoušených zvířat a
smilstva. Jestliže se těchto věcí budete chránit, dobře uděláte. Buďte zdraví."
Aoa 15 30 Byli tedy propuštěni a sestoupili do Antiochie; tam shromáždili
množství věřících a odevzdali jim dopis.
Aoa 15 31 Když jej přečetli, zaradovali se z toho povzbuzení.
Aoa 15 32 Juda a Silas, kteří sami také byli proroky, mnohým slovem povzbudili a
posílili bratry.
Aoa 15 33 Zůstali tam nějaký čas; potom je bratři s pokojem propustili k těm,
kteří je poslali.
Aoa 15 34 [Silas se však rozhodl zůstat.]
Aoa 15 35 Pavel a Barnabáš zůstali v Antiochii, učili a s mnohými jinými
zvěstovali Pánovo slovo.
Aoa 15 36 Po několika dnech řekl Pavel Barnabášovi: "Vraťme se a navštívme
bratry ve všech městech, ve kterých jsme zvěstovali Pánovo slovo, a zjistíme, jak se mají."
Aoa 15 37 Barnabáš chtěl vzít s sebou také Jana, nazývaného Marek.
Aoa 15 38 Pavel však nepokládal za správné brát ho s sebou, protože se v
Pamfylíi od nich odloučil a nešel s nimi do díla.
Aoa 15 39 Vznikla z toho ostrá hádka, takže se od sebe oddělili. Barnabáš vzal s
sebou Marka a vyplul na Kypr.
Aoa 15 40 Pavel si vybral Silase, a když ho bratři svěřili Pánově milosti,
vyšel.
Aoa 15 41 Procházel Sýrií a Kilikií a posiloval církev.
Aoa 16 1 Přišel také do Derbe a do Lystry. A hle, byl tam jeden učedník jménem
Timoteus, syn věřící židovské ženy, jeho otec byl však Řek.
Aoa 16 2 Bratři v Lystrě a Ikonii o něm vydávali dobré svědectví.
Aoa 16 3 Pavel chtěl, aby se s ním vydal na cestu; vzal jej a obřezal kvůli
Židům, kteří byli v oněch místech, neboť všichni věděli, že jeho otec byl Řek.
Aoa 16 4 Když procházeli městy, předávali jim ustanovení, na nichž se usnesli
apoštolové a starší v Jeruzalémě, aby je zachovávali.
Aoa 16 5 A tak se sbory upevňovaly ve víře a denně početně rostly.
Aoa 16 6 Potom prošli Frygií a galatskou krajinou, a Duch Svátý jim zabránil
promluvit Slovo v Asii.
Aoa 16 7 Když přišli k Mysii, pokoušeli se dostat do Bythinie, ale Duch Ježíšův
jim to nedovolil.
Aoa 16 8 Minuli tedy Mysii a sestoupili do Troady.
Aoa 16 9 V noci se ukázalo Pavlovi vidění: stál před ním nějaký makedonský muž
a prosil ho: "Přejdi do Makedonie a pomoz nám!"
Aoa 16 10 Jak uviděl to vidění, hned jsme se snažili vyjít do Makedonie, protože
jsme nabyli přesvědčení, že nás Bůh povolal, abychom jim zvěstovali evangelium.
Aoa 16 11 Vypluli jsme z Troady a plavili se přímo na Samothráké a druhého dne
do Neapole.
Aoa 16 12 A odtamtud do Filip, které jsou předním městem této části Makedonie a
římskou kolonií. V tomto městě jsme strávili několik dní.
Aoa 16 13 V sobotní den jsme vyšli za bránu podél řeky, kde jsme se domnívali,
že je místo k modlitbě; usedli jsme a mluvili k ženám, které se tam sešly.
Aoa 16 14 A poslouchala nás jedna žena jménem Lydie, prodavačka purpuru z města
Thyatir, která uctívala Boha. Pán jí otevřel srdce, aby věnovala pozornost tomu, co Pavel
říkal.

Aoa 16 15 Když byla pokřtěna ona i její dům, poprosila nás: "Jestliže jste mne uznali za věrnou Pánu, vejděte do mého domu a zůstaňte." A přinutila nás.

Aoa 16 16 Stalo se, když jsme se šli modlit, že nás potkala nějaká otrokyně, která měla věšteckého ducha a věštěním přinášela svým pánům značný zisk.

Aoa 16 17 Ta chodila za Pavlem a za námi a křičela: "Ti to lidé jsou otroci Boha Nejvyššího, kteří vám zvěstují cestu záchrany."

Aoa 16 18 A to dělala po mnoho dní. Pavla to omrzelo, obrátil se na toho ducha a řekl: "Přikazuji ti ve jménu Ježíše Krista, abys od ní odešel!" A v tu chvíli od ní odešel.

Aoa 16 19 Když její páni uviděli, že jim ušla naděje na zisk, chopili se Pavla a Silase a vlekli je na náměstí k představeným města.

Aoa 16 20 Předvedli je před velitele a řekli: "Ti to lidé pobuřují naše město. Jsou to Židé a šíří zvyky, které my nesmíme přijímat ani zachovávat, protože jsme Římané."

Aoa 16 21 Také zástup proti nim povstal a velitelé z nich strhli šaty a poroučeli bít je holí.

Aoa 16 23 Když jim vysázeli mnoho ran, uvrhli je do vězení a žalárníkovi nařídili, aby je bezpečně hlídal.

Aoa 16 24 Když dostal takový příkaz, uvrhl je do vnitřního vězení a pro jistotu jim dal nohy do klády.

Aoa 16 25 Kolem půlnoci se Pavel a Silas modlili a zpěvem oslavovali Boha a ostatní vězňové je poslouchali.

Aoa 16 26 Náhle nastalo veliké zemětřesení, takže se otráslý základ vězení. Rázem se otevřely všechny dveře a všem se uvolnila pouta.

Aoa 16 27 Když se žalárník probudil a uviděl otevřené dveře vězení, vytasil meč a chtěl se zabít, protože myslel, že vězňové uprchli.

Aoa 16 28 Ale Pavel zvolal silným hlasem: "Neudělej si nic zlého! Jsme tu všichni."

Aoa 16 29 Žalárník požádal o světlo, vtrhl dovnitř a s třesením padl před Pavla a Silase.

Aoa 16 30 Vyvedl je ven a říkal: "Páni, co mám dělat, abych byl zachráněn?"

Aoa 16 31 Oni řekli: "Uvěř v Pána Ježíše, a budeš zachráněn ty i tvůj dům."

Aoa 16 32 A promluvili Pánovo slovo k němu i ke všem, kteří byli v jeho domě.

Aoa 16 33 I ujal se jich v tu noční hodinu, vymyl jim rány a hned se dal pokřtít on i všichni jeho domácí.

Aoa 16 34 Pak je zavedl do domu, prostřel stůl a s celým svým domem se radoval, že uvěřil Bohu.

Aoa 16 35 Když nastal den, poslali velitelé ozbrojenou stráž se vzkazem: "Propust' ty lidi!"

Aoa 16 36 Žalárník oznámil tento vzkaz Pavlovi: "Velitelé vzkázali, abyste byli propuštěni. Proto vyjděte a jděte v pokoji."

Aoa 16 37 Ale Pavel jim říkal: "Nás, římské občany, bez soudu veřejně zbili a uvrhli do vězení, a nyní nás tajně vyhánějí? To ne, jen ať sami přijdou a vyvedou nás!"

Aoa 16 38 Stráž oznámila tyto výroky velitelům. Ti se ulekli, když uslyšeli, že jsou Římané,

Aoa 16 39 přišli a omluvili se, vyvedli je a prosili, aby odešli z města.

Aoa 16 40 Vyšli z vězení a vešli k Lydií, uviděli bratry, povzbudili je a odešli.

Aoa 17 1 Procestovali Amfipolis a Apollonii a přišli do Tesaloniky, kde byla židovská synagoga.

Aoa 17 2 Podle svého zvyku vstoupil Pavel k nim a po tři soboty k nim mluvil na základě Písem.

Aoa 17 3 vysvětloval a předkládal jim, že Mesiáš musel trpět a vstát z mrtvých a že "Ježíš, kterého já vám zvěstuji, to je ten Mesiáš."

Aoa 17 4 Někteří z nich se dali přesvědčit a připojili se k Pavlovi a Silasovi, také velké množství Řeků, kteří uctívali Boha, a nemálo předních žen.

Aoa 17 5 Židé si však, zachváceni žárlivostí, přibrali několik ničemných mužů z tržiště, vyvolali srocení davu a pobouřili město; napadli Jásonův dům a snažili se je předvést před lid.

Aoa 17 6 Když je nenalezli, vlekli Jásona a několik bratrů k představeným města a křičeli: "Ti, kteří pobouřili celý svět, přišli také sem"

Aoa 17 7 a Jáson je hostí. Ti všichni jednají proti císařovým ustanovením, neboť říkají, že králem je někdo jiný: Ježíš."

Aoa 17 8 Zneklidnili zástup i představené města, kteří to slyšeli.

Aoa 17 9 Ale když dostali od Jásona a ostatních záruku, propustili je.

Aoa 17 10 Bratři hned v noci vyslali Pavla a Silase do Beroje. Když tam přišli, odebrali se do židovské synagogy.

Aoa 17 11 A tamější Židé byli ušlechtilejší než ti v Tesalonice: přijali slovo se vši dychtivostí a denně pečlivě zkoumali Písma, zdali je tomu tak.

Aoa 17 12 Tak mnozí z nich uvěřili, také nemálo vznešených řeckých žen i mužů.

Aoa 17 13 Jakmile však Židé z Tesaloniky poznali, že Pavel zvěstuje slovo Boží také v Beroji, přišli i tam a podněcovali a bouřili zástupy.

Aoa 17 14 Tehdy bratři hned vyslali Pavla, aby šel až k moři, ale Silas a Timoteus tam zůstali.

Aoa 17 15 Ti, kteří Pavla doprovázeli, ho dovedli až do Athén a vrátili se, když dostali příkaz pro Silase a Timotea, aby k němu co nejdříve přišli.

Aoa 17 16 Zatímco Pavel na ně čekal v Athénách, jeho duch se v něm rozhorloval, když pozoroval, že město je plné model.

Aoa 17 17 Proto mluvil v synagóze se Židy a s těmi, kdo ctili Boha, a na náměstí denně s těmi, kteří tam byli právě přítomni.

Aoa 17 18 Setkávali se s ním také někteří epikurejští a stoičtí filozofové. Někteří říkali: "Co nám to chce ten mluvka vykládat?" Jiní zase: "Zdá se, že to je hlasatel cizích božstev"; zvěštoval jim totiž Ježíše a vzkríšení.

Aoa 17 19 Chopili se ho a odvedli na Areopag a říkali: "Smíme vědět, co je to za nové učení, které hlásáš?"

Aoa 17 20 Předkládáš našim uším jakési cizí věci. Chceme tedy poznat, co to má být."

Aoa 17 21 Všichni Athénané a cizinci, kteří tam pobývali, se totiž nezabývali ničím jiným, než že říkali nebo poslouchali něco nového.

Aoa 17 22 Pavel se postavil doprostřed Areopagu a říkal: "Muži athénští, pozoruji, že jste v každém ohledu velicí ctitelé božstev.

Aoa 17 23 Když jsem totiž procházel a pozorně prohlížel vaše posvátná místa, našel jsem i oltář, na kterém je napsáno: 'Neznámému bohu.' Co tedy ctíte, a ještě neznáte, to já vám zvěstuji:

Aoa 17 24 Bůh, který učinil svět a všechno, co je v něm, je pánem nebe i země a nebydlí ve svatyních rukou zhotovených

Aoa 17 25 ani si nedává sloužit lidskýma rukama, jako by něco potřeboval; on dává všem život, dech i všechno.

Aoa 17 26 Učinil z jedné krve všechno lidstvo, aby přebývalo na celém povrchu země; ustanovil jim nařízená období a hranice jejich přebývání,

Aoa 17 27 aby hledali Boha, zda by se jej snad mohli dotknout a nalézt ho, a přece není od nikoho z nás daleko.

Aoa 17 28 Neboť v něm žijeme, pohybujeme se a jsme, jak to řekli i někteří z vašich básníků: 'Vždyt jsme i jeho rod.'

Aoa 17 29 Jsme-li tedy rodem Božím, nesmíme se domnívat, že božstvo je podobno zlatu nebo stříbru nebo kamenu, výtvoru lidské zručnosti a důmyslu.

Aoa 17 30 Když tedy Bůh přehlédl ty doby nevědomosti, nařizuje nyní lidem, aby všichni a všude činili pokání.

Aoa 17 31 Neboť ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit obydlený svět skrze muže, kterého k tomu určil. Všem o tom poskytl důkaz tím, že jej vzkřísil z mrtvých."

Aoa 17 32 Jakmile uslyšeli o vzkříšení mrtvých, jedni se mu posmívali a druhí řekli: "Řekneš nám o tom ještě jindy."

Aoa 17 33 A tak Pavel od nich odešel.

Aoa 17 34 Ale někteří se k němu připojili a uvěřili; mezi nimi i Dionysios Areopagita, žena jménem Damaris a s nimi ještě jiní.

Aoa 18 1 Po těchto událostech odešel Pavel z Athén a přišel do Korintu.

Aoa 18 2 Tam našel nějakého Žida, který se jmenoval Akvila, a pocházel z Pontu, a jeho ženu Priscillu. Ten nedávno přišel z Itálie, protože Klaudius nařídil, aby všichni Židé odešli z Říma. Pavel k nim přišel,

Aoa 18 3 a protože měl stejné řemeslo, zůstával u nich a pracoval; byli totiž výrobci stanů.

Aoa 18 4 Každou sobotu rozmlouval v synagóze a přesvědčoval Židy i Řeky.

Aoa 18 5 A když Silas a Timoteus sestoupili z Makedonie, věnoval se Pavel zcela hlásání slova a dosvědčoval Židům, že Ježíš je Mesiáš.

Aoa 18 6 Když se vzpírali a rouhali, vytřásl svůj šat a řekl jim: "Vaše krev na vaši hlavu. Já jsem od ní čistý. Od nynějška půjdu k pohanům."

Aoa 18 7 Přesl odtamtud a vstoupil do domu jednoho muže jménem Titus Justus, který ctíl Boha; jeho dům sousedil se synagógou.

Aoa 18 8 Představený synagógy Krispus s celým svým domem uvěřil Pánu; také mnozí Korintané, kteří poslouchali, přistupovali k víře a dávali se křtít.

Aoa 18 9 V noci řekl Pán skrze vidění Pavlovi: "Neboj se, ale mluv a nemlč,

Aoa 18 10 protože já jsem s tebou, a nikdo se tě nedotkne, aby ti ublížil. Neboť mám mnoho lidu v tomto městě."

Aoa 18 11 Usadil se tam na rok a šest měsíců a vyučoval mezi nimi slovo Boží.

Aoa 18 12 Když byl Gallio místodržitelem v Achaji, Židé svorně povstali proti Pavlovi, přivedli jej na soud

Aoa 18 13 a říkali: "Tento člověk přemlouvá lidi, aby ctili Boha v rozporu se Zákonem."

Aoa 18 14 Zatímco se Pavel chystal promluvit, řekl Gallio Židům: "Kdyby to byla nějaká křivda nebo zločin, Židé, náležitě bych se vámi zabýval.

Aoa 18 15 Když však to jsou spory týkající se učení a jmen a vašeho zákona, vyřiďte si to sami mezi sebou. Já v tom nechci být soudcem."

Aoa 18 16 A odehnal je od soudu.

Aoa 18 17 Tu se všichni Řekové chopili představeného synagógy Sosthena a bili ho

před soudem, ale Gallio si toho vůbec nevšímal.
Aoa 18 18 Když tam Pavel pobyl ještě nějaký čas, rozloučil se s bratřími a vyplul do Sýrie a s ním i Priscilla a Akvila. V Kenchrejích si dal ostříhat hlavu, neboť učinil slib.
Aoa 18 19 Přišli do Efezu a tam je zanechal; sám pak vešel do synagógy a rozmlouval se Židy.
Aoa 18 20 Ačkoli ho žádali, aby zůstal delší dobu, nesvolil k tomu,
Aoa 18 21 ale rozloučil se a řekl: "[Zcela jistě musím nastávající svátek strávit v Jeruzalémě.] Znovu se k vám vrátím, bude-li Bůh chtít." Pak odplul z Efezu.
Aoa 18 22 A přišel do Cesareje, odtud vystoupil do Jeruzaléma, pozdravil církve a sestoupil dolů do Antiochie.
Aoa 18 23 Když tam pobyl nějaký čas, odešel odtamtud. Postupně procházel galatskou krajinou a Frygií a posiloval všechny učedníky.
Aoa 18 24 Do Efezu přišel Žid jménem Apollos, původem z Alexandrie, muž výmluvný, silný v Písmech.
Aoa 18 25 Ten byl vyučen Pánově cestě, mluvil s vroucím duchem a učil přesně o Ježíšovi, ale znal jenom křest Janův.
Aoa 18 26 Začal směle mluvit v synagóze. Uslyšeli jej Priscilla a Akvila, vzali ho k sobě a ještě přesněji mu vložili Boží cestu.
Aoa 18 27 A když chtěl projít do Achaje, bratři ho v tom povzbudili a napsali učedníkům, aby ho přijali. Když tam přišel, velmi prospěl těm, kteří uvěřili skrze milost Boží,
Aoa 18 28 neboť rázně na veřejnosti vyvracel argumenty Židů a ukazoval z Písma, že Ježíš je Mesiáš.
Aoa 19 1 Stalo se, když Apollos byl v Korintě, že Pavel prošel hornatým vnitrozemím a přišel do Efezu; tam našel nějaké učedníky.
Aoa 19 2 Řekl jim: "Přijali jste Ducha Svatého, když jste uvěřili?" Oni mu odpověděli: "Ne, vždyť jsme ani neslyšeli, že je Duch Svatý."
Aoa 19 3 Řekl: "Jak jste tedy byli pokřtěni?" Oni řekli: "Janovým křtem."
Aoa 19 4 Pavel řekl: "Jan křtil křtem pokání a říkal lidu, aby uvěřili v toho, který přijde po něm, to jest v Ježíše."
Aoa 19 5 Když to uslyšeli, dali se pokřtít ve jméno Pána Ježíše.
Aoa 19 6 A když na ně Pavel vložil ruce, přišel na ně Duch Svatý a oni mluvili jazyky a prorokovali.
Aoa 19 7 Těch mužů bylo celkem asi dvanáct.
Aoa 19 8 Pavel vstoupil do synagógy a směle v ní mluvil po tři měsíce; rozmlouval s lidmi a přesvědčoval je o věcech království Božího.
Aoa 19 9 Když se však někteří zatvrzovali a nechtěli se dát přesvědčit, ba přede všemi tupili tu cestu, Pavel od nich odstoupil, oddělil učedníky a denně rozmlouval ve škole [nějakého] Tyranna.
Aoa 19 10 To trvalo dva roky, takže všichni obyvatelé provincie Asie uslyšeli Pánovo slovo, Židé i Řekové.
Aoa 19 11 A Bůh konal skrze Pavlovy ruce neobvyklé mocné činy,
Aoa 19 12 takže i na nemocné odnášeli šátky a zástěry, které se dotkly jeho těla, a nemoci se od nich vzdalovaly a zlí duchové vycházeli.
Aoa 19 13 Také někteří potulní židovští zaklínači se pokusili nad těmi, kteří měli zlé duchy, vyslovovat jméno Pána Ježíše a říkali: "Zaklínám vás Ježíšem, kterého hlásá Pavel."
Aoa 19 14 To činilo sedm synů nějakého Skévy, židovského předního kněze.
Aoa 19 15 Zlý duch jim však odpověděl: "Ježíše znám a o Pavlovi vím, ale kdo jste vy?"
Aoa 19 16 A ten člověk, v němž byl zlý duch, se na ně vrhl, ovládl dva z nich a přemohl je, takže nazí a zranění utekli z toho domu.
Aoa 19 17 Dověděli se o tom všichni Židé a Řekové, kteří bydleli v Efezu. I padl na všechny strach a jméno Pána Ježíše bylo velebeno.
Aoa 19 18 A mnozí z těch, kteří uvěřili, přicházeli, otevřeně vyznávali a odhalovali své skutky.
Aoa 19 19 Mnozí, kteří se zabývali magií, snesli své knihy a přede všemi je pálili. A spočítali jejich cenu a shledali, že stály padesát tisíc stříbrných.
Aoa 19 20 Tak Pánovo slovo mocně rostlo a sílilo.
Aoa 19 21 Po těchto událostech se Pavel v duchu rozhodl, že projde Makedonií a Achají a půjde do Jeruzaléma. Řekl: "Až tam pobudu, musím spatřit také Řím."
Aoa 19 22 Poslal do Makedonie dva své pomocníky, Timotea a Erasta, a sám zůstal nějaký čas v Asii.
Aoa 19 23 V té době nastalo nemalé pobouření pro tu cestu.
Aoa 19 24 Někaký zlatník jménem Demetrios, který vyráběl stříbrné modely Artemidiny svatyně a poskytoval řemeslníkům nemalý výdělek,
Aoa 19 25 svolal řemeslníky i ostatní pracovníky v tomto oboru a řekl: "Muži, víte, že z této práce máme blahobyť,
Aoa 19 26 a vidíte a slyšíte, že tento Pavel nejen v Efezu, nýbrž téměř v celé Asii přesvědčil a svedl značný zástup. Říká, že bohové, kteří jsou dělání rukama, nejsou bohové."

Aoa 19 27 Hrozí nebezpečí, že nejenom náš obor přijde v opovržení, ale i chrám veliké bohyně Artemidy nebude považován za nic, a bude stržena velebnost té, kterou uctívá celá Asie i obydlený svět."

Aoa 19 28 Když to uslyšeli, rozpálili se hněvem a začali křičet: "Veliká je efezská Artemis!"

Aoa 19 29 Celé město se naplnilo zmatkem; všichni se společně hnali do divadla a strhli s sebou Pavlovy průvodce na cestách, Makedonce Gaia a Aristarcha.

Aoa 19 30 Pavel chtěl vejít mezi lid, ale učedníci mu v tom bránili.

Aoa 19 31 Také někteří vysocí úředníci provincie, kteří mu byli nakloněni, mu poslali vzkaz a prosili ho, aby se nevydával do divadla.

Aoa 19 32 Každý křičel něco jiného, neboť shromáždění bylo zmatené a většina ani nevěděla, proč se sešli.

Aoa 19 33 Ze zástupu vytáhli Alexandra, kterého Židé postrčili dopředu. Alexandr pokynul rukou a chtěl se před lidem hájit.

Aoa 19 34 Když však poznali, že je to Žid, zvolali všichni jedním hlasem a asi dvě hodiny křičeli: "Veliká je efezská Artemis!"

Aoa 19 35 Městský tajemník utišil zástup a řekl: "Muži efezští, kdo z lidí by nevěděl, že město Efezských je strážcem chrámu veliké Artemidy a jejího obrazu spadlého z nebe?"

Aoa 19 36 Protože o tom tedy není pochyb, musíte zachovat klid a nedělat nic ukvapeného.

Aoa 19 37 Přivedli jste tyto muže, ale oni se nedopustili svatokrádeže, ani neuráží naši bohyni.

Aoa 19 38 Mají-li tedy Demetrios a řemeslníci, kteří jsou s ním, proti někomu žalobu, konají se přece veřejné soudy a jsou tu místodržitelé. Tam ať žalují jeden druhého.

Aoa 19 39 Žádáte-li něco jiného, bude to vyřešeno v zákonném shromáždění.

Aoa 19 40 Vždyť jsme v nebezpečí, že budeme kvůli dnešku obviňováni ze vzpoury. Není žádný důvod, kterým bychom mohli vysvětlit toto srocení." Po těch slovech shromáždění rozpustil.

Aoa 19 41

Aoa 20 1 Když ten rozruch ustal, svolal si Pavel učedníky, povzbudil je, rozloučil se s nimi a vydal se na cestu do Makedonie.

Aoa 20 2 Prošel ty krajiny, povzbudil bratry mnohými slovy a přišel do Řecka, kde strávil tři měsíce. Židé proti němu nastrojili léčku, právě když se chystal plavit do Sýrie, i rozhodl se, že se vrátí přes Makedonii.

Aoa 20 4 Až do Asie ho doprovázeli Sopatros, Pyrrhův syn z Beroje, z Tesaloničských pak Aristarchos a Sekundus, Gaius z Derbe a Timoteus, z Asie Tychikos a Trofimos.

Aoa 20 5 Ti šli napřed a čekali na nás v Troadě.

Aoa 20 6 My jsme po dnech nekvašených chlebů vypluli z Filip a dorazili jsme za pět dní k nim do Troady, kde jsme strávili sedm dní.

Aoa 20 7 První den v týdnu jsme se sešli k lámání chleba. Pavel s nimi rozmlouval, protože chtěl druhý den odejít, a protáhl svou řeč až do půlnoci.

Aoa 20 8 V horní místnosti, kde jsme byli shromážděni, bylo mnoho lamp.

Aoa 20 9 Nějaký mladík jménem Eutychos seděl na okně; když Pavel dlouho mluvil, zmáhal ho hluboký spánek. Přemožen spánkem spadl dolů z třetího poschodí. Zdvihli ho mrtvého.

Aoa 20 10 Pavel sešel dolů, padl na něho, objal ho a řekl: "Neznejpokojte se, neboť jeho duše je v něm."

Aoa 20 11 Pak vystoupil nahoru, lámal chléb a jedl, a dlouho do rána s nimi rozmlouval; a tak odešel.

Aoa 20 12 Chlapce přivedli živého a byli velice povzbuzeni.

Aoa 20 13 My jsme šli napřed na loď a vypluli jsme k Assu, kde jsme měli přibrat Pavla. Tak nám to totiž nařídil, a sám se chystal cestovat po souši.

Aoa 20 14 Když se s námi setkal v Assu, vzali jsme ho na loď a přijeli jsme do Mi tyleney.

Aoa 20 15 A když jsme odtud odpluli, dostali jsme se druhého dne do blízkosti Chiu. Další den jsme připluli k Samu a po zastávce v Trogylliu příští den jsme přijeli do Milétu.

Aoa 20 16 Pavel se totiž rozhodl minout Efez, aby se nezdržel v Asii, neboť spěchal, aby se dostal na den Letnic do Jeruzaléma, bude-li to jen trochu možné.

Aoa 20 17 Z Milétu poslal vzkaz do Efezu a zavolał si starší církve.

Aoa 20 18 Když k němu přišli, řekl jim: "Vy víte, jak jsem od prvního dne, kdy jsem vstoupil do Asie, byl s vámi po celý čas

Aoa 20 19 a sloužil jako otrok Pánu se vši pokorou, v slzách i zkouškách, které mě potkaly pro úklady Židů;

Aoa 20 20 jak jsem nic nezamlčel z toho, co by vám prospívalo, ale všechno jsem vám oznámil, když jsem vás učil veřejně i po domech.

Aoa 20 21 Naléhavě jsem Židům i Řekům svědčil o pokání k Bohu a o víře v našeho Pána Ježíše Krista.

Aoa 20 22 A nyní, hle, jsa spoután Duchem, jdu do Jeruzaléma a nevím, co mne tam potká,

Aoa 20 23 kromě toho, že mi Duch Svatý v každém městě dosvědčuje, že mne čekají

pouta a soužení.

Aoa 20 24 Avšak v žádném ohledu si necením své duše víc, než abych dokončil svůj
běh a službu, kterou jsem přijal od Pána Ježíše: dosvědčovat evangelium o Boží milosti."
Aoa 20 25 "A nyní, hle, já vím, že vy všichni, mezi kterými jsem procházel a
hlásal Království, již nespátříte mou tvář.
Aoa 20 26 Proto vám dnešního dne dosvědčuji, že jsem čistý od krve všech lidí,
Aoa 20 27 neboť jsem nic nezamlčel a oznámil jsem vám celou vůli Boží.
Aoa 20 28 Dávejte pozor na sebe a na celé stádo, v němž vás Duch Svatý ustanovil
za strážce, abyste pásli Boží církev, kterou si získal vlastní krví.
Aoa 20 29 Já vím, že po mém odchodu k vám vejdou draví vlci, kteří nebudou
šetřit stádo.
Aoa 20 30 I z vás samotných povstanou muži, kteří budou mluvit převrácené věci,
aby strhli učedníky za sebou.
Aoa 20 31 Proto buďte bdělí a mějte na paměti, že jsem po tři roky dnem i nocí
nepřestal se slzami napomínat jednoho každého z vás.
Aoa 20 32 A nyní vás svěřuji Bohu a slovu jeho milosti, které má moc vás
zbudovat a dát vám dědictví mezi všemi posvěcenými.
Aoa 20 33 Nezatoužil jsem po stříbře, zlatě ani oděvu nikoho z vás.
Aoa 20 34 Sami víte, že pro potřeby mé a těch, kteří byli se mnou, sloužily tyto
ruce.
Aoa 20 35 Ve všem jsem vám ukázal, že takto máme pracovat, ujmát se slabých a
pamatovat na slova Pána Ježíše, neboť on řekl: 'Blaženější je dávat než brát.'"
Aoa 20 36 Po těch slovech padl na kolena a s nimi všemi se pomodlil.
Aoa 20 37 Všichni se dali do velikého pláče, objímali Pavla a líbali ho.
Aoa 20 38 Nejvíce se rmoutili nad tím slovem, které řekl, že již více nespátří
jeho tvář. A doprovázeli ho k lodi.
Aoa 21 1 Když jsme se od nich odtrhli, vypluli jsme. Přímo cestou jsme přišli
do Kós, druhý den na Rodos a odtamtud do Patary.
Aoa 21 2 Našli jsme loď, která plula do Fénicie, nalodili jsme se a vypluli.
Aoa 21 3 Přiblížili jsme se na dohled ke Kypru, nechali jej vlevo a plavili se
do Sýrie. Přistáli jsme v Týru, neboť tam měla loď vyložit náklad.
Aoa 21 4 Vyhledali jsme učedníky a zůstali jsme tam sedm dní. Ti skrze Ducha
říkali Pavlovi, aby nevstupoval do Jeruzaléma.
Aoa 21 5 Když ty dny uplynuly, vydali jsme se na cestu. Všichni i se ženami a
dětmi nás vyprovázeli až za město. Na pobřeží jsme padli na kolena, pomodlili se
Aoa 21 6 a rozloučili jsme se. Pak jsme vstoupili do lodi a oni se vrátili
domů.
Aoa 21 7 Dokončili jsme plavbu z Týru a dorazili do Ptolemaidy. Tam jsme
pozdravili bratry a zůstali jsme u nich jeden den.
Aoa 21 8 Druhý den jsme vyšli a přišli do Cesareje. Vešli jsme do domu
evangelisty Filipa, který byl jedním ze sedmi, a zůstali jsme u něho.
Aoa 21 9 Ten měl čtyři dcery, panny, které prorokovaly.
Aoa 21 10 Když jsme tam pobývali už několik dní, přišel z Judska nějaký prorok,
jménem Agabos.
Aoa 21 11 Přišel k nám, vzal Pavlův opasek, svázal si nohy a ruce a řekl: "Toto
praví Duch Svatý: Toho muže, jemuž patří tento opasek, Židé v Jeruzalémě takto svážou a vydají
do rukou pohanů."
Aoa 21 12 Když jsme to uslyšeli, prosili jsme Pavla my i tamní bratři, aby
nevystupoval do Jeruzaléma.
Aoa 21 13 Tu Pavel odpověděl: "Proč pláčete a trápíte mé srdce? Vždyť já jsem
připraven nejen nechat se svázat, ale i umřít v Jeruzalémě pro jméno Pána Ježíše."
Aoa 21 14 Protože se nenechal přesvědčit, přestali jsme naléhat a řekli jsme:
"Děj se vůle Páně!"
Aoa 21 15 Po těchto dnech jsme se připravili na cestu a vystupovali do
Jeruzaléma.
Aoa 21 16 Šli s námi také někteří učedníci z Cesareje a vedli nás k jednomu z
prvních učedníků, jistému Mnasonovi z Kypru; u něho jsme se měli ubytovat.
Aoa 21 17 Když jsme přišli do Jeruzaléma, bratři nás radostně přijali.
Aoa 21 18 Druhý den šel Pavel s námi k Jakubovi a přišli všichni starší.
Aoa 21 19 Pozdravil je a vyprávěl jim podrobně všechno, co Bůh učinil mezi
pohany skrze jeho službu.
Aoa 21 20 Když to uslyšeli, oslavovali Boha a jemu řekli: "Vidíš, bratře, kolik
tisíc Židů uvěřilo a všichni jsou horliteli pro Zákon.
Aoa 21 21 O tobě se doslechli, že učíš všechny Židy, kteří žijí mezi pohany, aby
odpadli od Mojžíše, říkáje, aby neobřezávali své děti ani se neřídili zvyky svých otců.
Aoa 21 22 Co teď? Nepochybně se musí sejít shromáždění, neboť uslyší, že jsi
přišel.
Aoa 21 23 Udělej tedy to, co ti říkáme: Máme tu čtyři muže, kteří na sebe vzali
slib.
Aoa 21 24 Ty vezmi s sebou, dej se očistit s nimi a zaplat' za ně, aby si mohli
dát oholit hlavu. A všichni poznají, že na tom, co se o tobě doslechli, nic není, nybrž že i
sám rádně žiješ, zachovávaje Zákon.

Aoa 21 25 Pokud jde o pohany, kteří uvěřili, usoudili jsme a napsali jim, [aby nic z toho nezachovávali kromě toho,] že se mají vystríhat masa obětovaného modlám, krve, zardoušeného a smilstva."

Aoa 21 26 Potom Pavel vzal ty muže k sobě a na druhý den se dal s nimi očistit. Vešel do chrámu a oznámil, kdy skončí dny očišťování a bude přinesena oběť za každého z nich.

Aoa 21 27 Když se těch sedm dní chýlilo ke konci, spatřili ho v chrámě Židé z Asie. Pobouřili celý zástup, vztáhli na Pavla ruce

Aoa 21 28 a křičeli: "Muži Izraelci, pomozte! Toto je ten člověk, který všude všechny učí proti tomuto lidu, proti Zákonu a proti tomuto místu. Nadto ještě přivedl do chrámu Řeky a znesvětil toto svaté místo."

Aoa 21 29 viděli totiž předtím Trofima z Efezu s ním ve městě a domnívali se, že ho Pavel přivedl do chrámu.

Aoa 21 30 Celé město se rozbouřilo a nastalo sročení lidu. Uchopili Pavla a vlekli ho ven z chrámu. A hned byly zavřeny brány.

Aoa 21 31 Zatímco ho chtěli zabít, došlo veliteli posádky hlášení, že celý Jeruzalém se bouří.

Aoa 21 32 Ten vzal okamžitě vojáky i setníky a seběhl k nim dolů. Jakmile uviděli velitele posádky a vojáky, přestali Pavla bít.

Aoa 21 33 Tu se velitel přiblížil, uchopil ho a rozkázal ho spoutat dvěma řetězy. Pak se vyptával, kdo to má být a co učinil.

Aoa 21 34 V zástupu vykřikoval každý něco jiného. Když se nemohl pro ten zmatek dozvědět nic jistého, rozkázal odvést ho do kasáren.

Aoa 21 35 Když se Pavel ocitl na schodišti, stalo se, že ho kvůli násilí lidu museli vojáci nést,

Aoa 21 36 neboť celé to množství lidu šlo za ním a křičelo: "Pryč s ním!"

Aoa 21 37 Když už měl být veden do kasáren, říká Pavel veliteli: "Smím ti něco říci?" On řekl: "Umíš řecky?"

Aoa 21 38 Ty tedy nejsi ten Egyptan, který nedávno pobouřil a na poušť vyvedl čtyři tisíce sikariů?"

Aoa 21 39 Pavel řekl: "Já jsem Žid z Tarsu v Kilikii, občan ne bezvýznamného města. Prosím tě, dovol mi promluvit k lidu."

Aoa 21 40 A když on dovolil, Pavel, který stál na schodišti, pokynul rukou lidu. Nastalo veliké ticho a Pavel promluvil hebrejským jazykem:

Aoa 22 1 "Muži bratři a otcové, poslyšte nyní mou obhajobu před vámi."

Aoa 22 2 Když uslyšeli, že k nim mluví hebrejským jazykem, ještě více se ztišili. I řekl:

Aoa 22 3 "Já jsem Žid narozený v Tarsu v Kilikii, avšak vychovaný v tomto městě. U nohou Gamalielových jsem byl přesně vyučen otcovskému zákonu a horlil jsem pro Boha jako dnes vy všichni.

Aoa 22 4 A pronásledoval jsem tu Cestu až na smrt; muže i ženy jsem spoutával a dával do vězení,

Aoa 22 5 jak mi může dosvědčit i velekněz a všichni starší. Od nich jsem přijal dopisy pro bratry a šel jsem do Damašku, abych také ty, kteří tam byli, přivedl spoutané do Jeruzaléma k potrestání.

Aoa 22 6 Stalo se mi však, když jsem byl na cestě a blížil se k Damašku, že kolem poledne mě náhle ozářilo veliké světlo z nebe.

Aoa 22 7 Padl jsem na zem a uslyšel jsem hlas, který mi pravil: 'Saul, Saul, proč mne pronásleduješ?'

Aoa 22 8 Já jsem odpověděl: 'Kdo jsi, Pane?' Řekl mi: 'Já jsem Ježíš Nazaretský, kterého ty pronásleduješ.'

Aoa 22 9 Ti, kdo byli se mnou, uviděli sice světlo a ulekli se, ale neslyšeli hlas toho, který ke mně mluvil.

Aoa 22 10 Řekl jsem: 'Co mám učinit, Pane?' Pán mi řekl: 'Vstaň a jdi do Damašku, a tam ti bude řečeno všechno, co ti je nařízeno učinit.'

Aoa 22 11 Protože jsem od jasu toho světla neviděl, byl jsem veden za ruku svými průvodci a tak jsem přišel do Damašku.

Aoa 22 12 Nějaký Ananiáš, zbožný muž podle Zákona, mající dobré svědectví od všech tam bydlících Židů,

Aoa 22 13 přišel za mnou, postavil se přede mě a řekl mi: 'Bratře Saul, prohlédni.' A já jsem v tu chvíli na něho pohlédl.

Aoa 22 14 On řekl: 'Bůh našich otců si tě vyvolil, abys poznal jeho vůli, uviděl jeho Spravedlivého a uslyšel hlas z jeho úst,

Aoa 22 15 neboť mu budeš přede všemi lidmi svědkem toho, co jsi viděl a slyšel.

Aoa 22 16 A proč nyní váháš? Vstaň a pokřti se a smyj své hříchy vzývaje jeho jméno.' "

Aoa 22 17 "Stalo se mi, když jsem se vrátil do Jeruzaléma a modlil se v chrámě, že jsem se ocitl ve vytržení.

Aoa 22 18 Spatřil jsem Ježíše, jak mi říká: 'Pospěš si a vyjdi rychle z Jeruzaléma, protože nepřijmou tvé svědectví o mně.'

Aoa 22 19 A já jsem řekl: 'Pane, oni vědí, že já jsem dával věznit a bičovat v synagógách ty, kdo na tebe spoléhali.

Aoa 22 20 Když byla prolévána krev tvého svědka Štěpána, i já jsem byl při tom,

souhlasil jsem s tím a hlídal jsem šaty těch, kdo ho zabíjeli.'

Aoa 22 21 I řekl mi: 'Jdi, neboť já tě vyšlu daleko k pohanům.'"

Aoa 22 22 Až potud ho poslouchali. Ale pak pozdvihli svůj hlas a říkali:

"Odstraň ze země takového člověka, neboť nesmí zůstat na živu!"

Aoa 22 23 Protože křičeli, rvali si šaty a házeli do vzduchu prach,

Aoa 22 24 velitel rozkázal, aby Pavla zavedli do kasáren; a nařídil při jeho

výslechu použít dūtky, aby se dozvěděl, z jakého důvodu na něho tak křičeli.

Aoa 22 25 Když ho přivázali řemeny, řekl Pavel setníkovi, který tam stál: "Smíte

bičovat římského občana, a to bez soudu?"

Aoa 22 26 Když to setník uslyšel, přišel k veliteli a oznámil mu to. Řekl: "Co

chceš dělat? vždyť tento člověk je římský občan!"

Aoa 22 27 velitel přišel k Pavlovi a řekl mu: "Řekni mi, jsi římský občan?" On

řekl: "Ano."

Aoa 22 28 velitel mu na to řekl: "Já jsem získal toto občanství za veliké

peníze." Pavel řekl: "Já jsem se však jako římský občan narodil."

Aoa 22 29 Okamžitě od něho odstoupili ti, kteří ho měli vyslyšet. Také velitel

dostal strach, když se dověděl, že Pavel je římský občan, a on ho dal spoutat.

Aoa 22 30 Druhého dne, protože chtěl bezpečně poznat, z čeho jej Židé obviňují,

ho odvázel a rozkázal, aby se sešli přední kněží a celá velerada. Pak vyvedl Pavla a postavil

ho před ně.

Aoa 23 1 Pavel upřel zrak na veleradu a řekl: "Muži bratři, až do tohoto dne

žiju se zcela dobrým svědomím před Bohem."

Aoa 23 2 velekněz Ananiáš však nařídil těm, kdo stáli u něho, aby ho bili přes

ústa.

Aoa 23 3 Pavel mu řekl: "Tebe bude bít Bůh, ty obílená stěno. Ty zde sedíš,

abys mě soudil podle zákona, a proti zákonu poroučíš, abych byl bit?"

Aoa 23 4 Ti, kdo stáli poblíž, řekli: "Ty tupíš Božího velekněze?"

Aoa 23 5 Pavel řekl: "Nevěděl jsem, bratři, že je veleknězem. Vždyť je napsáno:

'Vládcí svého lidu nebudeš zlořečit.'"

Aoa 23 6 Protože Pavel poznal, že ve veleradě je jedna část ze saduceů a druhá

z farizeů, začal volat: "Muži bratři, já jsem farizeus, syn farizeů. Jsem souzen pro naději a

vzkříšení mrtvých."

Aoa 23 7 když to řekl, nastala hádka mezi farizeji a saduceji a shromáždění se

rozdělilo.

Aoa 23 8 Saduceové totiž říkají, že není vzkříšení, ani andělé ani duchové,

kdežto farizeové to všechno vyznávají.

Aoa 23 9 Nastal veliký křik a někteří učitelé Písma ze strany farizeů povstali

a začali prudce namítat: "Nenacházíme na tomto člověku nic zlého. Co když k němu promluvil

duch nebo anděl?"

Aoa 23 10 Hádka se zvětšovala a velitel dostal strach, aby Pavla nerozsápali.

Rozkázal vojákům, aby sešli dolů, vyrvali ho z jejich středu a odvedli do kasáren.

Aoa 23 11 Následující noci se postavil k němu Pán a řekl: "Buď statečný! Jako

jsi svědčil o mně v Jeruzalémě, tak musíš svědčit i v Římě."

Aoa 23 12 Když nastal den, [někteří] Židé se spikli a zapřisáhli, že nebudou

jíst ani pít, dokud Pavla nezabijí.

Aoa 23 13 Těch, kdo se takto spikli, bylo více než čtyřicet.

Aoa 23 14 Ti přišli k předním kněžím a starším a řekli: "Slavnostně jsme se

zapřisáhli, že ničeho neokusíme, dokud Pavla nezabijeme.

Aoa 23 15 Tak vy nyní spolu s veleradou ohlašte veliteli, aby ho k vám přivedl,

že se chystáte důkladněji vyšetřit jeho záležitost. A my jsme připraveni zabít ho dříve, než

se k vám přiblíží."

Aoa 23 16 O tomto úkladu však uslyšel syn Pavlovy sestry. Přišel a vešel do

kasáren a oznámil to Pavlovi.

Aoa 23 17 Pavel si zavolał jednoho ze setníků a řekl: "Tohoto mladíka zaveď k

veliteli. Má mu co oznámit."

Aoa 23 18 On ho tedy vzal s sebou, zavedl k veliteli a řekl: "Vězeň Pavel si mě

zavolał a požádal, abych tohoto mladíka zavedl k tobě, protože ti má něco říci."

Aoa 23 19 Velitel ho vzal za ruku, odešel s ním stranou a vyptával se: "Co je

to, co mi máš oznámit?"

Aoa 23 20 On řekl: "Židé se domluvili, že tě požádají, abys zítra odvedl Pavla

do velerady, jako by chtěli něco v jeho případě důkladněji vyšetřit.

Aoa 23 21 Ale ty jim nevěř, neboť více než čtyřicet mužů z nich na něho číhá;

zapřisáhli se totiž, že nebudou jíst ani pít, dokud ho nezabijí, a nyní jsou připraveni a

čekají jen na tvůj souhlas."

Aoa 23 22 velitel mladíka propustil a nařídil mu: "Nikomu nevyzraď, žes mi to

ohlásil."

Aoa 23 23 Pak zavolał dva ze svých setníků a řekl jim: "Připravte na devátou

hodinu večer dvě stě vojáků, aby šli do Cesareje, také sedmdesát jezdců a dvě stě lehkoooděnců.

Aoa 23 24 Ať připraví mezky, aby na ně posadili Pavla a bezpečně ho dopravili k

místodržiteli Félixovi."

Aoa 23 25 A napsal dopis tohoto znění:

Aoa 23 26 "Klaudios Lysias zdraví vznešeného místodržitele Felixe.

Aoa 23 27 Tohoto muže se Židé zmocnili a chtěli ho zabít. Přišel jsem s vojskem a vytrhl jím ho, když jsem se dozvěděl, že je římský občan.

Aoa 23 28 chtěl jsem se dozvědět, z čeho jej obviňují, a proto jsem [ho] odvedl do jejich velerady.

Aoa 23 29 Shledal jsem, že je obviňován kvůli sporným otázkám jejich zákona, ale že není na něm žádná vina, za níž by zasluhoval smrt nebo vězení.

Aoa 23 30 Protože mi bylo oznámeno, že Židé chystají úklady proti tomuto muži, posílám ho hned k tobě. Také žalobcům jsem nařídil, aby to, co mají proti němu, řekli před tebou. Buď zdrav."

Aoa 23 31 Vojáci tedy, podle toho, jak jim bylo nařízeno, vzali Pavla a zavedli ho v noci do Antipatridy.

Aoa 23 32 Druhého dne nechali jezdce s ním odjet a sami se vrátili do kasáren.

Aoa 23 33 Jezdci přijeli do Cesareje, odevzdali dopis místodržiteli a postavili před něho i Pavla.

Aoa 23 34 Přečetl dopis a zeptal se, z které je provincie. Když se dověděl, že z Kilikie,

Aoa 23 35 řekl: "vyslechnu tě, až přijdou také tvoji žalobci." A rozkázal, aby ho hlídali v Herodově paláci.

Aoa 24 1 Po pěti dnech sestoupil do Cesareje velekněz Ananiáš s některými staršími a s nějakým Tertullem, právníkem, a ti ohlásili místodržiteli žalobu proti Pavlovi.

Aoa 24 2 Když byl Pavel předvolán, Tertullus začal obžalobu: "Tvou zásluhou zakoušíme mnohý pokoj a tvou prozíravostí se u tohoto národa mnohé napravuje.

Aoa 24 3 vždy a všude to přijímáme, vznešený Félix, s veškerou vděčností.

Aoa 24 4 Abych tě však déle nezdržoval, prosím, abys nás se svou obvyklou vlídností krátce vyslechl.

Aoa 24 5 Shledali jsme totiž, že tento muž je jako mor, po celém světě mezi všemi Židy vyvolává nepokoje a je vůdcem sekty Nazorejců.

Aoa 24 6 Pokusil se dokonce znesvětit chrám. Zmocnili jsme se ho a chtěli jsme ho soudit podle našeho Zákona.

Aoa 24 7 Avšak přišel velitel Lysias, velkým násilím jej vzal z našich rukou a rozkázal, aby jeho žalobci přišli k tobě. Když ho vyslechneš, sám se můžeš od něho dovědět o tom všem, z čeho jej obviňujeme."

Aoa 24 9 Připojili se i Židé a tvrdili, že je tomu tak.

Aoa 24 10 Když mu místodržitel pokynul, aby mluvil, Pavel odpověděl: "Vím, že po mnoho let jsi soudcem v tomto národě, a proto se budu hájit s dobrou myslí.

Aoa 24 11 Můžeš se přesvědčit, že tomu není víc než dvanáct dní, kdy jsem vystoupil do Jeruzaléma, abych se poklonil Bohu.

Aoa 24 12 A nenalezli mě, že bych s někým rozmlouval nebo vyvolával sročení davu, ani v chrámu ani v synagógách ani ve městě;

Aoa 24 13 ani nemohou před tebou dokázat to, z čeho mne nyní žalují.

Aoa 24 14 Ale vyznávám ti, že podle té Cesty, kterou nazývají sektou, takto sloužím Bohu svých otců a věřím všemu, co je napsáno v Zákoně a v Prorocích.

Aoa 24 15 A mám naději v Bohu, kterou i oni sami chovají, že jistě nastane vzkříšení spravedlivých i nespravedlivých.

Aoa 24 16 Proto i já sám se snažím mít vždy bezúhonné svědomí před Bohem i lidmi.

Aoa 24 17 Po několika letech jsem přišel, abych odevzdal svému národu almužny a přinesl oběti.

Aoa 24 18 A při nich mě našli očištěného v chrámě, ne se zástupem ani s hlukem.

Aoa 24 19 Ale někteří Židé z Asie by tu měli být před tebou a žalovat, mají-li něco proti mně.

Aoa 24 20 Nebo tito sami ať řeknou, jaký zločin na mně našli, když jsem stál před veleradou,

Aoa 24 21 kromě tohoto jediného výkřiku, který jsem zvolal, když jsem stál mezi nimi: 'Pro vzkříšení mrtvých jsem dnes od vás souzen.'"

Aoa 24 22 Avšak Félix, který byl podrobněji obeznámen s tou Cestou, je odkázal na pozdější dobu. Řekl: "Až přijde velitel Lysias, rozhodnu vaši pří."

Aoa 24 23 Nařídil setníkovi, aby byl Pavel střežen, měl mírnou vazbu a aby nikomu z jeho přátel nebylo bráněno mu sloužit.

Aoa 24 24 Po několika dnech přišel Félix se svou ženou Drusillou, která byla Židovka. Poslal si pro Pavla a poslechl si od něho o víře v Krista Ježíše.

Aoa 24 25 Když však mluvil o spravedlnosti, zdrženlivosti a budoucím soudu, Félix se ulekl a řekl: "Pro dnešek můžeš jít, až budu mít čas, zavolám si tě."

Aoa 24 26 Zároveň doufal, že mu Pavel dá peníze. Proto si ho také častěji volal k sobě a rozmlouval s ním.

Aoa 24 27 Po uplynutí dvou let se stal Félixovým nástupcem Porcius Festus. A protože se Félix chtěl zavděčit Židům, ponechal Pavla ve vězení.

Aoa 25 1 Když tedy Festus přišel do provincie, vystoupil po třech dnech z Cesareje do Jeruzaléma.

Aoa 25 2 Přední kněží a významní Židé vznesli u něho žalobu proti Pavlovi. Naléhali na něho

Aoa 25 3 a žádali, aby jim prokázal laskavost a poslal ho do Jeruzaléma;

chystali totiž léčku, že ho cestou zabijí.

Aoa 25 4 Festus odpověděl, že Pavel je ve vězení v Cesareji a on sám že se brzy vydá na cestu.

Aoa 25 5 "Ať tedy ti z vás," řekl, "kteří mají moc, sestoupí se mnou, a je-li na tom muži něco špatného, ať ho žalují."

Aoa 25 6 Nestrávil mezi nimi více než osm nebo deset dní a sestoupil do Cesareje. Na druhý den zasedl k soudu a rozkázal přivést Pavla.

Aoa 25 7 Když přišel, obstoupili ho Židé, kteří sestoupili z Jeruzaléma, a vznášeli mnoho těžkých obvinění, která nemohli dokázat.

Aoa 25 8 Pavel se hájil takto: "Nijak jsem se neprohřešil ani proti zákonu Židů, ani proti chrámu, ani proti císaři."

Aoa 25 9 Avšak Festus, který se chtěl zavděčit Židům, Pavlovi odpověděl: "Chceš vystoupit do Jeruzaléma a tam být z toho přede mnou souzen?"

Aoa 25 10 Pavel řekl: "Stojím před císařským soudem, kde mám být souzen. Židům jsem v ničem neublížil, jak i ty velmi dobře víš."

Aoa 25 11 Jestliže jsem tedy vinen a učinil jsem něco, co zasluhuje smrt, nezdráhám se zemřít. Není-li však nic na tom, z čeho mne tyto lidé obviňují, nikdo mne jim nemůže vydat. Odvolávám se k císaři."

Aoa 25 12 Nato Festus promluvil s radou a odpověděl: "K císaři ses odvolal, k císaři půjdeš."

Aoa 25 13 Uplynulo několik dní a do Cesareje přijeli král Agrippa a Bereniké, aby pozdravili Festa.

Aoa 25 14 Když tam už nějaký čas pobývali, předložil Festus králi Pavlův případ. Řekl: "Je tu ponechán od Felixe jako vězeň jeden muž,

Aoa 25 15 o kterém mi přední kněží a starší Židů podali zprávu, když jsem byl v Jeruzalémě, a žádali jeho odsouzení."

Aoa 25 16 Odpověděl jsem jim, že není římským zvykem vydávat nějakého člověka dřív, než by obžalovaný měl své žalobce tvář v tvář a dostal příležitost k obhajobě proti jejich obvinění."

Aoa 25 17 Když se tu tedy sešli, bez odkladu jsem příštího dne zasedl k soudu a rozkázal předvést toho muže."

Aoa 25 18 Jeho žalobci se postavili proti němu, ale nepřinášeli žádné obvinění ze zlých činů, jak jsem očekával,

Aoa 25 19 nýbrž měli s ním nějaké spory o své náboženství a o nějakého zemřelého Ježíše, o němž Pavel tvrdil, že žije."

Aoa 25 20 Byl jsem na rozpacích, jak tyto věci prozkoumat, a říkal jsem mu, zda by nechtěl jít do Jeruzaléma a tam být v těchto věcech souzen."

Aoa 25 21 Avšak Pavel se odvolal, aby byl ve vězení až do rozhodnutí Jeho Veličenstva; proto jsem ho rozkázal hlídat, dokud ho nepošlu k císaři."

Aoa 25 22 Agrippa řekl Festovi: "Sám bych si chtěl také toho člověka poslechnout." "Zítra," řekl Festus, "ho uslyšíš."

Aoa 25 23 Druhý den tedy přišel Agrippa a Bereniké s velkou okázalostí a vstoupili do jednacích síní spolu s veliteli a předními muži města. Na Festův rozkaz byl přiveden Pavel."

Aoa 25 24 A Festus řekl: "Králi Agrippa a všichni muži zde s námi přítomní, vidíte tohoto člověka, kvůli němuž všichni Židé jak v Jeruzalémě, tak i zde na mne naléhali a křičeli, že nesmí více zůstat naživu."

Aoa 25 25 Já jsem shledal, že neudělal nic, zač by zasluhoval smrt. Ale protože on sám se odvolal k Jeho Veličenstvu, rozhodl jsem se ho k němu poslat."

Aoa 25 26 Nemám však nic určitého, co bych o něm svému pánu napsal. Proto jsem ho předvedl před vás a zvláště před tebe, králi Agrippa, abych po výslechu měl co napsat."

Aoa 25 27 Zdá se mi totiž nerozumné posílat vězně a neuvést zároveň obvinění proti němu."

Aoa 26 1 Agrippa řekl Pavlovi: "Dovoluje se ti, abys mluvil sám za sebe." Nato Pavel vztáhl ruku a začal svou obhajobu:

Aoa 26 2 "Pokládám se za šťastného, králi Agrippa, že proti všemu, z čeho mě Židé obviňují, se smím dnes hájit před tebou,

Aoa 26 3 který jsi nejlepším znalcem všech židovských zvyků i jejich sporných otázek. Proto prosím, abys mě trpělivě vyslechl."

Aoa 26 4 O mém životě od mládí, jak jsem jej vedl od počátku ve svém národě i v Jeruzalémě, vědí všichni Židé."

Aoa 26 5 Znají mě už od dřívějšíka, a kdyby chtěli, mohou svědčit, že jsem žil podle nejprísnější strany našeho náboženství jako farizeus."

Aoa 26 6 A nyní stojím před soudem pro naději v zaslíbení, které Bůh dal našim otcům

Aoa 26 7 a o němž našich dvanáct kmenů doufá, že jej dosáhne vytrvalou službou Bohu dnem i nocí. Pro tuto naději, králi [Agrippa], mě Židé žalují."

Aoa 26 8 Proč se pokládá u vás za neuvěřitelné, že Bůh probouzí mrtvé?"

Aoa 26 9 Já sám jsem se domníval, že musím mnoho vykonat proti jménu Ježíše Nazaretského."

Aoa 26 10 To jsem také v Jeruzalémě činil. Dostal jsem od předních kněží plnou moc a mnoho svatých jsem zavřel do vězení, a když byli zabíjeni, souhlasil jsem s tím."

Aoa 26 11 Po všech synagógách jsem je často trestal a nutil, aby se rouhali.
 Nadmíru jsem běsnil a pronásledoval je dokonce až do cizích měst.
 Aoa 26 12 když jsem byl na cestě do Damašku s plnou mocí a pověřením od předních
 kněží,
 Aoa 26 13 cestou jsem spatřil, králi, o poledni světlo z nebe, jasnější než
 slunce, které ozářilo mne i ty, kdo šli se mnou.
 Aoa 26 14 A když jsme všichni padli na zem, uslyšel jsem hlas, který ke mně
 mluvil hebrejským jazykem: 'Saul e, Saul e, proč mne pronásleduješ? Bolestivé je pro tebe kopat
 proti bodcům.'
 Aoa 26 15 Řekl jsem: 'Kdo jsi, Pane?' Pán odpověděl: 'Já jsem Ježíš, kterého ty
 pronásleduješ.
 Aoa 26 16 Ale vstaň a postav se na nohy, neboť proto jsem se ti ukázal, abych tě
 ustanovil svým služebníkem a svědkem těch věcí, které jsi viděl, i těch, které ti ještě ukážu.
 Aoa 26 17 Budu tě vysvobozovat z tohoto lidu i z pohanů, ke kterým tě posílám
 Aoa 26 18 otevřít jejich oči, aby se obrátili od tmy do světla, od pravomoci
 Satanovy k Bohu, a aby vírou ve mne obdrželi odpuštění hříchů a podíl mezi posvěcenými.'
 Aoa 26 19 Proto, králi Agrippa, nestal jsem se neposlušným toho nebeského
 vidění,
 Aoa 26 20 ale hlásal jsem nejprve těm, kteří jsou v Damašku, a potom v
 Jeruzalémě a po celé judské zemi, a také pohanům, aby činili pokání, obraceli se k Bohu a
 konali skutky, které svědčí o pokání.
 Aoa 26 21 Z toho důvodu se mne Židé zmocnili, když jsem byl v chrámě, a
 pokoušeli se mne zabít.
 Aoa 26 22 Bůh mi však až do dnešního dne pomáhal, takže tu stojím a svědčím
 malému i velikému. Neříkám nic mimo to, co Proroci i Mojžíš pověřili, že se má díť:
 Aoa 26 23 že Mesiáš má trpět, jako první vstane z mrtvých a bude zvěstovat
 světlo jak lidu izraelskému, tak také pohanům."
 Aoa 26 24 Když toto mluvil na svou obranu, Festus hlasitě zvolal: "Blázníš,
 Pavle, mnoho vědomostí tě přivádí k šílenství!"
 Aoa 26 25 A Pavel řekl: "Neblázním, vznešený Feste, nýbrž jasně vyjevují slova
 pravdy a zdravého úsudku.
 Aoa 26 26 Vždyť král o těch věcech ví, a proto také k němu mluvím otevřeně.
 Nevěřím, že mu něco z toho uniklo. Vždyť se to nedálo někde v ústraní.
 Aoa 26 27 věříš, králi Agrippa, Prorokům? Víím, že věříš."
 Aoa 26 28 Agrippa na to Pavlovi: "Málem bys mě přesvědčil, abych se stal
 křesťanem."
 Aoa 26 29 A Pavel řekl: "Přál bych si od Boha, aby ses nejen ty, ale všichni ti,
 kdo mě dnes slyší, stali dříve nebo později tím, čím jsem já - kromě těchto pout."
 Aoa 26 30 Král vstal a s ním místodržitel, Bereniké i ti, kteří s nimi seděli.
 Aoa 26 31 A když se vzdálili, hovořili mezi sebou: "Tento člověk nedělá nic, zač
 by zasluhoval smrt nebo vězení."
 Aoa 26 32 Agrippa říkal Festovi: "Tento člověk mohl být propuštěn, kdyby se
 nebyl odvolal k císaři."
 Aoa 27 1 Jakmile bylo rozhodnuto, že odplujeme do Itálie, předali Pavla a
 některé jiné vězně setníkovi jménem Julius ze setniny Jeho Veličenstva.
 Aoa 27 2 Nastoupili jsme na loď z Adramytteia, která měla plout do míst podél
 pobřeží Asie, a vypluli jsme. Byl s námi Makedonan Aristarchos z Tesaloniky.
 Aoa 27 3 Druhý den jsme dorazili do Sidónu. Julius se zachoval k Pavlovi
 laskavě a dovolil mu zajít k přátelům a přijmout jejich péči.
 Aoa 27 4 Odtud jsme vypluli a plavili jsme se chráněni Kyprem, protože větry
 vály proti nám.
 Aoa 27 5 Přeppluli jsme moře podél Kilikie a Pamfylie a přišli jsme do Myry v
 Lykii.
 Aoa 27 6 Tam setník našel alexandrijskou loď, která plula do Itálie, a nalodil
 nás na ni.
 Aoa 27 7 Mnoho dní jsme pluli zvolna a stěží jsme se dostali proti Knidu.
 Protože nám vítr bránil, pluli jsme podél Salmóny chráněni Krétou.
 Aoa 27 8 S obtížemi jsme se kolem ní přeplovili a přišli jsme na jedno místo,
 které se jmenovalo Krásné přístavy; blízko něho bylo město Lasaia.
 Aoa 27 9 Protože uplynulo mnoho času a plavba již byla nebezpečná, neboť již
 minul i půst, Pavel jim domlouval:
 Aoa 27 10 "Muži, vidím, že plavba bude jistě spojena s nebezpečím a s velkou
 ztrátou nejen pro náklad a pro loď, ale i pro naše životy."
 Aoa 27 11 Setník však důvěřoval více kormidelníkovi a majiteli lodi než tomu, co
 říkal Pavel.
 Aoa 27 12 A protože přístav nebyl vhodný k přezimování, většina se rozhodla
 odtamtud odplout a zkusit, zdali by se jim nepodařilo dorazit do Foiniku a tam přezimovat. Je
 to krétský přístav, otevřený k jihozápadu a severozápadu.
 Aoa 27 13 A když začal vát jižní vítr, mysleli si, že provedou svůj úmysl.
 Zvedli kotvy a pluli co nejbližší podél Kréty.
 Aoa 27 14 Ale zanedlouho se od ní přihnal prudký vítr, který se nazývá
 Eurakylón.

Aoa 27 15 Loď jím byla stržena a nemohla mu čelit; proto jsme vzdali jakýkoliv odpor a nechali jsme se jím unášet.

Aoa 27 16 Dostali jsme se do závětří jakéhosi ostrůvku, který se jmenoval Kauda, a stěží jsme dokázali vytáhnout záchranný člun.

Aoa 27 17 Když ho vytáhli, použili pomocných prostředků a podvázali loď. Protože se báli, aby nenajeli na syrskou mělčinu, spustili plachty a takto se nechali unášet.

Aoa 27 18 Protože s námi prudce zmítala bouře, začali druhý den vyhazovat náklad

Aoa 27 19 a třetí den vlastníma rukama hodili do moře lodní zařízení.

Aoa 27 20 Po mnoho dní se neobjevovalo ani slunce ani hvězdy a dorážela na nás nemalá bouře, nakonec se již ztrácela veškerá naděje, že se zachráníme.

Aoa 27 21 Když už dlouho nic nejedli, postavil se Pavel uprostřed nich a řekl: "Muži, měli jste mne poslechnout a nevyplouvat z Kréty, a mohli jste si ušetřit toto nebezpečí a ztrátu.

Aoa 27 22 Ale nyní vás vyzývám, abyste byli dobré mysli, neboť nikdo z vás nebude ztracen, nýbrž jen loď.

Aoa 27 23 Tuto noc přišel ke mně anděl toho Boha, jemuž patřím a kterému sloužím,

Aoa 27 24 a řekl: 'Neboj se, Pavle, ty se musíš postavit před císaře. A hle, Bůh ti daroval všechny ty, kteří se plaví s tebou.'

Aoa 27 25 Proto, muži, buďte dobré mysli. Věřím totiž Bohu, že to bude tak, jak mi bylo oznámeno.

Aoa 27 26 Musíme však narazit na nějaký ostrov."

Aoa 27 27 Když jsme byli unášeni po Adrii už čtrnáctou noc, začali mít námořníci kolem půlnoci dojem, že se k nim přibližuje nějaká země.

Aoa 27 28 Spustili olovníci a zjistili hloubku dvacet sáhů. Když odpluli kousek dále, opět spustili olovníci a zjistili hloubku patnáct sáhů.

Aoa 27 29 Protože se báli, abychom někde nenarazili na skalnatá místa, vyhodili ze zádi čtyři kotvy a toužebně čekali, až nastane den.

Aoa 27 30 Když se námořníci pokoušeli utéci z lodi a spustili člun na moře pod záminkou, že chtějí vytahovat kotvy z přidi,

Aoa 27 31 řekl Pavel setníkovi a vojákům: "Nezůstanou-li tito na lodi, vy nemůžete být zachráněni."

Aoa 27 32 Tu vojáci přesekli lana u člunu a nechali jej uplavat.

Aoa 27 33 Než se začalo rozednívat, vybízel Pavel všechny, aby pojedli. Řekl: "Dnes již čtrnáctý den čekáte, zůstáváte hladoví a nic nejíte.

Aoa 27 34 Proto vás vybízím, abyste pojedli; je to k vaší záchráně. Vždyť nikomu z vás se neztratí ani vlas z hlavy."

Aoa 27 35 Po těch slovech vzal chléb, přede všemi vzdal Bohu díky, rozlomil jej a začal jíst.

Aoa 27 36 Všichni nabyli dobré mysli a také oni přijali pokrm.

Aoa 27 37 Všechny nás bylo na lodi dvě stě sedmdesát šest.

Aoa 27 38 Když se nasýtili, odlehčovali loď tím, že vyhazovali obilí do moře.

Aoa 27 39 Když však nastal den, nemohli poznat, co je to za zemi; viděli jen nějaký záliv s plochým pobřežím, k němuž zamýšleli s lodí najet, bude-li to možné.

Aoa 27 40 Odsekli kotvy a nechali je v moři. Zároveň rozvázali provazy u kormidel, zvedli proti větru přední plachtu a směřovali ke břehu.

Aoa 27 41 Najeli však na mělčinu a loď narazila na dno. Před uvízla a zůstala nehybná, zatímco žád se začala bortit pod nápořem vln.

Aoa 27 42 Vojáci se rozhodli, že vězně zabijí, aby některý neuplavat a neutekl.

Aoa 27 43 Ale setník chtěl zachránit Pavla, a proto jím v tom úmyslu zabránil. Rozkázal, aby ti, kdo umějí plavat, se první vrhli do moře a vyšli na zem

Aoa 27 44 a ostatní aby se zachránili na prknech nebo na troskách lodi. A tak se stalo, že se všichni v pořádku dostali na břeh.

Aoa 28 1 Když jsme se zachránili, dozvěděli jsme se, že se ten ostrov jmenuje Malta.

Aoa 28 2 Domorodci nám prokazovali neobyčejnou přívětivost. Zapálili oheň a všechny nás k němu pozvali, protože se schylovalo k dešti a bylo chladno.

Aoa 28 3 Když Pavel nasbíral něco chrástí a přiložil na oheň, vylezla před teplem zmije a pověsila se mu na ruku.

Aoa 28 4 Když domorodci uviděli, že mu zvíře visí na ruce, říkali si mezi sebou: "Tento člověk je jistě vrah. I když se zachránil z moře, Spravedlnost mu nedovolila žít."

Aoa 28 5 Ale on setřásl zvíře do ohně a nic zlého se mu nestalo.

Aoa 28 6 Oni očekávali, že oteče nebo náhle padne mrtev. Když však dlouho čekali a viděli, že se s ním nic zlého neděje, změnili svůj názor a říkali, že je to bůh.

Aoa 28 7 V blízkosti toho místa měl pozemky přední muž ostrova jménem Publius. Ten nás vzal k sobě a tři dny nás laskavě hostil.

Aoa 28 8 I stalo se, že Publiův otec ležel a byl sužován horečkou a úplavicí. Pavel k němu vešel, s modlitbou vložil na něho ruce a uzdravil ho.

Aoa 28 9 Když se toto stalo, přicházeli i ostatní nemocní z ostrova a byli uzdravováni.

Aoa 28 10 Ti nás také zahrnuli mnohými projevy úcty, a když jsme vyplouvali,

naložili nám věci pro naši potřebu.

Aoa 28 11 Po třech měsících jsme vypluli na alexandrijské lodi, která
přezimovala na ostrově a měla ve znaku Bližence.
Aoa 28 12 Připluli jsme do Syrakus a zůstali tam tři dny.
Aoa 28 13 Odtamtud jsme pluli podél pobřeží a dorazili do Regia. A když den nato
začal vát jižní vítr, přijeli jsme druhého dne do Puteolu.
Aoa 28 14 Tam jsme našli bratry a byli od nich požádáni, abychom se zdrželi
sedm dní. A tak jsme přišli do Říma.
Aoa 28 15 Když bratři odtamtud o nás uslyšeli, přišli nám naproti až k Appiovu
tržišti a ke Třem hospodám. Jakmile je Pavel uviděl, vzdal díky Bohu a nabyl odvahy.
Aoa 28 16 Když jsme vstoupili do Říma, [setník předal vězně náčelníkovi tábora,
ale] Pavlovi bylo dovoleno, aby bydlel v soukromí s vojákem, který ho hlídal.
Aoa 28 17 I stalo se, že po třech dnech si svolal přední Židy. Když se sešli,
řekl jim: "Muži bratři, já jsem se nedopustil ničeho proti našemu lidu ani proti otcovským
zvykům, a přesto jsem byl jako vězeň vydán z Jeruzaléma do rukou Římanů.
Aoa 28 18 Ti mne vyslechli a chtěli mě propustit, protože jsem se nedopustil
žádného provinění, za které bych zasluhoval smrt.
Aoa 28 19 Protože však tomu Židé odporovali, byl jsem nucen odvolat se k císaři,
ale ne proto, že bych měl nějakou žalobu na svůj národ.
Aoa 28 20 Z toho důvodu jsem vás pozval, abych vás uviděl a promluvil s vámi,
neboť pro naději Izraele nosím tento řetěz."
Aoa 28 21 Ale oni mu řekli: "My jsme nedostali z Judska o tobě ani psaní, ani
nám nepřišel nikdo z bratrů o tobě podat zprávu nebo povědět něco špatného.
Aoa 28 22 Rádi bychom však od tebe slyšeli, jaké je tvé smýšlení, neboť o této
straně je nám známo, že jí všude odporují."
Aoa 28 23 Určili mu tedy den a přišli k němu do jeho bytu ve větším počtu.
Vykládal jim a dosvědčoval království Boží a od rána do večera je přesvědčoval o Ježíšovi z
Mojžíšova zákona i z Proroků.
Aoa 28 24 Někteří se dávali přesvědčit tím, co jim říkal, jiní nevěřili.
Aoa 28 25 Byli mezi sebou rozdělení a začali se rozcházet, když Pavel řekl jedno
slovo: "Dobře promluvil Duch Svátý k vašim otcům skrze proroka Izaiáše:
Aoa 28 26 'Jdi k tomuto lidu a řekni: Vskutku uslyšíte, a jistě nepochopíte,
ustavičně budete hledět, a určitě neuvídíte.
Aoa 28 27 Neboť srdce tohoto lidu otupělo, stali se nedoslýchavými a své oči
zavřeli, aby snad očima neuvíděli a ušima neuslyšeli, srdcem nepochopili a neobrátili se a já
je neuzdravil.'"
Aoa 28 28 Ať je vám tedy známo, že tato Boží záchrana byla poslána pohanům. Oni
uslyší."
Aoa 28 29 [Když to řekl, Židé odešli a velmi se mezi sebou přeli.]
Aoa 28 30 Pavel zůstal po celé dva roky ve svém najatém bytě a přijímal všechny,
kteří k němu přicházeli,
Aoa 28 31 hlásal království Boží a učil o Pánu Ježíši Kristu se vší otevřeností
a bez překážek.
Rmn 1 1 Pavel, otrok Krista Ježíše, povoláný apoštol, oddělený pro Boží
evangelium,
Rmn 1 2 které Bůh předem zaslíbil skrze své proroky ve svatých Písmech,
Rmn 1 3 evangelium o jeho Synu, jenž povstal podle těla z potomstva Davidova
Rmn 1 4 a podle Ducha svatosti byl vzkříšením z mrtvých ustanoven za Syna
Božího v moci, evangelium o Ježíši Kristu, našem Pánu.
Rmn 1 5 Skrze něho jsme přijali milost a apoštolské poslání k poslušnosti víry
pro jeho jméno mezi všemi národy,
Rmn 1 6 mezi nimiž jste i vy, povolání Ježíše Krista.
Rmn 1 7 všem těm, kdo jsou v Římě, milovaným Božím, povoláním svatým: milost
vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.
Rmn 1 8 Především děkuji svému Bohu skrze Ježíše Krista za vás všechny, že se
zvěst o vaší víře šíří po celém světě.
Rmn 1 9 Bůh, jemuž sloužím ve svém duchu v evangeliu jeho Syna, je mi svědkem,
jak na vás neustále pamatuji
Rmn 1 10 a vždy na svých modlitbách prosím, zda by se mi konečně jednou
nepodařilo z vůle Boží přijít k vám.
Rmn 1 11 Toužím vás spatřit, abych vám mohl udělit nějaký duchovní dar k vaší
posile,
Rmn 1 12 to jest abychom byli, až budu mezi vámi, navzájem povzbuzení každý
vírou toho druhého - já vaší a vy mou.
Rmn 1 13 Nechci však, bratři, abyste nevěděli, že jsem se často rozhodl přijít
k vám, ale až dosud mi bylo zabráněno, abych i mezi vámi sklídl nějaké ovoce jako mezi
ostatními národy.
Rmn 1 14 Jsem dlužníkem Řeků i barbarů, moudrých i nevědomých,
Rmn 1 15 a tak, pokud to záleží na mně, toužím posloužit evangeliem i vám,
kteří jste v Římě.
Rmn 1 16 Nestydím se za evangelium, neboť je to Boží moc k záchraně pro
každého, kdo věří, předně pro Žida, ale i pro Řeka.

Rmn 1 17 V něm se zjevuje Boží spravedlnost z víry k víře, jak je napsáno:
'Spravedlivý z víry bude živ.'

Rmn 1 18 Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí,
kteří v nepravosti potlačují pravdu,

Rmn 1 19 protože to, co lze o Bohu poznat, je jim zřejmé; Bůh jim to zjevil.

Rmn 1 20 Jeho věčnou moc a božství, ačkoli jsou neviditelné, lze totiž od
stvoření světa jasně vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže jsou bez výmluvy.

Rmn 1 21 Ačkoli poznali Boha, neoslavili ho jako Boha ani mu neprojevili
vděčnost, nýbrž upadli ve svých myšlenkách do marnosti a jejich nerozumné srdce se ocitlo ve
tmě.

Rmn 1 22 Tvrdí, že jsou moudří, ale stali se blázny.

Rmn 1 23 Zaměnili slávu neporušitelného Boha za zpodobení obrazu porušitelného
člověka, ptáků, čtvernožců a plazů.

Rmn 1 24 Proto je Bůh skrze žádosti jejich srdcí vydal do nečistoty, aby
zneuctívali navzájem svá těla;

Rmn 1 25 vyměnili Boží pravdu za lež, kořili se a sloužili tvorstvu více než
Stvořiteli, jenž je požehnaný na věky. Amen.

Rmn 1 26 Proto je Bůh vydal do potupných vášní. Jejich ženy vyměnily přirozený
styk za nepřirozený

Rmn 1 27 a stejně i muži zanechali přirozeného styku s ženou a ve své touze se
rozpálili jeden k druhému, muži s muži páchají hanebnost a sami na sobě dostávají zaslouženou
odplatu za svoje poblouzení.

Rmn 1 28 Právě tak, jako neuznali za dobré poznávat Boha, vydal je Bůh jejich
zvrácené mysli, aby dělali, co se nesluší:

Rmn 1 29 Jsou naplněni veškerou nepravostí, [smilstvem,] ničemností,
hrabivostí, špatností, jsou plni závidi, vraždy, sváru, lsti, zlomyslnosti, jsou donašeči,
Rmn 1 30 pomlouvači, Bohu odporní, zpupní, domýšliví, chlubičí. Vymýšlejí zlé
věci, neposlouchají rodiče,

Rmn 1 31 jsou nerozumní, věrolomní, nemají lásku ani slitování.

Rmn 1 32 Ačkoliv poznali Boží ustanovení, že ti, kdo dělají takové věci, jsou
hodni smrti, nejenže je činí sami, ale dokonce to schvalují i jiným, kteří je dělají.

Rmn 2 1 Proto jsi bez omluvy, člověče, a to každý, kdo soudíš. V čem soudíš
druhého, v tom odsuzuješ sám sebe, neboť soudíš, ale sám činíš totéž.

Rmn 2 2 Víme, že Boží soud je podle pravdy proti těm, kdo takové věci dělají.

Rmn 2 3 Máš za to, člověče, který soudíš ty, kdo takové věci dělají, a sám
činíš totéž, že unikneš Božímu soudu?

Rmn 2 4 Nebo pohrdáš bohatstvím jeho dobroty, shovívavosti a trpělivosti, a
nevíš, že Boží dobrota tě vede k pokání?

Rmn 2 5 Svou tvrdostí a nekajícím srdcem si shromažďuješ hněv ke dni hněvu a
zjevení spravedlivého Božího soudu.

Rmn 2 6 On odplatí každému podle jeho skutků.

Rmn 2 7 Těm, kteří s vytrvalostí v dobrém skutku hledají slávu, čest a
neporušitelnost, dá život věčný.

Rmn 2 8 Avšak těm, kteří jsou sobečtí a neposlouchají pravdu, nýbrž
poslouchají nepravost, odplatí hněvem a zuřivostí.

Rmn 2 9 Soužení a úzkost padne na duši každého člověka, jenž působí zlo,
předně na Žida, ale i na Řeka;

Rmn 2 10 avšak sláva, čest a pokoj připadne každému, kdo činí dobro, předně
Židovi, a také Řekovi.

Rmn 2 11 U Boha není přijímání osob.

Rmn 2 12 Ti, kdo bez Zákona zhřešili, bez Zákona také zahynou; a ti, kdo pod
Zákonem zhřešili, skrze Zákon budou souzeni.

Rmn 2 13 Neboť u Boha nejsou spravedliví ti, kdo Zákon slyší, ale ospravedlnění
budou ti, kdo jej plní.

Rmn 2 14 Když totiž pohané, kteří nemají Zákon, přirozeným způsobem činí to, co
Zákon požaduje, pak jsou sami sobě Zákonem, ač Zákon nemají.

Rmn 2 15 Ukazují, že mají dílo Zákona napsané ve svých srdcích. Jejich svědomí
bude svědčit spolu s myšlenkami, jež se navzájem obviňují nebo také obhajují,

Rmn 2 16 v den, kdy Bůh skrze Ježíše Krista bude podle mého evangelia soudit,
co je skryto v lidech.

Rmn 2 17 Jestliže se však nazýváš Židem, spoléháš na Zákon a chlubíš se v Bohu,

Rmn 2 18 poznáváš jeho vůli a vyučován ze Zákona schvaluješ to, na čem záleží;

Rmn 2 19 jsi o sobě přesvědčený, že jsi vůdcem slepých, světlem těch, kteří
jsou ve tmě,

Rmn 2 20 vychovatelem nerozumných, učitelem nedospělých, maje v Zákoně
ztělesnění poznání a pravdy -

Rmn 2 21 ty tedy učíš druhého, a sám sebe neučíš? Ty hlásáš, že se nemá krást,
a kradeš?

Rmn 2 22 Ty říkáš, že se nemá cizoložit, a cizoložíš? Ty si ošklivíš modly, a
věci z jejich chrámů bereš?

Rmn 2 23 Ty, který se chlubíš Zákonem, přestupováním Zákona zneuctíváš Boha?

Rmn 2 24 Neboť kvůli vám je jméno Boží v opovržení mezi národy, jak je napsáno.

Rmn 2 25 Obrázka prospívá, jestliže děláš to, co přikazuje zákon. Jsi-li však přestupníkem zákona, tvá obrázka se stala neobřízkou.

Rmn 2 26 Jestliže tedy neobřezaný člověk zachovává ustanovení zákona, nebude mu jeho neobřízka počítána za obřízku?

Rmn 2 27 A když člověk od přirozenosti neobřezaný plní zákon, bude soudit tebe, který jsi skrze literu a obřízku přestupníkem zákona.

Rmn 2 28 Neboť pravý Žid není ten, kdo je jím navenek, a pravá obřízka není ta, která je zjevná na těle;

Rmn 2 29 ale pravý Žid je ten, kdo je Židem uvnitř, a pravá obřízka je obřízka srdce Duchem, nikoli literou. Ten má chválu ne od lidí, nýbrž od Boha.

Rmn 3 1 Co má tedy Žid navíc? Nebo jaký je užitek obřízky?

Rmn 3 2 Veliký v každém ohledu. Předně ten, že Židům byly svěřeny Boží výroky.

Rmn 3 3 Co tedy, když někteří byli nevěrní? Nezruší jejich nevěrnost věrnost Boží?

Rmn 3 4 Naprosto ne! Ale ať je Bůh pravdivý a každý člověk lhář, jak je napsáno: 'Abys byl shledán spravedlivým ve svých slovech a zvítězil, když tě soudí.'

Rmn 3 5 Jestliže však naše nepravost prokazuje Boží spravedlnost, co řekneme? Není Bůh nespravedlivý, když nás stíhá hněvem? Mluvím teď po lidsku.

Rmn 3 6 Naprosto ne! Vždyť jak by pak Bůh mohl soudit svět?

Rmn 3 7 Neboť jestliže se mou lží rozhojnila Boží pravda k jeho slávě, proč mám být ještě souzen jako hříšník?

Rmn 3 8 A nebylo by to tak, jak nás někteří pomlouvají a tvrdí, že říkáme: "Čiňme zlo, aby přišlo dobro"? Jejich odsouzení je spravedlivé.

Rmn 3 9 Co tedy? Máme (před pohany) výhodu? Vůbec ne! Vždyť jsme už dříve obvinili Židy i Řeky, že jsou všichni pod mocí hříchu,

Rmn 3 10 jak je napsáno: 'Není spravedlivého, není ani jednoho,

Rmn 3 11 není, kdo by rozuměl, není, kdo by horlivě hledal Boha.

Rmn 3 12 Všichni se odchýlili, společně se stali nepotřebnými, není, kdo by činil dobro, není ani jeden.

Rmn 3 13 Hrob otevřený je jejich hrdlo, svými jazyky mluví lest, hadí jed je pod jejich rty.

Rmn 3 14 Jejich ústa jsou plna kletby a hořkosti,

Rmn 3 15 jejich nohy jsou rychlé k prolití krve,

Rmn 3 16 zkáza a trápení je na jejich cestách,

Rmn 3 17 cestu pokoje nepoznali;

Rmn 3 18 není bázně Boží před jejich očima.'

Rmn 3 19 Víme, že vše, co Zákon praví, praví těm, kdo jsou pod Zákonem, aby byla umlčena každá ústa a aby se celý svět stal vinným před Bohem,

Rmn 3 20 protože ze skutků zákona nebude před ním ospravedlněn žádný člověk, neboť skrze zákon je poznání hříchu.

Rmn 3 21 Nyní však je zjevena Boží spravedlnost bez zákona, dosvědčovaná Zákonem i Proroky,

Rmn 3 22 Boží spravedlnost skrze víru Ježíše Krista pro všechny a na všechny ty, kdo věří. Není totiž rozdíl:

Rmn 3 23 všichni zhřešili a postrádají Boží slávu,

Rmn 3 24 ale jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí skrze vykoupění, které je v Kristu Ježíši.

Rmn 3 25 Jeho Bůh ustanovil za prostředek smíření skrze víru v jeho krev, aby ukázal svou spravedlnost s ohledem na prominutí prohrěšení, jež byla spáchána již dříve

Rmn 3 26 v čase Boží shovívavosti, a aby ukázal svou spravedlnost v nynějším čase, takže sám je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry Ježíšovy.

Rmn 3 27 Kde je tedy chloubá? Byla vyloučena! Jakým zákonem? Zákonem skutků? Nikoli, nýbrž zákonem víry.

Rmn 3 28 Soudíme totiž, že člověk je ospravedlňován vírou bez skutků zákona.

Rmn 3 29 Nebo je snad Bůh pouze Bohem Židů? Není i Bohem pohanů? Ano, i pohanů!

Rmn 3 30 Vždyť je přece jeden Bůh, který ospravedlní obřezané z víry a neobřezané skrze víru.

Rmn 3 31 Rušíme tedy vírou Zákon? Naprosto ne! Naopak, Zákon potvrzujeme.

Rmn 4 1 Co tedy řekneme? Čeho dosáhl Abraham, náš praotec podle těla?

Rmn 4 2 Jestliže byl Abraham ospravedlněn ze skutků, má se čím chlubit, ale ne před Bohem.

Rmn 4 3 Neboť co říká Písmo? 'Uvěřil Abraham Bohu, a bylo mu to počteno za spravedlnost.'

Rmn 4 4 Tomu, kdo pracuje, se mzda nedává z milosti, nýbrž z povinnosti.

Rmn 4 5 Kdo však (pro svou spravedlnost) nepracuje, ale spoléhá na toho, který ospravedlňuje bezbožného, tomu se jeho víra pokládá za spravedlnost.

Rmn 4 6 Tak i David vypravuje o blahoslavenství člověka, jemuž Bůh připisuje spravedlnost bez skutků:

Rmn 4 7 'Blahoslavení jsou ti, jejichž nepravosti byly odpuštěny a jejichž hříchy byly přikryty.

Rmn 4 8 Blahoslavený je muž, jemuž Pán vůbec nepřipočte hřích.'

Rmn 4 9 Vztahuje se toto blahoslavenství jen na obřezané, nebo také na

neobřezané? Říkáme totiž: 'Abrahamovi byla víra počtena za spravedlnost.'

Rmn 4 10 Jak mu tedy byla počtena? Byl už obřezán, či ještě ne? Nebyl obřezán, ale byl ještě před obřízkou

Rmn 4 11 a znamení obřízky přijal jako pečeť spravedlnosti z víry, kterou měl ještě před obřízkou, aby byl otcem všech věřících mezi neobřezanými, aby tak také jim byla připočtena spravedlnost,

Rmn 4 12 a aby byl otcem těch obřezaných, kteří nejsou jen obřezáni, ale krácejí také ve šlépějích víry, kterou měl náš otec Abraham ještě před obřízkou.

Rmn 4 13 Zaslíbení, že bude dědicem světa, se Abrahamovi a jeho potomstvu nedostalo skrze Zákon, nýbrž skrze spravedlnost z víry.

Rmn 4 14 Neboť jsou-li dědici ti, kteří jsou jimi ze Zákona, je víra zbytečná a zaslíbení je zrušeno.

Rmn 4 15 zákon působí hněv. Kde však není Zákon, tam není ani přestoupení.

Rmn 4 16 Dědictví je proto z víry, aby bylo podle milosti a aby bylo toto zaslíbení platné pro veškeré potomstvo, nejen pro ty, kdo jsou ze Zákona, ale i pro ty, kdo jsou z víry Abrahamovy, jenž je otcem nás všech,

Rmn 4 17 jak je napsáno: 'Ustanovil jsem tě za otce mnohých národů.' Je otcem před tím, jenž uvěřil, před Bohem, který oživuje mrtvé a povolává to, co není, jako by bylo.

Rmn 4 18 On proti naději na základě naděje uvěřil, že se stane otcem mnohých národů podle toho, co je řečeno: 'Tak bude tvé potomstvo.'

Rmn 4 19 A neochabl ve víře, ani když mu bylo asi sto let; ačkoliv pohleděl na své již umrtvené tělo a na odumřelé lůno sárino,

Rmn 4 20 nezačal v nevěře o Božím zaslíbení pochybovat, ale byl posílen ve víře, když vzdal slávu Bohu,

Rmn 4 21 a nabyt pevného přesvědčení, že to, co Bůh zaslíbil, je mocen i učinit.

Rmn 4 22 Proto mu to také bylo počteno za spravedlnost.

Rmn 4 23 To, že mu to bylo počteno za spravedlnost, nebylo však napsáno jen kvůli němu,

Rmn 4 24 nýbrž také kvůli nám, kterým to má být počítáno, nám, kteří spoléháme na toho, jenž vzkřísil z mrtvých Ježíše, našeho Pána.

Rmn 4 25 On byl vydán pro naše provinění a vzkříšen pro naše ospravedlnění.

Rmn 5 1 Když jsme tedy byli ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista.

Rmn 5 2 Skrze něho jsme vírou získali přístup k této milosti, v níž stojíme a chlubíme se v naději Boží slávy.

Rmn 5 3 A nejen to, chlubíme se také soužením, neboť víme, že soužení působí vytrvalost,

Rmn 5 4 vytrvalost osvědčenost a osvědčenost naději.

Rmn 5 5 A naděje nezahanbuje, neboť láska Boží je vylita v našich srdcích skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

Rmn 5 6 Vždyť když jsme ještě byli bezmocní, zemřel Kristus v určený čas za bezbožné.

Rmn 5 7 Sotva kdo podstoupí smrt za spravedlivého, i když za dobrého by se snad někdo i odvážil zemřít.

Rmn 5 8 Bůh však projevuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.

Rmn 5 9 Tím spíše tedy nyní, když jsme byli ospravedlněni jeho krví, budeme skrze něho zachráněni od Božího hněvu.

Rmn 5 10 Jestliže jsme jako nepřátelé byli usmířeni s Bohem smrtí jeho Syna, tím spíše jako usmíření budeme zachráněni jeho životem.

Rmn 5 11 A nejen to, chlubíme se také Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, skrze něhož jsme nyní přijali usmíření.

Rmn 5 12 Proto jako skrze jednoho člověka vešel do světa hřích a skrze hřích smrt, tak se také smrt rozšířila na všechny lidi, protože všichni zhřešili.

Rmn 5 13 Do Zákona hřích byl ve světě, ale nezapočítává se, když není Zákon.

Rmn 5 14 Přesto smrt vládla od Adama až po Mojžíše i nad těmi, kdo nezhřešili podobným přestoupením jako Adam; ten je předobrazem toho budoucího.

Rmn 5 15 Avšak s darem milosti tomu není tak jako s proviněním. Jestliže proviněním jednoho člověka mnozí zemřeli, tím spíše se milost Boží a dar v milosti toho jednoho člověka, Ježíše Krista, rozhojnily na mnohé.

Rmn 5 16 A s darem tomu není tak jako s tím, co přišlo skrze jednoho člověka, který zhřešil. Rozsudek nad jedním proviněním přinesl odsouzení, kdežto dar milosti z mnohých provinění vedl k ospravedlnění.

Rmn 5 17 Jestliže proviněním jednoho člověka smrt vládla skrze toho jednoho, tím spíše ti, kteří přijímají hojnost milosti a dar spravedlnosti, budou vládnout v životě skrze toho jednoho, Ježíše Krista.

Rmn 5 18 A tak tedy: jako skrze provinění jednoho člověka přišlo na všechny lidi odsouzení, tak i skrze spravedlivý čin jednoho člověka přišlo na všechny lidi ospravedlnění k životu.

Rmn 5 19 Jako se skrze neposlušnost jednoho člověka mnozí stali hříšnými, tak se také skrze poslušnost jednoho stanou mnozí spravedlivými.

Rmn 5 20 Do toho vstoupil Zákonn, aby se provinění rozhojnilo. A kde se rozhojnil hřích, tam se nadmíru rozhojnila milost,

Rmn 5 21 aby tak jako vládl hřích ve smrti, i milost vládl a skrze spravedlnost k životu věčnému skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

Rmn 6 1 Co tedy řekneme? Máme zůstat v hřích, aby se rozhojnila milost?

Rmn 6 2 Naprosto ne! Jak bychom my, kteří jsme hřích zemřeli, v něm mohli ještě žít?

Rmn 6 3 Což nevíte, že my všichni, kteří jsme byli pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrt?

Rmn 6 4 Byli jsme spolu s ním skrze křest pohřbeni ve smrt, abychom i my, tak jako byl Kristus skrze slávu Otce vzkříšen z mrtvých, vstoupili na cestu nového života.

Rmn 6 5 Neboť jestliže jsme se stali s ním srostlými tím, že jsme mu byli podobni ve smrti, jistě mu budeme podobni i v zmrtvýchvstání.

Rmn 6 6 A víme, že náš starý člověk byl spolu s ním ukřižován, aby tělo hřích bylo zbaveno sil a my už hřích neotročili.

Rmn 6 7 Vždyť ten, kdo zemřel, je zproštěn hřích.

Rmn 6 8 Jestliže jsme s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít.

Rmn 6 9 A víme, že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá; smrt nad ním už nepanuje.

Rmn 6 10 Neboť smrtí, kterou zemřel, zemřel hřích jednou provždy; a život, který žije, žije Bohu.

Rmn 6 11 Tak i vy se považujte za mrtvé hřích, ale za živé Bohu v Kristu Ježíši, [našem Pánu].

Rmn 6 12 Ať tedy hřích nevládne ve vašem smrtelném těle, tak abyste poslouchali jeho žádosti;

Rmn 6 13 ani nepropůjčujte hřích své údy za nástroje nepravosti, ale vydejte sami sebe Bohu jako ti, kteří byli mrtví, a ožili, a své údy vydejte Bohu za nástroje spravedlnosti.

Rmn 6 14 Hřích nad vámi nebude panovat; vždyť nejste pod Zákonem, ale pod milostí.

Rmn 6 15 Co tedy? Budeme hřešit, protože nejsme pod Zákonem, ale pod milostí? Naprosto ne!

Rmn 6 16 Což nevíte, že komu se propůjčujete jako otroci k poslušnosti, koho posloucháte, toho jste otroky: buď hřích, který vede ke smrti, nebo poslušnosti, která vede ke spravedlnosti?

Rmn 6 17 Díky Bohu, že jste sice byli otroky hřích, ale stali jste se ze srdce poslušnými vzoru učení, jemuž jste byli svěřeni.

Rmn 6 18 Byli jste osvobozeni od hřích a stali jste se otroky spravedlnosti.

Rmn 6 19 Pro slabost vašeho těla to říkám po lidsku: Jako jste propůjčili své údy za otroky nečistotě a nepravosti k činění nepravosti, tak nyní předložte své údy za otroky spravedlnosti k posvěcení.

Rmn 6 20 Když jste byli otroky hřích, byli jste svobodni od spravedlnosti.

Rmn 6 21 Jaký jste tehdy měli užitek z těch věcí, za něž se nyní stydíte? Neboť jejich konec je smrt.

Rmn 6 22 Avšak nyní, když jste byli osvobozeni od hřích a stali jste se otroky Božími, máte svůj užitek ku posvěcení a vaším cílem je život věčný.

Rmn 6 23 Mzdou hřích je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Rmn 7 1 Což nevíte, bratři - vždyť mluvím k těm, kteří znají Zákon - že zákon panuje nad člověkem, jen pokud je živ?

Rmn 7 2 Vdaná žena je zákonem vázána k žijícímu muži; jestliže však její muž zemře, je zproštěna tohoto zákona.

Rmn 7 3 Nuže tedy, pokud je její muž naživu, bude prohlášena za cizoložnici, oddá-li se jinému muži. Jestliže však její muž zemře, je od toho zákona svobodná, takže nebude cizoložnicí, když se oddá jinému muži.

Rmn 7 4 Právě tak, moji bratři, i vy jste zemřeli Zákonu skrze tělo Kristovo, abyste se oddali jinému, tomu, který byl vzkříšen z mrtvých, abychom přinesli ovoce Bohu.

Rmn 7 5 Neboť když jsme byli v těle, působily v našich údech hříšné vášně probouzené Zákonem, aby přinesly ovoce k smrti.

Rmn 7 6 Nyní však jsme byli zproštěni zákona, když jsme zemřeli tomu, čím jsme byli pevně drženi, takže sloužíme v novotě Ducha, a ne ve zvetšlosti litery.

Rmn 7 7 Co tedy řekneme? Je Zákon hříchem? Naprosto ne! Ale hřích bych nepoznal jinak než skrze Zákon. Vždyť o žádostivosti bych nevěděl, kdyby Zákon neříkal: "Nepožádáš."

Rmn 7 8 Hřích využil příležitosti, které se mu dostalo skrze to přikázání, a probudil ve mně veškerou žádostivost; bez zákona je totiž hřích mrtev.

Rmn 7 9 Já jsem kdysi žil bez zákona; když však přišlo přikázání, hřích ožil, a já jsem zemřel. I ukázalo se, že přikázání, které mělo být k životu, bylo mi k smrti.

Rmn 7 11 Neboť hřích využil příležitosti, které se mu skrze přikázání dostalo, oklamal mě a skrze ně mě zabil.

Rmn	7	12	A tak Zákon je svatý i přikázání je svaté, spravedlivé a dobré.
Rmn	7	13	Tedy to dobré mi způsobilo smrt? Naprosto ne! Ale hřích, aby se ukázal
jako hřích, působil mi tím dobrým smrt, aby se hřích skrze přikázání stal nadmíru hříšným.			
Rmn	7	14	Neboť víme, že Zákon je duchovní, já však jsem tělesný, prodaný do
otroctví hříchu.			
Rmn	7	15	Nerozumím tomu, co dělám; vždyť nedělám to, co chci, nýbrž činím to,
co nenávím.			
Rmn	7	16	Činím-li však to, co nechci, souhlasím se Zákonem, že je dobrý.
Rmn	7	17	Ale pak již to nekonám já sám, nýbrž hřích, který ve mně přebývá.
Rmn	7	18	Vím totiž, že ve mně, to jest v mém těle, nepřebývá dobré; neboť chci
dobro dokážu, ale konat už ne.			
Rmn	7	19	vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci.
Rmn	7	20	Jestliže však činím to, co nechci, nedělám to již já, ale hřích, který
ve mně přebývá.			
Rmn	7	21	Nalézám tedy tento zákon: Když chci činit dobro, je při mně zlo.
Rmn	7	22	Podle vnitřního člověka radostně souhlasím se zákonem Božím.
Rmn	7	23	Vidím však jiný zákon v mých údech, který bojuje proti zákonu mé mysli
a činí mě zajatcem zákona hříchu, jenž je v mých údech.			
Rmn	7	24	Já nešťastný člověk! Kdo mne vysvobodí z těla této smrti?
Rmn	7	25	Bohu buď dík skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Tak tedy tentýž já svou
mysl sloužím jako otrok zákonu Božím, ale svým tělem zákonu hříchu.			
Rmn	8	1	Nyní tedy není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši [a
nechodí podle těla, ale podle Ducha].			
Rmn	8	2	Vždyť zákon Ducha života v Kristu Ježíši mě osvobodil od zákona hříchu
a smrti.			
Rmn	8	3	Neboť co bylo zákonu nemožné, protože byl bezmocný kvůli tělu, to
učinil Bůh, když poslal svého Syna v podobnosti těla hříchu a jako oběť za hřích a odsoudil			
hřích v těle,			
Rmn	8	4	aby byl požadavek Zákona naplněn v nás, kteří nechodíme podle těla,
ale podle Ducha.			
Rmn	8	5	Ti, kdo jsou živi podle těla, mají na mysli věci těla; ale ti, kdo
jsou živi podle Ducha, myslí na věci Ducha.			
Rmn	8	6	Myšlení těla znamená smrt, myšlení Ducha život a pokoj.
Rmn	8	7	Myšlení těla je totiž v nepřátelství vůči Bohu, neboť se nepodřizuje
Božímu zákonu, ba ani nemůže.			
Rmn	8	8	Ti, kteří jsou v těle, se Bohu líbit nemohou.
Rmn	8	9	Vy však nejste v těle, ale v Duchu, pokud ve vás vskutku Duch Boží
prebývá. Jestliže však někdo nemá Kristova ducha, ten není jeho.			
Rmn	8	10	Je-li však Kristus ve vás, je sice tělo mrtvé kvůli hříchu, ale duch
je živý kvůli spravedlnosti.			
Rmn	8	11	Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých,
pak ten, který vzkřísil [Ježíše] Krista z mrtvých, oživí i vaše smrtelná těla skrze svého			
Ducha, který ve vás přebývá.			
Rmn	8	12	Nuže tedy, bratři, jsme dlužníky, ale ne těla, abychom podle těla
žili.			
Rmn	8	13	Jestliže žijete podle těla, je vám souzeno zemřít; jestliže však
Duchem usmrcujete činy těla, budete žít.			
Rmn	8	14	Neboť všichni ti, kdo jsou vedeni Duchem Božím, jsou Boží synové.
Rmn	8	15	Neprijali jste ducha otroctví, abyste se opět báli, nýbrž přijali jste
Ducha synovství, v němž			
Rmn	8	16	voláme: Abba, Otče!
Rmn	8	17	Sám ten Duch svědčí spolu s naším duchem, že jsme děti Boží.
Rmn	8	18	Jsme-li však děti, jsme i dědicové - dědicové Boží a spoludědicové
Kristovi, pokud vskutku			
Rmn	8	19	spolu s ním trpíme, abychom byli také spolu s ním oslaveni.
Rmn	8	20	Mám totiž za to, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí
slávou, která má být na			
Rmn	8	21	nás zjevena.
Rmn	8	22	vždyť celé tvorstvo toužebně vyhlíží a očekává zjevení Božích synů -
Rmn	8	23	neboť tvorstvo bylo poddáno marnosti; ne dobrovolně, ale kvůli tomu,
který je poddal - a má naději,			
Rmn	8	24	že i ono samo bude vysvobozeno z otroctví zániku do slavné svobody
Božích dětí.			
Rmn	8	25	víme přece, že celé tvorstvo až dodnes společně sténá a pracuje k
porodu.			
Rmn	8	26	A nejen to, ale i my, kteří máme prvotiny Ducha, sami v sobě sténáme,
očekávající synovství, to jest vykoupení svého těla.			
Rmn	8	27	V té naději jsme byli zachráněni; naděje však, kterou je vidět, není
naděje. Kdo něco vidí, proč by v to ještě doufal?			
Rmn	8	28	Ale doufáme-li v to, co nevidíme, očekáváme to s vytrvalostí.
Rmn	8	29	A stejně tak i Duch se spolu s námi ujímá naší slabosti. Vždyť my
nevíme, jak a za co se máme modlit, ale sám ten Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze			
vyjádřit slovy.			
Rmn	8	30	A ten, který zkoumá srdce, ví, jaké je myšlení Ducha, totiž že se
podle Boha přimlouvá za svaté.			

Rmn 8 28 Víme, že těm, kteří milují Boha, všechny věci spolu působí k dobrému, těm, kdo jsou povoláni podle jeho předsevzetí.
Rmn 8 29 Neboť ty, které předem poznal, také předem určil, aby byli připodobnění obrazu jeho Syna, tak aby on byl prvorozený mezi mnoha bratřími;
Rmn 8 30 které předem určil, ty také povolal; a které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také oslavil.
Rmn 8 31 Co tedy k tomu řekneme? Je-li Bůh pro nás, kdo proti nám?
Rmn 8 32 On neušetřil vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?
Rmn 8 33 Kdo bude žalovat na Boží vyvolené? Vždyť Bůh je ten, kdo ospravedlňuje!
Rmn 8 34 Kdo je ten, který je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a byl i vzkříšen [z mrtvých], je na pravici Boží a přimlouvá se za nás!
Rmn 8 35 Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, nahota, nebezpečí nebo meč?
Rmn 8 36 Jak je napsáno: 'Celý den jsme pro tebe vydáváni na smrt, pokládají nás za ovce určené k porážce.'
Rmn 8 37 Ale v tomto všem dokonale vítězíme skrze toho, který si nás zamiloval.
Rmn 8 38 Jsem přesvědčen, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani moci,
Rmn 8 39 ani výšina ani hlubina, ani žádné jiné stvoření nás nebude moci odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.
Rmn 9 1 Mluví pravdu v Kristu, nelžu, a dosvědčuje mi to mé svědomí v Duchu Svatém,
Rmn 9 2 že mám veliký zármutek a neustálou bolest ve svém srdci.
Rmn 9 3 Přál bych si, abych já sám byl zavržen od Krista místo svých bratrů, svých příbuzných podle těla.
Rmn 9 4 Jsou to Izraelci, jim patří synovství, sláva i smlouvy, jim byl dán Zákon, služba a zaslíbení,
Rmn 9 5 jejich jsou otcové a z nich pochází podle těla Mesiáš, který je nade vším, Bůh požehnaný na věky. Amen.
Rmn 9 6 Ne že by Boží slovo selhalo. Neboť ne všichni ti, kteří pocházejí z Izraele, jsou Izrael,
Rmn 9 7 ani ne proto, že jsou potomstvem Abrahamovým, jsou všichni jeho dětmi, nýbrž 'v Izákově bude tobě povoláno símě.'
Rmn 9 8 To jest: Božími dětmi nejsou děti těla, nýbrž za potomky se považují děti zaslíbení.
Rmn 9 9 Zaslíbení, kterým bylo toto slovo: 'V tomto čase přijdu, a Sára bude mít syna.'
Rmn 9 10 A nejen to, ale také Rebeka z jednoho muže otěhotněla, totiž z našeho otce Izáka;
Rmn 9 11 ještě se jí synové nenarodili a neučinili nic dobrého ani zlého, aby však zůstalo potvrzeno Boží předsevzetí, které je podle vyvolení,
Rmn 9 12 ne ze skutků, nýbrž z toho, kdo povolává, bylo jí řečeno, že starší bude sloužit mladšímu.
Rmn 9 13 Jak je napsáno: 'Jákoba jsem miloval, ale Ezaua jsem nenáviděl.'
Rmn 9 14 Co tedy řekneme? Není u Boha nespravedlnost? Naprosto ne!
Rmn 9 15 Mojžíšovi říká: 'Smiluj se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.'
Rmn 9 16 Nezáleží tedy na tom, kdo chce, ani na tom, kdo běží, ale na Bohu, který se smilovává.
Rmn 9 17 Písmo praví faraónovi: 'Právě proto jsem tě vzbudil, abych na tobě ukázal svou moc a aby mé jméno bylo rozhlášeno po celé zemi.'
Rmn 9 18 A tak nad kým chce, nad tím se slitovává, a koho chce, toho zatvrzuje.
Rmn 9 19 Řekneš mi tedy: 'Proč si ještě stěžuje? Vždyť kdo odolal jeho vůli?'
Rmn 9 20 Člověče, kdo vlastně jsi, že odmlouváš Bohu? Což řekne výtvor svému tvůrci: 'Proč jsi mě udělal takto?'
Rmn 9 21 Což nemá hrnčíř hlínu ve své moci, aby z téže hroudě učinil jednu nádobu ke cti a druhou k hanbě?
Rmn 9 22 Což nechtěl Bůh ukázat svůj hněv a uvést ve známost svou moc, a proto s velikou trpělivostí snášel nádoby hněvu připravené k záhubě?
Rmn 9 23 A také proto, aby oznámil bohatství své slávy na nádobách milosrdenství, které předem připravil k slávě,
Rmn 9 24 totiž na nás, které také povolal nejen ze Židů, ale i z pohanů?
Rmn 9 25 Jak praví u Ozeáš: 'Lid, který není můj, nazvu svým lidem, a tu, která nebyla milována, nazvu milovanou.'
Rmn 9 26 'a stane se, že na místě, kde jim bylo řečeno: Vy nejste můj lid, tam budou nazváni syny Boha živého.'
Rmn 9 27 Izaiáš však volá nad Izraelem: 'Kdyby bylo synů Izraele jako písku v moři, jen zbytek bude zachráněn,
Rmn 9 28 neboť úplně a rychle vykoná Pán své slovo na zemi.'
Rmn 9 29 A jak to Izaiáš předpověděl: 'Kdyby nám Pán Sabaoth nezanechal símě,

byli bychom jako Sodoma, Gomoře bychom byli podobní.
Rmn 9 30 Co tedy řekneme? To, že pohané, kteří neusilovali o spravedlnost, dosáhli spravedlnosti, a to spravedlnosti, která je z víry;
Rmn 9 31 Izrael však, ačkoli usiloval o zákon spravedlnosti, k cíli Zákona nedospěl.
Rmn 9 32 Proč? Protože nevycházel z víry, nýbrž jakoby ze skutků [Zákona].
Narazili na kámen úrazu,
Rmn 9 33 jak je napsáno: 'Hle, kladu na Siónu kámen úrazu a skálu pohoršení, a každý, kdo v něho věří, nebude zahanben.'
Rmn 10 1 Bratři, touhou mého srdce a prosbou k Bohu za ně je, aby byli zachráněni.
Rmn 10 2 Neboť jim vydávám svědectví, že mají horlivost pro Boha, ale ne podle pravého poznání.
Rmn 10 3 Protože neznají Boží spravedlnost, a místo toho usilují postavit svou vlastní spravedlnost, nepodřídili se spravedlnosti Boží.
Rmn 10 4 Vždyť Kristus je konec zákona k spravedlnosti pro každého, kdo věří.
Rmn 10 5 Mojžíš píše o spravedlnosti, která je založena na Zákonu: 'Člověk, který je bude činit, bude v nich živ.'
Rmn 10 6 Avšak spravedlnost založená na víře mluví takto: 'Neříkej si ve svém srdci: kdo vystoupí do nebe?' - to je jako přivést Krista dolů -
Rmn 10 7 nebo: 'kdo sestoupí do propasti?' - to je jako vyvést Krista z mrtvých.
Rmn 10 8 Ale co praví? 'Blízko tebe je to slovo, v tvých ústech a ve tvém srdci;' je to slovo víry, které hlásáme:
Rmn 10 9 Vyznáš-li svými ústy Pána Ježíše a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš zachráněn.
Rmn 10 10 Srdcem se věří k spravedlnosti a ústy se vyznává k záchraně,
Rmn 10 11 neboť Písmo praví: 'Každý, kdo v něho věří, nebude zahanben.'
Rmn 10 12 Není rozdílu mezi Židem a Řekem: Vždyť nade všemi je týž Pán, štědrý ke všem, kdo ho vzývají,
Rmn 10 13 neboť 'každý, kdo by vzýval Pánovo jméno, bude zachráněn.'
Rmn 10 14 Ale jak mohou vzývat toho, v něhož neuvěřili? A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli? A jak mohou slyšet bez toho, kdo hlásá?
Rmn 10 15 A jak mohou hlásat, nebyli-li posláni? Jak je napsáno: 'Jak jsou krásné nohy těch, kteří zvěstují pokoj, těch, kteří zvěstují dobré věci.'
Rmn 10 16 Ale ne všichni uposlechli evangelium. Neboť Izaiáš praví: 'Pane, kdo uvěřil naší zvěsti?'
Rmn 10 17 Víra je tedy ze slyšení zvěsti a zvěst skrze výrok Kristův.
Rmn 10 18 Já však pravím: Což neslyšeli? Ovšemže slyšeli! 'Do celé země pronikl jejich hlas, do nejzazších končin obydleného světa jejich výroky.'
Rmn 10 19 Ptám se však: Což to Izrael nepochopil? Už Mojžíš praví: 'Vzbudím ve vás žárlivost na národ, který není národem, proti národu nerozumnému vás popudím k hněvu.'
Rmn 10 20 A Izaiáš odvážně říká: 'Dal jsem se nalézt těm, kteří mě nehledali, dal jsem se poznat těm, kteří se po mně neptali.'
Rmn 10 21 O Izraeli však říká: 'Po celý den jsem vztahoval své ruce k lidu neposlušnému a odmlouvajícímu.'
Rmn 11 1 Pravím tedy: Zavrhł snad Bůh svůj lid? Naprosto ne! Vždyť i já jsem Izraelec, potomek Abrahamův, z kmene Benjamínova.
Rmn 11 2 Bůh nezavrhł svůj lid, který předem poznal. Což nevíte, co praví Písmo o Eliášovi, když vypráví, jak si stěžuje Bohu na Izrael?
Rmn 11 3 'Pane, tvé proroky zabili, tvé oltáře rozbořili; já jediný jsem zůstal, a i o mou duši usilují.'
Rmn 11 4 Co mu však Bůh odpověděl? 'Ponechal jsem si sedm tisíc mužů, kteří nesklonili koleno před Baalem.'
Rmn 11 5 Tak i v nynějším čase zůstal zbytek lidu podle vyvolení z milosti.
Rmn 11 6 Jestliže však z milosti, pak již ne ze skutků, jinak by milost již nebyla milostí.
Rmn 11 7 Co tedy? Oč Izrael usiluje, toho nedosáhl, ale dosáhli toho vyvolení. Ostatní byli zatvrzení,
Rmn 11 8 jak je napsáno: 'Bůh jim dal ducha otupělosti, oči, aby neviděli, uši, aby neslyšeli, až do dnešního dne.'
Rmn 11 9 A David praví: 'Ať se jim jejich stůl stane léčkou a pastí, kamenem úrazu a odplatou.
Rmn 11 10 Ať se jejich oči zatmějí, aby neviděli, a sehní jejich záda navždy.'
Rmn 11 11 Ptám se tedy: Což klopýtli proto, aby padli? Naprosto ne! Ale jejich proviněním se dostalo záchranu pohanům, aby to vzbudilo jejich žárlivost.
Rmn 11 12 Jestliže jejich provinění znamená bohatství pro svět a jejich porážka bohatství pro pohany, oč více bude znamenat jejich plnost!
Rmn 11 13 Ale vám, pohanům, pravím: Právě proto, že jsem apoštolem pohanů, oslavuji svoji službu,
Rmn 11 14 zdali bych nějak nemohl vzbudit žárlivost svých pokrevních bratří a některé z nich zachránit.

Rmn 11 15 Neboť jestliže jejich zavržení znamenalo smíření světa, co jiného bude
znamenat jejich přijetí než život po zmrtvýchvstání?

Rmn 11 16 Jsou-li prvotiny svaté, je svaté i těsto; je-li kořen svatý, jsou
svaté i větve.

Rmn 11 17 Jestliže však některé větve byly vylomeny a ty, planá oliva, jsi byl
naroubován na jejich místo a stal ses účastníkem kořene [i] tučnosti olivy,
Rmn 11 18 nevynášej se nad ty větve! Jestliže se vynášíš, nezapomeň, že ty
neneseš kořen, nýbrž kořen nese tebe.

Rmn 11 19 Řekneš tedy: větve byly vylomeny, abych já byl naroubován.

Rmn 11 20 Dobře. Nevěrou byly vylomeny, ty však stojíš vírou. Nepovyšuj se, ale
boj se!

Rmn 11 21 Jestliže Bůh neušetřil přirozených větví, ani tebe nijak neušetří.

Rmn 11 22 Považ tedy dobrotu i přísnost Boží: přísnost k těm, kteří padli, avšak
dobrotu Boží k tobě, budeš-li se jeho dobroty držet; jinak i ty budeš vyřazen.

Rmn 11 23 A oni, nezůstanou-li v nevěře, budou naroubováni, neboť Bůh má moc je
znovu naroubovat.

Rmn 11 24 Jestliže tys byl vyřazen z olivy od přírody plané a proti přírodě
naroubován na olivu ušlechtilou, tím spíše budou na svou vlastní olivu naroubováni ti, kteří k
ní od přírody patří.

Rmn 11 25 Nechci totiž, bratři, abyste nevěděli o tomto tajemství - abyste
nebyli moudří sami u sebe - že část Izraele se zatvrdila, dokud nevejde plnost pohanu.

Rmn 11 26 Bude však zachráněn celý Izrael, jak je napsáno: 'Přijde ze Sióna
Vysvoboditel, odvrátí od Jákoba bezbožnosti;
Rmn 11 27 a to bude má smlouva s nimi, až odejmu jejich hříchy.'

Rmn 11 28 Podle evangelia jsou nepřátelé kvůli vám; ale podle vyvolení zůstávají
milovanými pro své otce.

Rmn 11 29 vždyť dary milosti a Boží povolání jsou neodvolatelné.

Rmn 11 30 Jako vy jste kdysi neposlouchali Boha, nyní však se vám dostalo
milosrdenství pro jejich neposlušnost,

Rmn 11 31 tak i oni nyní upadli v neposlušnost pro milosrdenství vám prokázané,
aby také došli milosrdenství.

Rmn 11 32 Bůh totiž všechny uzavřel pod neposlušnost, aby se nade všemi slitoval.

Rmn 11 33 Ó hlubino bohatství a moudrosti i poznání Božího! Jak nevyzpytatelné
jsou jeho soudy a nepostižitelné jeho cesty!

Rmn 11 34 'Kdo poznal Pánovu mysl a kdo se stal jeho rádcem?'

Rmn 11 35 'Anebo kdo mu dal něco dopředu, aby mu to on musel odplatit?'

Rmn 11 36 vždyť z něho a skrze něho a pro něho jsou všechny věci. Jemu buď sláva
na věky. Amen.

Rmn 12 1 Vybízím vás tedy, bratři, skrze milosrdenství Boží, abyste vydali svá
těla v oběť živou, svatou a příjemnou Bohu; to je vaše rozumná služba Bohu.

Rmn 12 2 A nepřipodobňujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své
mysli, abyste mohli zkoumat, co je Boží vůle, co je dobré, přijatelné a dokonalé.

Rmn 12 3 Skrze milost, která mi byla dána, pravím každému, kdo je mezi vámi:
Nesmýšlejte výš, než je třeba smýšlet, ale smýšlejte tak, abyste jednali rozumně, podle toho,
jakou míru víry udělil každému Bůh.

Rmn 12 4 Jako máme v jednom těle mnoho údů a všechny ty údy nemají stejný úkol,

Rmn 12 5 tak i my, i když je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu, ale
jednotlivě jsme údy jeden druhého.

Rmn 12 6 Máme rozdílné dary podle milosti, která nám byla dána: Má-li někdo
prorockví, ať ho užívá v souhlase s vírou.

Rmn 12 7 Má-li službu, ať slouží. Je-li učitel, ať učí.

Rmn 12 8 Má-li dar povzbuzování, ať povzbuzuje. Kdo rozdává, ať rozdává
upřímně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo prokazuje milosrdenství, ať to činí radostně.

Rmn 12 9 Láska ať je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, lněte k dobrému.

Rmn 12 10 Vroucně se navzájem milujte bratrskou láskou, v prokazování úcty
předcházejte jeden druhého.

Rmn 12 11 V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu.

Rmn 12 12 V naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí.

Rmn 12 13 Sdílejte se se svatými v jejich potřebách, usilujte o pohostinnost.

Rmn 12 14 Dobrořečte těm, kteří vás pronásledují, dobrořečte a nezlörečte.

Rmn 12 15 Radujte se s radujícími, plačte s plačícími.

Rmn 12 16 Mějte jeden k druhému stejný ohled. Nepomýšlejte na vysoké věci, ale
nechte se vést k obyčejným. Nebuďte moudří sami podle sebe.

Rmn 12 17 Ni komu neodplácejte zlym za zlé. Předě všemi lidmi mějte na mysli
ušlechtilé věci.

Rmn 12 18 Je-li možno, pokud to záleží na vás, mějte pokoj se všemi lidmi.

Rmn 12 19 Nemstěte se sami, milovaní, nýbrž dejte místo Božímu hněvu, neboť je
napsáno: 'Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.'

Rmn 12 20 Ale: 'Jestliže má tvůj nepřítel hlad, dávej mu jíst, a má-li žízeň,
dávej mu pít; když to budeš činit, nasypeš žhavé uhlí na jeho hlavu.'

Rmn 12 21 Nenech se přemahat zlem, ale přemáhej zlo dobrem.

Rmn 13 1 Každá duše ať se podřizuje nadřazeným autoritám, neboť není autority,

leč od Boha. Ty, které jsou, jsou zřízeny od Boha,
Rmn 13 2 takže ten, kdo se staví proti autoritě, odporuje Božímu nařízení. Ti,
kdo mu odporují, přivolávají na sebe soud.
Rmn 13 3 Vládcové nejsou postrachem dobrému jednání, nýbrž zlému. Chceš, aby
ses nemusel bát autority? Čiň dobré, a budeš mít od ní chválu.
Rmn 13 4 Vždyť je Božím služebníkem pro tvé dobro. Jednáš-li však zle, boj se,
neboť ne nadarmo nosí meč. Je Božím služebníkem, vykonavatelem hněvu nad tím, kdo činí zlo.
Rmn 13 5 Proto je nutno podřizovat se, a to nejen kvůli tomu hněvu, nýbrž i
kvůli svědomí.
Rmn 13 6 Proto také platíte daně, neboť vládcové jsou Božími služebníky a právě
tomu se vytrvale věnují.
Rmn 13 7 Dejte každému, co jste povinni: komu daň, tomu daň, komu clo, tomu
clo, komu bázeň, tomu bázeň, komu čest, tomu čest.
Rmn 13 8 Nikomu nebuďte nic dlužní, než abyste se navzájem milovali, neboť ten,
kdo miluje druhého, naplnil Zákon.
Rmn 13 9 Vždyť přikázání 'nebudeš cizoložit, nebudeš vraždit, nebudeš krást,
nebudeš žádostiv,' a je-li ještě nějaké jiné přikázání, jsou shrnuta v tomto slovu: 'Budeš
milovat svého bližního jako sám sebe.'
Rmn 13 10 Láska nepůsobí bližnímu nic zlého. Tedy plností Zákona je láska.
Rmn 13 11 Víte také, jaký je čas, že už nastala hodina, abyste procitli ze
spánku; vždyť nyní je naše záchrana blíže než tehdy, když jsme uvěřili.
Rmn 13 12 Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblečme
zbroj světla.
Rmn 13 13 Žijme řádně jako ve dne: ne v hýření a opilství, ne v chlípnostech a
bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti.
Rmn 13 14 Nýbrž oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo, abyste
vyhovovali jeho žádostem.
Rmn 14 1 Slabého ve víře přijímejte, ale ne proto, abyste posuzovali jeho
názory.
Rmn 14 2 Někdo věří, že může jíst všechno, slabý však jí jen zeleninu.
Rmn 14 3 Ten, kdo jí, nechť nezlehčuje toho, kdo nejí, a kdo nejí, nechť
nesoudí toho, kdo jí. Vždyť Bůh ho přijal.
Rmn 14 4 Kdo jsi ty, že soudíš cizího sluhu? Pro svého pána stojí nebo padá. A
on bude stát, neboť Pán je mocen ho postavit.
Rmn 14 5 Někdo považuje jeden den za důležitější než druhý, jiný považuje
všechny dny za stejně důležité. Každý nechť je plně přesvědčen o tom, jak sám smýšlí.
Rmn 14 6 Kdo zachovává určitý den, zachovává jej Pánu. Kdo jí, jí Pánu, neboť
děkuje Bohu; a kdo nejí, nejí Pánu a také děkuje Bohu.
Rmn 14 7 Nikdo z nás nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá.
Rmn 14 8 Neboť žijeme-li, žijeme Pánu, umíráme-li, umíráme Pánu. Ať tedy žijeme
či umíráme, patříme Pánu.
Rmn 14 9 Vždyť proto Kristus zemřel a ožil, aby se stal Pánem mrtvých i živých.
Rmn 14 10 Ty pak, proč soudíš svého bratra? Nebo i ty, proč zlehčuješ svého
bratra? Všichni se přece postavíme před soudnou stolicí Boží.
Rmn 14 11 Neboť je napsáno: 'Jakože jsem živ, praví Pán, skloní se přede mnou
každé koleno a každý jazyk vyzná Bohu chválu.'
Rmn 14 12 Každý z nás tedy sám za sebe vydá počet Bohu.
Rmn 14 13 Nesuďme už tedy jeden druhého, ale raději posuďte, jak si počínat,
abyste nekladli bratru do cesty kámen úrazu nebo svod.
Rmn 14 14 Vím a jsem přesvědčen v Pánu Ježíši, že nic není nečisté samo v sobě;
jen tomu, kdo něco pokládá za nečisté, je to nečisté.
Rmn 14 15 Zarmucuje-li se tvůj bratr kvůli pokrmu, nejednáš již podle lásky.
Neuváděj svým pokrmem do záhuby toho, za nějž Kristus zemřel!
Rmn 14 16 Ať se nemluví zle o tom, co je pro vás dobré.
Rmn 14 17 Vždyť království Boží není pokrm a nápoj, nýbrž spravedlnost, pokoj a
radost v Duchu Svatém.
Rmn 14 18 Kdo takto slouží Kristu, je milý Bohu a lidé ho mají v úctě.
Rmn 14 19 A tak usilujme o to, co vede k pokoji, a o to, co slouží k společnému
budování.
Rmn 14 20 Neboť kvůli pokrmu dílo Boží. Všechno je sice čisté, ale slouží ke
zlému tomu člověku, který pohoršuje druhého tím, co jí.
Rmn 14 21 Je dobré nejíst maso a nepít víno ani nedělat to, nad čím se tvůj
bratr uráží nebo co ho přivádí k pádu či zeslabuje.
Rmn 14 22 Víru, kterou máš ty, měj pro sebe před Bohem. Blahoslavený je ten, kdo
neodsuzuje sám sebe za to, co pokládá za správné.
Rmn 14 23 Ten však, kdo pochybuje a jedl by, je odsouzen, protože nejednal na
základě víry. Všecko, co není z víry, je hřích.
Rmn 15 1 My silní jsme povinni snášet slabosti těch, kteří nemají sílu, a nemít
zalíbení sami v sobě.
Rmn 15 2 Každý z nás ať se snaží líbit bližnímu k jeho dobru, pro jeho
budování.
Rmn 15 3 Vždyť i Kristus neměl zalíbení sám v sobě, nýbrž jak je napsáno:

'Urážky těch, kdo tebe tupili, padly na mne.'

Rmn 15 4 Všecko, co bylo kdysi napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom
 skrze trpělivost a povzbuzení z Písem měli naději.
 Rmn 15 5 Bůh trpělivosti a povzbuzení kéž vám dá být mezi sebou jedné mysli
 podle Krista Ježíše,
 Rmn 15 6 abyste jednomyslně jedněmi ústy slavili Boha a Otce našeho Pána Ježíše
 Krista.
 Rmn 15 7 Proto přijímejte jeden druhého, tak jako Kristus k slávě Boží přijal
 vás.
 Rmn 15 8 Neboť pravím, že Kristus se stal služebníkem obřízky pro pravdu Boží,
 aby potvrdil zaslíbení daná otcům
 Rmn 15 9 a aby národy slavily Boha za jeho milosrdenství, jak je napsáno:
 'Proto vzdám tobě chválu mezi národy a jménu tvému budu zpívat chvály.'
 Rmn 15 10 A dále praví: 'Zaraduj se, národy, spolu s jeho lidem.'
 Rmn 15 11 A opět: 'Chvalte Pána všichni národové, ať jej velebí všichni lidé.'
 Rmn 15 12 A dále praví Izaiáš: 'Bude kořen Isajův, ten, jenž povstane, aby vládl
 národům; v něj budou národy doufat.'
 Rmn 15 13 Bůh naděje kéž vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, abyste
 se rozhojňovali v naději mocí Ducha Svatého.
 Rmn 15 14 Sám jsem o vás, moji bratři, přesvědčen, že i vy jste plni dobroty,
 naplnění veškerým poznáním, a že jste schopni se i navzájem napomínat.
 Rmn 15 15 Přece však jsem vám psal místy směleji, jako připomínku pro vás, pro
 milost, která mi byla dána od Boha,
 Rmn 15 16 abych byl služebníkem Krista Ježíše mezi národy. Konám posvátnou
 službu při evangeliu Božím, aby se pohané stali příjemnou obětí, posvěcenou Duchem Svatým.
 Rmn 15 17 Mám se tedy čím chlubit v Kristu Ježíši ve věcech, které se týkají
 Boha.
 Rmn 15 18 Neodvážil bych se mluvit o něčem, co by Kristus nevykonal skrze mne k
 poslušnosti pohanů, slovem i skutkem,
 Rmn 15 19 v mocí znamení a divů, v mocí Ducha Božího, takže od Jeruzaléma a
 dokola až po Illyrii jsem dovršil zvěstování evangelia Kristova.
 Rmn 15 20 A zakládám si na tom, že jsem takto hlásal evangelium tam, kde
 Kristovo jméno ještě nebylo vysloveno, abych nestavěl na cizím základě,
 Rmn 15 21 nýbrž tak, jak je napsáno: 'Ti, jimž nebylo o něm zvěstováno, uvidí, a
 ti, kteří neslyšeli, porozumí.'
 Rmn 15 22 Proto mi také bylo mnohokrát zabráněno v tom, abych k vám přišel.
 Rmn 15 23 Nyní však už není pro mě místo v těchto krajinách a mnoho let nosím v
 sobě touhu k vám přijít,
 Rmn 15 24 až půjdu do Hispanie. Doufám, že na této cestě se s vámi uvidím a že
 mě tam vypravíte, až se s vámi napřed trochu potěším.
 Rmn 15 25 Nyní však jdu do Jeruzaléma s pomocí pro svaté.
 Rmn 15 26 Makedonští a Achajští uznali totiž za dobré uspořádat nějakou sbírku
 pro chudé, kteří jsou mezi svatými v Jeruzalémě.
 Rmn 15 27 Uznali za dobré to udělat, protože jsou také jejich dlužníky. Neboť
 jestliže pohané dostali podíl na jejich duchovních darech, jsou povinni posloužit jim zase ve
 věcech hmotných.
 Rmn 15 28 Když tedy tento úkol dokončím a zapečetím jim toto ovoce sbírky, vydám
 se přes vás do Hispanie.
 Rmn 15 29 Víím, že až k vám přijdu, přijdu v plnosti požehnání evangelia
 Kristova.
 Rmn 15 30 Prosím vás, bratři, skrze našeho Pána Ježíše Krista a skrze lásku
 Ducha: Zápaste spolu se mnou v modlitbách za mne k Bohu,
 Rmn 15 31 abych byl vysvobozen od nevěřících v Judsku a aby tato moje služba pro
 Jeruzalém byla svatým příjemná,
 Rmn 15 32 abych pak z vůle Boží s radostí přišel k vám [a] odpočinul si mezi
 vámi.
 Rmn 15 33 Bůh pokoje buď se všemi vámi. Amen.
 Rmn 16 1 Doporučuji vám naši sestru Foibé, diakonku církve, která je v
 Kenchrejích,
 Rmn 16 2 abyste ji přijali v Pánu, jak se sluší mezi svatými a pomohli jí ve
 všem, v čem by vás potřebovala. Vždyť i ona byla pomocnicí mnoha lidem, i mně samému.
 Rmn 16 3 Pozdravte Prisku a Akvilu, mé spolupracovníky v Kristu Ježíši,
 Rmn 16 4 kteří pro můj život nasadili vlastní hrdlo; jsem jim zavázán vděčností
 nejen já sám, ale i všechny církve z pohanů.
 Rmn 16 5 Pozdravte i církev v jejich domě. Pozdravte mého milovaného Epaineta,
 který je Kristovou prvotinou v Asii.
 Rmn 16 6 Pozdravte Marii, která se pro vás mnoho naložila.
 Rmn 16 7 Pozdravte Andronika a Junia, mé příbuzné a mé spoluvězně, kteří jsou
 ve vážnosti mezi apoštoly a kteří též byli v Kristu přede mnou.
 Rmn 16 8 Pozdravte Ampliata, mého milovaného v Pánu.
 Rmn 16 9 Pozdravte Urbana, našeho spolupracovníka v Kristu, a Stachya, mého
 milovaného.

Rmn	16	10	Pozdravte Apella, osvědčeného v Kristu. Pozdravte ty, kteří jsou z domu Aristobulova.
Rmn	16	11	Pozdravte mého příbuzného Herodiona. Pozdravte ty z domu Narcisova, kteří jsou v Pánu.
Rmn	16	12	Pozdravte Tryfainu a Tryfósu, které se namáhaly v Pánu. Pozdravte milovanou Persidu, která se mnoho napracovala v Pánu.
Rmn	16	13	Pozdravte Rufa, vyvoleného v Pánu, a jeho matku, která je i mou matkou.
Rmn	16	14	Pozdravte Asynkrita, Flegóna, Herma, Patrobia, Hermia i bratry, kteří jsou s nimi.
Rmn	16	15	Pozdravte Filologa a Julii, Nerea a jeho sestru, Olympia a všechny svaté, kteří jsou s nimi.
Rmn	16	16	Pozdravte jedni druhé svatým políbením. Pozdravují vás všechny církve Kristovy.
Rmn	16	17	Vybízím vás, bratři, abyste si dávali pozor na ty, kdo působí roztržky a pohoršení proti učení, kterému jste se naučili. Vyhybejte se jim!
Rmn	16	18	Neboť takoví neslouží našemu Pánu Kristu, nýbrž vlastnímu břichu, a úlisnými a líbivými řeči svádějí srdce bezelstných lidí.
Rmn	16	19	Zpráva o vaší poslušnosti se dostala ke všem. Mám z vás proto radost; přeji si však, abyste byli moudří v tom, co je dobré, a prosti toho, co je zlé.
Rmn	16	20	Bůh pokoje brzo srazí Satana pod vaše nohy. Milost našeho Pána Ježíše [Krista] buď s vámi. [Amen.]
Rmn	16	21	Pozdravuje vás můj spolupracovník Timoteus i Lucius a Jáson a Sosipatros, moji příbuzní.
Rmn	16	22	Pozdravuji vás v Pánu já Tercius, který jsem napsal tento dopis.
Rmn	16	23	Pozdravuje vás Gaius, který byl hostitelem mně i celému shromáždění. Pozdravuje vás Erastos, správce městské pokladny, a bratr Kvartus.
Rmn	16	24	[Milost našeho Pána Ježíše Krista se všemi vámi. Amen.]
Rmn	16	25	Tomu, kdo je mocen vás upevnit podle mého evangelia a zvěsti o Ježíši Kristu, podle zjevení tajemství, které bylo po časy věků zamlčeno,
Rmn	16	26	nyní však bylo zjeveno a skrze prorocká Písma podle nařízení věčného Boha oznámeno všem národům k poslušnosti víry -
Rmn	16	27	jedinému moudrému Bohu zjevenému skrze Ježíše Krista, jemu buď sláva na věky věků. Amen.
1Cr	1	1	Pavel, povoláný apoštol Krista Ježíše skrze vůli Boží, a bratr Sosthenes
1Cr	1	2	církvi Boží, která je v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povoláním svatým, spolu se všemi, kteří na kterémkoliv místě vzývají jméno našeho Pána Ježíše Krista, Pána jejich i našeho:
1Cr	1	3	Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a Pána Ježíše Krista.
1Cr	1	4	Stále za vás děkuji svému Bohu pro Boží milost, která vám byla dána v Kristu Ježíši:
1Cr	1	5	Neboť v něm jste byli ve všem obohaceni, v každém slovu i v každém poznání,
1Cr	1	6	tak jak bylo mezi vámi utvrzeno svědectví Kristovo,
1Cr	1	7	takže nemáte nedostatek v žádném daru milosti a dychtivě očekáváte zjevení našeho Pána Ježíše Krista.
1Cr	1	8	On vás také bude utvrzovat až do konce, abyste byli prosti výtky v den našeho Pána Ježíše Krista.
1Cr	1	9	Věrný je Bůh, skrze něhož jste byli povoláni do společenství jeho Syna Ježíše Krista, našeho Pána.
1Cr	1	10	Napomínám vás, bratři, jménem našeho Pána Ježíše Krista, abyste všichni mluvili stejně a neměli mezi sebou roztržky, nýbrž abyste byli dokonale spojeni v tomtéž smýšlení a v tomtéž úsudku.
1Cr	1	11	Neboť lidé z domu Chloé mi o vás oznámili, moji bratři, že jsou mezi vámi spory.
1Cr	1	12	Mluví o tom, že každý z vás říká: 'Já jsem Pavlův', 'Já zase Apollův', 'Já zase Kéřův', 'A já Kristův'.
1Cr	1	13	Je Kristus rozdělen? Byl snad za vás ukřižován Pavel? Anebo jste byli pokřtěni v Pavlovo jméno?
1Cr	1	14	Děkuji Bohu, že jsem nikoho z vás nepokřtil kromě Krispa a Gaia,
1Cr	1	15	aby nikdo nemohl říci, že jste byli pokřtěni v mé jméno.
1Cr	1	16	Pokřtil jsem i Štěpánův dům. Jinak už nevím, že bych byl někoho jiného pokřtil.
1Cr	1	17	Neboť Kristus mne neposlal křtít, ale hlásat evangelium, a to ne moudrostí slov, aby Kristův kříž nebyl vyprázdňen.
1Cr	1	18	Slovo kříže je totiž bláznovstvím těm, kteří hynou, ale nám, kteří jsme zachraňováni, je mocí Boží.
1Cr	1	19	Je napsáno: 'Zahubím moudrost moudrých a rozumnost rozumných zavrhu.''
1Cr	1	20	Kde je moudrý? Kde je znalec Písma? Kde je řečník tohoto věku?
1Cr	1	21	Neučinil Bůh moudrost tohoto světa bláznovstvím? Neboť když svět v Boží moudrosti nepoznal skrze svou moudrost Boha,

zalíbilo se Bohu skrze bláznovství této zvěsti zachránit ty, kdo věří.
 1Cr 1 22 Nebotť Židé žádají znamení a Řekové hledají moudrost,
 1Cr 1 23 my však hlásáme Krista ukřižovaného: Židům pohoršení, pohanům
 bláznovství,
 1Cr 1 24 ale těm, kteří jsou povoláni, Židům i Řekům, Krista - Boží moc a Boží
 moudrost.
 1Cr 1 25 Nebotť co je u Boha bláznivé, to je moudřejší než lidé, a co je u Boha
 slabé, to je silnější než lidé.
 1Cr 1 26 Vidíte, bratři, jak vás Bůh povolal: není mezi vámi mnoho moudrých
 podle těla, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených.
 1Cr 1 27 Ale co je u světa bláznivé, to si vybral Bůh, aby zahanboval moudré, a
 co je u světa slabé, to si vybral Bůh, aby zahanboval silné;
 1Cr 1 28 a co je u světa neurozené a méněcenné, to si vybral Bůh, vybral
 dokonce i to, co není, aby zrušil to, co je,
 1Cr 1 29 aby se žádné tělo nemohlo chlubit před Bohem.
 1Cr 1 30 Vy však jste z něho v Kristu Ježíši, jenž se nám stal moudrostí od
 Boha, spravedlností, posvěcením i vykopením,
 1Cr 1 31 aby se stalo tak, jak je napsáno: 'Kdo se chlubí, ať se chlubí v
 Pánu.'
 1Cr 2 1 Také já, bratři, když jsem přišel k vám, nepřišel jsem vám hlásat Boží
 tajemství vznešenými slovy nebo moudrostí.
 1Cr 2 2 Rozhodl jsem se, že nechci mezi vámi znát nic než Krista Ježíše, a to
 toho ukřižovaného.
 1Cr 2 3 A byl jsem u vás ve slabosti, v bázi a v mnohém chvění.
 1Cr 2 4 Mé slovo a má zvěst nespočívaly v přesvědčivých slovech lidské
 moudrosti, ale v ukázání Ducha a moci,
 1Cr 2 5 aby vaše víra nebyla založena na lidské moudrosti, ale na Boží moci.
 1Cr 2 6 O moudrosti mluvíme mezi zralými, ne ovšem o moudrosti tohoto věku ani
 o moudrosti vládců tohoto věku, kteří zanikají,
 1Cr 2 7 nýbrž o Boží moudrosti, skryté v tajemství, kterou Bůh před věky
 předurčil k naší slávě.
 1Cr 2 8 Tu nikdo z vládců tohoto věku nepoznal. Nebotť kdyby ji byli poznali,
 nebyli by ukřižovali Pána slávy.
 1Cr 2 9 Ale jak je napsáno: 'Co oko nevidělo a ucho neslyšelo a na lidské
 srdce nevstoupilo, to Bůh připravil těm, kdo ho milují.'
 1Cr 2 10 Nám to Bůh zjevil skrze svého Ducha; neboť Duch zkoumá všechno, i Boží
 hlubiny.
 1Cr 2 11 Vždyť kdo z lidí ví, co je v člověku, než duch člověka, který je v
 něm? Tak ani věci Boží nezná nikdo, jen Duch Boží.
 1Cr 2 12 A my jsme nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha, abychom
 věděli, co nám bylo darováno od Boha.
 1Cr 2 13 O tom také mluvíme - ne však slovy, kterým vyučuje lidská moudrost,
 ale těmi, jimž vyučuje Duch [Svatý]; duchovní věci vysvětlujeme duchovními slovy.
 1Cr 2 14 Duševní člověk však nepřijímá věci Ducha Božího, neboť jsou mu
 bláznovstvím a nemůže je poznat, protože mají být posuzovány duchovně.
 1Cr 2 15 Duchovní člověk však posuzuje všechno a sám není od nikoho posuzován.
 1Cr 2 16 Nebotť kdo poznal Pánovu mysl, která mu dá porozumět? My máme mysl
 Kristovu.
 1Cr 3 1 A já, bratři, jsem k vám nemohl mluvit jako k duchovním, ale jako k
 tělesným, jako k nedospělým v Kristu.
 1Cr 3 2 Dal jsem vám pít mléko, pokrm jsem vám nedal, neboť ten jste ještě
 nemohli snést. Ale ani teď ještě nemůžete,
 1Cr 3 3 neboť jste stále ještě tělesní. Vždyť pokud je mezi vámi žárlivost,
 rozbroj a rozdělení, zdali nejste tělesní a nežijete jen po lidsku?
 1Cr 3 4 Když jeden říká: 'Já jsem Pavlův' a druhý: 'Já Apollův', nejste jako
 jiní lidé?
 1Cr 3 5 Kdo je Apollos? A kdo je Pavel? Služebníci, skrze něž jste uvěřili,
 každý tak, jak mu dal Pán.
 1Cr 3 6 Já jsem zasadil, Apollos zalil, ale Bůh dával růst.
 1Cr 3 7 Tedy ani ten, kdo sází, ani ten, kdo zalévá, nejsou něčím zvláštním,
 ale Bůh, který dává růst.
 1Cr 3 8 Ten, kdo sází, i ten, kdo zalévá, jsou jedno, každý však dostane svou
 vlastní mzdu podle své námahy.
 1Cr 3 9 Nebotť jsme Boží spolupracovníci; vy jste Boží pole, Boží stavba.
 1Cr 3 10 Podle Boží milosti, která mi byla dána, jsem jako moudrý stavitel
 položil základ a jiný na něm staví. Každý ať si dává pozor, jak na něm staví.
 1Cr 3 11 Nebotť nikdo nemůže položit jiný základ nežli ten, který je již
 položen, a tím je Ježíš Kristus.
 1Cr 3 12 Jestliže někdo staví na tomto základě ze zlata, stříbra, drahých
 kamenů, dřeva, sena nebo slámy,
 1Cr 3 13 dílo každého se stane zjevným. Ten den je ukáze, neboť se zjeví v
 ohni, a oheň vyzkouší dílo každého, jaké je.

1Cr 3 14 Jestliže někdo na tomto základě vystaví dílo a ono mu zůstane, dostane
odměnu,
1Cr 3 15 jestliže mu jeho dílo shoří, utrpí škodu; sám se sice zachrání, ale
jako skrze oheň.
1Cr 3 16 Nevíte, že jste Boží svatyně a že ve vás bydlí Duch Boží?
1Cr 3 17 Ničí-li někdo Boží svatyni, zničí Bůh jej. Neboť Boží svatyně je
svatá, a tou svatyní jste vy.
1Cr 3 18 Ať nikdo neklame sám sebe. Jestliže si někdo mezi vámi myslí, že je v
tomto věku moudrý, ať se stane bláznem, aby se stal moudrým.
1Cr 3 19 Neboť moudrost tohoto světa je před Bohem bláznovstvím. Vždyť je
napsáno: 'On chytá moudré v jejich chytráctví.'
1Cr 3 20 A opět: 'Pán zná myšlenky moudrých a ví, že jsou marné.'
1Cr 3 21 A tak ať se nikdo nechlubí lidmi. Vždyť všechno je vaše:
1Cr 3 22 ať Pavel nebo Apollos nebo Kéfas, ať svět nebo život nebo smrt, ať
věci přítomné nebo budoucí - všechno je vaše,
1Cr 3 23 vy pak jste Kristovi a Kristus Boží.
1Cr 4 1 Ať o nás každý smýšlí tak jako o služebnících Kristových a správcích
Božích tajemství.
1Cr 4 2 A od správců se nakonec vyžaduje, aby byl každý shledán věrným.
1Cr 4 3 Pro mne je pramálo důležité, zda mě posuzujete vy nebo lidský soud.
Ale ani já sám sebe neposuzuji.
1Cr 4 4 Ničeho svědčícího proti mně si sice nejsem vědom, ale tím nejsem
ospravedlněn; ten, kdo mě posuzuje, je Pán.
1Cr 4 5 Proto nic nesuďte předčasně, dokud nepřijde Pán, který osvítlí i věci
skryté ve tmě a zjeví úmysly srdcí. A tehdy se každému dostane pochvaly od Boha.
1Cr 4 6 Toto jsem, bratři, vztáhl na sebe a na Apolla kvůli vám, abyste se na
nás naučili smýšlet 'ne nad to, co je napsáno', abyste se nenadýmali jeden nad druhého kvůli
jednomu učiteli.
1Cr 4 7 Kdo tě činí význačným? Co z toho, co máš, jsi nedostal? A když jsi to
dostal, proč se chlubíš, jako bys to nedostal?
1Cr 4 8 Už jste nasyceni, už jste zbohatli, bez nás jste začali kralovat. Kéž
byste kralovali, ale tak, abychom i my kralovali spolu s vámi.
1Cr 4 9 Zdá se mi, že nás, apoštoly, Bůh postavil jako poslední, jako
odsouzené na smrt, neboť jsme se stali divadlem světu, andělům i lidem.
1Cr 4 10 My jsme blázni kvůli Kristu, ale vy jste rozumní v Kristu; my jsme
slabí, vy však silní; vy slavní, my beze cti.
1Cr 4 11 Až do této hodiny hladovíme a žízníme, jsme skoro nazí, dostáváme
rány, jsme bez domova,
1Cr 4 12 Iopotíme se prací vlastními rukou. Když nám spílají, žehnáme, když nás
pronásledují, snášíme to,
1Cr 4 13 když jsme haněni, domlouváme. Stali jsme se jakoby smetím tohoto
světa, vyvrheli pro všechny až doposud.
1Cr 4 14 Toto nepíšu, abych vás zahanboval, ale napomínám vás jako své milované
děti.
1Cr 4 15 Neboť i kdybyste měli deset tisíc vychovatelů v Kristu, otců mnoho
nemáte, neboť v Kristu Ježíši jsem vás já zplodil skrze evangelium.
1Cr 4 16 Prosím vás tedy: Napodobujte mě!
1Cr 4 17 Proto jsem k vám poslal Timotea, který je mým milovaným a věrným synem
v Pánu. On vám připomene moje cesty v Kristu Ježíši, jak učím všude v každém sboru.
1Cr 4 18 Někteří z vás se stali domýšlivými, jako bych už k vám neměl přijít.
1Cr 4 19 Ale přijdu k vám brzy, bude-li Pán chtít, a poznám nikoli řeč těch
domýšlivců, ale jejich moc.
1Cr 4 20 Neboť Boží království nespočívá v řeči, ale v moci.
1Cr 4 21 Co chcete? Mám k vám přijít s holí, nebo s láskou a v duchu mírnosti?
1Cr 5 1 Skutečně je slyšet o smilstvu mezi vámi, a to o takovém smilstvu, jaké
není ani mezi pohany, že totiž někdo má ženu svého otce.
1Cr 5 2 A vy jste nadutí, místo abyste raději byli zarmoucení a odstranili ze
svého středu toho, kdo se dopustil tohoto činu.
1Cr 5 3 Neboť já, ač tělem vzdálen, duchem však přítomen, už jsem vynesl
rozsudek nad tím, kdo takový čin spáchal, jako bych byl přítomen:
1Cr 5 4 ve jménu našeho Pána Ježíše Krista - až se shromáždíte, vy a můj duch
spolu s mocí našeho Pána Ježíše -
1Cr 5 5 vydejte takového člověka Satanu k záhubě těla, aby duch byl zachráněn
v den Pána [Ježíše].
1Cr 5 6 Vaše chloubka není správná. Nevíte, že trocha kvasu prokvasí celé
těsto?
1Cr 5 7 Vyčistěte proto starý kvas, abyste byli novým těstem, neboť jste
nekvašení. Vždyť Kristus, náš velikonoční Beránek, byl za nás obětován.
1Cr 5 8 Slavme tedy svátek ne se starým kvasem, ani s kvasem špatnosti a
zloby, ale s nekvašenými chleby upřímnosti a pravdy.
1Cr 5 9 Napsal jsem vám v dopise, abyste se nesměšovali se smilníky;
1Cr 5 10 nemíním však všeobecně se smilníky tohoto světa, nebo s hrabivci,

lupiči a modláři, neboť to byste museli z tohoto světa vyjít.
1Cr 5 11 Napsal jsem vám však, abyste se nesměšovali s tím, kdo si říká bratr,
a přitom je smilník nebo hrabivec nebo modlář nebo utrhač nebo opilec nebo lupič; s takovým
ani nejezte.
1Cr 5 12 Proč bych měl soudit i ty, kdo jsou mimo nás? Nesoudíte snad vy ty,
kdo jsou uvnitř?
1Cr 5 13 Ty, kdo jsou mimo, bude soudit Bůh. Odstraňte toho zlého ze svého
středu!
1Cr 6 1 Proč se někdo z vás odvažuje, když má nějakou věc proti druhému,
soudit se před nevěřícími místo před svatými?
1Cr 6 2 Nevíte, že svatí budou soudit svět? A soudíte-li svět, nejste hodni
soudit maličkosti?
1Cr 6 3 Nevíte, že budeme soudit anděly? Oč spíše záležitosti tohoto života!
1Cr 6 4 Když tedy máte soudní spory o věci tohoto života, ustanovujete za
soudce ty, kteří ve sboru nemají vážnost?
1Cr 6 5 To říkám k vaší hanbě. To není mezi vámi žádný moudrý člověk, který by
mohl rozsoudit své bratry?
1Cr 6 6 Bratr s bratrem se soudí, a to před nevěřícími?
1Cr 6 7 Vůbec už to je vaše porážka, že se mezi sebou soudíte. Proč raději
nesnášíte křivdu? Proč raději netrpíte škodu?
1Cr 6 8 Vy naopak křivdíte a okrádáte, a to bratry!
1Cr 6 9 Což nevíte, že nespravedliví nedostanou do dědictví Boží království?
Nebluďte! Ani smilníci ani modláři, cizoložníci, rozkošníci ani homosexuálové,
1Cr 6 10 zloději ani hrabivci, opilci, utrhači ani lupiči neobdrží Boží
království za dědictví.
1Cr 6 11 Takoví jste někteří byli. Ale dali jste se omýt, byli jste posvěceni,
byli jste ospravedlněni
1Cr 6 12 Všechno mohu, ale ne všechno je užitečné; všechno mohu, ale ničím se
nedám ovládnout.
1Cr 6 13 Pokrmy jsou pro břicho a břicho pro pokrmy. Bůh však zničí jedno i
druhé. Tělo však nenáleží smilstvu, nýbrž Pánu, a Pán tělu.
1Cr 6 14 A Bůh, který vzbudil Pána, vzbudí i vás svou mocí.
1Cr 6 15 Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Vezmu tedy údy Kristovy a
učiním je údy smilnice? To ať se nestane!
1Cr 6 16 Nebo nevíte, že kdo se připojuje k smilnici, je s ní jedno tělo? Neboť
Písmo praví: 'Budou ti dva v jedno tělo.'
1Cr 6 17 Kdo se však připojuje k Pánu, je s ním jeden duch.
1Cr 6 18 Utíkejte před smilstvem! Každé prohřešení, kterého by se člověk
dopustil, se netýká těla. Kdo však smilní, hřeší proti vlastnímu tělu.
1Cr 6 19 Nebo nevíte, že vaše tělo je svatyní Svätého Ducha, který je ve vás a
kterého máte od Boha? Nevíte, že nejste sami svoji?
1Cr 6 20 Byli jste přece koupeni za velikou cenu; oslavte tedy svým tělem Boha.
1Cr 7 1 O tom, co jste mi psali: Je dobré pro člověka, aby se nedotýkal ženy.
1Cr 7 2 Ale abyste se vyvarovali smilstva, ať má každý svou ženu a každá ať má
svého muže.
1Cr 7 3 Muž ať plní své ženě, čím je povinen, a stejně i žena svému muži.
1Cr 7 4 Žena nevládne svým tělem, nýbrž její muž, podobně ani muž nevládne
svým tělem, nýbrž jeho žena.
1Cr 7 5 Neodpírejte se navzájem, leda po vzájemné dohodě na čas, abyste se
uvolnili pro modlitbu, a opět buďte spolu, aby vás nepokoušel Satan pro vaši nezdrženlivost.
1Cr 7 6 To říkám jako dovolení, ne jako příkaz.
1Cr 7 7 Přeji si, aby všichni lidé byli, jako jsem já. Avšak každý má své
vlastní obdarování od Boha, jeden tak, druhý jinak.
1Cr 7 8 Svobodným a vdovám pravím: Bylo by pro ně dobré, kdyby zůstali jako
já.
1Cr 7 9 Jestliže se však neovládají, ať vstoupí do manželství; neboť je lepší
vstoupit do manželství, než se pálit žádostivostí.
1Cr 7 10 Manželům však příkazuji - ne já, ale Pán - aby žena od muže
neodcházela.
1Cr 7 11 Když by však přece odešla, ať zůstává nevdaná nebo ať se s mužem
smíří. Také muž ať neopouští ženu.
1Cr 7 12 Ostatním pak pravím já, ne Pán: Jestliže má některý bratr nevěřící
ženu a ona je ochotna s ním žít, ať ji neopouští.
1Cr 7 13 A má-li některá žena nevěřícího muže a on je ochoten s ní žít, ať
svého muže neopouští.
1Cr 7 14 Neboť nevěřící muž je posvěcen ve své ženě a nevěřící žena je
posvěcena ve svém muži. Vždyť jinak by vaše děti byly nečisté, avšak nyní jsou svaté.
1Cr 7 15 Jestliže se však nevěřící chce rozvést, ať se rozvede. Ten bratr nebo
ta sestra nejsou v takových případech otroci. Neboť Bůh nás povolal ku pokoji.
1Cr 7 16 Vždyť co ty víš, ženo, zda zachráníš svého muže? Nebo co ty víš, muži,
zda zachráníš svou ženu?
1Cr 7 17 Jenom ať každý žije tak, jak mu Pán udělil, každý, jak ho Bůh povolal.

Tak to také přikazuji ve všech sborech.

1Cr 7 18 Byl někdo povolán jako obřezaný? Ať to nezakrývá. Byl někdo povolán jako neobřezaný? Ať se nedává obřezat.

1Cr 7 19 Obřízka nic neznamena ani neobřízka nic neznamena, ale zachovávání Božích přikázání.

1Cr 7 20 Každý ať zůstává v tom postavení, ve kterém byl povolán.

1Cr 7 21 Byl jsi povolán jako otrok? Nedělej si s tím starosti. Jestliže se však můžeš stát svobodným, raději toho využij.

1Cr 7 22 Neboť kdo byl v Pánu povolán jako otrok, je Pánův propuštěnec; podobně kdo byl povolán jako svobodný, je Kristův otrok.

1Cr 7 23 Byli jste koupeni za velikou cenu. Nebuďte otroky lidí.

1Cr 7 24 Bratři, každý ať zůstává před Bohem v tom postavení, v jakém byl povolán.

1Cr 7 25 ohledně panen nemám sice Pánův příkaz, dávám však radu jako ten, kterému se dostalo od Pána milosrdenství být věrným.

1Cr 7 26 Myslím tedy, že vzhledem k nynější tísní je dobré, aby člověk zůstal tak, jak je.

1Cr 7 27 Jsi připoután k ženě? Nehledej rozluky. Jsi volný? Nehledej si ženu.

1Cr 7 28 Ale i když se oženíš, nezhřešíš; a vdá-li se panna, nezhřeší. Takoví lidé však budou mít soužení v těle a toho vás chci ušetřit.

1Cr 7 29 Ale toto vám, bratři, říkám, [že] čas je zkrácený. A tak i ti, kdo mají ženy, ať jsou, jako by je neměli;

1Cr 7 30 a ti, kdo pláčou, jako by neplakali, a ti, kdo se radují, jako by se neradovali, a ti, kdo kupují, jako by nic nevlastnili;

1Cr 7 31 a ti, kdo užívají tohoto světa, jako by ho neužívali; neboť způsob tohoto světa pomíjí.

1Cr 7 32 Chci, abyste byli bez starostí. Kdo nežije v manželství, stará se o věci Pána, jak by se zalíbil Pánu,

1Cr 7 33 ale kdo se oženil, stará se o věci světské, jak by se zalíbil své ženě,

1Cr 7 34 a je rozdělený. Neprovdaná žena a panna se stará o věci Pána, aby byla svatá tělem i duchem. Ale když se provdává, stará se o věci světské, jak by se zalíbila svému muži.

1Cr 7 35 Toto říkám k vašemu prospěchu, ne abych vás omezoval, ale abych vás vedl k počestnosti a k nerušené oddanosti Pánu.

1Cr 7 36 Jestliže však někdo myslí, že jedná nečestně vůči své panně, která je ve zralém věku, a že to musí tak být, ať dělá, co chce: nehřeší. Ať se vezmou.

1Cr 7 37 Kdo je však pevný ve svém srdci a není ničím nucen, ale má v moci svou vůli a rozhodl se ve svém srdci, že zachová svou pannu, dobře učiní.

1Cr 7 38 Takže ten, kdo provdává svou pannu, činí dobře, a ten, kdo neprovdává, učiní lépe.

1Cr 7 39 Žena je vázána zákonem po dobu, kdy žije její muž. Když její muž zemře, je svobodná a může se vdát, za koho chce, ale jen v Pánu.

1Cr 7 40 Podle mého mínění je však blahoslavenější, jestliže zůstane tak, jak je. A myslím, že i já mám Ducha Božího.

1Cr 8 1 Pokud jde o maso obětované modlám, víme, že všichni máme poznání. Poznání činí člověka domýšlivým, ale láska buduje.

1Cr 8 2 Jestliže se někdo domnívá, že něco poznal, nepoznal ještě tak, jak je třeba poznat.

1Cr 8 3 Jestliže však někdo miluje Boha, Bůh ho zná.

1Cr 8 4 Pokud tedy jde o to, zda se smí jíst maso obětované modlám, víme, že modla ve světě není nic a že není žádný [jiný] Bůh, jen Jeden.

1Cr 8 5 Neboť i když jsou tak zvaní 'bohové', ať už v nebi nebo na zemi - jakože jsou mnozí 'bohové' a mnozí 'páni' -

1Cr 8 6 my máme jediného Boha, Otce, od něhož je všechno a pro něhož jsme my, a jediného Pána, Ježíše Krista, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho.

1Cr 8 7 Ale ne ve všech je to poznání. Někteří až dosud jsou zvyklí na modlu a jedí toto maso jako obětované modlám, a jejich svědomí, protože je slabé, se poskvří.

1Cr 8 8 Pokrm nás k Bohu nepřiblíží. Nejíme-li, nic neztrácíme, a jíme-li, nic nezískáváme.

1Cr 8 9 Dejte si však pozor, aby se vaše svoboda nestala kamenem úrazu pro slabé.

1Cr 8 10 Neboť když někdo tebe, který máš poznání, uvidí sedět za stolem v modlářském chrámě, nebude jeho svědomí, bude-li slabý, přivedeno k tomu, aby jedl maso obětované modlám?

1Cr 8 11 A tak tvým poznáním hyne ten, který je slabý - bratr, pro kterého Kristus zemřel.

1Cr 8 12 Když takto hřešíte proti bratrům a zraňujete jejich slabé svědomí, hřešíte proti Kristu.

1Cr 8 13 Jestliže tedy pokrm svádí k hříchu mého bratra, nebudu jíst už nikdy maso, abych nesvedl k hříchu svého bratra.

1Cr 9 1 Což nejsem svoboden? Nejsem apoštol? Nespatřil jsem Ježíše, našeho

Pána? Nejste vy mým dílem v Pánu?

1Cr 9 2 Nejsem-li pro jiné apoštolem, pro vás jím přece jsem, neboť pečeti mého apoštolství jste vy v Pánu.

1Cr 9 3 Toto je má obrana proti těm, kteří mne posuzují:

1Cr 9 4 Což nemáme právo jíst a pít?

1Cr 9 5 Což nemáme právo mít s sebou věřící manželku, jako i ostatní apoštolé a bratři Pána i Kéfas?

1Cr 9 6 Či jenom já a Barnabáš nemáme právo nepracovat?

1Cr 9 7 Kdopak kdy koná vojenskou službu na vlastní náklady? Kdo vysazuje vinici, a nejí její plody? Nebo kdo pečuje o stádo, a nepije z mléka stáda?

1Cr 9 8 Říkám to jen podle lidského úsudku? Nepraví to i Zákon?

1Cr 9 9 Je přece napsáno v Mojžíšově zákoně: 'Nedáš náhubek býku, který mlátí obilí.' Má tu Bůh na mysli jen býky,

1Cr 9 10 nebo to říká hlavně kvůli nám? Vskutku pro nás bylo napsáno, že ten, kdo orá, má orat na základě naděje, i ten, kdo mlátí, má mlátit na základě naděje, že dostane svůj podíl.

1Cr 9 11 Jestliže jsme u vás zaseli duchovní věci, bude to něco mimořádného, když budeme sklízet vaše tělesné věci?

1Cr 9 12 Jestliže se jiní podílí na tomto právu vůči vám, neměli bychom tím spíše my? My jsme však nevyužili tohoto práva, nýbrž všechno snášíme, abychom nekladli žádnou překážku evangeliu Kristovu.

1Cr 9 13 Nevíte, že ti, kteří konají chrámovou službu, jedí z pokrmů chrámu, a ti, kteří slouží při oltáři, se s oltářem dělí?

1Cr 9 14 Tak i Pán nařídil, aby ti, kteří zvěstují evangelium, z evangelia žili.

1Cr 9 15 Já jsem však nic z toho nevyužil. A toto jsem nenapsal, aby se tak stalo při mně; neboť pro mne by bylo lepší zemřít, než aby někdo zmařil mou chloubu.

1Cr 9 16 Když hlásám evangelium, není to má chlouba; je to pro mne nutnost, a běda mi, kdybych ho nehlásal.

1Cr 9 17 Pokud to činím z vlastního popudu, mám odměnu, pokud ne, je mi svěřeno správcovství.

1Cr 9 18 Co je mi tedy odměnou? To, abych při službě předkládal evangelium zdarma, abych nevyužil svého práva, které mám v evangeliu.

1Cr 9 19 Neboť ačkoliv jsem ode všech svoboden, učinil jsem se otrokem všech, abych jich co nejvíce získal.

1Cr 9 20 A stal jsem se Židům jako Žid, abych Židy získal. Těm, kteří jsou pod Zákonem, byl jsem jakoby pod Zákonem - i když sám nejsem pod Zákonem - abych získal ty, kteří jsou pod Zákonem.

1Cr 9 21 Těm, kteří jsou bez zákona, byl jsem jakoby bez zákona, abych získal ty, kteří jsou bez zákona, i když nejsem bez zákona Božího, nýbrž jsem podroben zákonu Kristovu.

1Cr 9 22 Pro slabé jsem se stal jakoby slabý, abych slabé získal; všem jsem vším, abych zachránil aspoň některé.

1Cr 9 23 všechno činím kvůli evangeliu, abych se stal jeho spoluúčastníkem.

1Cr 9 24 Nevíte, že ti, kteří běží na závodní dráze, běží sice všichni, ale jen jeden dostává cenu? Běžte tak, abyste ji získali.

1Cr 9 25 Každý, kdo závodí, je ve všem zdrženlivý; oni proto, aby dostali pomíjivý věnec, my však nepomíjivý.

1Cr 9 26 Já tedy běžím ne jako bez cíle; zápasím pěstmi ne jako bych bil do vzduchu,

1Cr 9 27 ale zasazuji dobře mířené rány svému tělu a podrobuji je, abych se snad - jiným hlásaje - sám nestal tím, kdo se neosvědčil.

1Cr 10 1 Nechci, bratři, abyste nevěděli, že naši otcové byli všichni pod oním oblakem a všichni prošli mořem,

1Cr 10 2 všichni byli pokřtěni v Mojžíše v oblaku a v moři,

1Cr 10 3 všichni jedli týž duchovní pokrm

1Cr 10 4 a všichni pili týž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus.

1Cr 10 5 Ale ve většině z nich neměl Bůh zalíbení; vždyť byli pobiti v té pustině.

1Cr 10 6 Tyto věci se staly příkladem pro nás, abychom nebyli žádostivi zlých věcí, jako oni byli žádostivi.

1Cr 10 7 Nebuďte ani modláři jako někteří z nich; jak je napsáno: 'Lid se posadil, aby jedl a pil, a potom vstali, aby se rozpustile bavili.'

1Cr 10 8 Ani nesmilněme, jako někteří z nich smilnili, a padlo jich za jeden den třiačtyřicet tisíc;

1Cr 10 9 ani nepokoušejme Krista, jako někteří z nich pokoušeli, a hynuli od hadího uštknutí;

1Cr 10 10 ani nereptejte, jako někteří z nich reptali, a byli zahubeni Zhoubcem.

1Cr 10 11 Tyto všechny věci se jim staly jako příklady pro nás a bylo to zapsáno k napomenutí nám, které zastihlo dokonání věku.

1Cr 10 12 A tak kdo si myslí, že stojí, ať hledí, aby nepadl.

1Cr	10	13	Nezachvátilo vás jiné pokušení než lidské; věrný je však Bůh, který vás nenechá zkusit více, než snesete, ale se zkouškou dá i východisko, abyste ji mohli snést.
1Cr	10	14	Proto, moji milovaní, utíkejte před modlářstvím!
1Cr	10	15	Mluví jako k rozumným; sami rozsudíte, co říkám.
1Cr	10	16	Což není kalich požehnání, který žehnáme, společenstvím krve Kristovy? A což není chléb, který lámeme, společenstvím těla Kristova?
1Cr	10	17	Protože je jeden chléb, jsme jedno tělo, ač jsme mnozí, neboť všichni jsme toho jednoho chleba účastní.
1Cr	10	18	Hleďte na Izrael podle těla: nejsou ti, kdo jedí oběti, účastníky oltáře?
1Cr	10	19	Co tedy říkám? Že maso obětované modlám něco znamená? Nebo že modla něco znamená?
1Cr	10	20	Ne, ale říkám, že to, co pohané obětují, obětují démonům, a ne Bohu. A já nechci, abyste byli účastníky démonů.
1Cr	10	21	Nemůžete pít Pánův kalich i kalich démonů; nemůžete mít podíl na Pánově stolu i na stole démonů.
1Cr	10	22	Či chceme popouzet Pána k žárlivosti? Jsme snad silnější než on?
1Cr	10	23	'Všechno je dovoleno', ale ne všechno prospívá. 'Všechno je dovoleno', ale ne všechno buduje.
1Cr	10	24	Ať nikdo nehledá vlastní zájmy, nýbrž zájmy toho druhého.
1Cr	10	25	Jezte všechno, co se prodává na masném trhu, a kvůli svědomí se na nic nevyptávejte.
1Cr	10	26	vždyť 'Pánova je země a její plnost.'
1Cr	10	27	Zve-li vás někdo z nevěřících a chcete tam jít, jezte všechno, co vám předloží, a kvůli svědomí se na nic nevyptávejte.
1Cr	10	28	Ale když by vám někdo řekl: 'Toto je obětováno božstvům,' nejezte kvůli tomu, kdo vám to oznámil, a kvůli svědomí.
1Cr	10	29	Svědomí pak míním ne vlastní, ale toho druhého. Neboť proč má být moje svoboda souzena svědomím druhého?
1Cr	10	30	Jestliže já s vděčností jím, proč mám být pomlouván za něco, za co vzdávám díky?
1Cr	10	31	Ať tedy jíte nebo pijete nebo cokoliv činíte, všechno činite ke slávě Boží.
1Cr	10	32	Nebuďte kamenem úrazu Židům ani Řekům ani církvi Boží,
1Cr	10	33	stejně jako i já se chci všem ve všech věcech líbit a nehledám svůj prospěch, nýbrž prospěch mnohých, aby byli zachráněni.
1Cr	11	1	Napodobujte mě, jako i já napodobuji Krista.
1Cr	11	2	Chválím vás, bratři, že ve všem na mne pamatujete a držíte se mých pokynů, jak jsem vám je předal.
1Cr	11	3	Chci, abyste věděli, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy její muž a hlavou Krista Bůh.
1Cr	11	4	Každý muž, který se modlí nebo prorokuje a má zahalenou hlavu, hanobí svou hlavu.
1Cr	11	5	Každá žena, která se modlí nebo prorokuje s nezahalenou hlavou, hanobí svou hlavu, neboť je to jedno a totéž, jako kdyby se oholila.
1Cr	11	6	Neboť jestliže si žena nezahaluje hlavu, ať se už také ostříhá. A jestliže je pro ženu potupou dát se ostříhat nebo oholit, ať se zahaluje.
1Cr	11	7	Muž si nemusí zahalovat hlavu, neboť je Božím obrazem a jeho slávou, žena pak je slávou mužovou.
1Cr	11	8	Muž totiž není z ženy, nýbrž žena z muže.
1Cr	11	9	vždyť nebyl stvořen muž kvůli ženě, ale žena kvůli muži.
1Cr	11	10	Proto musí mít žena na hlavě znamení moci kvůli andělům.
1Cr	11	11	Avšak v Pánu není ani žena bez muže ani muž bez ženy.
1Cr	11	12	Neboť jako je žena z muže, tak také muž skrze ženu, a to všechno je z Boha.
1Cr	11	13	Sami posuďte: je vhodné, aby se žena modlila k Bohu nezahalená?
1Cr	11	14	Neučí vás sama příroda, že nosí-li muž dlouhé vlasy, je mu to pro ostudu,
1Cr	11	15	ale nosí-li žena dlouhé vlasy, je jí to k slávě? Neboť dlouhé vlasy jsou jí dány místo pokrývky.
1Cr	11	16	Kdyby však měl někdo sklon se přit, takový zvyk nemáme ani my, ani Boží sbory.
1Cr	11	17	když toto přikazuji, nechválím, že se scházíte spíše k horšímu než k lepšímu.
1Cr	11	18	Především slyším, že jsou mezi vámi roztržky, když se scházíte ve sboru, a zčásti tomu věřím.
1Cr	11	19	Neboť musí být mezi vámi i různé skupiny, aby se ti osvědčení stali mezi vámi známými.
1Cr	11	20	Když vy se společně scházíte, není to slavení večere Páně.
1Cr	11	21	Když totiž jíte, každý si bere napřed svou večeři, jeden má hlad a druhý je opilý.
1Cr	11	22	Což nemáte domy, kde můžete jíst a pít? Anebo opovrhujete Boží církví

a zahanbujete ty, kteří nic nemají? Co vám mám říci? Mám vás snad pochválit? Za to vás nechválím.

1Cr 11 23 Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také předal, že Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazován, vzal chléb,
 1Cr 11 24 vzdal díky, rozlomil jej a řekl: '[Vezměte, jezte.] Toto je mé tělo, které se za vás láme. Toto číňte na mou památku.'
 1Cr 11 25 Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: 'Tento kalich je nová smlouva v mé krvi; toto číňte, kdykoliv byste pili, na mou památku.'
 1Cr 11 26 Neboť kdykoliv byste jedli tento chléb a pili tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.
 1Cr 11 27 Kdo by tedy jedl ten chléb nebo pil kalich Páně nehodně, bude vinen proti tělu a krvi Páně.
 1Cr 11 28 Ať člověk zkoumá sám sebe, a takto ať z toho chleba jí a z toho kalicha pije.
 1Cr 11 29 Neboť kdo jí a pije nehodně, jí a pije sobě odsouzení, neboť nerozsuzuje tělo Páně.
 1Cr 11 30 Proto jsou mezi vámi mnozí slabí a neduživí a mnozí usínají.
 1Cr 11 31 Kdybychom sami sebe rozsuzovali, nebyli bychom souzeni.
 1Cr 11 32 Když jsme však souzeni od Pána, jsme vychováváni, abychom nebyli odsouzeni spolu se světem.
 1Cr 11 33 Proto, moji bratři, když se scházíte k jídlu, čekejte jeden na druhého.
 1Cr 11 34 Je-li někdo hladový, ať jí doma, abyste se nescházeli k odsouzení. Ostatní věci zařídím, až přijdu.
 1Cr 12 1 Co se týká duchovních projevů, bratři, nechci, abyste byli v nevědomosti.
 1Cr 12 2 Víte, že když jste byli pohané, bývali jste nedořaditelně vlečeni k němým modlám.
 1Cr 12 3 Proto vám oznamuji, že žádný, kdo mluví v Duchu Božím, neřekne: 'Ježíš buď proklet,' a nikdo nemůže říci: 'Pán Ježíš,' jedině v Duchu Svatém.
 1Cr 12 4 Jsou rozdíly v darech milosti, ale tentýž Duch;
 1Cr 12 5 jsou rozdíly v službách, ale tentýž Pán;
 1Cr 12 6 a jsou rozdíly v působení, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech.
 1Cr 12 7 Každému je dáván projev Ducha ke společnému prospěchu.
 1Cr 12 8 Neboť jednomu je skrze Ducha dáváno slovo moudrosti, jinému slovo poznání podle téhož Ducha;
 1Cr 12 9 dalšímu víra v témž Duchu, jinému dary uzdravování v témž Duchu;
 1Cr 12 10 jinému působení mocných činů, jinému proroctví, jinému rozlišování duchů, dalšímu druhu jazyků, jinému pak výklad jazyků.
 1Cr 12 11 Avšak to všechno působí jeden a týž Duch, který rozděluje každému jednotlivě, jak sám chce.
 1Cr 12 12 Neboť jako tělo je jedno, ač má mnoho údů, a všechny údy jednoho těla, ačkoli je jich mnoho, jsou jedno tělo, tak i Kristus.
 1Cr 12 13 Neboť v jednom Duchu jsme my všichni byli pokřtěni v jedno tělo, ať Židé nebo Řekové, ať otroci nebo svobodní, a všichni jsme z jednoho Ducha dostali napít.
 1Cr 12 14 Vždyť také tělo není jeden úd, nýbrž mnoho údů.
 1Cr 12 15 Kdyby noha řekla: 'Protože nejsem ruka, nepatřím k tělu', nepatří snad proto k tomu tělu?
 1Cr 12 16 A kdyby řeklo ucho: 'Protože nejsem oko, nepatřím k tělu', nepatří snad proto k tělu?
 1Cr 12 17 Kdyby celé tělo bylo jen oko, kde by byl sluch? Kdyby celé tělo bylo jen ucho, kde by byl čich?
 1Cr 12 18 Ale Bůh umístil údy: každý z nich v těle umístil tak, jak chtěl.
 1Cr 12 19 Kdyby bylo všechno jedním údem, kde by bylo tělo?
 1Cr 12 20 Je mnoho údů, ale jedno tělo.
 1Cr 12 21 Oko však nemůže říci ruce: 'Nepotřebuji tě,' ani hlava nemůže říci nohám: 'Nepotřebuji vás.'
 1Cr 12 22 Naopak ty údy těla, které se zdají být slabší, jsou nezbytné.
 1Cr 12 23 A části těla, které pokládáme za méně čestné, obklopujeme zvláštní ctí a našim neslušným částem dáváme tím větší slušnost,
 1Cr 12 24 což naše slušné údy nepotřebují. Ale Bůh sestavil tělo tak, že tomu potřebnému dal zvláštní čest,
 1Cr 12 25 aby v těle nebyla roztržka, ale aby údy navzájem o sebe stejně pečovaly.
 1Cr 12 26 A když jeden úd trpí, trpí spolu s ním všechny údy; a když je jeden úd oslavován, radují se všechny údy spolu s ním.
 1Cr 12 27 Vy jste tělo Kristovo a jednotlivě jste jeho údy.
 1Cr 12 28 A v církvi Bůh ustanovil nejprve apoštoly, za druhé proroky, za třetí učitele, potom moci, potom dary uzdravování, pomoci, vedení, druhy jazyků.
 1Cr 12 29 Jsou snad všichni apoštolové? Jsou snad všichni proroci? Jsou snad všichni učitelé? Mají snad všichni projevy moci?

1Cr 12 30 Mají snad všichni dary uzdravování? Mluví snad všichni jazyky? Nebo je snad všichni vykládají?

1Cr 12 31 Vy však usilujte o větší dary milosti. A ukazují vám ještě mnohem vzácnější cestu.

1Cr 13 1 Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, a lásku bych neměl, jsem jako dunící kov nebo zvučící zvon.

1Cr 13 2 A kdybych měl proroctví a znal všechna tajemství a měl všechno poznání a kdybych měl veškerou víru, takže bych přemísťoval hory, ale lásku bych neměl, nic nejsem.

1Cr 13 3 A kdybych dal pro nasycení chudých všechn svůj majetek a kdybych vydal své tělo k spálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje.

1Cr 13 4 Láska je trpělivá, dobrotivá, láska nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá.

1Cr 13 5 Nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nerozčiluje se, nepočítá zlo.

1Cr 13 6 Neraduje se z nepravosti, ale raduje se spolu s pravdou.

1Cr 13 7 Všechno snáší, všemu věří, ve vše doufá, všechno vydrží.

1Cr 13 8 Láska nikdy nezanikne. Proroctví - ta pomínou; jazyky - ty utichnou; poznání - to pomine.

1Cr 13 9 Neboť jen částečně poznáváme a částečně prorokujeme.

1Cr 13 10 Když však přijde to, co je dokonalé, pomine to, co je částečné.

1Cr 13 11 Když jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, uvažoval jsem jako dítě. Když jsem se stal mužem, zanechal jsem dětinských věcí.

1Cr 13 12 Neboť nyní vidíme jako v zrcadle, zastřeně, potom však uvidíme tváří v tvář. Nyní poznávám částečně, potom poznám důkladně, jak jsem byl také sám poznán.

1Cr 13 13 Nyní zůstává víra, naděje a láska, tyto tři věci. Ale největší z nich je láska.

1Cr 14 1 Usilujte o lásku a dychtěte po duchovních projevech, nejvíce však, abyste prorokovali.

1Cr 14 2 Neboť kdo mluví jazykem, nemluví k lidem, nýbrž k Bohu; nikdo mu nerozumí, duchem mluví tajemství.

1Cr 14 3 Kdo však prorokuje, mluví lidem k budování, povzbuzení a útěše.

1Cr 14 4 Kdo mluví jazykem, buduje sám sebe, ale kdo prorokuje, buduje církev.

1Cr 14 5 Chci, abyste všichni mluvili jazyky, avšak ještě více, abyste prorokovali. Kdo prorokuje, je větší než ten, kdo mluví jazyky, ledaže by i vykládal, aby se budovala církev.

1Cr 14 6 Tedy, bratři, kdybych k vám přišel a mluvil jazyky, co vám prospějí, když bych k vám nepromluvil ve zjevení, v poznání, v proroctví nebo vyučování?

1Cr 14 7 Stejně je tomu i s neživými nástroji vydávajícími zvuk, ať už s flétnou nebo s harfou: Kdyby nevydávaly různé tóny, jak by se poznalo, co se na flétnu nebo na harfu hraje?

1Cr 14 8 A kdyby polnice vydala nejasný zvuk, kdo by se chystal k boji?

1Cr 14 9 Tak i vy: Jestliže jazykem nevydáte jasné slovo, jak se pozná, co se mluví? Neboť budete mluvit do vzduchu.

1Cr 14 10 Vždyť na světě je tolik druhů jazyků a žádný není bez významu.

1Cr 14 11 Jestliže neznám význam jazyka, budu cizincem pro toho, kdo mluví, a ten, kdo mluví, bude cizincem pro mne.

1Cr 14 12 Tak i vy, poněvadž horlivě usilujete o duchovní projevy, snažte se, abyste se v nich rozhovňovali pro budování církve.

1Cr 14 13 Proto kdo mluví jazykem, ať se modlí, aby mohl také vykládat.

1Cr 14 14 Neboť když se modlím jazykem, můj duch se modlí, avšak má mysl je bez užítku.

1Cr 14 15 Co tedy? Budu se modlit duchem, ale budu se modlit i myslí; budu zpívat chvály duchem, ale budu zpívat chvály i myslí.

1Cr 14 16 Neboť kdybys dobrořečil jen duchem, jak by mohl přítomný prostý člověk říci 'Amen' k tvému díkůvzdání, když neví, co říkáš?

1Cr 14 17 Ty sice dobře děkuješ, ale ten druhý tím není budován.

1Cr 14 18 Děkuji Bohu, že mluvím jazyky více než vy všichni;

1Cr 14 19 ale v církvi - abych poučil i druhé - chci raději promluvit pět slov svou myslí než deset tisíc slov v jazyku.

1Cr 14 20 Bratři, ve svém myšlení nebuďte jako děti; ve zlém buďte jako nemluvnata, ale v myšlení buďte dospělí.

1Cr 14 21 V zákoně je napsáno: 'Jinými jazyky a rty cizinců budu mluvit k tomuto lidu, ale ani tak mě nebudou poslouchat,' praví Pán.

1Cr 14 22 Jazyky nejsou tedy znamením pro věřící, nýbrž pro nevěřící, proroctví však není pro nevěřící, nýbrž pro věřící.

1Cr 14 23 Když by se tedy sešel celý sbor a všichni by mluvili jazyky, a vešli by prostí lidé nebo nevěřící, cožpak neřeknou, že blázníte?

1Cr 14 24 Ale když budou všichni prorokovat a vejde někdo nevěřící nebo neznalý, bude ode všech usvědčován a ode všech souzen.

1Cr 14 25 Budou se odhalovat skryté věci jeho srdce, a tak padne na tvář, pokloní se Bohu a vyzná: 'Vskutku, mezi vámi je Bůh!'

1Cr 14 26 Co z toho tedy plyne, bratři? Když se sejdete, jeden má chvalo zpěv, druhý má učení, jiný má zjevení, jiný má jazyk, jiný má vyklad; všechno ať je k budování.

1Cr 14 27 Mluví-li někdo jazykem, ať mluví dva nebo nejvýše tři, a to jeden po druhém, a jeden ať vykládá.

1Cr 14 28 A jestliže tam není vykladač, ať ve shromáždění mlčí; ať mluví k sobě a k Bohu.

1Cr 14 29 Proroci ať mluví dva nebo tři a ti ostatní ať rozsuzují.

1Cr 14 30 A když by dostal zjevení jiný, který tam sedí, ať ten první umlkne.

1Cr 14 31 Jeden po druhém můžete všichni prorokovat, aby se všichni učili a všichni byli povzbuzováni.

1Cr 14 32 Duchové proroků se podřizují prorokům,

1Cr 14 33 neboť Bůh není Bohem zmatku, nýbrž Bohem pokoje. Jako ve všech shromážděních svatých,

1Cr 14 34 [vaše] ženy nechtě ve shromážděních mlčí. Nedovoluje se jim, aby mluvily; ať jsou podřizené, jak praví i Zákon.

1Cr 14 35 chtějí-li se něco naučit, ať se ptají doma svých mužů. Je totiž neslušné, aby žena mluvila ve shromáždění.

1Cr 14 36 Vyšlo snad Boží slovo od vás? Nebo přišlo jen k vám samotným?

1Cr 14 37 Považuje-li se někdo za proroka nebo duchovního člověka, ať uznává, že to, co vám píšu, je Pánovo přikázání.

1Cr 14 38 Jestliže to někdo neuznává, sám nebude uznáván.

1Cr 14 39 A tak, moji bratři, horlivě se snažte prorokovat a nebraňte mluvit jazyky.

1Cr 14 40 všechno ať se děje slušně a spořádaně.

1Cr 15 1 Připomínám vám, bratři, evangelium, které jsem vám oznámil, které jste přijali, v němž stojíte

1Cr 15 2 a skrze něž jste i zachraňováni, držíte-li se ho tak, jak jsem vám je oznámil - ledaže byste byli uvěřili nadarmo.

1Cr 15 3 Předal jsem vám především to, co jsem také sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem,

1Cr 15 4 byl pohřben a třetího dne byl vzkříšen podle Písem,

1Cr 15 5 zjevil se Kéfovi a potom Dvanácti.

1Cr 15 6 Dále se zjevil více než pěti stům bratřím najednou; většina z nich doposud žije, někteří však již zemřeli.

1Cr 15 7 Potom se zjevil Jakubovi a potom všem apoštolům.

1Cr 15 8 Naposledy ze všech, jako nedochůdčeti, zjevil se také mně.

1Cr 15 9 Neboť já jsem nejmenší z apoštolů; nejsem hoden nazývat se apoštolem, protože jsem pronásledoval Boží církev.

1Cr 15 10 Boží milostí jsem to, co jsem. A jeho milost, kterou mi prokázal, nebyla marná, vždyť jsem usilovně pracoval více než všichni ostatní - nikoli já, nýbrž Boží milost, která byla se mnou.

1Cr 15 11 Ať už tedy já, nebo oni - takto hlásáme a tak jste uvěřili.

1Cr 15 12 Když se tedy hlásá o Kristu, že vstal z mrtvých, jak to, že někteří mezi vámi říkají, že není vzkříšení mrtvých?

1Cr 15 13 Není-li vzkříšení mrtvých, pak nevstal ani Kristus.

1Cr 15 14 Jestliže však Kristus nevstal z mrtvých, pak je naše zvěstování prázdné, prázdná je i vaše víra

1Cr 15 15 a my jsme se také stali falešnými Božími svědky - vždyť jsme vydali svědectví o Bohu, že probudil k životu Krista, on ho však neprobudil, jestliže totiž mrtví nevstávají.

1Cr 15 16 Neboť jestliže mrtví nevstávají, není vzkříšen ani Kristus.

1Cr 15 17 Není-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších.

1Cr 15 18 Pak tedy zahynuli i ti, kteří v Kristu zemřeli.

1Cr 15 19 Máme-li naději v Kristu jen v tomto životě, jsme nejubožejší ze všech lidí.

1Cr 15 20 Avšak Kristus vstal z mrtvých, prvotina těch, kdo zemřeli.

1Cr 15 21 Když tedy přišla skrze člověka smrt, přišlo skrze člověka také vzkříšení mrtvých.

1Cr 15 22 Jako v Adamovi všichni umírají, tak také v Kristu budou všichni obživeni.

1Cr 15 23 Každý však ve svém pořadí: jako prvotina Kristus, potom při jeho příchodu ti, kdo jsou Kristovi,

1Cr 15 24 potom bude konec, až Kristus odevzdá království Bohu a Otci a zruší každou vládu, každou vrchnost i moc.

1Cr 15 25 Neboť on musí kralovat, dokud nepoloží všechny nepřátele pod jeho nohy.

1Cr 15 26 Jako poslední nepřítel bude zahlazena smrt.

1Cr 15 27 Neboť 'všechno podřídil pod jeho nohy.' Když však řekl, že je všechno podříděno, je zřejmé, že všechno kromě toho, kdo mu všechno podřídil.

1Cr 15 28 A až mu podřídí všechno, pak i sám Syn se podřídí tomu, jenž mu podřídil všechno, aby byl Bůh všechno ve všem.

1Cr 15 29 Co potom budou dělat ti, kteří se dávají křtít za mrtvé? Jestliže mrtví vůbec nevstávají, proč se za ně dávají křtít?

1Cr	15	30	A proč i my se vydáváme do nebezpečí v každou hodinu?
1Cr	15	31	Denně umírám - jakože vy, bratři, jste moje chloubka, kterou mám v Kristu Ježíši, našem Pánu.
1Cr	15	32	Jestliže, po lidsku řečeno, jsem v Efezu bojoval s šelmami, co mi to prospěje? Jestliže mrtví nevstávají, 'jezme a pijme, neboť zítra zemřeme.'
1Cr	15	33	Neklamte se: 'Špatné řeči ničí dobré mravy.'
1Cr	15	34	Vystríznělivějte, jak se sluší, a nehřešte. Vždyť někteří z vás nemají ani ponětí o Bohu. Říkám to k vašemu zahanbení.
1Cr	15	35	Někdo však řekne: 'Jak vstanou mrtví?' 'V jakém těle přijdou?'
1Cr	15	36	Pošetilý člověče! To, co zaséváš, neobživne, jestliže neumře.
1Cr	15	37	A co zaséváš, není to tělo, které má vzniknout, nýbrž holé zrno, například pšeničné nebo nějaké jiné.
1Cr	15	38	Bůh mu však dává tělo, jak to sám chtěl: každému semeni jeho vlastní tělo.
1Cr	15	39	Není každé tělo stejné, nýbrž jiné je tělo lidské, jiné je tělo dobytka, jiné tělo ptáků a jiné tělo ryb.
1Cr	15	40	A jsou těla nebeská a těla pozemská, ale jiná je sláva nebeských a jiná pozemských.
1Cr	15	41	Jiná je sláva slunce, jiná je sláva měsíce a jiná je sláva hvězd.
1Cr	15	42	Neboť hvězda od hvězdy se liší ve slávě. Tak je tomu i při vzkříšení mrtvých: Zasévá se v porušitelnosti, vstává v neporušitelnosti;
1Cr	15	43	zasévá se v potupě, vstává ve slávě; zasévá se v slabosti, vstává v moci.
1Cr	15	44	Zasévá se tělo duševní, vstává tělo duchovní. Je-li tělo duševní, je také tělo duchovní.
1Cr	15	45	Tak je i napsáno: První člověk, Adam, se stal duší živou, poslední Adam Duchem oživujícím.
1Cr	15	46	Ale ne nejprve duchovní, nýbrž duševní, a potom duchovní.
1Cr	15	47	První člověk je ze země, z prachu, druhý člověk Pán z nebe.
1Cr	15	48	Jaký je ten pozemský, taková i ti pozemští; a jaký ten nebeský, taková i ti nebeští.
1Cr	15	49	A jako jsme nesli podobu pozemského, nesme také podobu nebeského.
1Cr	15	50	Toto vám říkám, bratři, že tělo a krev nemůže obdržet za dědictví Boží království ani porušitelné nebude dědicem neporušitelného.
1Cr	15	51	Hle, říkám vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni,
1Cr	15	52	aráz, v okamžiku, při zvuku poslední polnice. Zazní polnice, a mrtví vstanou jako neporušitelní a my budeme proměněni.
1Cr	15	53	Neboť toto porušitelné tělo musí obléci neporušitelnost a toto smrtelné musí obléci nesmrtelnost.
1Cr	15	54	Když toto porušitelné tělo oblékne neporušitelnost a toto smrtelné oblékne nesmrtelnost, tehdy se uskuteční slovo, které je napsáno: 'Smrt byla pohlcena ve vítězství.'
1Cr	15	55	'Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvůj osten?'
1Cr	15	56	Ostnem smrti je hřích a mocí hříchu je Zákon.
1Cr	15	57	Budiž díky Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista.
1Cr	15	58	Tak tedy, moji milovaní bratři, buďte pevní a nepohnutelní, stále se rozhojňujte v Pánově díle, věduce, že vaše námaha není v Pánu zbytečná.
1Cr	16	1	Pokud jde o sbírku pro svaté: jak jsem přikázal galatským sborům, tak učíte i vy.
1Cr	16	2	V první den týdne ať každý z vás doma dá stranou tolik, kolik bude moci uložit, aby se sbírky nemusely konat teprve tehdy, až k vám přijdu.
1Cr	16	3	Až budu u vás, pošlu s potvrzujícími dopisy ty, které uznáte za hodné, aby odnesli váš dar do Jeruzaléma.
1Cr	16	4	Bude-li vhodné, abych šel i já, půjdou se mnou.
1Cr	16	5	Přijdu k vám, až projdu Makedonií. Makedonií totiž jen procházím, ale u vás snad pobudu anebo přečkám zimu, abyste mne potom mohli vypravit, kamkoliv půjdu.
1Cr	16	7	Nechci vás teď totiž uvidět jen letmo; doufám, že u vás nějaký čas zůstanu, dovolí-li Pán.
1Cr	16	8	Až do letnic zůstanu v Efezu,
1Cr	16	9	neboť jsou zde pro mne otevřeny dveře k velké a účinné službě, ale i odpůrců je mnoho.
1Cr	16	10	Přijde-li Timoteus, hleďte, aby neměl u vás žádné potíže, neboť koná Pánovo dílo jako já.
1Cr	16	11	Ať jím tedy nikdo nepohrdá. Vypravte ho v pokoji, aby přišel ke mně, neboť na něho čekám spolu s bratry.
1Cr	16	12	Co se týče bratra Apolla, mnoho jsem ho povzbuzoval, aby přišel s bratry k vám. Ale vůbec tu nebyla vůle, aby nyní přišel. Přijde, jakmile bude vhodná doba.
1Cr	16	13	Bďte, stůjte pevně ve víře, buďte zmužilí, posilujte se.

1Cr 16 14 Všechno ať se mezi vámi děje v lásce.
 1Cr 16 15 Vyzývám vás, bratři: Víte o lidech z domu Štěpánova, že jsou prvotinou
 Achaje a že se oddali službě svatým.
 1Cr 16 16 I vy se podržujte takovým lidem, i každému, kdo usilovně spolupracuje
 na Božím díle.
 1Cr 16 17 Raduji se nad přítomností Štěpána, Fortunata i Achaiika, protože oni mi
 nahradili vaši nepřítomnost.
 1Cr 16 18 Občerstvili mého i vašeho ducha. Uznávejte takové bratry.
 1Cr 16 19 Pozdravují vás asijské sbory. Velice vás pozdravuje v Pánu Akvilas a
 Priska spolu se shromážděním v jejich domě.
 1Cr 16 20 Pozdravují vás všichni bratři. Pozdravte se navzájem svatým políbením.
 1Cr 16 21 Pozdrav mou, Pavlovou rukou.
 1Cr 16 22 Kdo nemá rád Pána, ať je proklet! Marana tha!
 1Cr 16 23 Milost Pána Ježíše Krista s vámi.
 1Cr 16 24 Moje láska je se všemi vámi v Kristu Ježíši. Amen.
 2Cr 1 1 Pavel, z vůle Boží apoštol Krista Ježíše, a bratr Timoteus církvi
 Boží, jež je v Korintu, se všemi svatými, kteří jsou v celé Achaji:
 2Cr 1 2 Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.
 2Cr 1 3 Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a
 Bůh veškerého povzbuzení,
 2Cr 1 4 který nás povzbuzuje v každém našem soužení, abychom i my mohli
 povzbuzovat ty, kteří jsou v jakémkoli soužení, tím povzbuzením, kterým Bůh povzbuzuje nás.
 2Cr 1 5 Neboť jako se na nás rozhojňují utrpení Kristova, tak se skrze Krista
 rozhojňuje i naše povzbuzení.
 2Cr 1 6 Jsme-li tedy v soužení, je to k vašemu povzbuzení a záchraně; jsme-li
 povzbuzováni, je to k vašemu povzbuzení, které se projevuje ve vytrvalém snášení týchž
 utrpení, jež i my snášíme.
 2Cr 1 7 Naše naděje, pokud jde o vás, je pevná; víme, že jako jste účastni
 utrpení, tak i povzbuzení.
 2Cr 1 8 Nechceme, bratři, abyste nevěděli o našem soužení, které nás potkalo v
 Asii; dolehlo na nás nadmíru těžce, nad naši sílu, takže jsme si zoufali, až jsme i
 pochybovali o svém životě.
 2Cr 1 9 Sami v sobě jsme však měli ten rozsudek smrti, abychom nespolehali na
 sebe, ale na Boha, který křísí mrtvé;
 2Cr 1 10 on nás vysvobodil z takového nebezpečí smrti, a ještě vysvobodí; v
 něho jsme složili svou naději, že ještě znovu vysvobodí,
 2Cr 1 11 když i vy nám budete pomáhat modlitbou, aby mnozí děkovali za nás
 kvůli daru milosti, kterého se nám dostalo skrze přímluvy mnohých.
 2Cr 1 12 Neboť toto je naše chloubka: svědectví našeho svědomí, že jsme si na
 světě - a obzvláště mezi vámi - počínali v prostotě a Boží upřímnosti, ne v tělesné moudrosti,
 nýbrž v Boží milosti.
 2Cr 1 13 Neboť vám nepíšeme nic jiného, než co čtete a také chápete, a doufám,
 že dokonale pochopíte,
 2Cr 1 14 jako jste nás už i zčásti pochopili, že jsme vaší chloubou, tak jako i
 vy naší v den našeho Pána Ježíše.
 2Cr 1 15 V této důvěře jsem k vám chtěl už dříve přijít, abyste dostali dvojí
 milost,
 2Cr 1 16 a skrze vás projít do Makedonie a z Makedonie opět přijít k vám, a od
 vás být vypraven do Judska.
 2Cr 1 17 Když jsem tedy toto chtěl, jednal jsem snad lehkověrně? Nebo snad to,
 co zamýšlím, je podle těla, takže 'ano, ano' u mne znamená zároveň 'ne, ne'?
 2Cr 1 18 Bůh je však věrný, takže naše slovo k vám není 'ano' i 'ne'.
 2Cr 1 19 Neboť Boží Syn, Ježíš Kristus, který byl mezi vámi skrze nás vyhlášen
 - mnou, Silvanem a Timoteem - nebyl 'ano' i 'ne', nýbrž v něm se uskutečnilo 'ano'.
 2Cr 1 20 Neboť všechna Boží zaslíbení, kolik jich jen je, v něm jsou 'ano'.
 Proto je také skrze něho řečeno 'amen' k slávě Bohu skrze nás.
 2Cr 1 21 Ten, kdo nás upevňuje spolu s vámi v Kristu a pomazal nás, je Bůh.
 2Cr 1 22 On nás také zapečetil a do našich srdcí dal Ducha jako závdavek.
 2Cr 1 23 Volám Boha za svědka na svou duši, že jen z ohledu na vás jsem ještě
 nepřišel do Korintu.
 2Cr 1 24 Nejsme pány nad vaší vírou, nýbrž jsme pomocníky vaší radosti; vždyť
 vírou pevně stojíte.
 2Cr 2 1 Rozhodl jsem se však, že k vám nepříjdu opět v zármutku.
 2Cr 2 2 Neboť jestliže já vás zarmucuji, kdo mi bude působit radost, ne-li
 ten, koho já zarmucuji?
 2Cr 2 3 A právě toto píšu, abych po svém příchodu neměl zármutek kvůli těm,
 kdo mi měli působit radost; jsem o vás všech přesvědčen, že moje radost je radostí vás všech.
 2Cr 2 4 Vždyť vám píšu ve velikém soužení, v sevření srdce a s mnohými slzami;
 ne proto, abyste byli zarmoucení, ale abyste poznali lásku, kterou k vám překypuji.
 2Cr 2 5 Způsobil-li někdo zármutek, nezpůsobil ho jen mně, ale zčásti - abych
 nepřeháněl - vám všem.
 2Cr 2 6 Takovému člověku stačí pokárání, kterého se mu dostalo od většiny z

vás.
2Cr 2 7 Takže mu raději naopak odpusťte a povzbuďte ho, aby snad přemírou
zármutku nebyl takový člověk pohlcen.
2Cr 2 8 Vybízím vás tedy, abyste ho ujistili svou láskou.
2Cr 2 9 Proto vám také píšu, abych vás vyzkoušel a poznal, jste-li ve všem
poslušni.
2Cr 2 10 Komu vy něco odpouštíte, odpouštím i já. Neboť i já, cokoliv jsem
odpustil - měl-li jsem co odpustit - učinil jsem to pro vás před tváří Kristovou,
2Cr 2 11 abychom nebyli oklamáni od Satana; vždyť jeho úmysly nám nejsou
neznámy.
2Cr 2 12 Když jsem přišel do Troady hlásat evangelium Kristovo - a naskytla se
mi příležitost v Pánu -,
2Cr 2 13 můj duch neměl pokoje, protože jsem nenalezl svého bratra Tita;
rozloučil jsem se s nimi a odešel do Makedonie.
2Cr 2 14 Díky Bohu, který nás stále vede v triumfálním průvodu v Kristu a
zjevuje skrze nás na každém místě vůni své známosti.
2Cr 2 15 Neboť jsme Kristovou láskou vůni Bohu mezi těmi, kteří jsou
zachraňováni, i mezi těmi, kteří jdou do záhuby.
2Cr 2 16 Jedněm jsme vůni smrti ke smrti, druhým vůni života k životu. Ale kdo
je k tomu způsobilý?
2Cr 2 17 Neboť nejsme jako ti mnozí, kteří kupčí s Božím slovem, nýbrž jako ti,
kdo mluví z upřímnosti, jako ti, kdo mluví z Boha, tak mluvíme před Boží tváří v Kristu.
2Cr 3 1 To začínáme opět doporučovat sami sebe? Nebo snad potřebujeme, jako
někteří, doporučující dopisy k vám nebo od vás?
2Cr 3 2 Vy jste naším dopisem, který je napsán v našich srdcích a který znají
a čtou všichni lidé.
2Cr 3 3 Je přece zjevné, že jste dopisem Kristovým, vypůsobeným naší službou a
napsaným ne inkoustem, nýbrž Duchem Boha živého, ne na kamenných deskách, nýbrž na deskách
lidských srdcí.
2Cr 3 4 Takovou pak máme skrze Krista důvěru k Bohu:
2Cr 3 5 Ne sami ze sebe se pokládáme za způsobilé, jako bychom měli něco sami
ze sebe, ale naše způsobilost je z Boha.
2Cr 3 6 On nás také učinil způsobilými k tomu, abychom byli služebníky Nové
smlouvy, ne litery, nýbrž Ducha; neboť litera zabíjí, ale Duch obživuje.
2Cr 3 7 Jestliže se služba smrti vyrytá literami do kamenů udála v takové
slávě, že synové Izraele nemohli pohledět do Mojžíšovy tváře kvůli slávě jeho obličejí, která
pomíjela,
2Cr 3 8 jak by nebyla mnohem slavnější služba Ducha?
2Cr 3 9 Neboť jestliže byla sláva v službě odsouzení, mnohem více oplývá
slávou služba spravedlnosti.
2Cr 3 10 Neboť vskutku to, co v tomto případě mělo slávu, již nemá slávu
vzhledem k této vše převyšující slávě.
2Cr 3 11 Neboť jestliže skrze slávu přišlo už to, co pomíjí, oč slavnější je
to, co zůstává.
2Cr 3 12 Když tedy máme takovou naději, počínáme si zcela otevřeně.
2Cr 3 13 Ne jako Mojžíš, který si dával na tvář závoj, aby synové Izraele
nehleděli na konec toho, co pomíjí.
2Cr 3 14 Avšak jejich myšlení otupělo. Až do dnešního dne zůstává při čtení
Staré smlouvy tentýž závoj neodkrytý, protože pomíjí jen v Kristu.
2Cr 3 15 Ale až dodnes, kdykoli se předcítá Mojžíš, leží závoj na jejich srdci.
2Cr 3 16 Kdykoli se však člověk obrátí k Pánu, je závoj odstraněn.
2Cr 3 17 Ten Pán je Duch. Kde je Duch Pánův, tam je svoboda.
2Cr 3 18 A my všichni, spatřující s odhalenou tváří Pánovu slávu jako v
zrcadle, jsme přetvářeni v týž obraz, od slávy k slávě, jako od Pána, Ducha.
2Cr 4 1 Když tedy máme tuto službu podle milosrdenství, kterého se nám
dostalo, nechabujeme,
2Cr 4 2 ale odřekli jsme se věcí ukrývaných kvůli hanbě a nepočínáme si
chytrácky ani nepřekrucujeme slovo Boží, nýbrž zjevováním pravdy se představujeme každému
lidskému porozumění před Bohem.
2Cr 4 3 Je-li však naše evangelium zahaleno, je zahaleno těm, kteří hynou.
2Cr 4 4 Jim, nevěřícím, bůh tohoto věku oslepil myšlení, aby jim nevzešlo
světlo evangelia slávy Krista, jenž je obrazem Božím.
2Cr 4 5 Neboť nehlasáme sami sebe, nýbrž Ježíše Krista, Pána, a sebe jako vaše
otroky pro Ježíše.
2Cr 4 6 Neboť Bůh, který řekl: 'Z temnoty ať zazáří světlo,' zazářil v našich
srdcích, aby osvitil lidi poznáním Boží slávy v osobě Ježíše Krista.
2Cr 4 7 Tento poklad máme však v hliněných nádobách, aby přemíra té moci byla
z Boha, a ne z nás.
2Cr 4 8 Ve všem jsme sužováni, ale nejsme vhnáni do úzkých; býváme v
nejistotě, ale nejsme zoufalí;
2Cr 4 9 jsme pronásledováni, ale nejsme opouštěni; jsme sráženi, ale nejsme
ničení.

2Cr	4	10	Stále nosíme na svém těle Ježíšovo umírání, aby i život Ježíšův byl
zjeven na našem těle.			
2Cr	4	11	Neboť my, kteří žijeme, jsme stále vydáváni pro Ježíše na smrt, aby i
život Ježíšův byl zjeven na našem smrtelném těle.			
2Cr	4	12	Takže v nás působí smrt, kdežto ve vás život.
2Cr	4	13	Protože však máme téhož Ducha víry podle toho, co je napsáno: 'uvěřil
jsem, proto jsem mluvil,' i my věříme, proto také mluvíme			
2Cr	4	14	a víme, že ten, který vzkřísil Pána Ježíše, také nás s Ježíšem vzkřísí
a postaví spolu s vámi.			
2Cr	4	15	vždyť to všechno je kvůli vám, aby milost, rozhojněná skrze mnohé
lidi, rozmnožila vděčnost ke slávě Boží.			
2Cr	4	16	Proto nezemdlíváme; i když náš vnější člověk chátrá, ten vnitřní se
však den ze dne obnovuje.			
2Cr	4	17	To naše nynější lehké soužení nám totiž působí nesmírně veliké brímě
věčné slávy,			
2Cr	4	18	když nehledíme na věci viditelné, ale na neviditelné; neboť viditelné
věci jsou dočasné, neviditelné však věčné.			
2Cr	5	1	Víme totiž, že bude-li stan našeho pozemského přebývání zbořen, máme
příbytek od Boha: ne lidskou rukou postavený, ale věčný dům v nebesích.			
2Cr	5	2	Neboť v tomto stanu vzdycháme a toužíme si obléci ještě i náš
příbytek, který pochází z nebe.			
2Cr	5	3	Kdybychom pak byli i svlečení, nebudeme shledáni nahými.
2Cr	5	4	Pokud jsme totiž v tomto stanu, sténáme a je nám těžko, neboť nechceme
být svlečení, nýbrž přioděni, aby to, co je smrtelné, bylo pohlaceno životem.			
2Cr	5	5	Ten, kdo nás právě k tomu připravil, je Bůh, který nám také dal Ducha
jako závdavek.			
2Cr	5	6	Jsme tedy vždy plni důvěry a víme, že dokud máme domov v tomto těle,
jsme vzdáleni od Pána.			
2Cr	5	7	Neboť chodíme vírou, ne tím, co vidíme.
2Cr	5	8	Jsme plni důvěry a raději chceme odejít z tohoto těla a přijít domů k
Pánu.			
2Cr	5	9	Proto se i horlivě snažíme, abychom se mu líbili, ať zůstáváme doma
nebo odcházíme.			
2Cr	5	10	Neboť my všichni se musíme objevit před soudnou stolicí Kristovou, aby
každý přijal odplatu za to, co vykonal v těle, ať už to bylo dobré nebo zlé.			
2Cr	5	11	Protože tedy známe bázeň před Pánem, přesvědčujeme lidi a Bohu jsme
známí; a doufám, že jsme známí i vašemu svědomí.			
2Cr	5	12	Neboť se vám nechceme znovu doporučovat, nýbrž dáváme vám příležitost
chlubit se námi, abyste měli něco pro ty, kteří se chválí navenek, a ne v srdci.			
2Cr	5	13	Když jsme byli jako blázni, bylo to pro Boha; když jednáme rozumně, je
to pro vás.			
2Cr	5	14	Neboť Kristova láska nás váže, když jsme usoudili toto: Protože jeden
zemřel za všechny, tedy všichni zemřeli.			
2Cr	5	15	A on zemřel za všechny, aby ti, kteří žijí, nežili už sami sobě, nýbrž
tomu, kdo za ně zemřel a vstal z mrtvých.			
2Cr	5	16	A tak od nynějška nikoho neznáme podle těla. Ačkoli jsme i znali
Krista podle těla, nyní ho již takto neznáme.			
2Cr	5	17	Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle,
je tu všechno nové.			
2Cr	5	18	A to všechno je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista a
dal nám službu smíření.			
2Cr	5	19	Neboť Bůh byl v Kristu, když smiřoval svět se sebou a nepočítal lidem
jejich provinění, a uložil v nás to slovo smíření.			
2Cr	5	20	Jsme tedy Kristovi vyslanci a Bůh jako by vás skrze nás vyzýval. Na
místě Kristově prosíme: Smiřte se s Bohem.			
2Cr	5	21	Toho, který hřích nepoznal, za nás učinil hříchem, abychom se my stali
Boží spravedlností v něm.			
2Cr	6	1	Jako Boží spolupracovníci vás také napomínáme, abyste Boží milost
nepřijali nadarmo.			
2Cr	6	2	Neboť praví: 've vítaný čas jsem tě vyslyšel a v den záchrany jsem ti
pomohl.' Hle, nyní je nanejvýš vítaný čas, hle, nyní je den záchrany.			
2Cr	6	3	Nikomu nedáváme v ničem důvod k pohoršení, aby tato služba nebyla
pohaněna.			
2Cr	6	4	Ve všem se představujeme jako Boží služebníci: v mnohé vytrvalosti, v
souženích, v tlacích, v úzkostech,			
2Cr	6	5	v ranách, ve vězeních, ve zmatcích, v těžkých pracích, ve bděních, v
postech,			
2Cr	6	6	v čistotě, v poznání, v trpělivosti, v dobrotě, v Duchu Svatém, v
nepokrytécké lásce,			
2Cr	6	7	ve slovu pravdy, v moci Boží; skrze zbroj spravedlnosti v pravici i v
levici,			
2Cr	6	8	skrze slávu i potupu, skrze pomluvu i pochvalu, jako svůdcové, a přece

pravdi ví,
2Cr 6 9 jako neznámí i uznávání, jako umírající - a hle, jsme naživu, jako
trestaní, ale ne usmrcovaní,
2Cr 6 10 jako zarmucovaní, avšak stále se radující, jako chudí, avšak mnohé
zbohacující, jako nic nemající, a přece všechno držíci.
2Cr 6 11 Pro vás, Korintáné, se otevřela naše ústa a rozšířilo se naše srdce.
2Cr 6 12 Nejste tísněni v nás, jste tísněni ve svém nitru.
2Cr 6 13 Na oplátku - říkám to jako dětem - rozšířte i vy svá srdce.
2Cr 6 14 Nebudte zapráženi do cizího jha s nevěřícími. Neboť co má společného
spravedlnost s nepravostí? A jaké je společenství světla s tmou?
2Cr 6 15 Jaký je souzvuk Krista s Belialem? Jaký podíl věřícího s nevěřícím?
2Cr 6 16 Jaké spojení svatyně Boží s modlami? Neboť vy jste svatyní Boha
živého, jak řekl Bůh: 'Budu bydlet v nich a procházet se mezi nimi, a budu jejich Bohem a oni
budou mým lidem.'
2Cr 6 17 Proto 'vyjděte z jejich středu a oddělte se,' praví Pán, 'a nečistého
se nedotýkejte; a já vás přijmu
2Cr 6 18 a budu vám Otcem a vy mi budete syny a dcerami', praví Pán Všemohoucí.
2Cr 7 1 Když tedy máme tato zaslíbení, milování, očistme se od každé poskvrny
těla i ducha, dokonávající své posvěcení v bázni Boží.
2Cr 7 2 Přijměte nás do svého srdce. Ni komu jsme neublížili, ni komu
neuškodili, nikoho neoklamali.
2Cr 7 3 Neříkám to k vašemu odsouzení. Vždyť jsem již dříve řekl, že jste v
našich srdcích, abyste s námi zemřeli i žili.
2Cr 7 4 Mám k vám velikou důvěru, velice se vámi chlubím, jsem naplněn
potěšením, má radost daleko převyšuje všechno naše soužení.
2Cr 7 5 Vždyť když jsme přišli do Makedonie, nezakusili jsme žádnou tělesnou
úlevu, ale ve všem jsme byli sužováni; zvenčí boje, zevnitř strachy.
2Cr 7 6 Ale Bůh, který potěšuje sklíčené, potěšil i nás příchodem Titovým.
2Cr 7 7 A nejen jeho příchodem, ale i tím potěšením, které měl on z vás; takže
když nám vypravoval o vaší touze, o vašem nářku a o vaší horlivosti pro mne, velice jsem se
zaradoval.
2Cr 7 8 Ačkoliv jsem vás ve svém dopise zarmoutil, nelituji toho - třebaže
jsem toho i litoval - neboť vidím, že vás onen dopis - byť i nakrátko - zarmoutil.
2Cr 7 9 Teď se raduji ne proto, že jste byli zarmouceni, ale proto, že jste
byli zarmouceni ku pokání. Byli jste zarmouceni podle Boha, takže jste od nás v ničem
neutrpkali škodu.
2Cr 7 10 Zármutek, který je podle Boha, působí pokání k záchraně, jehož nelze
lítovat, kdežto zármutek světa působí smrt.
2Cr 7 11 Hle, co u vás vypůsobilo právě to, že jste se zarmoutili podle Boha:
jaké zaujetí, jakou obranu, jaké rozhořčení, jaký strach, jakou touhu, jakou horlivost, jaké
potrestání. Ve všem jste prokázali, že jste v té věci čistí.
2Cr 7 12 I když jsem vám napsal, nebylo to kvůli tomu, kdo ublížil, ani kvůli
tomu, komu bylo ublíženo, ale proto, aby se u vás projevilo vaše zaujetí pro nás před Bohem.
2Cr 7 13 Tím jsme povzbuzeni. Ještě mnohem více nad toto povzbuzení jsme však
byli potěšeni radostí Titovou, že jeho duch byl vámi všemi obcerstven.
2Cr 7 14 Jestliže jsem se mu chlubil něčím, co se týkalo vás, nebyl jsem
zahanben; ale jako jsme vám všechno řekli pravdivě, tak i naše chlouba před Titem obstála jako
pravda.
2Cr 7 15 A hojná je jeho náklonnost k vám, když si připomíná poslušnost vás
všech, jak jste ho s bázní a třesením přijali.
2Cr 7 16 Raduji se, že se na vás ve všem mohu spoléhat.
2Cr 8 1 Oznamujeme vám, bratři, Boží milost, která byla dána sborům v
Makedonii:
2Cr 8 2 ve veliké zkoušce soužením se rozhojnila jejich překypující radost a
jejich hluboká chudoba do bohatství štědrosti.
2Cr 8 3 Dosvědčuji, že dali podle své možnosti, ba i nad možnost; sami od sebe
2Cr 8 4 nás velmi naléhavě prosili o tu milost, aby se mohli účastnit na
službě pro svaté.
2Cr 8 5 A učinili to nejen tak, jak jsme očekávali, ale dali sami sebe nejprve
Pánu a skrze Boží vůli i nám.
2Cr 8 6 Vybidli jsme tedy Tita, aby u vás také dokončil i tuto milost tak, jak
již dříve začal.
2Cr 8 7 Ale jako se ve všem rozhojňujete, ve víře, v slovu, v poznání, ve vší
horlivosti i v lásce, kterou jsme vzbudili ve vás, tak se rozhojňujte i v této milosti.
2Cr 8 8 Neříkám to jako nařízení, nýbrž skrze horlivost druhých chci vyzkoušet
také ryznost vaší lásky.
2Cr 8 9 Znáte přece milost našeho Pána Ježíše Krista: ačkoli byl bohatý, stal
se kvůli vám chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli.
2Cr 8 10 Řeknu vám o tom své mínění. Je to užitečné pro vás, kteří jste tuto
milost nejen začali již od loňska připravovat, ale sami jste ji i chtěli.
2Cr 8 11 Nyní ji také dokonejte, aby stejně tak, jako jste pohotově chtěli,
jste to i dokonali z toho, co máte.

2Cr 8 12 Nebot' je-li ochota dát přiměřená tomu, co člověk má, a ne tomu, co nemá, je vítaná.

2Cr 8 13 Neměla by jiným přinést úlevu a vám soužení, ale mělo by to být na základě vyrovnání.

2Cr 8 14 v nynější době váš přebytek pomůže jejich nedostatku, aby jejich přebytek zase pomohl vašemu nedostatku, a tak aby nastalo vyrovnání,

2Cr 8 15 jak je napsáno: 'Tomu, kdo nasbíral mnoho, nepřebylo, a ten, kdo nasbíral málo, neměl nedostatek.'

2Cr 8 16 Díky Bohu, že dal Titovi do srdce stejný horlivý zájem o vás,

2Cr 8 17 takže tu výzvu přijal, a ve své horlivosti sám od sebe odchází k vám.

2Cr 8 18 Spolu s ním posíláme bratra, o jehož počínání ve službě evangelia se šíří chvála skrze všechny sbory.

2Cr 8 19 A nejen to, ale byl také sbory určen za našeho společníka na cestách s touto milostí, o kterou se staráme ke slávě samého Pána a podle naší ochoty si navzájem pomoci.

2Cr 8 20 Tak se varujeme toho, že by nás někdo podezíral při naší péči o tuto štědrú hojnost.

2Cr 8 21 Nebot' předem dbáme o to, aby vše bylo správné nejen před Pánem, nýbrž i před lidmi.

2Cr 8 22 s nimi ještě posíláme našeho bratra, kterého jsme v četných zkouškách shledali horlivým v mnoha ohledech. A nyní je ještě mnohem horlivější pro velkou důvěru, kterou má k vám.

2Cr 8 23 Pokud jde o Tita, je to můj společník a spolupracovník v práci pro vás, pokud jde o naše bratry, jsou to vyslanci sborů a sláva Kristova.

2Cr 8 24 Podejte jim tedy před sbory důkaz své lásky a toho, že se vámi právem chlubíme.

2Cr 9 1 O této službě pro svaté je zbytečné, abych vám psal.

2Cr 9 2 Nebot' znám vaši ochotu, pro kterou se vámi chlubím před Makedonany, že totiž Achaia je už od loňska připravena; vaše horlivost podnítila většinu z nich.

2Cr 9 3 Posílám tyto bratry, aby naše hrdost na vás v této věci nevyzněla naprázdno, abyste byli připraveni, jak jsem říkal,

2Cr 9 4 a abychom my - neřku-li vy - nebyli zahanbeni v této jistotě, kdyby se mnou přišli Makedonci a našli vás nepřipravené.

2Cr 9 5 Proto jsem považoval za nutné vyzvat tyto bratry, aby k vám šli napřed a připravili toto vaše dopředu slíbené požehnání; ať je takto připravené jako požehnání, a ne jako lakota.

2Cr 9 6 Toto však vězte: Kdo skoupě rozsévá, bude také skoupě sklízet; a kdo štědře rozsévá, bude také štědře sklízet.

2Cr 9 7 Každý ať dá, jak si předsevzal v srdci, ne se zármutkem nebo z donucení; vždyť radostného dárce miluje Bůh.

2Cr 9 8 A Bůh je mocen rozhojnit při vás každý dar milosti, abyste měli vždycky ve všem úplný dostatek a měli hojnost pro každý dobrý skutek,

2Cr 9 9 jak je napsáno: 'Rozsypal a dal nuzným, jeho spravedlnost zůstává na věčnost.'

2Cr 9 10 Ten, který poskytuje zrno rozsévajícímu a chléb k jídlu, opatří a rozmnoží vaši setbu a dá vyrůst plodům vaší spravedlnosti.

2Cr 9 11 vším způsobem budete obohacováni k veškeré štědrosti, která skrze nás působí vděčnost Bohu.

2Cr 9 12 Péče o tuto službu totiž nejenom doplňuje to, čeho se nedostává svatým, nýbrž také oplývá mnohými díkůčiněním Bohu.

2Cr 9 13 Když se osvědčíte v této službě, budou oni slavit Boha za to, že se podřizujete evangeliu Kristovu, které vyznáváte, a za štědrost, kterou sdílíte s nimi a se všemi.

2Cr 9 14 Budou se za vás modlit a toužit po vás pro nesmírnou milost Boží, která je při vás.

2Cr 9 15 Díky Bohu za jeho nevýslovný dar!

2Cr 10 1 Já sám, Pavel, vás napomínám skrze tichost a mírnost Kristovu, já, který tváří v tvář jsem mezi vámi pokorný, ale když jsem vzdálen, jsem k vám smělý.

2Cr 10 2 Prosím vás, abych se po mém příchodu nemusil odvážit být smělý, tak jak se toho hodlám odvážit vůči některým, kteří si o nás myslí, že žijeme tělesně.

2Cr 10 3 Nebot' ačkoli žijeme v těle, nebojujeme podle těla.

2Cr 10 4 Zbraně našeho boje nejsou tělesné, ale mají od Boha sílu bořit opevnění; boříme rozumování

2Cr 10 5 a každou povýšenost, která se pozvedá proti poznání Boha. Uvádíme do zajetí každou myšlenku, aby byla poslušná Krista,

2Cr 10 6 a jsme připraveni potrestat každou neposlušnost, jakmile bude vaše poslušnost úplná.

2Cr 10 7 Hledíte jen na to, co máte před očima. Je-li někdo o sobě přesvědčen, že je Kristův, ať si uvědomuje i to, že jako je on Kristův, tak jsme i my.

2Cr 10 8 vždyť i kdybych se sebevíc chlubil naší pravomocí, kterou nám Pán dal k vašemu budování, a ne k ničení, nebudu zahanben.

2Cr 10 9 Ale nečiním tak, abych nevypadal, jako bych vás chtěl svými dopisy

zastrašovat.

2Cr 10 10 Někdo totiž říká: "Jeho dopisy jsou závažné a mocné, ale osobní přítomnost slabá a řeč ubohá."
 2Cr 10 11 Takový člověk ať si uvědomí, že jací jsme v psaném slovu, když jsme nepřítomní, takoví budeme také v činu, až budeme přítomní.
 2Cr 10 12 Netroufáme se totiž zařadit mezi ty, kteří doporučují sami sebe, nebo se k některým z nich přirovnat; vždyť oni se měří sami sebou a přirovnávají se k sobě samým, a nechápou, oč jde.
 2Cr 10 13 Nebudeme se chlubit nad stanovenou mírou, ale v souladu s výměrou oblasti, kterou nám vyměřil Bůh míry, abychom dosáhli také až k vám.
 2Cr 10 14 Neboť se nevypínáme přes míru, jako bychom k vám nedosahovali, vždyť až i k vám jsme přišli s evangeliem Kristovým.
 2Cr 10 15 Nechlubíme se bez míry cizí prací, ale máme naději - poroste-li vaše víra - že se mnohem hojněji mezi vámi rozšíříme po naší oblasti,
 2Cr 10 16 abychom vyhlásili evangelium v krajinách za vámi, a nebudeme se chlubit tím, co je hotovo v oblasti druhých.
 2Cr 10 17 Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu.
 2Cr 10 18 Neboť není osvědčený ten, kdo sám sebe doporučuje, nýbrž ten, koho doporučuje Pán.
 2Cr 11 1 Kéž byste při mně snesli trochu nerozumnosti - ano, snášejte mne!
 2Cr 11 2 Neboť na vás žárilím Boží žárlivostí; zasnoubil jsem vás jedinému muži, abych vás jako čistou pannu představil Kristu.
 2Cr 11 3 Ale bojím se, aby snad tak, jako had svedl Evu svou vychytralostí, nebyla porušena i vaše mysl a neodvrátila se od upřímné a čisté oddanosti Kristu.
 2Cr 11 4 Neboť když někdo přichází a hlásá jiného Ježíše, než jsme my hlásali, nebo když přijímáte jiného ducha nebo jiné evangelium, než jste přijali, klidně to snášíte.
 2Cr 11 5 Mám za to, že nejsem v ničem pozadu za těmi největšími apoštoly.
 2Cr 11 6 A jsem-li prostý v řeči, určitě ne v poznání; vždyť při každé příležitosti jsme vám to ve všem dali najevo.
 2Cr 11 7 Nebo jsem se dopustil hříchu, když jsem sám sebe pokořoval, abyste vy byli vyvýšeni, když jsem vám zvěstoval Boží evangelium zadarmo?
 2Cr 11 8 Jiné sbory jsem oloupil, když jsem přijal mzdu, abych vám sloužil.
 2Cr 11 9 A když jsem byl u vás a měl jsem nedostatek, nikomu jsem nebyl břemenem, neboť můj nedostatek doplnili bratři, kteří přišli z Makedonie. Ve všem jsem se zachoval a budu se chovat tak, abych vám nebyl zátěží.
 2Cr 11 10 Jakože je ve mně pravda Kristova, tato má chlouba nebude umlčena v achajských krajích.
 2Cr 11 11 Proč? Protože vás nemiluji? Bůh to ví.
 2Cr 11 12 Ale co činím, budu činit i nadále, abych nedal možnost těm, kdo chtějí příležitost, aby v tom, čím se chlubí, byli shledáni stejnými jako my.
 2Cr 11 13 Neboť takoví lidé jsou falešní apoštolové, lstiví pracovníci, kteří se přestrojují za apoštoly Kristovy.
 2Cr 11 14 A není divu; vždyť sám Satan se přestrojuje za anděla světla.
 2Cr 11 15 Není to tedy nic zvláštního, když se i jeho služebníci přestrojují za služebníky spravedlnosti; jejich konec bude podle jejich skutků.
 2Cr 11 16 Znova říkám, aby si někdo o mně nemyslel, že jsem nerozumný; a když ano, přijměte mne i jako nerozumného, abych se i já trochu pochlubil.
 2Cr 11 17 To, co teď říkám, neříkám podle Pána, ale jako v nerozumu, v této jistotě chloubu.
 2Cr 11 18 Protože se mnozí chlubí podle těla, i já se pochlubím.
 2Cr 11 19 Rádi totiž snášíte nerozumné, protože sami jste rozumní.
 2Cr 11 20 Snášíte, když vás někdo zotročuje, když vás někdo vyjídá, když vás někdo obírá, když se někdo vyvyšuje, když vás někdo bije do tváře.
 2Cr 11 21 K vlastní hanbě vyznávám: jako bychom byli v této věci slabí. Ale v čemkoliv si někdo troufá - mluvím ovšem z nerozumu - troufám si i já.
 2Cr 11 22 Jsou Hebrejci? Já také. Jsou Izraelci? Já také. Jsou potomci Abrahamovi? Já také.
 2Cr 11 23 Jsou služebníci Kristovi? Mluvím bez rozumu: Já nad to. Hojněji v těžkých pracích, hojněji ve vězeních, nad míru v ranách, častokrát v ohrožení života.
 2Cr 11 24 Od Židů jsem pětkrát dostal čtyřicet ran bez jedné,
 2Cr 11 25 třikrát jsem byl bit holí, jednou kamenován, třikrát jsem ztroskotal, noc a den jsem strávil na širém moři;
 2Cr 11 26 častokrát na cestách, v nebezpečích na řekách, v nebezpečích od lupičů, v nebezpečích od vlastního kmene, v nebezpečích od pohanů, v nebezpečích ve městě, v nebezpečích v pustině, v nebezpečích na moři, v nebezpečích mezi falešnými bratřími;
 2Cr 11 27 v těžké práci a lopotě, často v nočních bděních, o hladu a žízni, často v postech, v zimě a nahotě.
 2Cr 11 28 Kromě jiného, co na mne denně doléhá, mám starost o všechny sbory.
 2Cr 11 29 Kdo je slabý, abych i já nebyl slabý? Kdo je něčím pohoršován, aby to i mě nepálilo?
 2Cr 11 30 Mám-li se chlubit, budu se chlubit tím, v čem jsem sláb.
 2Cr 11 31 Bůh a Otec Pána Ježíše, který je požehnaný na věky, ví, že nelžu.

2Cr 11 32 V Damašku místodržitel krále Arey hlídal město, aby se mne zmocnil,
 2Cr 11 33 ale byl jsem v koši spuštěn oknem ve zdi a unikl jsem jeho rukám.
 2Cr 12 1 [Když] už se musím chlubit, ač mi to není k užtku, přistoupím k
 viděním a zjevením od Pána.
 2Cr 12 2 Znáš člověka v Kristu, který byl před čtrnácti lety vytržen až do
 třetího nebe - jestli to bylo v těle nebo mimo tělo, nevím, Bůh to ví.
 2Cr 12 3 A vím, že tento člověk - bylo-li to v těle či bez těla, nevím, Bůh to
 ví -
 2Cr 12 4 byl vytržen do ráje a uslyšel nevypravitelné věci, o nichž není
 člověku dovoleno promluvit.
 2Cr 12 5 Takovým člověkem se budu chlubit, sám sebou se však chlubit nebudu,
 leda svými slabostmi.
 2Cr 12 6 kdybych se chtěl pochlubit, nebyl bych nerozumný, vždyť bych mluvil
 pravdu. Nechám však toho, aby si někdo o mně nemyslel víc, než co na mně vidí nebo co ode mne
 slyší.
 2Cr 12 7 A abych se mimořádností zjevení nepovyšoval, byl mi dán do těla trn,
 Satanův anděl, aby mě políčkoval, a já se nepovyšoval.
 2Cr 12 8 Kvůli tomu jsem třikrát prosil Pána, aby to ode mne odešlo,
 2Cr 12 9 ale on mi řekl: 'Stačí ti má milost, neboť má moc se dokonává ve
 slabosti.' Velmi rád se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mně spočinula moc
 Kristova.
 2Cr 12 10 Proto mám zálibu v slabostech, v zlém zacházení, v tísních, v
 pronásledováních a úzkostech pro Krista. Neboť když jsem slabý, tehdy jsem mocný.
 2Cr 12 11 Stal jsem se nemoudrým; vy jste mne k tomu přinutili. Já mám být od
 vás doporučován, neboť jsem nebyl v ničem pozadu za těmi největšími apoštolý, i když nejsem
 nic.
 2Cr 12 12 Znamení apoštola byla mezi vámi uskutečněna ve vši vytrvalosti
 znameními, divy a mocnými činy.
 2Cr 12 13 V čem jste na tom byli hůř než ostatní sbory, kromě toho, že já sám
 jsem vám nebyl na obtíž? Odpusťte mi tuto křivdu.
 2Cr 12 14 Hle, potřetí jsem připraven k vám přijít. A nebudu vám na obtíž.
 Nehledám to, co je vaše, nýbrž vás. Neboť nemají děti shromažďovat pro rodiče, nýbrž rodiče
 pro děti.
 2Cr 12 15 Já velmi rád vynaložím všechno, ano sám sebe vydám pro vaše duše. Když
 vás více miluji, mám být za to méně milován?
 2Cr 12 16 Ale budiž! Já sám jsem vám nebyl na obtíž, ale jsem prý chytrák a
 obelstil jsem vás.
 2Cr 12 17 Snad jsem vás podvedl skrze někoho, koho jsem k vám poslal?
 2Cr 12 18 Vybral jsem Tita a poslal jsem s ním bratra. Podvedl vás snad Titus?
 Což jsme nejednali v témž duchu a nešli ve stejných šlépějích?
 2Cr 12 19 Už dávno si myslíte, že se před vámi obhajujeme. Před Bohem v Kristu
 mluvíme, a to všechno, milování, pro vaše budování.
 2Cr 12 20 Obávám se totiž, abych vás po mém příchodu neshledal takovými, jakými
 vás nalézt nechci, a abych já nebyl shledán od vás, jakým si mě nepřejete; aby nepovstaly
 svár, žárlivost, zlosti, soupeření, utrhaní, pomluvy, nadutosti, zmatky.
 2Cr 12 21 Obávám se, aby mě můj Bůh, až opět přijdu, u vás nepokořil a abych
 neoplakával mnohé, kteří padli do hříchu a neučinili pokání z nečistoty, smilstva a
 nevázanosti, kterých se dopustili.
 2Cr 13 1 To je potřetí, co k vám přicházím. Ústy dvou nebo tří svědků bude
 potvrzena každá věc.
 2Cr 13 2 Řekl jsem už, když jsem byl u vás podruhé, a když jsem nyní vzdálen,
 znovu předem říkám těm, kteří zůstali v hříchu, i všem ostatním: až zase přijdu, nebudu nikoho
 šetřit,
 2Cr 13 3 poněvadž hledáte potvrzení, že ve mně mluví Kristus, který není vůči
 vám slabý, nýbrž je mezi vámi mocný.
 2Cr 13 4 vždyť byl sice ukřižován ze slabosti, ale žije z moci Boží. I my jsme
 v něm slabí, ale pro vás budeme spolu s ním žít z moci Boží.
 2Cr 13 5 Sami sebe zkoušejte, jste-li ve víře, sami sebe zkoumejte. Či
 nepoznáváte sami na sobě, že Ježíš Kristus je ve vás? Ledaže byste byli neosvědčení.
 2Cr 13 6 Doufám však, že poznáte, že my nejsme neosvědčení.
 2Cr 13 7 Modlíme se k Bohu, abyste neučinili nic zlého; ne proto, abychom se my
 ukázali jako ti, kdo se osvědčili, nýbrž abyste vy činili dobře, a my abychom byli jako
 neosvědčení.
 2Cr 13 8 Neboť nezmůžeme nic proti pravdě, nýbrž pro pravdu.
 2Cr 13 9 Radujeme se, když my jsme slabí, ale vy jste mocní. I za to se
 modlíme, za vaše zdokonalení.
 2Cr 13 10 Proto píšu tyto věci, dokud jsem nepřítomen, abych po mém příchodu
 nemusil jednat přísně podle pravomoci, kterou mi Pán dal k budování, a ne k ničení.
 2Cr 13 11 Nakonec, bratři, radujte se, napravujte své nedostatky, povzbuzujte
 se, buďte jedné mysli, žijte v pokoji, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.
 2Cr 13 12 Pozdravte se navzájem svatým políbením; pozdravují vás všichni svatí
 bratři.

2Cr 13 13

všemi vámi. Amen.

2Cr 13 14

Glt 1 1 Pavel, apoštol vyslaný ne od lidí nebo skrze člověka, ale skrze Ježíše Krista a Boha Otce, který ho vzkřísil z mrtvých,

Glt 1 2 a všichni bratři, kteří jsou se mnou, sborům Galacie:

Glt 1 3 Milost vám a pokoj od Boha našeho Otce a Pána Ježíše Krista,

Glt 1 4 který dal sám sebe za naše hříchy, aby nás vysvobodil z tohoto

přítomného zlého věku podle vůle Boha a Otce našeho,

Glt 1 5 jemuž buď sláva na věky věků. Amen.

Glt 1 6 Divím se, že se od toho, který vás povolal milostí Kristovou, tak rychle odvracíte k jinému evangeliu.

Glt 1 7 Není jiné evangelium, ale jsou někteří, kteří vás uvádějí ve zmatek a chtějí překroutit evangelium Kristovo.

Glt 1 8 Ale i kdybychom vám my, nebo sám anděl z nebe zvěstoval v evangeliu

něco jiného než to, co jsme vám předali, budiž proklet!

Glt 1 9 Jak jsme řekli dříve, i nyní říkám znovu: Jestliže vám někdo zvěstuje jako evangelium něco mimo to, co jste přijali, budiž proklet!

Glt 1 10 Získávám si teď lidi, nebo Boha? Či se snažím líbit lidem? Kdybych se chtěl ještě líbit lidem, nebyl bych Kristův otrok.

Glt 1 11 Oznamuji vám, bratři, že evangelium, které jsem vám zvěstoval, není podle člověka.

Glt 1 12 Neboť jsem je nepřevzal ani se mu nenaučil od člověka, ale skrze

zjevení Ježíše Krista.

Glt 1 13 Vždyť jste slyšeli o mém někdejších počínání, když jsem byl v

židovství, že jsem do krajnosti pronásledoval Boží církev a ničil ji.

Glt 1 14 Předčil jsem v židovství mnohé vrstevníky svého rodu, neboť jsem byl mimořádný horlivec pro otcovské tradice.

Glt 1 15 Když se však Bohu, který mne oddělil již v těle mé matky a povolal svou milostí, zalíbilo

Glt 1 16 zjevit ve mně svého Syna, abych evangelium o něm hlásal mezi pohany,

neporadil jsem se hned s tělem a krví,

Glt 1 17 ani jsem nevystoupil do Jeruzaléma k těm, kdo byli apoštoly dříve než já, nýbrž odešel jsem do Arábie a pak jsem se zase vrátil do Damašku.

Glt 1 18 Potom po třech letech jsem vystoupil do Jeruzaléma, abych se seznámil s Kéfou, a zůstal jsem u něho patnáct dní.

Glt 1 19 Nikoho jiného z apoštolů jsem neviděl, jen Jakuba, Pánova bratra.

Glt 1 20 Hle, před Bohem prohlašuji, že to, co vám píšu, není lež.

Glt 1 21 Potom jsem šel do končin Syrie a Kilikie.

Glt 1 22 Ve sborech v Judsku, které jsou v Kristu, mě osobně neznali.

Glt 1 23 Pouze o mně slyšovali, že ten, který nás kdysi pronásledoval,

zvěstuje nyní víru, kterou kdysi ničil,

Glt 1 24 a slavili kvůli mně Boha.

Glt 2 1 Potom po čtrnácti letech jsem opět vystoupil do Jeruzaléma s

Barnabášem a vzal jsem s sebou i Tita.

Glt 2 2 Vystoupil jsem tam na základě zjevení a předložil jsem jim evangelium, které hlásám mezi pohany; předložil jsem je však v soukromí těm, kteří jsou uznávání, abych snad neběžel nebo nebyl běžel nadarmo.

Glt 2 3 Ale ani Titus, který byl se mnou a je Řek, nebyl přinucen dát se obřezat,

Glt 2 4 jak to chtěli ti falešní bratři, vetřelci, kteří se tam vloudili, aby vyšpehovali naši svobodu, kterou máme v Kristu Ježíši, a aby nás zotročili.

Glt 2 5 Ale těm jsme ani na chvíli neustoupili a nepodřídili jsme se jim, aby vám zůstala pravda evangelia.

Glt 2 6 Od těch, kteří něco znamenají - na tom, jací kdysi byli, mi nezáleží, protože Bůh nepřijímá člověka podle významu jeho osoby - ti uznávání mně tedy nic dalšího neuložili.

Glt 2 7 Naopak když uviděli, že mi bylo svěřeno evangelium pro neobřezané jako Petrovi pro obřezané -

Glt 2 8 neboť ten, který působil u Petra k apoštolství pro obřezané, působil i u mne k apoštolství pro pohany -

Glt 2 9 když tedy poznali tu milost, která mi byla dána, podali Jakub, Kéfas a Jan, kteří byli uznávání za sloupy církve, mně i Barnabášovi pravici na důkaz společenství, abychom my šli mezi pohany a oni mezi obřezané.

Glt 2 10 Jen žádali, abychom pamatovali na jejich chudé, což jsem právě i já sám pilně činil.

Glt 2 11 Ale když přišel Kéfas do Antiochie, postavil jsem se proti němu tváří v tvář, neboť si zasloužil odsouzení.

Glt 2 12 Než totiž přišli někteří od Jakuba, jídával společně s pohany. Když však přišli, začal couvat a oddělovat se, protože se bál těch, kteří byli z obrízky.

Glt 2 13 A spolu s ním upadli do pokrytectví i ostatní Židé, takže i Barnabáš byl stržen jejich pokrytectvím.

Glt 2 14 Když jsem však uviděl, že nejdou rovně podle pravdy evangelia, řekl jsem kéfovi přede všemi: "Jestliže ty, ač jsi Žid, žiješ pohansky, a ne židovsky, jak to, že nutíš pohany, aby žili jako Židé?"

Glt 2 15 My jsme rodem Židé, a ne hříšníci z pohanů;

Glt 2 16 když však víme, že člověk není ospravedlňován ze skutků zákona, nýbrž skrze víru v Ježíše Krista, i my jsme v Krista Ježíše uvěřili, abychom byli ospravedlněni z víry Kristovy, a ne ze skutků zákona, protože ze skutků zákona nebude ospravedlněn žádný člověk.

Glt 2 17 Jestliže však i my, kteří hledáme ospravedlnění v Kristu, jsme byli shledáni hříšnými, je snad proto Kristus služebníkem hříchu? Naprosto ne!

Glt 2 18 Neboť jestliže znovu buduji to, co jsem zbořil, představuji sebe jako přestupníka.

Glt 2 19 vždyť já jsem skrze zákon umřel zákonu, abych žil Bohu. S Kristem jsem ukřižován:

Glt 2 20 Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.

Glt 2 21 Neodmítám milost Boží, neboť jestliže spravedlnost je ze zákona, potom Kristus zemřel nadarmo.

Glt 3 1 Ó, nerozumní Galaťané, kdo vás očaroval, vás, kterým byl před očima vykreslen Ježíš Kristus ukřižovaný?

Glt 3 2 Toto jediné se chci od vás dovědět: Přijali jste Ducha na základě skutků zákona, nebo na základě slyšení víry?

Glt 3 3 To jste tak nerozumní? Začali jste Duchem, a nyní dokončujete tělem?

Glt 3 4 Tolik jste vytrpěli nadarmo? Jestliže to skutečně bylo nadarmo!

Glt 3 5 Tedy ten, který vás vystrojuje Duchem a působí mezi vámi mocné věci, činí tak na základě skutků zákona, nebo na základě slyšení víry?

Glt 3 6 Je tomu jako s Abrahamem: 'uvěřil Bohu a bylo mu to počteno za spravedlnost.'

Glt 3 7 Vězte tedy, že ti, kdo jsou z víry, jsou synové Abrahamovi.

Glt 3 8 Písmo předvíдало, že Bůh ospravedlní pohany na základě víry; dopředu oznámilo Abrahamovi: 'v tobě budou požehnány všechny národy.'

Glt 3 9 Takže ti, kdo jsou z víry, docházejí požehnání s věřícím Abrahamem.

Glt 3 10 Neboť všichni ti, kteří jsou ze skutků zákona, jsou pod prokletím, neboť je napsáno: 'Proklet je každý, kdo nezůstává ve všem tom, co je napsáno v knize Zákona, aby to činil.'

Glt 3 11 Je jasné, že Zákonem není nikdo před Bohem ospravedlňován, neboť 'spravedlivý z víry bude živ'.

Glt 3 12 Zákon však není z víry, nýbrž: 'kdo ty věci bude činit, bude v nich živ.'

Glt 3 13 Kristus nás vykoupil z prokletí Zákona tím, že se stal za nás prokletím, neboť je napsáno: 'Proklet je každý, kdo je pověšen na dřevě.'

Glt 3 14 To proto, aby k pohanům přišlo to Abrahamovo požehnání v Kristu Ježíši a abychom skrze víru přijali zaslíbení Ducha.

Glt 3 15 Bratři, po lidsku pravím: Už potvrzenou závěť člověka nikdo neruší ani k ní nic nepřipojuje.

Glt 3 16 Zaslíbení byla řečena Abrahamovi a jeho potomku. Písmo neříká: 'a potomkům', jako by jich bylo mnoho, ale jedná se jen o jednoho: 'a tvému potomku,' a tím potomkem je Kristus.

Glt 3 17 Říkám tedy toto: Zákon, jenž byl dán po čtyřech stech třiceti letech, nemůže zrušit smlouvu již předtím právoplatně potvrzenou od Boha, a tak zmařit to zaslíbení.

Glt 3 18 Neboť jestliže to dědictví je ze zákona, není již více ze zaslíbení; Abrahamovi je však Bůh daroval skrze zaslíbení.

Glt 3 19 K čemu tedy Zákon? Byl přidán kvůli přestoupením, dokud by nepřišel potomek, kterému bylo dáno zaslíbení. Byl ustanoven skrze anděly rukou prostředníka.

Glt 3 20 Prostředník však není jen pro jednu stranu, Bůh však jest jeden.

Glt 3 21 Staví se tedy Zákon proti Božím zaslíbením? Rozhodně ne! Neboť kdyby byl dán Zákon, který by byl mocen obžít, byla by spravedlnost vskutku ze Zákona.

Glt 3 22 Avšak Písmo uzavřelo všechno pod hříchem, aby bylo dáno zaslíbení z víry Ježíše Krista těm, kdo věří.

Glt 3 23 Dokud nepřišla víra, byli jsme hlídáni pod Zákonem, uzavírání pro víru, která měla být zjevena,

Glt 3 24 takže se Zákon stal naším vychovatelem ke Kristu, abychom byli ospravedlněni z víry.

Glt 3 25 když však přišla víra, nejsme již více podřízeni vychovateli.

Glt 3 26 Neboť všichni jste synové Boží skrze víru v Kristu Ježíši.

Glt 3 27 vždyť vy všichni, kteří jste byli v Krista pokřtěni, Krista jste oblékli.

Glt 3 28 Již není Žid ani Řek, již není otrok ani svobodný, již není muž ani žena, neboť vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši.

Glt 3 29 A jestliže jste Kristovi, jste símě Abrahamovo, dědicové podle zaslíbení.

Glt 4 1 Říkám však: Pokud je dědic nezletilý, v ničem se neliší od otroka, ač

je pánem všeho.

Glt	4	2	Je podřízen poručíkům a správcům až do doby předem určené otcem.
Glt	4	3	Stejně i my, když jsme byli nezletilí, byli jsme v otroctví pod živly světa.
Glt	4	4	když však přišla plnost času, vyslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, narozeného pod Zákonem,
Glt	4	5	aby vykoupil ty, kdo byli pod Zákonem, a abychom přijali synovství.
Glt	4	6	A protože jste synové, vyslal Bůh ducha svého Syna do našich srdcí, ducha, který volá: 'Abba, Otče.'
Glt	4	7	Takže už nejsi otrok, ale syn. A když syn, tedy i dědic skrze Boha.
Glt	4	8	V čase, kdy jste neznali Boha, otročili jste těm, kteří svou přirozeností nejsou bohy.
Glt	4	9	Nyní však, když jste poznali Boha, nebo spíše když jste byli od Boha poznáni, jak to, že se zase obrácíte k těm slabým a ubohým živlům, kterým zase znovu chcete otročit?
Glt	4	10	Zachovávejte dny, měsíce, období a roky!
Glt	4	11	Bojím se o vás, abych se pro vás nakonec nelopotil nadarmo.
Glt	4	12	Prosím vás, bratři, buďte jako já, protože i já jsem jako vy. Ničím jste mi neublížili.
Glt	4	13	Víte, že jsem vám poprvé v slabosti těla hlásal evangelium.
Glt	4	14	A touto zkouškou, která se týkala mého tělesného stavu, jste nepohrdli ani jste se neodvrátili, ale přijali jste mne jako posla Božího, jako Krista Ježíše.
Glt	4	15	Kde je tedy to vaše blahoslavenství? Neboť vám vydávám svědectví, že kdyby to bylo možné, byli byste si vyloupili oči a dali je mně.
Glt	4	16	Takže jsem se stal vaším nepřítelem, když vám říkám pravdu?
Glt	4	17	Oni pro vás horlí, ale ne k dobrému; chtějí vás odloučit, abyste horlili pro ně.
Glt	4	18	Je dobré horlit v dobrém vždycky, a ne jenom tehdy, když jsem u vás přítomen.
Glt	4	19	Mé děti, které opět v bolestech rodím, dokud ve vás nebude zformován Kristus;
Glt	4	20	chtěl bych teď být u vás a změnit svůj hlas, neboť si s vámi nevím rady.
Glt	4	21	Řekněte mi vy, kteří chcete být pod Zákonem: Což neslyšíte Zákon?
Glt	4	22	Neboť je napsáno, že Abraham měl dva syny, jednoho z otrokyně a druhého ze svobodné.
Glt	4	23	Ten z otrokyně se však narodil podle těla, ten ze svobodné skrze zaslíbení.
Glt	4	24	Má to skrytý význam: Tyto ženy jsou dvě smlouvy, jedna z hory Sinaj, která rodí děti do otroctví, a to je Hagar.
Glt	4	25	Hagar je hora Sinaj v Arábii. Ta odpovídá nynějšímu Jeruzalému, neboť ten je v otroctví se svými dětmi.
Glt	4	26	Ale horní Jeruzalém je svobodný a ten je naší matkou.
Glt	4	27	Neboť je napsáno: 'Raduj se neplodná, která nerodíš, propukni v jásot a vykřikni ty, která nemá porodní bolesti, protože mnoho je dětí té osamělé, více než té, která má muže.'
Glt	4	28	Vy však, bratři, jste jako Izák dětmi zaslíbení.
Glt	4	29	Ale jako tenkrát ten, který byl zrozený podle těla, pronásledoval toho, který se narodil podle Ducha, tak je tomu i nyní.
Glt	4	30	Co však praví Písmo? 'Vyžen otrokyni i jejího syna, neboť syn otrokyně nebude dědicem spolu se synem' svobodné.
Glt	4	31	Proto, bratři, nejsme děti služky, nýbrž té svobodné.
Glt	5	1	K té svobodě nás Kristus osvobodil. Stůjte tedy a nenechte se opět podrobit pod jeho otroctví.
Glt	5	2	Hle, já Pavel vám pravím, že dáváte-li se obřezat, Kristus vám nic neprospěje.
Glt	5	3	A znova dosvědčuji každému člověku, který se dává obřezat, že je povinen zachovat celý Zákon.
Glt	5	4	Zbavili jste se Krista, vy, kteří hledáte ospravedlnění v zákoně; vypadli jste z milosti.
Glt	5	5	Neboť my v Duchu na základě víry očekáváme naději spravedlnosti.
Glt	5	6	Neboť v Kristu Ježíši nic neznamena obřízka ani neobřízka, ale víra působící skrze lásku.
Glt	5	7	Běželi jste dobře. Kdo vám zabránil poslouchat pravdu?
Glt	5	8	To přemlouvání není od toho, který vás povolává.
Glt	5	9	Trocha kvasu prokvasí celé těsto.
Glt	5	10	Jsem o vás přesvědčen v Pánu, že nebudete smýšlet jinak. A ten, kdo vás mate, ponese odsouzení, ať je to kdokoliv.
Glt	5	11	Bratři, jestliže dosud hlásám obřízku, proč jsem ještě pronásledován? Pak by se ztratilo pohoršení kříže.
Glt	5	12	Ti, kdo vás znepokojují obřízkou, ať se třeba i vyklestí.
Glt	5	13	Byli jste přece povoláni do svobody, bratři. Jen aby se vám ta svoboda

nestala záminkou pro tělo, ale skrze lásku sloužte jedni druhým.
 Glt 5 14 Nebot' celý zákon je naplněn v jednom slovu: 'Budeš milovat svého bližního jako sebe samého.'
 Glt 5 15 Jestliže se však navzájem koušete a požíráte, hleďte, abyste nebyli jeden druhým pohlceni.
 Glt 5 16 Říkám však: Duchem choďte a žádost těla nedokonáte.
 Glt 5 17 Tělo žádá proti Duchu a Duch proti tělu, neboť stojí navzájem proti sobě, abyste nečinili to, co byste chtěli.
 Glt 5 18 Jste-li vedeni Duchem, nejste pod Zákonem.
 Glt 5 19 Skutky těla jsou zřejmé, jsou to cizoložstvo, smilstvo, nečistota, bezuzdnost,
 Glt 5 20 modloslužba, čarování, nepřátelství, svár, žárlivost, hněvy, stranicství, rozdělení, sekty,
 Glt 5 21 závisť, vraždy, opilství, hýření a podobné věci. To vám předpovídám, jak jsem již dříve řekl, že ti, kdo takové věci dělají, neobdrží dědičné Boží království.
 Glt 5 22 Ovocem Ducha je však láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost,
 Glt 5 23 mírnost, sebeovládání. Proti takovým není žádný zákon.
 Glt 5 24 Ti, kdo patří Kristu Ježíši, ukřižovali tělo s jeho vášněmi a žádostmi.
 Glt 5 25 Jsme-li Duchem živi, Ducha také následujeme.
 Glt 5 26 Nehledejme marnou slávu, navzájem se neprovokujme a jedni druhým nezávidíme.
 Glt 6 1 Bratři, kdyby byl někdo i přistižen v nějakém přestoupení, vy, kdo jste duchovní, napravujte takového člověka v duchu mírnosti a dávej si každý pozor sám na sebe, abys i ty neupadl do pokušení.
 Glt 6 2 Neste břemena jedni druhých a tak naplňte zákon Kristův.
 Glt 6 3 Myslí-li si totiž někdo, že je něco, ačkoli nic není, klame sám sebe.
 Glt 6 4 Každý ať zkoumá své jednání, a pak se bude moci chlubit pouze s ohledem na sebe, a ne na druhého.
 Glt 6 5 Nebot' každý ponese svůj vlastní náklad.
 Glt 6 6 Ten, kdo je vyučován slovu, nechť se sdílí ve všech dobrých věcech s tím, kdo vyučuje.
 Glt 6 7 Nemylte se, Bohu se nikdo nebude vysmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí.
 Glt 6 8 Kdo zasévá pro své tělo, z těla sklídí zkázu; kdo zasévá pro Ducha, z Ducha sklídí život věčný.
 Glt 6 9 Při činění dobra neochabujme; nezemdlíme-li, budeme ve svůj čas žnout.
 Glt 6 10 Tak tedy dokud máme čas, číňme dobro všem, zvláště však těm, kteří patří do rodiny víry.
 Glt 6 11 Pohleďte, jak velkými písmeny jsem vám napsal vlastní rukou!
 Glt 6 12 Ti, kteří chtějí vypadat dobře před lidmi, vás nutí dávat se obřezat, jen aby nebyli pronásledováni pro kříž Kristův.
 Glt 6 13 Nebot' ani ti obřezaní sami zákon nezachovávají, ale na vás chtějí, abyste se dávali obřezat, aby se mohli pochlubit vaším tělem.
 Glt 6 14 Kéž se mi nestane, abych se chlubil, leda křížem našeho Pána Ježíše Krista, skrze nějž je pro mne svět ukřižován a já pro svět.
 Glt 6 15 Nebot' ani obřízka ani neobřízka nic není, nýbrž nové stvoření.
 Glt 6 16 A na ty, kdo budou kráčet podle tohoto pravidla, ať přijde pokoj a milosrdenství, též na Boží Izrael.
 Glt 6 17 Ať mi už nikdo nepůsobí potíže, vždyť já nosím na mém těle znaky vlastnictví Ježíšova.
 Glt 6 18 Milost našeho Pána Ježíše Krista buď s vaším duchem, bratři. Amen.
 Eph 1 1 Pavel, z Boží vůle apoštol Krista Ježíše, svatým v Efezu a věrným v Kristu Ježíši:
 Eph 1 2 Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.
 Eph 1 3 Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nám požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebeských věcech v Kristu.
 Eph 1 4 On si nás v něm vybral před založením světa, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří v lásce,
 Eph 1 5 když nás podle zalíbení své vůle předurčil skrze Ježíše Krista k tomu, abychom se stali jeho syny
 Eph 1 6 ke chvále slávy jeho milosti, kterou nás obdařil ve svém milovaném Synu.
 Eph 1 7 v něm máme vykoupení skrze jeho krev - odpuštění přestoupení podle bohatství jeho milosti,
 Eph 1 8 kterou nás hojně zahrnul ve vši moudrosti a rozumnosti,
 Eph 1 9 když nám oznámil tajemství své vůle, jak se mu líbilo a jak si předsevzal,
 Eph 1 10 aby pro správu období, v němž budou naplněny příhodné časy, uspořádal pod jednu hlavu v Kristu všechny věci: ty na nebesích i ty (na zemi, aby je uspořádal v něm.
 Eph 1 11 v něm jsme se stali i dědici, když jsme byli předurčení podle

předsevzetí toho, který působí všechno podle rady své vůle,
 Eph 1 12 abychom tu byli k chvále jeho slávy, my, kteří jsme již předtím
 doufali v Krista.
 Eph 1 13 v něm i vy, když jste uslyšeli slovo pravdy, evangelium své záchrany,
 a když jste uvěřili, v něm jste byli zapečetěni zaslíbeným Duchem Svatým,
 Eph 1 14 jenž je závdavkem našeho dědictví až do vykoupení získaného
 vlastnictví k chvále jeho slávy.
 Eph 1 15 Proto i já, když jsem uslyšel o vaší víře v Pánu Ježíši a o lásce ke
 všem svatým,
 Eph 1 16 nepřestávám za vás děkovat, když se o vás zmiňujeme na svých
 modlitbách,
 Eph 1 17 aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal Ducha moudrosti
 a zjevení v pravém poznání jeho samého
 Eph 1 18 a osvětlené oči srdce, abyste věděli, jaká je naděje v jeho povolání,
 jaké je bohatství slávy jeho dědictví ve svatých
 Eph 1 19 a jak nesmírná je velikost jeho moci vůči nám, kteří věříme v souladu
 s působením převahy jeho síly.
 Eph 1 20 Tu uplatnil v Kristu, když jej vzkřísil z mrtvých a posadil po své
 pravici v nebesích,
 Eph 1 21 vysoko nad každou vládu i autoritu i mocnost i panstvo a nad každé
 jméno, které je jmenováno nejenom v tomto věku, ale i v budoucím.
 Eph 1 22 A všechno podřídil pod jeho nohy a dal ho za hlavu nade vším církví,
 Eph 1 23 která je jeho tělem, plností toho, jenž všechno ve všem naplňuje.
 Eph 2 1 Také vás vzkřísil, když jste byli mrtví pro svá přestoupení a pro své
 hříchy,
 Eph 2 2 v nichž jste kdysi žili podle věku tohoto světa, podle vládce mocnosti
 vzduchu, ducha, který nyní působí v synech neposlušnosti.
 Eph 2 3 Mezi nimi jsme kdysi i my všichni žili v žádostech svého těla, dělali
 jsme to, co se líbilo tělu a mysli, a tak jsme byli svou přirozeností děti hněvu tak jako
 ostatní.
 Eph 2 4 Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, pro svou velikou lásku, kterou nás
 miloval,
 Eph 2 5 i když jsme byli mrtví pro svá přestoupení, obživil nás spolu s
 Kristem - milostí jste zachráněni -
 Eph 2 6 a spolu nás probudil k životu a spolu posadil na nebeských místech v
 Kristu Ježíši,
 Eph 2 7 aby ukázal v budoucích dobách oplývající bohatství své milosti v
 laskavosti k nám v Kristu Ježíši.
 Eph 2 8 Neboť milostí jste zachráněni skrze víru; a ta záchrana není z vás -
 je to Boží dar;
 Eph 2 9 není na základě skutků, aby se nikdo nechlubil.
 Eph 2 10 Vždyť jsme jeho dílo, stvoření v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které
 Bůh předem připravil, abychom v nich žili.
 Eph 2 11 Proto pamatujte, že vy, kdysi pohané v těle, kteří jste byli nazýváni
 neobřízka těmi, kdo si říkali obřízka - ta byla lidskou rukou činěna na těle -,
 Eph 2 12 že jste byli v tom čase bez Krista, mimo společenství Izraele, bez
 účasti na smlouvách zaslíbení, bez naděje a bez Boha na světě.
 Eph 2 13 Ale nyní v Kristu Ježíši vy, kteří jste byli kdysi daleko, stali jste
 se blízkými v krvi Kristově.
 Eph 2 14 Neboť on je náš pokoj; on oboje učinil jedním a zbořil rozdělující
 hradbu, ve svém těle zrušil nepřátelství -
 Eph 2 15 zákon s jeho příkazy a ustanoveními, aby v sobě z těch dvou stvořil
 jednoho nového člověka, učinil pokoj
 Eph 2 16 a oba dva usmířil s Bohem v jednom těle skrze kříž, v němž zabil to
 nepřátelství.
 Eph 2 17 Přišel a zvěstoval pokoj vám, kteří jste byli daleko, a pokoj těm,
 kteří byli blízko,
 Eph 2 18 neboť skrze něho jedni i druhí máme přístup k Otci v jednom Duchu.
 Eph 2 19 Proto již nejste cizinci a přistěhovalci, nýbrž spoluobčané svatých a
 patříte do rodiny Boží;
 Eph 2 20 byli jste vybudováni na základě apoštolů a proroků, kde je úhelným
 kamenem sám Kristus Ježíš,
 Eph 2 21 v němž se celá stavba spojuje dohromady a roste ve svatou svatyni v
 Pánu;
 Eph 2 22 v něm jste i vy všichni spolu budováni v Boží příbytek v Duchu.
 Eph 3 1 Z toho důvodu já, Pavel, vězeň Krista Ježíše pro vás pohany -
 Eph 3 2 pokud jste vskutku slyšeli o správě Boží milosti, jež mi byla pro vás
 dána,
 Eph 3 3 že mi bylo ve zjevení oznámeno tajemství, jak jsem o něm předem krátce
 napsal.
 Eph 3 4 Z toho můžete při čtení poznat, že rozumím tajemství Kristovu,
 Eph 3 5 které v jiných pokoleních nebylo lidem oznámeno tak, jak to nyní bylo

Duchem zjeveno jeho svatým apoštolům a prorokům,
 Eph 3 6 že totiž pohané jsou spoludědicové a údy téhož těla a spoluúčastníci
 toho zaslíbení v Kristu Ježíši skrze evangelium,
 Eph 3 7 jehož služebníkem jsem se stal podle daru Boží milosti, která mi byla
 dána v souladu s působením jeho moci.
 Eph 3 8 Mně, nejmenšímu ze všech svatých, byla dána tato milost, abych
 zvěstoval pohanům nevystižitelné bohatství Kristovo
 Eph 3 9 a objasnil všem, jaká je správa toho tajemství od věků ukrytého v
 Bohu, jenž všechno stvořil.
 Eph 3 10 Skrze církve se tak nyní má stát známou vládám a autoritám v nebesích
 přerozmanitá moudrost Boží,
 Eph 3 11 podle odvěkého úmyslu, který uskutečnil v Kristu Ježíši, našem Pánu.
 Eph 3 12 V něm smíme otevřeně a s důvěrou skrze jeho víru přistupovat k Bohu.
 Eph 3 13 Proto žádám, abyste neklesali na mysl kvůli mým soužením pro vás,
 neboť to je vaše sláva.
 Eph 3 14 Z toho důvodu klekám na kolena před Otcem našeho Pána Ježíše Krista,
 Eph 3 15 po němž má své jméno každá rodina v nebesích i na zemi,
 Eph 3 16 aby vás podle bohatství své slávy posílil mocí skrze svého Ducha na
 vnitřním člověku,
 Eph 3 17 aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích a abyste byli
 zakořeněni a založeni v lásce,
 Eph 3 18 a tak abyste byli schopni pochopit se všemi svatými, jaká to šíře a
 délka a výše a hloubka,
 Eph 3 19 a poznat lásku Kristovu, která převyšuje poznání, a tak byli naplněni
 až do vši plnosti Boží.
 Eph 3 20 Tomu pak, kdo je mocen podle síly, kterou působí v nás, učinit daleko
 více nade všechno, co žádáme nebo co si můžeme pomyslet,
 Eph 3 21 jemu buď sláva v církvi a v Kristu Ježíši po všechna pokolení věčnosti
 věků! Amen.
 Eph 4 1 Prosím vás tedy já, vězeň v Pánu, abyste žili způsobem hodným toho
 povolání, které jste obdrželi,
 Eph 4 2 s veškerou pokorou a mírností, s trpělivostí se navzájem snášeli v
 lásce
 Eph 4 3 a pilně zachovávali jednotu Ducha ve svazku pokoje.
 Eph 4 4 Je jedno tělo a jeden Duch, jakož jste byli i povoláni v jedné naději
 svého povolání;
 Eph 4 5 jeden Pán, jedna víra, jeden křest;
 Eph 4 6 jeden Bůh a Otec všech, ten nade všemi, skrze všechny a ve všech nás.
 Eph 4 7 Ale každému z nás byla dána milost podle míry Kristova obdarování.
 Eph 4 8 Proto praví: 'Vystoupil do výše, odvedl s sebou zajatce a dal dary
 lidem.'
 Eph 4 9 Co jiného znamená 'vystoupil', než že nejprve i sestoupil do nižších
 částí země?
 Eph 4 10 Ten, jenž sestoupil, je také ten, jenž vystoupil vysoko nad všechna
 nebesa, aby naplnil všechno.
 Eph 4 11 A on dal jedny apoštoly, jiné proroky, některé evangelisty, jiné
 pastýře a učitele,
 Eph 4 12 aby dokonale připravili svaté k dílu služby, k vybudování těla
 Kristova,
 Eph 4 13 dokud nedospějeme všichni k jednotě víry a plného poznání Syna Božího,
 v dospělého muže, v míru postavy Kristovy plnosti,
 Eph 4 14 abychom již více nebyli jako děti, zmítáni vlnami a hnáni každým
 větrem učení v lidské nestálosti, v chytráctví k nastražené cestě bludu,
 Eph 4 15 nýbrž abychom byli pravdiví v lásce a rostli všemi způsoby v toho,
 který je hlavou, v Krista.
 Eph 4 16 Z něho celé tělo, spojované a držené pohromadě pomocí každého kloubu
 podpory, která je podle činnosti a míry jedné každé části, bere výživu pro svůj růst ke svému
 vybudování v lásce.
 Eph 4 17 Toto tedy pravím a dosvědčuji v Pánu, abyste již nežili tak, jako žijí
 pohané, v marnosti své mysli.
 Eph 4 18 Mají zatemněné myšlení a jsou odcizeni od života Božího pro
 nevědomost, která je v nich kvůli zatvrzelosti jejich srdce.
 Eph 4 19 Otupěli a oddali se bezuzdnosti, aby s nenasytností páchali každý druh
 nečistoty.
 Eph 4 20 Vy však jste se o Kristu takto neučili,
 Eph 4 21 pokud jste jej vskutku slyšeli a byli v něm vyučeni tak, jak je pravda
 v Ježíši,
 Eph 4 22 že totiž máte odložit toho starého člověka, který žije podle
 dřívějšího způsobu života a hyné v klamných žádostech,
 Eph 4 23 obnovovat se duchem své mysli
 Eph 4 24 a obléknout toho nového člověka, který byl stvořen podle Boha ve
 spravedlnosti a svatosti pravdy.

Eph	4	25	Proto odložte lež a 'mluvte každý pravdu se svým bližním,' neboť jsme
údy téhož	těla.		
Eph	4	26	'Hněvejte se, a nehřešte;' slunce ať nezapadá nad vaším hněvem.
Eph	4	27	Nedávejte místo Ďáblu.
Eph	4	28	Zloděj ať již nekrade, ale ať raději pracuje a dělá něco dobrého
vlastníma	rukama,	aby měl	co dávat tomu, kdo má nedostatek.
Eph	4	29	Z vašich úst ať nevychází žádné špatné slovo, nybrž jen takové, které
je dobré	k potřebnému	budování,	aby dalo milost těm, kdo je slyší.
Eph	4	30	A nezarmucujte Ducha Svatého Božího, jímž jste byli zapečetěni ke dni
vykoupení.			
Eph	4	31	všechna hořkost, zuřivost, hněv, křik a rouhání ať jsou od vás odňaty
zároveň	se vši	špatností.	
Eph	4	32	Buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, a odpouštějte si navzájem,
jako i	Bůh v Kristu	odpustil vám.	
Eph	5	1	Napodobujte tedy Boha jako milované děti
Eph	5	2	a žijte v lásce, jako i Kristus miloval nás a vydal sebe samého za nás
jako dar	a oběť	Bohu v příjemnou	vůni.
Eph	5	3	Smilstvo a každá nečistota nebo lakota ať nejsou mezi vámi ani
zmiňovány,	jak se sluší	na svatě.	
Eph	5	4	Ani hanebnost, hloupé řeči nebo laškování, což se nesluší; nybrž
raději	vzdávejte	díky.	
Eph	5	5	Neboť toto vězte a znejte, že žádný smilník ani nečistý ani lakomec -
to jest	modloslužebník	- nemá	dědictví v království Kristově a Božím.
Eph	5	6	Ať vás nikdo nesvádí prázdnými slovy, neboť pro tyto věci přichází
Boží hněv	na syny	neposlušnosti.	
Eph	5	7	Nemějte tedy s nimi nic společného.
Eph	5	8	Kdysi jste byli tmou, ale nyní jste světlem v Pánu. Žijte jako děti
světla -			
Eph	5	9	ovoce světla je ve veškeré dobrotě, spravedlnosti a pravdě -
Eph	5	10	zkoumejte, co se líbí Pánu,
Eph	5	11	a nemějte žádnou účast na neplodných skutcích tmy, spíše je
usvědčujte.			
Eph	5	12	Neboť o tom, co se vskrytu u nich děje, je hanba i mluvit.
Eph	5	13	Ale všechno, co je světlem usvědčováno, je zjevováno,
Eph	5	14	neboť všechno, co je zjevováno, je světlo. Proto praví: 'Probuď se ty,
kdo spíš,	a vstaň z mrtvých,	a zazáří ti	Kristus.'
Eph	5	15	Dbejte tedy pečlivě na to, jak žijete; nežijte jako nemoudří, ale jako
moudří;			
Eph	5	16	vykupujte čas, protože dny jsou zlé.
Eph	5	17	Proto nebuďte nerozumní, ale rozumějte, co je Pánova vůle.
Eph	5	18	A neopíjejte se vínem, v němž je prostopášnost, ale naplňujte se
Duchem.			
Eph	5	19	Mluvte k sobě ve chvalozpěvech, v oslavných zpěvech a v duchovních
písních,	svým srdcem	zpívejte	a hrajte Pánu
Eph	5	20	a vždycky za všechno děkujte ve jménu našeho Pána Ježíše Krista Bohu a
Otci.			
Eph	5	21	Podřizujte se jeden druhému v bázni Kristově:
Eph	5	22	Ženy, podřizujte se svým mužům jako Pánu,
Eph	5	23	neboť muž je hlavou ženy, jako je Kristus hlavou církve; on je
zachráncem	těla.		
Eph	5	24	Ale jako církev je podřízena Kristu, tak i ženy ve všem svým mužům.
Eph	5	25	Muži, milujte své ženy, jako i Kristus miloval církev a sebe samého za
ní vydal,			
Eph	5	26	aby ji posvětil, když ji očistil obmytím vody v slovu,
Eph	5	27	aby sám sobě postavil slavnou církev, která by neměla poskvrny ani
vrásky ani	čehokoliv	takového,	ale byla svatá a bezúhonná.
Eph	5	28	Takto jsou povinni i muži milovat své ženy jako svá těla. Kdo miluje
svou ženu,	miluje	sebe.	
Eph	5	29	Neboť nikdo nemá své tělo v nenávisti, ale živí je a pečuje o ně, jako
i Kristus	o církev.		
Eph	5	30	vždyť jsme údy jeho těla, z jeho masa a z jeho kostí.
Eph	5	31	'Proto opustí člověk otce i matku a přilne ke své ženě, a budou ti dva
jedno tělo.'			
Eph	5	32	Toto tajemství je veliké; vztahují je však na Krista a na církev.
Eph	5	33	Ale také jeden každý z vás ať miluje svou ženu jako sám sebe a žena ať
se bojí	svého muže.		
Eph	6	1	Děti, poslouchajte své rodiče v Pánu, protože to je spravedlivé.
Eph	6	2	'Cti svého otce a matku,' to je první přikázání se zaslíbením,
Eph	6	3	'aby ti bylo dobře a abys byl dlouhověký na zemi.'
Eph	6	4	A vy, otcové, nedrážděte své děti k hněvu, ale vychovávejte je v
Pánově kázni	a napomenutí.		
Eph	6	5	Otroci, poslouchajte tělesné pány s bází a chvěním, v upřímnosti

srdce jako Krista.

Eph 6 6 Neslužte naoko jako ti, kdo se chtějí zalíbit lidem, ale jako Kristovi otroci, kteří z duše činí Boží vůli;

Eph 6 7 služte ochotně, jako Pánu, a ne jako lidem.

Eph 6 8 Víte, že každý, kdo vykoná něco dobrého, vezme za to odměnu od Pána, ať je to otrok nebo svobodný.

Eph 6 9 A vy, páni, jednejte s nimi také tak a zanechte vyhrůžek; vždyť víte, že jejich i váš Pán je v nebesích a že u něho není přijímání osob.

Eph 6 10 Nakonec, moji bratři, posilujte se v Pánu a v převaze jeho síly.

Eph 6 11 Oblečte si celou výzbroj Boží, abyste se mohli postavit proti ďáblovým nástrahám.

Eph 6 12 Neboť náš zápas není proti krvi a tělu, ale proti vládám, proti autoritám, proti světovládcům této temnoty, proti duchovním mocnostem zla v nebeských oblastech.

Eph 6 13 Proto vezměte na sebe celou Boží zbroj, abyste mohli odolat v den zlý, všechno vykonat a zůstat stát.

Eph 6 14 Stůjte tedy opásáni na bocích pravdou, oblečení v pancíř spravedlnosti,

Eph 6 15 nohy obuté v připravenosti k službě evangelia pokoje;

Eph 6 16 k tomu všemu vezměte štít víry, jímž budete moci uhasit všechny hořící šípy toho Zlého.

Eph 6 17 A vezměte prilbu záchrany a meč Ducha, jímž je slovo Boží.

Eph 6 18 Každou modlitbou a prosbou se v každý čas modlete duchem a k tomu bděte s veškerou vytrvalostí a prosbou za všechny svaté,

Eph 6 19 i za mne, aby mi bylo dáno slovo, když otevřu ústa, abych směle oznámil tajemství evangelia,

Eph 6 20 pro něž jsem poslem v řetězech, a osmělil se v něm tak, jak mi náleží mluvit.

Eph 6 21 A abyste i vy věděli, co je se mnou a co dělám, všechno vám oznámí Tychikos, milovaný bratr a věrný služebník v Pánu,

Eph 6 22 jehož jsem k vám poslal právě proto, abyste se dověděli, co je s námi, a aby povzbudil vaše srdce.

Eph 6 23 Pokoj bratřím a láska s vírou od Boha Otce a Pána Ježíše Krista.

Eph 6 24 Milost se všemi, kdo milují našeho Pána Ježíše Krista nepomíjející láskou. Amen.

Phl 1 1 Pavel a Timoteus, otroci Krista Ježíše, všem svatým v Kristu Ježíši, kteří jsou ve Filipech, a také biskupům a diakonům:

Phl 1 2 Milost vám a pokoj od Boha našeho Otce a Pána Ježíše Krista.

Phl 1 3 Děkuji svému Bohu při každé vzpomínce na vás

Phl 1 4 a vždy v každé své modlitbě za vás všechny prosím s radostí

Phl 1 5 nad vaší účastí na díle evangelia od prvního dne až doposud.

Phl 1 6 Jsem si jist právě tím, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Krista Ježíše.

Phl 1 7 vždyť je správné, abych takto smýšlel o vás všech, protože vás mám v srdci; jak v mých poutech, tak při obhajobě a utvrzování evangelia jste vy všichni se mnou spoluúčastníky milosti.

Phl 1 8 Bůh je mi svědkem, jak po vás všech toužím v srdci Krista Ježíše.

Phl 1 9 A za to se modlím, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala v důkladnějším poznání a ve vši vnímavosti;

Phl 1 10 abyste uměli rozpoznat to, na čem záleží, a byli čistí a bezúhonní pro den Kristův,

Phl 1 11 naplnění ovocem spravedlnosti, které nesete skrze Ježíše Krista ke slávě a chvále Boží.

Phl 1 12 Rád bych však, bratři, abyste věděli, že mé postavení bylo spíše k prospěchu evangelia;

Phl 1 13 vždyť to, že moje pouta jsou pro Krista, se stalo známým v celé císařské gardě i všem ostatním,

Phl 1 14 a většina bratrů, kteří se spolehli na Pána, se kvůli mým poutům ještě více odvažují mluvit beze strachu slovo [Boží].

Phl 1 15 Někteří sice hlásají Krista také ze závisti a řevnivosti, jiní však i z dobré vůle.

Phl 1 16 Jedni z lásky, neboť vědí, že jsem tu k obraně evangelia,

Phl 1 17 druzí zvěstují Krista ze sobectví, ne z čistého úmyslu, a domnívají se, že k mým poutům přidají soužení.

Phl 1 18 Co tedy? Jen když se jakýmkoli způsobem, ať s postranním úmyslem, ať pravdivě zvěstuje Kristus; a v tom se raduji. Ale budu se i dále radovat.

Phl 1 19 Neboť vím, že mi to bude k záchraně skrze vaši modlitbu a podporu Ducha Ježíše Krista.

Phl 1 20 Toužebně očekávám a doufám, že v ničem nebudu zahanben, ale se vši otevřeností, jako vždycky i nyní, bude Kristus zveleben na mém těle, ať životem, ať smrtí.

Phl 1 21 Vždyť žít pro mne znamená Kristus a zemřít zisk.

Phl 1 22 Jestliže tedy mám žít dále v těle, znamená to pro mne užitek z práce,

a nevím, co bych zvolil.

Phl 1 23 Přitahuje mě obojí: Mám touhu odejít a být s Kristem, což je mnohem, mnohem lepší;

Phl 1 24 ale zůstat v těle je nutnější pro vás.

Phl 1 25 O tom jsem přesvědčen a vím, že zůstanu a vytrvám se všemi vámi k vašemu pokroku a radosti ve víře,

Phl 1 26 aby se rozhojňovala v Kristu Ježíši vaše chlouba ze mne, až k vám opět přijdu.

Phl 1 27 Jenom veďte život hodný Kristova evangelia, abych viděl, přijdu-li k vám, či slyšel o vás, jsem-li nepřítomen, že pevně stojíte v jednom Duchu, jako jedna duše zápasíte ve víře evangelia

Phl 1 28 a v ničem se nelekáte svých protivníků. Jim je to znamením záhuby, vám však záchrany, a to od Boha.

Phl 1 29 Neboť vám je z milosti pro Krista dáno, abyste nejen v něj věřili, ale i pro něho trpěli;

Phl 1 30 vedete týž zápas, jaký jste při mně viděli a o jakém nyní slyšíte.

Phl 2 1 Je-li tedy nějaké povzbuzení v Kristu, je-li nějaké potěšení lásky, je-li nějaké společenství Ducha, je-li nějaký soucit a slitování,

Phl 2 2 naplňte mou radost a smýšlejte stejně, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení,

Phl 2 3 nic nedělejte z revnivosti ani z ješitnosti, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe.

Phl 2 4 Nevěnujte pozornost každý jen vlastním přednostem, nýbrž každý i přednostem těch druhých.

Phl 2 5 Mějte v sobě to smýšlení, které bylo i v Kristu Ježíši.

Phl 2 6 Ačkoli byl v podobě Boží, nelpěl na tom, že je roven Bohu,

Phl 2 7 nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe podobu otroka a stal se podobným lidem. A když se ukázal ve způsobu člověka,

Phl 2 8 ponížil se, stal se poslušným až k smrti, a to smrti kříže.

Phl 2 9 Proto ho také Bůh povýšil nade vše a daroval mu jméno, které je nad každé jméno,

Phl 2 10 aby se ve jménu Ježíše sklonilo každé koleno; ti, kdo jsou na nebi i

na zemi i pod zemí,

Phl 2 11 a k slávě Boha Otce aby každý jazyk vyznal, že Ježíš Kristus je Pán.

Phl 2 12 Proto, moji milovaní, jako jste vždycky poslouchali, nikoli jen v mé přítomnosti, ale nyní mnohem více v mé nepřítomnosti, s bázní a chvěním uvádějte ve skutečnost svou záchranu.

Phl 2 13 Neboť Bůh je ten, který ve vás působí i chtění i činění podle své dobré vůle.

Phl 2 14 všechno dělejte bez reptání a pochybování,

Phl 2 15 abyste byli bezúhonní a bezelstní, Boží děti bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného, v němž záříte jako světla ve světě.

Phl 2 16 Držte pevně slovo života, abyste mi byli chloubou ke dni Kristovu, že jsem nadarmo neběžel ani se nadarmo nenamáhal.

Phl 2 17 Ale i kdybych byl obětován při oběti a bohoslužbě vaší víry, raduji a spoluraduji se s vámi se všemi;

Phl 2 18 a stejně i vy se radujte a spoluradujte se mnou.

Phl 2 19 Doufám v Pánu Ježíši, že vám brzo pošlu Timotea, abych i já byl dobré mysli, když se dovím, co je s vámi.

Phl 2 20 Nemám nikoho jiného stejně smýšlejícího, jenž by se upřímně staral o vaše dobro;

Phl 2 21 neboť všichni hledají svých věcí, a ne věcí Ježíše Krista.

Phl 2 22 Víte sami, jak se Timoteus osvědčil; vždyť sloužil se mnou ve službě evangelia jako dítě otci.

Phl 2 23 Jeho tedy doufám ihned pošlu, jakmile uvidím, co bude se mnou.

Phl 2 24 Jsem přesvědčen v Pánu, že i sám brzo přijdu.

Phl 2 25 Považoval jsem však za nutné poslat k vám Epafrodita, svého bratra a spolupracovníka i spolubojovníka, kterého jste poslali, aby mi posloužil v tom, co potřebuji.

Phl 2 26 Toužil totiž po vás všech a trápil se, protože jste se doslechli, že onemocněl.

Phl 2 27 A opravdu byl nemocen, blízko smrti. Ale Bůh se nad ním smiloval, a nejen nad ním, ale i nade mnou, abych neměl zármutek na zármutek.

Phl 2 28 Poslal jsem ho tedy tím pilněji, abyste měli radost, že ho zase vídíte, a já abych byl méně zarmoucen.

Phl 2 29 Přijměte ho v Pánu se vší radostí a mějte takové lidi v úctě;

Phl 2 30 neboť pro dílo Kristovo se přiblížil až k smrti. Vlastní život dal v sázku, aby doplnil, co chybělo ve vaší službě pro mne.

Phl 3 1 Konečně, moji bratři, radujte se v Pánu. Psát vám opět tytéž věci mně není zatěžko a pro vás to bude ujištěním.

Phl 3 2 Dejte si pozor na ty psy, dejte si pozor na ty špatné dělníky, dejte si pozor na tu 'rozřízku'.

Phl 3 3 Neboť pravá obrázka jsme my, kteří sloužíme v Duchu Božím, chlubíme se

v Kristu Ježíši a nespoleháme na sebe,
 Phl 3 4 ačkoli já bych mohl spolehat i na sebe. Zdá-li se někomu jinému, že
 může spolehat na sebe, já tím víc:
 Phl 3 5 obřezán osmého dne, z rodu izraelského, z kmene Benjamínova, Hebrej z
 Hebreů, jde-li o Zákon - farižus,
 Phl 3 6 jde-li o horlivost - pronásledovatel církve, jde-li o spravedlnost,
 která je v Zákoně, byl jsem bez úhony.
 Phl 3 7 Ale cokoli v mi bylo ziskem, to jsem pro Krista uznal za ztrátu.
 Phl 3 8 A opravdu také pokládám všechno za ztrátu pro nesmírnou vzácnost
 poznání Krista Ježíše, svého Pána. Pro něho jsem se všeho zřekl a pokládám to za hnůj, abych
 získal Krista
 Phl 3 9 a byl nalezen v něm, nemaje svou spravedlnost, která je ze Zákona, ale
 tu, která je z víry v Krista, tu spravedlnost, která je z Boha na základě víry,
 Phl 3 10 a abych poznal jej a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpeních.
 Připodobňuji se jeho smrti,
 Phl 3 11 zda bych nějak nedospěl ke vzkříšení z mrtvých.
 Phl 3 12 Ne že bych již toho dosáhl, anebo byl už dokonalý; usilovně však
 běžím, abych se opravdu zmocnil toho, k čemu se i mne zmocnil Kristus Ježíš.
 Phl 3 13 Bratři, já si nemyslím, že jsem se již toho zmocnil; jedno však činím:
 zapomínám na to, co je za mnou, a natahuje se po tom, co je přede mnou,
 Phl 3 14 běžím k cíli pro cenu Božího povolání vzhůru v Kristu Ježíši.
 Phl 3 15 Všichni tedy, kteří jsme dokonalí, takto smýšlejme. A smýšlíte-li v
 něčem jinak, i to vám Bůh zjeví.
 Phl 3 16 Jen k čemu jsme již dospěli, toho se držme.
 Phl 3 17 Bratři, všichni spolu mě napodobujte. Hleďte na ty, kteří žijí podle
 našeho příkladu.
 Phl 3 18 Neboť mnozí, o nichž jsem vám často říkal, a nyní to pravím s pláčem,
 žijí jako nepřátelé Kristova kříže;
 Phl 3 19 jejich koncem je zahynutí, jejich bohem je břicho a jejich sláva je v
 jejich haněbnosti; ti myslí na to, co je pozemské.
 Phl 3 20 vždyť naše občanství je v nebesích, odkud také dychtivě očekáváme
 Zachránce, Pána Ježíše Krista,
 Phl 3 21 který přetvoří tělo naší poníženosti ve stejnou podobu těla jeho slávy
 působením, kterým je mocen si také všecko podmanit.
 Phl 4 1 A tak, moji bratři, milovaní a vytoužení, má radosti a koruno, takto
 stůjte pevně v Pánu, milovaní.
 Phl 4 2 Napomínám Euodii a napomínám Syntychu, aby stejně smýšlely v Pánu.
 Phl 4 3 Ano i tebe prosím, můj vlastní druhu, pomáhej jim, neboť vedly zápas
 za rozšíření evangelia spolu se mnou i s Klementem a ostatními mými spolupracovníky, jejichž
 jména jsou v knize života.
 Phl 4 4 Radujte se v Pánu vždycky, znovu řeknu: radujte se!
 Phl 4 5 Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko.
 Phl 4 6 O nic nebuďte úzkostliví, ale ve všem oznamujte Bohu své žádosti v
 modlitbě a prosbě s děkováním.
 Phl 4 7 A pokoj Boží, který převyšuje všechno porozumění, bude střežit vaše
 srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.
 Phl 4 8 Konečně, bratři, všecko, co je pravdivé, ušlechtilé, spravedlivé,
 čisté, milé, co má dobrou pověst, jestli je nějaká ctnost a jestli nějaká chvála, o tom
 přemýšlejte.
 Phl 4 9 Čemu jste se naučili, co jste přijali a uslyšeli i spatřili u mne, to
 dělejte. A Bůh pokoje bude s vámi.
 Phl 4 10 Velmi jsem se v Pánu zaradoval, že konečně rozkvetl váš zájem o mne.
 Jistě jste na to mysleli dříve, ale neměli jste příležitost.
 Phl 4 11 Neříkám to proto, že bych měl nedostatek; vždyť jsem se naučil být
 spokojen s tím, co mám.
 Phl 4 12 Umím se uskromnit a umím mít i nadbytek. Do všeho jsem zasvěcen: být
 sytý i hladový, mít nadbytek i nedostatek.
 Phl 4 13 Všecko mohu v Tom, který mne posiluje.
 Phl 4 14 Avšak učinili jste dobře, že jste se mnou měli účast v mé tísní.
 Phl 4 15 Víte i vy, Filipští, že v počátcích evangelia, když jsem vyšel z
 Makedonie, žádný sbor se nepodílel se mnou v příjmech a vydáních, jen vy jediní;
 Phl 4 16 vždyť i do Tesaloniky jste mi víc než jednou poslali na mé potřeby.
 Phl 4 17 Ne že bych toužil po daru, ale toužím po ovoci, které se hromadí na
 váš účet.
 Phl 4 18 Mám všechno, a ještě mi přebývá. Jsem plně opatřen, když jsem přijal
 od Epafrodita to, co jste mi poslali, vzácnou vůni, obětí vítanou, Bohu milou.
 Phl 4 19 Můj Bůh naplní všechnu vaši potřebu podle svého bohatství v slávě v
 Kristu Ježíši.
 Phl 4 20 Našemu Bohu a Otci sláva na věky věků. Amen.
 Phl 4 21 Pozdravte každého svatého v Kristu Ježíši. Pozdravují vás bratři,
 kteří jsou se mnou.
 Phl 4 22 Pozdravují vás všichni svatí, zvláště ti, kteří jsou z císařského

domu.
Phl 4 23 Milost Pána Ježíše Krista s vaším duchem. Amen.
Cls 1 1 Pavel, z Boží vůle apoštol Krista Ježíše, a bratr Timoteus
Cls 1 2 svatým a věřícím bratřím v Kristu v Kolosách: Milost vám a pokoj od
Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.
Cls 1 3 Vždy, když se za vás modlíme, děkujeme Bohu a Otci našeho Pána Ježíše
Krista -
Cls 1 4 neboť jsme slyšeli o vaší víře v Kristu Ježíši a o lásce, kterou máte
ke všem svatým -
Cls 1 5 pro naději, která je pro vás uložena v nebesích. O ní jste slyšeli již
dříve ve slovu pravdy - evangeliu,
Cls 1 6 jež k vám přišlo. A jako na celém světě přináší plody a roste, tak je
tomu i mezi vámi od toho dne, kdy jste je uslyšeli a poznali Boží milost v pravdě
Cls 1 7 tak, jak jste se naučili od Epastry, našeho milovaného spoluotroka,
jenž je věrný služebník Kristův pro vás.
Cls 1 8 On nám také pověděl o vaší lásce v Duchu.
Cls 1 9 Proto i my, od toho dne, kdy jsme to uslyšeli, nepřestáváme se za vás
modlit a vyprošovat, abyste byli naplněni poznáním jeho vůle ve veškeré moudrosti a duchovním
pochopení,
Cls 1 10 abyste vedli život hodný Pána a ve všem se mu líbili, abyste nesli
ovoce v každém dobrém skutku a rostli v poznání Boha
Cls 1 11 a abyste byli posilováni každou mocí podle síly jeho slávy k veškeré
vytrvalosti a trpělivosti, s radostí
Cls 1 12 vzdávající díky Bohu [a] Otci, který nás učinil způsobilými k účasti
na podílu svatých ve světle.
Cls 1 13 On nás vysvobodil z pravomoci temnoty a přenesl do království Syna své
lásky,
Cls 1 14 v němž máme vykoupění, odpuštění hříchů.
Cls 1 15 On je obraz Boha neviditelného, prvorozený všeho stvoření,
Cls 1 16 neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebesích i na zemi, věci
viditelné i neviditelné, ať trůny nebo panstva, knížatstva nebo mocnosti; všechno je stvořeno
skrze něho a pro něho.
Cls 1 17 On je přede vším a všechno v něm spočívá.
Cls 1 18 A on je hlavou těla, církve. On je počátek, prvorozený z mrtvých, aby
on sám zaujal ve všem první místo,
Cls 1 19 neboť se Otci zalíbilo, aby v něm přebývala veškerá plnost
Cls 1 20 a aby skrze něho smířil všechno se sebou a způsobil pokoj skrze krev
jeho kříže - aby skrze něho smířil vše jak na zemi, tak v nebesích.
Cls 1 21 I vás, kteří jste kdysi byli odcizení a myslí nepřátelští ve zlých
skutcích,
Cls 1 22 nyní smířil ve svém lidském těle skrze [svou] smrt, aby vás před sebou
postavil svaté, bez poskvrny a bez úhony,
Cls 1 23 zůstáváte-li v skutku na víře založení a v ní pevní, a nevzdálíte-li se
od naděje evangelia, které jste slyšeli, které bylo hlášáno v celém stvoření pod nebem a
kterého jsem se stal já, Pavel, služebníkem.
Cls 1 24 Nyní se raduji v utrpeních pro vás a ve svém těle doplňuji, co zbývá
ze soužení Kristových pro jeho tělo, jímž jest církev.
Cls 1 25 Jejím služebníkem jsem se stal podle Boží správy, která mi pro vás
byla svěřena, abych naplnil slovo Boží -
Cls 1 26 to tajemství, které bylo od věků a od prvních pokolení ukryté, nyní
však bylo zjeveno jeho svatým,
Cls 1 27 kterým Bůh toužil oznámit, jaké je bohatství slávy tohoto tajemství
mezi pohany: tím tajemstvím je Kristus ve vás, naděje slávy.
Cls 1 28 Jeho my hlásáme, napomínající každého člověka a vyučující každého
člověka ve vši moudrosti, abychom každého postavili dokonalého v Kristu.
Cls 1 29 Proto také tvrdě pracuji a zápasím v souladu s jeho působením, které
je ve mně mocné.
Cls 2 1 Chci, abyste věděli, jaký zápas vedu pro vás a pro ty, kdo jsou v
Laodiceji, i pro všechny, kteří mne ani osobně neviděli.
Cls 2 2 Zápasím o to, aby byli povzbuzeni ve svém srdci a navzájem spojeni v
lásce byli dovedeni do celého bohatství plné jistoty porozumění, k plnému poznání Božího
tajemství, Krista,
Cls 2 3 ve kterém jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání.
Cls 2 4 Toto říkám proto, aby vás nikdo nemátl zdánlivě přesvědčivými řečmi.
Cls 2 5 Neboť i když jsem tělem nepřítomen, přece jsem duchem s vámi a s
radostí vidím váš řád a pevnost vaší víry v Krista.
Cls 2 6 Když jste tedy přijali Krista Ježíše, Pána, pak v něm žijte,
Cls 2 7 zakořenění a budování v něm, upevňujte se ve víře, jak jste byli
vyučeni, rozhovnující se v ní s děkováním.
Cls 2 8 Hleďte, ať vás někdo neodvede jako zajatce skrze filozofii - prázdný
svod podle tradice lidí, podle živlů světa, a ne podle Krista.
Cls 2 9 Neboť v něm tělesně přebývá veškerá plnost Božství.

Cls	2	10	I vy jste v něm naplnění. On je hlavou vši vlády a moci.
Cls	2	11	V něm jste byli také obřezáni obřízkou, která nebyla udělána lidskou rukou, nýbrž spočívala ve svlečení těla hříchů, v obřízce Kristově,
Cls	2	12	když jste byli spolu s ním ve křtu pohřbeni a v něm jste byli spolu i vzkříšení skrze víru v působení Boha, který ho vzkřísil z mrtvých.
Cls	2	13	I vás, když jste byli mrtvi v proviněních a neobřízce svého těla, spolu s ním obživil, když nám všechna provinění odpustil
Cls	2	14	a vymazal rukou psaný záznam, který svědčil proti nám svými ustanoveními a který nám byl nepřátelský; odstranil jej z našeho středu tím, že jej přibil ke kříži.
Cls	2	15	Tak odzbrojil knížatstva a mocnosti a veřejně je vystavil na odiv, když je vedl triumfálním průvodem v něm.
Cls	2	16	Ať vás tedy nikdo nesoudí pro pokrm a pro nápoj nebo kvůli svátku, novoluní nebo sobotám.
Cls	2	17	To všechno je stín budoucích věcí, ale skutečnost je Kristus.
Cls	2	18	Ať vás nepřipraví o vítěznou cenu nikdo, kdo si libuje v poníženosti a uctívání andělů, kdo se nechá unášet tím, co viděl, bezdůvodně se nadýmá pod vlivem svého tělesného smýšlení
Cls	2	19	a nedrží se hlavy, z níž celé tělo, podporováno a drženo pohromadě klouby a spoji, roste Božím růstem.
Cls	2	20	Jestliže jste s Kristem zemřeli živlům světa, proč si dáváte předpisovat, jako byste žili ve světě:
Cls	2	21	toho se nedotýkej, to neochutnávej, na to ani nesáhni?
Cls	2	22	To se týká vesměs věcí, které jsou spotřebováním určeny k zániku - jsou to lidská nařízení a nauky.
Cls	2	23	Ty sice působíš zdáním moudrosti v ochotném uctívání, v pokoře a tvrdé kázni těla, ale nemají žádnou cenu, leč pro uspokojení těla.
Cls	3	1	Jestliže jste tedy s Kristem vstali, usilujte o to, co je nahoře, kde Kristus sedí na pravici Boží.
Cls	3	2	Myslete na to, co je nahoře, ne na to, co je na zemi.
Cls	3	3	Neboť jste zemřeli a váš život je ukryt s Kristem v Bohu.
Cls	3	4	A když se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete ve slávě.
Cls	3	5	Umrtvěte tedy své údy, které jsou na zemi: smilstvo, nečistotu, vášně, zlou žádost a lakomství, které je modloslužbou.
Cls	3	6	Pro tyto věci přichází Boží hněv na syny neposlušnosti.
Cls	3	7	I vy jste tak kdysi jednali, když jste v nich žili.
Cls	3	8	Ale nyní odložte to všechno: hněv, vztek, špatnost, rouhání a nemístné řeči z vašich úst.
Cls	3	9	Nelžete jedni druhým, když jste svlékli toho starého člověka s jeho skutky
Cls	3	10	a oblékli toho nového, který se obnovuje k pravému poznání podle obrazu toho, který ho stvořil.
Cls	3	11	Potom už tu není Řek a Žid, obřízka a neobřízka, barbar, Skytha, otrok a svobodný, ale všechno a ve všem Kristus.
Cls	3	12	Oblečte se tedy jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, v slitovný soucit, dobrotu, pokoru, vlídnost a trpělivost.
Cls	3	13	Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpusťte i vy.
Cls	3	14	A nad to všechno mějte lásku, která je poutem dokonalosti.
Cls	3	15	Pokoj Kristův ať rozhoduje ve vašich srdcích; k němu jste byli také povoláni v jednom těle. A buďte vděční.
Cls	3	16	Slovo Kristovo ať ve vás bohatě přebývá. Ve vši moudrosti se navzájem vyučujte a napomínejte a s vděčností zpívejte Bohu ve svých srdcích chvalozpěvy, chvály a duchovní písně.
Cls	3	17	A všechno, cokoli činíte slovem nebo skutkem, číňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu [a] Otci.
Cls	3	18	Ženy, podřizujte se svým mužům, jak se sluší v Pánu.
Cls	3	19	Muži, milujte své ženy a nebuďte k nim příkří.
Cls	3	20	Děti, poslouchajte své rodiče ve všem, neboť to je milé v Pánu.
Cls	3	21	Otcové, nedrážděte své děti, aby nemalomyslněly.
Cls	3	22	Otroci, poslouchajte ve všem pozemské pány, ne jen naoko, jako ti, kdo se chtějí zalíbit lidem, ale v upřímnosti srdce, bojíce se Pána.
Cls	3	23	Cokoli děláte, dělejte z duše jako Pánu, a ne lidem.
Cls	3	24	Vždyť víte, že od Pána dostanete za odměnu dědictví. Pánu Kristu služte!
Cls	3	25	Neboť kdo činí zlé, dostane zpět to, co zlého učinil. Bůh nikomu nestraní.
Cls	4	1	Páni, prokazujte otrokům, co je spravedlivé a správné; vždyť víte, že i vy máte Pána v nebi.
Cls	4	2	V modlitbě buďte vytrvalí; buďte v ní bdělí a vděční.
Cls	4	3	Modlete se současně i za nás, aby nám Bůh otevřel dveře slova, abychom

mohli mluvit o tajemství Kristovu, pro něž jsem také spoután,
 Cls 4 4 abych je učinil zjevným tak, jak jsem povinen o něm mluvit.
 Cls 4 5 choďte moudře před těmi, kteří jsou vně, vykupující čas.
 Cls 4 6 vaše řeč ať je vždy laskavá, okoreněná solí, abyste věděli, jak máte
 každému odpovědět.
 Cls 4 7 Co je se mnou, vám oznámí Tychikos, milovaný bratr, věrný služebník a
 spoluotrok v Pánu,
 Cls 4 8 jehož jsem k vám poslal právě proto, abyste se dověděli o nás a aby
 povzbudil vaše srdce.
 Cls 4 9 Posílám ho s Onezimem, věrným a milovaným bratrem, jenž je od vás. Ti
 vám oznámí všechno, co se zde děje.
 Cls 4 10 Pozdravuje vás můj spoluvězeň Aristarchos a Barnabášův bratranec
 Marek, o němž jste dostali pokyny; až k vám přijde, přijměte ho.
 Cls 4 11 Dále Ježíš zvaný Justus. Oni jsou z obrázky moji jediní
 spolupracovníci pro království Boží; stali se mou útěchou.
 Cls 4 12 Pozdravuje vás Epafras, který je od vás, otrok Krista Ježíše; on za
 vás ustavičně zápasí na modlitbách, abyste byli postaveni zralí a úplní v celé vůli Boží.
 Cls 4 13 Dosvědčuji mu, že vynakládá mnoho namáhavé práce pro vás a pro ty, kdo
 jsou v Laodiceji a v Hierapoli.
 Cls 4 14 Pozdravuje vás milovaný lékař Lukáš a Démas.
 Cls 4 15 Pozdravte bratry v Laodiceji i Nymfu a církev, která je v jeho domě.
 Cls 4 16 A až bude u vás tento dopis přečten, zařídte, aby byl přečten také v
 laodicejském sboru a abyste i vy přečetli dopis Laodicejským.
 Cls 4 17 A Archippovi řekněte: 'Hleď si služby, kterou jsi v Pánu přijal, abys
 ji plnil.'
 Cls 4 18 Pozdrav mou, Pavlovou rukou. Pamatujte na má pouta. Milost s vámi.
 Amen.
 1Th 1 1 Pavel, Silvanus a Timoteus církvi Tesaloničanů v Bohu Otci a Pánu
 Ježíši Kristu: Milost vám a pokoj.
 1Th 1 2 Stále vzdáváme díky Bohu za vás za všechny, když se o vás zmiňujeme na
 svých modlitbách, a neustále
 1Th 1 3 máme na paměti váš skutek víry, vaši námahu lásky a vytrvalost naděje
 našeho Pána Ježíše Krista před naším Bohem a Otcem.
 1Th 1 4 Víme, bratři Bohem milovaní, o vašem vyvolení,
 1Th 1 5 neboť naše evangelium k vám nepřišlo jen ve slovu, ale i v moci a v
 Duchu Svatém a v plné přesvědčivosti; vždyť sami víte, jací jsme byli mezi vámi kvůli vám.
 1Th 1 6 A vy jste se stali těmi, kdo napodobují nás i Pána, když jste přijali
 Slovo v mnohém soužení s radostí Ducha Svatého.
 1Th 1 7 Tím jste se stali vzorem všem věřícím v Makedonii a v Acháji.
 1Th 1 8 Neboť od vás se rozeznělo slovo Pánovo nejen v Makedonii a v Acháji,
 ale [i] vaše víra, která směřuje k Bohu, se rozšířila všude, takže není třeba, abychom o tom
 vůbec mluvili.
 1Th 1 9 Oni sami totiž o nás vypravují, jaký byl náš příchod k vám a jak jste
 se obrátili od model k Bohu, abyste sloužili živoucímu a pravému Bohu
 1Th 1 10 a očekávali z nebes jeho Syna, kterého probudil z mrtvých, Ježíše,
 který nás zachraňuje od přicházejícího hněvu.
 1Th 2 1 Sami víte, bratři, že náš příchod k vám nezůstal bez užitku.
 1Th 2 2 I když jsme předtím ve Filipech trpěli a byli potupeni, jak sami víte,
 odhodlali jsme se ve svém Bohu vám v mnohém zápase směle mluvit evangelium Boží.
 1Th 2 3 vždyť naše povzbuzování není z poblouzení ani z nečistoty ani ve lsti;
 1Th 2 4 ale Bůh nás vyzkoušel, aby nám světil evangelium, proto mluvíme ne
 tak, jako bychom se chtěli zalíbit lidem, ale tak, abychom se zalíbili Bohu, který zkouší naše
 srdce.
 1Th 2 5 Jak víte, nikdy jsme nepoužili lichocení ani jsme nebyli chtivi zisku
 - Bůh je svědek!
 1Th 2 6 Nehledáme ani slávu od lidí, od vás ani od jiných.
 1Th 2 7 Jako Kristovi apoštolové můžeme užívat vážnosti, avšak byli jsme mezi
 vámi něžní, jako když žena chová vlastní děti.
 1Th 2 8 Tak jsme po vás toužili, že jsme byli ochotni dát vám nejen evangelium
 Boží, ale i své duše, neboť jste se nám stali drahými.
 1Th 2 9 Jistě pamatujete, bratři, na naši námahu a úsilí, jak jsme dnem i nocí
 pracovali, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž, když jsme vám vyhlásili evangelium Boží.
 1Th 2 10 Vy i sám Bůh jste svědky, jak jsme se svatě, spravedlivě a bezúhonně k
 vám věřícím chovali;
 1Th 2 11 a jak také víte, jednoho každého z vás jsme napomínali, povzbuzovali a
 zavazovali jako otec vlastní děti,
 1Th 2 12 abyste chodili, jak je důstojné Boha, který vás povolává do svého
 království a slávy.
 1Th 2 13 A proto i my vzdáváme díky Bohu neustále, že když jste od nás převzali
 slovo Boží zvěsti, přijali jste je ne jako slovo lidské, ale tak, jak tomu opravdu je, jako
 slovo Boží, které také mocně působí ve vás věřících.
 1Th 2 14 vždyť vy jste, bratři, napodobili církve Boží, které jsou v Judsku v

Kristu Ježíši, protože i vy jste stejně trpěli od vlastních krajanů, jako i oni od Židů,
 1Th 2 15 kteří zabili Pána Ježíše i své proroky a také nás pronásledovali; Bohu
 se líbit nechtějí a vůči všem lidem jsou nepřátelští.
 1Th 2 16 Brání nám mluvit k pohanům, aby byli spaseni, čímž stále doplňují své
 hříchy; ale přišel na ně hněv až do krajnosti.
 1Th 2 17 Byli jsme, bratři, od vás na určitou dobu odloučení, bylo to však jen
 tělem, ne srdcem; o to více jsme s velkou touhou usilovali spatřit vaši tvář.
 1Th 2 18 Proto jsme k vám chtěli přijít, já Pavel už dvakrát, ale Satan nám v
 tom zabránil.
 1Th 2 19 Kdo je naše naděje nebo radost nebo věnec chlouby, ne-li právě vy před
 naším Pánem Ježíšem při jeho příchodu?
 1Th 2 20 Vždyť vy jste naše sláva i radost.
 1Th 3 1 Protože jsme to již nemohli déle vydržet, uznali jsme za vhodné zůstat
 v Athénách sami
 1Th 3 2 a poslali jsme Timotea, našeho bratra a Božího spolupracovníka v
 Kristově evangelii, aby vás upevnil a povzbudil ve vaší víře,
 1Th 3 3 aby se nikdo nezmítal v těchto souženích. Sami přece víte, že to je
 naším údělem.
 1Th 3 4 Vždyť když jsme byli u vás, předem jsme vám říkali, že nás čeká
 soužení. To, jak víte, se i stalo.
 1Th 3 5 Když jsem to tedy nemohl déle vydržet, poslal jsem Timotea, abych se
 dověděl o vaší víře, jestli vás snad pokušitel nějak nezkusil, aby tak naše úsilí nevyšlo
 naprázdno.
 1Th 3 6 Nyní však přišel od vás Timoteus k nám a přinesl nám radostnou zprávu,
 o vaší víře a lásce, i o tom, že na nás stále v dobrém vzpomínáte a toužíte nás spatřit stejně
 jako i my vás.
 1Th 3 7 Proto jsme byli, bratři, ve vši naší tísní a soužení povzbuzeni skrze
 vaši víru,
 1Th 3 8 protože nyní skutečně žijeme, jestliže vy pevně stojíte v Pánu.
 1Th 3 9 Vždyť jakou vděčností za vás můžeme Bohu odplatit za všechnu tu
 opravdovou radost, kterou z vás máme před naším Bohem?
 1Th 3 10 Ve dne v noci převelice prosíme, abychom vás mohli spatřit a doplnit
 nedostatky vaší víry.
 1Th 3 11 Sám Bůh a náš Otec a náš Pán Ježíš kéž urovná naši cestu k vám.
 1Th 3 12 A vás ať Pán rozhojní a dá vám oplývat v lásce k sobě navzájem i ke
 všem lidem, jako i my máme lásku k vám,
 1Th 3 13 ať tak upevní vaše srdce, aby byla bezúhonná v svatosti před Bohem a
 naším Otcem v příchodu našeho Pána Ježíše se všemi jeho svatými. Amen.
 1Th 4 1 Nakonec vás, bratři, žádáme a vyzýváme v Pánu Ježíši, abyste se ještě
 více rozhojňovali v tom, co jste od nás převzali a co už také činíte - totiž jak máte chodit,
 abyste se líbili Bohu.
 1Th 4 2 Vždyť víte, které příkazy jsme vám vydali skrze Pána Ježíše.
 1Th 4 3 Neboť toto je vůle Boží, vaše posvěcení, abyste se zdržovali smilstva,
 1Th 4 4 aby každý z vás uměl zacházet se svou nádobou ve svatosti a úctě,
 1Th 4 5 ne v žádostivé vášni jako pohané, kteří neznají Boha,
 1Th 4 6 a aby nikdo nepřekračoval meze a neklamal v této věci svého bratra,
 protože Pán je mstitelem v těch všech věcech, jak jsme vám také předem řekli a plně
 dosvědčili.
 1Th 4 7 Neboť Bůh nás nepovolal k nečistotě, nýbrž k tomu, abychom žili v
 posvěcení.
 1Th 4 8 Proto kdo toto odmítá, neodmítá člověka, ale Boha, který také do vás
 dává svého Svatého Ducha.
 1Th 4 9 O bratrské lásce vám není potřeba psát, neboť jste sami vyučeni od
 Boha, abyste milovali jeden druhého.
 1Th 4 10 A opravdu tak činíte všem bratřím v celé Makedonii. Vyzýváme vás však,
 bratři, abyste se v tom ještě více rozhojňovali
 1Th 4 11 a zakládali si na pokojném životě, věnovali se vlastním věcem a
 pracovali vlastníma rukama, jak jsme vám přikázali,
 1Th 4 12 a abyste chodili slušně před těmi, kteří jsou vně, a nikoho
 nepotřebovali.
 1Th 4 13 Nechceme vás, bratři, nechávat v nevědomosti o těch, kdo zemřeli,
 abyste se nermoutili jako ti ostatní, kteří nemají naději.
 1Th 4 14 Jestliže však věříme, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, tak Bůh také
 ty, kdo zemřeli skrze Ježíše, přivede s ním.
 1Th 4 15 Neboť toto vám říkáme slovem Pánovým: My živí, kteří jsme tu ponechání
 do příchodu Pána, jistě nepředjdeme ty, kteří zemřeli,
 1Th 4 16 protože za zvuku přikazujícího zvolání, hlasu archanděla a Boží
 polnice sám Pán sestoupí z nebe a mrtví v Kristu vstanou nejdříve.
 1Th 4 17 Potom my živí, kteří tu budeme ponechání, budeme spolu s nimi
 uchvázeni v oblacích do vzduchu k setkání s Pánem. A tak už vždy budeme s Pánem.
 1Th 4 18 Proto se těmito slovy navzájem povzbuzujte.
 1Th 5 1 O časech a obdobích, bratři, nepotřebujete, aby vám bylo psáno.

1Th 5 2 Vždyť sami přesně víte, že Pánův den přijde jako zloděj v noci.
1Th 5 3 Když lidé budou říkat: 'Pokoj a bezpečnost', tehdy na ně znenadání
přijde zkáza jako porodní bolesti na těhotnou ženu, a jistě neuniknou.
1Th 5 4 Vy však, bratři, nejste ve tmě, aby vás ten den přepadl jako zloděj.
1Th 5 5 Neboť vy všichni jste synové světla a synové dne. Nepatříme noci ani
tmě.
1Th 5 6 Proto tedy nespěme jako ti ostatní, nýbrž budme bdělí a strážliví.
1Th 5 7 Vždyť ti, kdo spí, spí v noci, a ti, kdo se opíjejí, opíjejí se v
noci.
1Th 5 8 My však, kteří patříme dni, budme strážliví, oblečení v pancíř víry a
lásky a v přilbu naděje
1Th 5 9 spasení.
Pána Ježíše Krista, Neboť Bůh nás nepostavil k hněvu, nýbrž k získání spasení skrze našeho
1Th 5 10 který za nás zemřel, abychom my, ať bdíme nebo spíme, žili spolu s
ním.
1Th 5 11 Proto se navzájem povzbuzujte a budujte jeden druhého, jak to již
činíte.
1Th 5 12 Žádáme vás, bratři, abyste uznávali ty, kteří namáhavě pracují mezi
vámi, jsou vašimi představenými v Pánu a napominají vás.
1Th 5 13 Převeďte si jich v lásce vazte pro jejich práci; žijte mezi sebou v
pokoji.
1Th 5 14 Vyzýváme vás, bratři, napomínejte neukázněné, potěšujte malomyslné,
ujímejte se slabých, mějte trpělivost se všemi.
1Th 5 15 Hleďte, aby nikdo neodplácel nikomu zlým za zlé, ale vždy usilujte o
dobro k sobě navzájem i
1Th 5 16 vůči všem.
1Th 5 17 Vždycky se radujte.
1Th 5 18 Neustále se modlete.
1Th 5 18 Ve všem vzdávejte díky, neboť toto je vůle Boží v Kristu Ježíši pro
vás.
1Th 5 19 Ducha neuhašujte.
1Th 5 20 Proroctvími nepohrdejte.
1Th 5 21 Všechno však zkoušejte; co je dobré, to pevně držte,
1Th 5 22 a všeho, co vypadá zle, se vystríhejte.
1Th 5 23 A sám Bůh pokoje kéž vás celé posvětí a celého vašeho ducha i duši i
tělo kéž zachová bez poskvrny až k příchodu našeho Pána Ježíše Krista.
1Th 5 24 Věrný je ten, kdo vás povolává; on to také učiní.
1Th 5 25 Bratři, modlete se též za nás.
1Th 5 26 Pozdravte všechny bratry svatým políbením.
1Th 5 27 Zavazují vás přísahou v Pánu, abyste tento list dali přečíst všem
svatým bratřím.
1Th 5 28 Milost našeho Pána Ježíše Krista s vámi. Amen.
2Th 1 1 Pavel, Silvanus a Timoteus církvi Tesaloničanů v Bohu, našem Otci, a v
Pánu Ježíši Kristu:
2Th 1 2 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a Pána Ježíše Krista.
2Th 1 3 Bratři, jsme zavázáni stále za vás Bohu vzdávat díky, jak je to
správné, protože převeďte roste vaše víra a rozhojňuje se láska všech vás k sobě navzájem.
2Th 1 4 I my sami se tedy vámi chlubíme v církvích Božích pro vaši vytrvalost
a víru ve všech vašich pronásledováních a souzeních, která snášíte.
2Th 1 5 Je to jistě znamení spravedlivého soudu Božího, abyste byli uznáni
hodnými Božího království, pro něž také trpíte,
2Th 1 6 pokud je spravedlivé u Boha to, aby těm, kteří vás sužují, odplatil
souzením,
2Th 1 7 a vám, kteří jste v soužení, úlevou spolu s námi, až se zjeví z nebe
Pán Ježíš se svými mocnými anděly
2Th 1 8 a v plameni ohně bude trestat ty, kteří neuznávají Boha, a ty, kteří
nejdou poslouchat evangelia našeho Pána Ježíše.
2Th 1 9 Ti ponesou trest, věčnou zkázu v odloučení od tváře Pána a od slávy
jeho síly,
2Th 1 10 když přijde, aby v onen den byl oslaven ve svých svatých a aby se stal
předmětem obdivu ve všech těch, kdo uvěřili, neboť naše svědectví došlo u vás víry.
2Th 1 11 Proto se za vás také stále modlíme, aby vás náš Bůh učinil hodnými
svého povolání a v moci naplnil každý dobrý úmysl a skutek víry,
2Th 1 12 aby tak bylo oslaveno jméno našeho Pána Ježíše ve vás a vy v něm podle
milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista.
2Th 2 1 Pokud jde o příchod našeho Pána Ježíše Krista a naše shromáždění k
němu, žádáme vás, bratři,
2Th 2 2 abyste se nenechali snadno otrást ve svém poznání ani vylekat buď
skrze ducha, nebo skrze slovo nebo skrze dopis, vydávaný za náš, jako by den Pánův již nastal.
2Th 2 3 Ať vás nikdo žádným způsobem nesvede, protože nenastane, dokud napřed
nepřijde odpadnutí a nebude zjeven ten člověk bezzákonnosti, syn zhouby,
2Th 2 4 který se protíví proti všemu a pyšně se pozvedá nade všechno, čemu se
říká Bůh nebo posvátnost, takže sám usedne jako Bůh do Boží svatyně a bude se vydávat za Boha.

2Th 2 5 Nevzpomínáte si, že jsem vám toto říkal, ještě když jsem byl u vás?
 2Th 2 6 Také víte, co ho nyní zdržuje, aby byl zjeven až ve svůj čas.
 2Th 2 7 Neboť tajemství této bezzákonnosti již působí; jen čeká, dokud ten,
 kdo je nyní zdržuje, nebude z prostředku vzat.
 2Th 2 8 A potom bude zjeven ten Bezzákonný, kterého Pán Ježíš odstraní duchem
 svých úst a zahladí jej i jeho skutky jasným zjevením svého příchodu.
 2Th 2 9 Příchod Bezzákonného je podle působení Satana se vší mocí, znamením a
 zázraky lži
 2Th 2 10 a s veškerým klamem nepravosti pro ty, kteří hynou, protože nepřijali
 lásku Pravdy, aby byli zachráněni.
 2Th 2 11 Proto na ně Bůh posílá mocné působení bludu, aby uvěřili lži,
 2Th 2 12 a aby všichni, kdo neuvěřili Pravdě, ale našli zalíbení v
 nepravosti, byli tak odsouzeni.
 2Th 2 13 My pak jsme zavázáni, bratři milovaní od Pána, stále za vás vzdávat
 díky Bohu, že si vás vybral jako prvotinu k záchraně v posvěcení ducha a víře v pravdu.
 2Th 2 14 K tomu vás i povolal skrze naše evangelium, abyste získali slávu
 našeho Pána Ježíše Krista.
 2Th 2 15 Proto tedy, bratři, stůjte pevně a držte učení, která jsme vám předali
 a kterým jste byli vyučeni, ať už slovem nebo dopisem.
 2Th 2 16 Sám náš Pán Ježíš Kristus a Bůh, náš Otec, který si nás zamiloval a v
 milosti nám daroval věčné potěšení a dobrou naději,
 2Th 2 17 nechť vaše srdce povzbudí a upevní v každém dobrém skutku i slovu.
 2Th 3 1 Nakonec, bratři, modlete se za nás, aby se Pánovo slovo rychle šířilo
 a bylo slaveno tak jako u vás,
 2Th 3 2 a abychom byli vysvobozeni od pobloudilých a zlých lidí; neboť ne
 všichni mají víru.
 2Th 3 3 Věrný je Pán, který vás upevní a ochrání od Zlého.
 2Th 3 4 Vždyť pokud jde o vás, máme důvěru v Pánu, že věci, které vám
 přikazujeme, činíte a budete činit.
 2Th 3 5 Kéž Pán uvede vaše srdce do lásky Boží a do trpělivosti Kristovy.
 2Th 3 6 Přikazujeme vám, bratři, ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, abyste se
 stranili každého bratra, který žije neukázněně, a ne podle toho, co jste od nás převzali.
 2Th 3 7 Vždyť sami víte, jak nás máte napodobovat, protože jsme mezi vámi
 nebyli neukázněni.
 2Th 3 8 Ani jsme u nikoho nejedli zadarmo chléb, ale dnem i nocí jsme s
 námahou a úsilím pracovali, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž.
 2Th 3 9 Ne že bychom k tomu neměli právo, ale takto jsme vám dali sami sebe za
 vzor, abyste nás napodobovali.
 2Th 3 10 Neboť když jsme u vás byli, toto jsme vám přikazovali: Jestliže někdo
 nechce pracovat, ať také nejí.
 2Th 3 11 Slyšíme totiž, že někteří mezi vámi žijí neukázněně, vůbec nepracují,
 ale zabývají se tím, do čeho jim nic není.
 2Th 3 12 Takovým přikazujeme a vyzýváme je v Pánu Ježíši Kristu, aby s tichostí
 pracovali a jedli vlastní chléb.
 2Th 3 13 Vy však, bratři, neochabněte v konání toho, co je správné.
 2Th 3 14 Jestliže někdo neposlouchá naše slovo v tomto dopise, dávejte si na
 něho pozor a nestýkejte se s ním, aby se zastyděl.
 2Th 3 15 Avšak nepokládejte ho za nepřítele, nýbrž napomínejte ho jako bratra.
 2Th 3 16 Sám Pán pokoje nechť vám daruje pokoj vždy a každým způsobem. Pán se
 všemi vámi.
 2Th 3 17 Pozdrav mou, Pavlovou rukou, což je znamením v každém dopise; takto
 píšu.
 2Th 3 18 Milost Pána našeho Ježíše Krista se všemi vámi. Amen.
 1Tm 1 1 Pavel, apoštol Krista Ježíše podle příkazu Boha, našeho Zachránce, a
 Krista Ježíše, naší naděje,
 1Tm 1 2 Timoteovi, pravému dítěti ve víře: Milost, milosrdenství a pokoj od
 Boha Otce našeho a Krista Ježíše, Pána našeho.
 1Tm 1 3 Když jsem cestoval do Makedonie, vybídl jsem tě, abys zůstal v Efezu a
 nařídil jistým lidem, aby neučili odchýlným naukám
 1Tm 1 4 a nezabývali se bájemí a nekonečnými rodokmeny, které vedou spíše k
 hloubání než k Boží správě, která spočívá na víře.
 1Tm 1 5 Cílem tohoto nařízení je láska z čistého srdce, z dobrého svědomí a z
 upřímné víry.
 1Tm 1 6 Od toho se někteří odchýlili a obrátili se k prázdnému mluvení.
 1Tm 1 7 Chtějí být učitelé Zákona, a nechápou ani to, co říkají, ani to, o čem
 se tak jistě vyslovují.
 1Tm 1 8 Víme, že Zákon je dobrý, když ho někdo užívá náležitě
 1Tm 1 9 a je si vědom toho, že Zákon není dán pro spravedlivého, nýbrž pro
 lidi nespravedlivé a vzpurné, bezbožné a hříšné, pro lidi nesvaté a světské, pro otcovrahy a
 matkovrahy, pro vrahy,
 1Tm 1 10 smilníky, homosexuály, únosce, lháře, krivopřísežníky, a co ještě
 jiného se přiči zdravému učení

1Tm 1 11 podle evangelia slávy blahoslaveného Boha, které mi bylo svěřeno.
 1Tm 1 12 Děkuji tomu, který mne posilnil, Kristu Ježíši, našemu Pánu, že mě
 uznal za spolehlivého a ustanovil ke službě,
 1Tm 1 13 ačkoli jsem byl předtím rouhač, pronásledovatel a násilník. Došel jsem
 však milosrdenství, protože jsem to činil z nevědomosti v nevěře.
 1Tm 1 14 A tím hojněji se projevila milost našeho Pána s vírou a láskou, která
 je v Kristu Ježíši.
 1Tm 1 15 Spolehlivé je to slovo a zaslouží si plného přijetí: Kristus Ježíš
 přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Z nich jsem já první,
 1Tm 1 16 avšak proto jsem došel milosrdenství, aby Kristus Ježíš na mně prvním
 ukázal veškerou svou trpělivost jako příklad pro ty, kdo v něho budou věřit k životu věčnému.
 1Tm 1 17 Králi věků, nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému moudrému Bohu čest
 a sláva na věky věků. Amen.
 1Tm 1 18 Toto nařízení svěřuji tobě, můj synu Timoteji, na základě předešlých
 prorocství o tobě, abys s jejich posilou bojoval dobrý boj,
 1Tm 1 19 máje víru a dobré svědomí, jímž někteří pohrdli, a proto ztroskotali
 ve víře.
 1Tm 1 20 Patří k nim Hymenaios a Alexandr, které jsem vydal Satanu, aby se
 odnaučili rouhat.
 1Tm 2 1 Především tedy prosím, aby se konaly prosby, modlitby, přímlyvy a
 děkování za všechny lidi,
 1Tm 2 2 za krále a za všechny ty, kdo jsou ve vysokém postavení, abychom mohli
 vést tichý a pokojný život ve vši zbožnosti a důstojnosti.
 1Tm 2 3 To je dobré a vítané před Bohem, naším Zachráncem,
 1Tm 2 4 který chce, aby všichni lidé byli zachráněni a přišli k poznání
 pravdy.
 1Tm 2 5 Je totiž jeden Bůh, jeden je také prostředník mezi Bohem a lidmi,
 člověk Kristus Ježíš,
 1Tm 2 6 který dal sám sebe jako výkupné za všechny, jako svědectví ve svůj
 čas.
 1Tm 2 7 K tomu jsem byl ustanoven hlasatelem a apoštolem - mluvím pravdu v
 Kristu, nelžu - učitelem národů ve víře a v pravdě.
 1Tm 2 8 Chci tedy, aby se muži modlili na každém místě, pozvedajíce svaté ruce
 bez hněvu a sváru.
 1Tm 2 9 Stejně i ženy ať se v slušném oděvu zdobí počestně a střízlivě, ne
 účesy a zlatem, perlami nebo drahými šaty,
 1Tm 2 10 nýbrž dobrými skutky, jak se sluší na ženy, které se přiznávají k
 zbožnosti.
 1Tm 2 11 Žena ať se učí v tichosti a s veškerou podřízeností.
 1Tm 2 12 Nedovoluj, aby žena učila nebo měla moc nad mužem, nýbrž má být v
 tichosti.
 1Tm 2 13 Neboť první byl utvořen Adam, potom Eva.
 1Tm 2 14 A nebyl sveden Adam; žena byla zcela svedena a upadla do přestoupení.
 1Tm 2 15 Bude však zachráněna skrze rození; ženy jsou zachráněny, setrvávají-li
 ve víře, lásce a v posvěcení spolu se střízlivostí.
 1Tm 3 1 Věrohodné je to slovo: Usiluje-li někdo o biskupství, touží po dobré
 práci.
 1Tm 3 2 Biskup tedy má být bezúhonný, muž jedné ženy, střídmý, rozvážný,
 řádný, pohostinný, způsobilý učit,
 1Tm 3 3 ne pijan, ne rváč, nýbrž mírný, ne svárlivý nebo hrabivý.
 1Tm 3 4 Má dobře vést svou rodinu a udržovat děti v poslušnosti se vši
 počestností.
 1Tm 3 5 Neumí-li někdo vést svou rodinu, jak se bude starat o Boží církev?
 1Tm 3 6 Nemá být teprve nedávno obrácený, aby nezpyšněl a neupadl do ďáblova
 odsouzení.
 1Tm 3 7 Musí však mít také dobré svědectví od těch, kdo stojí mimo, aby
 neupadl do pohanění a do léčky ďáblovy.
 1Tm 3 8 Rovněž diakoni mají být čestní, ne neupřímní, ne oddaní mnohemu pití
 vína, ne hanebně ziskuchtiví;
 1Tm 3 9 mají mít tajemství víry v čistém svědomí.
 1Tm 3 10 I oni ať jsou nejprve zkoumání, a teprve potom, jsou-li bez výtky, ať
 konají svou službu.
 1Tm 3 11 Právě tak ženy mají být čestné, ne pomlouvačné, střídmé, ve všem
 věrné.
 1Tm 3 12 Diakoni ať jsou muži jedné ženy, ať dobře vedou své děti a vlastní
 domácnosti.
 1Tm 3 13 Neboť ti, kdo dobře vykonali svou službu, získávají si dobré postavení
 a mnoho směle důvěry ve víře, která je v Kristu Ježíši.
 1Tm 3 14 Tyto věci ti píšu v naději, že k tobě brzo přijdu.
 1Tm 3 15 Kdybych se však opozdil, chci, abys věděl, jak je třeba se chovat v
 domě Božím, jímž je církev Boha živého, sloup a opora pravdy.
 1Tm 3 16 A vpravdě veliké je to tajemství zbožnosti: Ten, který se zjevil v

těle, byl ospravedlněn v Duchu, ukázal se andělům, byl hlásán národům, ve světě mu uvěřili, byl přijat ve slávě vzhůru.

1Tm 4 1 Duch výslovně praví, že v posledních dobách někteří odstoupí od víry, přidržující se bludných duchů a učení démonů,
1Tm 4 2 těch, kteří v pokrytectví mluví lež a mají vypálené znamení na vlastním svědomí.

1Tm 4 3 Zabraňují lidem ženit se a nařizují jim zdržovat se pokrmů, které Bůh stvořil, aby je s děkováním požívali ti, kdo věří a poznali pravdu.

1Tm 4 4 Neboť všechno, co Bůh stvořil, je dobré a nemá se zavrhnout nic, co se přijímá s děkováním:

1Tm 4 5 posvěcuje se to skrze slovo Boží a přímlovu.

1Tm 4 6 Toto předkládáje bratřím, budeš dobrým služebníkem Krista Ježíše, živěným slovy víry a dobrého učení, které sis osvojil.

1Tm 4 7 Světské a babské báje odmítej. Cvič se pro zbožnost.

1Tm 4 8 Tělesné cvičení je užitečné pro málo věcí, avšak zbožnost je užitečná ke všemu, neboť má zaslibení života nynějšího i budoucího.

1Tm 4 9 Věrohodné je to slovo a zaslouží si plného souhlasu.

1Tm 4 10 Proto se namáháme a zápasíme, že máme naději v živém Bohu, který je Zachráncem všech lidí, zvláště věřících.

1Tm 4 11 To nařizuj a tomu uč.

1Tm 4 12 Nikdo ať tebou nepohrdá pro tvé mládí, ale těm, kdo věří, buď vzorem v řeči, v chování, v lásce, [v Duchu,] ve víře, v čistotě.

1Tm 4 13 Než přijdu, věnuj se předčítání, napomínání, vyučování.

1Tm 4 14 Nezanedbávej v sobě dar milosti, který ti byl dán skrze proroctví se vzkládáním rukou staršovstva.

1Tm 4 15 O to se starej, v tom buď, aby tvůj pokrok byl všem zřejmý.

1Tm 4 16 Dávej si pozor sám na sebe a na učení. Buď v tom vytrvalý. Neboť budeš-li to činit, zachráníš jak sám sebe, tak ty, kdo tě poslouchají.

1Tm 5 1 Na staršího muže se neosopuj, ale domlouvej mu jako otci, mladším jako bratrům,

1Tm 5 2 starším ženám jako matkám, mladším jako sestrám ve vši čistotě.

1Tm 5 3 Vdovy měj v úctě, mám na mysli ty, které jsou skutečně vdovy.

1Tm 5 4 Má-li však některá vdova děti nebo vnoučata, ti ať se učí prokazovat zbožnost především svému domu a odplácet rodičům, neboť to je milé před Bohem.

1Tm 5 5 Vdova, která je skutečně osamělá, spoléhá na Boha a oddává se vytrvale prosbám a modlitbám ve dne i v noci.

1Tm 5 6 Ale ta, která se chová rozmařile, je mrtvá, i když žije.

1Tm 5 7 A toto příkazuj, aby byly bezúhonné.

1Tm 5 8 Jestliže se někdo nestará o své vlastní a hlavně o členy své rodiny, zapřel víru a je horší než nevěřící.

1Tm 5 9 Do seznamu ať je zapsána jen taková vdova, která není mladší než šedesát let, byla ženou jednoho muže,

1Tm 5 10 je známá dobrými skutky, jestliže vychovala děti, byla pohostinná, umývala nohy svatým, pomáhala lidem v tísní, jestliže šla za každým dobrým skutkem.

1Tm 5 11 Mladší vdovy však odmítej. Neboť když je jejich žádosti postaví proti Kristu, chtějí se vdávat;

1Tm 5 12 zaslouží si odsouzení, protože zrušily předchozí závazek.

1Tm 5 13 Zároveň se také učí být lenivé, chodíce po návštěvách. A nejen lenivé, nýbrž i žvanivé a všetečné, a mluví, co se nepatří.

1Tm 5 14 Chci tedy, aby se mladší vdovy vdávaly, rodily děti, vedly domácnost a nedávaly protivníku žádnou příležitost k pomluvám.

1Tm 5 15 Vždyť některé z nich se již odvrátily za Satanem.

1Tm 5 16 Má-li některý věřící muž nebo některá věřící žena vdovy v rodině, ať jim pomáhá; církev tak nebude zatěžována a bude moci pomáhat skutečným vdovám.

1Tm 5 17 Starší, kteří zastávají dobře svůj úřad, jsou hodni dvojí cti, zvláště ti, kteří se namáhají kázáním a vyučováním.

1Tm 5 18 Neboť Písmo praví: 'Bykovi, který mlátí, nedáš náhubek' a 'hoden je dělník své mzdy'.

1Tm 5 19 Žalobu proti staršímu nepřijímej, leda na základě výpovědi dvou nebo tří svědků.

1Tm 5 20 Ty, kteří hřeší, kárej přede všemi, aby i ti ostatní měli strach.

1Tm 5 21 Zapřísahám tě před Bohem a Kristem Ježíšem a před vyvolenými anděly, abys toto zachoval bez předpojatosti a nic nečinil tak, že bys někomu stranil.

1Tm 5 22 Nevzkládej na nikoho ukvapeně ruce. Neměj účast na cizích hříších.

Uchovávej se čistý.

1Tm 5 23 Nepij už jen vodu, ale kvůli [svému] žaludku a kvůli svým častým nemocem užívej trochu vína.

1Tm 5 24 Hříchy některých lidí jsou zcela zjevné a předem vedou k soudu, u jiných se však také ukazují až potom.

1Tm 5 25 Stejně tak i dobré skutky jsou zcela zjevné; a ty, s kterými je to jinak, nemohou zůstat skryté.

1Tm 6 1 Všichni, kdo jsou pod jhem jako otroci, ať pokládají své pány za hodny

veškeré úcty, aby Boží jméno a učení nebylo tupeno.

1Tm 6 2 Ti, kdo mají věřící pány, ať je nemají v menší vážnosti proto, že jsou jejich bratry, nýbrž ať slouží tím raději, že ti, kteří se ujímají dobrého díla, jsou věřící a milovaní. Tomu uč a k tomu povzbuzuj.

1Tm 6 3 Jestliže někdo učí jinak a nedrží se zdravých slov, těch, které jsou našeho Pána Ježíše Krista, a učení, které je v souladu se zbožností, je zaslepený, ničemu nerozumí, ale má chorobný zájem o sporné otázky a slovní potyčky. Z toho vzniká závist, svár, urážky, zlá podezření,

1Tm 6 5 ustavičné třenice mezi lidmi, kteří mají porušenou mysl a jsou zbaveni pravdy a kteří se domnívají, že zbožnost je pramenem zisku. Takovým se vyhní.

1Tm 6 6 Opravdu velkým pramenem zisku je totiž zbožnost, která se spokojí s tím, co má.

1Tm 6 7 Nic jsme si přece na svět nepřinesli a je jasné, že si z něho také nemůžeme nic odnést.

1Tm 6 8 Máme-li však jídlo a oděv, spokojíme se s tím.

1Tm 6 9 Ti, kdo chtějí být bohatí, upadají do pokušení a do léčky a do mnoha nerozumných a škodlivých žádostí, které je vtahují do zkázy a záhuby.

1Tm 6 10 Neboť kořenem všeho zlého je láska k penězům; a někteří, kdo se po nich pachtili, zbloudili od víry a způsobili si mnoho bolestí.

1Tm 6 11 Ale ty, Boží člověče, před tím utíkej! Usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost.

1Tm 6 12 Bojuj dobrý boj víry, uchop věčný život, k němuž jsi byl povolán a pro nějž jsi učinil dobré vyznání před mnoha svědky.

1Tm 6 13 Nařizuji ti před Bohem, který dává všemu život, a Kristem Ježíšem, který před Pontiem Pilátem dosvědčil dobré vyznání,

1Tm 6 14 abys zachoval ten příkaz bez poskvrny a bez úhony až do zjevení našeho Pána Ježíše Krista,

1Tm 6 15 které svým časem ukáže blahoslavený a jediný Panovník, Král kralujících a Pán panujících.

1Tm 6 16 On jediný má nesmrtelnost a přebývá v nepřístupném světle; jeho nikdo z lidí nespatriil a nemůže spatřit. Jemu buď čest a věčná moc. Amen.

1Tm 6 17 Těm, kteří jsou bohatí v nynějším věku, prikazuji, ať nejsou pyšní, a nedoufají v nejisté bohatství, nýbrž v [žitého] Boha, který nám všechno štědře poskytuje k požitku;

1Tm 6 18 ať konají dobro, bohatnou v dobrých skutcích, jsou štědrí, sdílní,

1Tm 6 19 a tak si shromážďují pěkný základ pro budoucnost, aby dosáhli skutečného života.

1Tm 6 20 Ó Timoteji, opatruj, co ti bylo svěřeno, vyhýbej se světským prázdným řečem a protikladným tvrzením toho, co se falešně nazývá 'poznání',

1Tm 6 21 k němuž se někteří přiznávali, a zbloudili ve víře. Milost s vámi. Amen.

2Tm 1 1 Pavel, z vůle Boží apoštol Krista Ježíše podle zaslíbení života, který je v Kristu Ježíši,

2Tm 1 2 Timoteovi, mému milovanému synu: Milost, milosrdenství, pokoj od Boha Otce a Krista Ježíše, našeho Pána.

2Tm 1 3 Děkuji Bohu, jemuž sloužím s čistým svědomím jako moji předkové, když tě neustále připomínám ve svých modlitbách dnem i nocí.

2Tm 1 4 Vzpomínám na tvé slzy a toužím tě spatřit, abych byl naplněn radostí.

2Tm 1 5 Připomenul jsem si tu upřímnou víru, která je v tobě; ta nejprve přebývala v tvé babičce

2Tm 1 6 Loidé a v tvé matce Eunice a jsem přesvědčen, že přebývá i v tobě. Z toho důvodu ti připomínám, abys rozněcoval Boží dar, který je v tobě skrze vzkládání mých rukou.

2Tm 1 7 Neboť Bůh nám nedal ducha bázlivosti, nýbrž ducha moci a lásky a rozvahy.

2Tm 1 8 Nestyď se tedy za svědectví našeho Pána ani za mne, jeho vězně, nýbrž spolu se mnou snášej útrapy pro evangelium podle moci Boží;

2Tm 1 9 on nás zachránil a povolal svatým povoláním ne podle našich skutků, nýbrž podle vlastního předsevzetí a podle milosti, kterou nám daroval v Kristu Ježíši před věčnými časy

2Tm 1 10 a která se nyní ukázala zjevením našeho Zachránce Krista Ježíše. On zničil smrt a skrze evangelium vyvedl na světlo život a neporušitelnost.

2Tm 1 11 K tomu jsem já byl ustanoven hlasatelem a apoštolem a učitelem národů.

2Tm 1 12 Proto také toto snáším, ale nestyďm se za to; vím, komu jsem uvěřil, a jsem přesvědčen, že on je mocen ochránit to, co jsem mu svěřil, až do onoho dne.

2Tm 1 13 Měj za vzor zdravých slov to, co jsi slyšel ode mne ve víře a lásce, která je v Kristu Ježíši.

2Tm 1 14 Ten krásný svěřený poklad zachovej skrze Ducha Svatého, který v nás přebývá.

2Tm 1 15 Víš o tom, že se ode mne odvrátili všichni, kdo jsou v Asii, mezi nimi Fygelos a Hermogenés.

2Tm 1 16 Kéž Pán prokáže milosrdenství Oneziforově rodině, protože mě často osvěžil a nestydl se za mé řetězy,

2Tm	1	17	nýbrž když přišel do Říma, usilovně mě hledal, až mě našel.
2Tm	1	18	Kéž mu Pán dá, aby našel milosrdenství od Pána v onen den. A jak veliké služby mi prokázal v Efezu, víš nejlépe sám.
2Tm	2	1	Ty tedy, mé dítě, posiluj se v milosti, která je v Kristu Ježíši.
2Tm	2	2	Co jsi ode mne slyšel před mnohými svědky, to svěř věrným lidem, kteří budou schopni vyučit také jiné.
2Tm	2	3	Snášej spolu se mnou útrapy jako dobrý voják Krista Ježíše.
2Tm	2	4	Žádný voják ve službě se nezaplétá do záležitostí každodenního života, aby se zalíbil tomu, kdo ho na vojnu najal.
2Tm	2	5	A stejně i ten, kdo závodí, nebývá ověnčen, nezavodí-li podle pravidel.
2Tm	2	6	Rolník, který se namáhá, má jako první dostat podíl z úrody.
2Tm	2	7	Uvažuj o tom, co říkám. Pán ti dá ve všem porozumění.
2Tm	2	8	Pamatuj na Ježíše Krista vzkříšeného z mrtvých, ze semene Davidova, podle mého evangelia.
2Tm	2	9	Pro ně snáším zlé a dokonce pouta jako zločinec. Ale slovo Boží není spoutáno.
2Tm	2	10	Proto všechno snáším pro vyvolené, aby i oni dosáhli záchrany v Kristu Ježíši spolu s věčnou slávou.
2Tm	2	11	Věřohodné je to slovo: Jestliže jsme s ním zemřeli, budeme s ním také žít.
2Tm	2	12	Jestliže vytrváváme, budeme s ním i kralovat. Zapřeme-li ho, i on nás zapře.
2Tm	2	13	Jsmeli nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe.
2Tm	2	14	Toto připomínej a před tváří Boží zapřísahej bratry, aby se nepřeli o slova. K ničemu to není, jen ke zkáze posluchačů.
2Tm	2	15	Horlivě usiluj, aby ses před Boha postavil jako člověk osvědčený, pracovník, který se nemusí stydět a který správně rozděluje slovo pravdy.
2Tm	2	16	Vyhýbej se prázdným světským řečem, neboť ti, kdo tak mluví, budou stále víc postupovat k bezbožnosti.
2Tm	2	17	a jejich nauka se bude šířit jako sněh. Patří k nim i Hymenaios a Filétos,
2Tm	2	18	kterí zbloudili od pravdy, když říkají, že vzkříšení již nastalo, a tím u některých podvracejí víru.
2Tm	2	19	Avšak pevný základ Boží stojí, maje tuto pečeť: 'Pán zná ty, kdo jsou jeho', a 'ať se odvrátí od nepravosti každý, kdo vyslovuje Pánovo jméno'.
2Tm	2	20	ve velkém domě nejsou jen nádoby zlaté a stříbrné, nýbrž i dřevěné a hliněné, jedny ke cti, druhé k méně čestným účelům.
2Tm	2	21	Kdo by se tedy od těchto věcí očistil, bude nádobou ke cti, posvěcenou, Hospodáři užitečnou, připravenou ke každému dobrému skutku.
2Tm	2	22	Utíkej před mladíckými žádostmi, usiluj o spravedlnost, víru, lásku, pokoj s těmi, kdo vzývají Pána z čistého srdce.
2Tm	2	23	Hloupé a pošetilé otázky odmítej; víš, že plodí hádky.
2Tm	2	24	Pánův otrok se nemá hádat, nýbrž má být přívětivý ke všem, schopný učit, má být trpělivý
2Tm	2	25	a v tichosti kárat odpůrce. Snad jim dá Bůh pokání k poznání pravdy,
2Tm	2	26	a proberou se z ďáblovy pasti, do které byli od něj chyceni, aby činili jeho vůli.
2Tm	3	1	Toto však věz, že v posledních dnech nastanou těžké časy.
2Tm	3	2	Lidé budou sobečtí, chtiví peněz, chvástaví, domýšliví, rouhaví, rodičů neposlušní, nevděční, bezbožní,
2Tm	3	3	bezcitní, nesmířliví, pomlouvační, nevázaní, hrubí, nepřátelští k dobrému,
2Tm	3	4	zrádčí, lehkomyšní, nadutí, milovníci rozkoše spíše než milovníci Boha.
2Tm	3	5	Budou mít vnější formu zbožnosti, ale její moc jim bude cizí. Od takových se odvracej.
2Tm	3	6	K nim patří ti, kteří vnikají do domů a podmaňují si lehkověrné ženy, které jsou obtížené hříchy a hnané rozličnými žádostmi,
2Tm	3	7	které se stále učí, a nikdy nemohou přijít k poznání pravdy.
2Tm	3	8	Jako se Jannés a Jambrés postavili proti Mojžíšovi, tak se i tito lidé stavějí proti pravdě. Jsou to lidé se zvrácenou myslí, neosvědčení ve víře.
2Tm	3	9	Ale dále nepostoupí, neboť jejich nerozum bude všem zřejmý, jako byl i nerozum oněch dvou.
2Tm	3	10	Ty však jsi sledoval mé učení, můj způsob života, můj úmysl, mou víru, trpělivost, lásku, vytrvalost,
2Tm	3	11	pronásledování a útrapy, jaké mne stihly v Antiochii, v Ikonii a v Lystře. Jaká pronásledování jsem přestál, a ze všech mě Pán vysvobodil!
2Tm	3	12	Všichni, kdo chtějí zbožně žít v Kristu Ježíši, budou pronásledováni.
2Tm	3	13	Ale zlí lidé a podvodníci budou postupovat stále k horšímu; budou svádět jiné a sami budou sváděni.
2Tm	3	14	Ty však zůstávej v tom, čemu ses naučil a o čem jsi byl plně

přesvědčen, věda, od koho ses tomu naučil;
 2Tm 3 15 od dětství přece znáš svatá Písma, jež ti mohou dát moudrost k
 záchraně skrze víru, která je v Kristu Ježíši.
 2Tm 3 16 Veškeré Písmo je vdechnuté Bohem a je užitečné k učení, k usvědčování,
 k napravování, k výchově ve spravedlnosti,
 2Tm 3 17 aby Boží člověk byl takový, jaký má být, důkladně vystrojený ke
 každému dobrému skutku.
 2Tm 4 1 Zapřísahám tě před Bohem a Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i
 mrtvé, a při jeho zjevení a jeho kralování:
 2Tm 4 2 Hlásej Slovo, přicházej s ním vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvej,
 napomínej se vši trpělivostí a s vyučováním.
 2Tm 4 3 Neboť přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, nýbrž si podle
 vlastních žádostí budou shromažďovat učitele, aby jim říkali, co je jim příjemné;
 2Tm 4 4 odvrátí sluch od pravdy a obrátí se k bájm.
 2Tm 4 5 Ty však buď ve všem strážlivý, snášej protivenství, konej dílo
 evangelisty, naplň svou službu.
 2Tm 4 6 Neboť já jsem už vydáván v obět a přišel čas mého odchodu.
 2Tm 4 7 Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru jsem zachoval.
 2Tm 4 8 Nakonec je pro mne připraven věnec spravedlnosti, který mi v onen den
 předá Pán, spravedlivý soudce. A nejen mně, nýbrž i všem, kteří milují jeho zjevení.
 2Tm 4 9 Pospěš si, abys ke mně brzo přišel.
 2Tm 4 10 Démas mě totiž opustil, protože více miloval tento svět, a odešel do
 Tesaloniky, Krescens do Galacie, Titus do Dalmácie.
 2Tm 4 11 Jediný Lukáš je se mnou. Marka vezmi a přiveď s sebou, neboť je mi
 užitečný k službě.
 2Tm 4 12 Tychika jsem poslal do Efezu.
 2Tm 4 13 Až půjdeš, vezmi s sebou plášť, který jsem nechal v Troadě u Karpa,
 též svitky a zvláště pergameny.
 2Tm 4 14 Kovář Alexandr mi způsobil mnoho zlého. Pán mu odplatí podle jeho
 skutků.
 2Tm 4 15 Také ty si dávej před ním pozor. Velmi se totiž postavil proti našim
 slovům.
 2Tm 4 16 Při mé první obhajobě nikdo při mně nebyl, nýbrž všichni mě opustili.
 Kéž jim to není počítáno!
 2Tm 4 17 Pán však stál při mně a posilnil mě, aby skrze mne byla dovršena zvěst
 a aby ji uslyšeli všichni pohané; a byl jsem vysvobozen ze lví tlamy.
 2Tm 4 18 Pán mě vysvobodí od každého nepřátelského činu a zachová pro své
 nebeské království. Jemu buď sláva na věky věků! Amen.
 2Tm 4 19 Pozdrav Prisku a Akvílu i dům Oneziforův.
 2Tm 4 20 Erastos zůstal v Korintu, Trofima jsem nechal nemocného v Milétu.
 2Tm 4 21 Pospěš si, abys přišel ještě před zimou. Pozdravuje tě Eubulos,
 Pudens, Linus, Klaudia a všichni bratři.
 2Tm 4 22 Pán Ježíš Kristus buď s tvým duchem. Milost s vámi! Amen.
 Tts 1 1 Pavel, otrok Boží a apoštol Ježíše Krista pro víru Božích vyvolených a
 pro poznání pravdy, která je podle zbožnosti
 Tts 1 2 na základě naděje věčného života, jež před věčnými časy zaslíbil Bůh,
 který nemůže lhat,
 Tts 1 3 a který ve svůj čas zjevil své slovo ve zvěstování, které mi bylo
 svěřeno podle příkazu našeho Zachránce Boha -
 Tts 1 4 Titovi, vlastnímu dítěti podle společné víry: Milost, milosrdenství a
 pokoj od Boha Otce a Krista Ježíše, našeho Zachránce.
 Tts 1 5 Proto jsem tě zanechal na Krétě, abys dal do pořádku to, co ještě
 zbývá, a ustanovil v jednotlivých městech starší, jak jsem ti přikázal:
 Tts 1 6 je-li kdo bezúhonný, muž jedné ženy, jenž má věřící děti, jemuž se
 nedá vytknout prostopášnost nebo nepoddajnost.
 Tts 1 7 Neboť biskup musí být bez úhony jako Boží správce; ne samolibý, ne
 popudlivý, ne pijan, ne rváč, ne zistný,
 Tts 1 8 ale pohostinný, milující dobro, rozvážný, spravedlivý, zbožný,
 ukázněný,
 Tts 1 9 musí se pevně držet spolehlivého slova, jak bylo vyučováno, aby byl
 schopen jak povzbuzovat ve zdravém učení, tak usvědčovat odpůrce.
 Tts 1 10 Neboť je mnoho nepoddajných, prázdných mluvku a svůdců, obzvláště
 těch, kdo jsou z obrázky.
 Tts 1 11 Těm je třeba zacpávat ústa, neboť rozvracejí celé rodiny, když pro
 hanebný zisk učí, co by neměli.
 Tts 1 12 Jeden z nich, jejich vlastní prorok, řekl: 'Krétané byli vždycky
 lháři, zlá zvěř, líná břicha.'
 Tts 1 13 Toto svědectví je pravdivé. Z toho důvodu je přísně kárej, aby byli
 zdraví ve víře
 Tts 1 14 a nedbali na židovské báje a příkazy lidí, kteří se odvracejí od
 pravdy.
 Tts 1 15 Čistým je vše čisté. Avšak poskvrněným a nevěřícím nic není čisté, ale

je poskvrněná jak jejich mysl, tak svědomí.

Tts 1 16 Vyznávají, že znají Boha, ale svými skutky ho zapírají. Jsou ohavní a neposlušní a nezpůsobilí k jakémukoli dobrému dílu.

Tts 2 1 Ty však mluv, co náleží k zdravému učení.

Tts 2 2 Starší muži mají být střídmi, čestní, rozvážní, zdraví ve víře, lásce a vytrvalosti.

Tts 2 3 Podobně starší ženy ať se chovají uctivě, nejsou pomlouvačné ani nejsou zotročeny přílišným pitím vína, ale ať vyučují mladé ženy v dobrém

Tts 2 4 a vedou je k tomu, aby měly rády své muže a děti,

Tts 2 5 byly rozvážné, cudné, pracovitě v domácnosti, dobré, poddané svým mužům, aby slovo Boží nebylo haněno.

Tts 2 6 Taktéž mladší muže napomínej, aby byli rozvážní,

Tts 2 7 a sám buď ve všem příkladem správného jednání: Ukazuj v učení neporušenost, poctivost,

Tts 2 8 mluv zdravé slovo, jemuž nelze nic vytknout, aby každý odpůrce byl zahanben a neměl nic, co by o nás řekl zlého.

Tts 2 9 Otroci ať se ve všem podřizují svým pánům, ať jsou úslužní, neodmlouvají,

Tts 2 10 ať své pány neokrádají, ale ať ukazují veškerou dobrou víru, aby ve všem byli ozdobou učení našeho Zachránce Boha.

Tts 2 11 Zjevila se totiž Boží milost, která přináší záchranu všem lidem

Tts 2 12 a vychovává nás, abychom se odřekli bezbožnosti a světských žádostí a rozvážně, spravedlivě a zbožně žili v tomto věku,

Tts 2 13 očekávající tu blahoslavenou naději, zjevení slávy velikého Boha a našeho Zachránce Ježíše Krista,

Tts 2 14 který dal sebe samého za nás, aby nás vykoupil z veškeré nepravosti a očistil si svůj zvláštní lid, horlivý v dobrých skutcích.

Tts 2 15 Mluv tyto věci, povzbuzuj a kárej se vsí přísností. Nikdo ať tebou nepohrdá!

Tts 3 1 Připomínej jim, ať se podřizují vládcům a vrchnostem, ať je poslouchají a jsou připraveni ke každému dobrému skutku.

Tts 3 2 Ať nikoho neurážejí, ať nejsou svárliví, nýbrž mírní a ať ukazují veškerou vlídnost ke všem lidem.

Tts 3 3 Neboť i my jsme kdysi byli nerozumní, neposlušní, bloudiví, byli jsme otroky žádostí a všelijakých rozkoší, trávili jsme život v špatnosti a závidi, byli jsme odporní a navzájem jsme se nenáviděli.

Tts 3 4 Když se však zjevila dobrota a lidumilnost Boha, našeho Zachránce,

Tts 3 5 zachránil nás ne na základě skutků, které jsme my učinili ve spravedlnosti, nýbrž podle svého milosrdenství obmytím znovuzrození a obnovou Ducha Svätého,

Tts 3 6 kterého na nás vylil hojně skrze Ježíše Krista, našeho Zachránce,

Tts 3 7 abychom se ospravedlnění jeho milostí stali dědici v naději života věčného.

Tts 3 8 Spolehlivé je to slovo, a chci, abys na ty věci kladl důraz, totiž aby se ti, kdo uvěřili Bohu, soustředili na to, jak mají vynikat v dobrých skutcích; je to krásné a lidem užitečné.

Tts 3 9 Hloupým sporům, rodokmenům, svárům a hádkám o Zákon se vyhýbej! Jsou neužitečné a nikam nevedou.

Tts 3 10 Sektáře po jednom a druhém napomenutí odmítni.

Tts 3 11 Víš, že takový člověk je převrácený, hřeší, a sám sebe odsuzuje.

Tts 3 12 Jakmile k tobě pošlu Artema nebo Tychika, pospěš si a přijď ke mně do Nikopole, neboť jsem se rozhodl strávit tam zimu.

Tts 3 13 Právnicka Zenu a Apolla pečlivě vyprav na cestu, aby jim nic nechybělo.

Tts 3 14 Ať se i naši lidé učí vynikat v dobrých skutcích pro naléhavé potřeby, aby nebyli neužiteční.

Tts 3 15 Pozdravují tě všichni, kteří jsou se mnou. Pozdrav ty, kteří nás ve víře milují. Milost se všemi vámi. Amen.

Phm 1 1 Pavel, vězeň Krista Ježíše, a bratr Timoteus milovanému Filemonovi, našemu spolupracovníku,

Phm 1 2 sestře Apfii, našemu spolubojovníku Archippovi a církvi ve tvém domě:

Phm 1 3 Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Phm 1 4 Děkuji svému Bohu vždycky, když se o tobě zmiňuji ve svých modlitbách, neboť slyším o tvé lásce a víře, kterou máš vůči Pánu Ježíši a ke všem svatým.

Phm 1 6 Prosím, aby se společenství tvé víry projevilo v poznání všeho dobrého, jež je v nás pro Krista.

Phm 1 7 Neboť jsem měl mnoho radosti a povzbuzení ze tvé lásky, protože skrze tebe, bratře, byla občerstvena srdce svatých.

Phm 1 8 Ačkoli mám v Kristu plnou svobodu ti přikazovat, co se patří,

Phm 1 9 pro lásku raději prosím já Pavel, stařec a nyní i vězeň Krista Ježíše:

Phm 1 10 Prosím tě za své dítě, které jsem zplodil ve vězení, za Onezima,

Phm 1 11 který ti byl kdysi neužitečný, avšak nyní je tobě i mně prospěšný.

Phm 1 12 Toho ti posílám nazpět, jeho, to jest moje srdce.

Phm	1	13	Chtěl jsem si ho ponechat u sebe, aby mi místo tebe sloužil v mém vězení pro evangelium,
Phm	1	14	ale bez tvého souhlasu jsem nechtěl nic udělat, aby tvůj dobrý skutek nebyl jakoby z vynucení, ale z ochoty.
Phm	1	15	Snad právě proto byl pryč na chvíli, abys jej navždy přijal nazpět -
Phm	1	16	ne již jako otroka, nýbrž více než otroka, jako milovaného bratra. Je obzvláště drahý mně, ale tím víc tobě: i jako člověk, i jako bratr v Pánu.
Phm	1	17	Máš-li mě tedy za společníka, přijmi ho jako mne.
Phm	1	18	Jestliže ti nějak uškodil nebo je ti něco dlužen, přičti to na můj účet.
Phm	1	19	Já Pavel jsem to napsal vlastní rukou: já to nahradím. Abych ti nakonec nemusel říci, že mi dlužíš i sám sebe!
Phm	1	20	Ano, bratře, ať mám z tebe radost v Pánu. Občerstvi mé srdce v Kristu!
Phm	1	21	Píšu ti přesvědčen o tvé poslušnosti, neboť vím, že uděláš více, než říkám.
Phm	1	22	Zároveň mi také připrav hostinskou místnost, neboť mám naději, že vám skrze vaše modlitby budu darován.
Phm	1	23	Pozdravuje tě Epafras, můj spoluvězeň v Kristu Ježíši,
Phm	1	24	a moji spolupracovníci, Marek, Aristarchos, Démas a Lukáš.
Phm	1	25	Milost Pána našeho Ježíše Krista s vaším duchem. Amen.
Hbr	1	1	Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům v prorocích;
Hbr	1	2	na konci těchto dnů k nám promluvil v Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož i věky učinil.
Hbr	1	3	On je září jeho slávy a otiskem jeho podstaty, nese všechno slovem své moci. Když vykonal skrze sebe očistění od [našich] hříchů, posadil se po pravici Majestátu na výsostech.
Hbr	1	4	Stal se o to vznešenějším nad anděly, oč význačnější jméno dědičně obdržel.
Hbr	1	5	Neboť kterému z andělů kdy řekl: 'Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil'? A opět: 'Já mu budu otcem a on mi bude synem'?
Hbr	1	6	A opět, když uvádí Prvorozeného do světa, praví: 'Ať se mu pokloní všichni andělé Boží.'
Hbr	1	7	Andělům sice říká: 'On činí své anděly větry a své služebníky plamenem ohně,'
Hbr	1	8	avšak Synovi: 'Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo přímosti je žezlem tvého království.'
Hbr	1	9	Miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravost; proto pomazal tě, Bože, Bůh tvůj olejem jásání nad tvé společníky.'
Hbr	1	10	A: 'Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi, a nebesa jsou dílem tvých rukou.'
Hbr	1	11	Ona pomínou, ty však zůstáváš; všechna jako roucho zestárnou
Hbr	1	12	a jako plášť je svineš, jako roucho budou i proměněna. Ty však jsi stále tentýž a tvá léta nepomínou.'
Hbr	1	13	A kterému z andělů kdy řekl: 'Seď po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou'?
Hbr	1	14	Což nejsou oni všichni služební duchové, posílání k službě kvůli těm, kdo mají dostat za dědictví záchranu?
Hbr	2	1	Proto musíme věnovat mnohem větší pozornost tomu, co jsme slyšeli, abychom nebyli strženi proudem.
Hbr	2	2	Neboť jestliže slovo, které bylo řečeno skrze anděly, bylo pevné a každé přestoupení a každá neposlušnost došly spravedlivé odplaty,
Hbr	2	3	jak my unikneme, zanedbáme-li tak velikou záchranu, která má svůj původ v tom, co říkal Pán, a byla nám potvrzena těmi, kteří to slyšeli,
Hbr	2	4	za Božího spoludosvědčování znameními a divy, rozmanitými projevy moci a udělováním Ducha Svatého podle jeho vůle?
Hbr	2	5	Bůh nepodřídil andělům budoucí svět, o kterém mluvíme.
Hbr	2	6	Někdo někde slavnostně dosvědčil: 'Co je člověk, že na něj pamatuješ, nebo syn člověka, že ho navštívuješ?'
Hbr	2	7	Nakrátko jsi ho postavil níže než anděly, slávou a ctí jsi ho ověnčil [a ustanovil jsi ho nad dílem svých rukou].
Hbr	2	8	Všechno jsi poddal pod jeho nohy.' Tím tedy, že mu poddal všechno, neponechal nic, co by mu nebylo poddáno. Nyní však ještě nevidíme, že je mu všechno poddáno.
Hbr	2	9	Avšak toho, který byl nakrátko postaven níže než andělé, Ježíše, vidíme pro utrpení smrti ověčeného slávou a ctí; tak z milosti Boží za všechny okusil smrti.
Hbr	2	10	Slušelo se totiž na toho, pro něhož je všechno a skrze něhož je všechno, když mnoho synů přivedl do slávy, aby skrze utrpení učinil dokonalým vůdce jejich záchrany.
Hbr	2	11	Neboť ten, který posvěcuje, i ti, kdo jsou posvěcováni, jsou všichni z jednoho. Z toho důvodu se nestydí nazývat je bratry,
Hbr	2	12	když říká: 'Budu hlásat tvé jméno svým bratřím, uprostřed shromáždění tě budu opěvovat.'
Hbr	2	13	A opět: 'Já mu budu důvěřovat;' a opět: 'Hle, já a děti, které mi dal

Bůh.'

Hbr 2 14 Protože děti mají účast na krvi a těle, podobně i on se jich stal účastným, aby skrze smrt zahladil toho, kdo má vládu nad smrtí, totiž ďábla,

Hbr 2 15 a osvobodil ty, kteří byli strachem ze smrti drženi po celý život v otroctví.

Hbr 2 16 Je přece jasné, že se neujímá andělů, ale ujímá se semene Abrahamova.

Hbr 2 17 A tedy musel být ve všem učiněn podobný bratrům, aby se stal milosrdným a věrným veleknězem v Božích věcech, k usmíření hříchů lidu.

Hbr 2 18 Protože sám vytrpěl pokušení, může pomoci těm, kteří jsou pokoušeni.

Hbr 3 1 Proto, svatí bratři, účastníci nebeského povolání, pohleďte na apoštola a velekněze našeho vyznání, Ježíše,

Hbr 3 2 který je věrný tomu, kdo ho ustanovil, jako i Mojžíš byl věrný v celém jeho domě.

Hbr 3 3 Ježíš je však hoden větší slávy než Mojžíš, tak jako stavitel domu má větší čest nežli dům sám.

Hbr 3 4 Neboť každý dům někdo staví; a ten, kdo postavil všechno, je Bůh.

Hbr 3 5 A Mojžíš byl věrný v celém jeho domě jako služebník, aby dosvědčil to, co mělo být pověděno.

Hbr 3 6 Ale Kristus jako Syn je nad jeho domem. Jeho domem jsme my, zachováme-li si [až do konce pevnou] důvěru a chloubu naděje.

Hbr 3 7 Proto, jak praví Duch Svatý: 'Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas,

Hbr 3 8 nezatvrzujte svá srdce jako při tom rozhořčení ve dni pokušení v pustině,

Hbr 3 9 kdy mě pokoušeli vaši otcové tím, že mě zkoušeli, a viděli mé skutky po čtyřicet let. Proto jsem se rozhněval na toto pokolení a řekl jsem: Stále bloudí srdcem; oni nepoznali mé cesty.

Hbr 3 11 Jak jsem přísahal ve svém hněvu: Jistě nevejdou do mého odpočínutí.'

Hbr 3 12 Hleďte, bratři, aby snad v někom z vás nebylo zlé a nevěrné srdce, takže by odpadl od živého Boha,

Hbr 3 13 a proto se navzájem napomínejte každý den, dokud se říká Dnes, aby nikdo z vás nebyl zatvrzen klamem hříchu.

Hbr 3 14 Vždyť jsme se stali účastníky Krista, pokud ten původ jistoty zachováme pevný až do konce.

Hbr 3 15 Když se říká: 'Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce jako při onom rozhořčení',

Hbr 3 16 kdo jsou ti, kteří slyšeli, a způsobili rozhořčení? Což to nebyli všichni ti, kdo vyšli z Egypta skrze Mojžíše?

Hbr 3 17 Na koho se hněval čtyřicet let? Zdali ne na ty, kteří zhřešili a jejichž mrtvolý padly v pustině?

Hbr 3 18 A komu přísahal, že nevejdou do jeho odpočínutí, ne-li těm, kteří neposlechli?

Hbr 3 19 I vidíme, že nemohli vejít pro nevěru.

Hbr 4 1 Stále platí zaslíbení pro vstup do jeho odpočínutí, bojme se tedy, aby se snad neukázalo, že někdo z vás je promeškal.

Hbr 4 2 Vždyť také nám byla oznámena radostná zvěst, stejně jako i jim. Slovo, které slyšeli, jim však neprospělo, protože nebyli spojeni vírou s těmi, kteří slyšeli.

Hbr 4 3 Neboť do odpočínutí vcházíme my, kteří jsme uvěřili, jak řekl: 'Jak jsem přísahal ve svém hněvu: Nevejdou do mého odpočínutí,' ačkoliv ta díla byla od založení světa hotova.

Hbr 4 4 Neboť kdesi řekl o sedmém dni takto: 'I odpočinul Bůh sedmého dne od všeho svého díla.'

Hbr 4 5 A zde zase: 'Nevejdou do mého odpočínutí.'

Hbr 4 6 Protože tedy zůstává možnost, aby někteří do něho vešli, a protože ti, kterým to bylo dříve zvěstováno, nevešli pro neposlušnost,

Hbr 4 7 opět určuje jeden den, Dnes, když v Davidovi po tak dlouhém čase říká, jak je předpověděno: 'Uslyšíte-li dnes jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce.'

Hbr 4 8 Kdyby je byl totiž Jozue uvedl do odpočínutí, nemluvil by o jiném, pozdějším dni.

Hbr 4 9 A tak zůstává sobotní odpočínutí Božímu lidu.

Hbr 4 10 Kdo totiž vešel do jeho odpočínutí, ten také odpočinul od svých činů, tak jako Bůh od svých.

Hbr 4 11 Pospěšme si tedy vejít do onoho odpočínutí, aby nikdo nepadl podle stejného příkladu neposlušnosti.

Hbr 4 12 Neboť slovo Boží je živé a činné, je ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až do rozdělení duše a ducha, kloubů a morku, a je schopné rozsoudit myšlenky a postoje srdce.

Hbr 4 13 A žádné stvoření není před ním skryté; vše je nahé a odkryté před očima toho, jemuž se budeme zodpovídat.

Hbr 4 14 Když tedy máme velikého velekněze, který prošel nebesy, Ježíše, Syna Božího, držíme pevně to vyznání.

Hbr 4 15 Neboť nemáme takového velekněze, který by s námi nemohl soucítit v našich slabostech, nýbrž takového, který ve všem prošel zkouškami podobně jako my, avšak bez

hříchu.

Hbr 4 16 Přistupujme tedy s důvěrou k trůnu milosti, abychom přijali
 milosrdenství a našli milost ku pomoci v pravý čas.
 Hbr 5 1 Každý velekněz, který je brán z lidí, bývá ustanoven pro lidi v Božích
 věcech, aby přinášel dary a oběti za hříchy.
 Hbr 5 2 Dovede být mírný vůči nevědomým a bloudícím, protože i sám je
 obkloповán slabostí.
 Hbr 5 3 A kvůli ní musí přinášet oběti za hříchy nejen za lid, ale i za sebe.
 Hbr 5 4 Tuto čest si nikdo nemůže přisvojit sám, nýbrž je povoláván Bohem,
 jako i Aron.
 Hbr 5 5 Tak ani Kristus neoslavil sám sebe, když se stal veleknězem, neboť ho
 jím učinil ten, který mu řekl: 'Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil.'
 Hbr 5 6 Jak říká i na jiném místě: 'Ty jsi kněz na věčnost podle řádu
 Melchisedechova.'
 Hbr 5 7 On ve dnech svého pozemského života s hlasitým křikem a slzami
 obětoval modlitby a úpěnlivé prosby tomu, který byl mocen ho zachránit ze smrti, a byl
 vyslyšen pro svou zbožnost.
 Hbr 5 8 Ačkoli to byl Syn, naučil se poslušnosti tím, co vytrpěl.
 Hbr 5 9 I dosáhl dokonalosti a stal se všem, kdo ho poslouchají, původcem
 věčné záchrany,
 Hbr 5 10 když ho Bůh prohlásil za velekněze podle řádu Melchisedechova.
 Hbr 5 11 O něm máme mnoho co říci a je to obtížné slovy vysvětlit, protože jste
 se stali línými ke slyšení.
 Hbr 5 12 Neboť ačkoliv jste tou dobou měli být učitelé, opět potřebujete, aby
 vás někdo učil počáteční základy Božích výroků. Stali jste se těmi, kteří potřebují mléko, a
 ne hutný pokrm.
 Hbr 5 13 Neboť každý, kdo potřebuje mléko, je nezkušený ve slově spravedlnosti,
 protože je ještě nemluvně.
 Hbr 5 14 Pro dokonalé je však tuhý pokrm, pro ty, kdo mají smysly návykem
 vycvičený k rozsuzování dobrého a zlého.
 Hbr 6 1 Proto opusťme počáteční učení o Kristu a nesme se k zralosti; neklaďme
 znovu základy z pokání z mrtvých skutků a z víry v Boha,
 Hbr 6 2 z učení o křtech, o vzkládání rukou, o vzkříšení mrtvých a o soudu
 věčném.
 Hbr 6 3 A to učiníme, jestliže to Bůh dovolí.
 Hbr 6 4 Neboť ty, kteří byli jednou osvíceni, okusili nebeského daru a stali
 se účastníky Ducha Svatého,
 Hbr 6 5 okusili dobrého Božího slova i moci budoucího věku,
 Hbr 6 6 a odpadli, je nemožné znovu obnovovat ku pokání, neboť si opět křížují
 Syna Božího a vystavují ho veřejnému posměchu.
 Hbr 6 7 Vždyť zem, která pije déšť, jenž na ni často přichází, a plodí
 užitečnou bylinu těm, pro něž je také obdělávána, dostává od Boha požehnání.
 Hbr 6 8 Když však nese trní a bodláky, je neužitečná a blížká prokletí; jejím
 koncem je spálení.
 Hbr 6 9 Co se však týká vás, milovaní, jsme přesvědčeni o lepších věcech, o
 tom, co náleží k záchráně, přestože tak mluvíme.
 Hbr 6 10 Neboť Bůh není nespravedlivý, takže by zapomněl na vaši práci a lásku,
 kterou jste projevili jeho jménu, když jste poslouchali - a ještě sloužíte - svatým.
 Hbr 6 11 Toužíme však, aby každý z vás projevoval stejnou horlivost k nabytí
 plné jistoty naděje, která vytrvá až do konce,
 Hbr 6 12 abyste nezlenivěli, ale napodobili ty, kteří jsou skrze víru a
 trpělivost dědicí zaslíbení.
 Hbr 6 13 Když Bůh dal zaslíbení Abrahamovi a neměl nikoho vyššího, při kom by
 učinil přísahu, 'přisahal při sobě samém'.
 Hbr 6 14 Řekl: 'Jistě tě zahrnu požehnáním a velmi tě rozmnožím'.
 Hbr 6 15 A tak trpělivě vyčkal a dosáhl toho zaslíbení.
 Hbr 6 16 Neboť lidé přísahají při větším, než jsou sami; a přísaha je zárukou,
 která ukončuje každý jejich spor.
 Hbr 6 17 Když tedy Bůh chtěl ještě hojněji ukázat dědicům zaslíbení
 nepohnutelnost svého úmyslu, zaručil jej přísahou,
 Hbr 6 18 abychom skrze dvě nepohnutelné skutečnosti, v nichž není možné, aby
 Bůh lhal, měli mocné povzbuzení my, kteří jsme se utekli k pevnému uchopení předkládané
 naděje.
 Hbr 6 19 Máme ji jako kotvu duše, bezpečnou a pevnou, která vchází až do
 vnitřku za oponu,
 Hbr 6 20 kam kvůli nám vešel náš předchůdce Ježíš, který se na věčnost stal
 veleknězem podle řádu Melchisedechova.
 Hbr 7 1 Tento Melchisedech, král Sálemu, kněz Boha Nejvyššího, který se setkal
 s Abrahamem, když se navracel od porážky králů, a požehnal mu,
 Hbr 7 2 a kterému také Abraham oddělil ze všeho desátek, je nejprve podle
 překladu 'král spravedlnosti', dále pak i král Sálemu, což znamená 'král pokoje'.
 Hbr 7 3 Je bez otce, bez matky, bez rodokmenu, nemá ani počátek dnů ani konec

života; a tím je připodobněn Synu Božímu a zůstává knězem navždy.
Hbr 7 4 Hleďte, jak veliký je ten, jemuž i patriarcha Abraham dal desátek z kořisti.
Hbr 7 5 A vskutku ti ze synů Levi, kteří přijímají kněžský úřad, mají nařízení brát podle Zákona desátek od lidu, to jest od svých bratrů, ačkoliv i oni vyšli z beder Abrahamových.
Hbr 7 6 Avšak ten, který nepochází z jejich rodokmenu, obdržel desátek od Abrahama a požehnal tomu, který měl zaslíbení.
Hbr 7 7 Není sporu, že nižší přijímá požehnání od vyššího.
Hbr 7 8 A zde přijímají desátek smrtelní lidé, tam však někdo, o němž se svědčí, že žije.
Hbr 7 9 Lze také říci, že skrze Abrahama dal desátek i Levi, který přijímá desátky.
Hbr 7 10 Vždyť byl ještě v bedrech otcových, když mu Melchisedech vyšel vstříc.
Hbr 7 11 Kdyby tedy byla dokonalost skrze levitské kněžství - neboť na jeho základě lid dostal zákon - proč by ještě bylo potřeba, aby povstával jiný kněz podle řádu Melchisedechova, a nebyl jmenován podle řádu Áronova?
Hbr 7 12 Neboť mění-li se kněžství, nutně nastává i změna zákona.
Hbr 7 13 A ten, o němž se toto říká, patří k jinému kmeni, z něhož nikdo nesloužil u oltáře.
Hbr 7 14 Je přece dobře známo, že náš Pán pochází z Judy, a vzhledem k tomuto kmeni Mojžíš nic neřekl o kněžích.
Hbr 7 15 A je to ještě mnohem zřejmější, povstává-li podle podobnosti Melchisedechovy jiný kněz,
Hbr 7 16 který není podle zákona tělesného nařízení, nýbrž podle moci neporušitelného života.
Hbr 7 17 Neboť se o něm svědčí: 'Ty jsi kněz na věčnost podle řádu Melchisedechova.'
Hbr 7 18 Tím se sice ruší předchozí nařízení pro jeho slabost a neužitečnost -
Hbr 7 19 vždyť zákon nic nepřivedl k dokonalosti - uvádí se však lepší naděje, skrze niž se přibližujeme k Bohu.
Hbr 7 20 A tím více, že se to nestalo bez přísahy - neboť oni vskutku jsou kněžími bez přísahy,
Hbr 7 21 kdežto on s přísahou od toho, který mu řekl: 'Přisahal Pán a nebude toho litovat: Ty jsi kněz na věčnost podle řádu Melchisedechova.' -
Hbr 7 22 tím spíše se stal Ježíš také ručitelem lepší smlouvy.
Hbr 7 23 A jich se mnoho stalo kněžími, protože smrt bránila, aby jimi zůstávali.
Hbr 7 24 Protože však on sám zůstává na věčnost, má nezměnitelné kněžství.
Hbr 7 25 Proto také může naprosto dokonale zachraňovat ty, kteří skrze něho přistupují k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimlouval.
Hbr 7 26 Takový velekněz byl pro nás vhodný: svatý, bezelstný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků, ten, který se stal vyšším nad nebesa
Hbr 7 27 a který nemusí jako tamti velekněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a potom za hříchy lidu, neboť to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama.
Hbr 7 28 Neboť zákon ustanovuje za velekněze lidi, mající slabosti, ale slovo přisežného ujištění, které bylo dáno po Zákonu, ustanovuje Syna, který došel dokonalosti na věčnost.
Hbr 8 1 To podstatné na tom, co je řečeno, je toto: Máme takového velekněze, který usedl na pravici trůnu Majestátu v nebesích,
Hbr 8 2 je služebníkem svatyně a toho pravého stánku, který postavil Pán, a ne člověk.
Hbr 8 3 Každý velekněz bývá ustanovován k obětování darů a obětí; proto je nutné, aby i on měl něco, co by obětoval.
Hbr 8 4 Kdyby tedy byl ještě na zemi, ani by nebyl knězem, protože zde jsou ti, kteří přinášejí dary podle zákona.
Hbr 8 5 Ti slouží náznaku a předobrazu nebeských věcí, jak bylo zjeveno Mojžíšovi, když měl stavět stánek; neboť říká: 'Hleď, ať uděláš všechno podle vzoru, který ti byl ukázán na této hoře.'
Hbr 8 6 Nyní však dosáhl význačnější služby, tak jako je i prostředníkem lepší smlouvy, která je založena na lepších zaslíbeních.
Hbr 8 7 Neboť kdyby ona první smlouva byla bez vady, nehledalo by se místo pro druhou.
Hbr 8 8 Neboť kárá svůj lid a říká: "Hle, přicházejí dny, praví Pán, kdy uzavřu s domem Izraele a s domem Judy smlouvu novou;
Hbr 8 9 ne podle smlouvy, kterou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je uchopil za ruku, abych je vyvedl ze země Egyptské; nezůstali totiž v mé smlouvě, a já jsem je zanechal, praví Pán.
Hbr 8 10 Protože toto je smlouva, kterou uzavřu s domem Izraele po oněch dnech, praví Pán: Dám jim své zákony do mysli a napíši jim je na srdce; a budu jim Bohem a oni mi budou lidem.

Hbr 8 11 A nikdo už nebude učit svého spoluobčana a nikdo svého bratra slovy:
'Poznej Pána', neboť mě budou znát všichni, od nejmenšího až do největšího z nich,
Hbr 8 12 protože se slitují nad jejich nepravostmi a na jejich hříchy a jejich
nezákonnosti již nikdy nevzpomenou."

Hbr 8 13 Když mluví o 'nové smlouvě', prohlašuje tu první za zastaralou. Co
však zastarává či stárne, je blízko zániku.

Hbr 9 1 Také první smlouva měla ustanovení služby Bohu a pozemskou svatyni.
Hbr 9 2 Neboť byl zřízen první stánek, ve kterém byl svícen, stůl a předložení
chlebů; tomu se říká svatyně.

Hbr 9 3 Za druhou oponou byl stánek, kterému se říká nejsvětější svatyně.
Hbr 9 4 V něm byl zlatý kadidlový oltář a schrána smlouvy, ze všech stran
obložená zlatem, v níž byl zlatý džbán obsahující manou, Áronova hůl, která rozkvetla, a desky
smlouvy.

Hbr 9 5 Nad ní byli cherubové Slávy, zastiňující slitovnici. O těchto věcech
teď není třeba jednotlivě mluvit.

Hbr 9 6 Když jsou tedy tyto věci takto připraveny, do prvního stánku vcházejí
kněží stále a konají bohoslužebné úkony;
Hbr 9 7 avšak do druhého jen jednou za rok vchází sám velekněz, a to ne bez
krve, kterou obětuje za sebe i za nevědomosti lidu.

Hbr 9 8 Tím Duch Svátý ukazuje, že ještě není zjevná cesta do svatyně, dokud
stojí první stánek,
Hbr 9 9 který je obrazem přítomného času. Podle něho se přinášejí dary a
oběti, které nemohou ve svědomí přivést k dokonalosti toho, kdo Bohu slouží;
Hbr 9 10 týkají se pouze pokrmů, nápojů a různých omývání, což jsou jen tělesná
ustanovení, uložená do času nápravy.

Hbr 9 11 Ale když přišel Kristus jako velekněz budoucího dobra skrze větší a
dokonalejší stánek, ne rukama udělaný, to jest ne z tohoto stvoření,
Hbr 9 12 vešel ne skrze krev kozlů a telat, ale skrze svou vlastní krev jednou
provždy do svatyně, když získal věčné vykoupění.

Hbr 9 13 Jestliže totiž krev kozlů a býků a popel z jalovice kropením posvěcuje
znečištěné k čistotě těla,
Hbr 9 14 čím více krev Krista, který skrze Ducha věčného sebe samého obětoval
neposkvrněného Bohu, očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu?

Hbr 9 15 Proto je prostředníkem nové smlouvy, aby po jeho smrti, která nastala
pro vykoupění z přestoupení spáchaných za první smlouvy, přijali zaslíbení věčného dědictví
ti, kdo jsou povoláni.

Hbr 9 16 Neboť kde je závěť, je nutné, aby byla prokázána smrt toho, kdo ji
ustanovil,
Hbr 9 17 neboť závěť je platná jen při mrtvých, protože nikdy nemá platnost,
dokud žije ten, kdo ji ustanovil.

Hbr 9 18 Proto ani první smlouva nebyla uzavřena bez krve.

Hbr 9 19 Neboť když Mojžíš pověděl všemu lidu každé nařízení podle zákona, vzal
krev telat a kozlů s vodou a se šarlatovou vlnou a s yzopem, pokropil sám svitek Zákona i
všechny lid

Hbr 9 20 se slovy: Toto je 'krev smlouvy, kterou vám přikázal Bůh'.
Hbr 9 21 Také stánek a všechno nářadí pro službu Bohu pokropil krví stejným
způsobem.

Hbr 9 22 A téměř všechno se podle zákona očišťuje krví a bez vylití krve není
odpuštění.

Hbr 9 23 Bylo tedy nutné, aby obrazy těch věcí, které jsou v nebesích, byly
takto očišťovány, avšak samy nebeské věci jsou očišťovány obětmi lepšími, než jsou tyto.

Hbr 9 24 Neboť Kristus nevešel do svatyně udělané lidskýma rukama, která je
předobrazem té pravé, nýbrž do samého nebe, aby se nyní za nás ukázal před Boží tváří.

Hbr 9 25 Nepřišel ani proto, aby častokrát obětoval sám sebe, jako velekněz
každoročně vchází do svatyně s cizí krví,
Hbr 9 26 neboť by musel od založení světa častokrát trpět; nyní však je zjeven
jednou při dokonání věků ke zrušení hříchu skrze svou oběť.

Hbr 9 27 A jako je lidem uloženo jednou zemřít a potom bude soud,
Hbr 9 28 tak i Kristus, když byl jednou obětován, aby vynesl hříchy mnohých,
podruhé se bez hříchu ukáže těm, kteří ho očekávají k záchraně.

Hbr 10 1 Poněvadž zákon má pouhý stín budoucího dobra, ne samu podobu těch
skutečností, nemůže každoročně stejnými obětmi, jež jsou stále přinášeny, nikdy učinit
dokonalými ty, kdo s nimi přistupují.

Hbr 10 2 Což by nepřestali obětovat, kdyby ti, kdo Bohu slouží, již neměli
žádné vědomí hříchu, když jsou jednou očištěni?

Hbr 10 3 Ale v těch obětech je každoročně připomínka hříchů,
Hbr 10 4 neboť je nemožné, aby krev býků a kozlů odstraňovala hříchy.

Hbr 10 5 Když tedy vchází do světa, praví: 'Oběť a obětní dar jsi nechtěl,
připravil jsi mi však tělo;
Hbr 10 6 nelíbily se ti celozápalý a oběti za hřích.

Hbr 10 7 Tehdy jsem řekl: Hle, tu jsem - v svitku knihy je napsáno o mně -
abych vykonal, Bože, vůli tvou.'

Hbr	10	8	Když napřed říká: 'Oběti a obětní dary' a 'celozápaly a oběti za hřích jsi nechtěl ani se ti nelíbily' - tedy ty, které se obětují podle zákona -,
Hbr	10	9	potom řekl: 'Hle, tu jsem, abych činil [, Bože,] tvou vůli.' To první ruší, aby ustanovil to druhé.
Hbr	10	10	V této vůli jsme posvěceni skrze oběť těla Ježíše Krista jednou provždy.
Hbr	10	11	Každý kněz stojí a koná denně službu a častokrát přináší stejné oběti, které nemohou nikdy odstranit hříchy.
Hbr	10	12	On však přinesl jedinou oběť za hříchy a navždy usedl po pravici Boží,
Hbr	10	13	a nadále jen čeká, až jeho nepřátelé budou položeni za podnož jeho nohou.
Hbr	10	14	Neboť jedinou obětí učinil navždy dokonalými ty, kteří jsou posvěcováni.
Hbr	10	15	Dosvědčuje nám to i Duch Svatý, neboť po slovech:
Hbr	10	16	'Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu po těch dnech, praví Pán: budu dávat své zákony do jejich srdce a napíši je do jejich mysli',
Hbr	10	17	dodává: 'a na jejich hříchy a jejich nepravosti už nevzpomenu více'.
Hbr	10	18	Kde je odpuštění hříchů, tam už není oběti za hřích.
Hbr	10	19	Když tedy, bratři, máme smělou důvěru, že smíme vstoupit do svatyně Ježíšovou krví,
Hbr	10	20	cestou novou a živou, kterou nám otevřel skrze oponu, to jest skrze své tělo,
Hbr	10	21	a když máme velikého kněze nad domem Božím,
Hbr	10	22	přistupujme s opravdovým srdcem v plnosti víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou.
Hbr	10	23	Neochvějně držíme své vyznání naděje, neboť ten, který dal slib, je věrný;
Hbr	10	24	a buďme pozorní jedni k druhým, abychom se rozněcovali v lásce a dobrých skutcích.
Hbr	10	25	Nezanedbávejme naše společné shromažďování, jak mají někteří ve zvyku, nýbrž povzbuzujme se, a to tím více, čím více vidíte, že se ten den přibližuje.
Hbr	10	26	Neboť jestliže dobrovolně hřešíme potom, co jsme přijali jasné poznání pravdy, nezůstává již více obět za hříchy,
Hbr	10	27	nýbrž jakési hrozné očekávání soudu a žár ohně, který bude stravovat odpůrce.
Hbr	10	28	Kdo pohrdl Mojžíšovým zákonem, umírá bez slitování na základě svědectví dvou nebo tří svědků.
Hbr	10	29	Uvažte, oč horšího trestu bude hoden ten, kdo pošlapal Syna Božího a krev smlouvy, již byl posvěcen, měl za nečistou, a Ducha milosti potupil?
Hbr	10	30	Neboť známe toho, kdo řekl: 'Mně náleží pomsta, já odplatím.' A opět: 'Pán bude soudit svůj lid.'
Hbr	10	31	Je hrozné upadnout do rukou živého Boha.
Hbr	10	32	Připomínejte si dřívější dny, v nichž jste byli osvíceni a přestáli jste mnohý zápas s utrpením.
Hbr	10	33	Buď jste byli veřejně vystavováni urážkám a soužením, nebo jste se stali společníky těch, s nimiž se takto nakládalo.
Hbr	10	34	Vždyt jste měli soucit s vězni a uloupení svého majetku jste přijali s radostí, věduce, že máte [v nebi] vlastnictví lepší a trvalé.
Hbr	10	35	Neodhazujte tedy svou smělou důvěru, která má velkou odplatu.
Hbr	10	36	Je vám totiž třeba vytrvalosti, abyste vykonali Boží vůli a obdrželi zaslíbení.
Hbr	10	37	'Neboť ještě velmi, velmi krátký čas, a ten, který má přijít, přijde a nebude meškat;
Hbr	10	38	můj spravedlivý z víry bude žít, ale kdyby ustoupil, nebude mít v něm moje duše zalíbení.'
Hbr	10	39	My však nejsme ti, kdo ustupují k záhubě, nýbrž lidé víry k zachování duše.
Hbr	11	1	Víra jest podstata věcí, v něž doufáme, důkaz neviditelných skutečností.
Hbr	11	2	Neboť v ní naši předchůdci dostali svědectví Boží.
Hbr	11	3	Vírou rozumíme, že výrokem Božím byly uspořádány světy, takže to, co vidíme, nevzniklo z viditelného.
Hbr	11	4	Vírou přinesl Ábel Bohu lepší oběť než Kain. Skrze ni se mu dostalo svědectví, že je spravedlivý, když Bůh vydával svědectví při jeho darech, a skrze tu víru ještě mluví, i když zemřel.
Hbr	11	5	Vírou byl Henoch přenesen, aby nespátril smrt. A nebyl nalezen, protože ho Bůh přenesl, neboť předtím, než byl přenesen, měl svědectví, že se líbil Bohu.
Hbr	11	6	Bez víry však není možné se mu zalíbit, protože ten, kdo přichází k Bohu, musí uvěřit, že Bůh je a že odplácí těm, kdo ho usilovně hledají.
Hbr	11	7	Vírou dostal Noé pokyn ohledně toho, co ještě nebylo vidět, a v bázni Boží připravil archu k záchraně svého domu. Skrze svou víru odsoudil svět a stal se dědicem spravedlnosti, která je na základě víry.

Hbr 11 8 Vírou uposlechl Abraham, když byl volán, aby vyšel na místo, které měl dostat za dědictví; a vyšel, ačkoli nevěděl, kam jde.

Hbr 11 9 Vírou se usadil v zaslíbené zemi jako v zemi cizí, bydlel ve stanech s Izákem a Jákobem, spoludědici téhož zaslíbení.

Hbr 11 10 Očekával totiž město mající základy, jehož stavitelem a tvůrcem je Bůh.

Hbr 11 11 Vírou i sama Sára, [ač byla] neplodná, přijala moc k početí potomka a mimo svůj čas porodila, protože měla za věrného toho, kdo dal slib.

Hbr 11 12 Pročež z jednoho, a to z již odumřelého, byli zplozeni mnozí, 'počtem jako hvězdy nebeské a jako je nespočetný písek na břehu mořském'.

Hbr 11 13 Tito všichni zemřeli podle víry, aniž v plnosti přijali ta zaslíbení; jen zdaleka je zahlédli a pozdravili, a vyznali, že jsou cizinci a příchozí na zemi.

Hbr 11 14 Neboť ti, kdo to říkají, dávají najevo, že vyhlížejí vlast.

Hbr 11 15 Kdyby totiž byli mysleli na tu, z níž vyšli, byli by měli čas se navrátit.

Hbr 11 16 Avšak touží po lepší vlasti, to jest nebeské. Proto se Bůh za ně nestydí, je-li nazýván jejich Bohem, neboť jim připravil město.

Hbr 11 17 Vírou Abraham obětoval Izáka, když byl zkoušen; ten, který přijal ta zaslíbení, obětoval jediného syna,

Hbr 11 18 o kterém bylo řečeno: 'Z Izáka bude povoláno tvé símě.'

Hbr 11 19 Usoudil, že Bůh je mocen krástit i z mrtvých. Proto ho dostal zpět jako předobraz.

Hbr 11 20 Vírou požehnal Izák Jákobovi a Ezauovi i v tom, co se týkalo věcí budoucích.

Hbr 11 21 Vírou Jákob, když umíral, požehnal každému ze synů Josefových, a 'poklonil se Bohu nad vrcholem své berle.'

Hbr 11 22 Vírou Josef, když dokonával, se zmínil o vyjití synů Izraele a dal příkaz o svých kostech.

Hbr 11 23 Vírou Mojžíš, když se narodil, byl svými rodiči po tři měsíce skrýván, protože viděli, že dítě je krásné, a nezalekli se králova nařízení.

Hbr 11 24 Vírou Mojžíš, když vyrostl, odmítl být nazýván synem faraónovy dcery a vyvolil si raději spolu s Božím lidem snášet útrapy, než mít časný požitek z hříchu.

Hbr 11 25 Za větší bohatství než poklady Egypta pokládal pohanu Kristovu, neboť vzhlížel ke své odplatě.

Hbr 11 26 Vírou opustil Egypt a nebál se králova hněvu; odolal, jako by Neviditelného viděl.

Hbr 11 27 Vírou slavil Hod beránka a pokropení krví, aby se Zhoubce nedotkl jejich prvorozených.

Hbr 11 28 Vírou prošli Rudé moře jako po suché zemi, když se však o to pokusili Egyptané, byli mořem pohlčeni.

Hbr 11 29 Vírou padly zdi Jericha, když je obcházeli po sedm dní.

Hbr 11 30 Vírou prodejná žena Rachab nezahynula spolu s těmi, kteří neuposlechli, protože s pokojem přijala vyzvědače.

Hbr 11 31 A co mám ještě říkat? Vždyť by mi nestačil čas, kdybych měl vypravovat o Gedeónovi, Barákovi, Samsonovi, Jeftovi, Davidovi, Samuelovi a prorocích,

Hbr 11 32 kteří skrze víru přemohli královské říše, uskutečnili spravedlnost, dosáhli zaslíbení, zavřeli tlamy lvům,

Hbr 11 33 uhasili sílu ohně, unikli ostrí meče, nabyli moci ve slabosti, stali se silnými ve válce, zahnali na útěk vojska cizinců.

Hbr 11 34 Ženy dostaly své mrtvé zpět vzkříšené, jiní byli mučeni, a nepřijali vysvobození, aby dosáhli lepšího vzkříšení,

Hbr 11 35 jiní zas zakusili veřejný posměch a bičování, ba i pouta a vězení,

Hbr 11 36 byli ukamenováni, rozřezáni pilou, pokoušeni, zemřeli rozsekáni mečem, toulali se v ovčích rounech, v kozích kůžích, trpěli nedostatkem, zakoušeli útlak a zlé jednání.

Hbr 11 37 Ti, jichž svět nebyl hoden, bloudili po pustinách, horách, jeskyních a roklinách země.

Hbr 11 38 A tito všichni, ačkoli se jim dostalo svědectví skrze víru, neodnesli si zaslíbení,

Hbr 11 39 protože Bůh pro nás zamýšlel něco lepšího, nechtěl, aby dosáhli dokonalosti bez nás.

Hbr 12 1 Proto i my, když nás obklopuje tak velký oblak svědků, odložme každou přítěž i hřích, do kterého se člověk snadno zaplete, a s vytrvalostí běžme závod, který je před námi.

Hbr 12 2 vzhlížejme k původci a dokonavateli víry Ježíši, který pro radost, která byla před ním, podstoupil kříž, pohrdnuv hanbou, a sedí po pravici Božího trůnu.

Hbr 12 3 Pomyslete na toho, který snesl od hříšníků proti sobě takový odpor, ať neochabujete a nezemdlíte ve svých duších.

Hbr 12 4 Ještě jste se až do krve nevzepřeli v boji proti hříchu.

Hbr 12 5 A zapomněli jste na napomenutí, které vám praví jako synům: 'Synu můj, nepodceňuj Pánovu výchovu, ani neochabuj, když jsi od něho kárán;

Hbr 12 6 neboť koho Pán miluje, toho vychovává, a švihá každého, koho přijímá za syna.'

Hbr 12 7 Snášejte to ke své výchově, Bůh s vámi zachází jako se syny. Neboť je nějaký syn, jehož by otec nevychoval?

Hbr 12 8 Jste-li však bez výchovy, již se stali účastni všichni, potom jste nemanželské děti, a ne synové.

Hbr 12 9 Také v našich tělesných otcích jsme měli vychovatele a měli jsme je v úctě. Nebudeme mnohem více poddáni Otci duchů, abychom žili?

Hbr 12 10 Vždyť oni vskutku na krátký čas vychovávali, jak jim připadalo správně, on však k užtku, abychom dostali podíl na jeho svatosti.

Hbr 12 11 Každá výchova se ovšem v tu chvíli nezdá být radostná, ale krušná; potom však vydává pokojné ovoce spravedlnosti těm, kteří jsou jí vycvičeni.

Hbr 12 12 Proto napravte umdlené ruce a zchromlá kolena,

Hbr 12 13 a čiňte přímé stezky pro své nohy, aby se to, co je chromé, nevyvrátilo, ale naopak se uzdravilo.

Hbr 12 14 Usilujte o pokoj se všemi a o posvěcení, bez něhož nikdo neuvidí Pána.

Hbr 12 15 Dbejte na to, aby se někdo nepřipravoval o Boží milost, aby vás netrápil nějaký vzhůru rostoucí kořen hořkosti a aby skrze něj nebyli poskvrněni mnozí.

Hbr 12 16 Ať nikdo není smilník nebo bezbožný člověk jako Ezau, který prodal své prvorozenství za jediný pokrm.

Hbr 12 17 Neboť víte, že když později chtěl zdědit požehnání, i když je se silami usilovně hledal, byl odmítnut, neboť nenalezl místo pro pokání.

Hbr 12 18 Neboť jste nepřistoupili k hmatatelné [hoře] a k planoucímu ohni a k temnotě a k mráкотě a vichru,

Hbr 12 19 a k zvuku polnice a takovému hlasu slov, že ti, kdo ho uslyšeli, prosili, aby k nim nebylo více mluveno,

Hbr 12 20 neboť nemohli snést to, co bylo přikazováno: 'I kdyby se zvíře dotklo té hory, bude ukamenováno.'

Hbr 12 21 a tak strašná byla ta podívaná, že Mojžíš řekl: 'Jsem zděšen a třesu se.'

Hbr 12 22 Ale přistoupili jste k hoře Siónu a k městu Boha živého, nebeskému Jeruzalému, a k desetitisícům andělů, k slavnostnímu shromáždění

Hbr 12 23 a k církvím prvorozených, kteří jsou zapsáni v nebesích, a k Bohu, soudci všech, a k duchům spravedlivých, kteří jsou učiněni dokonalými,

Hbr 12 24 a k prostředníkovi nové smlouvy Ježíšovi, a ke krvi pokropení, která mluví lépe než Ábel.

Hbr 12 25 Hleďte, ať neodmítnete toho, kdo mluví. Neboť jestliže neunikli ti, kdo odmítli toho, kdo jim dával Boží pokyny na zemi, tím spíše neunikneme my, kteří se odvrácíme od toho, kdo tak činí z nebes.

Hbr 12 26 Jeho hlas tehdy zatřásl zemí, a nyní zaslíbil řka: 'Já ještě jednou zatřesu nejenom zemí, ale i nebem.'

Hbr 12 27 Ono 'ještě jednou' ukazuje na proměnu věcí, které jsou otřesitelné jakožto věci učiněné, tak aby zůstaly jen ty nepohnutelné.

Hbr 12 28 Projevujeme proto vděčnost, že přijímáme neotřesitelné království, a s ní přinášíme Bohu jemu příjemnou službu s uctivostí a bázní.

Hbr 12 29 Neboť náš Bůh je oheň stravující.

Hbr 13 1 Bratrská láska ať zůstává.

Hbr 13 2 Nezanedbávejte pohostinnost; vždyť skrze ni někteří nevědomky pohostili anděly.

Hbr 13 3 Pamatujte na vězně, jako byste byli uvězněni s nimi; na ty, kteří jsou trápeni, jako ti, kteří jsou sami také v těle.

Hbr 13 4 Manželství ať je u všech ve vážnosti a manželské lože neposkvrněné, neboť smilníky a cizoložníky bude soudit Bůh.

Hbr 13 5 Žijte bez lásky k penězům, spokojeni s tím, co máte; neboť on sám řekl: 'Nezanechám tě, ani tě neopustím.'

Hbr 13 6 a tak s důvěrou říkejme: 'Pán je můj pomocník, nebudu se bát; co mi udělá člověk?'

Hbr 13 7 Vzpomínejte na své vůdce, kteří k vám mluvili slovo Boží, pečlivě pozorujte, jaký byl konec jejich života, a napodobujte jejich víru.

Hbr 13 8 Ježíš Kristus včera i dnes je tentýž, i na věky.

Hbr 13 9 Nenechte se unášet rozličnými a cizími učením; neboť je dobré mít srdce upevňované milostí, ne zachováváním předpisů o pokrmech, jimiž si neprospěli ti, kdo si tak počínali.

Hbr 13 10 Máme oltář, z něhož nemají právo jíst ti, kdo slouží stánku.

Hbr 13 11 Neboť těla těch zvířat, jejichž krev je veleknězem vnášena za hřích do svatyně, jsou spalována venku za táborem.

Hbr 13 12 Proto také Ježíš, aby svou vlastní krví posvětil lid, trpěl venku za branou.

Hbr 13 13 Tak tedy vycházejme k němu ven za tábor, nesouce jeho potupu.

Hbr 13 14 Neboť zde nemáme trvalé město, ale toužebně hledáme to budoucí.

Hbr 13 15 Skrze něho tedy přinášíme Bohu stále oběť chvály, to jest ovoce rtů, vyznávajících jeho jméno.

Hbr 13 16 A nezapomínejte činit dobře a sdílet se, neboť takové oběti se Bohu líbí.

Hbr 13 17 Poslouchejte své vůdce a buďte poddajní, neboť oni bdí nad vašimi dušemi jako ti, kdo budou vydávat počet; ať to mohou dělat s radostí, a ne se vzdycháním, neboť to by vám nebylo k užítku.

Hbr 13 18 Modlete se za nás, neboť jsme přesvědčeni, že máme dobré svědomí, když si ve všem chceme počínat správně.

Hbr 13 19 Tím více vás však vyzývám, abyste to činili, abych se k vám brzo dostal zpátky.

Hbr 13 20 A Bůh pokoje, který vyvedl z mrtvých velkého pastýře ovcí pro krev věčné smlouvy, našeho Pána Ježíše,

Hbr 13 21 ať vás zdokonalí ve všem dobrém k vykonání jeho vůle, činíce v nás to, co je před ním příjemné, skrze Ježíše Krista, jemuž buď sláva na věky věků. Amen.

Hbr 13 22 Vyzývám vás, bratři, snášejte to slovo napomenutí, neboť jsem vám napsal jen krátce.

Hbr 13 23 Vězte, že náš bratr Timoteus je již propuštěn. Přijde-li brzo, uvidím vás s ním.

Hbr 13 24 Pozdravte všechny své vůdce a všechny svaté. Zdraví vás ti, kdo jsou z Itálie.

Hbr 13 25 Milost se všemi vámi. Amen.

Jms 1 1 Jakub, otrok Boží a Pána Ježíše Krista, posílá pozdrav dvanácti kmenům, které jsou v rozptýlení.

Jms 1 2 Pokládejte za velikou radost, moji bratři, když upadnete do rozličných pokušení.

Jms 1 3 Víte, že přezkoušení vaší víry přináší vytrvalost.

Jms 1 4 A vytrvalost ať má dokonalý výsledek, abyste byli dokonalí a úplní a aby vám v ničem nic nescházelo.

Jms 1 5 Nedostává-li se někomu z vás moudrosti, ať ji žádá od Boha, který dává všem štědře a nevyčítá, a bude mu dána.

Jms 1 6 Ať však žádá ve víře a nic nepochybuje. Neboť kdo pochybuje, podobá se mořské vlně, hnané a zmítané větrem.

Jms 1 7 Ať si takový člověk nemyslí, že něco od Pána dostane;

Jms 1 8 muž nerozhodný, nestálý ve všem, co činí.

Jms 1 9 Bratr v nízkém postavení ať se chlubí ve svém povýšení

Jms 1 10 a bohatý ve svém ponížení, protože pomine jako květ trávy:

Jms 1 11 vyjde slunce se svým žářem a vysuší travu, její květ opadne a krása jeho vzhledu zanikne. Tak i boháč v tom, co činí uvadne.

Jms 1 12 Blahoslavený muž, který snáší zkoušku, neboť když se osvědčí, dostane věnec života, jež [Pán] zaslíbil těm, kdo ho milují.

Jms 1 13 Ať nikdo, kdo je pokoušen, neříká: 'Jsem pokoušen od Boha.' Bůh nemůže být pokoušen ke zlému a sám také nikoho nepokouší.

Jms 1 14 Každý, kdo je pokoušen, je strháván a váben svou vlastní žádostivostí.

Jms 1 15 Žádostivost pak počne a rodí hřích, a dokonáný hřích plodí smrt.

Jms 1 16 Nenechte se klamat, moji milovaní bratři.

Jms 1 17 Každé dobré dání a každý dokonalý dar je shůry, sestupuje od Otce světěl, u něhož není proměny ani zatmění z odvrácení.

Jms 1 18 On se rozhodl a zplodil nás slovem pravdy, abychom byli jakousi prvotinou jeho stvoření.

Jms 1 19 Víte to, moji milovaní bratři. Každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu.

Jms 1 20 Neboť hněv muže spravedlnost Boží nepůsobí.

Jms 1 21 Proto odložte veškerou nečistotu a přemíru špatnosti a v tichosti přijměte zaseté slovo, které má moc zachránit vaše duše.

Jms 1 22 Buďte však těmi, kdo slovo činí, nebuďte pouze posluchači, kteří sami sebe klamou.

Jms 1 23 Neboť je-li někdo posluchačem slova, a ne tím, kdo je činí, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svou přirozenou tvář;

Jms 1 24 podíval se totiž na sebe a odešel, a hned zapomněl, jaký byl.

Jms 1 25 Kdo se však zahledí do dokonalého zákona svobody a vytrvá, kdo se nestane zapomnětlivým posluchačem, nýbrž činitelem skutku, ten bude blahoslavený ve svém jednání.

Jms 1 26 Domnívá-li se někdo, že je zbožný, a přitom nedrží na uzdě svůj jazyk, nýbrž klame své srdce, jeho zbožnost je marná.

Jms 1 27 Zbožnost čistá a neposkvrněná před Bohem a Otcem je toto: navštěvovat sirotky a vdovy v jejich soužení a zachovávat se neposkvrněným od světa.

Jms 2 1 Moji bratři, nespojujte víru v našeho Pána Ježíše Krista, Pána slávy, s přijímáním osob.

Jms 2 2 Když vejde do vašeho shromáždění muž se zlatým prstenem a v nádherném šatě, a vejde také chudý člověk ve špinavém šatě,

Jms 2 3 a vy věnujete pozornost tomu, který nosí nádherný šat, a řeknete mu: 'Ty si sedni pohodlně sem', a chudému řeknete: 'Ty postůj támhle nebo si sedni [sem] pod mou podnož',

Jms 2 4 cožpak jste neučinili mezi sebou rozdíl a nestali se soudci se zlými pohnutkami?

Jms 2 5 Poslyšte, moji milovaní bratři! Což nevyvolil Bůh chudé tohoto světa, aby byli bohatí ve víře a stali se dědici království, jež zaslíbil těm, kdo ho milují?

Jms 2 6 Vy však jste zneuctili chudého. Cožpak vás bohatí neutiskují a nevlácejí vás právě oni před soudy?

Jms 2 7 Což nehanobí právě oni to vznešené jméno, které bylo nad vámi vzýváno?

Jms 2 8 Jestliže vskutku plníte královský zákon podle Písma: 'Budeš milovat svého bližního jako sám sebe', dobře činite.

Jms 2 9 Jestliže však někomu straníte, dopouštíte se hříchu a zákon vás usvědčuje jako přestupníky.

Jms 2 10 Kdo by totiž zachoval celý Zákon, ale v jedné věci klopýtl, stal by se vinným ve všech.

Jms 2 11 vždyť ten, kdo řekl: 'Nezci zlo ožít', řekl také: 'Nezavraždíš'.

Jms 2 12 Jestliže tedy necizol ožít, ale vraždíš, stal ses přestupníkem zákona.

Jms 2 13 Tak mluvte a tak jednejte jako ti, kteří mají být souzeni podle zákona svobody.

Jms 2 14 Neboť soud bez milosrdenství je pro toho, kdo neprokázal milosrdenství; milosrdenství přemáhá soud.

Jms 2 15 Co je platné, moji bratři, říká-li někdo, že má víru, ale nemá skutky?

Jms 2 16 Může ho taková víra zachránit?

Jms 2 17 Budou-li bratr nebo sestra nazí a budou mít nedostatek denní obživy, a někdo z vás jim řekne: 'Odejděte v pokoji, zahřejte se a nasycete se', a přitom jim nedáte to, co potřebují pro své tělo, co je to platné?

Jms 2 18 Tak i víra: nemá-li skutky, je sama o sobě mrtvá.

Jms 2 19 Někdo však řekne: 'Ty máš víru a já mám skutky.' Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na svých skutcích.

Jms 2 20 Ty věříš, že je jeden Bůh. Dobře činíš. Také démoni tomu věří, avšak chvějí se.

Jms 2 21 Chceš však poznat, ó prázdný člověče, že víra bez skutků je neúčinná?

Jms 2 22 Cožpak náš otec Abraham nebyl ospravedlněn ze skutků, když na oltáři obětoval svého syna Izáka?

Jms 2 23 Vidíš, že víra působila spolu s jeho skutky a že ze skutků se stala víra dokonalou.

Jms 2 24 I naplnilo se Písmo, které praví: 'Uvěřil Abraham Bohu, a bylo mu to počteno za spravedlnost' a byl nazván Božím přítelem.

Jms 2 25 Vidíte, že ze skutků je člověk ospravedlňován, a ne jen z víry.

Jms 2 26 A nebyla podobně ospravedlněna ze skutků i prodejná žena Rachab, když přijala posly a propustila je jinou cestou?

Jms 3 1 Neboť jako je tělo bez ducha mrtvé, tak je mrtvá i víra bez skutků.

Jms 3 2 Nebuďte mnozí učitelé, moji bratři; víte, že budeme souzeni přísněji.

Jms 3 3 Neboť všichni často chybujeme. Kdo nechybuje ve slově, ten je dokonalý muž, schopný držet na uzdě i celé tělo.

Jms 3 4 Dáváme-li koňům do huby udidlo, aby nás poslouchali, řídíme tím celé jejich tělo.

Jms 3 5 Hle i lodi, ačkoliv jsou tak veliké a bývají hnány prudkými větry, jsou řízeny malíčkým kormidlem podle vůle toho, kdo je řídí.

Jms 3 6 Tak i jazyk je malý úd, ale honosí se velkými věcmi. Hle, jak malý oheň, a jak velký les zapálí!

Jms 3 7 I jazyk je oheň, svět nepravosti; jazyk je mezi našimi údy ten, který poskvňuje celé tělo, zapaluje běh našeho života a sám je zapalován Gehennou.

Jms 3 8 Každý druh zvířat a ptáků, plazů a mořských živočichů bývá krocen a je zkrocen druhem lidským,

Jms 3 9 ale jazyk neumí zkrotit nikdo z lidí. Je to nepokojné zlo, plné smrtelného jedu.

Jms 3 10 Jím dobrořečíme Pánu a Otci, a jím také zlořečíme lidem, učiněným podle Boží podoby.

Jms 3 11 Z týchž úst vychází žehnání i zlořečení. Moji bratři, tak to nemůže být!

Jms 3 12 Cožpak chrlí pramen z téhož otvoru vodu sladkou i hořkou?

Jms 3 13 Moji bratři, může fíkovník nést olivy nebo réva fíky? Tak ani slaný pramen nevydává sladkou vodu.

Jms 3 14 Kdo je mezi vámi moudrý a rozumný? Ať ukáže dobrým způsobem života své skutky v moudré tichosti.

Jms 3 15 Máte-li však v srdci hořkou závist a svárliвість, nechlubte se a nelžete proti pravdě.

Jms 3 16 To není moudrost sestupující shůry, ale pozemská, duševní, démonská.

Jms 3 17 vždyť kde je závist a svárliвість, tam je zmatek a kdejaká špatná věc.

Jms 3 18 Moudrost shůry je především čistá, potom pokojná, mírná, poddajná, plná milosrdenství a dobrého ovoce, nepochybující, bez přetvářky.

Jms 3 19 Ovoce spravedlnosti je v pokoji zaséváno těm, kdo působí pokoj.

Jms 4 1 Odkud jsou války a boje mezi vámi? Zda-li ne odtud - z vašich rozkoší,

které bojují ve vašich údech?

Jms 4 2 Dychtíte, ale nemáte. Vraždíte a žárlíte, ale ničeho nemůžete dosáhnout. Bojujete a válčíte, a nic nemáte, protože nežádáte.

Jms 4 3 Žádáte, a nedostáváte, protože žádáte špatně, abyste to vynaložili na své rozkoše.

Jms 4 4 Cizoložníci a cizoložnice! Nevíte, že přátelství se světem je nepřítelství s Bohem? Kdo tedy chce být přítelem světa, stává se nepřítelem Božím.

Jms 4 5 Či myslíte, že nadarmo praví Písmo: 'Žárlivé touží Duch, který v nás přebývá'?

Jms 4 6 Ještě větší je však milost, kterou dává. Proto praví: 'Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.'

Jms 4 7 Poddejte se tedy Bohu. Postavte se proti ďáblu, a uteče od vás.

Jms 4 8 Přiblížte se k Bohu, a přiblíží se k vám. Očistte ruce, hříšníci, a očistte srdce, lidé dvojí mysli.

Jms 4 9 Počítejte svou ubohost, naříkejte a plačte. Váš smích ať se obrátí v nářek a vaše radost v skříčenost.

Jms 4 10 Pokořte se před Pánem, a povýší vás.

Jms 4 11 Nemluvte jeden proti druhému, bratři. Kdo mluví proti bratru nebo soudí svého bratra, mluví proti Zákonu a soudí Zákon. Jestliže však soudíš Zákon, nejsi činitelem zákona, nýbrž soudcem.

Jms 4 12 Jeden je zákonodárce a soudce, ten, který může zachránit i zahubit. Ale kdo jsi ty, jenž soudíš bližního?

Jms 4 13 Nuže nyní vy, kteří říkáte: 'Dnes nebo zítra půjdeme do toho a toho města a zůstaneme tam rok a budeme obchodovat a vydělávat' -

Jms 4 14 nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Vždyť jste pára, která se na chvílku ukazuje a potom mizí.

Jms 4 15 Místo toho byste měli říkat: "Bude-li Pán chtít, budeme naživu a uděláme to nebo ono."

Jms 4 16 Vy se však chlubíte ve své chvástavosti. Každé takové chlubení je zlé.

Jms 4 17 Kdo tedy umí činit dobré, ale nečiní, má hřích.

Jms 5 1 Nuže nyní, boháči, plačte a naříkejte nad svými trápeními, která na vás přicházejí.

Jms 5 2 Vaše bohatství je shnilé a vaše šatstvo je rozežráno moly.

Jms 5 3 Vaše zlato a stříbro zrezavělo a jejich rez bude na svědectví proti vám a stráví vaše těla jako oheň. Nashromáždili jste si v posledních dnech.

Jms 5 4 Hle, mzda, kterou jste zadrželi dělníkům, kteří požali vaše pole, hlasitě křičí, a volání ženců pronikla k sluchu Pána Sabaoth.

Jms 5 5 Hýřili jste na zemi a oddávali se rozkoším. Vykrmili jste svá srdce v den porážky.

Jms 5 6 Odsoudili a zavraždili jste spravedlivého; on vám neodporuje.

Jms 5 7 Buďte tedy trpěliví, bratři, až do Pánova příchodu. Hle, rolník očekává vzácný plod země, trpělivě na něj čeká, až se mu dostane podzimního a jarního deště.

Jms 5 8 Buďte i vy trpěliví a upevněte svá srdce, protože Pánův příchod se přiblížil.

Jms 5 9 Nenaříkejte si, bratři, jeden na druhého, abyste nebyli souzeni. Hle, soudce stojí přede dveřmi!

Jms 5 10 Za vzor ve snášení zlého a v trpělivosti si, bratři, vezměte proroky, kteří mluvili v Pánově jménu.

Jms 5 11 Hle, blahoslavíme ty, kteří vytrvali. Slyšeli jste o vytrvalosti Jobově a viděli jste, jaký konec mu připravil Pán. Neboť Pán je plný soucitu a slitování.

Jms 5 12 Především nepřisahaňte, moji bratři, ani při nebi ani při zemi, ani žádnou jinou přísahou. Vaše 'ano' ať je 'ano' a 'ne' ať je 'ne', abyste nepropadli soudu.

Jms 5 13 Vede se někomu z vás zle? Ať se modlí! Je někdo dobré mysli? Ať zpívá Bohu chvály!

Jms 5 14 Je někdo mezi vámi nemocen? Ať zavolá starší sboru a ti ať se nad ním pomodlí a pomazou ho olejem v Pánově jménu.

Jms 5 15 A modlitba víry zachrání nemocného a Pán ho pozdvihne; a jestliže se dopustil hříchů, bude mu odpuštěno.

Jms 5 16 Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Mnoho zmůže usilovná modlitba spravedlivého.

Jms 5 17 Eliáš byl člověk stejně podrobený utrpení jako my; pomodlil se opravdově, aby nepršelo, a vskutku nezapršelo na zemi po tři roky a šest měsíců.

Jms 5 18 A znovu se pomodlil, a nebe dalo déšť a země vydala svou úrodu.

Jms 5 19 Moji bratři, zbloudí-li někdo mezi vámi od pravdy a někdo ho obrátí zpět,

Jms 5 20 ať ví, že kdo obrátí hříšníka od jeho bludné cesty, zachrání jeho duši od smrti a přikryje množství hříchů.

1Pt 1 1 Petr, apoštol Ježíše Krista, vyvoleným žijícím v rozptýlení jako cizinci v Pontu, Galacii, Kappadokii, Asii a Bithynii,

1Pt 1 2 podle předzvěštění Boha Otce v posvěcení Ducha k poslušnosti a pokropení krví Ježíše Krista. Milost vám a pokoj kéž se rozhojní!

1Pt 1 3 Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás podle svého

velikého milosrdenství znovu zplodil k živé naději vzkříšením Ježíše Krista z mrtvých,
1Pt 1 4 k dědictví nezničitelnému, neposkvrněnému a nevadnoucemu, uchovávanému
v nebesích pro vás,
1Pt 1 5 kteří jste mocí Boží střeženi skrze víru k záchraně, která je
připravena, aby byla zjevena v posledním čase.
1Pt 1 6 Proto jásáte, i když jste nyní nakrátko, je-li to nutné, zarmoucení
rozličnými zkouškami,
1Pt 1 7 aby osvědčenost vaší víry, vzácnější než pomíjející zláto, jež je
zkoušeno ohněm, byla nalezena k chvále, slávě a cti při zjevení Ježíše Krista.
1Pt 1 8 Ač jste ho neviděli, milujete ho; ačkoli ho ani nyní nevidíte, věříte
v něho a jásáte nevýslovnou radostí, plnou slávy,
1Pt 1 9 docházejíce cíle své víry, záchrany duší.
1Pt 1 10 Tuto záchranu horlivě hledali a po ní pátrali proroci, kteří
prorokovali o milosti pro vás připravené;
1Pt 1 11 zkoumali, na který nebo na jaký čas ukazoval Duch Kristův v nich, když
předem svědčil o utrpeních určených Kristu a o velké slávě, která po nich přijde.
1Pt 1 12 Jim bylo zjeveno, že ne sami sobě, nýbrž vám sloužili těmi věcmi,
které vám nyní byly oznámeny skrze ty, kteří vám přinesli evangelium v Duchu Svatém, poslaném
z nebe, věcmi, do nichž andělé touží nahlédnout.
1Pt 1 13 Proto přepásejte bedra své mysli, buďte střízliví, dokonale upněte
svou naději k milosti, která je vám přinášena ve zjevení Ježíše Krista.
1Pt 1 14 Jako poslušné děti se nepřizpůsobujte dřívějším žádostem, jako když
jste byli v nevědomosti,
1Pt 1 15 ale podle toho Svatého, který vás povolal, i vy se staňte svatými v
celém svém způsobu života.
1Pt 1 16 Vždyť je napsáno: 'Budete svatí, neboť já jsem svatý.'
1Pt 1 17 Jestliže vzdáváte jako Otce toho, kdo nestranně soudí každého podle
jeho skutků, prožijte v báni čas svého přebývání v cizině.
1Pt 1 18 Víte, že ze svého marného způsobu života, zděděného po otcích, jste
byli vykoupeni ne pomíjejícími věcmi, stříbrem nebo zlatem,
1Pt 1 19 nýbrž drahou krví Krista jako bezúhonného a neposkvrněného beránka.
1Pt 1 20 On byl předem poznán před založením světa a byl zjeven na konci časů
pro vás,
1Pt 1 21 kteří skrze něho věříte v Boha, jenž ho probudil z mrtvých a dal mu
slávu, takže vaše víra i naděje se upíná k Bohu.
1Pt 1 22 Když jste poslušností pravdy skrze Ducha očistili své duše k
nepředstírané bratrské lásce, vytrvale se navzájem milujte z čistého srdce.
1Pt 1 23 Vždyť jste se znovu narodili ne z pomíjetelného semene, nýbrž z
nepomíjetelného, skrze živé a na věčnost zůstávající slovo Boží.
1Pt 1 24 Neboť 'každé tělo je jako tráva a všecka jeho sláva jako květ trávy.
Ušchne tráva, květ opadne,
1Pt 1 25 ale Pánovo slovo zůstává na věčnost' - to je to slovo, které vám bylo
zvěstováno.
1Pt 2 1 Odložte tedy každou špatnost a každou lest, přetvářku, závist a každou
pomluvu,
1Pt 2 2 a jako novorozené děti mějte touhu po nefalšovaném mléku Božího slova,
abyste v něm vyrostli k záchraně,
1Pt 2 3 jestliže jste vsutku okusili, že Pán je dobrý.
1Pt 2 4 Když přicházíte k němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale
před Bohem je vyvolený, vzácný,
1Pt 2 5 i vy sami jako živé kameny jste budováni jako duchovní dům ve svaté
kněžstvo, abyste přinášeli duchovní oběti, příjemné Bohu skrze Ježíše Krista.
1Pt 2 6 Proto stojí v Písmu: 'Hle, kladu na Sionu kámen uhelný, vyvolený,
vzácný; kdo v něj věří, jistě nebude zahanben.'
1Pt 2 7 Vám tedy, kteří věříte, je vzácností, ale nevěřícím je to 'kámen,
který stavitelé zavrhli; ten se stal kamenem uhelným'
1Pt 2 8 a 'kamenem úrazu a skálou pohoršení'. Ti narážejí, protože jsou
neposlušni slova; k tomu také byli určení.
1Pt 2 9 Vy však jste 'rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid
určený k Božímu vlastnictví, abyste rozhlásili mocné skutky' toho, jenž vás povolal ze tmy do
svého podivuhodného světa.
1Pt 2 10 Vy, kdysi 'Ne-lid', nyní jste lid Boží; vy, kdysi 'Ne-slitování', nyní
však jste došli slitování.
1Pt 2 11 Milování, prosím vás jako cizince a přistěhovalce: zdržujte se
tělesných žádostí, které vedou boj proti duši;
1Pt 2 12 věďte dobrý život mezi pohany, aby v tom, v čem vás pomlouvají jako
zločince, uviděli vaše dobré skutky, a oslavili Boha v den navštívení.
1Pt 2 13 Kvůli Pánu se podříďte každému lidskému zřízení: ať králi jako
svrchovanému vládci,
1Pt 2 14 ať místodržícím jako těm, kteří jsou od něho posíláni k tomu, aby
trestali zločince a uznávali ty, kdo jednají dobře;
1Pt 2 15 neboť taková je vůle Boží, abyste dobrým jednáním umlčovali neznalost

nerozumných lidí;
1Pt 2 16 jako svobodní, a ne jako ti, kteří mají svobodu za plášť špatnosti,
nýbrž jako otroci Boží.
1Pt 2 17 všechny ctěte, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále mějte v úctě.
1Pt 2 18 Sluhové, podřizujte se ve vši bázni pánům, nejen dobrým a mírným,
nýbrž i zlým.
1Pt 2 19 Je to totiž milost, snáší-li někdo bolesti kvůli svědomí před Bohem a
trpí nespravedlivě.
1Pt 2 20 Neboť jaká to bude sláva, budete-li snášet rány za to, že hřešíte? Ale
budete-li snášet utrpení, ač jednáte dobře, to je milost před Bohem.
1Pt 2 21 K tomu jste přece byli povoláni, neboť i Kristus trpěl za vás a
zanechal vám příklad, abyste šli v jeho šlépějích.
1Pt 2 22 On 'se nedopustil hříchu, ani lest nebyla nalezena v jeho ústech'.
1Pt 2 23 Když mu spílali, neodplácel spíláním, když trpěl, nehrozil, ale
předával vše tomu, jenž soudí spravedlivě.
1Pt 2 24 On sám ve svém těle vynesl naše hříchy na dřevo kříže, abychom zemřeli
hříchům a byli živi spravedlností. Jeho zraněním jste byli uzdraveni.
1Pt 2 25 Neboť jste bloudili jako ovce, ale nyní jste byli obráceni k pastýři a
strážci svých duší.
1Pt 3 1 Stejně i vy ženy, podřizujte se svým mužům, aby i ti, kdo
neposlouchají slovo, byli i beze slova získáni jednáním svých žen,
1Pt 3 2 až zpozorují vaše čisté chování v bázni.
1Pt 3 3 Vaše ozdoba ať není vnější: spletené vlasy, navlékání zlatých šperků,
oblékání šatů,
1Pt 3 4 nýbrž skrytý srdce člověk v nepomíjitelnosti tichého a pokojného
ducha, který je vzácný před Bohem.
1Pt 3 5 Tak se kdysi zdobily i svaté ženy, které doufaly v Boha a podřizovaly
se svým mužům;
1Pt 3 6 jako Sára poslouchala Abrahama a nazývala ho pánem. Vy jste se staly
jejími dcerami, jednáte-li dobře a nedáte se ničím zastrašit.
1Pt 3 7 Stejně muži: žijte se svými ženami podle poznání jako se slabší
ženskou nádobou a prokazujte jim úctu jako spoludědičkám milosti života, aby vaše modlitby
neměly překážku.
1Pt 3 8 A konečně: buďte všichni jednomyslní, soucitní, plní bratrské lásky,
milosrdní a pokorní.
1Pt 3 9 Neodplácejte zlým za zlé ani urážkou za urážku, ale naopak žehnejte;
vždyť k tomu jste byli povoláni, abyste jako dědictví obdrželi požehnání.
1Pt 3 10 Neboť 'kdo chce milovat život a vidět dobré dny, ať zdržuje jazyk od
zlého a rty od lstivých slov,
1Pt 3 11 ať se odvrátí od zlého a činí dobré, ať hledá pokoj a usiluje o něj;
1Pt 3 12 neboť Pánovy oči jsou obráceny na spravedlivé a jeho uši k jejich
prosbě, ale Pánova tvář proti těm, kdo činí zlo.'
1Pt 3 13 A kdo vám ublíží, budete-li horlit pro dobro?
1Pt 3 14 Ale i kdybyste měli trpět pro spravedlnost, jste blahoslavení. Jejich
hrozeb se nebojte ani nelekejte,
1Pt 3 15 ale Pána, Krista, posvěťte ve svých srdcích. Buďte stále připraveni k
obhajobě před každým, kdo by od vás žádal, abyste vydali počet z naděje, kterou máte,
1Pt 3 16 avšak s tichostí a s bázní, majíce dobré svědomí, aby ti, kteří hanobí
váš dobrý způsob života v Kristu, byli zahanbeni v tom, v čem vás pomlouvají jako zločince.
1Pt 3 17 Neboť je lépe trpět, bude-li to chtít Boží vůle, když jednáte dobře,
než když jednáte zle.
1Pt 3 18 vždyť i Kristus jednou provždy trpěl za hříchy, spravedlivý za
nespravedlivé, aby vás přivedl k Bohu. V těle byl sice usmrcen, ale v Duchu obživen.
1Pt 3 19 V něm také přišel a vyhlásil zvěst duchům ve vězení,
1Pt 3 20 kteří kdysi neuposlechlí, když Boží trpělivost ve dnech Noémových
vyčkávala, zatímco byl stavěn koráb, v němž jen několik, to jest osm duší, bylo zachráněno
skrze vodu.
1Pt 3 21 Naplnění tohoto předobrazu - křest - i vás nyní zachraňuje, ne jako
odložení tělesné špíny, nýbrž jako odpověď dobrého svědomí Bohu, skrze zmrtvýchvstání Ježíše
Krista,
1Pt 3 22 jenž přišel do nebe, byli mu podřizeni andělé, vlády a moci, a je na
pravici Boží.
1Pt 4 1 Když tedy Kristus za nás trpěl v těle, i vy se vyzbrojte týmž
smýšlením, totiž že ten, kdo trpěl v těle, skoncoval s hříchem,
1Pt 4 2 abyste po zbývajícím čase života v těle již nežili podle lidských
žádostí, nýbrž podle Boží vůle.
1Pt 4 3 Dost již zajisté na tom, že jste v uplynulém čase života vykonávali
vůli pohanů, když jste žili v nevázanostech, v žádostech, v opilství, v hostinách, v pitkách a
v nedovoleném uctívání model.
1Pt 4 4 Proto se diví, že s nimi neběháte do téhož proudu prostopášnosti, a
uráží vás.
1Pt 4 5 Ti vydají počet tomu, kdo je připraven soudit živé i mrtvé.

1Pt	4	6	vždyť proto bylo evangelium zvěstováno i mrtvým, aby žili podle Boha v Duchu, ačkoli byli podle lidí v těle odsouzeni.
1Pt	4	7	Konec všeho se přiblížil. Staňte se tedy rozvážnými a střizlivými k modlitbám.
1Pt	4	8	Především mějte k sobě vroucí lásku, neboť láska přikrývá množství hříchů.
1Pt	4	9	Buďte jedni k druhým pohostinní, a to bez reptání.
1Pt	4	10	Dary milosti, podle toho, jak je každý přijal, si služte navzájem jako dobří správci rozličné Boží milosti.
1Pt	4	11	Mluví-li někdo, ať mluví jakožto Boží výroky. Slouží-li někdo, ať slouží ze síly, kterou Bůh poskytuje, aby byl ve všem oslavován Bůh skrze Ježíše Krista, jemuž patří sláva a moc na věky věků. Amen.
1Pt	4	12	Milovaní, nedivte se té výhni zkoušek mezi vámi, která vám nastává, jako by se vám dalo něco divného,
1Pt	4	13	ale když máte podíl na Kristových utrpeních, radujte se, abyste se stejně radovali a jásali i při zjevení jeho slávy.
1Pt	4	14	Jste-li tupeni pro jméno Kristovo, jste blahoslavení, neboť na vás spočívá Duch slávy [a moci], Duch Boží.
1Pt	4	15	Ať nikdo z vás netrpí jako vrah nebo zloděj nebo zločinec nebo jako pletichář.
1Pt	4	16	Jestliže však trpí jako křesťan, ať se nestydí, ale slaví Boha v tomto jménu.
1Pt	4	17	Neboť je čas, aby soud začal od domu Božího. Tedy jestliže nejprve od nás, jaký bude konec těch, kteří jsou neposlušni Božího evangelia?
1Pt	4	18	A 'jestliže spravedlivý je stěží zachráněn, bezbožník a hříšník kde se ukáže?'
1Pt	4	19	Proto i ti, kteří trpí podle vůle Boží, ať v konání dobra svěří své duše věrnému Stvořiteli.
1Pt	5	1	Starší mezi vámi napomínám, já spolustarší a svědek Kristových utrpení a také účastník budoucí slávy, která bude zjevena:
1Pt	5	2	Paste Boží stádo, které je u vás; dohlížejte na ně ne z donucení, ale dobrovolně, podle Boha, ne z nízké zištnosti, ale ochotně,
1Pt	5	3	ne jako pání nad svým podílem, ale jako ti, kteří se stávají vzorem svému stádu.
1Pt	5	4	A když se ukáže nejvyšší pastýř, dostanete nevadnoucí věnec slávy.
1Pt	5	5	Stejně vy mladší podříďte se starším. A všichni se oblečte v pokoru jeden vůči druhému, neboť 'Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.'
1Pt	5	6	Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v příhodný čas.
1Pt	5	7	Všechnu svou starost uvrhněte na něho, neboť mu na vás záleží.
1Pt	5	8	Buďte střizliví a bděte! Váš protivník ďábel obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltil.
1Pt	5	9	Postavte se proti němu, pevní ve víře, vědouce, že tatáž utrpení se naplňují na vašem bratrstvu po celém světě.
1Pt	5	10	A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu Ježíši, vás, když nakrátko snesete utrpení, sám zdokonalí, utvrdí, posílí, postaví na pevný základ.
1Pt	5	11	Jemu sláva a moc na věky věků. Amen.
1Pt	5	12	Krátce jsem vám napsal prostřednictvím Silvána, věrného bratra, jak se domnívám. Napomínám vás a dosvědčuji vám, že taková je pravá milost Boží; v ní stůjte.
1Pt	5	13	Pozdravuj vás spoluvyvolená v Babylónu a Marek, můj syn.
1Pt	5	14	Pozdravte se navzájem políbením lásky. Pokoj vám všem, kteří jste v Kristu Ježíši. Amen.
2Pt	1	1	Šimon Petr, otrok a apoštol Ježíše Krista, těm, kdo dostali stejně vzácnou víru jako my spravedlností našeho Boha a Zachránce Ježíše Krista.
2Pt	1	2	Milost a pokoj kéž se vám rozhojní v poznání Boha a Ježíše [Krista], našeho Pána.
2Pt	1	3	Jeho božská moc nám darovala všechno, čeho je třeba k životu a zbožnosti skrze poznání toho, který nás povolal vlastní slávou a mocí.
2Pt	1	4	Tím nám byla darována vzácná a velká zaslíbení, abyste se skrze ně stali účastníky Božské přirozenosti a unikli zkáze, která je ve světě v žádostivosti.
2Pt	1	5	A právě proto vynaložte všechno úsilí a doplňte svou víru ctností, ctnost poznáním,
2Pt	1	6	poznání sebeovládáním, sebeovládání vytrvalostí, vytrvalost zbožností,
2Pt	1	7	zbožnost bratrskou náklonností, bratrskou náklonnost láskou.
2Pt	1	8	Máte-li totiž tyto vlastnosti a rozhovňují-li se, způsobí, že nebudete nečinní ani neplodní pro poznání našeho Pána Ježíše Krista.
2Pt	1	9	Kdo však tyto vlastnosti nemá, je slepý, krátkozraký; zapomněl, že byl očištěn od svých starých hříchů.
2Pt	1	10	Proto, bratři, tím více se snažte upevňovat svoje povolání a vyvolení; neboť budete-li to činit, nikdy nepadnete.
2Pt	1	11	Tak vám bude bohatě vybaven vstup do věčného království našeho Pána a Zachránce Ježíše Krista.

2Pt 1 12 Proto vám hodlám tyto věci stále připomínat, ačkoliv o nich víte a jste utvrzeni v přítomné pravdě.

2Pt 1 13 Považuji však za správné probouzet vás tím, že je připomínám, dokud jsem v tomto stanu svého těla.

2Pt 1 14 Víím, že složení mého stanu je velice blízko, jak mi to i ukázal náš Pán Ježíš Kristus.

2Pt 1 15 Vynasnažím se, abyste si mohli i po mém odchodu toto všechno pokaždé připomínat.

2Pt 1 16 Vždyť jsme nenásledovali vymyšlené báje, když jsme vás seznámili s mocí a příchodem našeho Pána Ježíše Krista, ale sami jsme se stali očitými svědky jeho velebnosti.

2Pt 1 17 On přijal od Boha Otce čest a slávu, když k němu z velebné slávy zazněl takovýto hlas: 'Toto je můj Syn, můj Milovaný, v němž jsem našel zalíbení.'

2Pt 1 18 A tento hlas, který zazněl z nebe, jsme my slyšeli, když jsme s ním byli na té svaté hoře.

2Pt 1 19 A máme ještě pevnější prorocké slovo. Dobře činíte, že se ho držíte jako světla, které svítí v temném místě, dokud se nerozžesne den a jitřenka nezvejde ve vašich srdcích.

2Pt 1 20 Toto především vězte, že žádné proroctví Písma není záležitostí vlastního výkladu.

2Pt 1 21 Neboť proroctví nikdy nebylo proneseno z lidské vůle, nýbrž unášení Duchem Svatým mluvili lidé posláni od Boha.

2Pt 2 1 V lidu se však také objevovali lživí proroci, jako i mezi vámi budou lživí učitelé, kteří budou tajně zavádět zhoubná kacířství a Panovníka, který je vykoupil, budou zapírat. Tím na sebe uvedou rychlou záhubu.

2Pt 2 2 A mnozí budou následovat jejich výstřednosti a cesta pravdy bude kvůli nim v opovržení.

2Pt 2 3 Z hrabivosti budou z vás těžít podvodnými slovy. Ale jejich odsouzení odedávna nezahálí a jejich zhouba nespí.

2Pt 2 4 Neboť Bůh neušetřil ani anděly, kteří zhřešili, ale svrhl je do temných jeskyní Tartaru a vydal je, aby byli střeženi k soudu.

2Pt 2 5 Ani starý svět neušetřil, ale zachoval jen Noéma, hlasatele spravedlnosti, jako osmého, když uvedl potopu na svět bezbožných.

2Pt 2 6 Také města Sodomu a Gomoru obrátil v popel a odsoudil k zániku a tím dal varovný příklad budoucím bezbožníkům.

2Pt 2 7 Vysvobodil však spravedlivého Lota, sužovaného nezřízeným chováním bezuzdných lidí.

2Pt 2 8 Neboť tím, co viděl i slyšel ten spravedlivý, když mezi nimi bydlel, těmito bezzákonnými skutky mučil den za dnem svou spravedlivou duší.

2Pt 2 9 Pán umí vysvobozovat zbožné ze zkoušky, ale nespravedlivé zachovávat pro trest ke dni soudu;

2Pt 2 10 a to hlavně ty, kdo jdou za tělem v poskvřňující žádosti a pohrdají autoritou. Drží opovážlivci, nebojí se tupit duchovní mocnosti,

2Pt 2 11 když ani andělé, ačkoli jsou větší silou a mocí, nevynášejí proti nim před Pánem potupný soud.

2Pt 2 12 Tito však jako nerozumná zvířata, zrozená jako pouhá přírodní stvoření k lovení a zkáze, se rouhají tomu, co neznají; ve své záhubě také zahynou

2Pt 2 13 a dostane se jim bezpráví jako mzdy za bezpráví. Za rozkoš považují denní rozmařilost; jsou poskvřnou a hanbou, jak hýří ve svých klamech, když s vámi hodují.

2Pt 2 14 Oči mají plně cizoložství a nenasytné hříchu; lákají neupevněné duše, srdce mají vycvičené v hrabivosti; jsou to děti prokletí.

2Pt 2 15 Opustili přímou cestu a zabloudili, dali se na cestu Balaáma, syna Bosorova, který dal přednost mzdě za nepravost,

2Pt 2 16 ale byl za svůj zlý čin pokárán. Némé tažné zvíře promluvalo lidským hlasem a zabránilo prorokovu šílenství.

2Pt 2 17 Tito lidé jsou prameny bez vody a mlhy hnané vichřicí; je pro ně [na věky] uchována mrákota tmy.

2Pt 2 18 Neboť mluví pyšná slova marnosti a lákají v žádostech těla výstřednostmi ty, kdo sotva utíkají těm, kteří žijí v bludu.

2Pt 2 19 Slibují jim svobodu, ačkoli sami jsou otroky zkázy; vždyť čemu člověk podlehně, tím je zotročen.

2Pt 2 20 Jestliže totiž ti, kteří unikli poskvřnám světa poznáním našeho Pána a Zachránce Ježíše Krista, se znovu do nich zapletou a podlehnou jim, jsou jejich poslední věci horší než první.

2Pt 2 21 Bylo by pro ně lépe, kdyby nebyli poznali cestu spravedlnosti, než když ji poznali, a odvrátili se od svatého přikázání, které jim bylo předáno.

2Pt 2 22 Přihodilo se jim to, co říká toto pravdivé přísloví: 'Pes se vrátil k vlastnímu vývratku' a umytá svině se opět válí v bahně.

2Pt 3 1 Toto vám, milovaní, píšu již druhý list, ve kterém připomínám probouzím vaši čistou mysl,

2Pt 3 2 abyste pamatovali na slova předpověděná svatými proroky a na příkaz Pána a Zachránce, předaný vašimi apoštoly.

2Pt 3 3 Především vězte, že v posledních dnech přijdou s posměchem posměvači,
kteří budou žít podle svých vlastních žádostí,
2Pt 3 4 a budou říkat: 'Kde je to zaslíbení jeho příchodu? Od té doby, co
zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to je od počátku stvoření.'
2Pt 3 5 Je jim totiž skryté, neboť to chtějí, že nebesa byla od pradávna a
země povstala z vody a skrze vodu slovem Božím,
2Pt 3 6 skrze něž také tehdejší svět zahynul, když byl zatopen vodou.
2Pt 3 7 A týmž slovem jsou nyní nebesa a země uschovány k ohni a střeženy
pro den soudu a záhuby bezbožných lidí.
2Pt 3 8 Tato jedna věc at' vám není skryta, milovaní, že jeden den je u Pána
jako tisíc let a 'tisíc let jako jeden den'.
2Pt 3 9 Pán neotálí s naplněním svého zaslíbení, jak si někteří myslí, nýbrž
je k vám shovívavý, nechťe, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.
2Pt 3 10 Pánův den přijde jako zloděj v noci. V něm nebesa s rachotem pomínou,
prvky se žarem uvolní a země a její činy budou spáleny.
2Pt 3 11 Když se toto všechno takto rozplyne, jací musíte být ve svatém způsobu
života a zbožnosti vy,
2Pt 3 12 kteří očekáváte a urychlujete příchod Božího dne! Kvůli němu se nebesa
rozplynou v ohni a prvky se žarem roztaví.
2Pt 3 13 Podle jeho zaslíbení očekáváme nová nebesa a novou zemi, ve kterých
přebývá spravedlnost.
2Pt 3 14 Proto, milovaní, očekáváte-li tyto věci, vynasnažte se, abyste jím
byli nalezeni v pokoji, bez poskvrny a bez úhony.
2Pt 3 15 A trpělivost našeho Pána považujte za záchranu, jak vám to napsal i
naš milovaný bratr Pavel podle moudrosti, která mu byla dána,
2Pt 3 16 a jak to napsal i ve všech dalších listech, v nichž o tom mluví. Jsou
v nich některé těžko srozumitelné věci, které neučení a neupevnění lidé překrucují, jako i
ostatní Písma, ke své vlastní záhubě.
2Pt 3 17 Ale vy, milovaní, protože to víte předem, chraňte se, abyste nebyli
svedeni bludem bezuzdných lidí a neodpadli od vlastního pevného základu.
2Pt 3 18 Rostte v milosti a poznání našeho Pána a Zachránce Ježíše Krista. Jemu
buď sláva i nyní a až do dne věčnosti. Amen.
1Jh 1 1 Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, co
jsme pozorovali a čeho se naše ruce dotýkaly ohledně slova života: -
1Jh 1 2 Ten život byl zjeven, viděli jsme a svědčíme, a zvěstujeme vám život
věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven. -
1Jh 1 3 Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste také vy měli
společenství s námi. Naše společenství je s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem.
1Jh 1 4 Toto vám píšeme, aby naše radost byla úplná.
1Jh 1 5 A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji zvěstujeme: Bůh
je světlo a není v něm žádná tma.
1Jh 1 6 Řekneme-li, že s ním máme společenství, a přitom chodíme v temnotě,
lžeme a nečiníme pravdu.
1Jh 1 7 Jestliže však chodíme v tom světle, jako on je v tom světle, máme
společenství mezi sebou a krev Ježíše [Krista], jeho Syna, nás očisťuje od každého hříchu.
1Jh 1 8 Řekneme-li, že žádný hřích nemáme, klameme sami sebe a pravda v nás
není.
1Jh 1 9 Jestliže své hříchy vyznáváme, on je věrný a spravedlivý, aby nám
hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.
1Jh 1 10 Řekneme-li, že jsme nezhřešili, děláme z něj lháře a jeho slovo v nás
není.
1Jh 2 1 Moje dítky, toto vám píši, abyste nezhřešili; a jestliže by někdo
zhřešil, máme u Otce Zastávce, Ježíše Krista spravedlivého.
1Jh 2 2 On je smírcí obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za hříchy
celého světa.
1Jh 2 3 A podle toho poznáváme, že jej známe, jestliže zachováváme jeho
přikázání.
1Jh 2 4 Kdo říká: 'Poznal jsem ho', a jeho přikázání nezachovává, je lhář a
pravda v něm není.
1Jh 2 5 Kdo však zachovává jeho slovo, v tom se skutečně láska Boží stala
dokonalou. Podle toho poznáváme, že jsme v něm.
1Jh 2 6 Kdo říká, že v něm zůstává, musí sám také žít tak, jak žil on.
1Jh 2 7 Milovaní, nepíšu vám nové přikázání, ale staré, které jste měli od
počátku. To staré přikázání je slovo, které jste [už dávno] slyšeli.
1Jh 2 8 A opět vám píšu přikázání nové, a to je pravdivé v něm i ve vás, že
tma pomíjí a to pravé světlo již svítí.
1Jh 2 9 Kdo říká, že je ve světle, a přitom nenávidí svého bratra, je dosud ve
tmě.
1Jh 2 10 Kdo svého bratra miluje, zůstává v tom světle a pohoršení v něm není.
1Jh 2 11 Kdo však nenávidí svého bratra, je ve tmě, ve tmě chodí a neví, kam
jde; neboť tma oslepila jeho oči.
1Jh 2 12 Píšu vám, dítky, že jsou vám odpuštěny hříchy pro jeho jméno.

1Jh 2 13 Píšu vám, otcové, že jste poznali toho, který je od počátku; píšu vám, mladenci, že jste přemohli toho zlého.

1Jh 2 14 Napsal jsem vám, dítky, že jste poznali Otce; napsal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, který je od počátku; napsal jsem vám, mladenci, že jste silní a slovo Boží ve vás zůstává, a přemohli jste toho zlého.

1Jh 2 15 Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Jestliže někdo miluje svět, není v něm láska Otcova.

1Jh 2 16 Neboť všechno, co je ve světě - žádost těla, žádost očí a prázdná chloubka života - není z Otce, ale ze světa.

1Jh 2 17 A svět pomíjí i jeho žádost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věčnost.

1Jh 2 18 Dítky, je poslední hodina; a jak jste slyšeli, že přichází Antikrist, tak se nyní již objevilo mnoho antikristů; podle toho poznáváme, že je poslední hodina.

1Jh 2 19 Vyšli z nás, ale nebyli z nás. Kdyby byli z nás, byli by s námi zůstali. Ale to se stalo, aby vyšlo najevo, že nejsou všichni z nás.

1Jh 2 20 Vy však máte pomazání od toho Svatého a znáte všechno.

1Jh 2 21 Nenapsal jsem vám proto, že neznáte pravdu, ale proto, že ji znáte a víte, že žádná lež není z pravdy.

1Jh 2 22 Kdo je lhář, ne-li ten, kdo popírá, že Ježíš je Kristus? To je ten antikrist, který popírá Otce i Syna.

1Jh 2 23 Každý, kdo popírá Syna, nemá ani Otce. Kdo vyznává Syna, má i Otce.

1Jh 2 24 Ať ve vás zůstává, co jste slyšeli od počátku. Zůstane-li ve vás to, co jste slyšeli od počátku, zůstanete také vy v Synu a v Otcí.

1Jh 2 25 A toto je to zaslíbení, které nám on zaslíbil: život věčný.

1Jh 2 26 Toto jsem vám napsal o těch, kteří vás svádějí.

1Jh 2 27 Ve vás však zůstává pomazání, které jste od něho přijali, a nepotřebujete, aby vás někdo učil; jeho pomazání vás učí všemu a je pravdivé a neklame; jak vás vyučilo, tak zůstávejte v něm.

1Jh 2 28 Nyní tedy, dítky, zůstávejte v něm, abychom nabyli radostné důvěry, až se zjeví, a nebyli jím zahanbeni při jeho příchodu.

1Jh 2 29 Víte-li, že on je spravedlivý, poznávejte, že také každý, kdo činí spravedlnost, je z něho zrozen.

1Jh 3 1 Pohlédte, jakou lásku nám Otec dal, abychom byli nazváni dětmi Božími; a také jimi jsme. Proto nás svět nezná, neboť nepoznal jeho.

1Jh 3 2 Milování, nyní jsme děti Boží; a ještě se neukázalo, co budeme. Víme však, že až se zjeví, budeme mu podobni, protože ho uvidíme takového, jaký je.

1Jh 3 3 A každý, kdo má v něm tuto naději, očišťuje se, tak jako on je čistý.

1Jh 3 4 Každý, kdo činí hřích, činí také svévoli. Hřích je svévole.

1Jh 3 5 A víte, že on se zjevil, aby odstranil naše hříchy, a hříchu v něm není.

1Jh 3 6 Žádný, kdo v něm zůstává, nehřeší. Žádný, kdo hřeší, ho nespatriil ani nepoznal.

1Jh 3 7 Dítky, ať vás nikdo nesvádí. Kdo činí spravedlnost, je spravedlivý, tak jako on je spravedlivý.

1Jh 3 8 Kdo činí hřích, je z Ďábla, neboť Ďábel hřeší od počátku. Proto se zjevil Syn Boží, aby zmařil skutky Ďablovy.

1Jh 3 9 Žádný, kdo je narozen z Boha, nečiní hřích, protože Boží símě v něm zůstává; a nemůže hřešit, protože se narodil z Boha.

1Jh 3 10 Podle toho se poznají děti Boží a děti Ďablovy: žádný, kdo nečiní spravedlnost a kdo nemiluje svého bratra, není z Boha.

1Jh 3 11 Neboť to je ta zvěst, kterou jste slyšeli od počátku: abychom se navzájem milovali.

1Jh 3 12 Ne jako Kain, který byl ze Zlého a zabil svého bratra. A proč ho zabil? Protože jeho vlastní skutky byly zlé, kdežto skutky jeho bratra byly spravedlivé.

1Jh 3 13 Nedívejte se, bratři, když vás svět nenávidí.

1Jh 3 14 My víme, že jsme přešli ze smrti do života, neboť milujeme bratry; kdo nemiluje bratra, zůstává ve smrti.

1Jh 3 15 Každý, kdo nenávidí svého bratra, je vrah; a víte, že žádný vrah nemá život věčný, který by v něm zůstával.

1Jh 3 16 Podle toho jsme poznali lásku, že on za nás položil svou duši. I my jsme povinni položit své duše za bratry.

1Jh 3 17 Má-li však někdo dostatek v tomto světě a vidí, že jeho bratr má nouzi, a zavře před ním své nitro, jak v něm může zůstávat Boží láska?

1Jh 3 18 Dítky, nemilujme slovem ani jazykem, ale v skutku a v pravdě.

1Jh 3 19 Podle toho poznáme, že jsme z pravdy, a tak upokojíme před ním své srdce,

1Jh 3 20 i když by nás naše srdce odsuzovalo; neboť Bůh je větší než naše srdce a zná všechno.

1Jh 3 21 Milování, jestliže nás srdce neodsuzuje, máme radostnou důvěru k Bohu,

1Jh 3 22 a oč bychom žádali, dostáváme od něho, protože zachováváme jeho přikázání a činíme to, co se jemu líbí.

1Jh 3 23 A toto je jeho přikázání, abychom uvěřili jménu jeho Syna Ježíše

Krista a navzájem se milovali, jak nám přikázal.
1Jh 3 24 Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm; že v nás zůstává, poznáváme podle Ducha, kterého nám dal.
1Jh 4 1 Milovaní, nevěřte každému duchu, ale zkoumejte duchy, jsou-li z Boha; neboť mnoho falešných proroků vyšlo do světa.
1Jh 4 2 Podle toho poznávejte Ducha Božího: Každý duch, který vyznává Ježíše Krista, jenž přišel v těle, je z Boha.
1Jh 4 3 A žádný duch, který nevyznává Ježíše Krista, jenž přišel v těle, není z Boha. To je ten duch Antikrista, o němž jste slyšeli, že přichází, a který již nyní je ve světě.
1Jh 4 4 Vy, dítky, jste z Boha a přemohli jste je, neboť ten, který je ve vás, je větší než ten, který je ve světě.
1Jh 4 5 Oni jsou ze světa, proto věci ze světa mluví a svět jim naslouchá.
1Jh 4 6 My jsme z Boha; kdo zná Boha, naslouchá nám, kdo není z Boha, nenaslouchá nám. Podle toho poznáváme Ducha pravdy a ducha bludu.
1Jh 4 7 Milovaní, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná.
1Jh 4 8 Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska.
1Jh 4 9 V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého Syna, toho jediného, abychom skrze něho měli život.
1Jh 4 10 V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svého Syna jako obět smíření za naše hříchy.
1Jh 4 11 Milovaní, jestliže Bůh takto miloval nás, i my se máme navzájem milovat.
1Jh 4 12 Boha nikdo nikdy neviděl. Jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska v nás dosáhla svého cíle.
1Jh 4 13 Že zůstáváme v něm a on v nás, poznáváme podle toho, že nám dal ze svého Ducha.
1Jh 4 14 A my jsme viděli a dosvědčujeme, že Otec poslal Syna, Zachránce světa.
1Jh 4 15 Kdo by vyznal, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu.
1Jh 4 16 A my jsme uvěřili a poznali lásku, kterou má Bůh k nám. Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm.
1Jh 4 17 V tom dosáhla láska při nás cíle, že máme naprostou důvěru pro den soudu, neboť jaký je on, takový jsme i my v tomto světě.
1Jh 4 18 V lásce není strach, ale dokonalá láska strach zahání; vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce.
1Jh 4 19 My milujeme, neboť on první miloval nás.
1Jh 4 20 Řekne-li někdo: 'Miluji Boha', a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. vždyť kdo nemiluje svého bratra, kterého viděl, nemůže milovat Boha, kterého neviděl.
1Jh 4 21 A toto přikázání máme od něho, aby ten, kdo miluje Boha, miloval také svého bratra.
1Jh 5 1 Každý, kdo věří, že Ježíš je Kristus, je zrozen z Boha. A každý, kdo miluje Otce, miluje i jeho dítě.
1Jh 5 2 Podle toho poznáváme, že milujeme Boží děti, když milujeme Boha a plníme jeho přikázání.
1Jh 5 3 To je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká.
1Jh 5 4 Neboť vše, co se narodilo z Boha, přemáhá svět. A to je to vítězství, které přemohlo svět: naše víra.
1Jh 5 5 Kdo je ten, který přemáhá svět, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?
1Jh 5 6 To je ten, který přišel skrze vodu a krev: Ježíš Kristus. Ne pouze ve vodě, ale ve vodě a v krvi. A Duch je ten, který to dosvědčuje, neboť Duch je pravda.
1Jh 5 7 Tři jsou, kteří vydávají svědectví [na nebi - Otec, Slovo a Duch Svátý - a ti tři jsou jedno].
1Jh 5 8 [A jsou tři, kteří vydávají svědectví na zemi] - Duch, voda a krev - a ti tři jsou zajedno.
1Jh 5 9 Přijímáme-li svědectví lidí, oč větší je svědectví Boží. Toto je Boží svědectví, protože on sám vydal svědectví o svém Synu.
1Jh 5 10 Kdo věří v Syna Božího, má to svědectví v sobě. Kdo nevěří Bohu, učinil ho lhářem, protože neuvěřil svědectví, které Bůh vydal o svém Synu.
1Jh 5 11 A to je to svědectví: Bůh nám dal věčný život a ten život je v jeho Synu.
1Jh 5 12 Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, ten život nemá.
1Jh 5 13 Toto jsem napsal vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život.
1Jh 5 14 A to je ta naprostá důvěra, kterou máme k němu, že když bychom o něco žádali podle jeho vůle, slyší nás.
1Jh 5 15 A víme-li, že nás slyší, kdykoli o něco žádáme, víme, že to, co jsme od něho žádali, máme.
1Jh 5 16 Uviděl-li by někdo svého bratra, že hřeší hříchem, který není k smrti, ať za něj poprosí a Bůh mu dá život; těm, kdo nehřeší k smrti. Je hřích k smrti; u takového

neříkám, aby prosil.

1Jh	5	17	Každá nepravost je hřích, ale je i hřích, který není k smrti.
1Jh	5	18	Víme, že kdo je zplozen z Boha, nehřeší; ale ten, kdo byl zplozen z Boha, střeží sebe samého a ten Zlý se ho nedotýká.
1Jh	5	19	Víme, že jsme z Boha a celý svět leží v tom zlém.
1Jh	5	20	Víme, že Syn Boží přišel a dal nám schopnost poznávat toho pravého, a jsme v tom pravém, v jeho Synu Ježíši Kristu. On je ten pravý Bůh a věčný život.
1Jh	5	21	Dítky, uchraňte se modle! Amen.
2Jh	1	1	Já starší píšu vyvolené paní a jejím dětem, které miluji v pravdě - a nejen já, nýbrž všichni, kteří poznali Pravdu -
2Jh	1	2	a to pro Pravdu, která zůstává v nás a bude s námi na věčnost.
2Jh	1	3	Bude s námi milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a od Pána Ježíše Krista, Syna Otcova, v pravdě a lásce.
2Jh	1	4	Velice jsem se zaradoval, že jsem mezi tvými dětmi našel takové, které chodí v pravdě podle přikázání, které jsme dostali od Otce.
2Jh	1	5	A nyní tě prosím, paní - ne že bych ti psal nové přikázání, nýbrž to, které jsme měli od počátku - abychom milovali jedni druhé.
2Jh	1	6	A to je ta láska: abychom chodili podle jeho přikázání. To je to přikázání, o kterém jste od počátku slyšeli, že v něm máte chodit.
2Jh	1	7	Neboť do světa vyšli mnozí svůdci, kteří nevyznávají Ježíše Krista přicházejícího v těle; každý takový člověk je svůdce a antikrist.
2Jh	1	8	Dávejte si pozor, abyste nepřišli o to, na čem jsme pracovali, ale abyste dostali plnou odměnu.
2Jh	1	9	Každý, kdo zachází dále a nezůstává v učení Kristově, nemá Boha; kdo zůstává v učení Kristově, má i Otce i Syna.
2Jh	1	10	Přichází-li někdo k vám a nepřináší toto učení, nepřijímejte ho do domu, ani ho nezdravte;
2Jh	1	11	kdo ho zdraví, má účast na jeho zlých skutcích.
2Jh	1	12	Ačkoliv vám mám mnoho co psát, nechtěl jsem to učinit prostřednictvím papíru a inkoustu. Ale doufám, že se k vám dostanu a promluví s vámi tvář v tvář, aby naše radost byla úplná.
2Jh	1	13	Pozdravují tě děti tvé vyvolené sestry. Amen.
3Jh	1	1	Já starší milovanému Gaiovi, jehož miluji v pravdě.
3Jh	1	2	Milovaný, modlím se, abys ve všem prospíval a byl zdrav, tak jako prospívá tvá duše.
3Jh	1	3	Neboť jsem se velice zaradoval, když přicházeli bratři a vydávali svědectví o tom, že stojíš v pravdě, a o tom, jak chodíš v pravdě.
3Jh	1	4	Nemám větší radost, než když slyším, že mé děti chodí v pravdě.
3Jh	1	5	Milovaný, věrně činíš ve všem, co konáš pro bratry, a zvláště pro cizí.
3Jh	1	6	Oni vydali před církví svědectví o tvé lásce. Dobře učiníš, vypravíš-li je, jak je důstojno Boha.
3Jh	1	7	Neboť pro jeho jméno se vydali na cestu a od pohanů nic nepřijímají.
3Jh	1	8	My jsme povinni takových se ujímat, abychom se stávali spolupracovníky pro pravdu.
3Jh	1	9	Něco jsem již tomu sboru napsal, ale Diotrefés, který chce být první z nich, nás nepřijímá.
3Jh	1	10	Proto jestliže přijdu, připomenu jeho skutky, které činí, když nás pomlouvá zlými slovy, a že ani na tom nemá dost, ale sám bratry nepřijímá, a těm, kdo je chtějí přijmout, brání a vylučuje je ze sboru.
3Jh	1	11	Milovaný, nenapodobuj zlé, ale dobré. Kdo činí dobře, je z Boha; kdo činí zlé, Boha neviděl.
3Jh	1	12	Demétriovi všichni vydali dobré svědectví, i sama pravda; i my mu vydáváme svědectví, a víš, že naše svědectví je pravdivé.
3Jh	1	13	Měl bych ti ještě mnoho co napsat, ale nechci ti psát inkoustem a perem.
3Jh	1	14	Doufám však, že tě brzo uvidím a že budeme spolu mluvit tvář v tvář.
[(III John 1:15)]			Pokoj tobě. Pozdravují tě přátelé. Pozdravuj přátele, každého zvláště!]
Jde	1	1	Juda, otrok Ježíše Krista a bratr Jakubův, povoláným, kteří jsou milovaní v Bohu Otci a zachovávaní pro Ježíše Krista:
Jde	1	2	Kéž se vám rozhojní milosrdenství, pokoj a láska.
Jde	1	3	Milovaní, se vši píli jsem se vám chystal psát o naší společné záchraně, ale pokládal jsem za nutné vám napsat povzbuzení, abyste vytrvale zápasili o víru, která byla jednou provždy svěřena svatým.
Jde	1	4	Neboť se vloudili někteří lidé, kteří jsou dávno předem zapsáni k tomu odsouzení, bezbožní, kteří milost našeho Boha proměňují v bezuzdnost a zapírají našeho jediného vládce a Pána, Ježíše Krista.
Jde	1	5	Chci vám připomenout, i když to všechno víte, že Pán, ač jednou lid z Egyptské země zachránil, podruhé ty, kteří neuvěřili, zahubil.
Jde	1	6	A anděly, kteří nezachovali své knížectví, ale opustili vlastní příbytek, zachovává ve věčných poutech pod mrákotou k soudu velikého dne.
Jde	1	7	Tak jako Sodoma a Gomora a okolní města, když stejným způsobem jako

oni plně propadla smilstvu a odešla za jiným tělem, jsou předložena jako příklad, když nesou trest věčného ohně.

Jde 1 8 Stejně i tito lidé ve svém snění poskvřňují tělo, neuznávají autoritu, rouhají se slávám.

Jde 1 9 Vždyť ani archanděl Michael, když se s Ďáblem přel o Mojžíšovo tělo, nedovolil si vynést potupný soud, nýbrž řekl: 'Kéž tě pokárá Pán.'

Jde 1 10 Oni se však rouhají věcem, které neznají, a v těch, které jako nerozumná zvířata přirozeně znají, propadají zhoubě.

Jde 1 11 Běda jim, neboť se vydali cestou Kainovou, vrhli se do bludu Balaámovy mzdy, a vzpourou Kore zahynuli.

Jde 1 12 Oni jsou poskvřnami na vašich hodech lásky, když s vámi bezostyšně hodují a hledí si jen sebe; jsou jako oblaky bez vody, které jsou hnány větry, stromy na sklónku podzimu, bez ovoce, dvakrát zemřelé, vykořeněné;

Jde 1 13 divoké mořské vlny, které jako pěnu vyvrhují své hanebnosti, bloudící hvězdy, jimž je zachována mrákota tmy na věčnost.

Jde 1 14 O nich také prorokoval Henoch, sedmý od Adama, když řekl: 'Hle, Pán přišel s desetitisíci svých svatých,

Jde 1 15 aby vykonal soud nade všemi a aby usvědčil každého' ze všech skutků bezbožnosti, které bezbožně spáchali, a ze všech tvrdých slov, které proti němu bezbožní hříšníci promluvili.

Jde 1 16 Toto jsou reptalové, nespokojenci, kteří jednají podle svých vlastních žádostí, jejich ústa honosně mluví a lichotí lidem kvůli vlastnímu prospěchu.

Jde 1 17 Vy však, milovaní, pamatujte na slova předpověděná od apoštolů našeho Pána Ježíše Krista.

Jde 1 18 Říkali vám: 'Na konci času budou posměvači, kteří si budou počínat podle svých vlastních bezbožných žádostí.'

Jde 1 19 To jsou ti, kteří vytvářejí rozdělení, lidé duševní, kteří nemají Ducha.

Jde 1 20 Vy však, milovaní, budujte se ve své nejsvětější víře, modlete se v Duchu Svatém,

Jde 1 21 zachovejte se v Boží lásce a očekávejte milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista k životu věčnému.

Jde 1 22 A nad některými, kteří pochybují, se slitovávejte,

Jde 1 23 některé zachraňujte, vytrhující je z ohně, a nad některými se slitovávejte v bázni, majíce v nenávisti i košili poskvřněnou od těla.

Jde 1 24 Nyní tomu, kdo je mocen vás zachovat bez klopýtnutí a postavit bezúhonně s jásotem před svou slávu,

Jde 1 25 jedinému [moudrému] Bohu, našemu Zachránci skrze Ježíše Krista, našeho Pána, jemu buď sláva, velebnost, vláda i pravomoc před veškerým časem, i nyní, i po všechny věky [věků]. Amen.

Rvl 1 1 Zjevení Ježíše Krista, které mu dal Bůh, aby ukázal svým otrokům, co se má brzo stát. On to prostřednictvím svého anděla naznačil svému otroku Janovi.

Rvl 1 2 Ten dosvědčil slovo Boží a svědectví Ježíše Krista, vše, co uviděl.

Rvl 1 3 Blahoslavený, kdo předčítá, i ti, kdo slyší slova tohoto proroctví a zachovávají, co je v něm zapsáno, neboť ten čas je blízko.

Rvl 1 4 Jan sedmi sborům v Asii: Milost vám a pokoj od Toho, který jest a který byl a který přichází, i od sedmi duchů, kteří jsou před jeho trůnem,

Rvl 1 5 a od Ježíše Krista, jenž je věrný svědek, prvorozený z mrtvých a vládce králů země. Tomu, jenž nás miluje a svou krví nás rozvázal z našich hříchů

Rvl 1 6 a učinil nás královstvím, kněžství svému Bohu a Otci - jemu sláva i moc na věky věků. Amen.

Rvl 1 7 'Hle, přichází s oblaky' a 'užří jej každé oko, i ti, kteří jej probodli', a 'budou pro něho naříkat všechny kmeny země'. Ano, amen.

Rvl 1 8 Já jsem Alfa i Omega, [počátek i konec,] praví Pán Bůh, Ten, který jest a který byl a který přichází, ten Všemohoucí.

Rvl 1 9 Já Jan, váš bratr a spoluúčastník soužení, království a vytrvalosti v Ježíši Kristu, jsem se ocitl pro slovo Boží a svědectví Ježíše Krista na ostrově zvaném Patmos.

Rvl 1 10 v den Páně jsem se ocitl v Duchu a uslyšel jsem za sebou mocný hlas jako zvuk polnice,

Rvl 1 11 který říkal: "Co vidíš, napiš do svitku a pošli sedmi sborům: Do Efezu, do Smyrny, do Pergama, do Thyatir, do Sard, do Filadelfie a do Laodiceje."

Rvl 1 12 Obrátil jsem se, abych viděl hlas, který se mnou mluvil. A když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svícnu

Rvl 1 13 a uprostřed těch svícnu někoho jako Syna člověka, oděného dlouhým rouchem a přepásaného zlatým pásem až k prsům.

Rvl 1 14 Jeho hlava a vlasy byly bílé jako bílá vlna, jako sníh, jeho oči jako plamen ohně;

Rvl 1 15 jeho nohy podobné bronzě rozžhavenému v peci a jeho hlas jako zvuk mnohých vod.

Rvl 1 16 A ve své pravici měl sedm hvězd a z jeho úst vycházel ostrý dvousečný meč a jeho tvář jako když slunce září ve své síle.

Rvl 1 17 Když jsem jej spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý. I položil na mne svou pravici a řekl: "Neboj se. Já jsem první i poslední,

Rvl 1 18 ten Živý. Byl jsem mrtvý, a hle, žiji na věky věků. Amen. Mám klíče smrti i podsvětí.

Rvl 1 19 Napiš tedy ty věci, které jsi uviděl, a ty, které jsou, a ty, které se mají stát po nich.

Rvl 1 20 Tajemství těch sedmi hvězd, které jsi spatřil na mé pravici, i těch sedmi zlatých svícňů: Sedm hvězd jsou andělé sedmi sborů, sedm svícňů je sedm sborů."

Rvl 2 1 "Andělu sboru v Efezu napiš: 'Toto praví ten, který pevně drží těch sedm hvězd ve své pravici, který se prochází uprostřed těch sedmi zlatých svícňů:

Rvl 2 2 Znáš tvé skutky, [tvou] námahu i tvou vytrvalost; vím, že nemůžeš snést zlé lidi a vyzkoušel jsi ty, kteří se nazývají apoštolové, ale nejsou, a shledal jsi, že jsou lháři.

Rvl 2 3 Máš vytrvalost a snášel jsi těžkosti pro mé jméno, a nezemdlel jsi.

Rvl 2 4 Ale to mám proti tobě, že jsi opustil svou první lásku.

Rvl 2 5 Rozpomeň se, odkud jsi spadl, učin pokání a začni jednat jako dřív! Ne-li, přijdu k tobě [brzy] a pohnu tvým svícнем z jeho místa; jestliže neučiníš pokání.

Rvl 2 6 To však máš k dobru, že nenávidíš skutky Nikolaitů, které i já nenávidím.

Rvl 2 7 Kdo má uši, slyš, co Duch praví sborům: Tomu, kdo vítězí, dám jíst ze stromu života, který je v Božím ráji.'

Rvl 2 8 Andělu sboru ve Smyrně napiš: 'Toto praví ten první a poslední, který byl mrtev a ožil:

Rvl 2 9 Znáš tvé soužení a chudobu, ale jsi bohatý. Znáš i urážení od těch, kteří sami o sobě říkají, že jsou Židé, ale nejsou, nýbrž jsou synagógou Satanovou.

Rvl 2 10 Neboj se toho, co máš trpět. Hle, ďábel se chystá některé z vás dávat do vězení, abyste byli vyzkoušeni, a budete mít soužení po deset dní. Buď věrný až na smrt, a dám ti věnec života.

Rvl 2 11 Kdo má uši, slyš, co Duch praví sborům: Kdo vítězí, tomu druhá smrt neublíží.'

Rvl 2 12 Andělu sboru v Pergamu napiš: 'Toto praví ten, který má ostrý dvousečný meč:

Rvl 2 13 Víím, kde bydlíš: tam, kde je trůn Satanův; avšak pevně držíš mé jméno a nezřekl ses mé víry ani ve dnech, [v nichž] můj věrný svědek Antipas byl zabit u vás, kde bydlí Satan.

Rvl 2 14 Ale mám několik věcí proti tobě. Že tam máš lidi, kteří drží učení Balaámovo, který učil Baláka položit nástrahu před syny Izraele, aby jedli maso obětované modlám a smilnili;

Rvl 2 15 tak i ty máš některé, kteří stejně drží učení Nikolaitů.

Rvl 2 16 Učiň tedy pokání! Ne-li, brzy přijdu k tobě a budu s nimi válčit mečem svých úst.

Rvl 2 17 Kdo má uši, slyš, co Duch praví sborům: Tomu, kdo vítězí, dám skrytou manu a dám mu bílý kamének a na tom kaménku napsané nové jméno, které nezná nikdo než ten, kdo je dostává.'

Rvl 2 18 Andělu sboru v Thyatirech napiš: 'Toto praví Syn Boží, který má oči jako plamen ohně a nohy podobné bronzě:

Rvl 2 19 Znáš tvé skutky a tvou lásku, věrnost a službu, tvou vytrvalost a tvé poslední skutky, hojnější než ty první.

Rvl 2 20 Ale to mám proti tobě, že trpíš ženu Jezabel, která si říká prorokyně, vyučuje a svádí mé otroky, aby smilnili a jedli maso obětované modlám.

Rvl 2 21 Dal jsem jí čas k pokání, ale ona se nechce odvrátit od svého smilstva.

Rvl 2 22 Hle, uvrhnu ji na lůžko a ty, kteří s ní cizoloží, do velkého soužení, jestliže se od jejích činů neodvrátí;

Rvl 2 23 a její děti zahubím. A všechny sbory poznají, že já jsem ten, který zkoumá ledviny i srdce, a každému z vás odplatím podle vašich skutků.

Rvl 2 24 Vám ostatním v Thyatirech, kteří nemáte toto učení, kteří jste, jak oni říkají, nepoznali hluboké věci Satanovy, pravím: Nekladu na vás jiné břemeno;

Rvl 2 25 pouze držte pevně, co máte, dokud nepřijdu.

Rvl 2 26 Kdo vítězí a zachovává moje skutky až do konce, tomu dám vládu nad národy;

Rvl 2 27 bude je pást železnou berlou a budou rozbíjeny jako hliněné nádoby, jak jsem to i já přijal od svého Otce. A dám mu hvězdu jitřní.

Rvl 2 28 Kdo má uši, slyš, co Duch praví sborům.'

Rvl 3 1 Andělu sboru v Sardách napiš: 'Toto praví ten, který má sedm duchů Božích a sedm hvězd: Znáš tvé skutky; máš jméno, že žiješ, ale jsi mrtvý.

Rvl 3 2 Buď bdělý a upevni to, co ještě zbývá a je na umření, neboť jsem našel tvé skutky úplně před mým Bohem.

Rvl 3 3 Připomínej si, jak jsi mé slovo přijal a slyšel, zachovávej je a učiň pokání. Neprobudíš-li se, přijdu jako zloděj, a nebudeš vědět, v kterou hodinu na tebe přijdu.

Rvl 3 4 Máš však v Sardách několik osob, které neposkvrnily svá roucha; ti budou chodit se mnou v bílých šatech, protože jsou toho hodni.

Rvl 3 5 Kdo vítězí, takto se bude oblékat do bílých šatů a jeho jméno nevymaže z knihy života, nýbrž vyznám je před svým Otcem a před jeho anděly.

Rvl 3 6 Kdo má uši, slyš, co Duch praví sborům.'

Rvl 3 7 Andělu sboru ve Filadelfii napiš: 'Toto praví ten Svatý, ten Pravý, který má klíč Davidův; když on otevře, nikdo nezavře, a když on zavře, nikdo neotevře.'

Rvl 3 8 Znáš tvé skutky. Hle, postavil jsem před tebou otevřené dveře, které nikdo nemůže zavřít. Neboť máš malou moc, a přece jsi zachoval mé slovo a nezřekl ses mého jména.

Rvl 3 9 Hle, dávám ti ze synagógy Satanovy ty, kdo o sobě říkají, že jsou Židé, a nejsou, ale lžou. Hle, způsobím, že přijdou a pokloní se před tvými nohama; a poznají, že já jsem si tě zamiloval.

Rvl 3 10 Protože jsi zachoval slovo mé vytrvalosti, i já tebe zachovám v hodině zkoušky, která má přijít na celý obydlený svět, aby vyzkoušela ty, kteří přebývají na zemi.

Rvl 3 11 Přijdu brzy. Drž pevně, co máš, aby ti nikdo nevzal věnec vítěze.

Rvl 3 12 Kdo vítězí, toho učiním sloupem ve svatyni svého Boha a již nikdy nevyjde ven. Napišu na něj jméno svého Boha a jméno města svého Boha, nového Jeruzaléma, který sestupuje z nebe od mého Boha, i jméno své nové.

Rvl 3 13 Kdo má uši, slyš, co Duch praví sborům.'

Rvl 3 14 Andělu sboru v Laodiceji napiš: 'Toto praví Amen, svědek věrný a pravý, původce Božího stvoření:

Rvl 3 15 Znáš tvé skutky; nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený nebo horký!

Rvl 3 16 Takto však, že jsi vlažný, a nejsi studený ani horký, vyvrhnu tě ze svých úst.

Rvl 3 17 Neboť říkáš: Jsem bohatý, zbohatl jsem, nic nepotřebuji. A nevíš, že jsi ubohý, politováníhodný a chudý, slepý a nahý.

Rvl 3 18 Radím ti, abys ode mne koupil zlato v ohni pročištěné, a tak zbohatl, bílé šaty, aby ses oblékl a neukázala se hanba tvé nahoty, a mast k pomazání svých očí, abys viděl.

Rvl 3 19 Já usvědčuji a kárám ty, které miluji; buď tedy horlivý a učíš pokání.

Rvl 3 20 Hle, stojím u dveří a tluču; kdo by uslyšel můj hlas a otevřel dveře, k tomu vejdu a budu s ním večerět a on se mnou.

Rvl 3 21 Kdo vítězí, tomu dám usednout se mnou na můj trůn, jako i já jsem zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůn.

Rvl 3 22 Kdo má uši, slyš, co Duch praví sborům.'"

Rvl 4 1 Potom jsem měl vidění: Hle, otevřené dveře v nebi, a ten první hlas, který jsem uslyšel jako zvuk polnice mluvící se mnou, říkal: "Vystup sem, a ukážu ti, co se má stát potom."

Rvl 4 2 Ihned jsem se ocitl v Duchu. A hle, v nebi stál trůn a na tom trůnu někdo seděl.

Rvl 4 3 A ten, kdo na něm seděl, byl na pohled jako kámen jaspis a karneol; a kolem trůnu duha na pohled jako smaragd.

Rvl 4 4 Okolo toho trůnu čtyřiaadvacet jiných trůnů a na těch trůnech sedělo čtyřiaadvacet starších, oblečených do bílých šatů a na hlavách zlaté věnce.

Rvl 4 5 Z trůnu vycházely blesky, hlasy a hromy. Před trůnem hořelo sedm ohnivých pochodní, to jest sedm duchů Božích.

Rvl 4 6 A před trůnem bylo něco jako skelné moře, podobné křišťálu. Uprostřed trůnu a kolem trůnu čtyři živé bytosti plné očí zředu i zezadu.

Rvl 4 7 První bytost byla podobná lvu, druhá bytost byla podobná býku, třetí bytost měla tvář jako člověk a čtvrtá bytost byla podobná letícímu orlu.

Rvl 4 8 Ty čtyři živé bytosti měly každá po šesti křídlech, dokola i uvnitř plno očí. A bez přestání dnem i nocí říkají: "Svatý, svatý, svatý Pán, Bůh všemohoucí, ten, který byl a který jest a který přichází."

Rvl 4 9 A kdykoli ty živé bytosti vzdají slávu a čest a díky Sedícímu na trůnu, Žijícímu na věky věků,

Rvl 4 10 padne těch čtyřiaadvacet starších před Sedícím na trůnu a pokloní se Žijícímu na věky věků; pak hodí své věnce vítězů před trůn a říkají:

Rvl 4 11 "Hoden jsi, Pane a Bože náš, [Svatý,] přijmout slávu a úctu i moc, neboť ty jsi stvořil všechny věci, z tvé vůle existovaly a byly stvořeny."

Rvl 5 1 A na pravici Sedícího na trůnu jsem spatřil svitek popsaný zevnitř i zvenčí, zapečetěný sedmi pečeti.

Rvl 5 2 A uviděl jsem silného anděla, který hlásal mocným hlasem: "Kdo je hoden otevřít ten svitek a rozlomit jeho pečeti?"

Rvl 5 3 A nikdo v nebi ani na zemi ani pod zemí nemohl otevřít ten svitek a dívat se do něho.

Rvl 5 4 Velmi jsem plakal, že se nenašel nikdo, kdo by byl hoden svitek otevřít a dívat se do něj.

Rvl 5 5 Ale jeden ze starších mi říká: "Neplač. Hle, zvítězil lev, ten z kmene Judova, kořen Davidův, aby otevřel ten svitek a jeho sedm pečetí."

Rvl 5 6 A tu jsem spatřil, že uprostřed trůnu a těch čtyř živých bytostí a uprostřed těch starších stál Beránek jako zabítý; měl sedm rohů a sedm očí, což jest sedm duchů Božích, vyslaných do celé země.

Rvl 5 7 I přišel a vzal ten svitek z pravice sedícího na trůnu.
Rvl 5 8 A když ho vzal, čtyři živé bytosti i čtyřicet starších padlo před
Beránkem; každý měl loutnu a zlaté misky plné kadidel, což jsou modlitby svatých.
Rvl 5 9 A zpívají nový chvalozpěv: "Jsi hoden vzít ten svitek a otevřít jeho
pečeti, protože jsi byl zabit a svou krví jsi vykoupil Bohu lidi z každého kmene, jazyka, lidu
a národu,
Rvl 5 10 a učinil jsi je králi a kněžími našemu Bohu; a budou kralovat na
zemi."
Rvl 5 11 Pak jsem měl vidění a uslyšel jsem hlas mnoha andělů okolo trůnu a
těch živých bytostí a těch starších, jejich počet byl desetitisíce desetitisíců a tisíce
tisíců,
Rvl 5 12 a říkali mocným hlasem: "Hoden jest Beránek, ten zabitý, přijmout tu
moc a bohatství, moudrost, sílu a úctu, slávu a dobrořečení."
Rvl 5 13 A všechno stvoření, které je v nebi, na zemi, pod zemí i na moři,
všechno, co je v nich, slyšel jsem volat: "Tomu, jenž sedí na trůnu, a Beránkovi dobrořečení,
úcta, sláva i moc na věky věků!"
Rvl 5 14 A ty čtyři živé bytosti říkaly: "Amen." A starší padli na tvář a
poklonili se.
Rvl 6 1 I uviděl jsem, když Beránek otevřel jednu ze sedmi pečeti, a uslyšel
jsem, jak jedna z těch čtyř živých bytostí řekla hromovým hlasem: "Pojď!"
Rvl 6 2 A uviděl jsem, a hle, bílý kůň; a ten, který na něm seděl, měl luk a
byl mu dán věnec; a vyšel vítězíci, a aby zvítězil.
Rvl 6 3 Když otevřel druhou pečeť, uslyšel jsem, jak ta druhá živá bytost
řekla: "Pojď!"
Rvl 6 4 A vyšel jiný kůň, ohnivě rudý; a tomu, kdo na něm seděl, bylo dáno,
aby vzal ze země pokoj a aby se lidé navzájem zabíjeli; a byl mu dán veliký meč.
Rvl 6 5 A když otevřel třetí pečeť, uslyšel jsem, jak třetí živá bytost řekla:
"Pojď!" A uviděl jsem, a hle, černý kůň; a ten, který na něm seděl, měl ve své ruce vahadlo.
Rvl 6 6 A uslyšel jsem cosi jako hlas uprostřed těch čtyř živých bytostí,
který řekl: "Mírka pšenice za denár a tři mírky ječmene za denár. Olej a víno nezdražuj."
Rvl 6 7 A když otevřel čtvrtou pečeť, uslyšel jsem hlas čtvrté živé bytosti,
jak řekla: "Pojď!"
Rvl 6 8 A uviděl jsem, a hle, kůň plavý; a jméno toho, který na něm seděl,
bylo Smrt, a Hádes ho doprovázel. Byla jim dána moc nad čtvrtinou země, aby zabíjeli mečem,
hladem, smrtí a šelmami země.
Rvl 6 9 A když otevřel pátou pečeť, spatřil jsem pod oltářem duše zabitých pro
slovo Boží a pro svědectví, které věrně drželi.
Rvl 6 10 A ti zvolali velikým hlasem: "Jak dlouho ještě, Panovníku, svatý a
pravý, nebudeš soudit a trestat za naši krev ty, kdo bydlíš na zemi?"
Rvl 6 11 A každému z nich bylo dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, ať odpočinou
ještě krátký čas, dokud se nenaplní počet jejich spoluotroků a jejich bratrů, kteří mají být
zabíjeni jako oni.
Rvl 6 12 A když otevřel šestou pečeť, uviděl jsem, že nastalo velké
zemětřesení, slunce zčernalo jako žíněný pytel a měsíc úplně zkravěl.
Rvl 6 13 A nebeské hvězdy spadly na zem, jako když říční kámen zmítaný víchem
shazuje své pozdní říčky;
Rvl 6 14 a nebe zmizelo, jako když se svinuje svitek, a každá hora i každý
ostrov se pohnul ze svého místa.
Rvl 6 15 Králové země i velmoži a vojevůdci, boháči a mocní, každý otrok i
svobodný, se ukryli do jeskyň a do horských skal.
Rvl 6 16 A říkali těm horám a skalám: "Padněte na nás a skryjte nás před tváří
toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránka!"
Rvl 6 17 Neboť přišel veliký den jejich hněvu; kdo bude moci obstát?"
Rvl 7 1 Potom jsem uviděl čtyři anděly stát na čtyřech úhlech země a držet
čtyři zemské větry, aby vítr neváhl na zemi ani na moře ani na žádný strom.
Rvl 7 2 A uviděl jsem jiného anděla, jak vystupuje od východu slunce a má
pečetidlo živého Boha. Mocným hlasem zvolal na ty čtyři anděly, kterým bylo dáno škodit zemi a
moři:
Rvl 7 3 "Neškodte zemi, moři ani stromům, dokud neoznačíme otroky našeho Boha
na jejich čelech!"
Rvl 7 4 A slyšel jsem počet označených: sto čtyřicet čtyři tisíce ze všech
kmenů synů Izraele.
Rvl 7 5 Z kmene Juda je označeno dvanáct tisíc, z kmene Rúben dvanáct tisíc, z
kmene Gád dvanáct tisíc.
Rvl 7 6 Z kmene Ašer dvanáct tisíc, z kmene Neftalí dvanáct tisíc, z kmene
Manases dvanáct tisíc.
Rvl 7 7 Z kmene Šimeón dvanáct tisíc, z kmene Levi dvanáct tisíc, z kmene
Isachar dvanáct tisíc.
Rvl 7 8 Z kmene Zabulón dvanáct tisíc, z kmene Josef dvanáct tisíc a z kmene
Benjamín je označeno dvanáct tisíc.
Rvl 7 9 Potom jsem uviděl, a hle, veliký zástup, který nikdo nemohl spočítat,
ze všech národů, kmenů, jazyků a z každého lidu, jak stojí před trůnem a před Beránkem,

oblečení v bílá roucha, palmové ratolesti v rukou,
Rvl 7 10 a volají velikým hlasem: "Záchrana náleží našemu Bohu, tomu, který
sedí na trůnu, a Beránkovi."
Rvl 7 11 A všichni andělé stáli kolem trůnu, kolem starších i těch čtyř živých
bytostí, a padli před trůnem na tvář a poklonili se Bohu
Rvl 7 12 se slovy: "Amen! Dobrořečení a sláva, moudrost i vděčnost, úcta a moc
i síla náleží Bohu našemu na věky věků. Amen."
Rvl 7 13 Jeden z těch starších na mne promluvil: "Kdo jsou a odkud přišli tito,
kteří jsou oblečení v bílá roucha?"
Rvl 7 14 Řekl jsem mu: "Můj pane, ty to víš." A on mi řekl: "To jsou ti, kteří
přicházejí z velikého soužení a svá roucha vyprali a vybělili v krvi Beránkově.
Rvl 7 15 Proto jsou před trůnem Božím a slouží mu v jeho svatyni dnem i nocí; a
ten, který sedí na trůnu, roztáhne nad nimi svůj stan.
Rvl 7 16 Již nebudou hladovět ani žíznit, neublíží jim slunce ani jiný žár,
Rvl 7 17 neboť Beránek, který je uprostřed trůnu, je bude pást a povede je k
pramenům vod života. A Bůh jim setře každou slzu z očí."
Rvl 8 1 A když otevřel sedmou pečeti, nastalo v nebi mlčení asi na půl hodiny.
Rvl 8 2 A uviděl jsem sedm andělů, kteří stáli před Bohem; a bylo jim dáno
sedm polnic.
Rvl 8 3 A přišel jiný anděl, který měl zlatou kadidelnici, a postavil se k
oltáři; bylo mu dáno množství kadidla, aby je dal s modlitbami všech svatých na zlatý oltář,
který je před trůnem.
Rvl 8 4 A vystoupil dým kadidla spolu s modlitbami svatých z ruky anděla před
Boha.
Rvl 8 5 Tu vzal anděl kadidelnici, naplnil ji ohněm z oltáře a hodil dolů na
zem; i nastaly hromy, hlasy, blesky a zemětřesení.
Rvl 8 6 A těch sedm andělů, kteří měli sedm polnic, se připravilo, aby
zatroubili.
Rvl 8 7 Zatroubil první [anděl]. Nastalo krupobití a oheň smíšený s krví a
bylo to svrženo na zem. Třetina země shořela, třetina stromů shořela, veškerá zelená tráva
shořela.
Rvl 8 8 Zatroubil druhý anděl. Něco jako veliká hora hořící ohněm bylo vrženo
do moře. Třetina moře se obrátila v krev
Rvl 8 9 a zahynula třetina živých tvorů v moři a byla zničena třetina lodí.
Rvl 8 10 Zatroubil třetí anděl, a z nebe spadla veliká hvězda, hořící jako
pochodeň, a padla na třetinu řek a na prameny vod.
Rvl 8 11 Jméno té hvězdy je Pelyněk. Třetina vod se změnila v pelyněk a mnoho
lidí zemřelo z těch vod, protože zhořkly.
Rvl 8 12 Zatroubil čtvrtý anděl, a byla zasažena třetina slunce, třetina měsíce
a třetina hvězd, takže třetina z nich ztemněla a nebylo světlo po třetinu dne a stejně i nocí.
Rvl 8 13 Tu jsem uviděl a uslyšel jednoho orla, jak letí prostředkem nebe a
volá mocným hlasem: "Běda, běda, běda těm, kteří bydlí na zemi, pro zbývající hlasy polnic tří
andělů, kteří ještě mají troubit."
Rvl 9 1 Zatroubil pátý anděl. A uviděl jsem hvězdu spadlou z nebe na zem a byl
jí dán klíč od jícnu bezedné propasti.
Rvl 9 2 Otevřela jícen bezedné propasti a z toho jícnu vystoupil dým jako dým
z velké pece; dýmem z jícnu se zatmělo slunce i všechno ovzduší.
Rvl 9 3 Z toho dýmu vyšly na zem kobytky a byla jim dána moc, jakou mají
pozemští štíři.
Rvl 9 4 A bylo jim řečeno, aby neškodily travě na zemi ani žádné zeleni ani
žádnému stromu, jenom lidem, kteří nemají na čele Boží pečeti.
Rvl 9 5 A bylo jim dáno, ne aby je zabíjely, nýbrž aby jim působily trýzeň po
pět měsíců; jejich trýzeň byla jako trýzeň od štíra, když bodne člověka.
Rvl 9 6 V oněch dnech lidé budou hledat smrt, a nenaleznou ji, budou si přát
umřít, ale smrt od nich uteče.
Rvl 9 7 Vzhledem se ty kobytky podobaly koním připraveným k boji; na svých
hlavách měly něco jako věnce podobné zlatu, jejich tváře byly jako tváře lidí,
Rvl 9 8 vlasy měly jako vlasy žen a jejich zuby byly jako zuby lvů.
Rvl 9 9 Měly hrudní pancíře jako ze železa a zvuk jejich křídel jako zvuk
mnoha vozů s koňmi běžícími do boje.
Rvl 9 10 Mají ocasy jako štíři a v nich žihadla, a v jejich ocasech je jejich
moc škodit lidem po pět měsíců.
Rvl 9 11 Nad sebou mají krále, anděla bezedné propasti, který se hebrejsky
jmenuje Abaddon a řecky Apollyón.
Rvl 9 12 První 'běda' pomínulo; hle, ještě dvoje 'běda' přichází potom.
Rvl 9 13 Zatroubil šestý anděl. Uslyšel jsem jakýsi hlas ze čtyř rohů zlatého
oltáře, který je před Bohem.
Rvl 9 14 Ten řekl šestému andělu, který měl polnici: "Rozvaž ty čtyři anděly,
kteří jsou svázáni při veliké řece Eufratu."
Rvl 9 15 Tu byli rozvázáni ti čtyři andělé, připravení k hodině, dni, měsíci a
roku, aby zabili třetinu lidí.
Rvl 9 16 Vojska jejich jízdy měla dvě stě miliónů mužů - uslyšel jsem jejich

počet.
 Rvl 9 17 A takto jsem ve vidění spatřil koně a ty, kteří na nich seděli: hrudní pancíře měli ohnivé, hyacintové a sírově žluté; hlavy koní jako hlavy lvů, z jejich tlam vychází oheň, dým a síra.
 Rvl 9 18 Těmito třemi ranami byla zabita třetina lidí: ohněm, dýmem a sírou, která vycházela z jejich tlam.
 Rvl 9 19 Neboť moc koní je v jejich tlamách a v jejich ocasech; jejich ocasy jsou podobné hadům: mají hlavy a těmi škodí.
 Rvl 9 20 Ale ostatní lidé, kteří nebyli těmito ranami zabiti, se neodvrátili od skutků svých rukou: nepřestali se klanět démonům a modlám ze zlata, stříbra, mědi, kamene i dřeva, které nemohou ani vidět ani slyšet ani chodit;
 Rvl 9 21 neodvrátili se od svých vražd ani od svých opojných nápojů, od svého smilstva ani od svých krádeží.
 Rvl 10 1 Tu jsem uviděl sestupovat z nebe jiného mocného anděla oděného do oblaku a nad jeho hlavou byla duha; jeho tvář byla jako slunce a jeho nohy jako ohnivé sloupy
 Rvl 10 2 a v ruce měl rozvinutý malý svitek. Pravou nohou se postavil na moře, levou na zem
 Rvl 10 3 a vykřikl mohutným hlasem, jako když řve lev. A když vykřikl, sedm hromů promluvalo svými hlasy.
 Rvl 10 4 Jakmile promluvalo těch sedm hromů, chtěl jsem psát, ale uslyšel jsem hlas z nebe, který říkal: "Zapečet, co promluvalo těch sedm hromů, a nepiš to."
 Rvl 10 5 A anděl, kterého jsem viděl stát na moři i na zemi, zdvihl svou pravou ruku k nebi
 Rvl 10 6 a přísahal při tom, který je živ na věky věků, který stvořil nebe i to, co je v něm, zemi i to, co je v ní, a moře i to, co je v něm, že čas již více nebude,
 Rvl 10 7 nýbrž ve dnech hlasu sedmého anděla, až bude troubit, bude dokonáno tajemství Boží, jak to ohlásil svým otrokům prorokům.
 Rvl 10 8 Hlas, který jsem uslyšel z nebe, se mnou opět mluvil a říkal: "Jdi, vezmi ten rozvinutý svitek, který je v ruce anděla stojícího na moři a na zemi."
 Rvl 10 9 I odešel jsem k tomu andělovi a řekl jsem mu, aby mi dal ten malý svitek. Řekl mi: "Vezmi jej a sněz; naplní tvé břicho hořkostí, ale v tvých ústech bude sladký jako med."
 Rvl 10 10 vzal jsem ten malý svitek z ruky anděla a snědl jsem jej; v mých ústech byl sladký jako med, ale když jsem ho snědl, naplnil mé břicho hořkostí.
 Rvl 10 11 A řekli mi: "Musíš znovu přinést proroctví mnohým lidem, národům, jazykům i králům."
 Rvl 11 1 Byla mi dána třtina podobná holi se slovy: "Vstaň a změř svatyni Boží i oltář a ty, kteří se v ní klanějí.
 Rvl 11 2 Ale vnější nádvoří svatyně vynech a neměř je, protože bylo dáno pohanům, kteří budou šlapat po svatém městě dvaatřicet měsíců.
 Rvl 11 3 A dám pravomoc svým dvěma svědkům, a budou prorokovat tisíc dvě stě šedesát dní, oblečení v žíněný šat."
 Rvl 11 4 To jsou ty dvě olivy a ty dva svícny, které stojí před Pánem země.
 Rvl 11 5 Bude-li jim chtít někdo ublížit, z jejich úst vyjde oheň a sežehne jejich nepřátele; kdo by jim chtěl ublížit, musí být takto usmrcen.
 Rvl 11 6 Tito svědkové mají pravomoc zavřít nebe, aby ve dnech jejich prorocké služby nepršelo, a mají pravomoc nad vodami, aby je obraceli v krev, a aby zasáhli zemi jakoukoli ranou, kdykoli budou chtít.
 Rvl 11 7 A když dokončí své svědectví, bude s nimi bojovat šelma, která vystupuje z bezedné propasti, přemůže je a zabije.
 Rvl 11 8 A jejich mrtvá těla budou ležet na náměstí toho velikého města, které se duchovně nazývá Sodoma a Egypt, kde byl také ukřižován jejich Pán.
 Rvl 11 9 Mnozí z lidí, kmenů, jazyků a národů budou hledět na jejich mrtvá těla po tři a půl dne a nedovolí je uložit do hrobu.
 Rvl 11 10 Obyvatelé země se nad nimi budou radovat, budou jásat a navzájem si posílat dary, protože tito dva proroci trýznili obyvatele země.
 Rvl 11 11 Ale po třech a půl dnech do nich vstoupil duch života z Boha, postavili se na nohy a veliký strach padl na ty, kteří na ně hleděli.
 Rvl 11 12 Tu uslyšeli silný hlas z nebe, který jim řekl: "Vystupte sem!" A vystoupili v oblaku do nebe a jejich nepřátelé je pozorovali.
 Rvl 11 13 V tu hodinu nastalo veliké zemětřesení, desetina toho města se zřítíla a v zemětřesení bylo zabito sedm tisíc lidí. Ostatní se vyděsili a vzdali slávu nebeskému Bohu.
 Rvl 11 14 Druhé 'běda' pomínulo; hle, třetí 'běda' rychle přichází.
 Rvl 11 15 Zatroubil sedmý anděl. A v nebi se ozvaly mocné hlasy, které říkaly: "Království světa se stalo královstvím našeho Pána a jeho Krista, a bude kralovat na věky věků."
 Rvl 11 16 Čtyřiaadvacet starších, sedících na svých trůnech před Bohem, padlo na tváře a poklonilo se Bohu
 Rvl 11 17 se slovy: "Děkujeme tobě, Pane Bože, Všemohoucí, který jsi a kterýs byl, že ses chopil své veliké moci a ujal ses kralování.
 Rvl 11 18 Rozhněvaly se národy, ale přišel tvůj hněv, čas, aby byli souzeni

mrtví a aby byla dána mzda tvým otrokům prorokům a svatým a bojícím se tvého jména, malým i velkým, a aby byli zničeni ti, kteří ničí zemi."

Rvl 11 19 Tu byla otevřena svatyně Boží 'která je v nebi, a byla vidět schrána jeho smlouvy v jeho svatyni; nastaly blesky, hlasy a hromy, zemětřesení a veliké krupobití.

Rvl 12 1 A ukázalo se veliké znamení v nebi: žena oděná sluncem, pod jejíma nohama měsíc a na její hlavě koruna z dvanácti hvězd.

Rvl 12 2 Byla těhotná a křičela, když v bolestech a mukách pracovala a ku porodu.

Rvl 12 3 A ukázalo se jiné znamení v nebi: hle, veliký rudý drak, mající sedm hlav a deset rohů, a na těch hlavách sedm diadémů.

Rvl 12 4 Jeho ocas vleče třetinu nebeských hvězd; i svrhl je na zem. A drak stál před ženou, která měla porodit, aby její dítě sežral, jakmile porodí.

Rvl 12 5 A porodila syna - muže, který má pást všechny národy železnou berlou. Vtom bylo její dítě vytrženo k Bohu a k jeho trůnu.

Rvl 12 6 A žena utekla do pustiny, kde měla od Boha připravené místo, aby ji tam živili tisíc dvě stě šedesát dní.

Rvl 12 7 A v nebi nastala válka: Michael a jeho andělé museli bojovat s drakem. Drak i jeho andělé bojovali,

Rvl 12 8 ale neobstáli, a už nebylo pro ně místo v nebi.

Rvl 12 9 A byl svržen veliký drak, ten dávný had, nazývaný Ďábel a Satan, který svádí celý obydlený svět; byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním.

Rvl 12 10 A uslyšel jsem mocný hlas v nebi, který říkal: "Nyní přišla záchrana, moc a kralování našeho Boha a pravomoc jeho Krista, neboť byl svržen žalobce našich bratrů, který je obviňoval před naším Bohem dnem i nocí.

Rvl 12 11 Oni nad ním zvítězili pro krev Beránkovu a pro slovo svého svědectví; a nemilovali svou duši až na smrt.

Rvl 12 12 Proto se radujte, nebesa a vy, kdo v nich přebýváte. Běda zemi a moři, neboť k vám sestoupil Ďábel s velikou zuřivostí; ví, že má málo času."

Rvl 12 13 Když drak uviděl, že byl svržen na zem, začal pronásledovat ženu, která porodila toho syna.

Rvl 12 14 Ale té ženě byla dána dvě křídla velikého orla, aby mohla letět do pustiny na své místo, kde skryta před hadem bude živena čas a časy a půl času.

Rvl 12 15 A had vychrlil z tlamy za ženou vodu jako řeku, aby ji strhl proudem.

Rvl 12 16 Ale země přispěla ženě na pomoc: země otevřela svá ústa a pohltila řeku, kterou vychrlil drak ze své tlamy.

Rvl 12 17 Drak se na tu ženu rozzuřil a odešel, aby rozpoutal válku proti ostatním z jejího potomstva, kteří zachovávají příkázání Boží a mají Ježíšovo svědectví. [(Revelation of John 12:18) I postavil se na písku u moře.]

Rvl 13 1 Tu jsem uviděl, jak z moře vystupuje šelma, která měla deset rohů a sedm hlav; na svých rozích měla deset diadémů a na svých hlavách jména urážející Boha.

Rvl 13 2 Ta šelma, kterou jsem uviděl, byla podobná levhartovi, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lví. A drak jí dal svou sílu, svůj trůn a velikou pravomoc.

Rvl 13 3 A jednu z jejích hlav jsem viděl jakoby raněnou k smrti, ale její smrtelná rána byla vyléčena. Celá země nad tou šelmou užasla;

Rvl 13 4 poklonili se drakovi, že dal té šelmě svou pravomoc, a poklonili se také šelmě se slovy: "Kdo je podobný té šelmě a kdo s ní může bojovat?"

Rvl 13 5 Byla jí dána ústa mluvící veliké věci a rouhání a byla jí dána pravomoc, aby činila, co chce po čtyřicet dva měsíce.

Rvl 13 6 I otevřela svá ústa k rouhání se Bohu, a rouhala se jeho jménu a jeho stánku, to jest těm, kteří přebývají v nebi.

Rvl 13 7 A bylo jí dáno, aby rozpoutala válku proti svatým a aby je přemohla, a byla jí dána pravomoc nad každým kmenem, lidem, jazykem i národem;

Rvl 13 8 budou se jí klanět všichni obyvatelé země, jejichž jména nejsou od založení světa zapsána v knize života toho zabitého Beránka.

Rvl 13 9 Má-li kdo uši, slyš.

Rvl 13 10 Kdo má jít do zajetí, půjde do zajetí; kdo má být zabit mečem, [musí] být mečem zabit. Zde jest vytrvalost a víra svatých.

Rvl 13 11 A uviděl jsem jinou šelmu vystupovat ze země; měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak.

Rvl 13 12 Vykonává všechnu pravomoc té první šelmy v její přítomnosti. Nutí zemi a její obyvatele, aby se klaněli té první šelmě, jejíž smrtelná rána byla vyléčena.

Rvl 13 13 Činí veliká znamení: způsobuje, aby i oheň z nebe před zraky lidí sestupoval na zem,

Rvl 13 14 a svádí obyvatele země znameními, která jí bylo dáno učinit před očima šelmy. Říká obyvatelům země, aby učinili obraz šelmě, která měla ránu od meče a ožila.

Rvl 13 15 A bylo jí dáno, aby vložila ducha do obrazu té šelmy, takže obraz šelmy promluvil a způsobil, aby byli zabiti všichni, kteří se nepokloní obrazu šelmy.

Rvl 13 16 A působí, aby všem, malým i velkým, bohatým i chudým, svobodným i otrokům, byl dán cejch na pravou ruku nebo na čelo

Rvl 13 17 a aby nikdo nemohl kupovat ani prodávat, leda ten, kdo má cejch: jméno šelmy nebo číslo jejího jména.

Rvl 13 18 Zde je moudrost. Kdo má rozum, ať spočte číslo té šelmy. Je to číslo

člověka, a jeho číslo je šest set šedesát šest.

Rvl 14 1 A uviděl jsem, hle, Beránek stál na hoře Sión a s ním sto čtyřicet čtyři tisíce těch, kdo mají na svém čele napsáno jméno jeho i jméno jeho otce.

Rvl 14 2 A uslyšel jsem hlas z nebe jako zvuk mnohých vod a jako zvuk mocného hřmění. A hlas, který jsem uslyšel, byl jako hlas harfeníků, hrajících na své harfy.

Rvl 14 3 Zpívají novou píseň před trůnem, před těmi čtyřmi živými bytostmi a před staršími. Nikdo se nemohl naučit té písni než těch sto čtyřicet čtyři tisíce vykoupených ze země.

Rvl 14 4 To jsou ti, kteří se neposkvrnili se ženami, jsou to panici. To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde. Ti byli vykoupeni z lidí jako prvotiny Bohu a Beránkovi.

Rvl 14 5 V jejich ústech nebyla nalezena lež; jsou bez úhony.

Rvl 14 6 Tu jsem uviděl jiného anděla, majícího věčné evangelium, jak letí prostředkem nebe, aby je zvěstoval těm, kteří přebývají na zemi, každému národu, kmenu, jazyku a lidu.

Rvl 14 7 Volal mocným hlasem: "Bojte se Boha a vzdejte mu slávu, neboť přišla hodina jeho soudu; pokloňte se tomu, který učinil nebe, zemi, moře i prameny vod."

Rvl 14 8 A jiný, druhý anděl ho následoval a volal: "Padl, padl veliký Babylon, který napájel všechny národy vášnivým vínem svého smilstva."

Rvl 14 9 A jiný, třetí anděl je následoval a volal mocným hlasem: "Kdo se klaní šelmě a jejímu obrazu a přijímá cejch na čelo či na ruku,

Rvl 14 10 bude také pít z vína Božího rozhorlení, které je nalito neředěné v číši jeho hněvu; a bude mučen v ohni a síře před svatými anděly a před Beránkem.

Rvl 14 11 Dým jejich muk vystupuje na věky věků a dnem i nocí nemají odpočinutí ti, kdo se klanějí šelmě a jejímu obrazu, a ti, kdo přijímají cejch jejího jména."

Rvl 14 12 Zde je vytrvalost svatých, kteří zachovávají příkázání Boží a Ježíšovu víru.

Rvl 14 13 Tu jsem uslyšel hlas z nebe, který říkal: "Napiš: Blahoslavení mrtví, kteří od této chvíle umírají v Pánu!" "Ano," praví Duch, "ať odpočinou od svých prací, neboť jejich skutky jdou s nimi."

Rvl 14 14 A uviděl jsem, hle, bílý oblak a na oblaku sedí někdo podobný Synu člověka, na hlavě má zlatou korunu a v ruce ostrý srp.

Rvl 14 15 A další anděl vyšel ze svatyně a volal silným hlasem na toho, který seděl na oblaku: "Pošli svůj srp a začni žeň, protože přišla hodina žně a dozrála úroda země."

Rvl 14 16 A ten, který seděl na oblaku, hodil svůj srp na zem a země byla požata.

Rvl 14 17 A další anděl vyšel ze svatyně, která je v nebi, a také on měl ostrý srp.

Rvl 14 18 A jiný anděl vyšel z oltáře a ten měl moc nad ohněm. Mocným hlasem zvolal na toho, který měl ostrý srp: "Pošli svůj ostrý srp a sklíď hrozny z vinné révy země, neboť její plody dozrály."

Rvl 14 19 Tu hodil ten anděl svůj srp na zem a sklídl vinnou révu země a hrozny uvrhl do velikého lisu Božího hněvu.

Rvl 14 20 A ten lis byl stlačen venku za městem, a vytekla z něj krev až po uzdy koní na vzdálenost tisíce šesti set stadií.

Rvl 15 1 Tu jsem uviděl v nebi jiné veliké a podivuhodné znamení: sedm andělů, kteří měli sedm posledních ran, protože jimi je dovršen Boží hněv.

Rvl 15 2 Uviděl jsem něco jako skelné moře smíšené s ohněm a ty, kteří vycházeli vítězní z moci té šelmy, z moci jejího obrazu i z moci čísla jejího jména; stáli na skelném moři, měli Boží harfy

Rvl 15 3 a zpívali píseň Božího otroka Mojžíše a píseň Beránkovu: "Veliké a podivuhodné jsou tvé skutky, Pane Bože Všemohoucí, spravedlivé a pravdivé jsou tvé cesty, Králi národů.

Rvl 15 4 Kdo by se nebál [tebe], Pane, a neoslavoval tvé jméno? Neboť ty jediný jsi svatý; všechny národy přijdou a pokloní se před tebou, protože tvé spravedlivé soudy vyšly najevo."

Rvl 15 5 Potom jsem uviděl: v nebi byla otevřena svatyně stánku svědectví

Rvl 15 6 a ze svatyně vyšlo sedm andělů, kteří měli těch sedm ran; byli oděni lněným rouchem, čistým a zářivým, a kolem prsou měli zlaté pásy.

Rvl 15 7 A jedna z těch čtyř živých bytostí dala sedmi andělům sedm zlatých misek plných hněvu Boha, toho živého na věky věků.

Rvl 15 8 A svatyně byla naplněna dýmem ze slávy Boží a z jeho moci; nikdo nemohl vstoupit do svatyně, dokud se nedokoná sedm ran těch sedmi anděly.

Rvl 16 1 Tu jsem uslyšel mocný hlas ze svatyně, který těm sedmi andělům říkal: "Jděte a vylejte těch sedm misek Božího hněvu na zem."

Rvl 16 2 První z nich odešel a vylil svou misku na zem, a zlé a zhoubné vředy padly na lidi, kteří měli cejch šelmy a kteří se klaněli jejímu obrazu.

Rvl 16 3 Druhý [anděl] vylil svou misku do moře, a změnilo se v krev jako krev mrtvého a všechna duše živá, která byla v moři, zemřela.

Rvl 16 4 Třetí vylil svou misku do řek a pramenů vod, a objevila se v nich krev.

Rvl 16 5 Uslyšel jsem, jak anděl vod říká: "Spravedlivý jsi, který jsi a kterýs

byl, ty Svatý, že jsi vynesl tento soud;
Rvl 16 6 neboť prolili krev svatých a proroků, a dal jsi jim pít krev. Zaslouží si to!"

Rvl 16 7 A uslyšel jsem, jak oltář říká: "Ano, Pane Bože Všemohoucí, pravé a spravedlivé jsou tvé soudy."

Rvl 16 8 A čtvrtý [anděl] vylil svou misku na slunce, a bylo mu dáno, aby ožehlo lidi ohněm.

Rvl 16 9 Lidé byli ožehnuti velikým žárem a proklínali jméno Boha, který měl moc nad těmito ranami, ale neobrátili se, aby mu vzdali slávu.

Rvl 16 10 Pátý [anděl] vylil svou misku na trůn šelmy, a zatmělo se její království; lidé se bolestí kousali do jazyka

Rvl 16 11 a proklínali nebeského Boha pro své bolesti a pro své vředy, ale neodvrátili se od svých skutků.

Rvl 16 12 Šestý [anděl] vylil svou misku na velikou řeku Eufrat, a její voda vyschla, aby byla připravena cesta králům od východu slunce.

Rvl 16 13 A uviděl jsem z úst draka a z úst šelmy a z úst falešného proroka vycházet tři nečisté duchy jako žaby.

Rvl 16 14 Jsou to duchové démonů, činící znamení; vycházejí ke králům celé obydlené země, aby je shromáždili k boji ve veliký den Boha, Všemohoucího.

Rvl 16 15 'Hle, přicházím jako zloděj; blahoslavený, kdo bdí a střeží své šaty, aby nechodil nahý a neviděli jeho nahotu.'

Rvl 16 16 I shromáždil je na místo, zvané hebrejsky Harmagedon.

Rvl 16 17 Sedmý [anděl] vylil svou misku na ovzduší, a ze svatyně od trůnu vyšel mocný hlas, který řekl: "Stalo se!"

Rvl 16 18 A nastaly blesky, hlasy a hromy, a nastalo veliké zemětřesení, jaké nebylo, co je člověk na zemi; tak veliké a silné bylo to zemětřesení.

Rvl 16 19 A to veliké město se roztrhlo na tři díly a města národů se zřítily. A veliký Babylon byl připomenut před Bohem, a Bůh mu dal číši vína svého planoucího hněvu.

Rvl 16 20 Všechny ostrovy zmizely a hory nebyly k nalezení.

Rvl 16 21 Veliké kroupy jako závaží padaly z nebe na lidi; a lidé prokleli Boha pro tu ránu krupobití, protože ta rána byla velmi veliká.

Rvl 17 1 Tu přišel jeden ze sedmi andělů, kteří měli těch sedm misek, a promluvil se mnou: "Pojď, ukážu ti soud nad tou velikou smilnicí, která sedí na mnohých vodách,

Rvl 17 2 se kterou smilnili králové země a vínem jejího smilstva se opíjeli obyvatelé země."

Rvl 17 3 A odnesl mne v Duchu do pustiny. Tu jsem uviděl ženu, sedící na šelmě šarlatové barvy, plné rouhavých jmen, mající sedm hlav a deset rohů.

Rvl 17 4 Ta žena byla oděna purpurem a šarlatem a ozdobena zlatem, drahými kameny a perlami; ve své ruce měla zlatou číši plnou ohavností a nečistot svého smilstva

Rvl 17 5 a na svém čele měla napsané jméno: 'Tajemství. Babylon, ten veliký, matka smilnic a ohavností země.'

Rvl 17 6 Uviděl jsem tu ženu zpitou krví svatých a krví svědků Ježíšových. Velice jsem užasl, když jsem ji uviděl.

Rvl 17 7 Anděl mi řekl: "Proč jsi užasl? Já ti řeknu tajemství té ženy a šelmy, která ji nese a má sedm hlav a deset rohů.

Rvl 17 8 Šelma, kterou jsi viděl, byla a není; má vystoupit z bezedné propasti a jít do záhuby; a ti, kdo přebývají na zemi a jejich jméno není zapsáno od založení světa v knize života, užasnou, až uvidí, že ta šelma byla a není, a opět přijde.

Rvl 17 9 Zde je třeba mysli, která má moudrost: Těch sedm hlav je sedm hor, na nichž ta žena sedí. A je sedm králů:

Rvl 17 10 pět jich padlo, jeden je, další ještě nepřišel; a až přijde, musí zůstat jen nakrátko.

Rvl 17 11 A šelma, která byla a není, je tím osmým; je z těch sedmi a jde do záhuby.

Rvl 17 12 Těch deset rohů, které jsi viděl, je deset králů, kteří královskou moc ještě nepřijali, ale pravomoc jako králové mají přijmout na jednu hodinu spolu s šelmou.

Rvl 17 13 Ti budou mít stejný úmysl a svou sílu a moc dají šelmě.

Rvl 17 14 Ti budou válčit s Beránkem, ale Beránek je přemůže, protože je Pán pánů a král králů, a ti, kteří jsou s ním, jsou povolání, vyvolení a věrní."

Rvl 17 15 Ještě mi řekl: "Vody, které jsi viděl, kde ta smilnice sedí, jsou lidé a zástupy, národy a jazyky.

Rvl 17 16 Těch deset rohů, které jsi viděl, i ta šelma budou nenávidět smilnici a učiní ji zpustlou a nahou, budou jíst její maso a spálí ji v ohni.

Rvl 17 17 Neboť Bůh dal do jejich srdcí, aby uskutečnili jeho úmysl, jednali jednomyslně a dali šelmě svou královskou moc, dokud nebudou dokonána slova Boží.

Rvl 17 18 A ta žena, kterou jsi viděl, je veliké město, které má královskou moc nad králi země."

Rvl 18 1 Potom jsem uviděl jiného anděla sestupovat z nebe: měl velikou pravomoc a země byla ozářena jeho slávou.

Rvl 18 2 Zvolal mocným hlasem: "Padl, padl veliký Babylon a stal se příbytkem démonů, vězením všech nečistých duchů a vězením každého nečistého a nenáviděného ptáka;

Rvl 18 3 nebot' z vášnivého vína jejího smilstva pily všechny národy, i králové země s ní smilnili a obchodníci země zbohatli z moci jejího zhýralého přepychu."

Rvl 18 4 Tu jsem uslyšel jiný hlas z nebe, který říkal: "Vyjděte z ní, můj lide, abyste neměli účast na jejích hříších a nedostali z jejích ran."

Rvl 18 5 Nebot' její hříchy dosáhly až k nebi a Bůh se rozpomenul na bezpráví, které činila.

Rvl 18 6 Odplatte jí, jako i ona odplatila vám; a odplatte jí dvojnásobně podle jejích skutků! Do číše, kterou namíchal a, namíchejte jí dvojnásob;

Rvl 18 7 nakolik oslavila sebe a užila hýření, tolik jí dejte trýzně a žalu. Nebot' ve svém srdci říká: "Jsem královna, nejsem vdova a jistě mne nepotká žal."

Rvl 18 8 Proto v jednom dni přijdou její rany: smrt, žal a hlad, a bude spálena ohněm. Protože silný je Pán Bůh, který ji soudí."

Rvl 18 9 I budou nad ní plakat a naříkat králové země, kteří s ní smilnili a hýřili, až uvidí dým z jejího požáru.

Rvl 18 10 Z hrůzy nad její trýzní budou stát zdaleka a budou říkat: "Běda, běda, ty veliké město Babylóne, ty mocné město, nebot' v jedné hodině přišel tvůj soud."

Rvl 18 11 A obchodníci země nad ní pláčou a truchlí, protože už nikdo nekoupí jejích zboží:

Rvl 18 12 náklady zlata a stříbra, drahokamů a perel, kmentu, purpuru, hedvábí a šarlatu, všechny druhy vonného dřeva a veškeré předměty ze slonoviny a všeliké předměty ze vzácného dřeva, mědi, železa a mramoru,

Rvl 18 13 skořici, indické koření, voňavky, mast a kadidlo, víno a olej, mouku a obilí, dobytčata a ovce, koně a vozy, otroky i lidské duše.

Rvl 18 14 "Ovoce, po kterém toužila tvá duše, od tebe odešlo, všečen lesk a nádhera od tebe zmizely a lidé je již nikdy více nenaleznou."

Rvl 18 15 Obchodníci s těmito věcmi, kteří jejím prostřednictvím zbohatli, se ze strachu před její trýzní postaví zdaleka, budou plakat a truchlit

Rvl 18 16 a říkat: "Běda, běda, město veliké, které bylo oblečeno do kmentu, purpuru a šarlatu, ozdobeno zlatem, drahokamy a perlami,

Rvl 18 17 nebot' v jedinou hodinu bylo zpusťeno tak veliké bohatství." Každý kormidelník, každý, kdo se plaví při pobřeží, námořníci a všichni, kdo pracují na moři, se postavili zdaleka

Rvl 18 18 a křičeli, když viděli dým jejího požáru: "Které město je podobno tomu velikému městu?"

Rvl 18 19 A nasypali si prach na hlavu a v pláči a truchlení volali: "Běda, běda, to město veliké, v němž všichni, kdo měli lodě na moři, zbohatli z jeho bohatství, a v jedinou hodinu bylo zpusťeno!"

Rvl 18 20 Raduj se nad ní nebe a svatí, apoštolové i proroci, protože Bůh nad ní vynesl soud za to, jak jednala s vámi.

Rvl 18 21 Tu jeden silný anděl zvedl kámen, podobný velkému mlýnskému kameni, hodil jej do moře a řekl: "Takto s prudkostí bude zavržen Babylón, to veliké město, a nikdy více nebude nalezen."

Rvl 18 22 Nikdy se již v tobě neozve hlas harfeníků, zpěváků, pištců a trubačů, nikdy už v tobě nebude žádný mistr jakékoliv dovednosti, nikdo již v tobě neuslyší zvuk mlýnského kamene,

Rvl 18 23 nikdy už v tobě nezasvitne světlo lampy, nikdo už v tobě nezaslechne hlas ženicha a nevěsty. Nebot' tvoji obchodníci byli velmožové země a tvými kouzly byly svedeny všechny národy.

Rvl 18 24 v něm byla nalezena krev proroků a svatých a všech zavražděných na zemi."

Rvl 19 1 Potom jsem uslyšel něco jako mocný hlas velikého zástupu v nebi, který říkal: "Hallelujah! Záchrana, sláva i moc náleží našemu Bohu,

Rvl 19 2 protože pravé a spravedlivé jsou jeho soudy, nebot' odsoudil tu velikou smilnici, která zničila zemi svým smilstvem, a potrestal krev svých otroků, která je na jejích rukou."

Rvl 19 3 A řekli podruhé: "Hallelujah! Její dým vystupuje na věky věků."

Rvl 19 4 A těch čtyřiaadvacet starších a ty čtyři živé bytosti padli na kolena a poklonili se Bohu sedícímu na trůnu se slovy: "Amen. Hallelujah."

Rvl 19 5 A od trůnu vyšel hlas, který říkal: "Chvalte našeho Boha všichni jeho otroci a vy, kdo se ho bojíte, malí i velcí."

Rvl 19 6 A uslyšel jsem jakoby hlas velikého zástupu a jakoby hlas mnohých vod a jakoby hlas mohutných hromů: "Hallelujah, ujal se kralování Pán, náš Bůh, ten Všemohoucí."

Rvl 19 7 Radujme se a jásejme a vzdávejme mu slávu, protože přišla svatba Beránkova a jeho žena se připravila;

Rvl 19 8 a bylo jí dáno, aby si oblékla zářivě čistý kment." Tím kmentem jsou spravedlivé činy svatých.

Rvl 19 9 A řekl mi: "Napiš: Blahoslavení, kdo jsou pozváni k Beránkově svatební hostině." Ještě mi řekl: "Toto jsou pravá Boží slova."

Rvl 19 10 Padl jsem mu k nohám, abych se mu poklonil. Ale on mi řekl: "Varuj se toho! Jsem spoluotrok tvůj a tvých bratrů, kteří mají Ježíšovo svědectví. Bohu se pokloň! Ježíšovo svědectví je Duch proroctví."

Rvl 19 11 A uviděl jsem otevřené nebe, a hle, bílý kuň, a ten, kdo na něm seděl,

se jmenoval Věrný a Pravý; spravedlivě soudí a bojuje.

Rvl 19 12 Jeho oči byly jako plamen ohně a na hlavě měl mnoho diadémů; má napsané jméno, které nezná nikdo než on sám.

Rvl 19 13 Je oblečen do pláště zbroceného krví a jeho jméno je Slovo Boží.

Rvl 19 14 A vojska, která jsou v nebi, jela za ním na bílých koních, oblečená do bělostného čistého kmentu.

Rvl 19 15 Z jeho úst vychází veliký ostrý meč, aby jím bil národy; bude je pást železnou berlou. On bude šlapat lis vína planoucího hněvu Boha Všemohoucího.

Rvl 19 16 Na plášti a na svém boku má napsáno jméno: Král králů a Pán pánů.

Rvl 19 17 A uviděl jsem jednoho anděla, jak stojí ve slunci. Mocným hlasem zvolal na všechny ptáky, letící prostředkem nebe: "Pojďte, shromážděte se k velké Boží hostině,

Rvl 19 18 abyste jedli těla králů a těla vojevůdců a těla silných, těla koní i těch, kdo na nich sedí, těla všech, svobodných i otroků, malých i velikých."

Rvl 19 19 A uviděl jsem šelmu a krále země i jejich vojska shromážděná, aby rozpoutali válku proti tomu, jenž seděl na koni, a proti jeho vojsku.

Rvl 19 20 Ale šelma byla zajata a s ní falešný prorok, který před ní činil znamení, jimiž svedl ty, kdo přijali cejch šelmy a kdo se klaněli jejímu obrazu; ti dva byli za živa uvrženi do ohnivého jezera, hořícího sírou.

Rvl 19 21 Ostatní byli zabiti velikým mečem, který vyšel z úst toho, jenž seděl na koni. A všichni ptáci se nasýtili jejich těly.

Rvl 20 1 Uviděl jsem, jak z nebe sestupuje anděl, který měl klíč od bezedné propasti a ve své ruce veliký řetěz.

Rvl 20 2 Zmocnil se draka, toho dávného hada, jenž jest Ďábel a Satan, na tisíc let jej spoutal

Rvl 20 3 a uvrhl do bezedné propasti. A zamkl a zapečetil ji nad ním, aby již nesváděl národy, dokud se nedovrší těch tisíc let. Potom musí být ještě na krátký čas rozvázn.

Rvl 20 4 A spatřil jsem trůny a ty, kteří se na ně posadili, a byl jim svěřen soud; uviděl jsem také duše těch, kteří byli státi pro Ježíšovo svědectví a pro slovo Boží, i ty, kteří se nepoklonili šelmě ani jejímu obrazu a nepřijali její cejch na čelo ani na ruku. I ožili a kralovali s Kristem tisíc let.

Rvl 20 5 Ostatní mrtví neožili, dokud se těch tisíc let nedovršilo. To je první vzkříšení.

Rvl 20 6 Blahoslavený a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení; nad těmi druhá smrt nemá pravomoc, nýbrž budou kněžími Božími a Kristovými a budou s ním kralovat tisíc let.

Rvl 20 7 Až se těch tisíc let dovrší, bude Satan propuštěn ze svého vězení

Rvl 20 8 a vyjde, aby svedl národy, které jsou ve všech čtyřech úhlech země, Góga i Magóga, a shromáždil je k boji; a bude jich jako pisku v moři.

Rvl 20 9 Vystoupili na šíři země a obklíčili ležení svatých a milované město. Ale sestoupil oheň z nebe a pohltil je.

Rvl 20 10 A Ďábel, který je sváděl, byl uvržen do jezera ohně a síry, kde je šelma a falešný prorok. A budou trýzněni dnem i nocí na věky věků.

Rvl 20 11 A uviděl jsem veliký bílý trůn a toho, kdo na něm seděl; před jeho tváří zmizela země i nebe a jejich místo již více nebylo.

Rvl 20 12 A uviděl jsem mrtvé, velké i malé, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. Byla otevřena i jiná kniha, to jest kniha života. A mrtví byli souzeni podle svých skutků, zapsaných v těch knihách.

Rvl 20 13 A moře vydalo mrtvé, kteří v něm byli, i Smrt a Hádes vydali mrtvé, kteří v nich byli, a každý byl souzen podle svých skutků.

Rvl 20 14 A Smrt a Hádes byli uvrženi do ohnivého jezera. To je ta druhá smrt: ohnivě jezero.

Rvl 20 15 A kdo nebyl nalezen zapsán v knize života, byl uvržen do ohnivého jezera.

Rvl 21 1 A spatřil jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly, a moře již není.

Rvl 21 2 A to svaté město, nový Jeruzalém, jsem uviděl sestupovat z nebe od Boha, připravené jako nevěsta ozdobená pro svého muže.

Rvl 21 3 A uslyšel jsem mocný hlas z trůnu, který řekl: "Hle, Boží stánek s lidmi; bude přebývat s nimi a oni budou jeho lid, a sám Bůh bude s nimi a bude jejich Bohem.

Rvl 21 4 A [Bůh] setře každou slzu z jejich očí. A smrti již nebude, ani žalu ani křiku ani bolesti již nebude, neboť první věci pominuly."

Rvl 21 5 Ten, který seděl na trůnu, řekl: "Hle, činím všechno nové." A řekl [mi]: "Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá."

Rvl 21 6 A řekl mi: "Stalo se. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Já dám žíznivému zadarmo napít z pramene vody života.

Rvl 21 7 Kdo vítězí, dostane toto jako dědictví; budu mu Bohem a on mi bude synem.

Rvl 21 8 Avšak bázlivi, nevěrní, ti, kdo propadli modlářské ohavnosti, vrahové, smilníci, kouzelníci, modloslužebníci a všichni lháři mají svůj díl v jezeře, které hoří ohněm a sírou, což je smrt druhá."

Rvl 21 9 Vtom přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli sedm misek plných

sedmi posledních ran, a promluvil se mnou slovy: "Pojď, ukážu ti Nevěstu, ženu Beránkovu."
Rvl 21 10 V Duchu mne odvedl na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město
Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha,
Rvl 21 11 mající Boží slávu. Jeho jas je podobný nejvzácnějšímu kameni, je jako
kámen jaspis, čistý jako křišťál.
Rvl 21 12 Má velikou a vysokou hradbu, má dvanáct bran a na těch branách dvanáct
andělů a napsaná jména, která jsou jmény dvanácti kmenů synů Izraele.
Rvl 21 13 Tři brány jsou na východ, tři brány na sever, tři brány na jih a tři
brány na západ.
Rvl 21 14 A hradba toho města měla dvanáct základních kamenů a na nich dvanáct
jmen dvanácti apoštolů Beránkových.
Rvl 21 15 Ten, který se mnou mluvil, měl jako měřidlo zlatou třtinu, aby změřil
město, jeho brány i jeho hradbu.
Rvl 21 16 Město je rozloženo do čtverce: jeho délka je stejná jako šířka. Změřil
město tou třtinou na dvanáct tisíc stadií, jeho délka, šířka i výška jsou stejné.
Rvl 21 17 Změřil také jeho hradbu: sto čtyřicet čtyři loktů podle lidské míry,
která je také mírou andělskou.
Rvl 21 18 Stavivem jeho hradby je jaspis a město je z čistého zlata, podobné
čistému sklu.
Rvl 21 19 Základy městské hradby jsou ozdobeny každým drahým kamenem: první
základní kámen je jaspis, druhý safír, třetí chalcedon, čtvrtý smaragd,
Rvl 21 20 pátý sardonyx, šestý karneol, sedmý chrysolit, osmý beryl, devátý
topas, desátý chrysopras, jedenáctý hyacint, dvanáctý ametyst.
Rvl 21 21 A dvanáct bran, dvanáct perel; každá z těch bran byla z jedné perly. A
náměstí města bylo čisté zlato jako průhledné sklo.
Rvl 21 22 Avšak svatyni jsem v něm neviděl, neboť Pán Bůh všemohoucí a Beránek
je jeho svatyně.
Rvl 21 23 A to město nepotřebuje slunce a měsíc, aby mu svítily. Ozářila ho Boží
sláva a jeho lampou je Beránek.
Rvl 21 24 A národy budou chodit v jeho světle a králové země do něho přinášejí
svou slávu.
Rvl 21 25 Jeho brány nebudou nikdy ve dne uzavřeny, a noci tam už nebude.
Rvl 21 26 A přinesou do něho slávu a čest národů.
Rvl 21 27 A nevstoupí do něho nic nečistého ani ten, kdo činí ohavnost a lež,
ale jen ti, kdo jsou zapsáni v Beránkově knize života.
Rvl 22 1 I ukázal mi řeku vody života, čirou jako křišťál, která vycházela z
trůnu Božího a Beránkova.
Rvl 22 2 Uprostřed náměstí toho města, z obou stran řeky je strom života,
nesoucí dvanáctero ovoce; každý měsíc vydává své ovoce a listí toho stromu slouží k léčení
národů.
Rvl 22 3 Nic prokletého již nebude. V tom městě bude Boží a Beránkův trůn a
jeho otroci mu budou sloužit
Rvl 22 4 a budou vidět jeho tvář a jeho jméno bude na jejich čelech.
Rvl 22 5 Noci již nebude ani nebude třeba světla lampy nebo světla slunce: Pán
Bůh je bude osvětlovat a budou kralovat na věky věků.
Rvl 22 6 I řekl mi: "Tato slova jsou věrná a pravá; Pán Bůh duchů proroků
poslal svého anděla, aby ukázal svým otrokům, co se má brzo stát.
Rvl 22 7 A hle, přijdu brzy. Blahoslavený, kdo zachovává slova proroctví tohoto
svitku."
Rvl 22 8 Já, Jan, jsem ten, kdo tyto věci slyšel a viděl. A když jsem to
uslyšel a uviděl, padl jsem k nohám anděla, který mi tyto věci ukazoval, abych se mu poklonil.
Rvl 22 9 Řekl mi: "Varuj se toho! Jsem spoluotrok tvůj a tvých bratrů proroků a
těch, kdo zachovávají slova tohoto svitku. Bohu se pokloň."
Rvl 22 10 Ještě mi řekl: "Nezapečet slova proroctví tohoto svitku, neboť ten čas
je blízko.
Rvl 22 11 Kdo ubližuje, ať ještě ubližuje do konce, kdo je špinavý, ať se ještě
ušpiní, a kdo je spravedlivý, ať ještě koná spravedlnost až do konce, a kdo je svatý, ať se
ještě posvěti."
Rvl 22 12 "Hle, přijdu brzy a moje mzda se mnou, abych odplatil každému podle
toho, jaké je jeho dílo.
Rvl 22 13 Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec."
Rvl 22 14 "Blahoslavení ti, kdo si perou roucha, aby měli přístup ke stromu
života a aby branami vstoupili do města.
Rvl 22 15 Venku zůstanou psi, kouzelníci, smilníci, vrahové a modloslužebníci i
každý, kdo miluje a činí lež."
Rvl 22 16 "Já, Ježíš, jsem poslal svého anděla, aby vám ve sborech dosvědčil
tyto věci. Já jsem kořen a rod Davidův, jasná hvězda jitřní."
Rvl 22 17 A Duch i Nevěsta praví: "Přijď." A kdo slyší, ať řekne: "Přijď." A kdo
žízní, ať přijde, a kdo chce, ať si vezme vodu života zdarma.
Rvl 22 18 Já osvědčuji každému, kdo slyší slova proroctví tohoto svitku: kdo by
k nim něco přidal, tomu Bůh přidá ran zapsaných v tomto svitku;
Rvl 22 19 a kdo by něco odejmul ze slov svitku tohoto proroctví, tomu Bůh odejme

jeho díl ze stromu života a ze svatého města, které byly popsány v tomto svitku.

Rvl 22 20 Ten, který o tom svědčí, praví: "Ano, přijdu brzy." Amen, přijď, Pane

Ježíši!

Rvl 22 21 Milost Pána Ježíše Krista se všemi svatými. Amen.